

①, 2, 41

mc
249

nr 24

Olivier Maillard

Serm. Quatrepermes

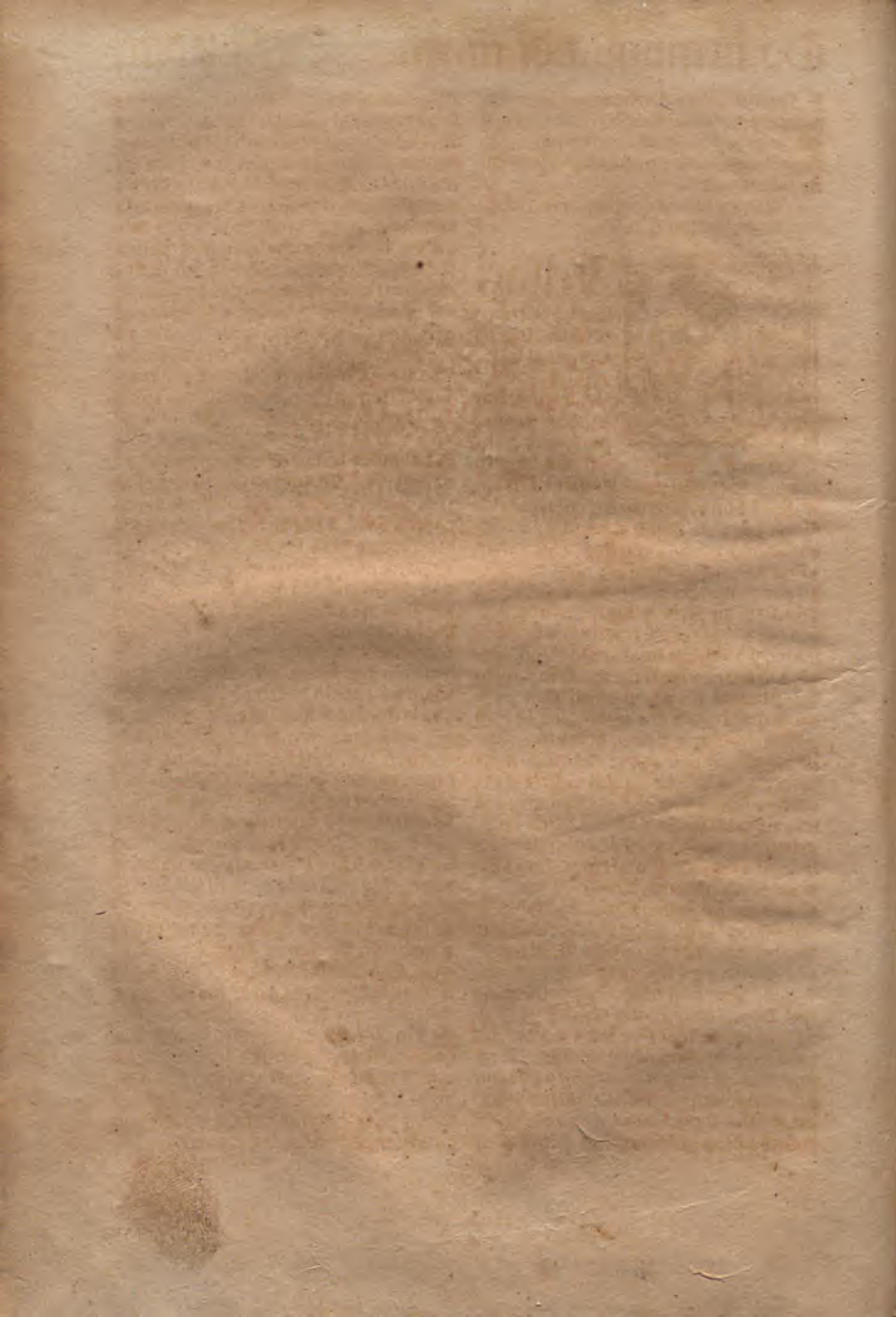
Lugduni 1488

Hain 10515

A

Inc
249

Quadragesimale opus declama-
tum parisorū vrbe ecclesia san-
cti Jobānis in graua: per vene-
rabile patrē sacre scripture in-
terpretē ⁊ diuini verbi preconē eximium ⁊
fratrem Oliuerium Baillardi ordinis
fratrum minorum.

¶ Fratris Oliucrij Maillardi ex ordine minoruz professoris venerabilissimi: necnon pdicationis vbi dei gra celeberrimi. Quas dragestmale opus parafius pdicatum fau fto labore incipit.

¶ Dominica in qnquagesima de cha- ritate. Sermo. i.

Schari

tare nō hūero: ni bil sum. Priē ad Corint. iij. Vec verba origine p meus graficatur r p bale r p rict pio huius pntis

collationis vris corā dignissimis reueren tijs in pntiaz assumunt. Amice quō huc i- trasti nō hūs vestē nuptialē. Mathei. xxi. ¶ Dñi mei r aie deuote q̄ venistis ad audi endū aliqd̄ p salute v̄ra: audite q̄so m̄sem v̄ram eccliaz q̄ vt est m̄r pia cupit vos idu cere ad recipiendū gr̄as sp̄s sci quēadmo dū apli in die p̄sbecostes susceperūt. Pri mo dat nobis exēplū i matutinis de Abza ham q̄ p obediētia imolauit filiū suū. Se cūdo in introitu misse clamat. Esto mihi in beū p̄ctore. Tertio eplam b̄i Pau. p̄pos nit di. q̄ illā gr̄am sine amore dino h̄re nō possum. Quarto p̄ponit nobis in euāge lio xpi dñi n̄i passiōē vt eā feruida mēte p̄replemur. Quia nō sūt aliq̄ miserimi pec catores q̄ hodie multos excessus circa ven tris inglutia faciūt. Id ecclia subdit i euā gelio: q̄ cecus sec̄ viā sedēs illuminatiōem suscepit a xpo. De q̄ lumine inq̄t Pau. i the mate. Si charitatem nō habuero r.

¶ Pro exordio s̄monis Pau. egregi⁹ pdi cator in cui⁹ p̄ctore xps sonabat charitatē nos h̄re debere docet cū inq̄t. Si charitatē nō habuero nihil suz. ad qd̄ clare aduerten dū dulcissim⁹ dñs n̄r ibs rps in parabola quā Mat. xxi. r. recitat declarat di. q̄ q̄ dā rex nuptias fecit filio suo r multos iui tavit: r cū intrassent oēs q̄ inuitati erāt rex ingressus est aulaz r trimphū r gl̄iaz nu ptialē videre: q̄s cū vidit familiarē soluta uit. Cū tñ diligēt⁹ intueret eos oēs: vidit viā nō hūtem vestē nuptialē r v̄bis eū er

aspauit durissimis di. Amice quō huc itra sti nō hūs vestē nuptialē? Et vocat̄ feruis ait. Videt̄ hūc truphatorē: ligat̄ pedibus r manib⁹ mittit eū in tenebras extiores. ibi erit flet⁹ r stridor dentū. O durā sniaz r tre mebundū iudiciū. v̄tinā p̄ctores h̄mōi snia nō veniat sup capita n̄ra. Audite fr̄es dile ctissimi Beg. in omelia hūc passus declarā te. De⁹ p̄r fecit nuptias q̄n filiū suū misit i carnari in v̄erū d̄gnis p̄ gn̄is h̄m̄an redē ptione. v̄n oia gr̄e deco: venit. ¶ Audite ad h̄ Aug. de doctrina xpiana: cui⁹ v̄ba eēt de sacra v̄nctiōe ca. cū venistis recitans. A xpo xpiani dicit̄ tāq̄ v̄ncti deriuent ab victo. ¶ Dñi mei vobis estis oēs ad nuptias xpio carū. Xps vocat̄ xps q̄ vnct⁹. sic oēs sum⁹ xpiani: sic xps est vnct⁹ plenus gr̄e r v̄ita tis: r de plenitudine ei⁹ oēs accipere dēm⁹ vt d̄t Joh. i. Aliq̄ gerūt habitū religionis xpiane. aliqui caput aquā b̄ndictā. aliqui panē b̄ndictū. s̄z ista nō sufficiūt: s̄z opz v̄s tate tunicas v̄ras. S̄z q̄s est qui v̄s tabit? Certe rex ille q̄ p̄det in cruce q̄n descendet ad videndū vitā quā ducit. Et de isto babe bat Pau. apls noticiā darā q̄n dicebat p̄ri me ad Cor. iij. Veniet dñs r qd̄ faciet: cer te reuelabit abscondita tenebray: r tūc vide bit si oēs sunt vestiti veste v̄ritatis aut v̄itici. S̄z q̄rerē a vobis lib̄eter o paupes p̄ctores qua veste estis vestiti: aut p̄ano candido. i. gr̄a: aut nigro. i. vitio. Audite Aug. Glaude charitatē: r in lib. de doctrina xpiana. r idē super canonicā sancti Jobānis. Sola chari tas discernit inf̄ filios dei r filios dyaboli. signent se omēs signo crucis. Respondent oēs Amen. Cantēt oēs alleluya: baptisē tur oēs: eccliaz parietes impleāt: nō diler nuntur filij dei a filijs dyaboli nisi charita te. hec est certe vestis nuptialis. ¶ Expers ḡsiamini o p̄ctores. fuistis ne aliqui in nu ptis chisti. De quibus Canticoz ca. iij. di citur. Egredimini filie syon r videte reges Salomonē in dyademate: quo coronauit eum mater sua in die desponsationis illi⁹ us r in die leticie cordis eius. Verba sunt (o peccatrices aie) spiritus sancti nos exci tantis vt p̄replemur feruide xps q̄ fecit nu ptias in die incarnationis: in qua hūanitas nostra diuinitati: fragilitas incorruptioni: paupertas diuinitati fuit copulata.

Do. in quinquagesima de charitate.

¶ Habuit em̄ x̄ps tres tunicas q̄bus indu-
tus est. Primo habuit albam q̄virginitatē
significat qua ab herode indutus fuit: vt
Lucas meminit. xxiij. ca. Sec̄do habuit ru-
beam q̄ charitatē significabat: qua pylatus
eū vestiuit. Jo. xij. q̄si a planta pedis vsq̄
ad verticē capitis eū fustigari iussit. Tertio
ergo (inq̄t Jobā.) Iesus porās coronā spi-
neam ⁊ purpureū vestimentū. Tertio has-
buit vestē incōsuetibile desup̄ p̄textā per to-
tū: ⁊ ista significat p̄seuerentiā. de q̄ Jobā.
loq̄tur. p̄titi sunt vestimenta mea sibi: ⁊ in
vestē meā miserūt forem. Vos igitur ad-
moneo (o p̄ctōres) si primā vestem virgini-
tatis p̄didistis: induite vos duab̄ vestib̄
sc̄z charitate ⁊ p̄seuerantiā. Hodie ⁊ cras
multe truphe ⁊ multe bestialitates sūt: q̄s
bus deus p̄c̄ntitur ⁊ dyabolus honoratur
sed veniet hora (notate h̄ba ⁊ signate misse-
ria) vbi videbit̄ v̄ra tunica: ⁊ in hora mor-
tis. Sed q̄le remediū p̄r̄di. Pau. Eph. iij.
deponite veterē hoīem ⁊ induite nouū ho-
minē q̄ s̄m̄ deū creat̄ est. Pensatis q̄ t̄ps
penitentie venit. verilla regis p̄cedūt. des-
ponite sup̄fluas vestes ⁊ superfluas vitas:
precemurq̄ beatissimā x̄pi matrē: in cuius
gremio celebrare sunt nuptie agni: vt nos
iuuare dignetur illic p̄sentem? mente pia
angelica noua dicētes. Ave maria.
¶ Si charitatē nō habuero ⁊c. Ad ore p̄sue-
totalis p̄ponet theologalis q̄stio tractata
a d̄no Bonauē. ⁊ ab alijs doctoribus libro
p̄mo di. xviij. p̄imi. Etrū p̄ viam naturalez
⁊ naturaliter sciat se q̄s h̄re charitatē certi-
tudinaliter. Ad quā questionē r̄ndent do-
ctores q̄ cum habitus cognoscat p̄ actus
⁊ nō possint oñdi per signū aut coniecturā
p̄fectior actus. puta velle mori p̄pter deu
⁊ per p̄ns martiriū est signū p̄fecte chari-
tatis. Vñ in epla d̄r. Si tradidero corp̄ me-
um it̄ vt ardeas: charitatem aut̄ nō habeas
nihil sum. Constat igitur q̄ nō euidenter
possumus nos iudicare esse in charitate tri-
p̄ta rōne. Vide doctorē ⁊ alios istaz q̄stio-
nē tractantes ⁊ applica. ¶ Sunt multi tru-
phatores ⁊ mali garriones hodie q̄ postpo-
sito sue salutis desiderio faciūt multos ex-
cessus: sed nō credo aliquē tā obumate mē-
tis esse q̄ vellet ymaginēz crucifixi calcare
pedibus. ¶ Audite o pauperes peccatores

blasphematores vsurarij ⁊ lenones: ⁊ vos
etiā viles meretricēs timetis Ine damnari?
Quid preciosi? in mūdo: vel crux de ligno
facta: vel aīe vestre quibus estis insigniti?
Certe aīa. sed si aliq̄s super ymaginē cruci-
fixi vel crucē pedem apponeret grauissimā
pena esset puniendus. Et h̄r. C. nemini lice-
re signū saluatoris ⁊ cetera. l. cum sit no-
bis. vbi sic d̄r. Cum sit cura nobis religio-
nē summi dei tueri q̄ pedem sup̄ ymaginē
vel crucē humi vel saxo depictam appose-
rit grauissimā p̄na puniā. grauissimā. glo-
sa. l. pena capitis. Et sile h̄r extra de officio
iudicis ordinarij lib. vi. ca. Si canonici. h̄.
Ceterū vbi d̄r. ceterū abulum canonicorum
illoz q̄ ob detestatiōem crucifixum ⁊ yma-
ginē br̄e marie in viticiis exposuerūt oīno
p̄hibeamus. Ad idē est qd̄ scribit̄ Jere. ij.
O p̄ctōr sc̄ito ⁊ vide q̄ amarū sit te reliq̄sse
d̄m̄ tuū. Dic o tu peccatrix aīa si s̄m̄ leges
humanas canonicas ⁊ diuinas tā malum
sit ymaginē crucifixi cōculcare: q̄to magis
aiam tuā ad ymaginē trinitatis creatā pec-
cato maculare. Faciat̄is q̄ volentis: qm̄ non
t̄m̄i punictor ille q̄ posuit pedē super yma-
ginē crucifixi sicut vos. Reuertimini igit̄
ad d̄m̄: doleatis de t̄pe p̄terito: ⁊ p̄sēs de
futuro: maxime ad illud qd̄ in arat̄ vos ecc-
lesia ⁊ monet ad charitatē sc̄z habēdā. in
thema p̄assumptū. Si charitatē non has-
buerō: nihil sum.

¶ In hoc sermone erunt due p̄tes: quibus
habitis statim erit sum̄.
Prima erit de charitatis eminentia ⁊ per-
fectione.

Secūda erit de charitatis obtinētia ⁊ q̄lis-
ter habebimus p̄solationē.

¶ Sed primo op̄y scire qd̄ sit charitas. R̄s̄
dent m̄gri nostri theologi: q̄ est idē q̄ gr̄a
dei gratificat̄. Et si aliq̄ d̄ schola theologie
aliter dicit̄. Dico t̄m̄ q̄ oēs in hoc cōueniūt
q̄ q̄ h̄z charitatē: h̄z gratiā. ⁊ de potētia or-
dinata nō est possibile q̄ aliq̄s habeat cha-
ritatē sine gr̄a: q̄ sunt annexa sic q̄ vñū im-
possibile est esse sine alio. S̄z ad intelligen-
dū excellētiā ⁊ eminētiā charitatē est sc̄e-
dū q̄ tripliciter aliq̄s h̄o oñdit̄ excellēs.
Primo qm̄ habet pulchrum verbum ⁊ loq̄-
ture leganter.

Sec̄do qm̄ tolerat multa mala patienter.

Tertio qñ h̄ multas virtutes ⁊ illas ob-
seruat excellenter.

Charitas est adeo excellēs q̄ h̄ oēs vir-
tutes: sic q̄ illa habita h̄ntur oēs ⁊ p̄dita
illa perdant̄ oēs. q̄ h̄ grām dei nō h̄ pec-
cati. ⁊ qui h̄ pctm̄ nō h̄ grām dei. Videte
o pctōres inueterati malis si eēt aliq̄s hō
qui haberet oēm p̄fectionē quā deus crea-
uit: oēs v̄tutes ⁊ p̄fectiones excepta chari-
tate nihil haberet. Vocinnuit Pau. in p̄si-
cipio epistole di. Si linguis hōim loquar
angeloy: charitatē aut̄ nō habeam factus
sum velut es sonās aut cymbalū tymniēs.
Cymbalū em̄ alios vocat ⁊ delectat: seipm̄
nō: sed p̄sumit. **U**os dñi mei estis ml̄-
tum attendi ad sermonē ⁊ dicitis ecce bonū
p̄dicatorē: ⁊ est p̄dicator egregius hō bo-
nus ⁊ iustus: sed nō capitis illa q̄ in sermo-
ne dicuntur. Audite igitur monitiōnē quā
Pau. dat vobis in epla dicens. Si linguis
hōim loquar ⁊ angeloy. i. dicā doctrināz q̄
naturaliter nō cognoscit q̄ diuina ⁊ ange-
lica d̄: charitatē aut̄ nō habea nihil sum.
Usz circa hoc magistri nostri theologi q̄-
runt. **U**trū angeli habeat̄ linguas. respon-
det Vona. in. ij. q̄ nō loquūt̄ vocaliter: s̄
h̄nt aliqd̄ nobilius voce. notificat̄ em̄ con-
ceptus suos alijs causando conceptuz in
eis. verbis repraesentat̄. pono hic exēplū de specu-
lo in quo representat̄ al. qua scriptura: ⁊ d̄
quasi ipm̄ speculū loqui ipsi vident̄ specu-
lum. Querūt̄ adhuc magistri nostri theolo-
gi. Quare p̄dicatores parū proficiunt ho-
die in p̄uisione hoiz. R̄ndes q̄ p̄dicatores
nō faciunt q̄ dicunt. Contra exēplū magi-
stri nostri xpi amorosi p̄dicatozis. de q̄ ha-
betur Actū. i. **L**epit iesus facere ⁊ docere.
⁊ seq̄tur in epla. **E**t si habuero oēm p̄p̄he-
tiā ⁊ nouerim misteria oīa ⁊ oēm sciaz. ⁊ si
habuero oēm fidē: ita vt mōtes trāfferam:
charitatē aut̄ nō habuero nihil sum: s̄ sum
sicut cymbalū tymniēs ⁊ es sonās. **L**ymba-
lū em̄ tymniēs siue cāpana alios vocat: se-
ip̄sam aut̄ nō audit nec sibi ip̄s̄ prodest. sic
p̄dicatores q̄ alijs p̄ficiunt ⁊ seip̄sos de-
struunt. Pone hic exēplū de cādela. Au-
dite o p̄dicatores. audite vni⁹ terribilissi-
mū. **B**alaā p̄p̄beta fuit: ⁊ tñ dānatus est.
Si dicatis q̄ vobis datū est nosse misteria
diuina etiā paganis q̄ habuerūt scientiam

⁊ fuerant sapientissimi: ⁊ tñ dānati. De his
oib⁹ d̄. **M**athe. xxv. **N**escio vos. ⁊ **L**u. xij.
Nescio vos vnde sitis. **Q**dñi me vos vide-
tis vitā p̄dicatozū ⁊ etiā doctozū nostroz
dñs custodiat nos ne moriamur morte ma-
gistroz. **Q** Sed dicitis vos dñi h̄m̄ gēses:
nos facim⁹ elemosynas ⁊ multa bona. **E**t
virgines dicit q̄ ipse seruati⁹ v̄ginitatem.
Et boni religiosi de obseruatiā dicit: q̄ ipi
p̄orāt̄ alicui⁹ ⁊ dormiūt in stramib⁹ ⁊ beas-
tus Paul⁹ addit. **E**t si distribuero in cibos
pauperū oēs facultates meas ⁊ tradidero
corpus meū ita vt ardeam: charitatē autēz
nō habea nihil mihi p̄dest: hoc est vult tñ
dicere. si dederō corpus meū ita vt ardeam
sicut **L**auren. ⁊ distribuero oīa bona mea
sicut **M**athe. charitatē autēz nō h̄ero ni-
hil sum. **N**ō em̄ est volentis neq̄ currētis
sed dei miserātis: vt habet **R**o. ix. **Q** **L**eu-
te sp̄s aīe deuote ⁊ videte si estis in gra-
tia: q̄ dubiū est. **N**elat em̄ hō si dignus sit
amore vel odio: vt habet **E**ccl. ix. **E**t labo-
rate vt habeatis charitatē. iuxta themā p̄-
assumptum. **S**i charitatē non habuero ni-
hil sum.

Q **S**ecūdo beati ssim⁹ Pau. oñdit charitatē
obtinentiā qua habita oēs alie virtutes ha-
bentur. **E**t dicit sic. charitas nō est ambicio-
sa: nō agit perperā. i. inuidiose aut malicio-
se: non q̄rit que sua sunt: sed oīa facit cōia.
Et circa hoc querūt magistri nostri theolo-
gi vnā talem questionē. **U**trū pctm̄ morta-
le contrariat̄ charitatē. **R**espondet **S**cotus
di. xxv. ij. q̄ charitas demeritorie opponi-
tur pctō: v̄z illa rectitudo q̄ deberet in eē ta-
li actur: sed nō contrariat̄ tali difformitati
talis pcti. **D**icit ergo Pau. oīa suffert omnia
patitur. h̄ns em̄ charitatē v̄z virtutes car-
dinales theologales ⁊ morales. h̄ns enim
illā nullum h̄ malū: q̄ cuz illa nō stat pec-
catum. **I**deo br̄s **P**e. p̄vine petri. iij. **A**n-
te oīa fratres charitatē h̄ntes: q̄ charitas
operit multitudinē peccatoz. omia ergo o
pctōres q̄cūq̄ facitis in vestro opere refer-
ratis in deuz ⁊ sic habebitis paradysū. **S**ed
sunt ne aliq̄ qui habeat̄ istum zelum in de-
um: **A**udite o mierrimi pctōres quid dicit
Malachias. i. **S**i ego p̄r vbi est honor me-
us: ⁊ si ego dñs vbi est timor me⁹: ⁊ si ego
deus vbi amor meus: **V**idētis xp̄m q̄ pen-
A ij

Do. in quinquagesi. de charitate.

det in cruce vos ebetati piores: vos in q̄
traphatores qui ducitis bonū vultū & coli
tis his diebus ventrē vestrū pro deo: quis
vobis ego dico q̄ si nō emendaueritis vitas
vestras melius fuisset vos mortuos in ve
ro matrū q̄ vivere. Dñs em̄ conq̄ritur d̄yo
bis dicēs. Si ego sum pater vester debetis
mibi honorē & nō ventri. si dñs timorē. & si
deus amorē. & sic habebimus charitatem.
Sed diceretis vos piores. vos pater p̄d
cator multa bona dicitis de charitate dica
tis nobis vbi fundatur vbi reperiet: & vbi
vendatur. Si em̄ sciremus q̄ apothecarij
haberent libenter emeremus. Cant. i. In
dica mihi quē diligit anima mea: vbi pascas
vbi cubes in meridie? Veniat post prans
dium & potetis burfas vestras: & ostendā
vobis vbi emetis charitatem: & per quadras
gestimā totam. p̄ nunc rogabimus deus ve
det nobis. Amen.

¶ Eadem die post prandiu. Sermo. ij.

Scēde ad

me in montē: & esto ibi.
Exodi. xxiii. ca. Et p̄ to
tus quadragesime san
damēto in p̄nitiaz assu
munf. Si charitatē non

habnero nihil sum. p̄time ad Cor. iij. Dñi
mei & aie deuote si bñ renuistis doctrinā
matutinalē nemo vestrū esse d̄y qui nō ve
lit sollicitē p̄curare salutē aie sue cl̄oquin
malep̄ueretis. Nilum est q̄ sine charitate
nō pōt saluari hō. & qui h̄y charitatē in ip̄o
nullū malū est: sed in ip̄o oē bonū abūdat.
Ideo recto thema matutinū sc̄y. Si chari
tatem nō habnero nihil suz. ¶ Dicitis vos
burgēsēs: p̄ hoc facile d̄r. si dicitis nobis:
hodie de mane p̄m̄istis vbi charitas repe
rietur. Dico q̄ thema p̄positū dicit. Ascē
de ad me in montē & esto ibi. ¶ Audite o dñi
ps̄. dicentē. Audi filia & vide & iudina au
rem tuā & obliuiscere populū tuū &c. Ver.
sup̄ illud Cant. i. dicit. Iudica mihi quem
diligit aīa mea. circuire possuz mare & ascē
dere p̄ montes & collēs: iudice certe nō possuz
te inuenire nisi i cruce. Si ergo piores vul
tis h̄re charitatē veniat̄is ad montē & ascē
datis palivā crucis & apprehēdet̄ fructus

eius. Apotheca igit̄ charitatis est crux xp̄i
sup̄ montē caluarie sita. Apothecarius est
ipse xp̄s. si ergo volum⁹ h̄re vñā d̄yotam
charitatis op̄z ire ad apothecaz & ibi eme
re: alit nemo possit eā h̄re. Sūt aut̄ mlti cō
tractus: sc̄z liberalis donatio: emptio: mu
tuatio: locatio: & sic de alijs. Vide Sc̄orū i
iij. di. xv. q. ij. Op̄z aut̄ ipam charitatē h̄re
p̄ emptioē. Vsz qd̄ faciēt dñi religiosi q̄ mi
hil h̄nt nec debēt h̄re saltē in pp̄rio. Et dñi
mūdani & domicele qualr emēt. ¶ Audite
o piores iohānē q̄ nūq̄ mēnt̄ in sua Apo
ca. cap. iij. dicentē. Vna deo tibi emere a me
aurū ignitū & p̄batū vt locuplet fias & ve
stimētis albis induaris & nō appareat ofu
sio nuditatis tue. breuiter op̄z q̄ q̄ eā vult
emere q̄ emat p̄ aliquā pecuniam.

¶ Vsz qd̄ de nobis q̄ nō habemus pecuniaz.
Dico q̄ nō est aliq̄s q̄ nō habeat sufficientē
ad emendū charitatē. Si em̄ est aliq̄s mer
cator: q̄ discurreret p̄ angliā: sc̄driā: & frāci
am: & inueniret aliquē mercatorē a q̄ eme
re multas mercāuas: & ille mercator dice
ret sibi q̄ veller p̄solui de pecunijs quas
h̄y in archa sua ille multū teneret illi mer
catori. Sic est de nobis & xp̄o q̄ vēditū no
bis charitatē. Archa in qua ponit̄ thesau
rus xp̄i est corpus suū pendēs in cruce: sicut
ue meritū passiōis a q̄ oīa bona n̄ra: vt ge
mitus & suspiria h̄nt efficaciam a passiōe
dñi nostri Jesu xp̄i: & ab arbore crucis. Nā
deus posuit in eo inq̄tates oīm nostrorū
Ista. liij. Et ipse ponet oēs inq̄tates n̄ras i
profundū maris. Athasi. viij. O piores
execratissimi exp̄gissimini: rogo vos in do
mino & dicite in sp̄s vestro quis pōt expli
care charitatē xp̄i q̄ ad saluandū nos p̄cise
requirit a nobis q̄ p̄cidam⁹ ante eū & plore
mus ad pedes crucis eius: & p̄cijam⁹ oīa
peccata n̄ra in d̄spectu maiestatis sue p̄cās
do eū: q̄ p̄ meritū sue acerbissime passiōis
p̄cā n̄ra & penā p̄cōz nob̄ delect. & sic cha
ritatē p̄ditam p̄ cūm recuperabim⁹ & req̄
em nobis p̄missam habebim⁹. Dimittam⁹
igitur vallē istā neq̄simā miserie. Et h̄ fas
cientes ascēdemus in iudēm in q̄ reperie
mus charitatē. iuxta recurrem⁹ themas p̄s
sumpti. Ascēde a me in montē & esto ibi.
Recurrē? ad dei genitricē: angelicā salu
tionē sibi presentātes d̄i. Ave,

¶ Ascende ad me in montē &c. Circa materiā charitatis quiritur questio mota a magistro nostris theologis & p̄sternit a doctore irrefragabili Alexandro de ballis in. iij. parte summe. Utrū aliquib⁹ signis possis mus nos cognoscere eē in gr̄a dei? vide melius. b. Tho. i. ij. q. cxi. ar. v. R̄spondet q̄ certitudinaliter scire nō possum⁹: s̄ bñ p̄ cōsuetarū. Et addit q̄ quilibet pōt dubitare nisi deus sp̄aliter sibi reuelaret. sicut b̄s Paul. cui dñs dixit. sufficit tibi gr̄a mea. ij. Cor. xij. **¶** Quid dicūt intellect⁹ v̄ri dñi burgenses: quō se h̄nt aie vestre cū deo? vos faciē hodie bonū vultū nescio quō sit de aiabus v̄ris. multi erāt in alio carnis spūio q̄ sunt mortui & forte dānati. & vos paupes meretricis publice. & vos ribaldi ecclesiastici irremediabiliter nisi mutaueritis vestes cōscie siue in sine siue in medio cōmendo vos dyabolo. Hodie mane dixi vobis q̄ nō minus punietur q̄ h̄s p̄ccā in p̄scia sua s̄m legem diuinā q̄ ille qui ponit pedem super crucē domini nostri Jesu christi s̄m leges humanas.

¶ Sed dicetis forte: q̄ h̄s p̄ccat. sepentiōro tñ p̄ditio tñ in misericordia dei q̄ est magna. Certe verū dicitis: sed nō totū. Dabatur em̄ in lege civili. ff. de re. iu. l. si seruus: q̄ si quis facere pōt vt p̄ditioni pareat ias posse facere videt. Si q̄s em̄ legauit seruo suo aliquā summā hac p̄ditione q̄ manumittatur nō pōt se excusare seruus q̄ manumitti nō possit an reddere summā. Ad h̄ est decretū in maiori volumine ca. Non est Et est s̄nia Ambrosij de beata vita. xv. q. i. Non est: q̄ cuiq̄ nostrū ascribam⁹ crāpnā nisi p̄p̄te volūtati. voluntariū em̄ milicē elegit sibi xp̄s. voluntariū seruū dyabol⁹ actionaf. O p̄ccōres nolite vos excusare si dānemini dicentes: si deus dedisset gr̄as fecissemus bonū: q̄ in potestate nr̄a est bene operari. Nā xp̄s dixit. Job. vii. si q̄s s̄rit veniat ad me & bibat. Voc autē dixit de spiritu qui q̄ accepturi erant credēs in eū intellegendi de aqua gr̄e & charitatis. nolite cogitare q̄ nō sit ita paratus dare gr̄as sicut vnq̄. neq̄ excusetis vos sup̄ eñ: q̄ si p̄ illa habēda laboretis eā sine dubio habebitis. Persuadeo vobis oibus & hortor vt vos disponatis. Capio p̄ similitudine montey

in qua Moyses eleuatus fuit. Ita & nos eleuemus spiritu p̄ gr̄am. Sicut em̄ angelus dixit Ioh̄. salua te in mōte: ita dicit bo vñū montē ad quē vos duccā deo fauente. In mōte erūt sex gradus. Primus gradus fidei saluberrima p̄fessio. Secundus legis diuine obseruatio. Tertius delictorū commissorū cordialis emendatio. Quartus singulorū p̄petratorū veridica p̄fessio. Quintus offensarū alienarum totalis reparatio. Sextus beneficiorū collatorum cordialis recordatio. Si ascēdamus vsq̄ ad vltimū p̄onā aiam meā p̄ vestra. Ideo ponam⁹ penam ascendēdi in montē. iuxta sermonē thematice assumpti. Ascende ad me in montem et esto ibi.

¶ In isto sermone erunt due ptes. Prima erit sacrosancte euāgelice lectionis et p̄positiua. Secunda erit virtuose ascensionis demonstratiua.

¶ Quantū ad primā ptem in euāgelio tria p̄tinent. Primū eē xp̄i passionis enūciatio. sc̄dm est cecitatis sp̄ialis declaratio. tertius est ceci spiritualis illuminatio. Quantū ad primā ptem h̄r Lu. xviij. Assumpsit duos decim discipulos secreto & ait illis. Ecce ascendim⁹ hierosolymā. & sequitur tertia die resurget: & ipsi nō intellexerunt. Ista dies dominica est illa in qua multo plura scelera & peccata perpetrantur q̄ in toto anno. Ista em̄ dies est tota dedicata dyabolo et ventri. Si beatus Gregorius esset hic q̄ rem sibi. beatissime p̄f ad qd̄ dedisti nobis hodie hoc euāgelii de passione xp̄i: nunquid hodie est sp̄s ridendi. tēpus corizandi. Lucas dicit q̄ xp̄s vocat discipulos suos secreto & ait illis. Ecce ascendim⁹ hierosolymā & cōsummabuntur oia que scripta sunt de filio virginis. ligabitur em̄ & ducetur p̄ manus inimicorū & sp̄uetur in euz flagellabitur & postea crucifigetur & tertia die resurget. **¶** Dominus burgensis non sine misterio et instinctu spiritus sancti presentat nobis beatus Gregorius passionē christi. Nam vt habetur in maiori volumine cap. deniq̄. dist. iij. Abusu quodam detentur in principio quadragesime homines ecclesie non merentur vocari christiani: s̄ potius infideles qui vadunt die dominico ad

Do. in quiqua. de charitate. Ser. ij.

erapulam et ebrietatem quas sancta mater ecclesia intendit aboleri. Propter hoc Gregorius pponit dolorosam passionem xpi. Ideo dñi burgenses qñ eritis hodie in banqueris. i. in pñdñs vel cõuuijs recordemini qd xps in cruce aliñ ab ù comedebat vi i ps. pty. Dederūt in escā meā fel et i siti mea potauerūt me aceto. Aristo. gēulis et paganus in. iij. Erbi. di. qd ad virtuose operacū tria rēquirit. Primo qd faciat bonū virtus. scōdo qd pstanter operet. tertio ppter bonū finē. Sc̄ta mater ecclia. pmo pponit passionē xpi quā meditari debem⁹. Sc̄do xpi p̄c uerantiā et pstantiā quas imitari tenemur. Tertio finē: qz vt obediret p̄c: quē in actio: nibus n̄ris sp̄ insequi debem⁹. vñ Grego. Si memoriā passionis ad memoriā uos cetur nihil est qd equo aīo nō toleret. Rasbi Salomon di. qd oēs pphete veteris testamēti habuerūt aspectum ad messiā fm̄ triplicē dignitatē in eo existē. Regalem sacerdotale et iudicialē. Regalis oñdñ: qz aliñ dānat: alium saluat quē tenuit in cruce dicēs. Hodie mecū eris in paradiso. Iudicialē autē p̄dicādo et docendo. Sacerdotale autē in arbore crucis p asperione sanguis qñ obrulit deo sacrificiū seipsum. Sz queritur uobis qd estis in ecclia. fecistis ne aliqñ xpo sicut inimici. spūstis ne in ei⁹ uultū: Et uos dñi ecclia: qui estis nobiliores: opz qd habeatis primū discum in secūritate p̄cie non mentiemini xpo. uos officiarj quotiens p̄ra eum peccastis. Et uos qui contra eius p̄ceptū: et contra eius mā datum iustis. Oēs audite qd beat⁹ Paulus apostolus qd nunq̄ mētur dicat. Bezbreo. vi. Iherusalem crucifigētes sibi mem̄ ip̄s filij dei. Habetur etiā. xi. q. iij. c. Abijt iudas etc. Et sunt uerba bede. Multi hodie detestantur scelus iude et factū abhominantur qui deteriores sunt iuda. Habetur etiā figuratiue. ij. Reg. xvi. Cuz a scēderet Dauid montē oliueti scens opto capite nudis pedibus incedēs: et oīs populus qd erat cum eo opero capite ascēderet plorantes. Et ecce egrediebatur vir de cognatōe dom⁹ saul noīe Demey filius gerat. p̄cedebat egrediens et maledicebat mirebatqz lapides cōtra Dauid et contra uniuersos seruos regis. Omnis cñi popul⁹ et uniuersos bellatores a

dextro et a sinistro regis incedebant. Ita autem loquebat Demey cū malediceret regi. Egredere egredere vir sanguinū et vir belli al. Qdñi burgēses casus patēs est. Absalon misit Dauid patrē suū extra hierusalem et recedebat scens. et cū ascendebat ad montem pedibus nudis: et vnus de seruitorib⁹ profecit lapides cōtra eū. Iste Dauid est filius dei quē expulit Absalon. i. iudas? populus de hierusalē. Demey uero qd misit lapides in eū sunt xpiani qui projiciūt cor la pedes p̄ra xpm quos pctā cōmittunt. Qd cōcubinarij manifesti respicite miserā uitā uestram. cōuertimini ad dñz deū v̄r̄m: et deponite pctā uestrā: et sic ascendetis a ualle miserie ad montē gratie. iuxta sba thomas p̄c̄ p̄c̄. Ascende ad me in montes et esto ibi. Qd potest hic superaddi figura d heliseo qd habetur. iij. Regū. ij. Qui cū ascēderet in bethel pueri illius ciuitatis illudabant ei dicentes. Ascende calue. et continuo egressi sunt duo v̄r̄i de saltu et lacerauerūt ex eis. xliij. Qd de duabus p̄ribus euangeli sequētib⁹: scz de cecitatis declaratione et ceci illuminationē habebit in quadagesimali in expositione illius euāgelij. De ceco nato a natiuitate potest hic applicari si uis. Qd Quantū ad secundā partem principales istius sermonis debemus uidere de ascensione uirtuosa. Qd Ad ascēdendū montē ad quē uoloyos p̄ducē deo uolēt et fauēt ser sunt gradus quos ascendere debemus. ad quos ascendendū inuitat nos Isaias. ij. dicens. Venite ascendamus ad montē domini et ad domū dei Jacob et docebit nos vias domini et ambulabimus in semitis eius. et Prouer. iij. Uie eius uie pulchre etc. Similiter homo in corpore habet ad celū rectitudinē que demonstrat rectitudinem gratie. Unde in hoc est differentia a brutis que in terrā respiciunt: nos autē sursum tanq̄ ad finem nostrū. Unde dicit quidā poeta. Os homini sublimē dedit celūqz uidere Iustit: et erectos ad sidera tollere uultus. Pronaqz cum spectant aialia cetera terram. Uerat vnusquisqz oculos suos ad illum quē pl⁹ diligit. per montem intelligo statū gratie et consequenter statum glorie. uertat autes vnusquisqz oculos ad statum gratie. Qd Alexander de hallis in secundo uolu

mine sūme questione. xxx. dicit. q̄ gratia h̄z
ser effectus siue ppriates: videlicet pur-
gat illuminat perficit vivificat elevat con-
firmat. Igitur ascendamus in montē retra-
hendo nos a multitudine peccatorū. ⁊ dica-
mus cum ps. Unā pctā a dño hanc requi-
rā: vt inhabitē in domo dñi omnib⁹ diebus
vite mee. ¶ Sed vellē scire si sint hic aliqui
truphatores ⁊ garciones qui dicāt in aīo
suo. Nos vellemus q̄ dominus retineret
paradiisum suū ⁊ dereliqueret nos sic vi-
vere. ¶ Audite hystoriā que habetur Gen.
xix. Et sūt vba loth ad suos generos. Sur-
gite ⁊ egrediemini de loco isto: q̄z delebit dñs
civitatem hanc. Et visus est eis quasi ludēs
loqui. Pluit autē dñs super sodomam ⁊ go-
morrā sulphur ⁊ ignē. Utinam ista senten-
tia nō descendat sup capita nostra. ¶ O pec-
catores habetis multos predicatoros: ⁊ pu-
tatis q̄ quasi ludentes vobis loquantur.
Sed scitote quoniā brevis erit hora. Ideo
ascendamus ad montē gratie s̄m sermone
primo p̄eurem. Ascende verba ihe. pdicti.
Ad quā ingrediendam observandi sunt ali-
qui gradus. Quos successine ascendere des-
bemus. Et sunt sex in numero: quos sigilla-
tim in sequenti quadragesima deo fauente
declarabimus.

Primus fidei saluberrima p̄fessio.
Secūdus legis divine observatio.
Tertius delictos pp̄etratorū emendatio.
Quartus singulorum peccatorū veris-
sima confessio.
Quintus offensarū alienarū totalis re-
paratio.
Sextus beneficiorū collatorū cordialis
recordatio.
¶ Sat igitur erit de p̄nti sermone vsq̄ ad
serā quartā anetū. Inuito vos ad salutem
aīaz vestrarū. Rogemus illū cuius passio
hodie recolit in nostra matre ecclesia vt det
nob̄ gr̄az in p̄nti ⁊ gloriā in futuro. Amen.

¶ Feria quarta cinerū. Sermo. iij.

Scende ad

me in montes ⁊ esto ibi.
Exodi. xliiij. ca. Cōverti
mini ad me in toto corde
v̄ro in ieiunio ⁊ actu et

placatu ⁊ scindite corda vestra ⁊ non vesti-
menta v̄ra. Joelis. ij. ¶ Dñi ⁊ aīe in x̄po ie-
su dilectissime si retinueritis doctrinā tacitā
die dñico iam debent velle bene agere ad
saluandū aīas vestras. Cecus petebat vis-
dere ⁊ illuminari. Sic ⁊ nos debemus que-
rere hodie saluari ⁊ illuminari. Saluator
noster desiderās nos saluare p̄ntat p̄ncipi-
piū eplē captū a p̄pheta Joēle q̄ dicit. Cō-
uert mi ad me. Audite h̄ miserum peccatō-
rum si sim⁹ dānari nō plangam⁹ nos de deo: q̄
nō est defectus sui: ipse em̄ multā benigne
nos vocat. Si igitur tpe p̄terito seruimus
diabolo. cōuertamur ad dñm: q̄ zacharie p̄
mo scribitur. Cōuertimini ad me ⁊ ego con-
uertar ad vos. ⁊ Augustin⁹ dicit q̄ peccatū
mortale ē sp̄eto bono incomutabili ad bo-
nū cōmutabile p̄ueriō. peccā formali est a-
uersio a deo. ¶ Duo mouēt nos ad cōuertē-
dū ad dñm. Primū est benigna dei mīa. se-
cundū est dei seuera iusticia. De p̄mo h̄ in
p̄ncipio misse ⁊ habet Sap. xi. Misericors
dñe oīm q̄ fecisti ⁊ nihil odisti eorū que feci-
sti dissimilans peccā hoīm p̄pter p̄nias. Co-
gnoscat autē dei benigna mīa in trib⁹. P̄io
benigne vocādo. secūdo diuturne sp̄ctādo.
tertio gratiose peccā dimitteōdo. De p̄mo scri-
bitur Math. xi. Venite ad me omnes q̄ labo-
ratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiāz vos. De
secūdo d̄r in missa. dissimulās peccā hoīz p̄
pter p̄niam. De tertio. Ezechel. xviij. Si im-
pius egerit p̄niam ab omnibus peccis suis:
oīm iniquitatū suaz nō recordabor. Et ber-
nard⁹ inqt. p̄sidera x̄pi pendētus i cruce cor-
poris dispositionē: caput h̄z inclinatum ad
osculādū: brachia extēsa ad amplexandū.
De secūdo benigne expectat noe. Paul⁹ ad
Roma. ij. Ignoras qm̄ benignitas di ad pe-
nitentiā te adduxit. cōsiderate o peccatores q̄
multi sūt in inferno q̄ nō tm̄ peccauerūt
q̄ tuos vos. De tertio nos pie recipit. q̄rūcum-
q̄ em̄ aliq̄s peccauerit si velit ad dñm con-
uerri facili sibi p̄stabit venia. Quantū ad
scōam. i. ad seuerā iusticiā diuinā q̄ inducit
nos ad cōuertendū illud tagit in missa et in
toto officio hodierno. Nos venitis oēs ho-
die ad presbyterū q̄ pōit vobis uncies sup
caput ⁊ non sup pedes nec aliis mēbris vt
supbi auari cōsiderent se in puluerē redigi
⁊ miserā inferni ingredi nisi p̄uertantur ad

¶ Feria. iij. cinerum.

¶ **S**um per pñiam. iuxta verba thematis pre assumpti. Ascende etc. Igitur peccatores postulam gratiam meritis chustifere matris dicendo. Ave etc.

¶ **A**scende ad me in monte etc. Adore constructo pponitur questio theologalis terminata a magistris nostris et pserum a scoto in quarto. Struz mia dei plus se habeat q̄ iusticia. Rñdet et dicit q̄ de pfectionib⁹ diuinis duplr loqui possum⁹. Uno mō in se et absolute. Alio mō cōnotatiue. Scdm h̄ ponit duas pclusiones. p̄ma q̄ loquēdo absolute pfectiones diuine sunt eadē realiter q̄ uis iter eas sit distinctio formalis v̄ ex natura rei. Secūda pclusionē loquēdo cōnotatiue diuina potentia multa pōt ad q̄ nō se extendit voluntas. et sic m̄a vt di. Iaco. i. Ex pexaltat iudiciū: et sic infert Scotus q̄ peccata simul dimissa q̄tūcūq̄ peccōz reciduat nō imputātur. Bona vero p̄dita mortificata p̄ peccā si hō ad ḡsam redeat ei restituitur. Et si querat quare ponit⁹ merita restituitur q̄ demerita: dico q̄ hoc est a bonitate dei et nō a meritis nostris. Dubitatur ne dānari oves peccōres: scilicet heri bonū vultū: nūquid ostenditis heri signū et vocē illi diaboli: Dico vobis q̄ nō est t̄pus stendi hōi qñ est ante iudicēz. Dicitis forte vos q̄ x̄ps vs pedes ligatos ad expectandū et manus extendas ad amplexandū: et sic q̄ miserebitur v̄ri. Bene dicitis s̄ nō totū. Lex em̄ civilis. C. de reuocand. donationibus lege vltima dicit. oēs donatōes legitimas. i. s̄m legē factas firmas illibatasq̄ cōfirmare volum⁹: nisi donatori iniuriatus fuerit aut impias man⁹ in eū iniecerit aut dānū rerū fecerit vel periculū vite donatori suo inferre presūperit. Ad hoc etiā est decretale in antiq̄s extra de donationib⁹ ca. ppter eius ingratitudinē in qnē liberalitas collata est donatio reuocari pōt. Si impias man⁹ etc. Casus est patens. dñi burgēses habedvñū seruitorē et factis ei multa bona et datus si bi multa dona iniuriatur vobis et facit vobis multa dāna. Dicit impator donatio valet nec pōt. reuocari nisi iniuriet seru⁹ dñio et noccat vel spuat in vultū ei⁹ et percutiat. hoc dicit ille leges canon. Videatis ergo q̄ deterius pōt esse illis qui sanguinē x̄pi calcauerūt aut p̄melis iesu fecerūt. Nā

quid ille qui expuit et ponit manum super magistrū suū facit manus dedecus q̄ ille q̄ peccat et facit iniuriā deo. Dabebis paulum ad Heb. vi. Rurs⁹ crucifigētes sibi metip̄s filiū dei. Persuadeo vobis vitā vestrā emē dare et dimittere vallem miserie vt ascendatis ad montē gratie. iuxta verba thematis p̄assūpti. Ascende ad me in monte etc.

¶ **I**n isto sermone erunt due pres. Prima erit sacrosancte euāgelice lectionis expositiua.

Secunda erit virtuose ascensionis demonstratiua.

¶ **P**ro primo p̄ncō in euāgelio et in expositiōne aneris tria sunt p̄sideranda. P̄mo penitentie austeritatis inductio. secūdo p̄scitē purgatio. tertio cordis humiliatio. Primum notatur cū d̄r. cū ieiunatis. Secūdū cū d̄r. facie tuā laua. Tertū cū dicit. memēro hō q̄ cinis es. P̄mo incitat ad ieiunandū Cū ieiunā nō eritis sicut ypocrite tristes Ad hoc intelligendū p̄mo aduertendum q̄ multiplex est ieiunū. secūdo opz scire quid nos inducit ad ieiunandūz. tertio opz scire utilitates puenientes ppter ieiunū. P̄mo p̄mo. Bonanētura dicit in. iij. disti. xij. q̄ ieiunū capis duplr. Uno mō ḡraliter. de q̄ Augustin⁹ sup iohannē et recitatur de consēcra. disti. v. Ieiunū magnū et generale est abstinere ab inq̄tatibus et ab illicij voluptatib⁹ seculi. qd em̄ p̄dest ieiunare a cibis nisi etiā a vicijs abstineamus. vñ etiaz Pius papa eadē disti. dicit. Nihil p̄dest ieiunare et alia bona facere nisi quis studeat mentē a peccō reuocare. Aliud est sp̄ale ieiunū de quo alexāder in q̄rta pre sūme dicit q̄ est abstinētio certis dieb⁹ ab ecclesia ordinata a cerē abarjis ob reuerentiā dñi assumpta voluntate p̄ peccā ad satisfaciendū corā deo. Aliud est ieiunū sp̄alissimū qd̄ includit oia ista et cū hoc macerationē carnis sicut portare ciliciū sū sūpe disciplinā sicut faciūt bōi religiosi et reformati. Scdo notādū q̄ duo sunt q̄ inducūt nos ad ieiunādū scz auctoritas et erēplaritas. De primo b̄r̄ x̄lii. q. i. ca. qd̄ p̄cipē impat qd̄ impatur necesse est fieri. si nō fiat penā bz. Paul⁹ inducit nos ad obediendū p̄lati dicēs. Hebre. xij. Obedite p̄lati v̄ris. ipsi em̄ pugilat quasi rōnem pro vobis vestris. reddituri.

Sed querit aliquis: peccamus ne mortali si nō ieiunamus, dico q̄ multi sunt excusati ei q̄ non peccāt nec mortali nec venialiter. Unde thomas dicit q̄ precepta legis posita ne plus obligāt ad voluntate legislatoris q̄ s̄m deservire intentioni plusq̄ intentio debent deservire intentioni plusq̄ intentio debent. Et si q̄ras qui excusantur a ieiunio dico q̄ sunt multi sicut antiqui: nutrices: laboratores: et mendici: et alij multi in quib⁹ nō est facile dare regulā universale. Sed dicunt dñi curiales et divites, pater ego sum colericus nō possum ieiunare. Alij dicūt te iunū mihi nocet nō possum dormire. Audi te paulus ad d' Debe. xij. qui dicit, doctores varijs et peregrinis nolite abduci, bonū est em̄ gratia stabilire cor. Secūduz qd̄ nos inducit ad ieiunandū est exemplū. Videtis dñi burgenses in novo et antiquo testamēto moyses ieiunavit. xl. dieb⁹. Exodi. xxxij. Simuliter helyas. iij. Regū. xij. Judich oībus diebus vire exceptis iheraleis et festis etc. In novo testamento habem⁹ et̄ exemplū de xp̄o Math. iij. et de apostol. et in vitis patris de paulo et anthonio et multis alijs. et brevier oēs qui deo voluerūt placere ieiunaverūt. Videtis iohannes qui venit nō comedens necq̄ bibens. Luc. vij. Sed sunt aliqui triumphatores qui dicūt q̄ hoc ē minus bonū quod possum⁹ facere q̄ meli⁹ est dare unū denariū ppter deū et dando hō est quitus, sed certe vellem⁹ videre q̄tantiā. Tertio ad qd̄ p̄dest ieiunū. dico q̄ ip̄i sunt multe virtutes quas enūerat beatus Grego. in prefatione dicens q̄ corporali ieiunio vitia comprimis: mentem elevas virtutē largiris et premia applica vi scis. ¶ Quantū ad scientiam purgationē ipsa est laudāda q̄a sicut p̄ facie cognoscit hō sic per scientiaz suā quilibet iudicat in iudicio. Moyse in lege p̄cipiebat q̄ purgationes fierent in aq̄ lustrationis in sanguine effusionis in igne purgationis. qm̄ em̄ aliq̄s lauabat vi leprosus vel aliq̄s in antiqua lege oportebat habere aquā lustrationis etc. Ita etiā nos ad laudandū spūaliter opz habere aquā puritatis igne purgationis et charitatis et sanguinē dñi nostri iesu xpi. i. Johā. v. Tres sc̄i q̄ testimū dant in terra sp̄s aqua et sanguis. istis trib⁹ vultus aie. i. sc̄ie m̄ndatur,

¶ Quantū ad tertiu scz cordis humiliatōz hodie cinis p̄sentatur vti humiliem⁹ nos et habeam⁹ mortē ante oculos nostros. Unde gregori⁹ li. xij. mor. Qui considerat qualis erit in morte semp̄ pauidus erit in opatio ne. Nihilq̄ qd̄ transeat appetit. cinis vire p̄fictis desiderijs p̄radicit. Vabem⁹ figurā de hoc p̄mi Regū. xij. Saul quando fuit in ramata expoliavit vestes suas. Ramata ei visio mortis eoz interpretatur. Sic etiā peccator quando p̄derat te moriturū exiit antiquas vestes peccati et induit novū hoīez. Hieronym⁹. facile contrēnit oīa qui se cogitat moriturū. Sed quid dicem⁹ de nostris ecclesiasticis. quid de alijs xp̄ianis. quis eorū. domat carnē: quis lauat faciem: quis p̄ponit mortē ante oculos suos: Audite bernardū beatissimū qui nunq̄ mētur fetidi peccatores in sermone sup̄ cantica. O bone iesu v̄ mihi multū extraneū dimittite vos et servire diabolo. ip̄i sunt q̄ d̄sit alijs ostendere ducarū q̄ simulant te amare et nō scūtur te nec volūt sequi. Ego p̄meto vobis per fides meam q̄ nullus calumnia vadit ad padilum. Vos estis in p̄ma die q̄drage simens scitis si videbit aliā. Id a bonis opibus nolite cessare et dimittat vallē miserie et ascendatis ad montē gr̄e. iuxta etc. Ascende ad me etc.

¶ Quantū ad scdam ptem p̄ncipalē sermonis opz ascendere ad montē padisi. p̄s. mo uet questionē. Quis ascēdet in montes dñi Quidā rapiuntur sicut helyas et enoch. alij volant p̄ contemplationē sicut sc̄i. Sed nos quō intrabim⁹. filij israel longo tpe p̄stiterūt in deserto aliq̄s aliq̄s eoz possit venire ad terrā p̄missiōis et de oib⁹ q̄ egressi sunt de egypto q̄ erāt sexcentū milia aie et ultra: solū duo egressi sūt terrā p̄missiōis. i. ioseph et caleph. Alioz ho cadavera sepulta sūt in deserto. Oēs mare rubrū trāsierūt: oēs furias pharadis evaserūt: tñ regitē terre p̄missiōis adipisci nō potuerūt. Caueam⁹. orem⁹ deū ne talis sentētia cadat sup̄ nos oēs. mare rubrū baptismi trāsivim⁹: oēs d̄ monē in baptismo vicam⁹: super totū deser tum trāsire ascendamus ad montes dñi. Vabes p̄mi Regū. xij. q̄ Ionathas manibus et pedib⁹ reptas ascendit et cū inimici viderūt faciem ionathe omnes caderant

ſeria. v. poſt cineres.

et armiger eius occidebat eos. Sic etiã nos debemus per opibus. i. cogitationib⁹ et manibus id eſt operationib⁹ nriſ aſcendere ad patriã. vñã ego poſſem vos deducere. ¶ Salomon ſapientiſſim⁹ ſicut habet. ij. Reguz ꝑ. Fecit fieri thronũ grandẽ de ebore deaurato: et erant leones ab vitraz pte graduũ de auro puriſſimo et erant ſex graduũ p q̄s aſcendebat. Salomon interpretat pacific⁹ et ſignificat xpm qui edificauit thronũ. i. paraduſuz ad quẽ ſi aſcendere volumus opz ꝑ ſex gradus ſcandere. Primus et oim alioꝝ fundamentũ eſt fides. i. Coꝝ. ij. Fundamẽtũ aliud nemo potest ponere pter id quod poſitũ eſt quod eſt xps ieſus. et Deb. xi. Fides eſt ſperandarũ ſubſtantiaz argumentũ nõ ap parentiũ. Vultis ergo dñi pariſenſes intrare terrã pmiſſioĩs cũ xpo oꝝ ponere pedẽ in primo gradu. i. oportet firmiter tenere fidẽ pmiſſam in baptiſmo. et hoc eſt quod eccleſia nobis oſtendit in ſacramento baptiſmi quãdo cõpellit nos abrenũciare ſathane. Et bene notetis egregiam ppoſitionẽ ad queſtionẽ magiſtroꝝ meoꝝ theologoꝝ quod poſt peccatũ mortale cõmiſſum adultuẽ nõ pot intrare paraduſum niſi recuperauerit innocentã baptiſmalẽ. Et hoc habetur. Apoca. xxi. Nihil cõquinatũ aut abhominatiõẽs faciens intrabit regnũ celoꝝ. Volo ergo vobis perſuadere peccatoꝝ p meritũ paſſionis dñi noſtri ieſu xpi vt p penitentã recuperetis innocentã quã facta eũtis et nigra. ſic h̄. Viere. ij. Quã vilis facta es nimis iterãſ vias tuas. et Zeph. iij. Denigrata eſt ſup carbones facies eoꝝ. i. aĩo. Audeo dicere quod niſi ad mũdiatã innocentie redieritis nunq̄ intrabitẽ terrã pmiſſionis ſi in deſerto moriemini. Ido iuxta vba the. paſſũpti. Aſcende ad me in montẽ et c.

¶ Feria q̄nta poſt cineres. Sermo. iij.

Aſcende ad

me in montes et eſto ibi. Diſpõe domui tue: quia morieris tu et nõ viues. yſaie. xxxvij. c. et in epla preſentis diei. Si tenuiſtis doctrinã heſternã dñi burgenſes debet vos mouere ad honorandũ deũ ppter miam quã fecit pecca-

toribus ad diſponendũ conſcientias nraſ. Veni dati fuerunt nobis cineres vt cognoscamus nos et humiliemus corãz dño. Do die preſentatur nobis vna epiſtola pulcherrima quantũ ad ſenſuz literalẽ et moralẽ. Et dicit. egrotauit ezechias et c. ¶ In hiern ſalem erat rex ezechias noſe qui longo tpe deo ſeruebat et cecidit in peccatũ elatõis et ſupbie. ppter quã elationẽ cecidit in inſirmitatẽ corporalẽ. qz ſicut habetur extra de penitentia et remiſſionib⁹. ca. Cuz infirmitas corporalĩs nõ nõq̄ ex peccato pcedit. et venit ad eũ ppheta yſaia et dixit ei. Diſpone domui tue quia morieris et nõ viues. Et iſta ppheta vt dicit Nicolaus de lyra fuit cõminationis et nõ predeſtinatõis. ¶ Rex autẽ dicitõ verbo yſaie terribili cõuerſit facie ſuã ad parietẽ et fecit claudi camera ſuã ſicut amare dicitõ. Recordare dñe quõ ambulãuerim in cõſpectu tuo et quod feciſti mihi multa bona et opz nunc quod ego moriar. erunt ne dñe beneficia tu avara. Dixit dñs yſaie. die ezechie. Audini orationẽ tuã et ppter ſeruũ viues. xv. annos et ſaluabo ciuitatẽ hiern ſalem ab inimicis ſuis. Vñã nos habemus talẽ predicatorẽ et cõuerterem⁹ vultũ ad parietẽ cũ lachrymis. ¶ Quid eſt ezechias niſi cor veſtrũ quod peccauit. yſaiaſ eſt ſententia dei que eſt iudiciũ dei peccatoribus. paries vbi ſunt lapides duri et frigidũ eſt vita peccatoꝝ quã dõz quilibet inſpicere. Ideo in tota epiſtola duo norantur. ſalutaria monito ibi. diſpone. Secũda dura cõminatio ibi. morieris tu et non viues. De primo apoca. ij. Ecce ſto ad hoſtiũ et pulſo et c. De ſecũdo. ij. Regum. xij. Omnes morimur et quãſi aque dilabimur in terrã que nõ reuertuntur. Vos eſtis hodie ſani in leticia et gaudio cras moriemini. ſicut ſecana nõ ceſſet currere: ſic vita noſtra non eſt niſi curſus ad mortem vt dicit ſeneca. Diſponamus ergo domui noſtre: dimitram⁹ patã et vallẽ miſerie et aſcendam⁹ ad montẽ gratie iuxta verba themariſ paſſũpti. Aſcende ad me in montẽ et eſto ibi. meriũ et interceſſio beate marie quã ſalutabim⁹ dicẽtes. Ave. ¶ Aſcende ad me in montem et c. Voco et capitulo quib⁹ ſupra habentur hec vba. Ad ore ſolito talis proponetur theogalĩs que ſcio et connotata a Scoto in tertio et funda

tur in euāgelio presentis diei vbi dicit de xp̄o
 q̄ admiratus est de centurione. Estrā salz
 in xp̄o homine poterat aliqua cognitio ac-
 cidere noua ex qua sequeatur admiratio: Vo-
 na. in breuiloquio s̄tatis theologicis parte
 iiii. distinguit de scientia xp̄i q̄ quadruplex
 erat sc̄ia in xp̄o. erat em̄ ipse deus cōprehē-
 sor ⁊ beatus: innocēs ⁊ mādus: p̄pheta via-
 tor ⁊ iustus. inq̄ntū deus cognoscebat inhi-
 nita actu: ⁊ sic iī cadebat i xp̄o admiratio.
 inq̄ntum cōprehēsor nouit oia que nūc. vñ
 Bonauen. dicit. cognouit noticia simplicis
 apprehētionis. inq̄ntum innocēs p̄ species
 innatas cognoscebat omnia q̄ pertinet ad p̄fe-
 ctionem vniuersi plūq̄ alius. inq̄ntum vir
 sanctus ⁊ p̄pheta cognouit oia q̄ erant ne-
 cessaria ad redēptionē p̄fectus q̄ aliq̄s p̄
 p̄phetarū inq̄ntus viator ⁊ iust⁹ i sensib⁹ v̄tēs
 nō cognouit oia noticia intuitiua: sed p̄se-
 cit ad aliqua ⁊ cōuertebatur sensus in ḡne
 pp̄rio cognoscēdo. Et s̄m hanc noticiā ad-
 mirabantur: ⁊ s̄m hanc p̄fecit. Solutio igit̄
 quest̄iōis: ⁊ dico q̄ q̄ntuoz primis mōis nō
 est admiratus: sed soluz s̄m quintū modū
 sc̄s s̄m noticiā intuitiua rerū. Timetis dā-
 nari dñi burgenles: Ezechias p̄pter vnaz
 vanitatē qui fuerat bonus seruitoz dei ceci-
 dit in talem statū q̄ si non fecisset p̄niam:
 non trā corporaliter: sed etiā eternaliter fu-
 isset punitus. Quid ergo erit de nobis qui
 in tantis offendimus postq̄ illū p̄ptervnā
 tm̄ vanitatē voluit dānare. Dabet vos do-
 mini burgenles multas vanitates. Sed di-
 cetis forte q̄ hoc est satis extraneū: q̄ ali-
 quis moriatur pro vno pctō mortali. Po-
 pule nō sit vobis extraneū nec durū ista au-
 dire. Dabetis em̄ legez ci. C. de actione em-
 pti. ⁊ venditi. l. i. Emens possessionē seruū
 tui subiectū obligatur ad seruitium. Idēz
 habetur extra de decimis ca. pastoralis. ⁊
 extra de reg. iiii. lib. vi. rationi congruit: vt
 succedat in onere q̄ substituitur in honore.
 Nunquid est iustum domini mei: q̄ illi qui
 suscipiunt beneficiū ecclesiasticum q̄ tales
 habeant laborē. Vnus officarius regis q̄
 habet vtilitatē congruū est vt habeat la-
 borē. Ille qui tenet domū pertinentē al-
 teri debet soluere reddit⁹. An creditis oēs
 qui viuunt in hac vita q̄ nō debeatis por-
 tare onus ⁊ dare stipendium de peccatis?

Dabetis amasias cōcubias vsuras pōpas
 Respōdeatis audacter sicut est. Verūtā-
 dico vobis: q̄ oibus computatis in pctō ē
 maior tristitia q̄ dlectatio. Audite paulū
 ad Romanos. vi. Stipēdia pcti mortis. Et
 Phil. iij. quoz finis interitus. Opz igit̄ re-
 dire ⁊ conuerti ad dñm: quia semel opz sol-
 uere redditus peccati si pro iplo nō satisfi-
 ciamus in hac vita: quod tributū est duruz
 portare in hūeris nostris. Precemur igit̄
 deum q̄ a nobis auertat suū rigozes. sicut
 fecit ezechie quando vertit faciē suaz ad pa-
 rietem: ⁊ dei nobis gratiam dimittendū val-
 lem mis. rie ⁊ ascendendi ad montē gratie.
 Forta verba hie p̄realūpi. Ascēde ad me.
 In isto sermone erunt due partes.
 Prima erit sacrosanctae euangelice lectiōis
 declaratiua.

Secunda virtuose ascensionis demonstra-
 tiua.

Quantū ad primā p̄tem. In toto euange-
 lio duo ostenduntur. P̄mo spiritūalis in-
 firmitatis recognitio. Secūdo virtuose hu-
 militatis ostē. ¶ Euāgelij loquif de
 vno armige ⁊ centurione: ⁊ erat bonus:
 non quales sunt nostri: quoz vñ deus no-
 uir. pauperes timent armigeros ⁊ etiā ad-
 uocatos. Iste centurio seruū habebat quez
 vnice diligebat: que non misit ad hospitale
 nec expulit a domo sua sicut mlti hodie fa-
 ciunt: q̄nimo seruus ⁊ ancillis imponūt fur-
 ta vt salariū sibi retineāt. Contra id qd̄ do-
 minus precepit. Leuitici. xix. Non morabit
 opus mercenarij tui apud te vsq̄ mane.

Iste aut̄ nobilis capitaneus audiens q̄
 xp̄s in capharnaū venit seruū habebat iudeo-
 rū qui intercederēt pro eo ad xp̄m vt sana-
 ret seruū: qui rogauerunt eum ostendentes
 centurionis fidem ⁊ deuotionem ad xp̄m.
 qui respondit. Ego veniā ⁊ curabo euz. Cē-
 turio vero audiens xp̄i humilitates qui ad
 domū gentilis viri descendere volebat dis-
 xit. Dñe non sum dignus vt intres sub tes-
 tum meuz: sed tantū dic verbo ⁊ sanabitur
 puer meus. O laudabilis armigeri fides:
 non viderat xp̄s nec miracula eius: ⁊ tamē
 dixit itra se si placeret sibi dicere q̄ sanes sa-
 nabit. ⁊ addit. Ego sum subiect⁹ imperato-
 ri ⁊ habeo seruos: ⁊ quādo dico isti fac hoc
 ipse facit: q̄ pro plus de te si dicis verbo fiet.

ſeria. iiii. poſt cineres. Sermo. iiii.

Conuerſus autem xp̄s miratus eſt & ſequen-
tibus ſe dixit. Non inueni tantam fidem in
iſrael. fidei expreſſionē. & ſicut credidiſti ſi
ut nbi. Et ſubdit xp̄s. Venient multi ab ori-
ente & ab occidente qui erūt ſaluati: & multi
q̄ erunt de regno iſto ligatis manib⁹ & pes-
dibus mittentur i tenebras exteriores. Et
vos dñi preſbyteri rādgitis corpus xp̄i & te-
ligitis meretricis. quid dicitis? rīdeatis in
conſcia: ſanct ſe qui uolet: quia multi de re-
gno mittētur in tenebras exteriores. Q̄
durū & terribile verbū cōtra xp̄ianos. Nūc
uidere opz quā infirmitate eſt detentus. di-
co q̄ iacet in domo paraliſic⁹. Ubi tria nos
tantur.

Primo ſtatu indigentie.

Secūdo actus meritorij puatio.

Tertio peccati ppzi cruciatio.

¶ Dico q̄ oīs exiſtēs in pctō eſt i tali ſtatu
ſicut eſt ille infirmus. Primo eſt infirmus
Secūdo paraliſticus. Et tertio torquetur in
lecto ſuo. Sic eſt de aīa que eſt in pctō que
perdit gratiā. Credo q̄ hieremias habebat
de hoc noticiā. Hieremie. iij. Zeua oculos
tuos in directū & uide ubi nūc proſtrata ſis
De ſecūdo in ps. Os habet & nō loquentur.
De tertio hieremie. ij. Serto & uide qz malū
& amarū eſt reliquiſſe te dñm deū tuū. Sic
ania dilecta filia dei filia diaboli. ps. Filia
babylonis miſera & miſerrima: paraliſticus
nō ſentit infirmitatē: nec pōt ſe iuuare de a
liquo mēbro. Sic vos pctōtes uadatis ad
miſſam ad ſermonē: capiatīs aquā benedi-
ctā: uos eſtis paraliſtic⁹: qz ibi nō eſt accepta-
tio diuina: q̄tum ad grām gratificantē. De
inde infirm⁹ torquet. Auguſtin⁹ in libro cō-
feſſionū dicit. Juſti ſi dñe & ſentiſſe ut oīs ma-
la uolūtas ſit ſibi ipſi pena. Uos paupe-
res pctōtes dicitis. Quale malū eſt eſſe in pec-
cato: ego nō ſentio malū. Audite ſimilitudi-
nē. qñ eſtis in prandio & comeditis de uino
bono piſce ſi comeditis ſel os veſtrū abun-
dat putredine & fetore: & ſpuitis in terras et
poſtmōdū maſticatoris aliū morſus dulciore
& ppter delectationē nō ſentitis amaritudi-
dine ſellis ſed qñ deglutitis tūc ſentit. Sic
eſt de uobis o pctōtes eſtis nūc in uolupta-
tibus & delectationib⁹: & nō ſentitis pctm̄.
Sed ueneritis in quō ſentietis uelitis no-
litis. uidebitis penā & experiem̄. facite igit

ſicut centurio q̄ pñtauit ſeruitōrē ſuum in
miā ſaluatoris & humiliant ſe corāz illo q̄
potēſt ſaluare. oſtendatur illi pctm̄ in humi-
litate pfeſſionis & cōrditionis & dabit ſani-
tatē. qz humilius & manūetoz ſibi placuit
depcatio Judith. ix. Quare dico ſi ſim⁹ pas-
ralitica in aīa ponam⁹ penā ad redēdum
ad dñm iſum xp̄m. Dimittamus igit ual-
lem miſerie & aſcendamus ad montem gra-
tie. Juxta uerba thematis. preaſſūpti. Sic ē
de ad me &c.

¶ Quantū ad ſecūdam partē principalem
ſermōis dixi heri q̄ p̄mus gradus ad aſcē-
dendum in domū dñi eſt fidei ſaluberrima
pfeſſio. Dicit hieronym⁹ i epiſtola q̄ nemo
repente fit ſūmus. Si ergo uolum⁹ intrare
illā requirē opz ſucceſſiue aſcendere per gra-
dus. Et ſicut filij iſrael in deſerto ſecerūt di-
uerſas mēſiones in q̄bus p̄ ſpaciū quadra-
ginta annoz p̄maſerūt: & ſic nos debem⁹
p̄manere in quolibet horoz graduū ut tan-
dē pueniamus in terrā p̄miſſiōis q̄ eſt ter-
ra fluens mel & lac. Dixim⁹ heri q̄ in bapti-
ſmo ſit uotū ſolēne de fide ſeruanda: qd̄ uos
catur uotuz ea: hecuminū qd̄ exprimit⁹ hiſ
uobis. credis in deū patrē &c. credo. Oportet
nūc uidere de effectu ipſius baptiſmi.
¶ Habetis hic filios ueſtros dñi. burgēſes.
¶ Amulctis dicit q̄ nō peccant vſqz ad ſeptimū
annū. Audeo in aſſerēdi q̄ multi ſunt peio-
res in quarto anno nūc q̄ alias in ſeptimo
& nūc in ſeptimo q̄ alias in etate perfecta.
¶ Uos dñi burgēſes datus eis chordā dāna-
tiōis eoz. hoc dico ppter illos qui filios ſu-
os ponūt in lectis q̄ uident ſecreta m̄imo-
ny: & filij & filie uidēt ea q̄ uos mutuo faciū
Taceo particularia: qz intelligenti pauca ſuf-
ficiūt. Si filij ueſtri & filie ueſtre in aīis pu-
erilibus ſunt inuerecūdi: ego do culpaz po-
rentibus. ¶ Effectus enīz baptiſmi eſt qua-
druplex.

Prim⁹ eſt totius culpe deletiuius.

Secūdus eſt totius pene remiſſiuius.

Tert⁹ grē gratū faciētis inuſui⁹.

Quartus. caracteris ipreſſiuius.

¶ Sic dicit Augu. de pſe. di. iij. A decrepi-
to vſqz ad paruulū nullū p̄hibetur bapti-
ſmus: ſine quo nullus eſt & releuetur a pec-
cato. De ſcō Augu. dicit eadē di. Qui rece-
pit baptiſmū quicqd̄ cogitatum aut factuz

Feria. vi. post cineres. Ser. v. Ho. viii.

aut dictū fuerit p̄ baptismū remittitur ac si actum nō fuisset. De tertio h̄ in glosa su per illud Pauli. ad Titū. ii. Per lauacrū regenerationis ⁊ renouationis ⁊c. De summa trinitate ⁊ fide catholica in demētrio. De quarto habetur in antiq̄s extra de baptis- mo ⁊ eius effectu ca. maiores. Baptismus cū eius effectu imp̄mit characterē. p̄ baptis- mū oīa peccata dimittuntur: s; a penis natu- ralib; nō liberemur. hoc idē vt habeam; me- ritum ⁊ paciētia vt cognoscamus deū in infirmitatibus in fame ⁊ siti. Tho. dicit. ii. pte. q. lxx. ar. ii. vide ibi: q̄ nō sum; libera- ti a penis q̄ cōcernūt corpus vsq; ad retur- rectionē. Tertius effectus est gratia q̄ dat per baptismū ad habēdū paradisiū. Quar- tus effectus est character q̄ est qualitas q̄dā per quā anima efficitur similis deo ⁊ disti- nguitur ab omni alio qui nō est baptisatus.

¶ Sed querētis forte vos quid representāt nobis ea que sūt in porta ecclesie? Ad hoc respondet beatus Thomas. ii. pte. q. lxxi. q̄ oīa sūt vt sacramētū habeatur i mato- ri reuerentia. Primo em̄ datur puero sal in ore ad ostendēdū q̄ d; esse sine putredine peccati. Sal ei ponit in carnibus vt nō pu- tesciat ad dandū sapore gustui. Secūdo da- tur puero tunica candida: ⁊ significat inno- centiā ⁊ puritatē in aīa. Tertio datur pue- ro cereus accensus in manu: ad denotandū q̄ oīa opa sua dñi fundari in charitate ⁊ in flāmani igne sp̄s sancti.

¶ Audite o peccatores moyses plāgentē se de nobis q̄ nō seruam; innocentia baptismū. Deūso. xxxij. Nonne ipse est pater tuus q̄ possedit te ⁊ fecit te ⁊ creauit te p̄ sacramētale regnatiōē. deus qui te genuit dereliquisti: ⁊ oblitus es dñi creatoris tui. ¶ Hos dñi facitis nūc in bap- tismo truphas ⁊ risus ⁊ alia h̄mōi. O pec- catores quō dimissistis tunicā candidā? Pe- trus in sc̄da canonica. c. ij. dicit. Carnis rears- sus ad vomitū suū: ⁊ sus losa i volutabro luci. xp̄iane vbi ē lamē qd̄ in te est? Dimissi- stis cereū accēsus Jobel. i. Cōspuerūt iu- mēta in stercore suo. Usurarij paillardī for- nicarij sacerdotes ⁊ s̄libet status hodie di- mittit lucē candēntē. Erodī. xv. ca. Cātem; dñi gloriose ⁊c. Unus ex eis nō remansit. Audistis ne loqui de filiis israel? Transi- erunt mare rubiū: ⁊ colūna nubis antecede-

bat eos. Pharaō p̄sequēbatur eos: ⁊ ip̄e cū exeratū suo submersi sunt: ⁊ de sexcentis milib; populi israel nō remāserūt nisi duo q̄ intrauerūt terrā p̄missionis: sc; caleph ⁊ iosue. Sed qd̄ est mare? est aqua baptis- ma. Colūna ignis est gr̄a sp̄s sancti. Pha- raō ⁊ sui est diabol; q̄ in sacramētale bap- tismi fuerūt submersi in mari. Ibius ad para- disū dñi burgēses. Dico q̄ de sexcentis mi- libus dno p̄ceatē venerūt ad terrā p̄missi- nis. Ego nō habeo s̄lam saluatōnis plūq; alij. Persuadeo igitur recuperare innocenti- am baptismalem ⁊ dimittere vallē miserie ⁊ ascendere ad montes gratie. Juxta verba thematis p̄ceas̄pti. Ascende ad me in mō- tes ⁊ esto ibi.

Feria. vi. post cineres de mane. Ser. v.

Scende ad

me in montē vt supra. Dis- solute colligationes ip̄es- tatis: solue fasciculos de- p̄mētēs. ysa. lviij. ¶ Dñi ⁊ fratres mei i xpo dilectissimi si tenuistis doctrinā heri datā debet moueri ad volē- dū salutē v̄ram. ysaias dabat nobis crēplū ad nos disponēdus: q; op; mori. S; qualis debem; disponere dicit ysaias. Clama ne ces- ses. ⁊ sequi. hoc ē ieiunij qd̄ elegi dissolue colligatiōes ⁊c. Credo q̄ oēs ieiunij saltez a carnib; ⁊ si orat; ⁊ capij aquā b̄ndictā nō sufficit. h̄ p̄ pctis v̄ris. h̄ dicit ysaias. dissol- ue fasciculos iniquitatū. multitudine peccōy.

¶ S; q̄res quare dicūtur pctā fasciculi sine colligatiōes? Greg. in moral. dicit ⁊ recitat de p̄nia dist. i. Pctā qd̄ p̄ p̄niam non delect- mor suo pōdere ad aliud trahit. sicut videt; in vno globo filit; q̄ vnū filius trahit aliud. sic est d̄ pctō. ¶ Hos iuvenes mulieres eis supbe de pulchritudine v̄ra ⁊ de alus q̄ ha- beēt a deo ⁊ estis irate si alie h̄nt aliqd̄ plus q̄ vos. Deinde venitis ad detrahēdū ⁊ dis- famandū eas. gula v̄ra trahit vos ad luxu- riā. Solue q̄ vincula filia syō: solue fascicu- lū pcti. Nūquid h̄ētis in p̄s. Qm̄ iniquitas mee supergressa sunt ⁊c. Vere non est hic aliquis qui non esset bene enecatus si haberet istam ecclesiam super dorsū suū

ſſeria. vi. poſt cineres.

ſed qđ eſt de illo qui eſt oneratus pctiã ve
re eſſet multo magis oneratus. Iſta em̄, eccleſa
nō faceret cadere niſi ſuper terrã: pctã autē
mortale facit cadere in pfundū inferni. qua
le remediū? Rñdet yſaias. deponẽ ſaſciçu
lū iniquitatis. Et beatus Paulus ad Heb.
xij. Deponẽtes oē pōdus ⁊ circumſtans nos
pctã curram⁹ ad ppoſitū nobis certamē aſ
piciẽtes in auctore fidei ⁊c. ponamus oīa
pctã noſtra in auctorem fidei ieſus qui tollit
peccata mūdi ipſe portauit iniquitates no
ſtras p nobis motiens in cruce. Volo igit
pſuadere vt cōuertamur ad dñm dimitten
tes vallem miſerie ⁊ aſcendam⁹ ad montē
gratie. Juxta verba the. p̄aſſumpti. Aſcen
de ad me ⁊c. Aue maria.

Aſcende ad me in monte ⁊c. Loco ⁊ capi
tulo p̄elbatis ⁊ p̄notatis. Ab ore ſolito
monſt queſtio terminata a magiſtris n̄is
theologis: ⁊ p̄ſertim a b̄to Th. o. ij. q. xxvij.
art. vij. ⁊ in. ij. ⁊ fundat in euāgelio hodie
no. Ego autē dico vobis diligite inimicos ve
ſtros ⁊ benefacite eis qđ oderūt vos. Vtrūq
dilectio inimicōꝝ ſit magis grata deo qđ di
lectio amicorū? Rñdet thomas qđ dilectō
dupl̄ pōr p̄ſiderari. Vno mō in radice. Ali
omodo in obiecto. Primo mō dicit qđ eadē
dilectione tenemur inimicū diligere ſicut a
micū qđtum ad naturā ſuā: ⁊ ſic nō eſt ma
gis meritū de vno qđ de alio: cū ſit eadē cha
ritas qua diligitur deus p̄pter ſe: ⁊ p̄xim⁹
p̄pter deū. Si autē p̄ſiderat dilectio ex par
te obiecti cū inimico nō ſit aliqua rō diligēdi
eū niſi p̄pter deū: ſic eſt magis meritoria.

Quid dicūt corda v̄ra o paupes pctōres
debetis ne redditis pctã? Dixim⁹ heri qđ qđ
capit vtilitatem ⁊ honore dz capere onera.
Juxta illā regulā. Qui ſentit onus: ſentire
debz ⁊ cōmodū. de re. ii. li. vi. Vos meretri
ces ruffiani tabernarij capitis delectatiōes
opz qđ aliqñ velitis noliſi ſuſcipiatis labo
res vel penā perpetuā: qz ſtipendia peccati
mors. Vos dicens forte qđ hoc eſt multū ex
traneū: qđ dānemur ita faciliter. p̄ſidite de
miã dei qđ deus miſerebit veſtri. verū dicit
ſed nō totū. Dabẽt em̄ extra de ſniã excō. c.
venerabilibus li. vi. qđ qui citatus fuerit tri
bus vicibus vel vna vice p tribus ⁊ nō cō
paruerit excōicandus venit. Itē habetur. ſſ.
de penis. l. relegatus: qđ contumacia penas

accumulat. vbi ſi monit⁹ corrigi noluerit:
grauamie afficitur. Quidetur vobis qđ bo
no iure nō debetis dānari. Quero ſi die do
minica mittatur hic vna excōmunicatio: et
detur veſtro curato ex parte dñi officialis.
Citantur iohānes ⁊ petrus ad diē martis.
Officialis ſedebit in auditorio. p̄motor di
cet dño officiali. petrus eſt hic citatus. offi
cialis faciet ip̄m vocari. ſi nō reſpondeat ite
rū erit citatus vltz ad tertiã vicē: ⁊ ſi in ter
tia vice nō comparuerit bono iure erit excō
municatus p cōtumacia. Et vtinam deus
nō faciat nobis iſtū ludus. paupes pecca
tores vos fuiſtis citati a deo: vos habuiſtis
bella peſtes fames infirmitates p̄dicatōes
qđ citauerunt vos: ⁊ nō comparuiſtis ⁊ non
eſtis facti meliores propter illa. Certe ego
concludo qđ iuder vel officialis non habuit
vncz tantā cauſam excōicandi aliquē pro
pter inobediẽtiã: qđtam habet deus cōtra
nos: ideo pōt nos excōmunicare ⁊ ſeparare
a confortio beatorū. Quidẽ ipſe x̄ps voca
uit ⁊ expoſuit totū ſanguinez pro nobis in
arbore crucis. Proverb. i. Vocari ⁊ rēnu
iſtis: extendi manū meā ⁊ nō fuit qui aſpice
ret: deſperuiſtis omne cōſiliū meū: ⁊ increpa
tiones meas negleuiſtis: ego quoq; in inte
ritu veſtro ridebo: ⁊ qñ erit: dico qñ dicit. Di
ſcedite a me maledicti i ignē eternū. Mat.
xxv. Quidatis mihi dñs domicella ſi quis
diceret vobis nūc createis extra eccleſiã vos
eſtis excōmunicata: eſſetis ne verecunda?
Et vos dñi qui habetis magnā comã i die
ſctō paſche qñ venetis ad recipiendū cozp⁹
x̄pi ſi aliis ip̄properaret vobis excōmunica
tionem eſſetis ne verecūda? credo qđ ſic: qđto
magis de dānatis quib⁹ dicitur a deo. Di
ſcedite a dilectis: ſeparate vos a bonis ⁊c.
Quod remediū? cōuertimini ad dñm: qz ne
ſcitis: ſi videbitis quadrageſimã futuram.
Si enim non conuerſi fueritis paratus eſt
vobis panis amariffimus ſel draconis.
Dimittamus igitur vallem miſerie ⁊ aſcē
damus ad montē gratie. Juxta verba the
matis p̄aſſumpti. Aſcende ad me in mou
tem ⁊ eſto ibi.

In iſto ſermone erunt due ptes.

Prima erit ſacri euāgelij expoſitiua.

Secūda virtuoſe aſcenſionis demōſtratiua.

Quantū ad primā partē euāgelij conti

net duo puncta. Primum est de inimicorum dilectione. Secundum est de elemosynarum largitione. Hodie est dies veneris et prima totius quadragesime. Est autem sciendum quod quilibet dies veneris quadragesime est nuncius passionis christi. et ideo singulis diebus veneris faciamus unam persuasionem de passione domini nostri ihesu christi. Dicit Mattheus. Audistis quod dictum est antiquis et huius dicitur dicitur et non preceptum: ut dicit Theodosius. Secundo. Bona. Ideo decepti sunt asini manichei qui voluerunt se ostendere logicos et fundamenteruunt se in ista illa scriptura thymocorum. Quod in contrariis tenet peragitur seipso. ut si amicus est diligendus: inimicus est odio habendus. Regula est illa et sola in causis passis. Ego autem dico vobis (inquit christus) diligite inimicos vestros: benedicite hiis qui oderunt vos ut sitis sicut hiis patris vestri qui in celis est. Saluator volens nos ducere in requiem glorie proponit euangelium et dat exemplum ascendendi. discipulus de dilectione inimicorum. Quoniam facitis aliquid bonum aut orationem facite propter dilectionem amicorum et inimicorum. Istud est unum de nunciis passionis christi. Bona. et Zadalphus refertur de vna bona muliere qui voluit scire quem doloze habuit christus grauiore. et fuit sibi ostensum et reuelatum quod fuit qui intrauit hortum hora. xi. qui sudauit aquam et sanguinem adeo quod pro oia membra sui corporis exiuit sanguis salter quod venit rinulus currens pro timore mortis et factus est in agonia et sudauit sanguinem tanquam si posuisset quod gladium in corde suo. Alius doloze fuit grauissimus qui fuit fustigatus in domo pilari. Et recitat Bosphorus qui habuit quinquaginta mille plagas in corpore et in capite mille: quod in eius corona fuerunt multe spine. Oportet doloze fuit ille et qui tremebilis. Bernar. exclamans ita dicit. Vide perditionem que posuit christus super terram: flagellis celestis spinis coronatus: caput illud diuinum densitate spinarum pungit: clavis perforatus corpus cruci ligatum habuit manus clavis perforatas. os suum prumeliant non aperuit quod tulit verbum. pro ignosce illis: quod nescit quod faciunt. Bonauentura dicit quod pondus corporis christi attingebat versus ad pedes crucis et pondus corporis christi remansit in brachijs qui fuit suspensus: sic per brachia traherant eum tortores. et per pedes: quod pedes non poterant venire

ad foramen: et instanti quod oia ossa eius dissoluebant. Unde huius in psalmo. Foderunt manus meas et pedes meos dinumerauerunt oia ossa mea. sicut pargamentum trahit ad elongandum sic corpus christi sanctissimum: ita quod oia ossa et oes vene et nerui eius apparuit ab dissoluta. Ista patiendo christus dulcissimus in cruce pendens cepit flere et cum clamore valido rauca voce dixit. Pater ignosce illis: ac si diceret diligite inimicos vestros benedicite hiis qui oderunt vos. Non enim maledicebat eos nec imprecabatur eis mortem. Si ergo vultis intrare terram promissionis domini burgenses diligite inimicos vestros. Sunt autem tria que nos inducant ad diligendum inimicos. Primum diuinalis preceptio. Secundo eternalis retributio. Tertio fraternalis offensio.

De primo Matthei. vi. Si non dimiseritis hominibus nec patrem dimittet vobis peccata vestra. De secundo dicit Augustinus. Eligite quod placuerit diligite inimicos: quod si solum habebis retributionem: sed etiam amici dei eritis. De tertio dicitur. Si te offenderit inimicus tuus: ignosce illi sciens: quod primum que offendit tibi veniam optare desiderat. Quod dicitur dicitur pater dicitur quod debemus inimicum diligere verum est: sed nocuit mihi tamen in temporalibus quod sibi non possumus parcere. Dicit Theodosius. ij. q. xxxv. ar. lx. Quod amare inimicos potest esse tripliciter. Primum quantum ad affectionem generale. et sic qui oramus equaliter pro illis et omnibus debemus orare. Secundo quod debemus habere voluntatem si viderem? eos si necessitate si non esset alius qui adiuuaret subueniendi. Scotus dicit in tertio: quod odire primum seu optare eius malum plus nobis prohibetur quod papiatur diligere: quod qui quis offendit nos non possumus optare donationes suam sine peccato mortali: necetiam quod mortis nisi in duobus casibus.

Primo qui impedit bonam conde et seruitium diuini. Secundo qui est publicus peccator et non vult se corrigere et fundat se in vna littera quas mandant scripta anastasia budo gregorio quod habebat virum malum et rogabat eum quod oraret: ut moreretur. nec ipsa peccauit in hoc: quod impediebat eam a seruitio diuino. De malis autem corporalibus et temporalibus possumus inimicos optare ea que vellemus mihi propter bonum finem. ut si multas diuitias habeat quibus

no dicitur
ita dicitur
inimicos

Se. vi. post cineres Sermo. v.

deum offendit velle possuz ipm priuari ip
 sis bonis ne sint sibi ca perditionis. ¶ Ele
 uate corda vestra dñi burgenfes quero vos
 bis si habeatis talē amorē ad proximū sic
 dicentias q̄ dixit. Unusquisq̄ lea primo
 suo custodiat in oi fratre suo nō habeat si
 ducia: qz ois frater supplātās supplātābilis
 & ois amicus fraudulēter icedet & vir frem
 deridēbitur & veritatē nō loquet. Querētis
 si est amor in hac ciuitate ad inimicos: vix
 eēt certe inter amicos. qz inter fratres & pa
 rentes nulla est fiducia nec veritas nec se
 curitas: & si nō est inter amicos: qualis erit
 inter inimicos? & q̄ hras & q̄ amicitia. Nū
 quid porras cathenas: & qñ videt aliquā
 mulierē in ecclesia p̄cedere vos velletis q̄
 maritus vidisset oia bona sua: & qñ nō est
 aliqua mulier que vos vocat ad eudum ad
 aliquē locū dicitis q̄ ipa est superba: vide
 tur q̄ non sum digna ire in societate sua. si
 viderem eaz mori fame nō darem sibi vnū
 mo: sellū panis. Nūquid vir & vxor etiaz in
 cipūnt infernū in hō mūdo? Dicē ei malierviro
 suo: maledicatur hora in qua ego vidi vos:
 estis sicut canes. Nūquid etiā sunt rācores
 inter officarios? Aliqui dicūt: non odio eū
 sed nolovidere eū nec audire loqui de eo. O
 amici mei persuadeo vobis vt non dānemini
 ni. parate illis. qñ dicitis pater noster &c. q̄
 ritis deo veniā: date etiā veniā. Et ad istud
 hortatur & monet vos euangeliū cū dicit.
 Diligite inimicos vestros & habebitis mul
 ta bona. Nisi dimisistis meretrices & cōcu
 binas dimittatis & maledictiones vestras
 & reuerimini ad dñm & miseribitur vestrū:
 qz est pius & misericors. ¶ Quātum ad se
 cundā partē prime partis que est de elemo
 synarū largitione. Elemosyna est opus sa
 tisfactionis & ps d̄ qua inferius loquemur
 ¶ Pro isto sermone sat sit retinere h̄ba h̄c
 ronymi dicētis. Nō memini me legisse ma
 la morte moriturū qui opa pietatis in pau
 peres exercuit. Dimittamus igitur vallē mi
 serie & ascēdamus ad montē gratie. Iuxta
 verba the. p̄assumpti. Ascende ad me &c.
 ¶ Quātū ad secundā partem principales
 sermonis: que est de virtuosa ascensione.
 Si vos domini mei vultis intrare terrā p̄
 missionis opz cū festinatōe incedere. Dñs
 p̄cepit populo iudeorū. Ezo. xij. q̄ ipsi co

mederent agnū paschalem cū festinatione
 ¶ Sed gretis quis ingrederetur illā terrā.
 ¶ R̄idet ps. Qui ingreditur sine macula et
 operatur iusticiā &c. Opz gradatim incede
 re. Primus grad⁹ est fides saluberrima cō
 fessio que datur in sacramento baptismi. de
 quo dictum fuit heri. Nūc debemus dice
 re de effectib⁹ fidei que h̄z nouem excellētis
 as: & p̄ nūc dicem⁹ tres. primo fide aia xpo
 desponsatur. Secūdo aia illuminat. tertio a
 nima a pctis purgat. De p̄mo Osee. ij. sp̄s
 sabo te mihi in fide in iusticia mia & mise
 rationibus. in fide v̄ scias: qz ego dñs. i ius
 sticia: qz punitor acerrimus. in mia: qz pla
 cabilis. ¶ De sc̄do. ij. Petri. i. Cur bñfacitis
 attendentes quasi lucerne lucenti in caligi
 noso loco donec dies illuceat: & luceat oria
 tur in cordibus v̄ris. De tertio ad Ro. iij.
 Arbitramur em̄ iustificari hoīem p̄ fidē si
 ne operib⁹ legis. Dico igit q̄ fides requiritur
 ad intrandū terrā p̄missionis sp̄alem: qz
 iam p̄ fidem nos sumus desponsati deo. si
 cut qñ aliqua filia capit aliquē iuuenē: dat
 ei anulus pro arra. sic in baptismō aia n̄ra
 desp̄sata est arra q̄ est fides. Hoc dicebat
 sancta agnes. anulo suo subarravit me do
 minus me? iesus xps & tanq̄ sponsam de
 corauit me corona. Secūdo per grām ba
 ptismi & p̄ fidem sum⁹ illuminati ad bñ a
 gendū: sicut tradit Bonauē. in breuiloquo
 suo. a dño est fides n̄ra tanq̄ lucerna: fun
 damentum stabiliens. vadatis ad missam.
 Vos dicitis q̄ corp⁹ xpi est platis verbis
 sub sp̄e panis & vini. quis dixit vobis? cer
 te fides. In p̄fessione d̄z vobis q̄ deus d̄s
 mittit vobis oia pctā. si feceritis qd̄ in vob
 est quis dixit vobis? certe fides. Quid expe
 ctamus in hoc mūdo miam dei & padisum
 quis dixit hoc fides. Fides em̄ est sicut lu
 na illuminās noctē. Qñ faciē elemosynas
 quid expectatis. Rembutionē a deo. quis
 dixit fides. Sicut em̄ nox ē obscura sine lu
 ce: sic nos essem⁹ brutales & bestiales si nō
 haberemus fidē. Terno p̄ fidē purgantur
 pctā. h̄m em̄ legem Moysi nō dimittebat
 nobis pena: sed h̄m h̄m legē xpi. Hoc dicit
 Pau. arbitramur em̄ iustificari hoīem p̄ fi
 dem sine opibus legis. ¶ Eleuetis spirit⁹
 dñi burgeses estis boni catholici. Istud res
 gnū vocatur xpianissimū, nescio si habes?

his fidem pfectam. Si ego adducay vobis duos testes validissimos dignos fide qui mentiri non pnt: nūquid credentis eis? Sic ergo Pau. a dextris et Jaco. a sinistris: si isti duo boni vni essent hic qd dicerent ipsi de fide vra: Dicatis vos paulo illud qd scripsit ad Titu. i. Confitent se nosse deū: facti aut negant. Et vos iacobe minor dicat nobis de fide qd vobis videt. Jacobi. ij. Fidelis operibus est: si fides sine opibz mortua est. Vos ysurariū cōgregatis ihsauros in terra an creditis qd nō mouemini? Et vos mulieres q̄ caput et corp⁹ vestrū ornatis et venditis carnes vras et de aīa nū curatis. Sicut ne hic dominice le incarnate: animā ymagine dei insignitā dimittitis et corp⁹ illud qd est putredo et terra nutrit. An creditis qd sanguis xp̄i nō fuit p vobis effusus: datis aīam voluptati. Audite qd dicit Pau. Confitentur se in p̄cia nosse deū: sed veraciter ipm factis negant. Cōuertimini igitur ad deū et dimittatis pctā et vallē miserie vt intrem⁹ in illā montem etc.

¶ Feria sexta post cineres post prandiū. Sermo. vi.

Ascende ad

me in montem et esto ibi. Ero. xxiij. ca. Ego si exaltatus fuero a terra omnia traham ad meipm. Job. xij. Dñi et aīe deuote q̄ venistis pro audiēdo aliqd pro salute aīe vre

diri in p̄ncipio istius qdragesime q̄ si volumus intrare terrā p̄missionis opz transire p mare rubrū. i. habere grām sp̄scti. Et in figura hui⁹ xp̄s qñ voluit transfigurari et ostendere glām suā ascendit in montē vt transfiguraret: et tali die sicut est hodie exiit in ciuitatē hirlm portans crucez duram et grossam sup spatulas: et ascendit in montē caluarie. sic oz nos exire babiloniā et ascēdere in montē grē. Vos dicitis p̄ facile est dicere: sed nescimus quō poterimus ipm seq̄. Mulier grossa et pinguis: hō vultus antiqu⁹ nō p̄nt festināter incedere. dicit xp̄s. Ego si exaltat⁹ fuero etc. Ego da bo brachia oibus volētibus ascēdere. Ista aut exaltatio fuit facta in morte xp̄i qñ pendit in medio aeris. ¶ Circa qd aduertē

dum est qd xp̄s q̄tuor viabus fuit in periculo mortis. Primo qñ fugit in egyptum. Math. ij. Futurū est enim vt herodes grā pnerū ad pdendū eū. Scdo i etare. xxij. an nī qñ iudei duxerūt eū in montē vt p̄cipitaret. eū. Luc. iij. Si nō fuisset vltus ptāte diuina p̄cipitasset. et xp̄s tunc mortu⁹ fuisset. Tertio in mēse decēbris qñ frīg⁹ erat et iudei circūderunt eū. Job. x. et ceperūt lassides vt iacerent in eū: et mortu⁹ fuisset si nō fecisset se inuisibile. Quarta vero vice si fugit: sed mortu⁹ est in montē caluarie. O filie in xp̄o iesu dilectissime cogitetis quare voluit suspendi in cruce amosissim⁹: ihs videtis crucez eleuatā in medio ecclesie. Ipse potuisset nos redimere aliter si voluisset: sed voluit pati istam mortē crucis ad dandū intelligere qd p mortē suā vult nos trahere sursum. Si ergo sentitis vos graues et ponderosos habetis bonū cor et p̄centi in eū vt det nobis manū sicut pueri faciūt qui qñ sunt in lacu vel in luto et nō possūt surgere querūt vt eis manus dent. Sic q̄ ramus a iesu xp̄o dño nostro q̄ fuit expansus in cruce manū vt trahat nos a lacu peccati dicētes cū ps. Eripe me et libera me de aquis multis et de manu filioꝝ alienozum. Sic aīe deuote cor vestrū dz esse danus ab hoibus et apruz ad huiēdū deo. Precemur igitur beatissimā yginē mariā vt nobis cōcedat pie meditari passionē xp̄i filij sui: illi qz p̄sentemus salu. ange. di. Ave. ¶ Ascēdere. Adoret⁹ fuero tal⁹ p̄p̄it̄ theologia q̄stio mota a mgris nr̄is theologi. Atz scy sūma grā sit creabil. vide Eco. in. ij. di. xij. et dic h̄m q̄ ip̄e di. Vult saluatiuos oēs de⁹ det vobis grām. Infirm⁹ nō pot̄ melius sanari q̄ pueniēdo infirmitatē p medicinā p̄riā tali infirmitati. ¶ Ad istud p̄positū dicat iuriste ex de re. iu. in antiqz. et sunt h̄ba Cnso. oīs res p̄ q̄scūqz cās nascit per easdē dissoluit. Nos cecidim⁹ p nrām sensuualitatē et p nrām iniquitatē oz q̄ resurgam⁹ p rōez se sualitati oppositā. Allegorice cecidim⁹ p hoies et mulierē: sic de⁹ nascit nobis mariā et ihs xp̄s ad resurgēdū. et dedit nobis grāz gratificatē ad bñ suādū statū religiois xp̄iane. Seruiam⁹ q̄ deo deuote h̄m vocacionē nrām. Vocayolo p̄suadere vt dimittat⁹ vallē miserie et ascēdat⁹ ad mōtē grē. iuz h̄ba themasq̄ p̄sumpti. Ascēde ad me etc.

He. vi. post cineres.

In isto sermone erunt due ptes.
Prima erit pfectionis inductiva.
Secda modi pfectionis acquisitiva.
Quantū ad primā ptem. Dicebam magne q̄ dies veneris quadragesimo sunt oēs nuncq̄ passionis dñi nostri iesu xpi ⁊ in ip̄sis sp̄ialiter ecclia passionē xpi ad memoriā reducit: ⁊ illi sunt boni xpiani ⁊ catholici qui istis diebus ad memoriā reuocant passionē eius. Bona. in libro q̄ dicitur stimulus amorus dicit q̄ aia deuota sex mōis d̄z me morari passionē dñi nostri iesu xpi.
Pri mo recogitando.
Secundo cōpatiēdo.
Tertio admirando.
Quarto congratulando.
Quinto exaltando.
Sexto quiescendo.
Q De primo casus est patens: q̄ de om̄ib⁹ cogitationibus op̄s reddere computum in die iudicij. Debemus igit̄ h̄re corā oculis nostris xpm in cruce pendentē ⁊ recogitare eius dolores ⁊ acerbissimas passionēs: que recogitatio ducit nos ad fletū. Dic ibi exēplū de illa muliere q̄ habebat maritum quē vnice diligebat q̄ pfectus ad bellū cōfectus est multis vulnerib⁹: ⁊ vita primatus. famuli eius exuto corpe camisiā sanguinolētā mulieri sue appositauerūt: quā camisiā ipsa mulier in loco tutissimo seruabat ⁊ singulis dieb⁹ in recognitionē sui mariti intuebat eius sanguine videns famulariter mariti sui respirationē ⁊ effigies. Secdo vberius recordari passionē ihu xpi p cōpassionē. sed dicitur corda dura ferrea ⁊ lapidea: nos nō possum⁹ cōpati nec flere.
Bona. dicit q̄ tripl̄ possum⁹ cōpati: scz p viā vnionis: cōpassionis: ⁊ tolerationis.
Q De p̄io si dicatur nobis q̄ amicus nos fieri ducit ad patibulū: nūqd̄ hētis cōpassionē: ⁊ si dicere q̄ est vn⁹ de slobitinis vestris nūqd̄ magis cōpatimini. ⁊ si tāgere p̄p̄inquit̄ dicēs q̄ est fili⁹ vel charior amicus n̄r⁹: q̄ sumptis n̄rā humanitatē. Recogitate igit̄ dicit b̄t̄s Pau. Heb̄. xi. eum q̄ aduersus semetip̄m talē sustinuit p̄radi

ctionē. De scdo scz de viā cōpassionis. magna certe fuit penalarētio cremari. Bartholomeo excoriari: ⁊ alijs martyrib⁹ cremari ignib⁹ ⁊ amputari capitib⁹. S̄z passio xpi maior fuit pena oibus. De tertio: scz de viā toleratōis si nō potes compati xpo morientē in cruce cape vnā virgā in dorso ⁊ p̄cute teip̄m fortiter ⁊ p̄sidera q̄ xps carne fuit te longe tenetor ⁊ delicatior. ⁊ tñ īter duras penas ⁊ cruciatu ipse dixit. passio ignosce illis: q̄ nesciūt qd faciūt ac si diceret. diligite inimicos v̄ros: b̄nfacite his q̄ oderūt vos. hoc dixit in arbore crucis in q̄ arbore. ser s̄ folia pulcherrima: ⁊ vtilis ad medicamentā sp̄ialia. Et hec arbor crucis d̄ scribitur Daniel. iij. Videbā ego daniel et ecce arbor erat in medio terre alta nimis: ⁊ folia pulchra h̄ris ad sanitatē gentiū. Et nō in ps. d̄. Et foliū eius nō deficiūt ⁊ c. Quando alicui⁹ arboris fruct⁹ bonus est: ipsa arbor diligitur. sic est de arbore crucis: cuius nō solū fruct⁹: s̄ ⁊ folia optima sunt. Folia arboris crucis sunt septē v̄ba q̄ xps protulit in cruce. Primū est. p̄ ignosce illis. Ip̄se est p̄debat in cruce ⁊ torq̄bat: nō solū in vno mēbro s̄ in oibus mēbris. in capite q̄ coronā de spinis in capite d̄bat. in manibus ⁊ pedib⁹: q̄ cōclauatos h̄bat. ⁊ per totū corpus: q̄ (vt in q̄ Bernar. p̄) depōnē vestitiū oēs plage p̄ fustigationē illate renouate fuerūt: ⁊ p̄ totū corp⁹ fluctat sanguis in modū riuulor. O piū spectaculū. o letiticia iudeor̄ exprobatissima. adhuc tñ xps ista patiens vnū foliū sue cruci infixit dicit: p̄ ignosce illis ⁊ c. Istud foliū fuit trib⁹ coloribus coloratū. Fuit nigrū: rubeū: ⁊ blaueū. Nigrū significat dolorē. Rubeū significat amorē. Blaueū significat pigorem.
Q De primo mēbro dicit Isa. isaie. liij. Pro trasgressoribus erogaui. De scdo Actuum ij. Vos sc̄m ⁊ iustū negastis ⁊ petistis v̄rū homicidaz dari vobis. De tertio dicit. rvin. Recordare q̄ feterim in aspectu tuo vt loquerer p̄ eis bonū. Ecce pulchri foliū
Q Hos dñi burgēses q̄ estis in ira v̄ra et vos mulieres q̄ habetis linguā p̄mptaz ad maledicendū deberetis accipere vnū de folijs istis scz memoriā passionis. **Q** Secdo color est rube⁹ q̄ significat amorē: q̄ h̄bit magis amorē q̄ tanta voluit pati p̄ nobis ⁊

Sabbato post cineres. Ser. viij. ffo. xi.

tanta patiens se p̄stituit aduocatū nostrum
et nō queſiuit vindictā de aduersarijs suis.
O iuvenes mulieres si vos sciretis, qualis
obligatis aiam vram ad dānationem et ad
plurima supplicia ppter peccā desineretis
peccare. ¶ Quid poterat dicere fili? dei qñ
videbat matrē suā stantē illuc et sientē, et di
scipulos fugiētes, qñ videbat homicidam
pati et ipm morti adiudicari. ¶ Tertio color
est blaucus et significat vigore, magn? em̄
fuit in xp̄o vigor qñ videbat corpus suum
quinq; milibus plagarū vulneratū: caput
mille spinis pforatū: et tñ dicebat hec libe
ter patior p redemptionē gñis humani.

¶ Anime deuote ponatis in caput vestrum
istud solū qñ aduersitates habetis dicētes
om̄ia q̄ patior sicut in honore passiōis xp̄i.
Et vos dissolute mulieres capiat istud so
lum qñ supuenit tentatio carnis. Et vos
domicelle habeatis memoriā de istis colo
ribus. Et vos etiā mūdāni capiatis patior
ter aduersitates vt possitis intrare in terrā
pmissionis. Dimittat igr̄ vallē miserie et
iuxta verba ihema. passumpti. Ascende ad
me in montē et c.

¶ Quanti ad scōam p̄tem principales ser
monis q̄ est de statu p̄fectoꝝ in quo debe
mus p̄ficere sunt aliqui gradus. prim? est
sancta meditatio, aliqui mūdāni q̄runt de q̄
seruit religio bñ obſeruata. Dico q̄ qui eas
bene custodierit saluus erit: et p̄ oppositum
q̄ nō custodierit dānabit. Et grad? religio
nis sunt magis piculosi q̄ oēs hoies mū
di. Veni qd est de p̄uentibus dissolutis: qui
vult p̄ficere in religione dz h̄tē sanctā me
ditationes. Ideo ps̄ di. Abderatio cordis
mei et c. In religione dñi custodiri p̄cipue
ria vota: scz paup̄tatis: castitatis: et obedi
entie: ob reuerentiā illius q̄ dedit semetip
sum p̄ nobis humiliter, ultra in religioe est
oratio orēplatiua, qñ pranderis ponit pri
mo vobis abus et sic videtis q̄lis abus vo
bis est patus. scōo masticat, tertio degluti
tur. Dugo dicit. Lectio coctū abū inuenit
meditatio masticat et ori apponit. orō autē
d̄gustat. Cōrēplatio p̄ cibū refert. p̄dicatio
p̄nitatur nobis et ē abus et post sp̄us leuaf
ad deuotionē ad degustandū. Vos dñi qñ
estis in missa cogitans de passione dñi n̄ri
lesu xp̄i, Sz certe aliq̄ sūt sicut sima qñ di

cunt pater noster nō habet memoriā de
aliquo q̄ offendit eos, et aliq̄ faciūt sic por
cus qui credit se mundare et cadit in lutum.
Sic multi orantes in ecclia qui h̄nt viles
cogitationes luxurie aliq̄ deū scōis mur
murant. Sed vos xp̄iani non sic, sz dicatis
cū Ezechia Isa. xxxviii. Adedatiboz vt co
lumba: dabo meditationē deuotis p̄sonis.
Guiller. p̄sensis fecit vñū libū de orōne
ibi dicit: q̄ cecus q̄ p̄dit oculos vel alij qui
p̄dit mēbrū et cognoscit hoc est bñ tristis et
q̄rit incessanter elemosynam. dicēdo detis
vñū denariū ppter amorē dei: vere opz ire
ad iudiciū dei, vos mūdāni estis ceca cogi
tatis q̄ de oibus oz reddere cōputat. quāta
peccā cōmissistis, vere sic iudex facit illi quē
h̄t corā se dicit. Amice tu cōmissisti tale qd:
quapropter tu suspēsus eris p guttur tuū
Sic erit in iudicio dei, sz quale remediū pa
ter. Recurratis ad adiutorū virginis ma
rie et oim̄ sanctorū per deuotionē vt interce
dant p̄ nobis et petatis remediū passionis
xp̄i et emittetis tentationes peccōꝝ. Ista ē me
ditatio quā debetis h̄tē vos q̄ habetis gross
sum sensus. Homo q̄ vult vacare meditatio
ni: primo p̄sideret multitudine peccōꝝ suoz
in quolibet die. scōo gratuita q̄ de? sibi de
dit iuxta vocationē suam. Et istis medita
tionib? peractis facilliter poterit cōuolare
ad statū p̄fectōis quo adepti ingrediemur
terrā pmissionis: quā nobis cōcedat et c.

¶ Sabbato post cineres. Sermo. viij.

Scēde ad

me in montes et esto ibi,
Exo. xxxij. ca. Tūc dele
ctaberis sup̄ dñor susto
lam te sup̄ altitudinem
terre: et hababo te hereditate. Ita ob p̄tis tui
Isa. lviij. ¶ Dñi et aie deuote si tenuistis do
ctrinā heri p̄cā obēſ laborat p̄ salute aiaz
vestraz. Isa. di. q̄ debem? ponere penā ad
dissoluēdū colligatiōes impietatis et fasci
culos deprimētis. Adhuc hodie p̄tinuat
vt magis animemur: et subdit. tūc delecta
beris supple si deposueris cathenā peccōꝝ
et claueris ostium oris ne loq̄ris p̄ xp̄m et
sabbata et mādata dñi custodieris habebis
tres fruct? primus erit in terris eleuatio

Sabbato post cineres.

Secundus beatitudinis eterne p̄miatio.
Tertius in deo delectatio. Dicit magister
sententiar̄ in. iij. q̄ peccatum reducitur ad
tria.

Quoddam est p̄tra deum.

Aliud est contra primum.

Aliud est contra seipsum.

¶ De primo ē blasp̄mia. De sc̄do est dis
famatio. De tertio nō ieiunare ⁊ luxuriari.
De p̄mo Isa. i. Si p̄cepta mea seruaueritis
bona terre comedet. De sc̄do Isa. in thema
te. Sustollā te super altitudinem terre. De
tertio Pau. ij. ad Cor. v. dicit. Scimus q̄m
si terrestris dom⁹ n̄ra hui⁹ habitatiois dis
soluatur: habemus domū in celis. de q̄ Au
gusti. in lib. de spū ⁊ aia. Tante dignitatis
est natura humana: vt nullā bonū creatus
sufficere possit. Juxta ps. Satiabor cū ap
paruerit gloria tua. Aia insignita est signo
sancte trinitatis. O q̄ntū bonū postq̄ deus
fecit nobis grām q̄ spectat nos. Perdem⁹
igitur aias nostras o p̄ctōres: nō si placet
deo. Volo dicere sz p̄bdolor q̄ si dyabolo
tpe p̄terito seruiui⁹ eleuem⁹ cor ⁊ deside
rium ad q̄rendū dominū p̄ intercessionem
b̄tē marie v̄rginis: cui p̄sentabimus salu
tationes di. Aue.

¶ Ascende ad me in montē ⁊c. Alboze solis
eo mouet q̄stio terminata a m̄ḡris n̄ris theo
logis: ⁊ p̄sertim a Bon. di. xiiij. tertij sen
fundata in euāgelio hodie vbi d̄r q̄ dis
cipuli erant in mari laborātes: qz hēbant
ventū p̄tranū dixit eis iesus. Nolite time
re qz ego sum. oēs speram⁹ saluari domini
mei. ¶ Querit v̄ritū certitudo spei includat
certitudinē rei euentus ⁊ opponat ex. ori. Si
datur q̄ nō: qz certitudo spei est ordin⁹: sz
nō opponit h̄sitationi. qz q̄truncūqz homo
speret in m̄ia dei ⁊ gl̄ia: non ibi est cert⁹ in
spe de beatitudine. vide ibi. ¶ Quid dicunt
corda v̄ra d̄ni burgēses ⁊ p̄ctōres miseris
mi: timetis ex̄cōmunicari: vos habuistis
multas citationes: sed nullā penitus feci
stis em̄dationē. Vos dicetis. Iuuetus est
dura ad trāseundū: ⁊ iuuetus excusat nos
deus miserebit nobis p̄pter fragilitatē no
stram. vos nō debetis sic dicere nec vos no
turpiter dānare. Habetis em̄ legē ciuilē. ff.
de penis. l. si seruus. q̄ seru⁹ incēdens for
nacē ⁊ dozmiēs si ignis exierit a fornace ⁊

combussit segetes d̄ni fornacis restitue
re tenet segetes. Ad idē ē qd̄ h̄r extra d̄ dos
lo ⁊ cōta. in antiq̄s ca. cū dilecti. de ep̄o nō
cōparētē corā papa. ¶ Calus est patēs dos
m̄i mei. fuit qdam p̄posit⁹ q̄ habebat quā
dam fornacē incēsam: ⁊ habebat quendam
iuuenē q̄ dozmiuit: ⁊ ignis exiit d̄ fornacē
⁊ cōbussit segetes. Dicit iustinian⁹ q̄ tūc
d̄ns soluet ad longā segetes cōbustas. No
lite igitur vos excusare o iuuenes sup ius
uētute v̄ra. Quia s̄m Pau. ad Roma. viij.
Si s̄m carnē vixeritis moriemini. ⁊ qm̄ fa
ciunt oppositū melius esset eis q̄ fuissent
mortui in v̄tero m̄ris. Dimittatis q̄ luxuri
as v̄ras: falsitates: v̄stias: ⁊ vitā malam.
Quia Bēn. iij. scribit. Sub te erit appeti
tus eius ⁊ tu d̄naberis illi. ⁊ sapiēs Eccl̄.
xviij. Post cōcupiscētiās tuas non eas: ⁊ a
volūtatē tuā auertere. Si p̄stes aīe tue cō
cupiscētiās: faciet te i gaudiū inimicū tu
is. Dimittat⁹ ergo malā vitā v̄strā ⁊ cōuer
timini ad dominū vt tandē possitis venire
ad terrā p̄missiōis. iuxta v̄ba the. passum.
Ascende ad me in montē ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due p̄tes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Secunda virtualis ingressiōnis demon
stratiua.

¶ In prima p̄te duo oñdunt.

Primo piculoꝝ m̄dialiu p̄signatio.

Sc̄do diuinalis indignatōis p̄ntatio.

¶ Quantū ad primā p̄tem. Mare d̄r: q̄
ap̄li erant in mari ⁊ transfretabāt. ⁊ ihs⁹
erat in mōte ⁊ māsit in ordōne vsqz ad medi
am noctē. Considerem⁹ hic saluatoris pe
nā: qz in mōte. ⁊ discipuloꝝ labores: qz v̄t⁹
erat eis p̄tri⁹. Post q̄ntā horā noctis ambu
labat iesus sup mare ⁊ ipsi credebāt eū esse
fantasma ⁊ dixit eis. Nolite timere: qz ego
sum q̄ vobis in oī tribulatiōe assisto. Ego
lib. iter q̄reres b̄d Bre. ⁊ marco qd̄ siḡ: q̄
salu. vos fuisset in mari vsqz ad q̄rtā vigilia
noctis. Dicit glosa: q̄ ipse est cū tribulatiōe
uocantibus eū. v̄s ps. Cū ipso suz in tribu
lacione. Sc̄dū v̄m allegoriā debet sc̄re d̄ni
burgēses: q̄ sicut dies venietis sunt nūcū
passiōis x̄pi: sic sabbati dies sunt nūcū b̄tē
in aīe v̄rginis. Sicut q̄ x̄ps in q̄rta vigilia
ambulant sup mare ⁊ intrant mare ⁊ cel
sam ⁊ tēpestas: sic etiā x̄ps tpe legis nature

ingressus est nauē. i. vterū beate marie virginis et posuit pacem inter deū et homines. **S**ed q̄ volum⁹ pacē mūnre dēmus intrare nauē beāe virginis ad tūm⁹ trāseundū mare iste mūdus et incurtus demonū. Mater respicit istū mundū ppter tres p̄prietates.

Primo est amarum.

Secūdo fluctuosum.

Tercio absoptuū.

¶ De p̄rio scribit Eccl. xliij. Qui nauigant mare enarrāt pericula ei⁹. De secūdo ps.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in alt⁹ dñs. De fr̄io ps. Hoc mare magnū et spaciosum manib⁹ et. Iste mūdus cōparatur mari. p̄mo q̄ sicut mare est amarū ita iste mūdus est amar⁹. vñ Grego. di. xliij. c. Nerui dicit: q̄ oē qd̄ p̄cipitēb⁹ eminet plus dolore torq̄tur q̄ honore p̄beat. Exemplū in oī p̄cto maior est pena q̄ delectatio. De cūdo mare sp̄ ascēdit vel descēdit et nunq̄ est trāquillū. sic enā iste mūdus. Nunq̄ vidistis mltos q̄ fuerūt in hoc mari et habuerunt ventum p̄ ipsis et subito euauerūt.

Certe fatui sunt illi viri dyabolici q̄ regūt mundū vidētes mūdū instabilitatē mutabilitatē et fortune volubilitatē. videm⁹ sal tū qd̄ appropinquat et nor mortis et cōsequētē nor dānationis. Propter tertis conditionē iste mund⁹ est mare. Sūt enī in mari multi passus piculosi. vñ Bernar. In mari sicilie et calabrie de q̄rtuos nauib⁹ vir saluatur vna. sic de q̄rtuos aiabus vir euadit vna quin dānetur. Vos chorusatis dñi mei vos letamini. ego nō possūz videre qui dā nemini nisi redepto: n̄ veniat ad saluādū nos. Audite illud qd̄ scribit sapiētē. xiiij. Ex quo ligno credūt hoies atas suas. per lignū crucis trāsimus picula hui⁹ maris. Et Viero. ad Demetriadē dicit: p̄nta est sc̄cūda tabula p̄ naufragiū. ac si diceret vos filie que timetis dānari veniat ad nauē penitentie et. Quarta vigilia noctis redemptor veniet ad vos.

Pr̄ia vigilia est dolor de peccatis.

Secūda est cauere a futuris.

Tercia est p̄siteri de peccatis.

Quarta est satisfacere de offensis.

¶ Et tūc saluator veniet et dicit. Cōfidite et deducet vos ad terrā p̄missiōis. i. ad mōtē sic. Dimittam⁹ igit̄ vallē miserie et ascēdas

m⁹ ad mōtē gr̄e. iux̄ vba the. pas. Ascēdet. **¶** Quātū ad sc̄das p̄tē p̄ncipalē vidēdū est de ingressiōe actuali. credo q̄ vellet oēs eē in terra p̄missiōis. Certe ē terra irrigata et optia. **S**ed Vie. di. q̄ nemo repete fit iūm⁹. Opz igit̄ ire gradati ponēdū pedē p̄ pedē. Ponam⁹ q̄ pedē in p̄mo gradu q̄ ē fidei saluberrima p̄fessio. Oz oīa credere q̄ fidelis dicit. habuimus heri tres excellentias fidei Restant adhuc tres.

Prima est q̄ p̄ fidem aggredis sp̄ualis de bellatio.

Secūda p̄ fidē porrigis deuota supplicatio.

Tercia p̄ fidē in aīa recipis ita adoptatio.

¶ De p̄mo ad Heb. xi. Sc̄ti p̄ fidē vicerunt regna. De sc̄do Math. xvij. Si habueritis fidē sic granū sinapis et dixerit hui⁹ mōtē: trāsi hinc et trāsbibit. De t̄tio ad Gal. iij. Pollicitatiōez sp̄is accipiam⁹ p̄ fidē. Vēns bonū cor dñi burgensia: vos estis credo oēs xp̄iani. P̄rio fides ē bacul⁹ defendēdi vos ab inimic⁹. Legit̄ de filijs israel: q̄ de egypto puenērūt i terrā p̄missiōis. Pr̄mū qd̄ fecerūt destruxerūt villā hierico. Quid est hierico: Dico q̄ ē luxuria. Vie. di. q̄ luxuria plen⁹ ē mūd⁹. si hēm⁹ fidē oēs muri hierico cadēt. Quid ē hierico: dico q̄ ē luxuria ex q̄ sunt v̄se dom⁹ ex plastro: h̄ alit̄ i ist⁹ ciuitatē muri. Pr̄m⁹ mur⁹ est ex supbia et vanitate. sc̄os ē luxuria. tert⁹ ē auaricia. Quid deuenerūt mulieres q̄ fecerūt banq̄tos: et viri ecclesiastica cubinari. vos mltos vidistis et vidēs in h̄ regno. sc̄ideret oēs q̄ oz q̄ oīa puta banq̄ta: p̄p̄as: luxurias: et vanitates dimittat. dicaq̄ his q̄ s̄c̄ dānati qd̄ p̄fuerūt eis oīa p̄dcā. qd̄ luxuria: qd̄ vanitates. **¶** Secūdo p̄ fidē hēm⁹ aliū bonū. i. supplicatiōez. Jaco. i. Si q̄s v̄m̄ idiget sap̄ia postulet i fide nihil bestrās. Dico tū h̄ eē validū si p̄ferat ad salutē. **¶** Legim⁹ in hystoria scholastica: q̄ qd̄ h̄ra i surrexerūt xp̄ianoz et dixerunt: q̄ra q̄ i fide v̄sa q̄ mōs trāsserat de loco isto. Epi et clerici stabāt p̄fusi. Vidēs aut̄ qd̄ bon⁹ vir simplex q̄sui ab ep̄o an illud scriberet i euāgelio. R̄sudit ep̄s q̄ sic. Tūc ille vir acceper⁹ fidē dixit mōn. p̄cipio tibi i h̄rute illi q̄ nō mē t̄if ut trāseas vltra aquā et trāssuit. Ad d̄s al⁹ est dyabol⁹ supb⁹. si q̄ramus ex fide liberabimur a dyabolo et tentatione eius.

Do. i. quadragesime.

De tertio p fide afa fit filia dei. Pau. dicit ad Gal. ij. Ex fide qui possunt hi sunt filij Abrahe q per fide reputatus est filius dei. Quero vobis dñis meis habetis ne fide vos dñi ecclesiastici & religiosi qñ tenet cor pus xpi in manu habetis verã fidẽ. Et vos etiã curiales qñ cãs suspẽdit. Et vos mercatores vsurarij. Et vos etiã ribaldi & ruz phiani & oēs qui tenetis scubinas: credẽt q deus nõ videat vos. Loquat vobis Lucas qui nũq̃ mentitur. Luc. xviij. Verũta men filius hois venies putas inueniet fides in terra: & loq̃tur de fide operosa. Tu dicit o peccatores qd scribit. xi. q. ij. ca. estimãt & sunt sba. Vtiro. Quotienticũq̃ vincimur a vicis torrens deũ negamus. & e contra: no quotiẽscũq̃ bñi qd agimus deũ confitemur. Credendũ est deũ iudicaturos eos q fidem nõ tenuerũt. Domicelle deũ videre spectus vros: quos facitis in ecclesia. quia oia nuda & apta sunt oculis ei. Ad Heb. iij. Et si filius aut filia nõ auderet facere malũ p̃sente p̃re. aut religiosus coram pla to suo. q̃to magis xpianus dz timere p̃p̃ sententiã dei qui cui libet rei p̃ns est & oia videt. Sed vñ puenit hoc q nõ cauens: dico q ex defectu fidei. Dabere ig̃ fidẽ & cor rigite vicia ṽsa: sic intrabitis terrã p̃missiõnis. Dimittatis vallẽ miserie & ascenda tis mōtẽ gr̃e. iuxta sba themasã p̃sumpti. Ascende ad me in montẽ & esto ibi.

¶ Dominicap̃ma quadragesime de mas ne. Sermo. viij.

Scẽde ad

me in montes & esto ibi. Ecce nũc tps acceptabilis. ecce nũc dies salus. ij. ad Cor. vi. Si tenuistis doctrinã quã heri dedi vobis: debetis moueri ad cõpatiendũ aie ṽre. Isa. dicebat. Si ponam? pctã eẽ nõs: nõ pdem? pena. si ponam? nos in grã: tũc hẽbim? delectationẽ: & tandẽ b̃tudinẽ. Et si vnq̃ fuerit tps dimittẽdi pctã (di. Pau. ecce nunc tps acceptabile. hortamur vos fr̃es nullũ caput p̃ termittẽtes vel cogẽs: s; dic̃ hortamur. i. nõ nem? saluet q voluerit. dimittat pctã: quia nũc tpa est salus: & tps in q̃ debem? place

re deo. Duo hic ostenduntur.

Primo bñi agendi oportunitas.

Secdo tẽporis breuitas.

¶ Tempus illud est conueniens p̃opter quattuor.

Primo p̃pter xp̃i meritũ exhibitũ.

Secdo p̃pter sacramentoz effectum.

Tertio p̃pter ditatis clarũ testimonium.

Quarto p̃pter tẽporũ x̃tuofum exemplũ.

¶ De primo ad Heb. xi. Nõ em̃ in manu facta iba introiuit: s; in idipm̃ celũ vt appa

reat nũc vultus dei p̃ nobis &c. De secdo

Eccl. xxxvii. Anguetari? faciet pigmẽta et

vnctiones officiet sanitas. De tertio Job. i.

Grata & hitas p̃ ihm̃ xp̃m scã est. De q̃rto

ad Hebr. xij. deponẽtes oẽ pondũ & circum

stans nos pctã p̃ paciẽtiã curram? ad p̃po

sitũ nobis certamẽ. In oĩ tpe post creatio

nẽ Adẽ nunq̃ fuit tps in q̃ deũ nõ dederit

grã volẽti. Sz ip̃alius nũc in q̃drages

ma est tps puenies p̃pter illas q̃tuor cãs.

Quia sc̃e Bonus. diẽ di. vñ. sc̃e. Di. Supposito

q̃ Adã nõ peccasset tm̃ donũ nobis a deo

nõ fuisset datũ sc̃e p̃pter meritũ passionis

xpi q̃ totũ sanguine suũ exposuit. & est mō

ah̃ patẽ p̃ nobis orans: qz oia q̃rim? p̃i p̃

meritũ passionis ei? q̃rim? ig̃: qz obtinebi

mus. cũ dicat Pau. ecce nũc tps &c. De sc̃do

h̃t in antiq̃ lege q̃ sacramẽta veteris legis

nõ erãt efficacia: nũc aut̃ oia h̃nt efficacia.

De tertio doctrina euãgelica patẽter osidif

oibus. Jõ nõ habebim? excusationẽ si non

saluemur. De quarto exempla sanctorũ nõ

his pponuntur qui multo plura fecerunt

q̃ nos facimus vnq̃ in vita nostra. Nollis

te vos excusare domicelle p̃pter fragilita

tem & teneritatẽ. qz multi fragiliores & te

neriores vobis fecerũt arduissimã penitẽtiã

& ostenderũt nobis viam paradisi. Sz quo

modo debem? inãperere: deponẽtes omne

pondus & circumstans peccatũ curramus p̃

patientiaz ad propositum nobis certamen

non capiamus viam paradisi ad exemplũ

illoz qui xp̃m crucifixerunt: sed multierum

que lamẽtabantur eũ. & sequamur ch̃ristũ

deprecando eũ vt nos introducat in terras

promissionis & in montem gratie. iuxta ver

ba thematis p̃sumpti. Ascende ad me

in montẽ &c.

¶ Ascende ad me in montem &c. 2o co & c.

pitulo prelibatis et prenotatis. Ad ore solito mouet questio terminata a magistris nostris theologis: et disertim a beato Thoma in tertia parte fundatur in euangelio hodierno cum dicit quod Christus fuit in deserto quadraginta diebus et ieiunauit etc. Ultra ieiunium quod passus est Christus fuerit sufficiens ad redimendum genus humanum. Ad hoc uidetur Thoma in. iij. pte. q. lvi. quod passionem et dolorem Christi possunt dupliciter considerari. Primo modo in quantum fuerunt a tali supposito quod infinitum est et actiones scilicet suppositorum et singulorum et sic omnes passionem quantumcumque parue erant sufficientes pro redemptione nostra. Alio modo in quantum acceptate de potentia ordinata. Et quis a tota trinitate erat decretus quod incarnaretur filius dei et essunderet totum sanguinem. Ideo non quilibet passio sine sanguinis effusione fuit sufficiens ad redimendum genus humanum: sed requirebatur mors actualiter perfecta. Ideo ieiunia et passiones non fuerunt sufficientes. Quare corda vestra non timeatis danari: audiuitis quod dicebat in septuagesima. Multum sunt vocati: pauci vero electi. Si esset hic vnus angelus super crucifixum et haberet vnum magnum rotulam. ego porto vobis bona noua domini quod in oes qui esset hic vnus solus danabitur. Queritur nunc inter oes quis esset ille vestrum qui non timeret danari. Ideo quilibet dicitur mere peccatores saluet quis voluerit: quia secundum dictum saluatoris maior pars erit danata: quia multi sunt vocati etc. Dixi vobis heri de illo qui non comparuit et de eo qui accendit fornacem quod sunt puniendi secundum legem habentem. Quod vos dicitis forte quod si feceritis multa mala: facietis tamen penitentiam et satisfacietis et sic speratis saluari: et dicitur quod deus remittet vobis. bene dicitur sed non totum. Dabitur enim extra vt lite non contestata. non prestat ad sententiam in antiquis ca. quasi frequenter: quod crescere malicia crescere debet et pena: et quod propter vnam penam noluerit corrigi multis debet affici. Ad hoc habetis legem ciuilem. ff. de seruis fugitiuis. lex incipit. Si seruus non obtemperauerit domino et non emendauerit se pena afficiatur: et crescere malicia pena augetur. Eratis vos boni domini mei emendastis ne vitam vestram: vos audiuitis sermones multos quantum emendastis vos: Nunquid

multi vestrum capiunt corpus Christi pluribus annis in peccato: Vbi est meretrix quas dixi misistis: vbi est veritas iusticie? Audite patrum aduersus vos vociferantes. Roma. iij. Secundum duritiam cordis tui thesauris tibi ira dei. Vos curati estis a deo et non vultis credere: quanto eritis magis contumaces tanto plus eritis puniendi. Sic seruus rebellis domino: cui dominus dixit. Non non vis corrigi: neque es obediens. Date ei alapam: et si non se emendat: date ei cum baculo. et tertio mittite eum extra domum. Quod peccatores vtrina deus non faciat nobis saliter. Nunquid domini burgenses fuistis in periculo perdendi multoties oia quecumque habuistis: vos remansistis pigres et grassii. Volo igitur suadere si sint defectus (si pro quod) conuertunt ad deum et laborate cum diligentia vt possitis intrare terras promissionis. Dimittatis vallē misericordie et ascendatis ad montē gratie. Iuxta verba the. p. assisti. Ascende ad me in etc.

In isto sermone erunt due partes.

Prima erit sacri euangelij expositio.

Secunda virtuose ingressionis demonstratio.

Quia prima pars continet duas partes. prima dicitur nunc. secunda post prandium.

Prima est sacratissimi iesu Christi ieiunatio. Secunda tentationis nequissime lupatio.

Quantum ad primam partem dicit magister ductus est iesus a spiritu etc. Vos domini speratis saluari. Deus det vobis gratiam. Quod estis vos hic qui non potestis ieiunare: et vos qui dormitis in sermone non solum Christus passus est in die veneris sancta: sed semper fuit in laboribus a natiuitate. vt patet in psalmo. Pauper sum ego et in laboribus a iuuetate mea. Semper enim redemptor: nisi fuit in penitentiis pro nobis. patet in templo oblatio. Et ad arcandandum: in deserto ad ieiunandum: ad predicandum laborantem: et sic de alijs. vnde ysaias. xliij. dicit. Veritate me fecisti in peccatis tuis. q. d. peristi mihi labore in iniquitatibus. Creator se plagit de nobis dicens. Popule vos fecistis me multa pati. Nam pauper ego sum a iuuetate mea. Postquam Christus fuit baptisatus cepit licentias a matre et nondum vocauerat apostolos et ascendit desertum vbi nullus morabatur: et erat ibi solus cubans super terram nudis pedibus capite descoberto. Iuxta illud operatus est salutem

Domnica prima. xl.

in medio terre portauit penā p̄ vita nostra miserabili. Ieiunauit. xl. dieb⁹ ⁊ in quadragesimo die tantus sitiuit ⁊ famē passus est q̄ vit natura potuit sustinere. Dicit hieronymus q̄ impossibile est: vt quis hic ventrē impleat delicijs ⁊ superius mentē. ¶ Q̄ pau- peres p̄cōres opz ieiunare vel in alio mōdo cū diabolis pmanere. Vos fregistis ias ieiunij infallibiliter debes ieiunare nisi ne cessitas vel infirmitas excuset. ¶ Sed dicet aliqua mālier. p̄ habeo maritū ferocē ⁊ iurauit p sanguine xp̄i q̄ ego comederem. Errū ipsa debeat ieiunare: Dico q̄ tenetur ieiunare: q̄ maritus nō pōt eā soluere a p̄cepto dei vel ecclesie. Pro saluando aias vestras oportet intrare desertū: qd̄ habet tres condiciones.

Primo est locus bono vacuus.

Secūdo bestijs ⁊ feris plenus.

Tertio spinis ⁊ tribulis refert⁹.

¶ Desertū est sc̄cia vacua vbi nullus est hominū sicut in deserto. videam⁹ quale bonū sit: si bonū facim⁹ tale in vita. ¶ Custoditis virginitatē puelle: ⁊ vos domicelle custoditis castitatē matrimonialē: Er̄vos religiosi custoditis religionē? Certe credo q̄ inuenies ibi lupū rapacē: aprū ferocē: ⁊ serpētē mordentes. ¶ Dic ibi de tribus vijs. I. luxuria supbia auaricia. opz etiā deponere spinas mūdānax curiositatū: vt semē hom̄i operis fructificare possit. ¶ Beatus thomas in. ij. sm̄iaz dicit: q̄ tria sūt genera hom̄i. Quidā sūt incipiētes. Alij p̄ficiētes. Alij p̄fecti. qd̄ nō ignorauit p̄hās in sc̄do ethicoꝝ dū dices bat. Quidā h̄nt habitū virtutū in gradu continētie. Ecce incipiētes. Quidā in gradu tēperantie. ecce p̄ficiētes. Alij in gradu heroi- co. ecce p̄fectos. Et in figura hui⁹ habemus triplices q̄dragēsimas. Prima scribit̄ Be. vii. Rupti sūt fōtes abyssi ⁊ sc̄ta est pluuia sup̄ terrā xl. dieb⁹ ⁊ xl. noctib⁹. Secūda. ij. Regū xij. Helyas dormiuit ⁊ postea comedit ⁊ ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ quadraginta dieb⁹ ⁊ xl. noctib⁹. Tertia q̄dragēsimā scribit̄. Exodi. xxiij. de moysē q̄ quadraginta dieb⁹ in deserto corā dño ieiunauit. Sed qd̄ significat iste q̄dragēsimē: dico q̄ p̄ma qm̄ fluxerūt aq̄ p̄ceptorū diuinorū ⁊ euāgelioꝝ respicit incipiētes q̄ incipiūt h̄i facere in principio vite. Secūda respicit at il-

los q̄ incipiūt h̄i facere in media etate. Vos q̄ nunq̄ incipistis incipiat⁹ ⁊ p̄seueratis. Tertia significat illos q̄ vacauerūt tota vita diuino seruitio. sicut clerici boni religiosi ⁊ vidue: q̄ p̄seuerauerūt orantes. Vacate igitur vos oēs q̄ vultis saluari: ⁊ videatis si sitis cōp̄tēnsi sub aliqua istarū quadragēsimarū. Et hoc volo suadere vt int̄d̄ in terrā p̄missionis paradisi. Dimittam⁹ igit̄ vallē miserie ⁊ ascendam⁹ ad montem gratie. Iuxta verba h̄i. p̄cat. Ascende ad ⁊c. ¶ Quantū ad se. ūdam p̄tem vultis saluari: deus det vobis gratiā opz transire p̄ viā fidei ⁊ per gradus sc̄t ascendere in solū san- tomonis. ij. Regū. x. ¶ Prim⁹ gradus ē si deas: de qua dixim⁹ h̄i aliquas excellentias. adhuc restant tres.

Prima per eam anime fit spiritualis secun- datio.

Secūda p̄ eam fit singularis opatio.

Tertia per eaz ad beatitudinē confertur in- troductio.

¶ De prima ad Heb. xi. fide ⁊ ipsa sarra sterilitas virtutē in conceptione seminis accepit. De secūda. Luce. i. Elizabeth dixit mariē. B̄iā q̄ credidisti: qm̄ p̄ficiēs tibi eā q̄ dicta sunt tibi a dño. Et ibi aug⁹ dicit. Beatorū fu- it maria xp̄m̄ mentalit̄r concipiēdo q̄ corpali- ter in vtero concipiēdo ⁊ portādo. De tertia asarici vlti. Signa aut̄ eos q̄ crediderint h̄ sequētur. in nomie ⁊c. Et math. ix. Fides tua te saluauit fecit. Et luce. vii. de magda. Fi- des tua te saluā fecit. Veruem⁹ igit̄ dñi mei fidē nostrā vt habeam⁹ fructū t̄pe suo. quē do em̄ expectat fructū ab arbore opz primo q̄ arbor plāteret. secūdo q̄ riget. Tertio q̄ secūdet. Secūdatario opationū nostrarū p̄ue- nit ex fide. in signū hui⁹ sara ex fide fuit ses- cūdata filio suo ysaac. Elizabeth ad beatas virgines dixit: q̄ singulariter fuerat opata ex fide. Singularis etiā prerogatiua ipsi⁹ fides est q̄ per eā fiunt miracula. Ido dixit saluator qm̄ ascendit in celū. signa eos q̄ cre- diderūt ⁊c. Et ibi dicit Gregori⁹ q̄ miracu- la spiritualia sunt maiora q̄ corpalia. Dñi mei sc̄tore q̄ maior est curare aiam a pec- cato q̄ resuscitare homē a morte corpora- li vel eicere demonia a corporibus obse- sōrū. Ista autem proueniūt ex fide: per fidem intramus beatitudinē eternā: ⁊ per gratias

ostium aperitur. Unde petrus dicit in prima canonica pmo ca. Credentes exultabitis leticia inenarrabili reposita sine fidei vestre salutē animarū vestrarū. Et vult tantū dicere. Nolite timere qm̄ per fidē non habetis tristitiā nec penam sed gloriā et exaltationē magnā. ¶ Dabitis ne fidem dñi burgenses? et vos pauperes peccatores adulteri fornicarij estis boni catholici oēs? quid vobis videt? Credo q̄ om̄s respondebitis generaliter. vere pater nos dicim? credo singulis diebus vbi cōtinetur fides catholica et facimus cōtra diaboli p̄stationes dicēdo. Abrenūcio sathane. Nēllē o p̄ctōres q̄ esset h̄ic aliq̄s valēs vir q̄ loqueret nobis: sicut x̄ps loquebat nobis in cruce. Sed diceret aliq̄s. qualē vitam habetis in ista civitate? Veniat igit̄ paulus in mediū q̄ n̄s q̄ mentis et dicat alta voce qd̄ sentit in hac materia. O popule amici dei repetatis illō qd̄ d̄: p̄me ad Th̄i. iij. In nouissimis p̄tib? deſcēdet quidā a fide attēdēs spiritib? erroris et doct̄ris demoniorū in ypocrisi loq̄ntiū mēdatiū et cauteriatā habentiū suā conscientia. Et idē ca. v. Adoleſcentes viduas deuota. cū em̄i luxuriate fuerint in x̄po nube re volunt h̄ntes dānationē: q̄ primā fidem irritā fecerūt. Vos dicitis vos habere fidē dñi burgēses audite ambrosiū amicu dei. xxxij. q. v. ca. Cauete fratres mendacius: quia oēs qui amant mendaciū filij sunt diaboli. nō solū in falsis verbis sed etiā in simlitas p̄tib? mendaciū est. Mendaciū nāq̄ est se xp̄ianū diceret opera x̄pi nō facere. Mendaciū est episcopi sacerdotem vel clericum se profiteri et cōtraria huic ordini operari. ¶ Quero igitur vobis o sacerdotes: est ne fides tenere concubinā publicā? est ne fides p̄stare decē francos et recipere duodecim? Est ne fides operantibus qui laborant per totā septimanā et diebus festiuis vadūt ad lapinā et stant in tabernis vsq̄ ab ebrietas et in ludis nomē domini nostri iesu x̄pi blasphemant. Fecistis ne fidem primaz irritā? certe credo q̄ sic. Scitis quid dicam vobis q̄ i multis articulis excepto baptismo xp̄iani sunt multi deſtabiliores iudeis. Igitur concludo q̄ nisi emendauerit vitam vestram et tenueritis fidem promissam

in baptismo nunq̄ intrabitis terraz p̄missionis: ergo cum festinatione intrare debetis et dimittere vallem miserie et ascendere ad montem gratie. Iuxta verba the. pal. Ascende ad me in montē et.

¶ Eadem dñica prima quadragesime post p̄ncipiū. Sermo. ix.

Ascende ad

me in montem: et esto ibi. Erod. xxxij. ca. Ecce nunc tempus acceptabile. ecce nunc dies salutis. ij. ad Cor. iij. vi. ca. ¶ Domini et aie deuote si tenuistis sententiā sermonis naturalis vos debetis habere desiderium saluādi animas vestras. Dicebat paulus q̄ nunc est tempus optimū ad intrandum paradysum: q̄ nunc est tempus passionis xp̄isti. vita euangelica declaratur et vita sanctorū demonstratur. Hortamur vos fratres ne in vacuū gratiā dei recipiat. ¶ Sed queretis forte dñi. in cordibus v̄stris q̄tum durat ista oportunitas querendi gratiam et faciendi bonum. Dicit paulus. ecce nunc tempus. et Thōmas in cōmēto supra. iij. p̄p̄icoz. Tempus nostrum tribus vocabulis exprimitur: scz tunc nunc et olim: et quocūq̄ vocabulo accepto. ecce nunc tempus acceptabile. Capiatis ergo quocūq̄s uoletis de p̄terito illud p̄terire. Job. xvij. Dies mei transierunt: cogitationes mee dissipate sunt et c. Tempus futurum est incertum. Possibile est enim q̄ multi in comitua sunt hic qui non uidebunt dominicam futuram. ¶ Anselmus in orationibus suis dicit. terret me tota vita mea que diliger discissa apparet mihi totaliter aut uanitas aut sterilitas. Anselmus erat bonus uir et regularis obseruantie: dicebat totum bonum quod fecit taliter est aueruz multis uanitatibus q̄ uix ego possis uide re uiam saluādi me. Et si ille qui erat tam sc̄tē uite dubitabat: quid nos miserissimi faciemus qui in tot et tantis deum offēdimus? paulus apostolus hortatur nos q̄ si perdidimus p̄teritum tempus: bene expendamus p̄sens. Tempus futurū qd̄ est

pectamus, exprimitur isto vocabulo tunc. Et sunt septē tūc terribilis in sacra scriptura. Prīmū tunc tremēde visionis tūc vides bunt filiū hōis venientē in nube cū potestate magna. Lucē. xxi. Scōm tūc est lamentabilis deplozationis. Math. xxiiij. Tūc plāgent se omīs tribus terre. Tertū tunc est sic bilis cōgregationis. Math. xxv. Tunc sede bit sup sedē maiestatis sue & p̄gredabitur ante eū omīs gentes. Quartū tūc est durissimē locutionis. Tunc loquet̄ ad eos in ira sua. Quantū tūc est mirabilis sepationis. Math. xxv. Tunc sepabunt mali de medio iustoz. Sextū tunc est formidabilis accusationis. Sapientie. v. Tunc stabūt iusti in magna p̄stantia aduersus eos qui se angustiauerūt & qui abstulerūt labores eoz. Septimū tunc ē formidande dānationis. Math. thei. xxv. Tunc ibūt hi in supplicū eternū. Et pōt superaddi. viij. tunc. qd est eternē p̄miationis. Math. xxv. Tunc ibūt hi in vitā eternā. Qdñi mei videtur vobis q̄ estis facti faciatis bonū vultū. & magnates diuites & potētes: & vos mulieres saltatrices & dissolute sivos sciretis tūc qd nos expectat timeretis nō dubito & serentis abūdant. vidēbit illū qui iacet in cruce in iudicio. tunc plāgent se oēs trib' terre. Et dicit christo mus q̄ iudei & eū crucifixerūt pagani qui eū suscipere noluerūt & xp̄iani videbūt illū cui' sacramēta susceperūt & opa nō tenuerūt. Tūc cōgregabūt oēs iusti q̄rentes oēs q̄ de malis fiat iusticia: tūc loquet̄ eis xps vitā suā: & tūc ibunt hi in supplicū eternū. tunc nō erit remediū nisi q̄ reddam' cōputū de oibus excessib' & malis nr̄is. Quale remediū p̄cōdēs: Ecce nūc tps: & si tpe p̄terito vita v̄ra fuerit mala: emēdet̄ vos: qz nūc est tps acceptabile. Eccl. ix. Quodcūqz pōt facere man' tua instanter opare: qz nec opus nec rō nec scia nec sapiētia erit apud inferos quo tu p̄peras. Et si tps est tā periculosū: disponam' nos ad q̄rendū dei gratiā. Unā p̄uideam' casus nostrū. Dimittamus vitā imūdas & veniam' ad deū q̄ nos vocat. Recurrām' ad btām h̄ginē di. Rue. Ascende ad me in montes &c. Adoze con sucto talie p̄ponit theologalis q̄stio mox a magistris nr̄is theologis: & p̄sertim a Richardo de mediavilla dist. ij. q. i. Utrū pol

sibile sit in natura hūana eē tentationē aliā quā sine peccato. Et mouet super euāgelio vbi agitur de tentatione demonis. Qdñs det predictus doctor: qd differentia est inter vicū pctm culpam & demeritū. Uicū dicit carent' ā rectitudinis habitualis q̄ deberet inesse in natura. h̄ pctm dicit carentiā rectitudinis q̄ deberet inesse in actu. pctm dicit defectū sicut est in mōstris. Culpa dicit qd tālis habeat reatū pene. demeritus dicit ordi nē ad supplicū eternū. Duplex est tentatio Una est a diabolo: & talis pōt esse sine disformitate & pctō: & talis fuit in xpo. Alia ē tentatio in carne & illa nō pōt esse qn sit vicū aut defo: mitas saltē venialis aut mortalis qz puenit ex fomite. Qz uate corda v̄ra dñi mei hētis aīm ad saluanduz vos: qd dicit̄ aīe v̄stre: timeris dānari: Dñi hō die mane q̄ si vn' angelus cēt supra crucifixū & h̄ret: vnū rotulū i manu & diceret vale te oēs & gaudete & cauetē: qz vnus vestrū est dānatus: quilibet vestrū timeret & dices ret. Veu quis est ille: qz bene meruim' oēs dānari. Vabem' exēplū in comitiū xp̄i q̄ dixit. vnus vestrū me traditurus est. In ceperunt singuli dicere. nunquid ego sum? Christus dixit etiam verbis. qd multi sunt vocati: pauci vero electi. Math. xx. Dixi hō die mane qd crescente contumacia cōfessere debet & pena. Vnam deus non faciat nobis sic. quotiens emz domini mei fuistis a deo visitati: totiens fuistis contumaces. Solo igitur dicere qd castigatis emendatis & corrigatis vos & non differatis: quia periculū est in mora. Vabētis decretales in antiquis extra de electōe & electi potestate ca. cuz inter vniuersas. Ubicūqz mora aufert periculum nullatenus est differendum. Et idem extra de regulis iuris libro. vi. Ad h̄ est. ff. vt cum de obligationibus. vbi cūqz certus dies nō competit: ipso die cadere intelligitur. Et onidius dicit. Mora semper nocet & nocet differre paratis. Casus ē patens. Vos estis nunc in ecd. sia & in sermone: venit anolla ad vos festinanter dicens qd domus v̄stra est incensa quid debetis facere ad extinguenduz ignē: debetis ne expectare? Ux̄ auilis dicit qd si acōmodasset centū ducatos ab aliquo hoc pacto: qd quotiens voluerit pōt repetere. Sic ē de dñe

inſticia que ſemp pōt petere ſatiffactionem pro peccatis. Et ſicut ille qui habet domū incenſam nō d̄z expectare in eccleſia ſed curre re ⁊ extinguerre ignē. ſic domus incenſa eſt p̄ſcientia. ignis eſt peccatū mortale. Ideo iob xxi. Ignis eſt vſq; ad p̄ſumationē deuorāſ. ¶ Habetis ne chorāſ peccati qua ſuſpende mini in inferno. Men debetis t̄m optare fractionē chordē ⁊ qui h̄z domū incenſāz ext̄t̄ctionē ignis q̄tū peccator d̄z optare remotionē peccati a p̄ſcientia ſua. ¶ Solo dicere q̄ poſt q̄ peccatus nūc eſt acceptabile recurramus ad deū. vos pōpoſi dimittatis pōpaſ. vos diuites nō oppumatis viduas ⁊ pau peres. dimittatis cōcubinas ⁊ meretrices: ⁊ dicat vnusquisq; ſq; funes patōz circūplexi ſunt me. deus mihi gratiā det ⁊ reſurgaz. Ego iſtud ſuadeo vt intretis terrā p̄miſſio nis ⁊ gratiē. Dimittatis igiſ velle. miſeric ⁊ aſcendatis ad montes gratiē. Juxta Iſa ihe. p̄eaf. Aſcende ad me ⁊c.

¶ In iſto ſermone erūt due p̄tes.

¶ Prima erit ſacri euāgelij expoſitiua.

¶ Secunda erit ingreſſionis ſpiritualis deſonſtratiua.

¶ Quantū ad primāz p̄tem continet duas partes. P̄tia eſt ieiunij ſacratiffima exhibi tio. Scda tentatiōis duriffime ſupatio. P̄tia ma ſuit dicta hodie mane. Scda dicit nunc Cōtinet ergo euāgelij q̄ redēptor n̄r erat in deſerto pedib; nudis capite diſcoopto ſe dēs ſup terrā inf̄ ſerpētes. vñ p̄s. Sup̄ aſ ſpidē ⁊ baſiliſcū ōbulabis ⁊ p̄culabis leo nē ⁊ draconē: ⁊ ibi ieiunabat. diabolus d̄o nō dormiebat: ſed accedēs ad eū dixit. Si filius dei es. dic ⁊c. Habet̄ tētatiōes d̄ni mei: q̄s ē ille q̄ nō h̄eat: certe pauci ſūt. Si eſtis in deſerto penitētie diabol; aggrediet̄ vos. dicit Tho. iij. p̄e. q. lxi. Si gratis cur d̄ns voluit tentari vt moibus tētationibus et neceſſitatib; ad eū recurramus: ⁊ ſicut ipſe reſiſtit ita ⁊ nos reſiſtam; ¶ Vngo cardinas lis dicit q̄ x̄p̄s fuit ductus ad quatuor loca. bis ad templū. ſemel ad deſertū. quarto ad montē excelſum. Quid ē dicere q̄ maria ⁊ ioseph d̄n̄erūt eū ad templū. maria inter p̄zet̄ aſa. Ioseph eſt p̄ſcientia ad denotan dū. q̄ qui vult duci ad templū d̄z duci per o marā penitentiā ⁊ p̄ conſcientiā deuotam. ¶ Spiritus ſanctus duxit eū in deſertū: et ſi

gnificat q̄ quādo quis h̄z inſpirationes de ſerendi mūdum ⁊ intrādū religionē: duc̄ eſt a ſp̄ſancto: qui ſpirituſſanctus facit ire ad deſertū. i. ad doloē peccator; ⁊ nō p̄p̄ aliā cauſam. ſicut multi qui inſrant religio nē vt habeant abbatias ⁊ multa beneficia. Et iſti duc̄ntur a demone in deſertū ⁊ nō a ſp̄ſancto. Alij vero duc̄ntur in montes ex celſū a demone. i. ad dignitates ⁊ ad hono res eccleſiaſticos ⁊ mūdanos de; nouit vñ tam taliū. Et iſti ſunt ſimiles petro quē an cilla anne introduxit ad ignē. Cantant̄ igiſ tales ne diabol; p̄cipiet̄ eos in p̄fundū in ferni. Sed q̄retis: p̄r quare diabolus tenta uit x̄p̄m: Dico p̄pter duo. Primo: q̄ diabo lus habuit noticiam ſcripturarū pluſq; ali quis hoim ⁊ ſciebat q̄ deus erat redēptor ſus genus humanū ⁊ per hoc q̄ totā. xl. i. iunauit cogitauit q̄ eſſet filius dei: q̄ non famebat ſi poſt hec incepit fameſcere dubi taut ⁊ poſuit ante eum lapides ⁊ venit ad eū in forma heremite cū barba ⁊ dixit. Ego ſum hic in deſerto fameſ. ego ſcio q̄ es filius dei ſac panes cōuertēdo iſtos lapides in panes vt ambo comedam;. vñ p̄s. Nars rauerūt mihi iniqui fabulationes: ſi non vt lex tua. Reſpondit x̄p̄s. nō in ſolo pane vi uit hō ⁊c. Videns demō q̄ iſtomō non poſt uit eū habere: voluit eūz deſapere p̄ vnam gloriā ſicut nos eſt demonū qui q̄ nō pōt tentare de vno peccato tranſit ad aliud ⁊ aſ ſumpſit eū ſup̄ pinaculū templi. Gregori; facit ibi vnā exclamationē. p̄ eo q̄ humane aures nō capiunt. q̄ diabolus tētauerit p̄ ſonā ielu x̄pi ⁊ portauit eūq; nō eſt. miran dū vt dicit. q̄ nos facim; peius q̄ ſumim; corpus x̄pi in peccato immortal. Si ei iudas ⁊ pilatus tetigerūt x̄p̄m ⁊ a crucifixoribus p̄miſit ſe x̄p̄s ponū ſup̄ ierucē: nō eſt miran dū ſi a demone p̄miſit ſe portare ſup̄ pinaculū templi. Tamē doctores cōmuniter dī cūt: q̄ cepit eū per manū ⁊ duxit eū in hies ruſalē ſuper pinaculū templi ⁊ dixit. Si filius dei es mitte te deorū. Reſpondit. Nō tentabis d̄n̄m deūſtū. Dic batur documē tū q̄ nullus ſcienter d̄z tentare deū vbi nō eſt neceſſitas. ſinaliter tentauit illū de uer ricia ⁊ duxit eū in montē excelſum ⁊c. Beatus ambroſius ⁊ recitatur in decreto. xv. q. i. c. Non eſt dicit. Voluntariū ſibi nullū eſt

Do. prima. xl. Sermo. ix.

git xps: voluntariū seruū sibi diabolus actio nator. Neminē iugo seruitutis astrictū, pos sedit nisi se ei prius peccator: ere vendiderit. Cauēat illi q̄ se excusant dicētes nō possū resistere tentatōib⁹ diaboli, q̄ vt inq̄t Pau. I. Cor. x. Fidelē ē de⁹ q̄ nō patiet vos tēta ri supra id qd̄ potestis. ¶ Beat⁹ anthoni⁹ habuit quādā visionē q̄ tor⁹ mūd⁹ erat ple nas laqueis ⁊ clamauit. Dñe quis hos laq̄ os euitabit. responsus fuit ei hūilitas. Job vij. Abilita est vita hoīs sup̄ terrā. in quo libet statu nemo est; q̄ non habeat tentatio nes. Estis vos hic artiste: fuistis tentati et examinati: ⁊ vos baccalarū fuistis probati: Dicit bonauentura: q̄ p̄bati significat tenta ri. Tentatio autem datur nobis propter tria.

Primo ad nostrā hūiliationē.

Secūdo ad meriti augmētationem.

Tertio ad iustorū p̄bationē.

¶ De primo Paulus ad. ij. Cor. xij. Datus est mihi stimul⁹ carnis mee āgelus satha ne qui me colaphiset. De secūdo Eccl. xvij. Basia figuli p̄bat fornax vt homīes iustos tentatio tribulationis. De tertio ibidē loco preallegato eades auctoritate. Propter ista vult deus nos tentari vt mereamur coras eo. Dicit igit̄ quilibet in tentationib⁹ ⁊ ad uersitatib⁹. Merito hec patior p̄pter peccā mea ⁊ ob reuerentiā passionis dñi nostri te su xpi sustinebo. isequit̄ i euāgelio. Et ecce angeli accesserūt ⁊ ministrabant ei. Super rato aut̄ demō angeli portauerūt sibi p̄ā diū quod decogerunt sup̄ craticula sua. Dic ibi figurā de abacu: h̄ qui portauit p̄ādiū danieli. Vincamus igit̄ tentationes o peccatores vt possim⁹ comedere fructus terre p̄missionis. Dimittamus vallē miserie ⁊ ascendam⁹ ad montē gratie. Juxta v̄ba ihe. preal. Ascende ad me in montē ⁊c.

¶ Quantū ad secūdam partē si volumus ascendere ad montē gratie opus est auxilio diuino. Precemur dñm vt det nobis grām transeundi qm̄ festinatione in desertū. Dis cimus in precedenti parte de primo gradu op̄ nunc loqui de secūdo ⁊ ibi figere pedē. ¶ Est aut̄ secūdos gradus diuine legis ob seruatio. Istū autē gradū xpus qui est veri tas infallibilis plātauit dicens. Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādata.

¶ Ad istum gradus obseruandum tria nos inducunt.

Primo dantis auctoritas.

Secūdo obseruātis utilitas.

Tertio transgredientis penalitas.

¶ De primo Exodi. xx. Ego sum dñs p̄ quā berrationē. deus per creationes tuas p̄ redemptionē. fortis zelotes visitans iniquitatē patrū in filijs in tertiā ⁊ quartā gene rationē. Nūquid dñi burgēses bonū ē obe dire regi prelato ⁊ magistro. Oportet ergo deo obedire. quia scriptū est ysa. xlij. Gloriā meā alteri nō dabo. ¶ De secūdo Deut. xvij. Si mandata mea seruaueris ⁊ feceris ea benedict⁹ eris in ciuitate. benedictus eris in agro. ⁊ benedictus fructus ventris tui. ¶ De tertio ibidē Deut. xvij. ¶ Audi atis dñi vultis ascendere ad montē gratie: op̄ seruare diuina precepta vel damnari.

¶ Casus est patens: quia si debem⁹ obedire regi in regno suo: ⁊ etiā ep̄o in episcopatu: multo magis deo debem⁹ obedire: q̄ ipse est dñs ⁊ episcopus: vt ipse dicebat q̄ dā bat precepta. si etiam obediam⁹ sibi dabit nobis bona temporalia ⁊ sp̄alia. Si non obediam⁹ dabit miseras penas bella pestee infirmitates penas infernales. Sed vi deamus dñi qualiter seruāt̄ precepta diuina in ista ciuitate: producamus duos testes in mediū Hieremiā ⁊ Iaiā ⁊ dicāt no bis qd̄ eis videt. Dic ysaas. i. Ecce genti peccatrici populo graui iniquitate semini neq̄ filijs sceleratis. dereliquerūt dñm blasphemauerūt sanctū israel abalienati sūt retro sum. Dicitu hieremias. Circūte vias ieru salē ⁊ querite in plateis eius an inuenietis virū facientem iudiciū. Hieremie. vij. Do nam⁹ dñi q̄ ego porto vobis vnū p̄ceptus regni dicens sic in vobis fidelibus manentibus in tali loco salutes. Iesus xps fili⁹ dei per eternā generationē. Rex celestis ⁊ oim rerū per gratiā dei patris p̄pter nostrā san ctitatē ⁊ op̄ potentia patris nostrivolumus ⁊ ordinam⁹ q̄ vos xpi fideles colatis vnū solū deū ⁊ super oia q̄ null⁹ iuret nec blas phemet ⁊c. Ab alia vero parte venit diabo lus cū vno mādato ⁊ ita dicit. sathanas rex inferni ⁊ dñs tenebrarū oim nobis q̄ odia mus super oia salutē: precipit ⁊ mādat q̄ offis iuretis ⁊ blasphemētis deū: sitis adu

tert et fornicari: et sic de alijs. Dicatis nunc o burgenſes cui iſtoruz hodie obeditur. Di-
cunt p̄io eccliaſtici. Secundo alij. Chriſto-
ſtomus dicit. certe lugendū eſt x̄p̄s preſentū
vite in quo tanta flagitia cōmittūt: quod
ſi videres nō poſſes a lachrymis dēneri.
Dico q̄ iudei erant turonis tempore Ludoui-
ci regis octauū: audientes x̄p̄iano nomen
dei blaphemare dixerunt: vos dicitis q̄ x̄p̄s
mortu⁹ eſt. p̄ vobis: miramur nos q̄ tales
ſibi inferus iniurias. Audeo dicere q̄ plu-
res inſolentie ſunt in eccliaſijs x̄p̄ianoꝝ q̄
iudeoꝝ. Quot ſunt x̄p̄iani q̄ tenent meretri-
ces. ſicut yfotes: quot eccliaſtici: et dñs cu-
ratus dat eis corpus x̄p̄i. Dimittatis pom-
pas obſcūritatis ſuperbias: et ſi t̄pe preterito
fuistiſtis mali corrigatiſis mala et ſeruetis mā-
dato: vt poſſitis aſcendere ad montē gracie
et glorie &c.

¶ Feria ſecunda p̄me dñice quadageſime.
Sermo. x.

Ascende ad

me in montem &c. Ubi ſu-
pra. Ego p̄pe requirā oves
meas: et viſitabo illas ſic
viſitat paſtor gregē ſuū.

Ezechiel. xxxiii. Si tenuiſtis doctrinā dñi
mei debetis aīam ad bene agendū. dixi heri
q̄ x̄p̄s noſtrū eſt pauca. temp⁹ preteritū p̄-
terijt. tempus p̄ſens eſt periculofus. Pona
ergo nos ad bene agendū. Ad hoc in-
citat nos epla: q̄ ecce ego requirā oves me-
as ſicut paſtor &c. Creator noſter p̄ ezechie-
lem vult oſtendere quā affectionē habet ad
nos et dicit. faciā ſicut bonus paſtor qui lo-
cat oves in hoſpicio et tuetur eas a lupis.

¶ Et in hac epiſtola notantur tres conditio-
nes boni paſtoris q̄ notantur etiā. Johā. x.
Ego ſuꝝ paſtor bonus. ſcitote o p̄cōtes q̄
nunq̄ paſtor fecit tanta p̄o ouibus: ſicut
p̄o nobis fecit x̄p̄s. Bonus paſtor p̄mo de-
bet oves nutrire. Secūdo cuſtodire. Tertio
perditas diligenter q̄rere. et quādo eſt aliq̄
in ſp̄imis capta debet eā ſuper humeros po-
nere et reducere ad gregem. De p̄mo. x̄p̄us
eſt verus paſtor. nutrit em̄ nos māna de ce-
lo: quādo corpus ſuū dat nobis ad nos nu-
trendū in ſacramento altaris. Secūdo cu-

rodit ouē: quia ſicut ſamaritanus deſcen-
dens a hieruſalē in hiericho inueniens ho-
minē ſauiciatū poſuit ſuper aſinū &c. De ter-
tio. queſiuit eā inter ſpinas: id eſt inter inſi-
deles et inimicos ſuos. poſtq̄ em̄ deſcendit
perditam queſiuit vſq̄ ad mortē crucis: et
a morte vſq̄ ad diem iudicij. O ineffabilis
dei charitas. O inaudita clemētia ſaluatoris.
Prececur nos om̄s o peccatores vt ſi-
mus de ouib⁹ ſuis: et ſi ſum⁹ inter ſpinas
peccatoꝝ nos redat et in morte nos ſingu-
lariter viſitet. Iſtud p̄cur meritis et iter-
ceſſione illius ouis q̄ agnū portauit ſimacu-
latū. Preſentemus igitur ſibi mente pia di-
centes. Ave maria.

¶ Aſcende ad me in montē &c. Ad ore h̄ue-
to q̄ritur queſtio mota a magiſtris noſtris
theologis et ſingularit̄ a Scoto in. iij. diſt.
xlvij. Et mouetur ſuper enāgelio preſenti
q̄ tractat de iudicio futuro. Utrū iudiciū
generale ſit ſic futurū q̄ aliq̄ rōne poſſit p̄-
bari. Reſponder ſcotoſ q̄ iudiciū in ſacra
ſcriptura aliqua rōne pōt p̄bari tam apud
theologos q̄ apud philoſophos: et multipli-
citer caſif. Vide ip̄m ſcotoū qui cōcludit tan-
dem q̄ rōne naturali p̄bari non pōt. ſūt tñ
aliquē cōgruentie vt dicunt doctores que
ſunt coniectare queb⁹ p̄batur eſſe primū.
Quid dicit anime veſtre o peccatores: au-
diſtiſtis mādatū diaboli: nūquid dixit ipſe
oēs volentes et ſeruire p̄ ſuā horribilē cru-
delitate p̄miſſe dare p̄ ſalario dānationem
eternā: q̄d ergo faciemus? Cōuertamur ad
dñm. dimittam⁹ p̄cā. Sed q̄n p̄r: in medio
quadageſime: nō ſed nūc. dedi vobis heri
decretalē et legē. Nemo eſt veſtrū vt opinor
qui ſi habeat ignē in domo ſua q̄ nō vellet
ip̄m extinguere nec expectare paſcha. Quid
ergo faciē? dimittamus p̄cā et ſeruatiſis
deo. Habeſ legē. ff. de opibus ſuoꝝ. l. i. q̄
ſeru⁹ teneſ dño ſuo ſeruire neduz in opib⁹
legalib⁹ ſed etiā p̄ſonalib⁹ prompte et dili-
genter. Ad idem eſt ca. q̄ contra mores. viij.
diſtin. et ſunt verba Aug. Generale quippe
pactum eſt ſocietatis humane obtempera-
re regib⁹ ſuis: q̄to magis deo regeneratoꝝ
ri vniuerſe creature: audiſtiſtis loqui de guer-
ra. dñi ſi aliq̄s alitū ſaluafſet i bello a morte
ille teneſ ſeruire p̄ſeruatori oibus diebus
vite ſue. et ſim legem tenetur ſeruire in om̄i

ſeria. ij. prime do. xl.

ſeruitio bonorū & corporis licito & honeſto
ſtutum fuerit ſibi poſſibile. Vos eſtis redē
pti precioſiſſimo ſanguine dñi noſtri: & nō
auro necq; argēto nec corruptibilibꝫ. Quis
preferuabit vos a dānatione: nunqd̄ rps̄
ſeruitis vos ei ex toto corde totis viribus?
Augu. dicit q̄ ratio eſt q̄ ſubditio obediant
regi & ducibus. Nos ſumus deo ſubditi: et
ſi regi precepimur obedire: a fortiori dō. Et
yt ei ſeruiamus conſideremꝫ ſi tempore p̄
terito offendimꝫ eum. cōuertamur ad ipſas
yt facilius terrā promiſſiōis ingrediamur.
dimittatis igitur vallē miſerie: & ascenda
tis ad montē gratie. Iuxta verba the. preaf
ſumpti. **A**ſcende ad me in montes &c.

¶ In iſto ſermone erunt due partes prin
cipales.

Prima erit ſacri euāgelij declaratiua.

Secunda virtuoſe ingreſſionis demonſtra
tiua.

¶ Quantū ad primā partē o peccatores au
dite quid dicat euāgelij. Dico q̄ ē diuiniō
materia totiꝫ mūdī: & ſi ego & vos eſſemus
tales quales debemꝫ eſſe: deberemꝫ p̄ſers
nere nos in terrā & p̄cutere pectus: & potiꝫ
tacere q̄ loqui.

¶ Euāgelij diuiditur in duas ptes.

Prima loquit de maiestate triūphali.

Secūda erit de qualitate iuſticiali.

¶ Prima adhuc d̄tinēt quattuor. Primuz
eſt incertitudo diei cuiꝫ d̄ cum venerit. **Se**
cundū eſt plenitudo imperij cū dicat: filius
hoīs. Tertij eſt altitudo ceſtitudinis cum
dicat: in ſede maiestatis. Quartū eſt multi
tudo collegij cū d̄r: cōgregabū ante eū oēs
gentes. De primo. **Ab**arb. xxij. de illa ho
ra nemo ſcit. De ſecūdo. **Joh**. v. dedit ei in
dicij facere: quia filius hoīs eſt. De tertio.
Abalachie. ij. Quis poterit cogitare diem
aduentus eius: & quis ſtabit ad videndum
euz? De quarto. **Iſaie. ij.** Dñs ad iudiciū ve
niet cū ſenioribus populi ſui & p̄cipibus
eius. **Totū** euāgelij loquitur de iudicio ad
quod vos inuito cito: vt perſonaliter cōpa
reatis. aduentus autē xpi ſunt ſigna que p̄
cedunt iudiciū. Quādo egoyado per cāpos
dñi mei & quero a ruſtias que eſt hora: di
cunt mihi. pater eſt ſere nox. quomō cogno
ſcitis: nō habetis horologiū? **R**eſpondent.
Ignoſcimus in hoc q̄ nō apparet ampliꝫ

ſol. **Math. xxij.** Quando abſūdabit iniqui
tas & refrigeſcet charitas multorū: ſignū eſt
q̄ iudiciū eſt prope. Nam quādo ſol nō vi
detur in vallibus & collibus ſignū eſt q̄
nox appropinquat. **V**ideatis dñi mei com
munē gentem: que ſignificatur per vallem
iam non habent ſolem. **V**ideatis nobiles q̄
ſunt colles: in ipſis non videtur ſol. **V**idea
tis prelatos qui debent eſſe montes: & ſūt
ſicut valles: q̄ in ipſis ſcandaluz torius po
puli eſt: & non licet amplius ſol boni exem
pli in ipſis. illud eſt ſufficiens ſignū q̄ di
es iudicij appropinquat. **A**d propoſitū dic
tur in euangelio. **C**um venerit filius hoīs
in ſede maiestatis ſue. **C**uz venerit. ſc̄ **Noe**
tempore diluuij dicebat amicis ſuis vidēs
peccata eorū. deus punitet vos. **E**t predica
uit eis penitentia centū annis. **S**imilr **loth**
dicebat ſodomis. **R**ecedamus recedamus
hinc: quia veniet punitio ſuper peccatores
Et videbatur eis q̄ **ladēs** loqueretur: & re
pente venit diluuij tempore noe: & in ſodo
ma fulgur d̄ celo: & combuſſit eos. **D**omini
mei mille ſunt in hac ciuitate qui timent
ſi ſciant quid eſſet venturū & qd̄ nō tardas
bit: & ſi ſciant que ueraciter erunt in iudicio
emendarent & corrigerent vitam ſuam. **E**t
quōd ueniet: an ſalictet ſendo ſicut ingreſſus
eſt hieruſaleꝫ: **D**ico q̄ nō: ſed in triūpho: in
ſede maiestatis ſue. **E**t quis ſtabit ad vidē
dum eū: **D**ico q̄ oēs angeli & diaboli & ſan
cti & dānati cōparebunt. **E**go inuito vos
dñi & domicelle que habetis tunicas cau
datas & cirrheas. **E**t vos domini eccleſi
aſtia cum beneficijs veſtris: qui nutritis es
quos canes meretrices: & hiſtriones. **E**t in
dicarij & curiales aduocati & procuratores
cum veſtris proceſſibus & litteris opprimi
tis pauperes. **N**otarij etiam cum calamis
ſuis ad ſcribendū. tunc ſeparabit eos ſicut
paſtor oues. **D**icit **franciſc** de maronia: q̄
erunt ſm ſex differentias poſitionuz ſitua
ti: ſalictet ante & retro: ſed ſm ymaginatio
nez. **S**urſum erunt omnes iuſti & ſaluati.
Sed inferius erunt pagani. **D**extro: ſi pue
ri qui mortui ſunt ſine baptiſmo. **S**ed ma
li chriſtiani erūt a ſiniſtris. **E**t primo. **P**ro
uerb. iij. **A**ias que a dextriſ ſunt nouit do
minus. peruerſe ſunt que a ſiniſtris ſunt: &
tunc aperientur conſcientie noſtre: quia li

huius aperti sunt. Apoc. x. Et alius liber apertus est qui est liber vite et iudicium sunt mortui his qui scripta erant in libris secundum opera ipsorum. et sequitur. qui non est inuentus in libro vite scriptus missus est in stagnum ignis. De quibus eritis vos domini: quam vitam ducite? Libri erunt tunc aperti: et videbuntur omnia que in eis sunt scripta. Sed qui sunt illi libri? Dico quod sunt alicuius quod fecimus a quarto anno usque ad consummationem vite portabimus ibi. Tunc iudex tria faciet.

Primum erit discussio.

Secundum reuelatio.

Tertium scilicet platio.

De primo. i. ad Cor. iij. Veniet dominus qui et illuminabit abscondita tenebrarum: et manifestabit secreta cordium. De secundo. Mat. iij. Reuelabo padenda tua. Et ps. Estimasti iniquum pro tui similis arguam te et statui contra faciem tuam. De tertio. Ezechiel. vij. Non parceret oculus meus super te nec miserebor tui: et ponam ante te omnes abominationes tuas. Tunc apparebunt malieres adultere que nunc sunt secreta: adulteria: auaricie: deceptores: omnia secreta tunc in publicum ponentur. Dicit ergo euam gelius quod saluator venit ad peccatores dicens eis. Sicut hospes fui: esuriui et non dedistis michi. Nunquam princeps durus locutus est proditor: quod christus loquitur malis seclusa passionem. Tunc dicent peccatores in corde? cadite super nos. Et quare? quod hospes fui. vobis dixit christus oblitus estis mei: et ego oblitus sum vestri. Audite o peccatores si illi qui non dederunt suam ita increpabuntur: quanto magis illi qui rapuerunt aliena et non restituerunt. Et tunc dominus ad iustos commendatis eos dicit. benedicti estis vos qui me suscepistis: hospes eratis: sicut esuriui et venite benedicti percipite regnum vobis paratum a patre meo. Male virginitate peccatores iudicium quam ponit beatam virginem genibus flexis et beatus Iohannes. quia tunc amplius non orabunt pro peccatoribus. Tunc oportebunt crucem et clauum et martelli et alia instrumenta passio. Chrysostomus dicit super Mat. quod christus dicit: hic est saluator qui passus est pro vobis: qui effudit sanguinem propter vos. ego fui flagellatus: spurus: derisus et cetera. De quibus erimus nos domini mei: sed quid dicet vos peccatores? Christus dicit tria verba iustis: et tria malis.

Primo dabitur iustis benedictio.

Secundo regni adeptio.

Tertio eterna premiatio.

De primo. Prover. x. Benedictio domini super caput iusti. De secundo in euangelio hodierno. Regnum percipite paratum vobis a constituto nunc mundi per effusionem sanguinis mei. Benedictio ista tunc: nec penitebit fecisse penitentiam: seruasse religionem et austeritatem: restituisse furta et rapinas et cetera. Et sicut linia iustorum erit dulcis et optima: sic linia danatorum dura ad audiendum: durior ad videndum: et durissima ad penas sentiendum: et habebit tria mala comitantia.

Primum paterna maledictio.

Secundum dura dyabolorum associatio.

Tertium eterna cruciatio.

Quod durum verbum: vrinam non sumus de illis melius est esse nihil: et esse abortiuos. dicent danati christo. domine des nobis benedictiones. qui respondet: maledictio sit vobis. Secundo perent danati aliquem honestum locum. Respondet: debetis ire in ignem. Et quantum durabit dominus: eternaliter. Et quis erit prelatas noster? dyabolus cui seruauistis et angeli eius. Quod peccatores nunquam pro pauca voluptate vultis habere istas tres maledictiones? dicatis in spiritu humiliter igitur vos dicendo tu es deus meus et te offendit. o pauperes aie vultis ire ad illum locum: quale remedium. Si sint defectus emendatis et corrigatis vitam: cognoscatis quod moriemini et dicatis ei. domine cognosco quod vocabis me et iudicabis: ego pro te veniam coram te facias michi tuam misericordiam. Et sic misericordiebitur vestri. volo suadere ut vicia dimittatis et velle miserere: ut tandem venistis ad montem gratie. Juxta verba the. passim. Ascende ad me et cetera.

Quantum ad secundam partem principale dicitur in heri quod si volumus ascendere finaliter ad montem gratie oportet figurare pedem in secundo gradum qui est seruare legem diuinam. Quod dicitur aliquid: pater antequam illa lex esset data: nunquam fuerit aliquid in statu gratie? nunquam seruando legem nature possumus habere gratiam? Dico quod nullus est ab Adam qui non possit habere gratiam dei si vult: et si faciat quod in se est. Ideo dedit precepta propter tria.

Primo propter auxiliacionem ad operandum.

Secundo propter iustificacionem ad pres-

mian dum.

Tertio ppter occasionē ad humiliandum.

¶ De primo Pau. ad r̄ho. viij. Concupiscen-
tā nesciebam esse peccatū: nisi lex diceret. Nō
cōcupisces. De secō Deut. xi. Propono i cō-
spectu vestro hodie maledictionē his q̄ nō
seruauerit & bñdictionē his qui seruauerit
legem. De tertio. i. Petri. v. Humiliamini
sub potenti manu dei: vt vos exaltet in tē-
pore uisitationis. Dico q̄ oēs debetis ser-
uare precepta: aliter eritis dānati. Lex fuit
scripta in lapidib⁹: ad denotandū q̄ dura
bit vsq; ad finē seculi. vñ ps. Lex dñi ima-
culata cōuertens aīas &c. sicut em lapis est
fortis sic cōueniēs erat q̄ pcepta pseueran-
ter essent seruāda. Secō fuerunt scripta in
cordibus n̄ris: ad denotandū q̄ nō sufficit
habere fidē ad extra: s; opz h̄re in cordib⁹.
Propter tria igitur fuit data lex. Primo ad
cōducendū nos & ostendendū qd debemus
facere. Hoc declarat Pau. q; in lege Moy-
si popul⁹ erat ita ebriatus q̄ oīno nō vte-
batur dictamine legis naturalis: id opoz
tunū fuit q̄ deus naturigeret per legem
scriptā. Sicut qñ homo est cecus: o; q̄ ha-
beat vñū dncē. Secō est dura nobis lex ad
pmerēdū: q; adimplēdō pcepta mereatur
vñ. Tercio. quid peius q̄ nō obedire deo?
Ideo dicebat Moyſes p̄p̄o israel. En pro-
pono vobis maledictionē super vos: si nō
obediatis: & bñdictionē si obediatis. Tertio
data est lex ad auxilium humilitatis. s; vt
ei obediamus & platis vobis & oibus p-
pter deū. Sed quō seruaf hodie lex xpi in
ista ciuitate? Vultis q̄ adducā vobis dno
os testes validissimos q̄ nunq; mēditur?
veniāt Osee: & Ezechiel vt dicāt qd sentiūt
dic Osee. iij. Audite v̄bz dñi filij israel: q; iudiciū
dño cū hitatorib⁹ terre nō ē vitas:
nō ē mīa: nō ē scīa dei in terra: & maledictū
mendaciū & homicidiū & furtiū: & adulteri-
um: inuindauerūt. Et tu Ezechiel q̄ nō mē-
turis: dic testimoniū sup ciuitate ista. Eze-
chiel. x. Iniquitates domus israel & iuda
magna est nimis valde & repleta est terra
sanguinibus: & ciuitas repleta est auersio-
ne. Vultis qd dicant isti pphete. dñi vultis
scire qualiter seruatur pcepta dñi sup ter-
ram. Dixit Osee. maledictū mendaciū &c.
Sciū vos dñi mei qd est de vna riparia qñ

erit extra limites deuastat oīa blada: sic fa-
cit peccatū nūc per oīa loca inundat. sicut di-
xit Ezechiel. Ideo cōe est peccare q̄ est si nepe
recundia. primo inq̄tas iuda scilz virozum
ecclesiasticorum & populū: qd intelligit p̄ Isra-
el. Suadeo igitur vobis pctō: s; vus pcepta
dei seruare vt tandē veniatis ad mōtē gr̄e:
qua mediante pueniamus ad gloriā: quā
nobis concedat.

¶ Feria tertia prime dñice. xl. Sermo. xi.

Scēde ad

me in montes & esto ibi.
Querite dominū dum in-
ueniri pōt: inuocate euz
dus ppe est. derelinquat
impīus viam suā: & vir
iniquus cogitationes suas:
& reuertat ad
dñm: & miserebitur eius. Isa. lv. & in episto-
la ho. dñi mei & sic deuote si tenuistis do-
ctrinā heri datam: nullus est tam duri cor-
dis qui nō debeat puidere aie sue: q; velt-
mus nolimus erimus a dextris vel a sinis
stris: & vt deus dei nobis mīam. Isaias di-
xit. Querite &c. vbi primo tangit salutaris mo-
nito querite. secō salutaris informatio des-
linquat. qñ diceret: fr̄s mei qñte dñs dum
ppe est: q; qñ veniet mors velletis bñ fecit
se. sed tūc verificabit illud Job. viij. Quere-
tis me & nō inuenietis & in pctis v̄ris mo-
riemini. queramus ergo eñ nunc q; ppe ē
q; quodcūq; peccatū nō pōt impedire: qd que-
ritis vltra si vultis saluari: Dimittat pctā
que nouissime ducit ad mortē. Proverbi.
xiiij. est via q̄ videt homini iusta: nouissima
aut eius deducit ad mortē. volo dicere q̄
qlitercūq; peccaueritis aut p societatem
aut fragilitatē aut ignorantiā nō potestis
a pctis mundari: nisi gr̄a dei pueniente. et
hoc p intercessionem beate virginis dicen-
do. Ave maria.
¶ Ascende ad me in montē &c. Mōte con-
suetō mouetur qñtio a mḡis n̄ris termina-
ta a Scoto. xl. di. i. Estrū reprobatiōis & cie-
ctiōis de paradiso sit aliqua rō vel cā ex p-
te reprobati vel pdestinatoris. Dic q̄ non
ex pte pdestinatoris: sed bñ reprobati. Tes-
tate corda v̄ra timetis ne dānari: pensatis
in iudicio: ego vos iuro ad oēs dyabolos

nisi conuertamini, dicitis nos habebimus
vnu bonū pcuratorē. Hystoria qdā refert
q̄ sacerdos qdā hēbat pluras curas: et cuꝝ
esset vianus mori vocauit vicar ios et di-
xit eis. dñi egrotō ad moriē: oꝝ reddere cō-
putū: opꝝ q̄ vadatis: q̄ melius nostis oues
meas q̄ ego. Dixerūt vicarij. dominice in
pace. O pauperes meretricis dicitis ribal-
dis vris q̄ sint pcuratores vri. Credo cer-
te q̄ nō erunt. Dicebat Pau. ij. ad Corin. v.
nos opꝝ manifestari añ tribunal xp̄i vt res-
cipiat vniuersisq̄ ppria corꝝ: put gessit
siue bonū siue malū. Habetis ad hoc. l. c. ff.
de publicis iudicijs: et incipit accusationē.
Et extra de pcuratoribus. c. tunc fraternita-
tis. in cā criminali qñ criminaliter agit ne-
mo pōt cōparere p pcuratorē. Casus ē pa-
tens. aliq̄s criminolus vocat ab vno cten-
te. dicit papa q̄ talis nō pōt mittere pcura-
torem. O pctōres deus vocat vos ad peni-
tentia oēs oꝝ cōparere psonaliter: nemo po-
tēst mittere neq̄ famulū neq̄ pcuratorē.
Quapropter suadeo vt dimitatis pctā: lu-
dos et pompas et dimittat vallē miserie et
ascendatis ad montē gratie. iuxta vba the-
matis p̄assumpti. Ascende ad me in mō-
tem et esto ibi.

In isto sermone erunt due pres.

Prima erit sacri euangelij expositiua.

Secunda virtuosae ascensionis demonstra-
tiua.

Primo euāgelij q̄ bñ meditare: timore
vehemēti timeret: et loq̄tur de duobus.

Primo de eiectione indignoꝝ a tēplo. eiecit
vendētes et emētēs et.

Secundo dñtuoſe doctrine auditōe. Siq̄s sitit

Domini mei si legatis totum proces-
sum euangelij a principio vsq̄ ad finem
nō inuenietis q̄ xp̄s fuerit vñ q̄ rā rigoro-
sus tam p furto aut aliquo alio casu sicut
pro facto hodierno qñ venit in hirlin i die
ramozū: ad denotandū q̄ pctōres et cūcti
a tēplo. et cōuenit turba dicens: iste est ma-
gnus pp̄ba Nazareth. In tēplo Salomo-
nis erant tres pres. Prima vocabat sancta
setōꝝ: in quā solus summ⁹ sacerdos semel
in anno ingrediebatur: et erāt ibi tabule moy-
si: arca testamēti: et ponebat ibi sicut corꝝ
pus xp̄i honorabiliter in ecclesijs nris. Se-
cūda ps vocabat sanctuariū: et erat locus

vbi ingrediebant sacerdotes oēs offerētes
deo sacrificia p populo: et erat sicut nauis
ecclesie x̄sus orientē: et distigebatur a sc̄is
sanctoꝝ sicut chorus in ecclia nra a nauis ec-
clesie. Tertia ps vocabat atrium: et erat sic
cimiteriū in ecclesijs nris et ibi erat popul⁹
et doctores legis p̄ponebant eis v̄bum in
atrio et p̄dicabant mādāta legis: et ibidem
scotziabant bestie et comburebant sup alta-
re holocausti qd̄ erat ibi: ibi erant emen-
tes et videntes capras: colūbas: oues: et bo-
ues et turturas. et erant ibi campsores. x̄ps
ingressus eiecit oēs vendētes et emētēs cū
impetu. et erant ibi scribe et pharisēi q̄ liben-
ter posuissent manū in eū ppter honorem
quē sibi populus exhibebat. et dixit x̄ps.
dom⁹ mea domus orationis vocabitur: et
vos fecistis eā spelūcas latronū. Scribe ve-
ro et pharisēi dixerūt sibi. dic nobis in qua
potestate hoc facis. Dixit x̄ps. soluite mihi
hanc q̄stionē. baptisim⁹ Job. an erat ex deo
vel hoib⁹. Dixerūt nescimus. Dixit x̄ps. nec
ego dicā vobis. Ubi aduertēdū ē q̄ x̄ps eie-
cit vendētes turturas et significat eos qui
habent maliciam vulpinā. eiecit etias ven-
dentes boues: et significat magnos tyran-
nos deuoratores populi. et columbas: et si-
gnificat venditores sacramentoꝝ et simos-
niacos. Eiecit etiā campsores: et significat
ysurarios. Sed qd̄ fecisset saluator si venis-
set ad eccliam nram? Tanta enī est dñia in-
ter templū salomonis et eccliam nras sic in-
ter filiū hūnis et filiū ouis. in tēplo salo-
monis imolabant oues: in tēplo nro filius
virginis. Id nos debem⁹ honorare tēpla
nostra ppter tria.

Primo propter presentia corporis dñici.
Secundo propter per solutionem diuini
officij.

Tertio propter exēplaritatē virtuosi zelī.

De primo dicit ps. Dñs in tēplo sancto
suo et. Iubet enī q̄ tēples nris exhibeam⁹
reuerentiā: q̄ in qualibet ecclia est sacramē-
taliter x̄ps: vt habetur ca. reliqui. et de cu-
stodia euāgelij. Si ei sordes eijcunt de
locis pphanis: q̄to magis de locis deo sa-
cratis? Rex venit ad istam ciuitatem: nun-
quid facietis disponere oēs vicos et domos
vestras: vt dignius euz recipiat⁹? Et si qñ
episcopus vel rex vadūt p ciuitatē sicutis

genus: q̄to magis corpori xpi. extra d̄ in
munitate eccles. ca. decet domū. Ibi etiam
fiunt orōnes: celebrātur missa. igit̄ tēpla d̄
bent mundari. Christus etiā ostēdit suo exē
plo. qm̄ em̄ iudei voluerūt ip̄m lapidare nō
se defendit: s; eruit: qz zelus dom̄? tue cos
medit me. in q̄ ps. Sed qualiter gubernas
tis vos dñi in ecclesia: dicit hic Aug. xps̄ eie
cit emētes ⁊ vendētes de tēplo: qd̄ si inue
nisset luxuriosos ⁊ ebriosos: vos videt̄ tur
res ⁊ menta: si lapides isti hērent linguam
clamarent d̄ vos. nūquid mulet v̄m qm̄ de
ambulatis p̄ ecclesiam intrāt p̄ brām virgī
nem: per sc̄tos ⁊ sc̄tas: nunqd̄ aliqñ dicitis
ista mulier est pulcherrima meretrix. ista ē
mulier meretrix talis: nūquid aliqñ loquit̄
mini de factis inutilibus in ecclesia: dñi ro
go vos si vultis male agere nolite q̄rere lo
cum vbi de? est orandus: qz si in illo statu
moueremini: iretis infallibiliter ad oēs dya
bolos. Dicitis ergo intra vos: dñe de? non
mittatis me extra tēplum paradisi. ⁊ sic di
mittatis vallē miserie ⁊ ascendaſ ad mon
tem gr̄e. iuxta verba ih̄e. p̄eaſumpti. Ascē
de ad me ⁊c.

Quantū ad sc̄dam p̄tem: dñi mei habet̄
bonū cor ad ascendendū in montē: op̄s ma
nere in sc̄da mansione q̄ est p̄ceptoz. ob
seruatio. p̄cepta aut̄ sunt obseruanda septē
modis. i.

Primo intellectualiter.

Secundo veraciter.

Tertio reuerenter.

Quarto integraliter.

Quinto intentionaliter.

Sexto fiducialiter.

Septimo p̄seueranter.

De primo dicemus p̄ nūc de quo Augu.
p̄mo de trinitate. Inuisa diligere possum?:
incognita nequaq̄. Si vultis saluari op̄s
scire oia p̄cepta. Deutro. vi. Audi israel do
minus de? tuus. vn? est. diliges dñm deū
tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aia tua: ⁊ ex
tota fortitudine tua. eruntq̄ v̄ba hec q̄ ego p̄
cipio tibi hodie i corde tuo ⁊ narraſ ea filiis
tuis: ⁊ meditaberis sedēs i domo tua ⁊ am
bulans in itinere dormiēs in lecto atq̄ cō
surgens ⁊ ligabis ea quasi signū in manu
tua. Eruntq̄ ⁊ nō mouebūt̄ur ante oculos
tuos. Verbisq̄ ea in limine ⁊ postib? do

mus tue. op̄s iſa scire: qz vt dicit Paul? i.
1. Cor. xiii. Ignorans ignorabis. Et 2. Bo. ij.
ij. q. lv. ⁊ Dona. xxi. di. ⁊ Alexan. de hall. i. ij.
p̄e summe dicit q̄ qlibet fidelis adustus
tenet̄ scire oia p̄cepta ⁊ articulos fidei que
p̄bit haberi ex traditione eccleie ⁊ etiam qui
libet tenet̄ ea scire q̄ spectant ad suū gradū
⁊ dignitatē. Volunt dicere illi doctores q̄
quicūq̄ h̄z v̄m rōnis: tenet̄ scire oēs arti
culos fidei de q̄bus ecclesia facit festū. de p̄
ceptis vero legis illa sunt posita in tribus
locis: in digitis: ⁊ in sensib? corporis: ⁊ mani
bus ⁊ pedib?. Decē sunt digiti manū. Decē
sunt p̄cepta legis. pedes significāt as
fectiones: ⁊ manus operationes. op̄s serua
re p̄cepta legis s̄m operationes ⁊ affectus
mentis. decem sunt sensus interiores ⁊ ex
teriores. decem sunt p̄cepta legis s̄m ope
rationē. Op̄ctōres nō miremini: si de? dis
xit. Myōsi q̄ p̄p̄la haberet̄ p̄cepta in ocu
lis ⁊ scripta in cordib?: qz oia scripta sunt
taz in m̄tē q̄ in corpe. Primo rō dicit q̄
nō debem? adorare aliū nisi deū. Secōdo q̄
p̄ nulla cā debem? eū iurare: ⁊ sic de alijs
p̄ceptis. Dicitis mihi mulieres nūquid sci
tis cantilenas ⁊ decipe amatores v̄ros: oꝝ
scire p̄cepta. ps. Nescierūt neq̄ intellexerūt
in tenebris ambulātes: mouebunt̄ oia funda
mēta terre. Et Job. xxiii. Ipsi rebelles fue
runt lumin: nescierūt vias eius: demū oꝝ
seruare p̄cepta vt ascendamus ad montes
gr̄e. quā nobis p̄cedat: qui sine fine.

Eadem die post prandiū de cathedra
sancti petri. Sermo. xij.

Scēde ad

me in montes ⁊ esto ibi.
Ero. xxiii. ca. Satagite
vt p̄ bona opera certam
v̄ras vocationē ⁊ electio
nem faciatis. Scēde Petri. i. Dñi ⁊ aie deno
te si tenuistis doctrinā heri dātā debetis
laborare vt saluemini: qz Iſa. dicebat: q̄ tē
pus est inq̄rēdi deū. S; qualiter debeam?
dicit epl̄a. p̄is. satagite. i. satis aut̄ valde
agite. Gregori. in maiori volumine. xxiii. q.
iiij. Optineri nequaq̄ possunt q̄ p̄destinata
nō s̄. S; ea q̄ s̄t viri efficiūta: p̄destina
ta sunt: vt p̄cib? obtineant. Deus p̄pter

aliqua bona electis suis pferat aliqua tpa-
lia. Audiat dñi mei hodie incipit tempus
vermale. Et incipient ortu fructu suu da-
re. Nullus tñ ortus est talis pditionis q
faciat fructu nisi primo laborez. secundo plā
retur. t tertio claudatur. Sic est de nobis.
Opz primo laborez pficiam cognoscendo
pctā. Ideo xps dixit Petro. non vocaberis
cephas sed petrus. i. agnoscēs. Cognouit
enim irā.

Primo dei viētis maiestātē.

Secdo ppriū peccati vilitatē.

Tertio diuini bñficiū sublimitatē.

¶ De primo Math. xvi. Tu es xps filius
dei viui. De scdo Math. xxvi. Egredus fo-
ras sicut amare. De tertio. i. Petri. i. Scitēs
tes q n̄ corruptibilib⁹ auro vl' argēto redē
pti estis. Sed p̄ioso sanguine agni imma-
culati. Si vultis saluari opz q cognoscās
diuinā maiestātē. Deus em̄ triplicem ehi-
mologiam h̄.

Primo interpretatur deus quasi oīa vidēs.

Secdo oīa cognoscens.

Tertio oībus inexistens.

¶ O pctōres qñ facitis aliqd̄ crimē in quo
cuncti statu vel loco habeatis istud añ ocu-
los vros q deus oīa videt. Brūs petr⁹ co-
gnouit pctm̄ suū. de pe. di. i. Zachryme las-
uant delictum t̄c. Peccauit em̄ primo nes-
gando q nō nouerat qñ em̄. secundo iurans
do. t tertio qñ se obligauit oīb⁹ penis pos-
sibilibus etiā inferni. Post passionē xpi vi-
xit. xxij. annis t erexit ecclesiā antiochie
t hodierna die fuit eleuatus in papā t mā-
sit papa. xij. annis. xps vero remisit ei pec-
catum in die pasche. brūs Clemens dic̄ q
nunq̄ petrus fuit in mēsa aut in quocūq̄
alio loco quin flevit qñ auduit gallū cā-
stantem. Et brūs Gregori. dicat q̄ habebat
vultū semicauatum ppter stetus. ¶ O pec-
catores fatemur nos nosse deū dicitis: faci-
līt negamus. totiens quoties peccamus
deū negamus. Habetis ne sram q pctā ve-
stra dimissa sunt. Brūs petrus qui nō pec-
cauit nisi ter t sciebat q pctm̄ suū erat res-
missum: tñ flevit amare. Audiat dñi mi-
rabile ppositionē theologalem. Sic sol⁹
de⁹ cognoscat suā enitātē: potētā infinitā
t null⁹ ali⁹: sic null⁹ ali⁹ pōt cognoscere vi-
lītātē pcti mortalis. q: sicut deus est infini-

tus: ita pctm̄ est infinitū saltem obiectiue.
Ideo si q̄ratur aīe xpi si cognoscat vilitatē
pcti mortalis: dicit q nō. Solo suadere ve-
quilibet ponat penā cognoscēdi pctā suā.
Ad virginē gloriozam recurrendo p̄sentā-
do ei angelicam salutationē di. Ave t̄c.

¶ Ascende ad me t̄c. Loco t caplo p̄libat⁹
p̄notatis. Allore solito mouet q̄nto ter-
minata a mḡis nostris theologis: t p̄fer-
tim a Scoto di. xvij. q̄rti. Et fundat super
materia hodierna sc̄i petri. Utū in ecclesia
sint clauēs: dicit doctor Bona. q̄ clauis est
locutio metaphorica s̄m̄ aliquā s̄litudi-
nē t̄ transumptiue. Clauis autē in mate-
rialibus nō est ostiū s̄ est instrumentū per
qd̄ aperit ipm̄ ostiū. Sic intelligendus est
de clauē sp̄iali p̄ quā paradisi aperitur.
Auctoritas em̄ ecclesie p̄ quā dā s̄litudi-
nem vocat clauis. Triplex autē est clauis.
Quedā est principalis auctoritatis: t istaz
h̄z solus deus. Alia est supercellentis t in-
falibilis auctoritatis: t illam h̄z solus xps
Alia est ministerialis: t illā h̄z solus sacer-
dos. ¶ De prima loq̄tur Isa. iij. Ego suz ip-
se q̄ deleo iniquitates tuas p̄p̄ me. De scda
Actū. iij. Nō est aliud nomē super terras
in quo oporteat nos saluos fieri. De tertia
Jo. xj. Quorū remisit pctā remittunt eis
t quorū retinueritis retenta erūt. ¶ Teua-
te corda v̄ra eritis ne saluati: deliberastis
mittere p̄curatorē in die iudicij ad r̄fiden-
dū p̄vobis. Sed dicetis forte. p̄ nos orā-
bimus vt sc̄i intercedant p̄ nobis. Certe
bñ dicitis s̄z nō totū. Habetis. l. ci. C. de p̄-
sibus impatori offerendis. l. dānosa. p̄ces
irrationabiles impatori porrecte nullas
tenus sunt exaudiende. Habet̄ etiā decre-
tū. iij. q. vii. ca. in grauiorib⁹. Et sunt verba
Gregorij. Non tñ deus ponderat q̄quid
sibi offertur: s̄ a quo. Resperit em̄ ad Abēl
t ad munera ei⁹. Ad cayn autē t ad munc-
ra eius nō resperit. ¶ Teuare corda o pec-
catores. Impator dicit q̄ qñ aliqua pctō
est illicita nō d̄mitti in effectū. Dñi irro-
nabile est q̄ viuamus in pctō t q̄ sc̄i orēt
pro nobis: t q̄ preces nostre exaudiantur.
Ezechie. xxij. d̄z. Si fuerit tres viri in me-
dio illius p̄p̄i Noe daniel t Job: ipsi i sc̄ia
sua liberabūt aīas suas t non alias. ¶ Ho-
lo. dicere q̄ corrigatis vitā vestrā t dimit-

tatis peccata vestra. Dimittam? igitur vale-
lem miserere et ascendam? ad montes gratie.
Juxta verba themas presumpti, Ascende
ad me etc.

In isto sermone erunt due pres.

Prima erit dignitatis ecclesiastice comen-
datina.

Secunda virtuose ascensionis demonstra-
tiva.

Leuate corda dñi. ego fui in ecclesia iudeo-
rum et ethyopum et non vidi quod facerent tanta
irreuerentia locis suis in quibus voluerunt serui-
re dñs suis quia irreuerentia christiani faciunt
ecclesijs suis. Legatis omnes hystorias pa-
ganorum et videbitis quam reverentiam ha-
bebant ad loca sacra et ad sacerdotes. Quod
perest declaratio alterius puncti in quo er-
rant christiani: puta circa inobedientiam quam
ostendunt ecclesijs suis. Dñi viri ecclesiastica
non honorantur nec habent in estimatione. et
illa est causa ruine ecclesiarum. Propter tres causas vi-
ri ecclesiastici sunt honorandi.

Primo ratione dignitatis et excellentie.

Secundo ratione medietatis et exigentie.

Tertio ratione necessitatis et indigentie.

Hodie est cathedra sancti petri. ingressus
patriarchalis antiochie in quas intravit
petrus et ibi sedit sicut papa. Papa autem dicitur
vicarius christi et successor petri. Dignitas eccle-
siastica est triplex: scilicet

Papalis.

Archiepiscopalis.

Et episcopalis.

De prima Job. vlti. Symon petre diligi-
me plus his. Tu scis dñe quia amo te. pasce
ovis meas. Tunc christus instituit eum vicarium
suum. sicut scribit Greg. ad imperatorem mau-
ricium. Ideo propter eum qui eum posuit deditis ipsum
honorat qui eos modo dicitur angelos appellat
Sicut habet Exodus. xxiij. Non detrahes dñs. Ma-
gna est dignitas regis et principis: sed ma-
ior est dignitas sacerdotalis. Quamcumque
sacerdos pravus sit: dignitas eius est ma-
ior quam dignitas cuiuscumque regis. Primo: quia
sacerdotalis dignitas est immediate a deo
dignitas vero secularis non ita immediate.
Secundo: quia tanta est differentia inter dignita-
tem seculari et ecclesiasticam quanta inter corpus
et animam: sol et luna. Ut dicitur ca. solite ex de
maioritate et obedientia. Tertio: quia christi cum

quod polleat aliquis dignitate regali: quod in-
clinet et genua flectat ante sacerdotem ut ab-
soluat eum. Dico etiam quod ratione utilitatis et effi-
catie sacerdotes debent honorari: ut patet
Abalachie. ij. Labia sacerdotis custodiunt
sciam. Sunt enim sacerdotibus date claves
ecclesie: quod (servatis additionibus) sacerdotes
habent auctoritatem remittendi peccata. quam ves-
tritis coram sacerdote dimittatur vobis pec-
cata sicut si deus ipse remitteret. supposito
quod habeant sciam et potestatem. Differentia
tamen est: quia christus dimittit auctoritate: et sacer-
dos ministerialiter. Sunt ne hic portato-
res bullarum? Certe ibi est magnus abusus et
miros quod prelati non apponunt remedium. Du-
randus dicit quod de indulgentiis nihil habet
certum in sacra scriptura. Legatis basilium:
Dieronymum: Augustinum: nihil dicant de in-
dulgentiis. Ita dicunt doctores modernissimi
ta hostiensis in ca. quod quidam. extra de penite-
ntiis et remis. et asserunt: quod materia indulgen-
tiarum sepe fuit dubia. Sed diceret aliqui multi-
er pater ego nescio si sint bone: nunquam est me-
lius capere postquam episcopus mittit: credo quod
capiunt partem suam et sunt omnes fures. Veni-
sunt aliqui bullatores qui dicunt quod si sciret
quod pro eorum non cepisset nunquam oraret pro eo.
Ad omnes dyabolos. Nolo tamen renouare clau-
ecclesie: sed dico quod quasi papa et cardinales co-
gnoscunt quod non est aliqua necessitas aut iusta
et rationalis causa non dñt dari indulgentie.
In hoc omnes doctores conveniunt. et tunc pen-
sata necessitate iusta et rationabili causa indul-
gentie tamen valent quoniam sonant. Nolo loqui de
potestate pape nec cardinalium nec prelatorum
ecclesie. Leuate pectora vestra. dico vobis quod
principalis indulgentia est dimittere viam
peccati et omnes iniquitates. restituere ablata et
remittere offensas: et istud tenuissimum est. Pa-
pa enim sepe numero decipit in his que facti se
errare potest papa extra de pñt. li. vi. ca. licet.
Indulgentie enim date monasteriis pignibus
ubi sunt buffete et religiosi pleni auro et ar-
gento de quibus papa non est sufficienter infor-
matus parum valent. An dicitis quod vobis ma-
gnus visarius plenus vicariis que habet mil-
le milia peccata: dando sex albos truncos habe-
at remissionem omnium peccatorum suorum? Certe du-
rum est mihi credere et durius predicare.
Sed dicit vna proba mulier. pro ego non

sum ad iudicandū de talibus magnis rebꝫ
 capio indulgentiā bona intētiōe ⁊ pia fa-
 cio ego male: Dico qꝫ si deponas pctā tua
 sic qꝫ dy tibi remittere si faqꝫ in noīe dei. nec
 volo etiā dicere qꝫ indulgētiē nō sint bone
 si sint ppter charitatē collate. Dic ibi prati-
 cam q̄ obseruat rome sup cōpositiōe indal-
 gentiay. Tertio honorāda est ppter necessi-
 tatē ⁊ indignitā. Hī sapiēs Eccl. xxxvii.
 'Honorā medicū ppter necessitatē. cui pfi-
 teremur nisi eēt ecclīa: q̄s ministraret cor-
 pus xp̄i nisi essent sacerdotes: dñi sacerdo-
 tes qñ vaditis auditū p̄fessiones dicunt vo-
 bis curati. dñe iacobē nō audietis intꝫ con-
 fessiones nisi detis mediā partē: pecuniarū.
 dicatis et qꝫ pecuila sua secū sit in pditiōe
 cuz symone mago. qm̄ ibi est manifestissī-
 ma symonia. qd̄ viderimus p̄uidens in
 suis lamentationibus ita dicit Trēn. i. Pri-
 ceptū pronūciay facta est sub tributo. Et se-
 querit. manū suam misit hostis ad oīa desi-
 derabilia eius: qꝫ vidit gressus igrēssas san-
 ctuariū suū de quibus p̄ceperas ne intras-
 rent in ecclīas tuā. Et Zaurici. xxi. p̄hibuit
 dñs dicens. 'Dō habens maculā nō offeret
 panes deo suo: nec ascendet ad ministrerūz
 eius si cecus fuerit v̄l claudus. ¶ Hos dñi
 burgēses si haberetis vñā filiū defectuosū
 vel mōstruosum dicitis qꝫ oz facere ipsuz
 ecclīasticū. pari formā de filiabus v̄s. sed
 si nō debeant intrare ecclīam maculati:
 nec etiā ignorātes debēt assumi ad sacerdo-
 tium. Claudi q̄ nō recte ambulant nō assu-
 mebātur in antiqꝫ lege ad cultū diuinū. Si
 militer nunc claudi qui ingreditūtur ecclēsi-
 am nō bona intētiōe: sed ad obtinendum
 bñficia nō per viam redtā sed per interces-
 sionē meretricū ⁊ concubinay. O deus me-
 us qꝫ infelices sunt tales q̄ hoc modo ecclē-
 siam ingreditūtur: melius eos fuisset nūqꝫ
 fuisse natos. Volo dicere vobis laicis oze-
 tis si sint defectus in ecclīa: qꝫ deus p̄ser-
 uet eam. ⁊ si sint defectus in quolibet statu
 corrigamus ⁊ emēdemus ⁊ honorē? ec-
 clēsiā. ⁊ si hoc fecerimus ille pꝫ quo illud fa-
 cimus retribuēt nobis. Volo p̄suadere vt
 dimittatīs vāllēni miserie ⁊ ascendatis ad
 montem gratie. Juxta h̄ba thematis p̄s-
 assumpti. Ascende ad me in montem ⁊ esto
 ibi et.

¶ Quātū ad scōz ptem. Dñi si vultis ascē-
 dere ad montē gratie opz figere tabernacu-
 la v̄sa ⁊ stare in scōa mansione q̄ est p̄ces-
 ptorum diuinorū obseruatio. Dixi mane qꝫ
 oēs sare tenemur p̄cepta diuina: ⁊ qꝫ septē
 modis obseruari dñt.

Primo intellectualiter,

Secōdo veraciter.

Tertio reuerēcialiter ⁊c.

¶ De primo sumus locuti. Restat nūc loqꝫ
 de scōdo. s. qꝫ p̄cepta sunt veraciter obseruā-
 da. Vabemus ad hoc textū rotundū ⁊ au-
 ctoritatem. Johan. vi. Cognoscetis verita-
 tem: ⁊ veritas liberabit vos. ⁊ recitatur. xxiij
 ad Ephe. iij. Renouamini spiritu v̄re mēs-
 tis: ⁊ induite nouū hominē qui s̄m deum
 creatus est in spiritu ⁊ sanctitate veritatis.
 Ad hoc est textus ambrosij. ⁊ recitatur. xxiij
 q. v. ca. cauete. Mendacium est se christias
 nom̄ dicere: ⁊ opera christi non facere. Et
 Augustinꝫ de doctrina christiana. A chris-
 to sumunt nomen christiani: q̄ est veritas.

¶ Ita prime Johan. iij. dicitur. Filioi mei nō
 diligamus verbo neqꝫ lingua: sed opere et
 veritate: ergo oportet veraciter p̄cepta s̄-
 uare. ¶ Beatus autē Hieronymus super
 Mattheū dicit: qꝫ est triplex veritas: scilicet
 vite: doctrine ⁊ iusticie: ⁊ omnes debemus
 viuere s̄m istos modos: ⁊ quilibet s̄m suā
 vocationem. ¶ De veritate vite tūc vita no-
 stra dicitur recta quādo est cōformis regu-
 lis ac vite christi quādo non sumus foris
 legi ⁊ seruamus p̄cepta: diligimus deuz
 nec iuramus deuz nisi in casu necessitatis.

¶ Hos mercatores qui pꝫ qualibet re qua-
 cūqꝫ parua iuratis. Utrum seruatis diui-
 na p̄cepta veraciter? Certe dico qꝫ non.
 Secunda est veritas doctrine. Paulus. ij.
 ad Corinthios. ij. dicit. Non sumus sicut
 plurimi adulterantes verbum dei. sed ex
 sinceritate sicut ex deo coram deo in chri-
 sto loquimur. ¶ Estis hic domini predica-
 tores ista verba ad vos diriguntur qui pre-
 dicatis propter magnam questam: ⁊ quan-
 do habetis multas pecunias in festo pasche
 dicitis qꝫ fecistis bonam quadragesimam.
 vos estis adulteri. Adulteri enim de malo
 concubitu recipiunt prolem: ita ⁊ vos pec-
 cuniā: vel propter vanitatem ⁊ adulatione-
 nem. ¶ Tertia veritas est veritas iusticie.

Dñi iusticiarj si stis bicarrigite aures ve
stras. Aug. dicit. Zolle iusticiã de regnis ⁊
civitatibus. Quid erũt regna nisi latroci
nia? Et iõ iusticia dz esse sine favore sine ti
more sine acceptione psonaz ⁊ equalis in
oibus. Nos dñi in plamẽto equaliter au
diatis paupes pauper diuites. ⁊ equaliter fa
ciatis iusticia pauperib? sicut diuitib?. Sz
quid videtur vobis dñi. reperiem? ne i hac
civitate iusticiã ⁊ illã veritatẽ. Dicatis vos
dñi ecclesiastici burgenses ⁊ oēs alij si est veri
tas vite viuere in pctis ⁊ vicijs ⁊ scelerib?.
Si afferam vobis duos testes dignos fide
nũqd credetis eis? Zoquat pmo Jsa. lix.
Corruit in platea veritas: ⁊ equitas nõ po
tuit ingredi. Zoquat etiã Ose. illud qd scri
psit. iij. ca. Nõ est scia dei: nõ est mia: nõ est
veritas in terra. ppter hoc locabit terra.
¶ Certe dñi isti duo testes in hoc cõueniũt
q veritas est pedibus pculcata: ⁊ eqtas n̄
egreditur sed est incarcerata. Videre po
ctas si hec vera nõ sint. Sed qd remediũ
convertimini cõlugati ⁊ custodite mãdata
dei ⁊ honeste in matrimonio viuite. ⁊ ita q
libet obseruet suũ status. volo psuadere vt
dimittatis vallẽ miserie ⁊ ascẽdat ad mõ
tem gratie. iuxta verba ihe. psumpti.
Ascende ad me ⁊c.

¶ Feria quarta prime. dñice. xl. Ser. xij

Ascende ad

me in montes ⁊ esto ibi.
Surge ⁊ comede. gran
dis em tibi restat via. iij.
Regũ. xix. ¶ Dñi ⁊ aie

deuote si retinueris doctrinã besternã de
betis emẽdari a peccatis. Dixi heri q per
bona opa certã facimus vocationes ⁊ ele
ctionẽ nostrã. ¶ Hodie ecclia pponit vnas
hystoriã pulchriã quo ad sensum litterales
⁊ pulchriorẽ quo ad sensus moralẽ. ¶ Dicit
pmo q helyas surrexit ⁊ abiit quocũq
eũ volũtas ferebat ⁊ perrexit bersabeeyna
die ⁊ dimisit ibi puerũ suũ: ⁊ iuit in dsertũ
viã vii? die: ⁊ stas sub iunipero pctit sue
aie vt moreret. Dñi fuit quedã regina in is
rael peior totius mudi q vocabaf Jezabel
⁊ erat pũnt Achab regis q occidi fecit oēs
pphetas dei ⁊ sol? helyas euasit ⁊ fugit i

desertũ: ⁊ cũ esset nox dixit. Dñe da mihi vt
euadã illã mulierẽ. meli? ẽ mihi mori i pa
ce q a muliere occidi. ⁊ hoc dicto dormiuit
Angelus dñi venit apozans subinceritũ
panem ⁊ vas aq helyas cõmedit ⁊ bibit et
iterũ obdormiuit. Et venit angel? scdo ad
eũ dicens. Surge comede grãdias em tibi re
stat via: ⁊ ambulauit. xl. diebus in druie ci
bi illius vsq ad montẽ diei oreb sine come
dẽdo ⁊ bibendo. Etinã nos haberemus de
illo pane vt possem? ascẽdere ad montem
grẽ ⁊ pñr ad motẽ glorie. ¶ Moraliter Je
zabel interpretatur fruct? sterqilin? ⁊ est sen
sualitas. Achab ẽ dyabolus. helyas ẽ aia
deuota. si voluerim? euadẽ sensualitatẽ co
pulatã dyabolo p malã p̄suetudinẽ seu icli
nationẽ o3 intrare desertũ ⁊ ibi itinerare. xl.
dieb? ⁊ q̄scere sub iunipo q̄ respicit nob
penitentia. h3 em iuniper? cortice asperam
⁊ fructũ medicinalẽ. ⁊ de ista iunipero di
citur in cãticis in persona aie deuote canti
coz. vii. Ascendã in palmã ⁊ apprehendam
eius fruct? vñ Bernar. Ex qualitate reme
dij sumis q̄ritas pcti atq̄ periculi. Si non
eẽnt pctã mea ad mortẽ nõ esset opus tan
ta medela. Op̄ergo q̄scere sub iunipero
p̄siderãdo suoz pctõũ magnitudinẽ: mul
titudinẽ: ⁊ turpitudinẽ. Vel aliter dicendum
q iuniperus est crux xpi q̄ fuit aspera ⁊ in
fructus eius fuit medicinalis. Bñdicta nob
ro in qua xps passus est: qz grã fuit nobis
exhibita ⁊ gloria paradisi pñtata. Sz quid si
gnificant q̄ angelus excitauit helyã ⁊ por
tauit sibi subinceritũ panẽ. Panis subci
nericus ẽ dolor ⁊ amaritudo pcti. vñ ps.
Quia auerem tanq̄ panẽ manducabam: ⁊
potũ meũ cũ fletu mihi scẽbã. Fugiam? ergo
cũ helya a facie Jezabel. Cõmendem? nos
deo ⁊ bñssimẽ matri sue: p̄ntemusq̄ illi an
gelicã salutarõẽ orãtes q̄ p nobis inter
cedat dicẽdo. Ave maria.
¶ Ascende ad me in montẽ ⁊c. Ad ore solis
to mouet questio terminata a mgris nr̄is
theologis fundata in euãgelio hodierno:
qd loq̄tur de his q̄ sunt obdurati in pctis:
⁊ terminatur a Doro in. iij. Iniaz. in mo
teria de penitentia. Estrũ peccata per peni
tentã dimissa redeant eadẽ in numero? Di
cit q hoc potest intelligi tripliciter. Primo
q̄tum ad essentiã eo modo quo peccatum

habet essentia: & sic nō redeunt. Secūdo modo q̄tum ad equivalentiā & sic non necesse est q̄ redeat p̄m recidivianus. Tertio q̄tū ad aggregatiōem. Unde dico q̄ sic bñ redunt: q̄ beneficiū illarū irritū fecit p̄t̄ oī. Id̄ p̄ recidivū sequit̄ aggravatio p̄t̄ p̄pter ingratitudinē quā quis bz de collata sibi ḡtia quā de? dederat & nō hys meriti. **Q**uare uate corda dñi. cogitatis ne q̄ velitis nolid̄ op̄z veniatis ad iudiciū? Dixim⁹ heri q̄ q̄i quis apprehēsus est i materia criminali nō op̄z q̄ mittat p̄curatorē. Q̄n̄ nos crim⁹ in mortis periculo agef̄ criminalit̄ cōtra nos. Sed dicens: p̄ multa sūt remedia ad hoc q̄ que possum⁹ euadere iudiciū. Primū est appellatio. Q̄n̄ quis est iudicatus in vna curia appellat ad aliā. sic appellabim⁹ a deo et interim pudebim⁹. verū dicitis si nō totū. Habetis legē ciuile. ff. quoz appellatio nō recipit. l. ij. q̄ a sententia p̄ncipis nō est appellandū. Et idē habet in maiori volumie xxi. di. c. inferior. **C**asus est patens. si habetis aliquā cām in parlamēto & cōvincim⁹ i curia suprema dat arrestū nō est ampli⁹ remediū. **L**uce. ij. Benimiq̄ viperarū quis offendit vobis fugere a ventura ira. q. d. ue mo. **C**auillationes aduocatoz & malicia p̄curatoz tū cessabunt. **P**ctōres terribili⁹ est adhuc de curia dei q̄ de curia parlamēti appellare. ibi nulla penitus admittit̄ appellatio. vñ Bernar. Veniet dñs qui iudicabit iudicanda & reformabit reformanda. visitabit om̄s p̄cessus nostros & p̄dēnabit vel p̄remiabit h̄m qd̄ gesserim⁹ in corp̄e siue sit bonū siue malū (inquit Paul⁹). **S**olo dicere q̄ cōuertatur vnusquisq̄ ad dñm deū suū & studeat placere iram indignationis sue & laborem⁹ dimittere p̄ctā. Dimittamus igit̄ vallē miserie & ascendamus ad montē gratie. **I**uxta verba thēma. p̄cassū p̄ri. Ascende ad me &c.

In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Secunda ascensionis spiritualis demonst̄ratua.

In primo euāgelij duo p̄c̄ta stinet: a quibus p̄seruet nos saluator: vt non incidam⁹ in illa.

Primū est obstinatio detestāda.

Secūda est recidivatio puniēda.

Prima pars tangitur in p̄ncipio.

Secūda ibi cū imundus spiritus.

Quantū ad primū. Accesserūt ad iesum scribe & pharisei dicentes. **A**ligr̄ volum⁹ a te signū videre. Dixit iesus. ḡnatio p̄taua & p̄uersa signū q̄rit: signū nō dabitur ei nisi &c. **U**euatē corda. ista materia tāgit vos isti us ciuitatū. sūt enī inhae cūuitates in mūdo q̄ fecissēt multo plura bona q̄ vos: si habuissent monitōes & p̄dicatōes q̄s vos habetis. **E**uāgelij loquit̄ de ciuitatib⁹ iudeoz: cū enī saluator vna die p̄dicaret: venerunt scribe & pharisei dicētes: q̄rim⁹ signū videre a te. **S**cribe erant doctores: & pharisei erant religiosi. **C**hris⁹ h̄o incepit eos tāgere vsq̄ ad sanguinē & dixit. vos estis p̄c̄ssimi truffatores. vos nō habetis aliū signū nisi signū Jone p̄phete. **N**ūqd̄ viri n̄m̄iute in vna p̄dicatōe Jone p̄uersi sunt: vos autē nō. **Q**uapropt̄ ipsi clamabūt aduersus vos. quā excusationē poterit̄ dare in iudicio? **D**ixit x̄ps. ve tibi capharnaūve tibi bethsaida q̄: si in tyro & sydone facte fuissent h̄rutes q̄ in te facte sūt: vt q̄z p̄niaz egissent in cinere & alicio. maledictio erit sup̄ capita v̄ra & ibitis ad om̄s diabolos. **V**os audistis alis q̄n̄ de luxuria & etiā de vsuris: & q̄ debetis aliena restituere sub pena dānatiōis eterne. **D**icēt vos. p̄r dabim⁹ indigētib⁹ & fabricis ecclesiaz. nūqd̄ sufficit? **E**rte dico q̄ nō. oī restituere illis: quō abtulistis: nec aliq̄ idulgentia vos subleuabit. **A**ctū. viij. de moysē dicebat br̄s stephan⁹. **Q**ui iniuriam faciebat primo suo repulit eū. **E**t post. dura ceruice & incarcāsis cordibus & aurib⁹. vos sp̄ sp̄uissitō restitistis. **Q**n̄ aliq̄s est p̄uetus in p̄ctis de die in die indurescit & tandē efficiat obstinat⁹. vñ Bern. de p̄sideratiōe ad eugeniū. **N**emo vnq̄z duri cordis salute cōsecutus ē ab eo nisi forte miserās deus abstulerit cor lapideū & dederit cor carneū. **Q** paupes filie & mulieres mundane socie cū nū nolite obdurare corda v̄ra si cōuertim⁹ instanter ad dñm. **N**olite p̄seruare in mala vita vestra. **I**n secūda p̄te euāgelij tangitur recidivatio puniēda cū subdit. **L**uz imundus sp̄s exierit ab hoīe transiit p̄ loca iniquosa: & nō inueniēs requiē reuertit̄ ad eundē locū adducens secū nequiores se dicēs: reuertat in domū vnde exiit. **A**d vlti

sunt qui resurgunt a peccato: et subito per inconstantiam cadunt in maiora peccata. Ideo dicebat xps qd sunt nouissima hois illius peiora prioribus. ac si dicere vellet xps iudeis: vos estis peiores predecessibus vestris. qd vt dicit hic Chrysost. patres iudeorum fuerunt idolatre in deserto: sed moyses extirpauit idolatriam et fugauit demonem. Nunc vero reuertit ad filios iudeorum incitans eos ad occidendu xpm. non enim sufficit semel habuisse gratiam: sed oportet cauere a reciduatione: propter tria mala que inde sequuntur.

Primum ingratitudo beneficii.

Secundum inuitatio periculi.

Tertium inconsideratio damni futuri.

¶ De primo. Psal. cy. Obliti sunt deum qui saluauit eos etc. De secundo. Eccli. iij. Qui amat periculum in illo peribit. De tertio. Deutero. xxxij. Deus absque consilio et sine prudentia uitam sapienter et intelligenter ac nouissima prouiderent. Et ista tria mala sunt causa reciduationis quasi aliquis non cognoscit bonum quod deus fecit: illud creando et seruando: deum dimittit eum: et sic labit in peccata. Similiter quasi videt picula et non cauet tunc facile labit. etiam quasi non considerat fructus nec bona que deus facit. Cauere ergo a reciduatione o paupes peccatores: et si alias sumus in peccatis queramus ad deum dicendo sibi: domine da nobis gratiam satisfaciendi de peccatis. Et sic ascendat in montem glorie. Juxta verba the. preassu. Ascende ad me in etc.

¶ Quantum ad secundam partem vultis ascendere ad montem glorie: habetis bonum animam et bonos pedes ad ambulandum per desertum: oportet stare in tentatione sine mansuetudine: quare vna est preceptorum diuinorum observatio. Sed dicitis: nos scimus bene quod oportet seruare: sed quomodo ne scimus? Cauere ne faciat sicut pharisei qui portabant sylvasteria in capite suo et brachijs. Oportet seruare precepta diuina intellectualiter et etiam veraciter. et adhuc hoc non sufficit si oportet obviare reuerenter. id est Exodi. ix. scribitur. Tu eris populus? videbat et audiebat voces. et dixerunt moysi. Loquere tu nobis: et non deus ne forte mouamur. Dixitque moyses. nolite timeere non est qui ait a te deus nisi vt timeas nomen eius et vt timeas deum ex toto corde tuo et reuerentiaris maiestatem etiam ex tota anima. Nam maiestas diuina est summe reuerenda vt inquit

Bernardus. unde Sapiens ecclesi. xxvij. Si non in timore domini tenueris te instanter cito subuertetur domus tua. Abique enim deus loquatur populo addebat istam clausulam. ego domini deus tuus zelotes vindicam iniquitates patri in filios usque in tertiam et quartam generationem. ad ostendendam quod precepta diuina debent haberi in maxima reuerentia et obsequari. vnde Bernardus. super cantica. In veritate nihil efficacius ad gratiam dei habendam atque seruandam quam omni tempore deum reuereri. Si aliquis fuisset in plamento et in curia reuerentia: oportet sepe deponere biretum et facere reuerentias. Seruetis ergo precepta diuina cum reuerentia. Nam quod quotiens legatur littere regie et noietur nomen regis: quotiens oes deponunt biretum: quanto magis debemus facere de preceptis diuinis: quoniam nomen eius admirabile noietur. Sed dicatis vos domini ecclesiastici quam reuerentiam habetis ad diuina precepta: inquit preceptum diuinum est quod sacerdotes non cohibent cum mulieribus: neque teneant scubinas? Et vos domini versus? non quid est preceptum diuinum quod amaris deus super omnia: et vos facitis de pecunijs vestris deum vestrum seu deos vestros. ergo vos non seruatis precepta. Vult vos qui habetis filios magis illos diligitis quam proteros vestras et deum ipsum: unde sequitur magna odia. Volo dicere quod si tempore perito seruastis multa mala male et irreuerenter seruastis precepta diuina: corrigatis vitas vestras: vt ascendatis ad montes glorie. Amen.

¶ Feria. v. prime dñice. xl. Sermo. xliij.

Scende ad

me in montes et esto ibi.

Anima que peccauerit ipsa morietur. Ezechielis. xviij.

Dñi et aie duore: si tenui

his doctrinam heri datam debent laborare ad placendum deo et ad saluandum animas vestras. discitis est de Helia qui fugit a facie Jezabel. sic aie que timent deum dñi stete ante pedes crucis: sicut fecit helyas ante pedes iunioeri. Contra eos qui oppositi faciunt loquitur epistola hysens et dicit Ezechiel. quod est quod inter vos parabola pueritatis in pueribus: videt vobis quod si ad am non peccasset quod non essetis puniti.

Dicebāt em̄ iudei. patres nostri comedunt
 uiam acerbā: & dentes filiorū obstupescunt
 hoc est adam & patres nostri fecerūt malū:
 & nos portam⁹ penā pro ipse. Dñs vero p
 ezechielē rñdet. vos iudei nō excusetis vos
 sup patres vestros. qm̄ filius non portabit
 iniquitatē patris neq; pat̄ iniquitatē filij.
 sed aīa que peccauerit ipsa moriet. Sed q̄
 reris forte sic. q̄ fm̄ ezechielē aīa nostra est
 mortalis: Doctores em̄ ponūt triplicē mor
 tē. quedā est mors naturalis: alia est mors
 culpabilis: & alia est mors gehēnalis. De p̄
 ma. ij. Regū. xiiij. Oēs mortimur & tanq̄ a
 que dilabimur. in terrā em̄ non reuertūtur.
 De secūda ps. Illumina oculos meos ne vn
 q̄ obdormiā in morte ne qm̄ dicat inimicus
 meus &c. De tertia. psal. dicat aīa nostra peccato
 rū pessima. Cū igit dicit ezechiel. Aīa q̄ pec
 cauerit. & Ap̄ls Ro. vi. Stipendia peccati
 mors. Nō intelligit de p̄ma morte: q̄ talis
 est immortalis: sed de scda vel tertia morte.
 De qua dicit Aug. q̄ sicut aīa facit & dat vi
 tā capi qm̄ est in corpore: qm̄ vero est extra cor
 pus nō h̄z operationes vitales: sic etiaz qm̄
 gratia cōcomitat aīam orantē h̄z opatōes
 meritorias: sed qm̄ est sepata nihil pōt meri
 torie opari. De tertia morte loquit̄ bñs Jo
 hānes in apocalipsi. xx. c & ip̄as vocat mor
 tē scdam: qm̄ separabilis aīa a deo: & locabilis
 cū diabolis: & ista est dāra & terribilissima.
 Et tūc dicit x̄ps illud qd̄ habet ad Roma.
 vi. Quē fructū habuistis in illis in quibus
 nūc erubescitis? Offendatis inq̄t Paulus
 deū q̄rum volētis qz in fine finali vos eri
 tis dānati. Nā sequit. Finitis illorū mors ē.
 Dimittatis ergo peccōes misericordiam vitāye
 strā. implorate auxiliū sanctorū: & p̄sertim be
 atissime virginis vt det vobis grām pecca
 ta vestra defendit: qd̄ vt facilius faciat p̄s
 tabimus sibi salutationem angelicam di
 cendo. Ave.

Ascende ad me in montē & esto ibi. Mo
 re p̄sucto mouet questio theologis a ma
 gistris nostris theologis s̄sdara in enāge
 lio hodierno s̄mysus Romanū de cananea
 & terminat a Bona. distin. viij. ij. Cū de
 mones quotienscūq; volūt possint vexare
 corp̄a humana: penetrare & inhabitare?
 Et videtur q̄ possint penetrare: quia habēt

subtilitate nature: & cū sint sp̄s nullū cor
 pus pōt eos impedire. Et etiā videt̄ q̄ pos
 sint inhabitare. quia vt d̄ Job. xl. Non est
 potestas sup terrā que cōparetur ei. Respō
 det Bonauētura q̄ nisi dens impediāt p̄nt
 tentare penetrare & vexare: nisi a deo impe
 diātur. ¶ Ponit autē. iij. causas p̄p̄t q̄s
 deus permittit q̄ demones vexant hoīes.
 Primo p̄pter peccati purgationē: sicut hō
 qui suis demeritis exigentib⁹ nō vult corri
 gi a peccato: necesse est vt hic puniatur & in
 futuro. Secūdo p̄pter peccati correctionē:
 quia deus p̄mittit diaboloz inhabitare vt
 illum corrigat. Tertio p̄pter eorūdem cog
 gnitionem vt cognoscant hoīes quā penaz
 in alio seculo patientur: nisi de peccatis su
 is fecerint p̄niam. Quarto ad glorie diuine
 ostensionē: vt scilz alij a vexatione liberentur.
 Tenete corda vestra pensatis ire aliqui
 ad iudiciū: ego inuito vos. & si non corrigas
 tis vitas vestras inuito vos ad oēs diabo
 los. Diximus p̄uide q̄ non potestis mitte
 re procuratorem & ben appellationes p̄
 nitus nihil valent. Dicitis. pater nos facite
 mus sicut fit sepentiō in parlamēto: nos
 allegabimus errores in processu & sic pro
 longabimus processum nostrum p̄ter res
 vel quattuor annos &c. vos non dicitis totū.
 Habetis enim decretalem extra de iur
 dicis. ca. Nouit. in antiquis. q̄ deus nihil
 ignorat. ideo illa causa nihil valet. Dicitis
 forte non possumus aliter prouidere: nos
 non sumus adhuc in medio quadagesime
 & ideo nos poterimus in fine confiteri & sal
 uari: quis dens misericors est & miserabilis
 nostri. Verum dicitis sed non totam. Va
 betis. ff. de seruitutib⁹ rusticorum p̄dictio
 ram lex incipit. Nec autes q̄ habēs ius du
 cendi viam per p̄dium aliam: si suo iu
 re non vtatur merito venit priuandus. Va
 betis etiam in maiori volumine. xi. q. iij. ca.
 p̄uilegiuz meretur amittere: qui concessa si
 bi abutitur potestare. Casus est pat̄s. qui
 dam habebat ius eundi ad ecclesiam per
 p̄ratum alterius: ipse fuit piger: et non trā
 siuit per longum tempus. Alius cuius es
 rat p̄dium placiat p̄ra illuz qui fuit negli
 gēs vti suo iure: volēs eū p̄uare iure p̄scri
 pto: venit corā ipatore: dicit ipator q̄ meri

to erat primandus. Et decretū dicit q̄ quo
nenscūq; aliquis h̄y privilegiū apostolicū
et suo privilegio potest suari. Audite o pec
catores v̄tinā deus nō faciat nobis taliter.
Prouerb. ij. Reliquerūt iter rectū: et ambu
lant vias tenebrosas. Vos dñi habetis nūc
privilegiū intrandi paradisi p̄ viā precepto
rū dei: caute ne ius vestruz p̄datis. Solo
mon dicebat. Ne vobis p̄ditozib; xp̄ianis
q̄ ambulatis p̄ vias nō bonas. Querat vni
luxurioso v̄trū illa sit via paradisi: certe nō.
Queratis vni vsurario v̄trū ꝛc. certe non. ꝛ
sic de alijs. Volo dicere nūc in tpe quadra
gesimali: ambulet vnusquisq; ea vocatione
qua vocatus est: ponat penā ad dimittendū
peccatū: sic ascēdet ad montē gr̄e. Juxta ver
ba ihe. p̄af. Ascende ad me ꝛc.

In isto sermone erūt due pres.

Prima erit sacri euāgelij expositio.

Secūda virtuose ascensionis declaratio.

Prima ps̄ continet duas partes.

In prima tangit tur diuine misericordie im
ploratio.

In secūda tāgitur diuine mie p̄descētio.

Prima adhuc cōtinet duas partes.

In prima tangit peccādi occasio.

In secūda peccati delētio.

Quantū ad primā partē. Egressus iesus
secessit in partes tyri et sydonem ꝛ ecce mu
lier cananea a sinib; illis egressa clamabat
dicēs. Dñe filia mea male a demonio vexat
In maiori volumie. di. i. c. Jus naturale. Et
q̄ de iure naturali ē q̄ mater p̄uideat pli
et etiā ei cōpartat. Una vacca h̄y pietatē de
vitulo: canicula de catello: gallina h̄o reci
pit suos pullos sub alis ad seruandū eos.
Et mater h̄y curā de filio aut filia: sicut has
buit hodie cananea. quāro magi nos debe
mus habere pietatē de alab; nris? Si ego
dicerē vob; q̄ iretis pedib; nudis et irarē
sanctissima monasteria: q̄ nō comederēt ni
si radices. et si vobis ecclia q̄ dicerē ego q̄
viueretis sicut apli vel sicut b̄tūs b̄ndictus
b̄tūs bernardus: et alij sacri religiosi: et q̄n ha
beret tentatōnes carnis q̄ poneret vos in
ter spinas sicut fecit b̄ndictus. Sz ad min;
si nō vultis tantū facere sequimī istā malie
rē cananeā. Et sicut ipsa implorabat diu
nā maiestātē p̄ filia sua p̄ qua postulabat
elemosynā: sic etiā vos quera; elemosynas

pro aiabus vestris. Dicit ab v̄na gentili
saluare aias vestras. nuncq; forte audierat
xp̄m predicantē: nuncq; susceperat sac̄m ba
ptismi: et tñ clamabat miserere mei fili da
uid. O xp̄iani excecati: ista mulier vos occu
sat: et ingratiudinē v̄ram resp̄ndit. Una
dierū cū xp̄s predicaret. inf̄ iudeos: videns
eoz̄ igratiudinē veniat paganos: ad ostē
dendū q̄ fides debebat plantari inter eos
Cum aut̄ appropinquauit tyru et sydonem
egressa est hec mulier: et gemitus fieris cla
mauit altissima voce: miserere mei fili da
uid. Saluator nulluz respondit verbū: sed
stetit foris vt leo. Beatus matheus non
erat ibi. sed iudas et om̄es alij apostoli erāt
quia clamat post nos. Ipsa etiā videns euz̄
non dare verbum rogauit apostolos dicēs
Domini mei intercedite pro me apud ma
gistr̄uz vestrum. Tunc dixit xp̄us. non vni
nisi ad oues que perierunt domus israel. et
tunc; p̄us dixit. vade et fiat tibi sicut petisti
et sanata ē demoniaca. Domini oportet exi
re extra tyrum et sydonem. Ista filia gerit
figuram anime existētis in peccato. vnde
Apoc. xvij. Cecidit cecidit babilon magna
et facta est habitatio demoniozuz custodia
omnis spiritus imundi. Tyrus int̄p̄zeta
tur angustia. Sydon venatio. Volo dicere
q̄ a tyro et sydone debet erire peccator et la
borare per viam mandatorum dei. Labor
enim peccatoris est infructuosus. Sapient.
v. Lassati sumus in via iniquitatis et per
ditionis et ambulauim; vias difficiles. qd
p̄fuit nobis superbia: aut diuitiarum iactā
tia quid contulit nobis? transferunt om̄ia
illa tanq̄ ymbra. Peccetis tantū q̄tū vole
tis o peccatores quoniam nihil remanebit vo
bis nisi agustia et dolor. Audite quid dicāt
damnati in inferno. Ne ve nobis. vbi sunt
nunc nostre superbie: vbi luxurie: vbi dece
piones: vbi thesauri plurimi? Quid super
est nobis de omnibus nisi angustia? Estis
hic viles meretrices que datis tot tormen
ta: tot passiones amatozibus vestris: nunc
quid oportet damnari pro isto? Dico certe
q̄ sic nisi emendatis vos. Non igitur sup̄
est: Oportet q̄ dimittatis vos. Quid solum pecca
tum sed locum et occasionem peccati. quia
scriptū est. Eccl. ij. Qui amat piculū peris

bit in illo. Et si hoc feceritis: fidelis est deus qui dimittet vobis oia peccata vestra. In historia euangelij video duo verba singularis sima. vnu est rigoris: aliud est amoris. Rigoris est illud quod dicit xpus apostolus suis qui orabant pro cananea dicentes: dimitte eam quia clamat post nos. Dicit saluator. fratres mei non veni pro ipsa quia ipsa est cananea. Non enim venerat principaliter propter paganos sed propter iudeos. Sed dicit vnu verbum amoris. Videns enim xpus quod cananea persistebat in sua deuotione dicit sibi amorosissimum verbum. vade et fiat tibi sicut petisti: et sanata est filia eius in illa hora. O peccatores qui videtis xpm pro fide in cruce pendentem dicatis. O dñe miserere mei: quia anima mea est plena peccatis: et sicut non abhoruisti deprecationem cananee sed sanasti eius filiam: ita digneris sanare animam meam. Volo dicere dñi quod dimittatis statim peccati: transcendendo per desertum penitentie vel ascendatis ad montem gratie. Iuxta verba ihema. preassumpti. Ascende ad me etc.

Quantum ad secundam partem vultis ascendere ad illum montem desiderabilem in quem intruduxit moyses populum israel. Vita hominis breuis est. opus festinare. opus currere. Inquit Paulus. i. Cor. ix. sic currite vel comprehendatis. Pueri israel habuerunt multas mansiones in deserto antequam intraret terra promissionis. Spirituale secunda mansio vocat preceptorum diuinorum observatio. Jam diximus quod observare precepta intellectualiter veraciter et reuerenter. Vos garfiones qui vaditis ad visitandum domicellas nunquid facitis eis reuerentiam magnam? Erunt essetis ita diligentes et prompti ad deum honorandum. dubito certe quod ista promptitudo sit diaboli. Quarta conditio est quod precepta debent seruari integraliter. habent ad hoc textum. figuram. et rationem. Textus habetur iacobi. ij. Qui totam legem seruauerit: offendat aurem in vno factus est oim reus. ideo christus plangebat se de iudaeis dicendo discipulis Math. v. Nisi abauerit iusticia vestra plusquam scribarum et pharisaeorum: non intrabitis regnum celorum. Dabatur etiam extra. de reg. iij. in antiquis ca. desinat. et sunt verba aug. libro de peni. desinat peccator: quia offendens in vno: factus est oim reus. Dabatur ad hoc figuram. iij. Reg. xvij.

Et si quoque claudicatis in duas partes: dixit helyas. si dñs est deus sequimini eum: quia transgrediendo vnum preceptum homo mortaliter peccat. Ideo dicebat xpus Math. xix. Si vis ad vitam ingredi: serua mandata. Diceret vnum dñs de parlamento lans deo pater ego nihil volo habere de alieno. Hoc bonum est sed non dicitur totum. nunquid aliqui defendistis causas iniustas: nunquid plongetis peccellus? Et qui facitis iquestas: facitis maiores scripturas: et habeatis maiorem pecuniam. vos non estis vxoratus dñe sed habetis vxorem in camera: que seruit vobis de die et de nocte. Et vna burgensis dicit. pater nunquam aliqd habuit de alieno. nunquam fui meretrix. Verum dicitis: sed non totum. vos enim lingua habetis acutam sicut nouacula: et diffamatis oes indifferenter. Vtate corda vestra oes qui estis in vna riparia in vna nauis sufficit vnum foramen ad submergendum nauem: sicut in vna domo sufficit vnum foramen vnius latronis ad oia bona deperdendum. Volo dicere non sufficit seruare nouem precepta: nisi decem seruetis. neque duo vel tria: nisi totam legem seruetis integraliter. Suadeo igitur vobis vt dimittatis peccata. seruet legem. intrate desertum penitentie vel possitis venire ad montem gratie et frequenter ad montem glorie. Amen.

In die sancti Mathie. post prandium. Sermo. xv.

Crede ad

me in montes etc. Tu domine qui nosti corda hominum ostende que elegisti. Actuum. i. et in epistola hodierna. Si recordami eorum que mane diximus. domini mei et anime deuote: vos debetis dare operam ad bene operandum. quia Ezechiel dicebat quod qui peccauerint: irreuerentiabiliter danabitur nisi peniteant. Sed qui erunt illi pre. Dicit epistola hodierna que cantatur in honore sancti mathie. Tu domine nosti. Istud verbum est terribile. diceres mihi domine dñs est securus: quod peccata sunt sibi deleta. nunquid pro aliquo tempore peccata fuerunt dimissa iude et in fuit danatus. Quid ergo nos qui nunquam sumus certi quod peccata sunt nobis dimissa. beatus Paulus. ij. Cor. x. dicit. Qui gloriatur in domino gloriatur. Non

mis qui seipm comendat ille probatus est. Ecclesia hodie presentat nobis vnum electum ad vitam eternam: scz beatum matthiam. De lyra dicit: qd qm aliquis eligat ad aliquam dignitatem si non ponat obicem deus dat sibi gratiam suam: sicut fecit hodie beato matthie. Est autem aduertendum: qd post ascensionem xpi in medietate oes discipuli fuerunt in vno congregati et petrus tanq senior eorum dixit. Fratres mei vos scitis qd scriptum est in libro psal. de iuda qd fuit dur eorum qui comprehenderunt iesum quod epatus eius accipere dicitur alter. soluto ei denario de mercede iniquitatis suspedit se metipsum et crepuit medius danatus. Opus qd eligere vnum ex his qui nobiscum sunt. Et oes se posuerunt in oratione et posuerunt sortes. Dicitur extra de electione et electi preterea: qd cum nondum plenitudo temporis esset data poterant eligere sorte: sed nunc non est licitum: vt patet ex de sortilegij. c. i. et vlti. Et erant illi matthias et ioseph ambo iusti et dixit petrus. Tu domine qui nosti corda ostende quem elegeris. et tunc creator deus misit signum et cecidit super matthiam et connumeratus est cum apostolis. ¶ Sed circa hoc oritur dubium an possimus scire si erimus danati vel saluati nisi per reuelationem. Paulus ad romam. viij. dicit. Quos presciuit et predestinavit ad gloriam fieri ymaginis filij sui. Quos autem predestinavit hos et vocauit: et quos vocauit hos et iustificauit. Quos autem iustificauit illos et magnificauit. Ecce dominus qualem signum dat nobis sacra scriptura. ¶ Sed dicitur. vultis ergo dicere qd si non vocat nos deus qd sumus danati? Augustinus solatur peccatores super iohannem super illo passu. Job. vi. Nemo potest venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum. Et quid faciamus (inquit augustinus) ego nescio si deus non vocat me. dicit. Quia cumq petri feceris cum ad detestationem eius veneris et peccati cogitatioes scias p certo qd deus te trahit: et est signum qd eris saluatus. Nullus enim potest venire ad deum nisi ipso auxiliante et trahente. Iohannes peccatores et peccatrices si vultis ascendere in montem beatitudinis eterne dicat xpo pendenti in cruce Cant. i. Domine deus trahet me post te currem in odore vnguentorum tuorum. Nos enim sumus in hoc mundo sicut in lacu sicut in luto a quo non possumus surgere nisi iuamur et trahamur ab aliquo. Dimitte igitur vallam miserie

ascendam ad montem gratie. Juxta verba ihe. preal. Ascende ad etc.

Ascende ad me in monte etc. Ad ore consueta talis prepositio theologalis questio a magis nostris theologis fundata in euangelio hodie non et terminata a Bonanura in. iij. distinc. xlv. Hec sancti orant pro nobis: qd apostoli orabant pro cananea. Respondet prealles gatus qd sic.

Primo quia hoc decet diuinam maiestatem.

Secundo qd requirit propter nostram infirmitatem et sanctorum perfectionem.

Tertio propter suam charitatem ardentem.

¶ Primo maiestas diuina hoc erigit: qd peccatores deo sunt ingrati: ideo per se non digni. Juxta illud dicit gregorius et recitat. in. q. vii. ca. In grauioribus. Et hiis qd displicet ad intercedendum mittitur irati animus ad deteriora puocatur. Secundo infirmitas nostra requirit. Cum enim sumus debiles et infirmi querimus a fortioribus auxiliari. Tertio hoc requirit ardens charitas et sanctorum sublimitas qd cum charitate mittit nobis infirmitatem sue perfectionis. Vbi debemus petere auxilium omnium sanctorum et potissime beate virginis gloriose. Et ideo festa omnium sanctorum celebramus vt pro nobis intercedat. Et ita cananea orauit oes apostolos. ¶ Leuate corda vestra. Opus pensare de aiabus vestris vel danari. opus etiam seruare legem. Sed dicitis forte. pro nos faciemus penam tempore futuro. opus nunc facere bonum vultu dum sumus iuuenes opus transire iuuentutem. vos facit via paradisi nimis strictam: si vos faceretis sicut faciunt bullatores vos essetis boni factus. ¶ Audite nunc testos deum et veritatem quam predicat: qd est magis stricta quam ego dico. opus ergo facere qd sancti orant pro nobis. Habetis legem ciuilem. C. de pab. i. per ratori offerendis. l. Illiitas preces irrationabiles imperatori potrecte nullo modo sunt admittende Ad idem est capitulum in grauioribus. ij. q. viij. Deus non aspiciat quod sibi offertur sed a quo. Si nos volumus qd preces nostre oblate pro beato matthia sumo imperatori scz xpo audiatur non opus qd supplicatio nes nostre contineant aliquod irrationabile. ps. Iniquitatem si asperi in corde meo non exaudiet dominus. Vos vultis habere paradisu et peccatis et tunc estis in peccato mortali. Certe hoc est irrationabile qd habeatis. Volo suadere e

Se. vi. prime do. xl. Ser. xvi. Jo. xxiii.

est intentio mea vt dimittatis pctā vestra ⁊ oratis sanctos. Et sic ascendatis ad montes gratie. Juxta verba the. pas. Ascende ⁊ c. ¶ In isto sermone erunt due ptes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua. Secunda virtuosae ascensionis demonstratiua. ¶ Quantū ad primā partē. Euāgelij loq̄tur de cananea q̄ petebat salutē pro filia sua seu elemosynā ⁊ erat pauper multū cananea ⁊ nunq̄ fuerat baptisata sed erat gentilis ⁊ pagana: q̄ primū vidit xpm̄ prostratus se ad pedes ⁊ orauit apostolos vt intercederent pro ea. Juxta illud iob. vii. Ad aliquid nisi quodam conuertere. nō iuit ad diuinos nec ad sortilegos. Si em̄ querat a vobis q̄ re colitur festum sancti mathie? Dico q̄ vt orat p nobis. Johannes gerson in tractatu de mendicitate spirituali dicit: q̄ oratio nō est nisi quedā elemosyna spiritualis. Ideo vadatis ad sanctū dionysij ⁊ videat̄ istos pauperes quōd querūt elemosynas ⁊ illi dicent vobis qualiter debeatis orare. ¶ Aliq̄ aut̄ heretici dicebant: q̄ sancti in patria nō orabant p nobis: quia cōformabant se vobis luntan diuine. Et sic cū cognoscerent deus velle aliquē dānare: volebant etiā eius dānationē conformando se voluntati diuine. ¶ In oppositū arguitur. qz orare est actus charitatis: sed sancti in patria sunt repleti pfectissima charitate: ideo orant p nobis. De xpo aut̄ vtrū orat p nobis. Ideo in ecclesia nō dī. xpe orat p nobis: s̄ bñ dī xpe adiuua nos vel pprie eraudi nos. Et hoc ideo ē ne videam⁹ fauere errozi arrij qui dicebat filij eē minore patre. Cum igit xps sit vñū suppositus: licet in illo sint multe nature tales ppositiōes cōmunit̄ nō cōcedūt nec admittūt. ¶ Quate corā vestra iam dñi scietis orare sanctos vt intercedat p nobis: videatis istā paganā q̄ venit a finib⁹ illi⁹ terre ⁊ orauit p filia. Videatis vos hōc mulierem ancillas leprosas quōd q̄rūt elemosynas. nūquid dicūt habeat pietatē de tali leproso q̄ nō videt qui nō pōt se iuuare: in hōnote passionis dñi nostri iesu xpi dare ei aliquid. Currite igit ad pedes dñi nostri iesu xpi dare ei aliqd̄ dicite illi piissime iesu ego sum illa peccatrix que in hospitali meo. i. in p̄sca mea habeo plurimos leprosos ⁊ multos alios pauperes. i. pctā. Rogo per meritū

tū tue passionis da mihi elemosynā de merito passionis tue vt ego possim viuere spiritualiter ⁊ possim saluare aiaz meā. Vos dñi burgenses q̄n paupes querunt sic elemosynā vos dicitis eis ite i pace. adhuc ipsi orāt magis p intercessionē beate virginis: beati dionysij nicolai anthony: ⁊ sic d̄ alijs. Tūc in fine finali datus elemosynā: salte vroz dicit vobis opz aliqd̄ dare amore dei. opz face re sicut fecit hodie cananea lz pmo fuerit relecta p xpm̄ postuit mediatores apostolos ⁊ tandē impetrauit qd̄ voluit. Volo dicere q̄ recurram⁹ ad xpm̄ p intercessionē beati mathie ⁊ alioz apostolorum: ⁊ p̄seuerant ore mus vt ipsis interuentib⁹ sim⁹ ad mortē gl̄e ⁊ glorie. Amen.

¶ Secūda pars sermonis ppter breuitatem t̄pis non fuit absoluta nec ad finē vsqz a predicatore p̄ducta.

¶ Feria sexta p̄me dñice. Sermo. xvi.

Scende ad

me in montē ⁊ c. Cuz auerterit se iustus a iusticia sua ⁊ fecerit iniquitatē mortificā in ea i iusticia quā opatus est moriet: ⁊ cuz auerit se ipius ab i pietate sua quā opatus ē ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticia ipse aīam suā iustificabit. Ezechielis. xvij. ¶ Dñi ⁊ aīe duote si tenuistis doctrinā hesternā debet̄ sc̄pe bene agere. Diriberi q̄ de⁹ cognoscat q̄s est saluand⁹ aut dānand⁹. Judas fuit in gr̄a ⁊ sub bono plato ⁊ tñ finalr̄ fuit dānat⁹. ¶ Sz dicit̄: p̄ q̄ peccatores fuerūt saluati: Rñdet ezechiel vide tur vob q̄ de⁹ sit iniqu⁹ s̄ vos estis. veniat ad me maior pctō: totū mūdi ⁊ agat p̄nias ego suscipiā eū. Et p̄ oppositū si religiosus magi deuot⁹ totū mūdi ⁊ auertat se a iusticia sua bona more non morietur ⁊ non, viuet s̄ dānabit. O terribilis s̄nta. Jō dicebat Paul⁹. i. Cor. x. Qui stat videat ne cadat. ⁊ Eccli. xv. Apposuit tibi aquā ⁊ ignē ad qd̄ voluerit porrigē manū tuā. An hoies vira ⁊ mors bonū ⁊ malū qd̄ placuerit dabit illi Vos est̄ nūc in sp̄cō ⁊ dicit̄ apd̄ vos ipsos nos sum⁹? sc̄i boni. nos libēter venim⁹ ad sermones. certe nescio. Nescit enī homo an amorem vel odio dign⁹ sit. Eccles. ix. Nos su

Se. vi. prime de xl.

mus nūc boni ⁊ cras erim⁹ mali. Estis hic
o triumphatores qui dicitis q̄ in morte suffi-
cit vñs bonū suspiriū ad saluandū. O snia
infelix audite bernardū in contēplationib⁹
Credo q̄ de centū milibus p̄sonis qui con-
tinuauerūt plures annos in pctō q̄ vix est
aliqui qui faciat condignā penitentiā. Id
ysa. xliiij. Quasi p̄anus menstruare vniuer-
se iusticie vestre. Volo dicere vt ozetis in hu-
militate ⁊ dicatis. Dñe deus detis mihi gr̄-
tiam bene agendi. vt aut̄ facilius impetre-
mus illō p̄ intercessionē sue dignissime ma-
tris dicemus. Ave.

Ascendē ad me in montē ⁊c. Ab ore soli-
to mouetur questio tractata a magistris no-
stris ⁊ p̄sertim a Bonauētura in. iij. super
euangeliō hodierno vbi d̄: q̄ infirmi cura-
bant in piscina. Vtrū in sacramentis noue
legis sit aliqua virtus insitens causatiua
gratie vel alicui⁹ dispositōis p̄uena ad gra-
tiā. Opinio cōis tenet q̄ nulla est talis vir-
tus in aqua baptismi nec in alijs sacra-
mentis: quēadmodū in aqua iordanis in aqua
mūdatus fuit naamā a lepra q̄ inter omnes
alios leprosos curatus est. Sic etiā in ista
p̄batia piscina. Venate corda vestra qd̄
dicūt aīe vestre: timeat̄ ire ad iudiciū: si pos-
setis respondere p̄ peccatorē bonū esset vo-
bis: sed certe op̄s q̄ vos ipsi vadatis. non est
remediū. nūquid habetis doctores ⁊ men-
dicātes dicentes q̄ vnaq̄ iocose ⁊ q̄ oīa be-
ne se habebunt. Vobis decretalē extra de
officio iudicis ordinarij. c. ex pre. q̄ absolu-
tio impetrata p̄ aliquib⁹ excessibus tactis
h̄mōi excessibus absoluto nō valet. Idē ha-
betis in. ff. de rei vindicatioe. Incipit lex in
fundo. false accusans aliū nō venit audien-
dus nec in accusatioe sua recipiend⁹. Estis
ne adhuc p̄fessi dñi mei: vos habetis vestr̄
dñm Jacobum qui nihil audet dicere. Vos
bene dicit̄ mea culpa mea culpa sed nō mi-
nus cōmittitis ysuras nec min⁹ cōtinuat
malas vitā. Dicit papa q̄ si quis veniat ad
impetrandū absolutiōē ⁊ taceat veritatē
talis nō est absolutus. Math. viij. Non oīs
qui dicūt mihi dñe dñe intrabit regnū celo-
rū. Dicitis forte: ego sum p̄fessus: sed p̄nā
est mihi nimis rigorosa nō possem illas cō-
plere. Dico q̄ hoc non est verisimile nec h̄m
legem ciuile estis in hac accusatioe audie

di. quia vicit Dieronym⁹. anathemastit qui
dicit xpm̄ aliqd̄ impossibile. Volo dicere q̄
si tpe p̄terito fuistis in peccato iam instat
tempus penitentie. Cōuertim⁹ ad dominiū
emendando vitā vestrā ⁊ sic ascendetis ad
montē gratie. Juxta verba the. p̄assūpti.
Ascende ⁊c.

In isto sermone erūt due p̄tes.
Prima erūt sacri euangeliij expositiua.
Secunda ascensionis spiritalis demon-
stratiua.

Euangeliū duo continet.

Primo notatur passionis christi profunda
declaratio.

Secundo pcti p̄teriti debita emendatio.

Quantū ad p̄mū dicit euangeliū: q̄ erat
dies festus ⁊ ascendit iesus hierosolimā ⁊
erat p̄batia piscina q̄ habebat quinq̄ porti-
cus p̄ quos intrabant infirmi illā piscinā.
⁊ erat ibi multitudo languentiū. An gelus
aut̄ descendebat ⁊ mouebat aquā ⁊ tantum
in die sanabatur vnus. Dicit hugo cardina-
lis: q̄ istud festū erat festū pentecostes: qd̄
colabant iudei: eo q̄ in tali die leges moysi
receptant. Querit insuper ille hugo vñ
habebat illa aqua virtutē sanādi infirmos
Dicit̄ aliqui q̄ regina sabbā qñ venit ad
audiendū sapientiā Salomonis vidit ī spi-
ritu vñs lignū ⁊ cognouit q̄ illud erat in q̄
deberet suspendi redemptor mūdi. Ipe ve-
ro fecit sepeliri infra terrā ne inueniret. in il-
lo loco erat illa piscina: ex quo aqua habe-
bat illam virtutē sanatiuā: vt dicūt expo-
sitores: ⁊ tpe incarnationis incepit miraculo-
se natare sup̄ aquā. Hugo vero dicit q̄ oīa
q̄ erāt in antiqua lege figurabant ea q̄ nos
habemus in noua lege in aliquo sensu vel
anagogico vel allegorico morali aut tropi-
co. Et sicut baptismus iohannis figurabat
baptismū christi: ita illa piscina in qua mū-
dabantur animalia ad sacrificandum signi-
ficabat nobis dolo: osam christi passionem
virtute nobis nos omnes mundamur a de-
lictis. Venate corda vestra. Dixi vobis a
p̄cipio quadragesime q̄ dies veneris sūt
nunciū passionis christi. Ista enim piscina si-
gnificat nobis corpus xpi: ⁊ quinq̄ portic⁹
significant quinq̄ plagas corporis christi.
vnde fluxit sanguis ad saluandum ⁊ mun-
dandū oēs imundicias nostras. Zacharie.

in. In illa die erit fōs patēs domus David
 & habitab⁹ iherlm in ablutionē peccatorū
 Unde Iſa. xij. Haurietis aquas in gaudio
 de fontib⁹ ſaluatoris. Venite igit oēs ad
 hauriēdas aq̄s. vos porci luxuriosi. & vos
 prelati claudi ambulantes in tenebris & ces
 ci qui nō videris niſi terrā vadatis ad pi
 ſcā ſaluatoris. i. ad arbozem crucis. & vos
 viles meretrices pperate ad fontē. venite
 vos religioſi & prelbyteri ad ihm & ipe vos
 mundabit a delictis oib⁹. pperate & emite
 vobis aquā de fonte ſaluatoris inſc̄z vlla
 pecunia Iſa. l. y. Q̄ pia prēplatio. o miſe
 ricordia xpi infinita. Chriſtus inuentynū
 paralyticū. xxvij. annis laborantē in infir
 mitate ſua & dixit illi. Eris ſanari: ita dñe
 ſed hōiem nō habeo. Dixit ſaluator. ſurge
 tolle grabatū tuū & ambula. Iſte aut̄ infir
 mus eſt pctōr putridus & obſtinatus to
 tus paralyticus qui nō hz aures ad audiē
 dū nec oculos ad videndū: nec manus ad ſe
 iuuandū. vñ ps. Aures habent & nō audi
 ent: man⁹ hñt & ſi palpabūt &c. Iſte ad ſub
 leuandū ſe a pctō dz.

Primo ſurgere pctm̄ derelinquēdo.

Secūdo tollere grabatū vere conſitēdo.

Tercio ambulare virtuoſe operando.

¶ De primo Pau. ad Ephe. v. Surge q̄ dor
 mis: & exurge a mortuis & illuminabit te
 xps. ¶ De ſcōo ps. Stratū meum rigabo.
 De tertio Apoc. ij. Ambulabūt meū in al
 bis quia digni ſunt. ¶ Dñi burgēſes vultis
 hñe talem medicū? vultis ſanari oz tollere
 grabatū dimittendo cōcubinas & oia pctā
 & ſic creator ipſe videbit vos itūtu pietatē
 dabit vob gr̄as recedēdi a peccatoꝝ ſic aſcē
 dat ad mōrē gratie. iuxta verba ihe. p̄reſ.
 Aſcende ad me &c.

¶ Quantū ſcōam ptem. Loquim⁹ mibi: ha
 beris bonuz cor ad tranſeundū deſertū: nō
 eſt remediū opz ſeruare legē vel dānari in
 tegraliter vt diximus heri. Sed dicit vnus
 tabellio vel aduocatus. pater nō vellē eſſe
 latro ſed vellē q̄ pctm̄ luxurie nō fuiſſz pec
 catum: Certe hoc nō eſt poſſibile. Ideo opz
 ponere quintā pditionē. ſ. q̄ oportet ſerua
 re precepta fiducialiter & magnanimiter:
 ſic q̄ nec murmure nec dolore dimittam⁹.
 ad Debre. xx. Habentes fiducia in introit
 ſum ſanctorū in ſanguine xpi: q̄ inciauit

nobis viam nouā. Deut. xxx. Mandatus
 hoc qd̄ ego precipio tibi hodie nō ſupra te
 eſt neq̄z precipio poſitū nec in celo ſitū. Ma
 thei. xi. Venite ad me oēs qui laboratis et
 onerati eſtis & ego reſiciā vos: q̄ iugū meū
 ſuaue ē & on⁹ meū leue. Prime Jo. i. Dec ē
 charitas di vt mādata ei⁹ cuſtodiam⁹ & mā
 data ei⁹ graua nō ſt. Pro q̄cūq̄z nō dēm⁹
 dimittere ſeruare deo. Sed quō debemus
 ſeruare legē: habemus decretalē in antiq̄s
 extra de ſm̄a excomunicatiōis ca. ſacris. q̄
 qui inuitus participat cū excomunicatis n̄
 eſt excomunicatus: q̄ pati magis q̄ agere
 videtur. Si vero attrahat per metum eēt
 excomunicatus vt dicunt doctores. Vos q̄
 habetis mulieres amatoꝝ nūquid a
 more illaz multercularum: descenditis ad
 peccandū & dimittendū legem dei. Deu
 me domine vt̄n̄ cum tanta diligentia la
 boraretis ad ſeruandū deo q̄m ad ſer
 uandū dyabolo. Videatis illum q̄ tanta
 paſſus eſt pro vobis in cruce. dedit vobis
 precepta nō difficilia. Sed videamus quō
 in iſta ciuitate ſeruatur lex xpi. Habeam⁹
 duos teſtes validiſſimos. Dicat p̄io Die
 remias. viij. & xliij. Miſi ad vos ſeruos me
 os p̄phetas & nō inclinauerūt aurem ſuā
 vt contererētur a vijs ſuis malis. Dicat i
 ſup Eccl. xli. Ete vob viri ipij q̄ dereliq̄ſtis le
 gem altiſſimi. Domini ſi nati fuiſſetis i ma
 ledictione inſelices eſſetis. Quid eſt moria
 mini in maledictione eterna. hoc eſt tāgit
 vos ſcholares qui habuiſtis multas inſpi
 rationes vt intraretis religionē. & tñ ad ob
 temperandū parentibus: dimiſiſtis illas.
 Audite Paulū ad Debre. xij. Recogitate eū
 q̄ talem ſuſtinuit a pctōꝝibus aduerſum ſe
 metipm̄ cōtradictiones. Vos mulieres mū
 dane dicitis q̄ non eſtis fortes ad ietunan
 dum: & tamen eſtis fortes ad luxuriandū
 ad ſeruandū dyabolo ad choꝝandū & ſic
 de alijs. Volo perſuadere vt ponatis penā
 ad ſeruandū deo & renuncietis dyabolo.
 Dimittatis valles miſerie: & aſcendatis ad
 montem gratie. Iuxta verba thematis pre
 aſſumpti. Aſcende ad me in montem: & eſto
 ibi &c.

¶ Feria ſexta p̄rie dominice. xl. poſt p̄ā
 diūm. Sermo. xvij

Scende ad

me in montes & esto ibi. Duxit eos in montē excelsum seorsum & transfiguratus est ante eos. Mat. thei. xvij. & in euangelio crastino. ¶ Dominus autē deuote se tenuistis dicta in pcedentib⁹ op⁹ laborare ad ascendendū montē gratie. bñs Bern. dicit vnū singulare hbū: qd qñ nō esset pena inferni pparata non seruātib⁹ lege: & nō cauētib⁹ a pctis: & hō nihil aliud optaret nisi puritatē p̄cie sufficeret pro mercede. Certe filie religiose & vos aīe deuote nihil aliud est nisi puritas p̄cie. sufficit em̄ pro leticia cordis qd aīa sit pura: & si quis hoc faciat ppter seruitiū dei nō eum penitebit. Doroꝝ vos vt habeatis sp̄ bonū cor: qz si scires qd est esse in monte gratie nō eēt aliq̄s vestrū qui nō veller esse cū creatore. Quid igit dꝝ esse in religione bene seruata? Certe hec ē alia paradīsus terrestris. Dicite mihi oꝝ amatores religionis cū Bern. qd est eē in religioe bñ seruata. ¶ Bemar. inq̄t. Domine bonū est nos hic esse: qz ibi videt glōria paradīsi per imaginationē eternitatī. p cōtemplationē memorat quid factū est in hierusalē. p recordationē vero pctōꝝ in obliuionē mittuntur. Dicatis mihi: comeditis porros & allia. Unde filij israel existentes in deserto comedētes māna habebāt nauſeam & cupiebant comedere de abis egyptioꝝ & de allijs & porris eoz. Nu. xi. ¶ Dominus religiosi dicatis mihi si placet verum appetatis aliq̄ reuerti in egyptiū: porri & allia prio dant appetitū. Secūdo vero faciūt fetere hānelitū. Tertio faciūt flere oculum. Sic faciunt pctā v̄a nisi vos emenda ueritis. Sed q̄ seruire vult deo in religioe manducat māna dulcissimā oē delectamētum in se habēs: & odorem suauitatis. Sap. iij. ¶ Zalem abū comederunt boni religiosi & bone religiose postq̄ p detestatiōez cibaria egyptioꝝ abiecerūt. Volo dicere qd vnusquisqz in sua vocatione studeat dimittere peccata & agat p̄niam. Et vt facili⁹ hoc faciat recurrere dꝝ ad beatissimā virginem mariā presentādo sibi angelicam salutatio-

nem: & dicendo. Ave.

¶ Ascende ad me in montē &c. Ahoꝝe solito mouet questio terminata a mḡis n̄ris theologis & presertim a Bona. in tractatu d calāniatorē. Vtrū pfectio status p̄ficiat ad salutē sine pfectione lactus? ¶ Nota qd triplex est pfectio scz beatorū & istā habebimus qñ crimus in paradīso. Alia est superogationis quā psequuntur religiosi qui se sub miserū ad obseruandū p̄silia. Alia est pfectio necessitatis ad quā oēs xp̄iani obligantur. ¶ Dñi religiosi solutio n̄re q̄stionis est ad humiliandū frontē nostrī star⁹ religioŃis. sine exercitio virtutis nō est pfectio: scz auersio nō est status pfectionis: sed piculū dānationis. Aristo. em̄ pumo ethicōꝝ dicit: qd habitus nō facit hoīem felices: alioquin dormiens esset felix. Vñ felicitas est oprime viuere h̄m esse pfectū: & inde puenit qd cū pfectione habitus sine pfectione actus non posset quis saluari. ¶ Venetis pectora v̄a durū eēt si q̄s diceret qd essetis dānati. Et vos mulieres etiā illud esset vobis sat durū si illud direret. vos dicitis in cor deuestro qd sancti in vocatiōe q̄ estis & sc̄tē fuerunt saluati. verū dicitis scz nō totū. Est em̄ regula iuris li. vi. qd priuilegiū psonale sequitur psonam & extinguit cū psona. Casus est patens. Rex venit parisiū & dedit vnā domū vni domicelle. vtrū sequitur qd de derit sorori aut p̄sobrine? certe nō. Volo dicere qd si feceritis q̄ sancti fecerūt vtrūqz habebitis paradīsus: & ascēdetis ad mōtes gr̄e. Iuxta verba themat̄ p̄assumpti. Ascēde ad me &c.

¶ In isto sermone erunt due p̄tes.

Prima erit passionis dñi nostri iesu christi recordatiua.

Secunda status religionis virtuose declaratiua.

¶ Venate corda v̄a: vultis ascēdere ad mōtē gr̄e oꝝ h̄re p̄ductorē eēt. qñ Moyſes voluit mori iſtuit Josue vt dux ppli. Dux noster est ipse xp̄s qd p meritū sue passiōis oñdit viā ad eundē ad patriā. ¶ Bonauen. in tractatu qd vocatur apologia dicit qd nos debemus p̄siderare passionem dñi nostri iesu xp̄i ad quattuor.

Primo ad plorandū.

Secūdo ad gaudendū.

Tertio ad admirandum.

Quarto ad requiescendum.

¶ Nos habem⁹ figurā Ezech. ij. Ad hoc vi debam ⁊ ecce librū scriptū intus ⁊ foris et in eo p̄inebant tria. lamentationes: carmen ⁊ ve. Nos iuvenes mulieres qd̄ habitis in libris vris de carminib⁹ ⁊ choreis: liber erat scriptus in⁹ zelationē diuinitatis ⁊ extra p̄ p̄teplationē hūanitatē. in cruce est vñ corpus hñs caput inclinātū ⁊ sup̄biam vt humilietis vos. Extēsa brachia ⁊ auariciā. corpus hñgenū sanguinolentiā ⁊ cōcupiscentias ⁊ luxurias. corp⁹ in cruce ligatū ⁊ affixū p̄tra pignitiā. p̄ inimicis orārem cōtra inuidiā. felle potatū p̄tra gulas. Bona. in tractatu q̄ int̄tulat̄ stimulus a mortis dicit: q̄ qui hñ respiceret crucē inueniret ibi diuinitatē: sapientiam: scientiam: miam: potentia: ⁊ iusticiā. Magna certe ē ibi sapientia: q̄ quidē in arbore crucis inuenit remediū redēptiōis ⁊ nō angelice res̄tauratiōis. Magna mīa: q̄ deus pater filiū vnigenitū pro nobis morti exposuit. Magna iusticia p̄ eo q̄ voluit nō potentia sed p̄cio mortis filij satisfacere p̄ peccō. nō em̄ diuina iusticia fuisse placata nisi filius suus fuisset passus in natura assumpta. Magna potentia hō demonē victoriosoissime vicit. Et de illo mirū immodū iriū phauit. Juxta illud dicitū xpi. Job. xij. Nūc iudiciū est mundi: nūc p̄nceps hui⁹ mundi eicietur foras. Crux est arbor: plena oibus bonis fructib⁹. Si em̄ folia alicui⁹ arboris sint bona necesse est vt fructus eius sint meliores. De folijs eius dicit ps̄. Et foliū eius nō defluet. Nos declarauim⁹ die veneris p̄ mū foliū. hodie est sed̄ nūcius passōis do mini n̄ri iesu xpi. Euangeliū loquit de piscina hñte q̄ncq; portic⁹: piscina est corpus xpi hñdicissimū. porticus vero sunt q̄ncq; vulnera q̄ sunt ad sanitatē pro oibus infirmitatibus n̄ris. Scdm̄ foliū siue scdm̄ verbum istius arboris fuit cū xps̄ penderet p̄ duo brachia vertit faciē suam ad latronē ⁊ dixit ei. hodie mecū eris in paradiso. Adulphus dicit q̄ in passione xpi erant centū viginti milites ⁊ erant duo latrones suspensū cū eozipse autē in medio. Adalus vero latro traphabatur cū alijs militibus q̄ spuebant in faciē eius. Bonus vero latro incre

pabat ip̄m dicens. Nos quidē digna factis ⁊c. Et iō vertit ordē ad xpm ⁊ dixit. Domine memēro mei dum veneris in regnū tuum. ch̄stus vero dedit sibi vnum foliū in sanitatē. s. hodie mecū eris in paradiso. Et habet tres colores.

Primus est rubeus qui significat amorem. Secundus est niger qui significat dolo

rem.

Tertius blaietus q̄ significat vigorem.

¶ De primo ad Ro. viij. Proprio filio non peperit: s; pro nobis oibus tradidit illuz. Et iste color dicitur amor. De sedo habetur Job. Fratres mei longe feci a mer notū mei q̄si alieni recesserunt a me. De tertio Deut. xxxij. ego occidat̄ egoviuere faciā: p̄cutiā ⁊ ego sanabo ⁊ nō est qui de manu mea possit erure. Nos dñi mei vadatis ad cartusē ses. ego fui in vno conuētū eoz. Et p̄p̄ri mū fui intus venit ad me vnus de seruis toribus ⁊ dixit mihi. p̄ detis mihi aliq̄ bonum consiliū ego dubito dānari. ego em̄ habeo tot serupulos in p̄scia nescio quō euadere. Dicatis mihi dñi si illi religioſi qui quotidie consistunt timēt. quid d; esse de nobis qui sum⁹ nutriti in peccō. Deus p̄ proprio filio nō peperit: sed pro oibus tradidit illum. nūc qd̄ dubitatis q̄ nō parcat nobis si perseueremus in peccō. Ch̄stus etiam dolorem vehēmentissimū hñit. Inter oēs em̄ presentes nemo tenebat querelam eius mihi mater ⁊ latro ⁊ aliquē mulieres q̄ eum comitabantur. ⁊ fratres sui id est discipuli fugerant oīs. O q̄tus dolo: habuit etiam vigorem ch̄stus: quia non obstantē pena ac dolore dominabatur super sensualitatem. dicebat. ego occidam ⁊ ego viuere faciā ⁊ non est qui de manu mea possit erure. Nos filie accipiat̄ ista folia: studeatis cōplacere saluatori. dimittamus igitur vallem miserie ⁊ ascendam⁹ ad montē gratie. Juxta s̄ba thematis. p̄assumpti. Ascende ad me in montem ⁊ esto ibi ⁊c.

¶ Quātū ad sedas p̄tem. si velletis d̄tuose in religione p̄sistere: o; hñe septē meditatiōnes: cum q̄bus plurimū poteritis p̄ficere: ⁊ finaliter saluari. b̄tis. Bern. sup̄ illō canticoz. Pone me s̄c signaculū sup̄ cor tuuz. dicit q̄ sex sunt gradus q̄b⁹ q̄s d; p̄ficere i religioe. Primus est sancta meditatio. vos

Sabbato primo do. xl.

iuvenes meditamini q̄ oia p̄ctā vestra et
oēs cogitationes v̄re videbūt et apparebūt
in die iudicij. Sc̄ds grad⁹ est imitatio v̄r
tuola. Zenuis corda domicelle. paucū est
h̄c meditatione: nisi habeam⁹ imitationē.
An̄ x̄ps Math. xvi. di. Si q̄s vult post me
venire abneget semetip̄s: et tollat crucē suā
et seq̄tur me. et Pau. ad Ep̄. v. Estote imi
tatores dei sicut filij charissimi: et ambula
te in dilectiōe sicut et ch̄stus dilexit vos.
Dñi q̄ venistis ad audiēdū p̄dicatiōez cre
ditis saluari audiēdo et cogitādo passiones
x̄pi: certe ōz imitari x̄pm. Nunq̄d cayphas
annas: et p̄ncipes iudeoz oēs viderūt x̄pm
cruccifixū: et tñ h̄sūt facti meliores: vos va
ditis ad matutinas: debetis p̄sare q̄ ho
ra matutina: iudaei sanguinē. et fuit cas
ptus: ligat⁹: et v̄berat⁹. hora p̄ria fuit duct⁹
ad pylatū. hora tertia fuit crucifixus: et sic
de alijs. I. lingua iudeoz clamātū et dicens
tū. tolle tolle crucifige eū. et fuit indur⁹ ves
te alba: in signū derisionis. Op̄z ista p̄sare
re et imaginari et cōpati x̄po et dicere sibi: do
mme de⁹ ego sum illa infelicissima pecca
trix aīa p̄ qua tu tāta passus es. Jō dicit
x̄ps Lāt. vii. pone me v̄t signaculū sup̄ cor
tuū. op̄z em̄ aīe deuote ista ponere in aīo
suo et sepe imaginari et x̄pi imitari. Vos sa
tuo mulieres loq̄mini mihi: nunq̄d h̄ētis
amatores q̄ dant vobis flosculos: et penit⁹
amore eoz inter v̄bera v̄ra: vos estis scri
ptae in libro dyaboli. ponat istū flosculū pas
sionis dñi nr̄i iesu x̄pi sup̄ cor v̄m: sup̄ v̄be
ra v̄ra. In cruce em̄ h̄ relicteat oēs h̄tutes
tñ p̄cipue charitas et h̄militas. Vos dñi res
ligiosi sequimī x̄pm in trib⁹ votis. Primo
in obediētia: q̄ factus est obediēs v̄lq̄ ad
mortē: mores aīe crucē. Sc̄do in castitate
seu virginitate. in pede crucis x̄pi nō erant
viles meretrices: s̄z br̄ssima virgo maria q̄
fuit h̄go ante partū: virgo in p̄ru: et h̄go p̄
partū. Tertio seq̄mini eū in paup̄tate. cre
do q̄ vidistis suspēdi latrones: s̄z deponā
tur eis vestes: tñ dimittit eis canna: x̄ps
fuit nudus suspēsus in cruce sicut erunt o
v̄tero matris. q̄uis s̄m Bernar. br̄ssima h̄
go ad tollendū yerecūdiā humanā posuit
ei velū ante locū secretū. nunq̄d fuit paup̄
in natiuitate: s̄z paup̄toz fuit qñ suspen
sus fuit in cruce. et vos mūdāni portat⁹ cas

thenas et reas et alias sup̄stias vanitates
et. Volo dicere dimittatis p̄ctā: p̄replami
ni passione x̄pi: et venietis ad hereditatem
sup̄eram.

In Sabbato dñice prime. xl. Ser. xviii.

Scēde ad

me in montes et esto ibi.
Dñs elegisti hodie: vt sit
tibi deus: et ambules in
vijs ei⁹ et custodias certū
monias illius et mādata atq̄ iudicia: et obe
dias eius imperio. Deute. xxxvi. Dñs et ante
deuote si retinueritis doctrinā heri tactā de
betis animari ad laborandū p̄ salute aīaz
v̄rarū. Ezechiel dicebat q̄ si q̄s dimitteret
p̄ctm̄ q̄ dñs parceret ei: et p̄ oppositū q̄ nō
dimitteret: dānaret finaliter bono iure. Jō
ecclia p̄ponit hodie statū filioz israel et ma
la ad que se submiserūt. Et iō orauit Moyses
ad dñm dicens. tu sc̄is dñe et. Dñi filij
israel erant in deserto ad eundū in terrā p̄
missionis: et erat multitudo copiosa: et pau
ci intrauerūt. Et dixit illis Moyses. Filij
memorāmini q̄ dixi vobis in mōte synai qñ
dedi vobis lege. vbi dixistis mihi. Loq̄re
tu nobis: et nō loq̄tur dñs ne moriamur. et
p̄miseritis adimplere p̄cepta eius: vt veni
re possitis ad terrā p̄missionis: et iuramē
to firmastis. O p̄ctōres x̄piani si p̄plus iu
deoz q̄ non expectāt nisi terrā p̄missionis:
promiserunt seruare legē dei: a fortiori nos
debemus: cū nobis p̄mittat regnū celozū
Zeuare corda vestra: nunq̄d promissistis si
dē deo in baptismo ac eius seruare māda
ta: renūciare dyabolo: et pompis eius: saltē
hoc fecerunt patrī⁹ matrīna p̄ vobis. Ale
xander de ballis in. iij. p̄e summe exponit
quid est renūciare dyabolo et p̄p̄is eius.
Et dicit q̄ est renūciare p̄ctō s̄b pena dā
nationis eterne. Tertio op̄z seruare legem et
articulos fidei: vel dānari. Voc dicit Pau
lus Hebr. iij. Timeamus fratres ne forte
relicta pollicitatiōe existimē aliq̄s ex vob
desse et. Non em̄ est beneplacitū domino
in vijs eoz. Cauete vobis dñm ne veniat s̄o
per capita vestra sicut filijs israel: q̄ de oib⁹
bus illis qui ingressi sunt desertū solū duo
intrauerunt terrā p̄missionis. Cauete ne si

des quam in baptismo promissit. a frustra sit. Volo dicere dimittatis lura peccatorum; recurrentes ad dei genitricem dicendo. Ave maria.

Ascende ad me in montē etc. Adore conlucto mouet questio theologalis a magistris nostris theologia: fundata in euāgelio hodierno ubi dicitur quod tres discipulos in montē excelsum et ostēdit eis gloriam corporis sui: et p̄sertim a Scoto dist. iij. quarti. Utrum sc̄hō in vita p̄niti possit consequi b̄itudinē. Et dicit quod in vita p̄niti de potentia ordinata non p̄t haberi beatus: sed illa repugnātia nō puenit ex pte ipsius aīe: quod ipsa est ita capax sicut in pariteria. nō puenit etiam ppter mortalitates: quod x̄ps quous mortalis ab instanti concessiois fuit vere b̄tus. sed difficultas puenit ex effectu beatitudinis: quod effectus b̄itudinis est tollere oēs repugnācias. tñ de potētia ob soluta p̄t quis in p̄niti statu cōsequi b̄itudines. Leuate corda: quid dicitur sp̄s vestri dñi: velletis inuenire largā viā ut possētis saluari: arcta est via que ducit ad patriam. vigilare vos oēs et custodire precepta. Vobis ad hoc legē et uis. c. ff. cōmodati v̄l cōducti. lex incipit. In rebus accomodatis res alteri accomodata si pereat tenetur cōmodatarius nedus de dolo sed de culpa: nedam leui sed etiā leuissima. Idem habet extra de cōmodato. ca. cū grā. in anti quis. Casus est patēs. quedā burgeñ. vult ire ad nuptias: oēs portant cathenas et ipsa nō h̄s. venit ad cōmatrē suam dicens: cōmater mea cōcedatis mihi cathenā vestrā ego precor. dicit alia libenter cōcedam vobis: sed caute ne pdatis: quod maritus meus non daret mihi aliā. Tunc ista burgeñ. vadit ad nuptias: et in vespere ponit cathenā infra archam suā et non claudit eā. sursum venit et capit eam. An mulier debeat soluere cathenā: dicit impator per maiestatem nostram discernimus quod restituit. Quid erit de vobis dñi quā eritis ante iudicē: quā dicitur vobis. Redde rōnem vilcationis tue. Quis prestetit vobis corpus et aiām: nunquid deus: et quare hoc: vitiā ppter vtilitatem suā: dico quod non: sed ut seruiamus ei. Audite Pau. Ro. vi. Sicut exhibuistis membra vestra seruire iusticię et iniquitati: ad

iniquitate: ita nunc exhibere membra vestra seruire iusticie in sanctificatione. O Domine quis dedit vobis oculos: nunquid deus: vult ad aspiciendū vros amatores: nō. Quis dedit vobis corp̄: nunquid deus: vult ad dandū dyabolo: certe nō. Volo dicere illud Prouer. iij. oī custodia serua cor tuū: quod ex illo vita p̄cedit. Suadeo igit vobis ut deus factus corrigatis et peniteat vos offendens se deū: et relinq̄tis vallē miserie: et ascendatis ad montem gratie. Iuxta v̄ba the. p̄s. Ascende ad me etc.

In isto sermone erunt due ptes. Prima erit sacri euāgelij expositio. Secunda virtuosę ascensionis demonstratio.

Primo euāgelij h̄m vsum romanū est idem hodie et cras. et dinet tria mysteria. Prīmū aīis transfigurationē. Scđm cōcomitās transfigurationem. Tertij sequēs trāsfigurationē.

Dñi et aīe deuote rogate x̄p̄s ut ducat vos in mōrē thabor: sicut hodie assumpsit tres discipulos. Math. xvij. Pe. Job. et Jaco. et cepit orare Luc. ix. Et transfiguratus est ante eos: alb̄ sicut nix. Dñi retineatis hoc verbū singulare: x̄ps assumpsit tres solum discipulos: ad ostendū quod plures sunt dānādi quod saluandi. et ascendit in montē thabor et transfiguratus est ante eos. Si quis caperet tunicā meā nigrā et daret albam et si milē vultū: ego essem transfiguratus. i. in aliam sp̄m mutatus. Magister fr̄atiscus de chymenis doctor patriarcha hierosolymitanus describit p̄sonā x̄pi. si vidistis imaginem quā est in capella sancta parisi in ostio: x̄ps erat talis longitudinis quo ad corp̄. Ambulabat sp̄ sine caputio: capite discoopto: habebat pillos longos vsq̄ ad hūeros demissos admodū nazareorū: sup quorum capita ferrum ascendere nō debebat. h̄ de Sansone Judicū. xliij. Habebat barbā coloris castaneę longā vsq̄ ad pectus. et Rā dulcius addit quod x̄ps nūq̄ rixit s̄ sepe fleuit: in resuscitatione Lazari: et in passione: habebat faciē pallidā sicut penitentes: habebat p̄mixtā rubeo in medio faciei. Et dicit ille de chymenis quod habebat tunicā coloris cinerum quā erat rotunda tam in superioribus quod inferioribus pte: et in manibus factā cur

Sabbato prime do. xij. Ser. xviij.

acu: et erat brodata in pte inferiori in fims
 bris fm modū iudeor: quā bñssimavirgo
 maria suis pprijs manib⁹ teruerat: q̄ cres
 scibat ipso cre scēre: nec veterascebat. et sub
 illa tunica habebat vnā brenē tunicaz per
 vnū annū ante passionē suā: transfiguratur
 est ante discipulos et posuit se genib⁹ flexis
 et facies eius respēdens plus q̄ sol: vt dicit
 Athab. et Pe. tanta visione stupefact⁹ cum
 nesciret quid deberet dicere: dixit. dñe bonū
 est nos hic esse. Zeuote corda si vultis ascē
 dere et videre sp̄m transfiguratiōis: opz cape
 re tres discipulos et ascendere in montem.
 Criso. dicit et bñss Tho. in. iij. pte. q. xlv. di
 cit q̄ hoc fecit ab ostēdēdū diuinitatē. Pri
 mo assumpt⁹ petrū ppter dignitatē p̄mi
 nentiā: q̄ debebat esse pontifex. Scōdo Ia.
 assumpt⁹ ppter p̄mū martyriū: qz inter
 aplos p̄mū passus est martyriū. Tertio
 Job. ppter virginitatis nobilitatē: qz h̄go
 erat. ¶ Circa antecēdētia transfiguratiōis
 tria sunt. tres apli sumuntur. scōdo oratio p̄
 mittitur. et tertio in montē ascendit. Tres
 apli sunt tria vota religionis: q̄ cuz tu emi
 seris ne moreris dō reddere. Ideo ps. Red
 de altissimo vota tua. Dñi religiosi opz ser
 uare tria vota vel dānari cū dyabol. Quid
 est vouere paupertatē et thesaurizare: vñ sal
 tē h̄re voluntatē habendi pecunias. q̄ cas
 stitas nō h̄re vxorem et h̄re cōcubinā et me
 retrices: ad oēs dyabulos tal castitas. Et
 vos dñi religiosi dicitis q̄ non sunt nisi q̄
 clam cerymonie. vos seculares audite me.
 Petrus interpretatur cognitio Jaco. supplā
 tans. et Joh. p̄mētia. opz cognoscere p̄mū
 primo et supplantare dyabolū et seruare ca
 stitates matrimonialē. Dñi ecclesiastici vult
 itas ascendere in montē b̄ritandis eterne:
 opz q̄ habeatis istos tres discipulos. Pri
 mo petrū. i. cognitio et sciam. vos minist
 stratis sacramēta et nescitis respondere ad
 minimā q̄stionē q̄ fieret d̄ formis sacramē
 torū. Prime ad Cor. xiiij. Si quis ignorat
 ignorabitur. et in canone di. xxxviiij. c. Igno
 rantia mater cunctoz errorū maxime ē sa
 cerdotibus vitanda: quic docēdi officii i po
 pulo dei susceperunt et. Quid dicitis vos
 presbyteri: ponitis vos ad audiendū p̄fes
 siones et nescitis respondere vni casui tā
 genti sciam, venietynus vsurarius aut sy

moniacus qd dicitis? Cecus em̄ ceco viam
 prebens: ambo in foueā cadunt: vt d̄r Alu
 thei. xv. Scōdo debetis habere Jacobum. i.
 resistentiam. vos habeatis beneficiū et dicit⁹
 q̄ est ad nutriendū vos. verum dicitis: sed
 vos nutritis meretricel. male studuistis ca
 plm. Nulli. extra de rebus ecclie nō alienā
 dis. vos debetis defendere bona ecclie et di
 uidere in tres ptes. Una pars dy esse mini
 stratiū. Scōda dy esse pauperibus. et Tertia
 pro edificijs ecclie. et vos exponitis quali
 ter deus facit. vos seculares oratis deum vt
 dignetur ecclia sponfam suam p̄seruare.
 Tertio oportet habere Iohannes. vos dñi
 presbyteri: diaconi: et subdiaconi: oēs voui
 stis in ecclia occidentali vt solēne: vñ ha
 betur extra de voto et voti redēptione ca.
 qd votum libro. vi. Ideo si velitis saluari:
 opz vos esse castos. Domini curati habeatis
 in parrochijs vestris multos cōcubinari
 os: ipsi sunt excommunicati: et vos ministra
 tis eis corp⁹ xpi. O dyabolicos viros: me
 lius esset ponere vos in larrinā infectaz q̄
 in larrinam dyaboli. Apostolus di. Co. vi.
 q̄ fornicatores et impudici eternaliter dā
 nabuntur. Orate ergo cū xpo vt in morte
 dignetur vos iuuare et p̄ducere in hac val
 le peccati et deducere ad mōtē gr̄e. Iuxta
 ba thematis p̄reassumpti. Ascende ad me
 in montem et.

¶ Quantū ad scōdam p̄tē loq̄mini mibi do
 mini vultis transfigurari: opz ascendere ē
 montē non passibus corporis sicut dicit Au
 gu. sed affectibus mentis oportet stare i se
 cunda mōstione q̄ est diuine legis obseruā
 tia. Hodie est dies sabbati. per toram istaz
 ebdomadā diximus q̄ p̄cepta diuina sūt
 obseruanda integraliter: fiducialiter: reue
 renter: veraciter: intentionaliter. Opz nunc
 dicere q̄ p̄cepta diuina sunt obseruāda p̄
 seueranter. Et de hoc h̄emus auctoritates:
 et rōem: et figurā. De primo Athab. x. Qui
 p̄seuerauerit vsq̄ in finē: salu⁹ erit. et Apo.
 ij. Esto fidelis vsq̄ ad mortē: et habo tibi co
 ronam vite. et Irido. hispalen. dicit. Salus
 bene agentib⁹ p̄mittitur: sed p̄seuerantib⁹
 corona gl̄e p̄fertur. Et ideo licet bonus sit
 inciperet: melius est p̄tinuare: sed optimus
 perseuerare. Bernar. in epistolis dicit. Ne
 q̄ meritum: nec q̄ mercedē: nec q̄ bonam re

tributione neque futuram gloria: quis pro
meretur nisi in pseuerantia. Et Gregorius
in homelijs. cauda bestie sacrificio offerre
batur. in cauda pfectio operis. in capite mi
rum. et oia vult deus sibi offerri. Ad h^{ab}
bemus figuram. Gen. xxvij. De Jacob: q^{ui} se
cit tunicam talarem filio suo Joseph. i. vs
q^{ue} ad plantam pedis: q^{ui} eius valde diligebat.
Pater Jacob est deus pater. s^{ecundum} Greg. qui
habuit multos filios. planta pedis est per
seuerantia in opere. Hos domini venitis
ad ecclesiam. vos primo debetis habere in
tentione rectam: vt faciatis ob reuerentia
dei et non ad videndum amassas vras. Etia
vos predicatoris debetis predicare non pro
pter quendam adulterantes s^{eruitutem} dei: nec p
pter laudem populis: nec propter beneficia q^{ui}
aliter melius esset flere q^{uam} predicare. Sed di
cetis pater nos sumus satis boni: si p^{ro} pas
scha possemus habere licentia faciendi bo
nus vultu nos essemus contenti de deo. Cer
te oportet irremediabiliter perseuerare vel
danari. Aristote. ij. ethicoz dicit oportet q^{uod}
operans operetur sciens ex electione ppter
finem debitum: et q^{uod} operetur constanter et p
seueranter. Utinam vos mulieres q^{ui} habes
tis caudas siles estis caudis bestiar^{um} i ope
rationibus vestris. Hos adulteri dimisi
stis adhuc luxurias vestras: et vos cocubi
nari cocubinas. Audite pauli a dextris et
Petrum a sinistris: duos testes validissi
mos. Dic petre loq^{ue}re isti civitati. ij. Petri. ij
Sunt sicut canes reuersi si ad vomitu. Dic
et tu Pan. illud q^{uod} scripsisti ad Galathas. iij.
O isensati galathe quis vos fascinauit no
obedire veritati: ante quos oculos Iesus
christus proscriptus est: et in vobis crucifi
rus. Domini testor vos habetis multos q^{ui}
tidie sermones. sunt multe civitates i mu
do si habuissent decima prem^{ium} predicationuz
fucissent multo plura bona: et emendassent
peccata sua plus q^{uam} vos fecistis. vos estis vt
dicit Petrus: sicut canis q^{ui} est bestia immu
da: qui q^{uod} primu eiecit escam de stomacho:
iterum redit ad vomitum. Volo dicere q^{uod}
emendatis vitas vestras. Fucitis precepta:
dimittatis peccata: et sic ascendetis ad mo
tem glorie. Qua nobis concedat Amen.

¶ Dominica secunda. xl. Sermo. xix.

Scende ad

me in montes et esto ibi.
Voc voluntas dei sancti
ficatio vestra: vt abstinea
tis vos a fornicatione: et

non solu a fornicatione: sed etia ab oipe
cato lururie: vt sciat vnusquisq^{ue} vas suuz
possidere in sanctificatione et honore. Prie
ad thessalo. iij. Domini et aie deuote si ret
nuistis doctrina hesternam debetis animari
ad seruendum creatori. Dixi q^{uod} elegim^{us} do
minu deum creatoru vt seruamus ei et ei^{us}
precepta custodiamus. Sed quid est q^{uod} de
bemus seruare: respondet Pan. dicens.
Votamus vos. i. requirimus et rogamus:
vt ob reuerentia sacri baptismatis q^{uod} sum
psistis: et ob reuerentia passionis iesu chris
ti seruetis fidem qua promissistis: et prece
pta q^{ui} deus pcepit: q^{uod} voluntas dei est scifi
ficatio vestra. ¶ Sanctificari vero in sacra
scriptura tripliciter accipitur. Vno modo
t^{er}mi valet sicut a peccato purgari. Prime ad
Cor. iij. Templu dei sanctu est: quod estis
vos. Secundo t^{er}mi valet sicut virtutib^{us} absi
dere. Apoca. vlti. Sanctus sanctificet ad
huc. Omni tpe debem^{us} deū regere: singu
lariter in hoc tpe. sicut d^{omi}nica pterita dice
bat ecclesia. Ecce nunc t^{er}ps acceptabile et.
Tertio idem est q^{uod} in gloria paradisi salua
ri. Vbi ps. Scultabunt sancti in glia. et ista
sanctificationem debemus oes optare. Le
uiti. xix. Estote sancti quia ego sanct^{us} sum
et. i. Petri. ij. Petrus q^{ui} hodie fuit in trans
figuratione d^{omi}ni nostri iesu xpi hortat nos
oes vt laboremus sanctificari s^{ecundum} legē. Di
cit eni Augu. libro soliloquioz. Impossibi
le est q^{uod} quis in delicijs assuat et ad delici
as trāseat: vt hic et in futuro gaudeat: vt h
impleat ventru et supius meret. Volo dice
re q^{uod} si alias offendistis deū laborez cōpta
cere saluatori p intercessionez sue matris.
Cui more p^{ro}ueto dicetis. Ave maria.

¶ Ascende ad m^{on}te. M^{on}te p^{ro}ueto mouetur
q^{uod}stio theolog^{us} a mag^{ist}ris n^{ost}ris theolog^{us} s^u
data in euangelio hodierno. vbi h^{ab}et q^{uod} r^{es}
durit tres discipulos in monte: et transfigu
ratus est coram eis. Utra ex puris natura
libus homo possit bificari. Scot^{us} d^{ist}in^{ct}

xl. q̄rti dicit q̄ hoc p̄t intelligi duplr. Ex p̄
te potentie passiuę: r sic dico q̄ aia est cas
par bitundinis. Alio mō p̄ potentia actiuā
r actiue p̄currere. Et sic non p̄t naturaliter
eam attingere: cum bitudo p̄sistat in clara
uisione diuinitatis quā non p̄t aia attinge
re: cum aia non p̄tineat diuinā essentia
formaliter aut eminēter. r p̄p̄ns nō est pos
sibile q̄ aia ex puris naturalibus possit bit
ficari. Lenate corda uestra: timetis dānari
uos mulieres: nūqd̄ studetis in theolo
gia: vrinā essetis boni theologi r bene dili
geretis deū. Vos scitis q̄ q̄n aliquis accō
modat aliquid d̄z reddere. Sed dicunt m̄
dani. nos habemus mundū q̄ militat ad
uersus nos: r inuentures que est difficilis
ad transcendū: r iuuenes mulieres dicit
q̄ op̄s complacere maritis. r dñi de curia
dicunt q̄ op̄s temporizare r dissimulare.
tempus nō est sicut solebat. s̄z q̄n veniet se
nectus: pater nos faciemus bonā r grossā
penitentia. Bene dicitis: sed nō totum. Va
betis legē ciuile. C. derebus creditis r ius
reiu. r incipit lex. Si quis. Absurdū est q̄
quis redire cogatur ad id qd̄ semel renūcia
tum est. Casus legis est de quodā qui fuit
in carceratus p̄pter aliqd̄ crimen: r factis i
formatoribus cū diligēt inquisitione res
nunciavit liti. postmodū vero data inia vo
luit redire ad ius cui prius renunciauerat.
Dicit imperator per maiestatiē meā hoc nō
d̄z fieri. Ad idem est decretalis. extra de s̄
uilegijs r excessibus p̄uilegiatorū. c. Acce
dentibus. Si vni p̄uilegiū fuit cōcessum:
r si post p̄uilegium actus fuerit contrari
um: p̄uilegio carebit. Casus est talis. qui
dam monachi q̄rebant decimas a tēplarijs
quas possederant longo tpe etiā postq̄ ad
templarios fuerūt deuolute. dicit papa q̄
si ira est q̄ abbas r monachi p̄barent q̄ tē
plarij de terris p̄dicatis per xl. annos con
tinue soluerūt decimas: q̄ cōpellerent eos
ad soluendū: q̄ tacite videntur p̄uilegio
renunciasse. Casus est patēs. vos estis oēs
boni francigene. postq̄ vnus miles cōmis
sit crimen lese maiestatis. Rex diligit eum
r mittit sibi vnū de seruitoribus suis r di
cit sibi q̄ querat misam r dabit sibi absola
tionez. Ipse aut̄ dicit famulo regio: ego nō
q̄ro nisi iusticiam. Iterum mittit rex. Ipse

semper querit iusticiam. Tandē capis r po
nitur in q̄stionibus. p̄tetur crimen. Iniat
ad moxrem. mittit ad reges vt habeat gra
tiam. Dicit impator: q̄z semel p̄reuit gram
q̄ nunq̄ habebit r suo p̄uilegio p̄uabit
tur. Ideo audite durus verbū Pau. ad Ro.
ij. Scdm̄ duriciam cordis thesaurizas tibi
iram in diē ire r reuelatōis iusti iudicij di
Etinam deus nō faciat nobis sic. A p̄uile
gio quadragesime deus vocant nos dicēs
Conuertimi ad me in toto corde v̄ro r c. q̄si
dicat querite absolutionem r oim̄ peccato
rum remissionem. sed cū venerit hora mor
tis dicetis: domine da mihi gratiam. quan
dyabolus tenetis vos distialimum erit
impetrare. Volo dicere o peccatores post
q̄ rex nos vocat r postq̄ est paratus dimit
tere offensas nescimus s̄uidē binus quas
dragesimam futuram: dimittamus peccas
ta r vallem miserie r ascendamus ad mon
tē gratie. Juxta verba thematis p̄assum
p̄ti. Ascende ad me in montē r esto ibi r c.

¶ In isto sermone erunt due p̄es.
Prima erit sacri euangelij expositio.
Secūda virtuose ascensionis declaratio.
¶ Quantū ad p̄mū euangeliū hodiernum
p̄met tria mysteria. P̄mo p̄cedentia trās
figurationē. Secūdo cōcomitātia. Tertio
subsequētia. Vidimus heri p̄mū mysteri
um quō x̄ps ascendit in montē r assump̄it
tres discipulos. Dixi quid est transfigurā
re: r q̄ non est nisi in alia figura apparere:
q̄z prius x̄ps fuit dulcis gratiosus sed ha
buit vultum penitentis: r apparuit facies
eius sicut sol r vestimenta eius sicut nix. et
apparuerūt cum eo Moyses de lybmo: et
Elyas de paradiso terrestri: r loq̄bantur
de his que debebāt fieri in iherlm̄ tempore
passiōis. r dixit Petrus stans genibus fle
xis. dñe bonum est nos hic esse: b̄ndicta sit
hora in qua ego ascendi istū montē. Augu.
hic dicit. Adoremur hic domine: vt te con
templemur. Nō memorabatur Petrus ce
li: neq̄ terre: neq̄ alterius rei: qd̄ si gusta
set vnam guttam: illius beatitudinis quā
nunc habet. O bone mulieres vrinam fuist
setis cum Petro. Sed quare voluit transfi
gurari in conspectu istorum discipulorū?
dixi heri vnam causam. Alia est s̄m̄ Gze
gorium: quia spes p̄remij minuit penā vel

timore flagelli. pro eo enim quod christus dixerat apostolis quod irent per totum mundum et quod essent ab omnibus illusi: ideo vult certissima animos ostendit eis premitum quod consequerentur. Et ibi facta fuerunt tria.

Primo facie alteratio.

Secundo vestimentorum radiatio.

Tertio terrenorum obliuio.

¶ De primo. Math. xvij. Resplenduit facies eius sicut sol. De secundo dicit Math. 28. et vestimenta eius sicut nix. De tertio. Nescis ens petrus quid diceret dixit. bonus est nos hic esse. Itaque ad hoc dicit. xliij. c. Oculis non vidit nec auris audivit nec in corde hominis ascendit: que precepit deus diligentibus se. et Augu. libro de libero arbitrio. Tanta est iocunditas lucis eterne: tanta pulchritudo: tanta incommutabilis veritas et etiam si non liereret in ea amplius manere quam vnius diei hora propter se solum annuum vite innumerabiles pleni diuitibus et circumfluentia bonorum temporaliu merito contemnerent. Quod peccatores habent appetitum saluandis: si vixissent a principio mundi usque nunc vel usque ad finem mundi et habuissemus omnes penas que possunt cogitari multo plures adhuc deberent pati ad habendum gloriam vni? hodie in illa regione tam pulchra tamque iocunda. O miserum mundum contemnite gloriam huius mundi que est mixta cum mille miserijs. videte exemplum petri que solum vna guttam beatitudinis copalae gustauit et oblitus est omnium dicens: bonum est hic nos esse. O bone iesu ad te suspiram? deuote clamantes vt nos in hoc exilio et periculo ad portum tue beatitudinis nos deducas. Fuisse aliqui in mari: aliqui naute qui sunt prope portum ad septem leucas in apertis iocundis sed repente superuenit periculus et subito sepeffas maris absorbet eos. Quaeque abitur helyas et moyses christo de excessu quem passurus erat in hierusalem. vos videtis illum que sic solabatur in sacramento altaris per fidem. dicitis ergo ei. dñe dens si habuisses tantam gratiam quam potuisses te aspiciere in pede montis in valle: quesiuissem tibi tuam sanctam misericordiam. nunc igitur rogo vt peccata mea deleas et des mihi potestatem ascendendi in montem beatitudinis eterne. ¶ Sed quatenus fortasse vnde veniebat claritas corporis christi. Respondet Thomas in. ij. pte. q. xlv. et De lyra

sup math. quod claritas illa corporis christi fuit claritas corporis christi in patria. ideo Math. xij. dicit quod sancti fulgebunt sicut sol in regno patris eorum. ¶ Sed querunt ad hoc doctores vtrum erit dies. Dico quod non erit differentia temporis ad spiritus sed solum spiritus ad tempus: quia gloria saluatoris fuit ad tempus: et gloria beatorum erit eterna. et vestimenta illa non mutauerunt colores sicut se: sed sicut claritas solis radias super domum reddit domum splendidam: sic claritas corporis christi redundabat supra vestes. Tertio tangit terrenorum obliuio. Petrus enim oblitus est omnia mundana. Aristoteles dicit. vij. ethicorum. quod passiones vehementes tollunt memoriam: et occupantem facit obliuisci gaudium. petrus enim taliter fuit passionatus quod nesciebat vbi erat. Et ista transfiguratione debemus ponere in nobis. Quae cumque enim fecit christus ad nostram instructionem nec operatus est. Omnes debemus lucere sicut facies iesu christi. et vos laici debetis esse clari sicut vestis iesu christi: mundando conscientias vestras: exuentes veterem hominem et induentes nouas vestes. hoc autem opus facere per sex dies et tunc quilibet transfigurabitur de statu peccati ad statum glorie. In sex enim diebus dens creauit omnia. In prima creauit lumen. Fiat lux. et facta est lux. In secunda firmamentum. In tertia soles et lunas. In quarta aues et pisces. In quinta beftias terre. In sexta hominem. In septima vero dies requiescit ab omni opere. Per lumen intelligitur bene agendi conceptio. per firmamentum bene agendi deliberatio. per terram celumque boni operis fructificatio. per lunam boni exempli demonstratio. per aues et pisces vite actiue contemplatiue occupatio. per hominem vite eternalis eleuatio. Primum peccatores debemus habere bonum lumen: cognoscendo peccatum. Secundo firmamentum ad bene agendum nos disponere. Tertio ponere penam ad non reuertendum ad peccatum. Quarto dare bonum exemplum. Quinto laborare in vita actiua vel contemplatiua. Sexto eleuare mentem ad celestia. Et sic ascendemus ad montem gratie. Iuxta verba thesauri. presumpti. Ascende ad me in etc. ¶ Quantum ad secundam partem posuimus sex mansiones in deserto presentis vite: oportet stare in qualibet. diximus de duabus partibus

Domínica .ij. xl.

mis mansionibus. Est autem tertia mansio: commissorū omnium debita emendatio. credo quod iudith habuit de hac noticiam. Iudith. viij. Corripimur tanquam filii ad emendationem non ad perditionem. Domini si fecistis malum opus emendare vitam. Ad emendandum autem vitam tria debent nos inducere.

Primum est mandantis auctoritas.

Secundum impenitentis periculositas.

Tertium emendantis fructuositas.

De primo. Leuiti. iij. Vita que delictum suum intellexerit agat penitentiam de peccato. et Mat. ij. Penitentiam agite appropinquabit enim regnum celorum. De secundo. ps. Nisi conuersi fueritis gladium suum vibrabitur in vobis tenet dicit et parauit illum. et Luce. xij. Nisi penitentiam egeritis omnes simul peribitis. De tertio. Dicere. xvij. Si penitentiam egerit gens illa agam et ego penitentiam etc. et Actu. ij. Penitentiam et conuertimini ut deleatur peccatum vestrum. peccastis mortaliter dominum post baptismum. et si non peccaueritis nisi de lingua: sufficit ad damnationem. peccatum lingue habet. xvij. species. nescio quomodo consistimini. Vobis vos burgenses dominum iacobum qui portat vobis horas vestras ad ecclesiam. Queratis sibi hodie que sunt species peccati lingue. Si vultis saluari domnicelle oportet stare in ista mansione per istos octo dies: et intelligere misericordiam. Primus sermo quem dominus fecit christus fuit de penitentia. Et similiter iohannes baptista et similiter Jonas in ciuitate ninive. hoc precepit christus. et impenitentes sunt in magno periculo: et emendantes vitam suam consequuntur mirabile fructum. Beatus petrus in die penthecostes post receptionem spiritus sancti existentibus tribus milibus personarum et etiam illis qui fuerant in causa mortis christi dixit petrus. Fratres mei in christo vos codem natis christum ad mortem: sed conuertimini et dabit vobis misericordiam. Et tunc omnes se prosternunt ad terram: et beatus petrus eos baptizauit: et ab omnibus eorum peccatis absoluit. Quod pauperes peccatores nihil spiritus est nunc ita pius sicut fuit unquam. Volo dicere quod conuertimini ad dominum: quod paratus est vos suscipere. Quod loquor vobis ecclesiasticis primo: quod estis honorabiliores: et consequenter omni statui nobilibus et etiam simplicibus. conuertimini omnes aliter ego vos commendabo omnibus diabolis.

Idicam vobis domini quam penitentiam facietis et ut mihi melius credatis adducam vobis duos testes. Dicit primo hieremias. Dicere. viij. Nemo quid bonum est loquitur: nullus est qui agat penitentiam super peccato suo dicens quid feci. Conuersi sunt omnes ad cursum suum: quasi equi in impetu vadens ad plium. Dicere et tu ysaias. xxvij. Erunt eis verbum domini. manda remanda: expecta reexpecta modicum tibi modicum tibi: ut conteratur et illaqueatur et capiantur. Ad hoc est gregorius de penitentia dist. iij. Penitentia est peccatorum causas excidere et carum suggestionibus aditum non prebere. et Isido. ibidem. Irrisus est non penitens qui adhuc agit quod penitet. Ido doctores super dist. xiiij. quod dicunt quod penitentia est virtus per quam deploramus vitam preteritam temporis et habemus propositum mediante gratia dei non redire vel amplius non committere. Sunt ne multi pariter iudicio vestro agentes sic penitentiam? Que ratio vobis dominus in parlamento vrum temere officia sit penitentia: et prologare processum propter fauores per sex annos: non velle ad dire pauperes sed solum pingues: vtrum sit penitentia. Vobis loquor ecclesiasticis tenentibus meretricis publicas et celebrantibus quotidie. et vos domnicelle quid dicatis. Etrum sit penitentia portare longas causas: solvere ieiunia: et dormire versus ad meridies. Volo dicere quod veniam postuletis a deo et ipse dabit vobis gratiam et consequenter gloriam. Amen.

Domínica secunda. xl. post prandium.

Sermo. xx.

Scende ad

me in montem etc. Non enim vocauit nos deus in imundiciam sed in sanctificationem. i. ad Thessa. iij. Si retinueritis doctrinam matutinam domini et anime deuote oportet quod laboretis ad salutem animarum vestrarum: aliter dannabimini. Paulus dicebat. voluntas dei est quod simus sancti et quod laboremus pro virtute adipiscenda: quia non sufficit dimittere peccatum: sed oportet proficere in virtutibus. sed ut non possimus nos excusare quod deus non cupit ut o

fram salutem capio aliud verbum pauli dicentis deus non vocavit nos in imundiciā sed in sanctificationes. Deus em̄ vocat nos quōq; modis.

Primo per pulsum.

Secūdo per verbum.

Tertio per nūcūm.

Quarto per signū.

Quinto p̄ gratie infusionem: per gratie augmentationē: et glorie adeptionē.

¶ De primo. Apoc. iij. Ecce sto ad ostium et pulso. si quis aperuerit mihi intrabo ad illū et cenabo cū illo. De secūdo Paulus ad Hebr. xij. Accessistis ad sanguis aspersiōem melius loquentem q̄ abel. De tertio Luce. xij. Homo quidam fecit cenam magnā et vocavit multos: et misit serū suū hora cene dicere invitatis vt venirent: quia parata sūt oīa. De quarto. ysaie. xi. Levabit signū in nationes: et congregabit p̄fugos israel. De quinto. Mat. x. Venite ad me om̄s qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos. ¶ Levate corda: intelligitis me burgenſes: si fueritis dānati non plāgatis vos d̄ deo. nūquid habetis seruitores quōd vocatis eos quando vultis q̄ ad vos veniant. quando iur somnolenti quid facit eis exatatis eos per pulsum? Voc sc̄rote q̄ nū q̄ magis appetistis exatationem seruitoris vestri q̄ deus pctōris. Domiā domicella quādo estis in lecto vestro nūquid sōmatis aliq̄n benefacere: credo q̄ sic. Dico q̄ de us vt sic vocat vos per pulsum. aliquando p̄ verbū. non sicut sanguis abel qui querebat vindictam de fratre. Gen. iij. et de penitentia dist. i. Ecce vox sanguis fratris tui abel etc. Vox autem xp̄i est ad misericordiā. Audite peccatores. venit t̄p̄s in quo in cruce loquit vobis dicens. sc̄io querens salutem vestram. Quando iudei dederūt sibi vinū felle mixtū nō cupiebat bibere vinū: sed op̄tabat salutē animarū nostrarū. Sed loquit dicens. Mat. xxv. Ite maledicti in ignem eternū ad omnes diabolos. Aliquando vocat nos christus per nūcūm. nūquid habuistis grandines: nūquid perfectiones vinearū: nūquid bella? nūquid defalcationes monetarum? Cavete ne fiat de vobis sicut de porcis qui postq̄ sunt pingues ponitur eis gladius ad guttur. Vos propter diviti-

as vestras spernitis omnes. cavete ne indignatio domini cadat super capita vestra. Aliquando christus vocat nos per signū: et istud est crux christi et sanguis saluatoris que vocat nos non ad imundiciam sed ad sanctificationem. Sed anthiocus (vt habetur primi machabeorū p̄mo) p̄cepit vt nō observaretur sabbatum nec festivitates solēnes. ¶ Notum sit cūctis q̄ dimittens seruitū dei vt veniat ad seruitia ydolorum. Iste anthiocus est diabolus. Loquim̄ mihi: cui plus seruitur vel deo vel diabolo. Diabolus vocat vos ad om̄es imundicias et christus ad sanctificationem. Habetis in fores ad hafardum et ad ludos prohibitos. Vos domini officiarū nunquid servatis regnū propter insurandū: estis magis obligati vtrū regi q̄ deo? Adatis ad loca publica istius civitatis: inveniatis iurantes per sanguinem dei: per passionem et mortē. Videatis leges vestras: nunquid habetis legem civile. C. de feriis quomodo festa sūt honoranda. Dicatis ergo domine deus da mihi victorias. et sicut mater tua beatissima virgo fuit medium: per quod verbum fuit incarnatum: ita est mediatrix p̄ quā que peccatus nobis largiuntur. Et igitur pro nobis intercedat: ad eam recurramus dicens. Ave maria.

¶ Ascēde ad me in montē etc. Ad ore solito movetur questio theologalis terminata a magistris nostris theologis fundata super evangelio hodierno: quod loquitur de trāsfiguratione xp̄i. Utrum sc̄z gloria apparet in christi transfiguratione esset generalis? Respondet doctor subtilis q̄ humanitas christi potest cōsiderari s̄m quadruplex genus cause: sc̄licet efficientis materialis formalis et finalis. Si cōsideretur ex parte cause materialis: dico q̄ cum illa materia ex q̄ hūanitas erat assumpta esset subiecta mortali: illa gloria non erat generalis. Si autem consideretur ex parte cause efficientis: cum illud corpus esset sanctissimū et anima et humanitas esset formata a spiritu sancto imediate gloria illa erat sibi ḡnialis. Sed si consideretur q̄rum ad genus cause finalis cum humanitas esset assumpta ad redēptionē nature hūane: sic si erat ḡnialis. Si autē p̄nderet q̄rum ad genus cause formalis: cūq;

humanitas esset vnita diuinitati ⁊ anima
 esset beata in superiori portione tunc erat ge
 neralis. Ideo dicit scotus: q̄ miraculose fu
 it q̄ illa gloria non redidabat in portiones
 inferiores ⁊ in corpus. ¶ Venate corda v̄ra:
 timetis dñari? vos domini audiuistis yn
 q̄ originem ordinis carthusien. Inuenitur
 in hystorijis anectidota: q̄ in ciuitate parisi
 ensi obiit vir magnus quidam ⁊ litteratus
 bone fame apud homines: quis esset oppo
 situm apud deū. qui cum esset mortuus au
 dita est vox de corpore suo dicens. ad diui
 nū iudiciū vocatus sum. Quod verbū oēs
 ecclesiasticos ⁊ seculares terruit vehemen
 ter. ⁊ disposuerunt se omnes in spiritu humi
 liato ⁊ animo contrito implorantes super
 hoc diuinū auxiliū. In crastinū vero funus
 ad ecclesiam portatur ⁊ more ecclesie parti
 fien. corpore presente vigilie mortuorum in
 choantur. Cum vero a quodā iuene lege
 retur lectio illa que sic incipit. Respōde mi
 hi: surrexit ille de feretro dicens. Ad iudici
 um vocat⁹ sum. Et iterū magis ac magis
 irriti sunt ecclesiastici ⁊ se disposuerunt ad
 celebrandū solēniter illud officium. Cū ve
 ro iterū cantaretur ista lectio scz. Respon
 de mihi: capite erecto dixit. Iusto dei iudi
 cio condēnatus sum. ¶ O pauperes pecca
 tores si illi spectaculo affussisset vidissetis
 tremere pectora: vociferare voces: ⁊ curre
 re om̄s ad confessionē. Et adhuc tertia vice
 officiū solēniter celebrauerūt. ⁊ tunc quan
 do incepta fuit illa lectio. Responde mihi:
 toto corpore erecto dixit. Iusto dei iudicio i
 inferno eternaliter dñatus sum. Et tūc su
 per hoc habito decreto extulerūt corpus ex
 tra cimiteriū: ⁊ dederūt ei sepulturam aſini
 ¶ Quidam vero cum quibusdam scholarī
 bus chartusien. fundauit religionem terri
 tus ex isto mirabili facte: quo religio vsq̄
 in hodiernū diem sancta ⁊ immaculata perse
 uerat. ¶ O peccatores si peccator secretus
 est dñatus tam confasibiliter quid de vo
 bis pallardis ⁊ meretricibus histriombus
 ⁊ concubinarijs publicis ecclesiasticis erit
 dicendum? Sed dicitis forte pater nos sa
 ciemus penitentia ⁊ christus etiam pro no
 bis sufficienter satisfecit per passionē suaz.
 verum dicitis: sed non dicitis totū. ¶ Vos
 habetis legem ciuilez. ff. de officio p̄sidis.

Lex incipit. illicitas. Adora medico impu
 tari non debet si fecit quod faciendum erat.
 Idem habetur extra de homicidio casua
 li ⁊ voluntario sicut dignus. ⁊ extra de reg.
 iu. libro. vi. Imputari non debet ei per quē
 non stat si non facit quod per eum fuerat fa
 ciendum. Audite me si placet. Nunquid ha
 betis medicos in ista ciuitate? loquimī mi
 hi. Casus enim est patens. Est hic vnus ca
 nonicus infirmus vel p̄positus aut do
 micella venit honorabilior medicus toti⁹
 ville ⁊ cum intrat cameram tota camera ē
 incortinata ⁊ nihil videt ⁊ capit candelam
 ⁊ dicit. bona vita domicella ⁊ respicit oculos
 eius naſum ⁊ vultum ⁊ dicit ei. domi
 beo vobis bene consolamini. infirmitas ve
 stra non est ad mortem. ⁊ dicit analle si do
 mina sua dormiat ⁊ festinanter scribit ⁊ fa
 cit ei prohibitiones multas dicens. probi
 beo vobis ne comedatis carnes bouinas
 nec comedatis pisces sine scamis vt āguil
 las. non bibatis vini siue aqua ⁊ super oſa
 non loquamini nec capiatis ventum: aliter
 vos estis mortua. bibatis ihsanam cum li
 quercia: ⁊ sic ponam vitam meam pro ve
 stra q̄ sanabimī ⁊ sic recedit. Ista vero mu
 lier non tenet precepta que sibi dedit medi
 cus ⁊ totum oppositū facit ⁊ comedit om̄s
 escas sibi prohibitas ⁊ moritur. quid iuris
 domine imperator? Respondet ille per ma
 iestatem meam mors non debet imputari
 medico qui fecit quod faciendus erat. Luce
 v. Non egent qui sani sunt medico sed qui
 male habent. Non em̄ veni vocare iustos si
 peccatores ad penitentiam. Nunquid fuit
 aliquis medicus magis sollicitus circa in
 firmos q̄ christus. circa animam nostram.
 Albedia non capiunt cōmuniter medicinaz
 pillulas nec fleuobothomia ⁊ pro alijs ordi
 nant. Christus vero primo in seipso fleuob
 thomiaz in arborē crucis suscepit quando
 non remāsit in eo gutta sanguinis ⁊ dictā
 quando fuit potatus selle et aceto. fuerat
 enim iam per viginti quattuor horas non
 comedendo vel bibendo ⁊ certe nihil prece
 pit quod ipse prius nō fecerit. Precepit no
 bis q̄ non capiamus ventus superbie: ipse
 primo fuit humiliatus. p̄cepit q̄ nō simus
 auari ipse fuit pauperrimus. ¶ Domini in
 stitiani: christus precepit q̄ nihil capiatis

Ubi dicitur
 q̄ odo tunc
 ⁊ in n̄s v̄s
 iustia tu v̄s

Responde
 mihi

de alieno. vos ducitis magnū statū & etias
 ycores vestre. ipse habet cathenas & zonas
 aureas: signū est qd̄ habetis lucrū in archa
 & dānus in p̄dicentia. Sed dicitis forte: p̄f
 officiū est paruū: si practice sunt bone. Vos
 iuvenes peccatores & etiā p̄dices cuiuscū
 q̄ officij nūquid dieb' festiuis facitis mala
 eundo ad locū imundū & ad ludos. Videat
 is quid habetis in statutis vestris. nūquid
 āno millesimo q̄dr̄ingentesimo fuit p̄hibi
 tū qd̄ oēs ludi cartharū: & sic de alijs expel
 lerēt & cōburerent & qui iūctus eēt ludēdo
 condēnatus eēt soluere q̄draginta solidos
 parisienses. & qd̄ oēs meretrices p̄onerētur
 extra ciuitates in aliquo loco. Scdm̄ em̄ le
 ges concedens eis domū priuā domo sua
 Sanguis xp̄i clamat contra vos dños in
 sticiarios: ad quos spectat corrigere: & ta
 men nō corrigatis hm̄oi facinorā. Eolo di
 cere vt vnusquisq̄ cōuertatur ad dñm̄ & te
 neam' consiliū ip̄s': quia bon' & expertissi
 mus medicus est. Dimittamus igitur val
 le miserie & ascendam' ad montem gratie.

Juxta verba the. p̄f. Ascende &c.
 ¶ In isto sermone erunt due p̄tes.
 Prima erit facri euāgelij expositiua.
 Secunda virtuosē ascensionis demonstra
 tiua.

¶ Quantū ad primā partē. Dixim' in duob'
 bus p̄cedentibus sermōib' de p̄cedenti
 bus & concomitantibus transfigurationem.
 Restat videre de sequentib'. ¶ Dñi mei op
 timū est laborare ad eundū ad paradysum.
 Quid fuisse si petrus habuisset vnā partē
 illius glorie quā nūc hz: cū solū habuisset vnā
 scintillā de torrente voluptatis: & tñ nescie
 bat vbi erat. Sequētia transfigurationē fu
 erunt tria.

Primo sanctorum cōmunicatio siue affo
 ciatio.

Secūdo trinitatis manifestatio.

Tertio meriti beatificatiō declaratio.

¶ De primo. Ecce apparuerūt moyses & he
 lyas in signū qd̄ bti erim' cū sanctis. Secūdo
 facta est vox de nube. Dic est fil' meus. i.
 Johā. iij. Cum apparuerit similes ei erim'
 qm̄ videbim' euz sicuti est. De tertio. Circui
 bāt p̄ castellā euāgelizantes & curātes vbi
 q̄. Luc. ix. Hodie sunt mille q̄dr̄ingēti nos
 nagitaq̄tuor āni qd̄ moyses & helyas loq̄

bātur euz xp̄o in monte thabor: & signat ad
 istam qd̄ iudei dicebant: qd̄ p̄s blasphemā
 bat legē dei. Sed ad confutandū iudeos et
 ad p̄bandū legem xp̄i moyses apparuit cū
 eo loquens quasi legē eius approbādo. In
 sup dicebant iudei: qd̄ xp̄s destruebat p̄phe
 tias. Ideo ad illud p̄futandū helyas appa
 ruit & locut' est cū xp̄o ad reprobandū ei'
 p̄dicatiōne sumptā ex p̄phetijs. Petr' nō
 cognouerāt helyam donec sp̄s sanctus ap
 paruit in nube: ad denotandū qd̄ sp̄s sanc
 tus illuminat omnē hominē per gratias.
 Filius vero apparuit in carne ad denotandū
 dum qd̄ videbim' diuinitatē & humanita
 tē qm̄ ascendemus per dei gratiā in montes
 glorie. vnde Grego. Qui dicit qd̄ nō videm'
 qui vidētē oia vidēt. Sicut videns specu
 lum videt speculū & oia rep̄tata in specu
 lo nisi deus velit aliquid celare. Isti ergo p̄
 phete loquebātur cū iesu. Sed: de quo loq̄
 bantur: loquim' mibi dñe domicelle: & quo
 loq̄mini ad mulierē qm̄ estia separata: Et vos
 turpes & viles mulieres de quo loquimini
 cū amatorib' vestris qm̄ loquim' ad aures
 & capitis camerā in inferno. non erat talis
 locutio in transfiguratione xp̄i & p̄phetaz
 sed loq̄bant de triplici excessu: scz
 Amoris.
 Doloris.
 Et dedecoris.

¶ De primo. Johā. xv. Maiorē charitates
 nemo hz &c. De secūdo. Tref. i. O vos om̄s
 &c. De tertio. ps. Afflict' suz & humiliatus
 suz nimis. Nūquid fuit magn' excessus in
 xp̄o quādo non solū pro amicis: sed etiā p̄
 inimicis mortuus est. Nūquid magn' excel
 sus fuit in eo doloris qm̄ nō remāsit lingua
 illesa qm̄ dederūt ei bibere fel & acerū. Nun
 quid excessus dedecoris fuit magn' eoz eo
 qm̄ illa facies tam p̄ciōsa fuit tā inhumanif
 tractata: & p̄pter sputa & vulnera facies ei'
 apparuit sicut facies leprosi. & fuit suspens
 sus in loco ignominioso & morte obprobrio
 sissima: scilz crucis inter duos latrones: sic
 p̄nceps latronū. Hoc dicebant sanctissimi
 p̄phete corā eo genubus fletis assistentes:
 & faciē christi p̄ciōsissimas intuentes. Prio
 em̄ dicebat helyas. Ego scripsi de vobis: qd̄
 essetis turpissima morte condēnatus. Pro
 pter vos ego feci occidē prophetas. Et hui

He. ij. secunde do. xl.

liter dicebat moyses. ¶ Dicit hic bonauertu
ra in arboze vite. Domie iesu xpe cōcede mi
hi aliquā guttulā tue gratie quā hodie ha
buerūt sancti pphete quare non merui his
sacratissimis interesse misterijs. ¶ Vos eti
am dñi qui nō interfuistis in transfigurati
one xpi: s; mō libent̄ audis̄ d ea loq̄ vt det
vobis grām illā cogitandi ⁊ ad illā pueni
endi. Dimittatis valle miserier ⁊ ascēdat̄
ad montē gratie. Iuxta verba the. prealtū.
Ascende ⁊c.

¶ Quantū ad secundā ptem. Oportet labo
rare vt ascēdamus ad terrā pmissiois: ⁊
opz stare in tertia mansione ad transēdūz
desertū presentis mūdi. Est autē tertia mā
sio pctōz cōmissōz p penitentiā vera emen
datio. Dixim⁹ heri: q̄ tria sunt que nos in
ducūt ad verā penitentiā. Pro nūc est ad
uertendūz q̄ pnia capitur dupl̄r. Vno mō
p virtute: s; p iusticia punitua actu aut
habitu. Secūdo capitur p sacramēto. Nos
loq̄mur hic de pnia primo modo ⁊ secūdo
mō: q̄ quelibet est necessaria nō obstatē q̄
nō p̄fiteamur. Scotus in. iij. dist. xliij. dicit
q̄ pnia de rigore verbi est tenere penam. i.
penalitates voluntarie assumptas. De qua
Job. xli. dicebat. Ago penitentiāz in fauilla
⁊ cinere. ⁊ Ezechiel. xviij. Convertimī ⁊ agi
te pniā. ⁊ Leuitic. v. Aīa que pctm̄ fece
rit aget pniā. ¶ Est autē aduertendū q̄ si
cut in domo regis sunt tres pditiones deli
quentiū. Quidā sunt seruitores pditores
⁊ illi debent suspendi in pambulo. Alij sunt
rebelles: ⁊ illi debent incarcerari. Filius si
offendat pat̄rē d; virgīe suffragari. ¶ Silr
iusticia deli bz triplicē carcerē. Primus car
cer est p proditoribus dānotis. ⁊ iste ē car
cer inferni. Jō dicit pauperes pctōres ps.
Dñe ne in furore tuo arguas me ⁊c. Et pro
nerb. vi. Zelus ⁊ furor viri nō parcat in die
vindicie. Quo ad s. dñm dicit ps. Neq; in ira
tua corripas me. Quo ad terciū. Adiserere
mei dñe: quoniam infirmus sum. ¶ Ad faci
endū penitentiā in hoc mundo tria sunt
necessaria.

Primo p̄teriti pcti cessatio.

Secundo p futuro diligēs euitatio.

Tertio pro pacto peccato dura emendatio.

¶ De primo. Job. viij. Dixit christus multe
ri adultere. Et de ⁊ amplius noli peccare.

De secūdo ad Roma. vi. Sicut exhibuistis
mēbra vestra seruire immundicie: ita ⁊ nunc
exhibite seruire iusticie in sanctificatione.
De tertio. ps. Laboraui p singulas noctes
lectū meū. ¶ Venate corda vos dñi habuis
stis multos predicatorēs qui p̄dicauerūt
vobis indulgentias apostolicas ⁊ plenari
as absolutiones: omnia illa nihil sunt nisi
seruetis ista tria: aut eternaliter damnari
oportet.

Primo opz cessare a pctō.

Secūdo diligenter euitare.

Tertio dure emendare.

¶ Lapiatis quodcūq; pctm̄ voletis quod re
gnat̄ ī ista ciuitate vos dñi iustificari. ⁊ vos
diuites in crassati ⁊ impinguati nūquid ha
betis medicos superstitiosos ⁊ sortilegos:
nūquid emisistis officia vestra quattuor mil
libus scitis ⁊ habetis magnū statuz. Dñs
nouit vnde veniūt iste pecunie. Et vos vsu
rarij qui comeditis substantiā pauperis: si
cut escam panis. Et vos ecclesiastici qui nu
trit̄is meretricēs de bonis crucifixi vos est̄
auditores verbi: sed nō factores. Dico ergo
nō ego s; dñs. Agite pniā: aliter v̄reme
diabilyter crinis dānati. Dñs dat vobis lo
cū pniē ⁊ vos induramī magis. Considera
te q̄ multi sunt in inferno q̄ nūc p̄ fecerunt
tot mala quot vos fecistis. Apoca. ij. dicit.
Ecce dedi ei t̄ps̄ vt pniā ageret ⁊ nō vult
penitere a fornicatione sua. Sequit̄. nisi pe
nitentiā ab opibus suis egerit filios suos
interficiā in morte ⁊ punitio maxima erit.
Volo dicere q̄ emendetis vitā vestrā ⁊ cō
uertimī ad dñm vt studeatis placere deo.
Dimittatis vallem miserie ⁊ ascēdat̄is ad
montē gratie. Ascende ad me ⁊c.

¶ Ser ia secūda dñice secūde. xl. Ser. xxi.

Scēde ad

me in montes ⁊c. Auer
tatur obsecro ira tua et
furoz tuus a ciuitate tua
hierusalē ⁊ a monte san
cto tuo. propterctā em̄ nō sra ⁊ in q̄tates
patrū nostrorū positi sum⁹ in obprobrium.
Danielis. ix. ¶ Dñs ⁊ aie denote si retinuis
doctrinā vobis datam: debetis laborare p
salute vestra. Veri diximus q̄ deus vocat

nos vt simus sancti. ⁊ diabolus vocat nos ad statum peccati ⁊ finaliter ad dānationē eternā. Et cognoscam⁹ quibus subiamur p peccatis hodie ostendit in epistola. ⁊ dicit sic Daniel. Dñe deus qui eduxisti populum tuū de terra egypti nos sum⁹ hodie positi in obprobriū oibus circūstantibus propter pctā nostrā. Daniel erat in captiuitate ⁊ orabat p populo. Dñi si nos sciremus penas quas p peccatis meremur studerem⁹ emendare vitas nostras. Propter pctā iudeorū hierosolyma fuit destructa: templū diruptū: oia loca fuerūt desolata: ⁊ ipsi filij israel ducti fuerūt in babiloniā ⁊ durit afflicti. Dñi oia in figura contingebant illis. aie nostre priuate sunt gratia ⁊ sunt in cōfusio ne ⁊ in manu diaboli. vnde ps. Filia babilonis misera. aīa p̄ctus est decolorata: tēplū est diruptū ⁊ destructū: vbi diuinū officiū nūc celebrat: sc̄z diaboli sunt templū dei quod estis vos ⁊ aīa vestra vbi deus debet coli diabolus inhabitat. Videte domini si veniret soldanus ⁊ intraret istam ecclesiā ⁊ deponeret imaginē crucifixi ⁊ bēe marie virginis ⁊ aliorū sanctorum ⁊ sanctarū ⁊ apponeret ydola sua nunquid fieretis vos videntes istā desolationē: credo q sic. Quale remediū: cōuertimī ad dominū. O miserimi peccatores videatis oēs vicinos vros ab ytraq; parte. videatis deū a parte iuperiori qui iudicat vos. a parte sinistra diabolū qui querit arripere aīas vestras. a parte dextra angelos qui plangunt vos ⁊ querunt vindictā de vobis. a parte inferiori cōscientiā que remordet. Quod remediū: Dicamus cū danielē ppheta. O dñe deus libera nos a confusioe babilonica: non nostris meritis sed tua misericordia. Et ad hūc facilius impetrandū orabimus beatissimam virginē mariam vt nobis impetret grām: p̄sentabimusq; illi salutationē angelicā dicendo. Ave.

¶ Ascēde ad me in montē ⁊c. Ab ore solito mouet q̄stio r̄imīata theologis ⁊ magis nostris theologis sūdata sup euāgelio terminata a beato Thoma in prima. ij. q. lxx. vbi dicitur. in peccatis vestris moriemini. Antrum sc̄z diabolus possit esse causa sufficiens ad perpetrandum peccatum, ⁊ respon-

det doctor. Aliquem eē causam peccati potest intelligi tripliciter. Vno modo q̄ alius quis sit causa voluntatis. Et tunc illud dicitur esse causa quod potest mouere voluntatem: ⁊ sic diabolus non potest esse causa nec deus etiā. Alio mō aliquid potest esse causa obiectiue. Et hoc multipliciter. Vno modo obiectū pponēdo. alio modo mouēdo Alio mō suadēdo. Et alio mō siliū p̄bēdo. Et hoc modo diabolus potest esse causa peccati voliti. sed deus non potest esse causa efficiens. Quia s̄m Augustinū. de auctore nō sit homo deterior. ⁊ Tenete corda vestra: qd viderit vobis domini timeris dānari: Dicitis forte in cordibus vestris. deus si vult preseruabit nos a peccato. verum est: sed si vultis habere gloriā huius mundi ego inuito vos ad perdendum gloriā paradisi. Habetis ad hoc legem ciuilem. ff. si certū petatur. l. secūda. Si aliquid certum p certo loco ⁊ tempore alicui debeatur: et altero loco ⁊ tempore petatur iniusta est petitio. Et idem habetur in decretali extra de plus petitionibus. ca. consilium in antiquis. vbi dicitur: q̄ petino potest eē iniusta quadrupliciter.

Primo re.

Secundo tempore.

Tertio causa.

Quarto loco.

¶ Casus est patens. ponatis per casum q̄ habeatis duas curas in diuersis locis. Magistri nostri dicunt: q̄ non debetis tenere duo beneficia. Sed secundo methaphisice dicitur: q̄ siuis theoricē est scire. siuis vero practice est operari. Multi sunt qui sciunt q̄ quicunq; habet duo beneficia incompatibilia est damnatus: nisi dimittat vnum: sed tandem veniunt ad practicā ⁊ habēt duo tria quattuor: ⁊ sic de alijs: ⁊ dantynū vni sacerdoti vt det ei decem francos p p̄sione singulis annis. vendunt patrimonium suo seruitori vt seruiat ei per duos annos. Si seruitor petat patrimonium ante tempus seruitij: vtrum teneatur reddere. Dico q̄ non. Itaque. xxij. Vocauit deus non ad gaudium delectationis. ad quid ergo? ad planctum fletum ⁊ Iohannis. xvi. Abundus autem gaudebit: vos autē contristabit

mini: sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Non queramus ergo ante tempus gloria paradisi. opus primum tritari & agere penitentia. Dimittamus igitur valle miserie & ascendam? ad montem gratie. Juxta verba the. pas. Ascende &c.

In isto sermone erunt due ptes. Prima erit sacri euangelij expositio. Secunda erit virtuose ascensionis demonstratio.

Quantum ad primam partem euangelij duo continet. Primum est dura comminatio. Ibi in peccato vestro moriemini. Secundum est formidanda distinctio. cum dicat. vos de deorsum estis.

Domi ne leuate corda vestra. qui bene aspiceret istud euangelium non esset fas predicare: sed flere potius. Christus dixit iudeis. Ego vado & in peccato moriemini. vado scilicet ad mortem corporalem quam mihi inferetis. & in peccatis vestris moriemini morte spirituali. Et queretis me & non inuenietis. Tunc irato animo scribe & pharisei dixerunt quo vadis. Respondit quo ego vado non potestis venire: quia vos de deorsum estis. ego autem de sursum. & vos de hoc mundo estis & non ego. O populi ve illis supra quos cadet presens sententia. Eccles. xli. Ne vobis viri impij qui dereliquistis legem altissimi. Melius fuisset vos fuisse abortiuos. Ideo iob loquens in ploratu eorum qui moriuntur in peccato mortali dicit Job. x. Quare de vulua eduxisti me: qui vtinam consumptus essem &c. Non dicebat hoc quia erat in peccato mortali: sed dicebat in persona peccatorum. **S**ed dicetis forte in anab? & cogitationibus vestris pro nos vellemus quod daretis nobis aliquam doctrinam vel coniecturam ad cognoscendum si moriemur in peccato mortali. hoc est plurimum difficile. Quia Eccles. ix. scribitur. Nemo scit an amore vel odio dignus sit: sed in futurum omnia seruatur incerta. Dico quod ego nescio de me: quod dicam de vobis. Licet habeatis vnam coniecturam. Iob. viij. vbi dicit. Vos ex patre diabolo estis. Vtinam non habeam? talem patrem: & opera eius vultis facere. Ille enim homicida fuit ab initio & in veritate non stetit. Et si hoc nos possumus? ponere tria signa per que quis poterit cognoscere an in peccato morietur. Primum quod post natiuitatem cito postquam potuit peccare peccauit mortaliter & non penituit. De

cum quia non sufficit ei peccare semel: sed continue peccat. Tertium: quia non solum ipse peccat: sed est causa quod alij peccant. Eadem? vnum puerum quando ducitur coram nobis et imaginem propter signa que habet: vna mulier dicit: in conscientia mea ego credo quod est filius talis. Et quomodo cognoscit? Respondet: quia similia signa habet. Magister sententiarum dicit quod diabolus? immediate post creationem peccauit. Secundo post peccatum semper perseverauit sicut bonus angelus perseverauit in bono. Tertio spiritus noster nos tentare. si vos estis de numero danatorum poteritis et istis signis cognoscere. De primo Job. viij. Ille homicida erit ab initio & in veritate non stetit. De secundo. Psal. Malicia eorum qui te oderunt: ascendit semper. De tertio. Job. xxi. Post se omnem hominem trahit & ante se innumerabiles. O peccatores habetis signa & imaginem diaboli. dic mihi o meretrix in quo tempore primo te ipsam prostituisti. dic mihi secundo si ab illo tempore semper perseverasti. dic mihi tertio nunc quid es nunc maquerella: postquam effecta es antiqua? certe tu es filia diaboli: & portas imaginem & signa. o infelicissima vita nostra. nunc quid tales inuenietis in ista ciuitate que in iuuetate incipiunt lupanaria & semper continuant: & postmodum efficiuntur maquerelle. Ego facio appellationem de vobis domini iusticiarij qui non facitis punitionem de similibus maquerellis. si esset aliquis. latro in ista ciuitate qui furaretur decem solidos sustigaretur pro prima vice: si recidivaret: esset mutilatus in corpore: si tertio furaretur esset postus in patibulo. Dicatis mihi domini iusticiarij quid pretius est: centum scuta? furari aut vendere vnam filiam. Credo quod vendere filiam. Videte igitur o peccatores ne portetis phisonomiam diaboli. Secundo dicit christus iudeis. vos de deorsum estis ego de supernis super? super? Aliquis potest cognoscere esse de sursum tripliciter. primo conuersatione. secundo ore. tertio operatione. De primo: nunquid paulus mentit? est quando dicebat ad philip. iij. Nostra conuersatio in celis est. De secundo. Math. xij. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona: & malus homo de malo thesauro profert mala. De tertio paulus ad Gal.

vi. Qui seminat in spiritu: de spiritu metet vitam eternā. Domini vidistis aliqui domi cellas quā vadunt ad eccliam: vos potestis cognoscere illas de qua patria sunt: conuersatione: verbo et opere. in loquela si sint de picardia vel parisienses. Primum ad opationem vos dicatis quod illi quā tenēt banquas ad ysuram sunt de lombardia. sed illud ē nūc satis cōmune oibus. Volo dicere quod qui libenter cōuersant cū bonis et in bonis operibus sunt de sursum: si vos filij hoc factis signū est quod estis de paradiso. loquendo de humanitate xp̄i et de diuinitate et gaudijs paradisi. ps. Beati quā habitāt in domo tua dñe: in secula seculorū laudabunt te. Tertio cognoscatur aliqui esse de aliqua patria: quā facit opera illius patrie. nunquā quā vos peccatis: factis opera inferni: certe si xp̄s est hic diceret vobis quod dicebat iudeis. Vos de deorsu estis. Estis hic truffatores qui dicitis aliqui: vtinam deus custodiret sursum paradisum: et nos permitteret viuere in voluntatibus nostris. et vos infames xp̄ia ni quā iuratis. per vulnera xp̄i. per corpus et sanguinē. nūquid istud est idioma inferni: quā etiam loquimini de meretricibus et ysurijs: certe vos portatis imagines dyaboli. Volo dicere quod amodo dimittatis peccata et consuetudinē peccandi: et benignissimus deus dabit vobis gratiā intrandi terrā promissionis. Iuxta verba thematis passum. Ascende ad me in montē et c.

Quantū ad secundā partem. Dicatis domini velleis ascendere montem gratie? si habeatis bonū cor ego conducam vos: sed opz paululā stare in tertia mansione. oportet enim corrigere pauperē vitam quā durissis. et hoc per veram penitentiā. Primo dicendo ego amplius nō peccabo. Secundo dimittendo voluntatē peccandi. Tertio proponendo bene agere et erequi ppositū bonum. sed agere penitentiā est plurimū difficille. Leuate corda domini: audite et vbum terribile quod scribitur de penitentia. di. i. ca. ij. §. Sunt qui arbitrantur. Et idem habetur de pe. di. ij. ca. ij. et sunt verba Ambrosij. Facilius repperi qui innocentiā seruauerunt: quā qui veram penitentiā peregerunt: quasi dicat plures inueni qui facili? custodierunt innocentiā quā qui in peccato. morz

tali existentes fecerunt condignā penitentiā. Volo dicere quod si pauci sint quā agāt verā penitentiā: plures sunt quā post pactā p? pascha ad vomitū reuertūt sicut canes. Sua deo igitur vobis oibus vt laboretis facere penitentiā: dum tēpus habetis. Multa tñ sunt quā retrahūt peccatores ab hōiō penitentiā faciendā. et sunt. sex in ordine impeditōna. Primā est presumptio nequissimā. O deus meus quot homines deuorat hec dira et fera pessimā: loquimini mihi. sunt ne duo in tota comitina qui sint in tali statu in quo vellent mori? credo quod nō. sed quod obest: certe dyabolus qui promittit longeuam vitā. longeva em̄ vita multos perduxit ad dānationem et spes penitendi in articulo mortis. Ideo Scorus iij. di. xx. q. i. qua querit. Vtrius penitentiā sera sit frutuosa. Dicit quod quibus quis possit frui in articulo mortis: valde tñ est difficile et periculosus. Domini medici vobis loquor quā acceditis ad egrotū non debetis apponere manū: nisi primo fuerit confessus et cōtritus. Vobis textum. extra de peni. et remi. ca. Cum infirmitas. Sed forte dicetis pater practica est talis quod nunquā psuadem? confessionem ne forte infirmus dubitet de morte: sed quā primā videmus quod infirmus est afflic? adeo quod nō potest loqui nec emittere anhelitū: tunc dicimus quod oportet habere confessore et aquam benedictā. O deus meus hec confessio penitus nulla est. tunc em̄ infirmus pene vsum rationis perdidit Vobis exemplū in vitis patrum de illo ysurario qui postquā longo tempore egrotauerat: penitentiā et confessionem contēnēs demones super equos nigros illius vsu rarij ingrediuntur. quos videns ysurarius auxilium dei implorabat. Quē sic alloquitur alter demonū. tarde inuocasti. superest vt nobiscū proficiscaris. Unde quidā medicus doctissim? dixit mihi se interfuisse mortuū cuiusdā nobilis viri istius regni: qui cum esset inter manus medicorum laborans in agone dixit. vadatis mihi questū doctorē talem. qui cum irent: emisit spiritū. O magnum periculum. Caueat igitur domini medici: et patientes vestros primū ad medicānam spiritualem inuitate: et consequenter medicinam corporalē sibi propinare. Et

detis latrones habentes cordam in collo: nesciunt quid dicunt qñ consentunt: sed loquuntur sicut picca. O peccatores penitentiā agite: nolite expectare dies no iustitios. Tanta est enī doloris vehementia in infirmo: q̄ vix pōt memorari de deo nec de sanctis eius. Et si infirmus agat aliquā penitentiam hoc potius facit propter timorem mortis q̄ propter amorē dei. Nunquid legistis domini mei q̄ veniens ielus hierusalem fleuit super illā & dixit: quoniam circū dabant te inimici tui &c. Certe peccatores ciuitas est anima: que quādo egreditur de corpore: mille dyaboli circumdant eam in hora mortis. Quapropter videatis vitam vestrā quā ducitis. vos domini mundant & vos domini iustificari: dimittatis causas iniustas: laborate vt sitis in illo statu: in q̄ velletis mori: & doleatis de omnibus peccatis: & sic miseretur vestri deus: & venietis ad terrā p̄missionis: quā det vobis Amen.

¶ Feria tertia dominice secunde quadragesimo. Sermo. xxiij.

Ascende ad

me in montes & esto ibi. Surge & vade in sarepta sidoniorū & manebis ibi. p̄cepti enī ibi mulieri vidue vt pascat te. Tertij Reg. viij. Dominus & anime deuote si retinueris doctrinam: debeat laborare pro animabus vestris. Veneri habuimus duram cōminationē christi dicentis q̄ nisi emendauerimus vitam nostram: in peccatis moriemur. Nunc p̄poni ad sensum literalē & morale. Erat q̄dam propheta magn⁹ Velyas nomine princeps carmeli cui deus locutus est dicens. Vade in quandā villam que vocatur sarepta sidonie & inuenies viduā: cui p̄cepi vt te nutriat. Qui Velyas surrexit & venit ad portam ville & inuenit quandā mulierem coligētē ligna. cui dixit talia. Amica mea ego sum alterat⁹ valde. da mihi paululū aque in vase. Cūq; mulier pergeret vt afferret: clamauit post dorsum dicens. Affer mihi & buccellas panis: q̄ sum ieiunus. Dixit mulier. obsecro dñe: viuit dominus & viuit ani

ma tua: q̄ non est panis in domo mea: sed tantū pugillus farine q̄ntū man⁹ pōt capere: & colligo ligna vt ingrediar: & faciam subcynericū panem p̄ me & filio meo ne moriamur. Dixit p̄pheta. ne dubites: quia hec dicit dñs deus israel ydria farine nō deficiet: nec lictus olei minuetur vsq; in diem in qua dñs daturus est pluuiā super faciem terre. Erat enī Velyas tū itinere cum senio fessus nec poterat amplius ire: sed sedens ibi quiescebat: mulierem dep̄cādo. Que abiit & fecit iuxta p̄bum Velye. Et comedit ipse & illa domus eius tota. & ex illa die ydria farine nō defecit: nec lict⁹ olei est minutus. iuxta verbā dñi. ¶ Leuate corda: loquimini mihi qd hoc denotat ad sensum allegoricū. Certe si cuncta recte notentur: hic tangitur nostre redēptionis mysterium. Velyas qui venit in sarepta: est saluator qui venit in terrā. Sicut enī Velyas destruxit p̄phetas Baal: sic xp̄s venit i terram vt destrueret seruitū dyaboli. Multi er que colligebat ligna: significat naturas humanas que in fide xp̄i vixit quinq; mille annis colligendo ligna crucis. Omnes enī iusti qui habebant spem passionis xp̄i saluabantur in fide xp̄i v̄turi: colligebat oēs ligna. i. meditationem crucis. Iste vero p̄pheta qui fecit bibere &c. Si xp̄s fatigatus ex itinere sedens sup puteū dixit samaritanē. da mihi bibere. Job. iij. Et x̄tis in cruce dicit sitio. sciebat autē q̄ nō daretur ei neq; viniū neq; aqua. Conqueritur hic beatus Bernar. O bone iesu quid sitis? de fame tace: & de siti loq̄ris. salutē animarū nostrarum postulans nō querebas potū aut escā materiale ad reficiendum corpus vel stomachum. ad denotandū q̄ nunq̄ aliquis famelicus vel sitibūdus magis appetuit comedere vel bibere: q̄ xp̄s salutem animarū nostrarū. Job. iij. Adens abus est vt faciā voluntatem eius qui misit me. Volo dicere q̄ colligamus ista ligna scz meditantur crucis & dominice passionis & perseuerantia honorum operum. Et hoc per intercessionem beate marie virginis cui mentē pia dicemus Ave.

¶ Ascende ad me in montē &c. Arbore consueto mouetur questio theologicis a magis sitis nostris theologis: fundata in euāgē

lio hodierno scz vbi dicitur q̄ scribe & pharisei faciebant opera sua vt viderentur ab hominibus: & terminata a Bonauen. dist. xxxvij. secūdi. Anrum scz bona opera possint fieri seu ordinari vel referri ad duos fines. Et dicit q̄ duplicem finem possumus in operibus humanis imaginari. Primo q̄ sint duo equaliter boni & principales: & hoc nō est possibile. De quo Eccle. ij. ve peccatorū ingredientī terrā vt retributionē recipiat. Tertio mō potest intelligi q̄ vnus sit principalis & alius minus principalis: et vnus sit subordinatus alteri: & sic non est aliqua culpa sed potius est maior meritū. Et si aliquis canonicus vadat ad ecclesias propter decum & minus principaliter vt recipiat distributionem: & illam pauperibus eroget. Quare corda dominū: in metis mori in peccatis vestris: velletis habere paradisum & ducere vitam quam conuenistis: oportet emendare vitam vestrā aut damnari: faciatis quod volentis. Sz dicitis: pater dicatis nobis quare in hoc mūdo nō debemus capere delectationes & glorias mundanas: cum in fine dierum nostrorū possimus emendare vitā & agere penitentia de peccatis & sic intrare terram promissionis vestri & calcari: Dēns legē ciuile. ff. d. ab ortibus & eorum liberis. l. ij. Suscipiēs terram seruituti subiectam seruus efficiat euz omnibus subiectis filijs postea natis. Nec min⁹ habetis i decreta. in maiorū volumine. ca. Cum redemptor. xij. q. ij. Et sunt verba Grego. Redēptor humani generis naturam assumpsit naturam: vt nos a peccatis redimeret. Quero vob̄ domini burgen. si in sancto dionysio esset vna vinea talis conditionis: q̄ qui eam emerget esset subiectus beate marie parisiē. venit vnus burgen. qui eam emit. queritur vtrum subiectus seruituti: Respondit imperator q̄ sic: & ipse & sui successores. Et inam deus non

faciat nobis sic. Johan. viij. Qui facit pctm̄ seruus est peccati. & ad Roma. vi. Nunc liberati a peccato serui autē facti deo habetis fructus vrm̄. O peccatores: vos estis in seruitute dura dyaboli: quale remediū? Natura humana ante cōmissionē peccati nefecibat quid erat seruitus: sed per peccatū natura humana incurrit seruitutē: quā christus redemit ab ipsa seruitute per incarnationē. Volo dicere q̄ si culpa vestra impedit si in peccato fuistis & in seruitute dyaboli si vultis ascendere ad montem gratie oportet q̄ dimittatis vallem miserie. Iur̄ verba thematis preassumpti. Ascende ad me in montem &c.

In isto sermone erunt due ptes. Prima erit sacri euāgelij expositiua. Secunda virtuose ascensionis demonstratiua.

Quantum ad primū. euāgelium duo documenta necessario obseruanda continent. Primum est recte intentionis in omnibus dispositio. Secundum est nostri animi in omnibus vera humiliatio. Primus tangitur ibi. super cathedram Moysi quecumq; &c. Secundū ibi. nolite vocari rabi. Quāru & ad primū dicit Ambrōsius in homelia Videte fratres dulcedinē saluatoris & mā suetudinem: scribe & pharisei volebant tradere morti: dicebantq; illi iniurias: ipse autem immemor iniuriarum dixit cōmunitati apostolorū q̄ quecumq; dicerent eis scribe & pharisei sedentes sup cathedra Moysi facerent & adimplerent: sed vni opera eorum non facerent. Illud tangit predicatores: prelatos: curatos: & omnes qui ascendunt super cathedram: si male viuunt. vos laici vni opera eorum nolite facere. dicit enim & non faciunt. Dilatant enim filateria sua vbi scribebantur precepta decalogi vt scribitur Deuteronomij. vi. Tigabitis ea in manu tua ante oculos tuos. Iudei enim ponebant precepta ante oculos in paragameno scripta: & vocabantur filateria. Intentio christi est prohibere ne quis cuiuscunq; status sit: faciat aliquod opus: vt videatur ab hominibus. Nam dicit Christus. Amen dico vobis: receperunt mercedem suam. Sed vos dicitis: pater est ne peccatum vanagloria: Thomas in

quolibeto dicit q̄ de peccato luxurie: gule: vsure: symonie: nemo dubitat qui sint peccata. hoc em̄ manifestū est: s; de inuidia: vana glia: et ira: hoc est difficillimū cognoscere. Dicit em̄ ps. A sagitta volāte in die a ne goctio pambulante in tenebris: ab icursu et demonio meridiano. sup quo Bern. Vanitas vane glie nō est modicus. Is em̄ leuiter veniat et velociter transeat: vulnus tñ causat. Sagitta volans in die velociter venit: sed qñ tangit vnū hoīem in stomacho: val nus nō est modicus. Tho. ij. q. cxxij. ar. ij. et Alexan. in. ij. et Henri. quolibeto. ij. dicit q̄ vana glia pōt dici mortale pctm̄ triplici rōne. Primo rōne materie. sicut qñ q̄s gloriatur de malo. Alio mō rōne finis qñ est mortalis. Tertio mō qñ aliquis refert sibi qd̄ est deo referendū. De pmo dicit ps. Quid gloriaris in malicia q̄ potens es in iniquitate. De secdo dicit. Eleuati est cor tuus dixisti: deus ego sum. De tertio Aug. lib. de doctrina xpiana. Quicqd̄ pinet ad sacras scripturā fidē: spem: et charitatē ad dei honorem esse dicimus. Vana ergo glia qñ est pctm̄: vtputa si aliq̄ mulier appetit honorem ex supbia. et talis d; portare velle illū dyaboli. aut qñ aliquis vult et appetit laudem sui. Et pōt esse pctm̄ mortale tribus modis. Primo qñ quis iactat se peccasse. ps. Quid gliaris in malicia. ppter ea deus destruet te in fine et euellet te. Qñ q̄ aliquis iactat se aliquā virginē violasse: vel percussisse aliquē: talis mortali peccat. Secdo cōmittitur cū quis diligit plus istam vanā gliam q̄ deū. hoc tangit eos q̄ nō dicunt veritatē in societate vñ in caplo: ne sint in mala gratia assistentiū vel superiorū. Tertio mō committitur qñ quis gratiam bñi predicandi refert in seipm̄ quam debet referre in deum: et hoc est mortale pctm̄. Et principaliter cōmittitur vana gloria rōne finis. sicut aliquis ieiunat non ppter preceptū diuinum sed vt appareat bonus: et hoc est peccatum mortale. si vero sint tales cogitationes que non sint morose: sic vna mulier dicit q̄ est in ecclesia tot cogitationes veniunt sibi q̄ multi eam aspiciāt: potest esse solū peccatū veniale. opz em̄ cito expellere istas cogitationes. Sicut faciebat Abraā qñ offerebat sacrificiū expellebat muscas cū viri

ga. Sen. xv. Sic opz expellere istas cogitationes. Si igitur veniat vobis in mentē q̄ aliqua mulier que alias male vixit non sit ita bona sicut vos. dico q̄ vos estis ingrati deo. forte em̄ si deus dedisset sibi gratiā quam dedit vobis fuisset melior: et vixisset ad laudem creatoris sui. volo dicere q̄ opera vestra refractis ad laudē dei: q̄tum ad illud vñm̄ euangelij. Qui se humiliat exaltabitur. Est triplex humilitas: cordis: operis: et operis. De prima Abahei. xi. Discite a me q̄ mitis sum et humilis corde. De secūda Judth. ix. Humiliū et mansuetorū semper tibi placuit supercatō. De tertio ad Ephes. iij. Obsecro vos ego victus in domino vt digne ambuletis vocatione q̄ vocati estis: cum omni humilitate et mansuetudine cum paciētia supportantes inimicē in charitate solliciti seruire vnitatem spūs in vinculo pacis. Volo dicere deponite oēm supbiam et sectamini humilitatē: dimittatis vallem miserie ascendatis ad montes gratie. Juxta verba thematis passumpti. Ascende ad me etc.

Quantū ad secūdam ptē. Si vultis ascendere montē gratie irremediabiliter oportet stare in terra mansione: et ibi flere pctā sua vel dānari. Aldimus heri de prima cō impediente veram penitentiā: que in reueritate multos dānat. Secūda vero causa est assuefactio: et habemus de hoc textū: aut oritatē: et ratiōne. Jeremie. xij. Si mutare potest ethiops pellem suā: aut pardus varietates suas: sic vos poteritis benefacere cū didiceritis malum. Ad hoc est caplm̄ Abala consuetudo. dist. viij. Abala cōsuetudo non minus q̄ permissio corruptela est abiciēda. Ideo dicebat paganus Ari. ij. Ethicoz. q̄ nō parū refert iunenes sic vñ sic assuefieri. Ad hoc est figura in Exodo d; Pharaone qui volebat dimittere populū: nisi ī manu forti. Vos venitis ad sermonē dicatis mihi q̄tum emēdastis vos de supbia: q̄tum de ludis: q̄tum de luxuria: certe parū. sed q̄ est causa: dico q̄ assuefactio in qua vel consuetudo mala. vos estis adeo cōsueti q̄ nō potestis vertere vos ad benefaciendū. vñ Iuuenalis satyra quinta. Consuetudo mali est insanabile vulnus. Vide mus experimētaliter q̄ cera calida cito im

primit impressionem sigilli: sed non durat ita facilliter impressa. quapropter sapiens dicit. Prouer. xxi. Adolefcens iuxta viam suā etiā cū senuerit nō recedet ab ea. Ego tereti vos de policia vestra. Rex Zudoui. pcepit vt oēs meretrices extra regnū eijcerentur. Brūs vero August. consulit ad matius scandalū euitandū q̄ in aliquo loco secreto extra ciuitatē viuere permittant dicens. tolle meretrices q̄ ciuitatib⁹: ⁊ oīa replebis libidinibus. Sed hodie quis vicijs nō abundet meretricibus? sicut assueti estis in iuramentis per deū: per sciam: ⁊ nostram dominā. ⁊ dicitis: pater ego sum sic psuetus dicere. dubito q̄ hoc non excuset vos. Epiops q̄m canes lauet pelle suam nō potest albus fieri: sic assuet⁹ ad mafaciendū non potest bñ operari. Quid significat q̄ xps duos mortuos facilliter resuscitauit: sed tertiu cum difficultate: ad cuius suscitationē martha ⁊ Abagdalena fuerunt? Ad denotandū q̄ peccatū psuetudinis est difficilioris curationis. Volo dicere vt corrigatis psuetudines vestras: nō assuefaciatis pueros vros in malū. Ego videndi hōiem qui viderat quendā diuitem mercatorē tantū iuramentis assuefactum q̄ quasi desistere nō poterat. Cui ille dedit psilium q̄ quicunq; iuraret: semp biberet vnum vitrum aque. Et fecit sic: ⁊ malam psuetudinē reliquit. Exuite ergo illas malas ⁊ veterē psuetudinē: dimittatis vallem miserie: ⁊ ascendatis ad montē gratie. vt tandem peruenire valeatis ad montem glorie.

In festo sc̄i albi, Sermo. xxij.

Ascende ad

me in montes ⁊ esto ibi. In diebus suis placuit deo ⁊ inuētus est iustus ⁊ in tpe iracūdie factus est reconciliatio. Eccl. tlv. Dñi ⁊ aie deuote ⁊ scholares charissimi q̄ venistis ad aliquid audiendū pro vestra salute: hodie colitis festū bti Albi q̄ fuit vir religiosus: qui ppter bonā vitā ⁊ pfectam eius cōuersationē x̄ps andegauē. in officio sibi cōmisso taliter laborauit q̄ ingressus ē

beatitudinis locū. Dominus pcepit Lothy Geli. xix. vt non staret in omni regione circa iordanē: sed q̄ in mōte salnā faceret vitam suā. Volo dicere. pvideatis salutē aīaz vestrarum. si em̄ in valle pcc̄i manseritis moriemini: ⁊ ad dñationē vos inuito cū. ps. Ignis sulphur ps calicis eoz. gratis ergo b̄o Albino quā vitaz ducendo meruit h̄re paradisi. Certe dñi nō sequēdo sanctitates hui⁹ mundinō luxurias: sed iustitiam ⁊ beatissimā cōuersationē. vnā em̄ cū ps. pcc̄i a dño: hanc. s. vt habitaret i domo domini oibus diebus vite sue. Exipci autez t̄m b̄is Albinus deo placuit in dieb⁹ suis. primo i religioso exercitio ⁊ virtuosa cōuersatione. secūdo in sup̄stuoze donatiōe et salutis proximū pcuratiōe. tertio in carnis maceratione. De primo. Abath. xix. di. Petrus ad iesum. Ecce nos reliquimus oīa ⁊ sequimur te. O petre vñ tibi illa noticia puenit q̄ te nō sufficere ad x̄p̄ sequēdum dicebas cū onere bonozū p̄stis mundū: Dñi nemo oneratus p̄t intrare terram promissionis. De sc̄do. Eccl. i. Religiositas custodit ⁊ iustificabit cor. iocūditate ⁊ gaudium dabit. timēt deuz bñ erit: ⁊ in dieb⁹ consolationis illius bñ dicitur. Status ei religionis bñ obseruatus iustificat sc̄ias ⁊ dat gaudiū ⁊ leticiā. vñ Bernar. In religione bñ obseruata homo viuūt purus: ambulat cautius: cadit tardius: resurgit velocius: irrogat grā dei frequētius: gubernat prudētius: morit felici⁹: ⁊ p̄m̄at copiosi⁹. Volo dicere q̄ ad cōplacēdū deo oīz intrare statū religionis: q̄nis in statu seculari possumus saluari: tñ cū difficultate. Ideo sancti patres inspirati a sp̄s̄c̄to vt facili⁹ saluarentur vt Aug. Basi. ⁊ alij: statū religionis sumpserūt. De q̄bus di. Aug. dist. xvii. ca. q̄libet. q̄ mihi melius his q̄ in monasterio p̄fecerūt: nihil deterius his q̄ in monasterio defecerunt. De tertio. ij. Coz. xii. Quis infirmatur ⁊ ego nō infirmor: q̄s sc̄a dalizatur ⁊ ego non vroz? Gal. iij. Filii mei quos iterū parturio donec formetur in vobis x̄ps. Volo dicere aīe deuote si vultis deo placere: b̄is Albinus placuit deo: et inuētus est iustus. Brege. sup. Ezechiel. Nullū sacrificiū verius deo pot. offerri. q̄ zelus aīaz. ⁊ ppter h̄ conq̄r̄ dñs d nos

In festo sancti Albini Ser. xxiii.

his p. Ose. iij. c. dicēs. Ad iniquitatē eorū sub
leuabāt aīas eorū: et erit sicut poplēs sic sacer
dos. Vos dñi habetis multa bona: s; nes
mo est q̄ habeat pietatē de aīa sua: vos la
boratis acq̄rere bona sp̄alia. et q̄ mirū est
sancti nō tm̄ laborauerūt ad placendū deo
q̄tum vos ad placendū dyabolo et mūdo.
Audete sc̄m̄ Albini q̄ nō insequēdo p̄cupi
sc̄ntias placuit deo: et in rpe iracūdie fact⁹
est recōsultatio. Volo dicere q̄ laboremas
placere deo p̄ intercessiōē gloriofissimē ma
tris eius: cui mēte pia dicem⁹ Aue.

Ascende ad me in montē et c. Ad ore psue
ro mouetur q̄stio a m̄grīs nr̄is theologis:
fundata sup̄ festiuitate hodierna. vbi d̄r q̄
br̄s Albinus p̄ gr̄am placuit deo. termina
ta p̄ Alēx̄. de ballis: et Bona. di. xxij. sc̄di
sm̄iap. Et r̄um sc̄z gr̄a gratū faciēs necessa
ria sit homini adeo q̄ st̄ate casu innocētie
sine illa impossibile eēt saluari. R̄ndent q̄
necū st̄ate statu nature corrupte verūtiā
in statu innocētie necessaria erat gr̄a: verū
est in statu nature corrupte multo plus fu
it necessaria q̄m̄ in statu innocētie: propter
duas causas.

Prima est peccatorū iustificatio.

Sc̄da actus acceptatio.

Pro statu hō innocētie erant due cause.

Prima nature rōnalis sublimatio.

Sc̄da actus meritorij remuneratio.

De primo ad hoc q̄ hō iustificet de lege
posita necesse est esse aliquā mutationē q̄
non pōt poni in deo: opz q̄ ponat̄ i crea
tura: et sic infundet creature aliq̄s habit⁹.
De sc̄do. Respexit deus ad Abel et ad mūe
ra ei⁹. Gen. iij. Opa autē nō sunt deo grata
nisi m̄q̄stū sūt ab exitē i charitate. Quis
igr̄. Adā in statu innocētie fuisse creat⁹ et
dei amicus: nō est amicitia specialis: sed dei
gr̄a. ideo ad hoc q̄ hō sit dignus necessaria
est sibi gratia gratificās ad pficiendū i me
rito. Zeuate corda v̄sa domicelle vellet sal
uari: si q̄ratis br̄o Albino si sit in patria du
cendo vitā quam ducitis nūc etiā h̄ndo ve
stēs p̄ciosas: tapeta: capillos nimia curio
sitate pollitos. audeo dicere q̄ difficilimū
est vos hic h̄re v̄ras delectationes et p̄r
saluari. Dabētis ad hoc legē canonicā. ex
tra de religiosis domib⁹. cap. Ne nimia. s.
vltimo. q̄ idē abbas in duobus monaste

rijs presidere non pōt nec religiosus vocē
habere. Idem h̄r in l. ciuili. C. de arte milia
tari. lex incipit. Dis quidē. Nemo pōt h̄re
duas militias. Et iste leges multū h̄r con
cordant cū illo quod scribit̄ Math. vi. Ne
mo pōt duob⁹ dominis seruire. casus ē pa
tens. Si esset aliq̄s miles qui vellet serui
re regi francie et caperet tributū ab eo et re
gi anglie: et caperet stipendia ab eo. Certe
dicit̄ imperator q̄ hoc nō est rōnabile. vti
nam rex celestis nō teneat nobis istū rigo
rem. vos seruistis dyabolo: sunt hic ex vos
bis q̄ nō ieiunāt istā quadragesimā. vos te
nemini sub pena dānationis eterne oēs ie
iunare nisi habeatis excusationē legitimā:
si vultis esse de religione dei. Dicatis ergo
charissime. o dñe deus ego sc̄to q̄ te offen
di: amodo p̄mitto q̄ te nō offendā. Incipia
tis h̄r agere in iuuentute sicut br̄s Albin⁹
et sic ascendetis ad montem gratie. Iuxta
verba r̄hematis p̄assumpti. Ascende ad
me in montem et c.

In isto sermone erunt due pres.

Prima erit de virtuali ascensione.

Secunda de viciosa ascensionis impeditōe.

Quantū ad primā si vultis ascendere mō
tē gratie opz trānsire per sex māstones.

Prima est p̄positi stabilitatio.

Sc̄da preteriti peccati euacuatio. |

Tertis scandali totalis ablatio.

Quarta virtuosa et p̄funda cōpunctio.

Quinta peccati preteriti emendatio.

Sexta peccati vera satisfactio.

De his i lege antiqua scribit̄ Zeui. iij. et
in multis capi. Qui oblationē vult offerre
dño de bobus et pecudibus et ombus offe
rens victimas si holocaustū fuerit ei⁹ ob
latio de armēto masculi imaculati offerret
ad ostium tabernaculi. et detracta pelle cō
buretur super altare holocausti. Zeuate
corda peccōres. In antiqua lege q̄n̄ offerre
bant sac̄r̄ ficuz apponabatur vitulus ad
ostium tēpli et dabatur magno sacerdoni et
ipse ponebat ei gladiū in guttur: et postea
deponebatur pellis et mundabatur et vlti
mo cōburebatur. Sic opz q̄ sacrificetis deo.
Nūc inueni q̄ x̄p̄s p̄sulat q̄ quis accipi
at curā sp̄aliū. Inuenio it̄m̄ q̄ x̄p̄s consulit
q̄ dimittam⁹ mundū et amamus penitētiā.
Oportet ergo capere bestia et ligare: vbi oñ

ditur ppositi stabilitatio. tūc em peccator est ligatus sicut bestia qñ pponit firmiter pctā dimittere. De scdo opy pellem dimittere vbi denotat pcti euacuatio. ad Collo cē. iij. Nolite metru inuicē expoliāte vos vterē hoiem cā actibus suis. De tertio oz lauare bestia. vbi denotatur scandali tora lis ablatio. De quo I sa. i. Zauamini t mū di estote: auferre malā cogitationū vřaru. opy em̄i penāte qz moziemini: ideo oz mun dare aiām aut dānari. Quarto bestia con burebatur vbi profunda cōpunctio ofidit. opy em̄i dare corpus aiām t pñciam ad ser uitium dei. Vnde Pau. i. Cor. vi. Qui ad heret deo vnus spūs est. De quinto opoz tebat qz tota bestia cōburef caput pedes t intestina. oz em̄i pctōz seipm trāsfōrmare quo ad oia mēbra sui corporis. vñ Paulus Ro. vi. Sicut exhibuistis mēbra vestra ier uire immūdiatē nūc exhibete seruire iu sticie in sanctificatione. Sexto cinis bestie cōbuste aspgēbat. vbi denotat pcti vera sa tisfactio. O pauperes pctōres: t vos chari simi scolares ista est via per quā beatus Albinus placuit deo t inuētus est iustus. Sophismata nec tota logica docēbit vos vias dñi. Primo debetis scire q sunt ad sa lutem necessaria. Scdo debetis laborare i seruitio dei: vñ saluetis aiās vřas t intres tis terrā pmissam. Dimittatis igit vallem misere: t ascēdatis ad montē gratie. Iu sta verba thēmati p̄assumpti. Ascēde ad me in montē &c.

Quantū ad secundā p̄ez. Audiūstis iā in supertioribus q multa sunt q retrahūt a vera pñia. Dic vt sequitur in secūdo ser mone sequenti.

¶ Feria quarta dominice secūde quadrage simae. Sermo. xxiiij.

Ascende ad

me in montes t esto ibi. Cōuerte luctū in gaudiū vt viuētes laudemus no men rūi. Vester. xij. Dñi t ale deuote si retinūstis doctrinā heri da tam debetis intente deo seruire t in hntute pcedere. Loq̄bamur heri de magno ppbe ta velyo qui q̄rebat aquā viuē. Vodie hō

benus pulcherrimā hystoriā q̄tā ad sensū literalē t pulchriorē q̄tū ad sensum motalem. ¶ Erat quidā rex Assuer⁹ nomi ne qui accepit in vxorem quandā pulcher rimā noie Vester. Iste rex habebat vñū ca pitaneū pessimū qui impetrat litteras vt oēs iudei qui erant in terra illius regis. L. cccxj. pronūcitate traderent mortē bona co rus essent p̄sicata. t p̄ceptū fuit executū mandari. Sed hester vxor regis humilitas uit se t cepit cinerē sup caput t aliciū sup corpus t orauit. orōne hō facta induit se vestimētis regis t p̄ciosis vt añ regē iret t orauit hoc mō. Dñe de⁹ in p̄tēte tua cun era sunt posita. si decreueris saluare nos saluabimur: sin aut fiat volūtas tua. sed tu dñe de⁹ Abrah t patrū nřoz vides qz ipis mīci nřl volūtē nos traderē morti: miserere nři t querte luctū nřm in gaudiū. Oñ he ster fuit taliter exaudita qz cū ipa venit ad regē eā suscepit familiariter: dedit ei vñaz virgā aureā in signū pacis: t p̄pūz inde opz fuit liberatus. amā hō suspēsus ē in pa tribulū qd fecerat p mardocheo. ¶ Leuate corda: qd hoc signū dñi loq̄mini mihi. Certe hic patēter ofidit mystēriū nře redēptōis. Et iñā pctōres hremus talē mediātricē si cur hester. essem⁹ em̄i securi qz haberem⁹ be niuolentiā regis eterni. Assuerus repñtat nobis creatorē. Aman signū dyabolū qz p̄o curat nřaz dānationē. Vester signū beatam virginē: t mardoche⁹ signū filiū dei. Vester cepit cinerē t aliciū. Vñ hō hñt humilitatē t hgnitatē. Lu. i. Resperit hñilitatē analle sue. Vbi Ber. placuit qz virginitatē sz longe plus p hñilitatē: imo hgnitas si nebñilitate nō placuisset. Posuit cineres qñ p hñilitatē vēit corā rege. vñ Ber. Celi ciuū in se puocabat aspect⁹ qñ venit ante regē suis meris. Quid igit debemus facere nūcō pctōres nūq̄d m̄r dz here p filio qñ moris. sic qñ aiā est in pctō mortali oz here Queraf q̄ do grāz scendi p pctis pactis vt luct⁹ vt vertat in gaudiū. Recurrite ad vir ginē vt ipsa p̄ces vřas porrigat.

¶ Ascēde ad me in montē t esto ibi. Mo re solito mouetur questio theologalis ter miata a magistris nostris theologis fun data super euangelio hodierno vbi dicitur qz filij zebedeorū voluerunt esse vnus

¶ inij

ad dexteram: alter ad sinistra in regno xpi: que terminatur a Thoma. ij. q. lxij. Utrūque in electione ad gliam sit aliqua psona: lis acceptio: sic qd dēns pferat gloriā vni et nō alteri. bñs Petrus Actuum. x. dicit. In veritate compert: qz non est psonarū accēptio: deus. Thomas vero dicit qd acceptio psonaz capis dupliciter. Primo vt impozitat obligationē. Secūdo distributionē iustam. Tunc em̄ psona accepta: qñ in his que distribuūt nō attendit qualitas meriti qd debet esse cā distributionis: vt per parentelam vel fauorē. hec duo in deo nō inueniunt: qz neqz ex obligatione neqz ex merito confert: sed ex mera liberalitate: id non est acceptio psonaz. ¶ Leuate corda: nunc quid dñi facietis bonū vultū post pascha: vos disponitis vos nūc ad pñiam (vt arbitror) sed post pascha erit vt supra. Dabētis legē ciuilem & scribit. C. de actionibus & obligationibus. & incipit lex. qd ab incio est voluntariū ex postfacto efficit inuoluntariū. Ad idem est re. iij. lib. vi. Quod semel placuit amplius displicere nō pōt. Loquimur mihi vos iuuenes mulieres q̄ vultū maritari. Est aliqua iunēcula q̄ capit vnū trūphatorē pro marito & cōsentit in eū & stant simul p vnum annū: sed post duos annos incipit et ducere vitam dyabolicā. Virum possit dimittere istum virū. Respondēt papa & imperator qd non. O pccōres vos capitis nunc voluntarie dyabolū sicut illa mulier que capit illū trūphatorē in maritum suum qñ veniet articulus mortis velletis dimittere & nō poteritis. Quale remediū? agatis penitentia: recurrite ad sanctos: date demoni libellū repudiij. Dimittatis igitur vallem miseriet ascendatis ad montes gratie. Juxta verba thematis passumpti. Ascende ad me &c.

In isto sermone erunt due ptes: Prima erit sacri euangelij expositio. Secūda virtuosē ascensionis demonstratio.

Prima pars duo pñinet puncta. Prīmū est dolorum saluatoris deuota rez cordatio.

Secūm est meriti pro beatitudine habenda acquisitio.

Quantū ad primū punctū. Ascēdit. Ibs

hierosolymā: & dixit discipulis. Ecce ascēdimus hierosolymā: & filius hoīs tradet &c. Abi Ambrosius facit admirationē dicens. qd pius est dñs iesus qd discipulis suis dixit ascendamus & ero pdenatus ad mortes & iudas ponet me inter paganos & ab eis ero illulus spūtus &c. Iulius in cruce ac tertia die resurgam. ¶ Dñi nunc sūt mille qdrigēti. xviij. anni quibus xps passus est. Quero si vos fuissetis plēntes voluissetis ne illum flagellare & crucifigere? credo dicitis in cordibus vris qd nō. O proditores pccōres audite quid scribitur ad hebreos. vi. Kursum crucifigentes filius dei: Videatis oēs illum qd vulneratus est i cruce. Loquitur vobis p Bernar. dicens. Nūc quid satis afflictus sum & passus grauissimos dolores? sed vos additis mihi dolore dolori. Coronatio fuit mihi dura: sed durus est mihi videre pctā vestra q̄ de die i dies cōmittitis. Dicatis ergo oēs. dñe deus nos multo tiens offendimus: vos precamur tamen per meritū vestre sacratissime passionis vt nobis detis grām penitendi. Et seq̄tur in euāgelio. Accessit mater filioꝝ zebē dei qd dixit domine &c. Et xps. Nesci qd peccatis. Crisosto. super Mattheū dicit. Aliq̄ comparant filijs militas: alij diuitias: alij honores: sed non cōparant dñm deus. si vīdeant eos pauperes tristantur. cū magno labore acquirunt diuitias de gratia paruz curantes. quasi dicat qd parentes osidunt qd sunt tm̄ parentes corporis & nō anime. Nunquid hec mulier sic pcurauit filijs suis? Certe non. Hodie em̄tur beneficia of ficia p filijs. Domini curiales qui dicat qd deus non fecit vos ad dānandum. credo qd vos non estis consobrini christi. & tamen xps dicit hodie consobrini potestis pati labores sicut passurus sum. quasi dicat: qd qui vult intrare paradysum oportet qd per labores & tribulationes ingrediat. Matthei. viij. Non oīs qui dicat mihi dñe dñe: intrabit in regnū celozum. Et Augu. de fide ad Petru dicit. Vide. xv. q. i. c. s. firmissime. Firmissime tene & nullatenus dubites nō oēs hoīes qui p sacramentū baptismi ecclesiam ingressi sunt regnū eternū adepturos. Ideo xpiani. canete oēs. Ad hereditatē em̄ peruenitur quadrupliciter.

Primo per successionē.

Secūdo per legalē emptionē.

Tertio p̄ liberalē donationē.

Quarto p̄ violentā adeptionē.

¶ Et hoc s̄m legistis. Illi domini dicuntur habere hereditatē paradiſi per successionē qui in sua innocentia post gratiā susceptā permanent sicut xp̄us & beatiſſima virgo. Nūquid vos dñi seruastis innocentia bap̄tismalē? credo q̄ nō. unde ps̄. Multiplicatē sunt sup̄ capillos capitis mei. q. d. Iniq̄tates nostre sūt in maiori numero q̄ capilli capitis. Secūdo acquirē hereditas p̄ emptionē. sicut martyres petrus paulus laurentius emerunt p̄ sanguinē. Tertio p̄ libealem donationē. sicut bonus latro: cui libealiter r̄ps regnū celoz concessit. & hoc fuit vñ p̄sonale p̄uilegiū qd̄ nunq̄ legis fecis nisi illi. Extra de regulis iuris. li. vi. Priuilegiū p̄sonale sequitur personam & extinguitur cum persona. Quarto per violentiā puta vi armoz. De quo r̄ps Math. xi. Regnū celoz vñ patitur & violenti rapunt illud. Non em̄ potest esse vi quis de luxuria transeat in castitatem vel sobrietatē sine violentia. Queratis cartursiē. vtrū sit durū ire singulis nocib⁹ ad matutinas. certe op̄s violenter portare. vñ d̄ ysa. xxxvii. Dñe vis patio: responde p̄o me &c. Solo dicere q̄ petamus gratiā peccata dimittendo & veram penitentiā faciendo: vt ascendam⁹ ad montē gratie. Iuxta verba the. preassūpti. Ascende ad me &c.

¶ Quantū ad secūdas partē. Domini si volitis ascendere ad montē gratie: oportet transire per desertū & ibi figere pedem & stare in terra mansione. Que est peccatoz cōdigna satisfactio. diximus que nos retrahunt a penitentia & posuim⁹ duo retrahentia: scz fatuā expectationē & peccatoz cōsuetudinē. oportet scire tertium & est associatio p̄uersa. Credo q̄ salomō habuit cognitionē d̄ isto quando dicebat. Proverb. i. Fili mi si te lasciuauerit peccatores ne accēscas eis. Sequitur. pedes em̄ illoz ad malū currūt. & Proverb. xiiij. Qui cum sapientib⁹ gradis sapiēs erit. hoc etiā cognouit ps̄. qui dixit. Cū sancto sancus eris: & cum p̄uerso p̄uertēris. Ad hoc est ambrōsi⁹ sup̄ marcū. & recitatur in maiori volumiē. xliij. q. i. Non turbatur

nauis que petrum habet: sed turbatur illa que iudā habet: & si multa illic discipulozū merita nauigabant: tñ adhuc eaz p̄ditōis p̄fidia agitabat. in vtracq̄ erat petrus. sed q̄ suis meritis est infirmus turbatur alienis. caueamus igit̄ perfidi. Caueam⁹ proditorē rem ne per vñū fluctuemus plurimi. eadem causa. q. iij. c. rescandē scribitur. Rescandē sunt carnes putrez ne totū corpus pereat. ¶ Zeuate sp̄s: habetis multa mala i ista villa. certe si essent dñi & alij loquerer illis. visitatis ne hospitalia advidendū si pauperes moriātur fame & sine confessione. vaditis ne in p̄p̄ta persona: caris que est causa quare habetis malā politiā: hec certe mala ē societas. q̄s ducat te ad ludos: mala societas. quis vestruz est melior. Dicatis mulieres. credo q̄ oēs estis bone si aliqua sit mala que est causa nūquid mala societas: qua propter horroz ves cū ysa. liij. Recedite recedite exite inde polluti nolite tangere. Dicatis mihi quare patres sancti ordinauerit religioes credo q̄ duplici de causa. Primo vt mali separarentur a bonis & ecōtra. Secundo ad dauidū bonū exemplū. Unde scribitur. lxxxiij. distin. ca. nemo. Nihil taz in ecclesia nocet q̄ peruerse agens nomen vel ordiem sanctitatis tenet. q̄ faciler trahit in exemplū quod a prelatis agitur. Audeo dicere q̄ prelatoz peccatum facit mai⁹ malum in ecclesia q̄ quodcūq̄ aliud. Habetur extra de voto & voti redemptione ca. Albasigne deuotionis. quod agitur a prelatis facile trahitur a subditis in exemplū. xi. q. iij. precipue. Loquimini mihi mulieres: habuistis amatores in iuuentute vestra? Nunquid ducebatis filium aut filiam vestrā nūc vos estis atique & filie vestre sequuntur vias vestras malas. O prelati cauetē a scandalis. Dicunt em̄ layci. si istud esset taz grane peccatum plati nostri nō facerent. similī si ducerem vitā meretriciā esset ignominiosus & exprobabile: meretrices nō vocarent ad bonas societates: vt ad nuptias: & banqueta. O iusticiarij ego inuito vos ad dānationēz p̄petuā nisi corrigatis istos abusus. Quid enim dicent pauperule filie iuuenes quando vident meretrices portantes magnas & grossas catenas aureas: & quasdam mulieres habitare pudice & caste cum maritis

fuis. quale exemplū. Et vos dñi religio si q̄
le exemplū datis secularibus quādo vadis
tis ad lupanar. Fugite scādala. horror vos
fratres & dñi diligite vitā reformatā. Ego
vidi aleaniā & multas alias prouincias
vbi sunt multi cōuentus reformati & vos
peritis hic fame. O dñi seculares dicat. do-
mine da mihi grām vt possim saluari: sal-
uent se alij si velint. in rogo te deus me? vt
des eis animū conuertendi vt valeant alce-
dere ad montē gratie,

¶ Feria. v. dñice secūde. xl. Sermo. xxv.

Scēde ad

me in montē ꝛc. Ego do
min? scrutans cor & pro-
bans renes: qui do vni-
cuq; iuxta viā suā. Vie-

re. xvij. Dñi si tenuistis doctrinā hēsternā
deberis laborare ad corrigendū vitā vestrā.
Dexter questuit heri q̄ lucus cōuerteretur
in gaudiū & q̄ p̄cā nobis dimitterentur &
gratia nobis donaret. Epistola hodierna i
sinuat nobis per hieremias qd̄ debeam? fa-
cere. credo em̄ q̄ ipse videbat vitā quā duci-
mus. Sunt aliq̄ nō ymaginātur nisi d̄
vitā presentī tanq̄ si deberent semp̄ viuere
& nō de salute aiaz. id̄ dicit. Abaledic? hō
qui confidit in mūdo seu in hoīe. Et per ar-
gumentū a contrario sensu qd̄ est validissi-
mū in iure. bñdicitus hō qui sp̄s suā ponit
in deo. prauus est cor hoīs q̄ non cognoscat
q̄ ego sum dñs scrutās corda p̄funda sapi-
entia & dans vnicuiq; sūma iusticia iuxta
opa sua. O miserimi p̄cōres ducatis vitā
quā voleteis ponatis penas ad seruiendum
deo aut diabolo seruiatis firmē cuiq; vo-
lueritis. Quādo em̄ dñs dabat p̄cepta dice-
bat. Exodi. rr. Ego dñs zelotes vindicans
iniquitates patrū in filios vsq; ad tertū &
quartā gnationē. Loquamī mihi viles pec-
catrices. creditis qñ facitis p̄cā v̄ra q̄ de?
nō videt vos. i. Regū. xvi. scribit. Homo
videt ea q̄ parent. deus autē intuetur cor. ad
Debre. iij. Diapuda & aperta sunt oculis
eius. Hos nō vidistis vnq; tam clare manū
aut faciem meā sicut deus facit corda v̄ra
& cōscientias vestras. Ideo dicebat creator

Ego faciā magnū examen cogitationū ve-
strarū. & dabo vnicuiq; iuxta opera sua. Ju-
stus dñs (inquit ps.) iusticias dilexit eq̄-
tatē vidit vultus eius. de? p̄miat iuxta me-
rita. si equalis sum? in meritis similis & in
p̄mij. Volo dicere q̄ labore? & accumulā-
re merita p̄ intercessionē gloriose virginis
p̄ntando et. Ave maria ꝛc.

¶ Ascēde ad me in montē ꝛc. Mōre solito
mouetur questio theologiae a magistris
nostris theologiae fundata in euangelio ho-
dierno qd̄ loquit de malo diuine: & tractata
per Bonauenturā. dist. xlv. iij. Atrius in oī
opere dino cōcurrat diuina mīa & iusticia.
Dicit bona. q̄ iusticia capif triplr. Ego mō
pro condēctia diuine volūtatis. Secundo
p̄ exigentia retributionis. Tertio p̄ seueri-
tate punitōnis defectū p̄centorū cōmissio-
rū. Hugo vero de castra dicit: q̄ mīa capif
tripliciter. Anomō vt seclusa passione dicit
effectū diuine volūtatis ex toto liberantis.
Secūdomodo vt dicit effectū voluntatis a
toto liberantis. Tertio vt dicit effectū volū-
tatis p̄te liberantis. Isto mō etiā dicit scō-
in. iij. circa finē & sic ē dicendū: q̄ bti plus
p̄miantur secūdomō q̄ meruerint. & sic di-
co q̄ ibi apparet iusticia & mīa simul. ¶ Ze-
uate corda. euāgelij hodiernū est mirabile.
dicit q̄ diues mal? est sepul? in prochia in
ferni ego nescio cui? est sepul? vos estis. si e-
go inuenire vos in porta ecclie & q̄rerē vob
de qua prochia essetis dicerē mihi. ego sū
de prochia sc̄i pauli vel geruasij. Si viteri-
us q̄rerē quō scitis? r̄sideretis mihi. ego fre-
q̄ntū audio ibi hūitū dñi q̄ alibi. Vobes
em̄ extra de prochijs & alienis prochianis
ca. Nullus. Is censetur alieni? prochie in q̄
audit dñaz ministrant sacramēta. Ad hoc
est lex ciuī. ff. de his qui sui vel alieni iuris
sunt. l. p̄ma. Casus est patens. dñi non sū
nisi due prochie infernus sc̄z & paradysus &
quibet et illoz habet vñs cimiteriū. ratio est
vt qlibet parrochian? in cimiterio ecclie se-
pellatur vbi audiuit dñā & ministrata fue-
runt sibi sacramenta. Si vos auditis missā
diaboli & seruitis sibi vos eligitis eum in
curatū vestrum. ipse sepeliet vos in amite-
rio suo inferni: vbi ipse cum oībus diabolis
est curatus. Si vero seruitis deo & suscipi-
eius sacramenta ipse sepeliet vos in paradī

so qui est cimiteriū suū. Sed dic mihi beatissime paule qui nunq̄ mentiris. qnā ecclesiam dñi istius civitatis magis frequētār: ad philip. iij. Multi ei ambulant quos sepe dicebā vobis. Nūc autē est flens dico ini-micos crucis xpi quoz finis interitus. quorum deus venter est & gloria. In confusione ipsorū q̄ terrena sapiunt. q. d. illi magis querunt ecclesiā diaboli qui p̄formant vitā suaz vite diaboli: quoz finis erit eterna dānatio. Nunquid intelligitis hoc viles meretrices vsurarij publici ecclesiastici q̄ habent plura beneficia. suadeo vobis vt dimittatis istam vitā si sūt defectus emendatis iā est tempus. Instat enim media quadragesima queratis a deo suā misericordiā: vt possitis puenire ad montē gratie. Juxta verba ipe. *psal. Ascende &c.*

In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Secunda virtuose ascensionis demonstratiua.

Expergiscimi o peccatores & audite me. Materia presentis euāgelij potius p̄bet materiam flendi q̄ loquendi. Quando audimus loqui de ista materia deberemus inclinare capita nostra super terram & percutere pectora dicentes. Domine miserere nobis. In toto euāgelio duo sunt. via & terminus meriti & demeritum. premiū & supplicium. Loquitur ergo euāgeliz de duobus hominibus qui duxerunt disparatas vitas. vnus bonam alius pessimā. Bernardus in vno tractatu quē fecit ad religiosos dicit. Si vis exequi quod intendis considera & ymaginare q̄tum potes duas ciuitates: vnā plenā omnibus bonis: aliā plenā omnibus malis. & credas q̄ ad aliquā illarum oportet ire. Ciuitas plena bonis ē paradysus. ciuitas plena malis ē infernus. Ego enim inuito vos ad vnā illarum vt arum: scilicet paradysū vel infernū. Aliq̄ tamen voluerunt dicere: q̄ euāgelium hodiernū est vna parabola solus. sed de lyra dicit & ambro. q̄ non est parabola sed est res gesta. quia mendicus nomine appellatur. diuise iste erat de iudea. induebatur de purpura & bisso & epulabatur quotidie splendide. habebat vestimēta preciosa & nutrebat cor-pus suū. Ecce rectā viā inferni. ideo postq̄

mortuus est sepultus est in inferno. curat? cui seruierat deponatur eū ad cimiteriū inferni. Ex alia vero parte erat quidam mendicus lazarus nomine: plenus vlcibus. Iste petebat saturari de micā que cadebant de mensa diuitis: & canes veniebant et lingebant vlcera eius: et quidam naturalis pietate: & mortuus est mendicus fame: & suscepit eum sinus abrahe. Clenauit oculos diues in inferno existens. vbi Gregorius. Oculos quos culpa clauduit pena aperit.

Za! pa nō aperit oculos post mortem: & tamen pellis eius aperitur. Iste diues nihil vidit quando erat in vita: sed quando erat in cimiterio inferni aperit oculos: & vidit abraham tenentem lazarus in brachijs suis & dixit voce lachrymabili. Pater abraham mitte lazarus vt intingat extremam digiti partem in aquam: vt refrigeret linguam meam. Abraham erat in limbo et lazarus. Licet enim damnati nō videant beatos in paradiso: tamen poterant tunc videre in limbo propter vicinitatem loci. O peccatores: diues guttam aque petit qui buccellam panis negauit lazaro. quasi dicat. o pater abraham detis mihi elemosinas aut mittite mihi illum pauperem qui det mihi vnam guttam aque super linguam vt refrigeret eā. Domini audite. istud miserius factum ante incarnationem per due milia annorū: & hoc fuit ante tempus moysi per quingentos annos: & nunc sunt tria milia annorum q̄ hoc fuit factum & quadringentis nouaginta octo. vbi dicit Gregorius q̄ adhuc querit: & nunq̄ habuit nec vnq̄ habebit. O infelix homo melius fuisset si nō fuisset natus. Sed queritis: pater quid est illa gutta aque? Dico q̄ est modicus de merito lazari. Lingua illa erat instrumentus per quod peccauerat per gulam: ideo habebat illam calidam ex defectu potus & comestiois. Diues durit vitas deliciosā: ideo oportet q̄ ipse patiatur nunc labores & calamitates. Audiat dominicelle qd̄ dixit abraham diuiti petenti aquam. Recordare infelix diues q̄ recepisti bona in vita tua: lazarus similiter mala. ipse autem confortabitur: tu vero torqueris. Usurarij faciat bonum vultum si viditis: et vos dominicelle faciat loqui de vobis ipsis: ego in

uito vos. cui diuite ad omnes diabolos ad
petendū vnam guttam aque: quā nunq̄
poteritis habere. Sz queretis pater dāna
bitur nos propter indumenta t̄ ppter vi
tam opulenta: est ne peccatū pater quādo
vnus mercator habet duo milia ſcutozum
vel ducatorū: t̄ cum vnus prelatus cōgre
gat bona crucifit: t̄ de mulierib⁹ que pre
cioſe veſtiſtur t̄ habent magnas carbenas
Audite gregorii. Si in indumentis nō eēt
peccatuz ſermo diuinus nō tam vigilanter
exprimeret q̄ ille diues quotidie induebat
purpura t̄ biſſo. Dānatur ille qui non dedit
vbi oportebat: q̄ ſtomag⁹ q̄ tollit aliena: q̄n
ille qui male diſtribuit fuit dānatus. Dico
q̄ vbi aliquis haberet bona t̄ diſtribueret
q̄n decet t̄ opz: nō peccaret. Ideo dicit Am
broſius ſuper Lucā. Non cenſus culpa eſt:
ſed affectus. Dñi diuites ponatis vnuz qui
nūq̄ fuit ſur neq̄ mechus neq̄ occiſor: ne
q̄ vſurarius: eſt iñ diues: t̄ nō dedit loco t̄
tpe q̄n oportebat: dānabitur iſte. Dico q̄ ſic
faciam⁹ igitur cotrelariū a fortiōri: q̄ vſu
tarij qui aliena rapiunt: curiales q̄ peccius
plongant: t̄ ceteri tranſgreſſores ſymonia
ci q̄ beneficia emūt t̄ vendunt irremediabi
liter cui⁹ diabolus dānabuntur. Et vos qui
tantū eſtis curioſi: t̄ mulieres ſatue que in
veſtris indumentis eſtis curioſe. Dicit gre
go. Si non eſſet in cultu precioſaz veſtium
peccatū: non dixiſſet q̄ diues qui induebat
purpura t̄ biſſo ſepultus eſt i inferno. Sic
dicit enā Thomas. ij. ij. q. clxxxvij. t̄ Alexā
der de hallis q̄ ſi nō eſſet ſcandalū t̄ ſi ſie
ret ad ornata corporū: nō ad alliciēdū ad a
morem inhoneſtū: poſſent licite portari ve
ſtes precioſe. Sz dicat mihi eſt ne pulchrū
q̄ vroz vnus aduocati q̄ emit ſnū officiu⁹
t̄ nō habet decem francos in redditibus va
dat ſicut vna princeps: t̄ talis portet au
reus in capite t̄ in collo t̄ in zona t̄. vos di
citis q̄ hoc eſt ſm ſtatū veſtrum. ad omnes
diabolos ſtatus ille t̄ culpā. Et vos domi
ne iacobe abſoluitis eas in tali ſtatu t̄ tam
leuis in capite t̄ in collo t̄ in zona noster nō dat
nobis tales veſtes ſed nos lucratur ad pe
nā noſtri corporis. Ad triginta mille diabo
los pena illa. Audite dulciſſime filie ſi veli
tis ſaluare animas veſtras t̄ nō dānari cū
diuite: capiatis ſtatum honeſtum ſm ſtatū

veſtrū. comedite parce. quia Hieronymus
inquit. Venter t̄ genitalia ſunt multū vici
na: t̄ ex vicinitate illarū partiū prouenit vi
cinitas vicioz. Non legimus de malo diui
te q̄ fuerit meretricarius nec adulter: nec q̄
ſoluerit ieiunia legis moyſi: ſed quia ſoluz
volebat delectabiliter nutrire corpus: et tñ
ipſe dānatus eſt. Cauete vobis. Iſte diues
rogauit abraham q̄ mitteret lazarū ad fra
tres ſuos: ne venirent ad locum tormento
rū. vbi dubitant doctores ſi dānati vellent
q̄ omnes alij eſſent dānati. Reſpondeſ cō
muniter q̄ vellent q̄ illi qui fuerunt cauſa
peccati eoz nō dānarentur: ne forte augmē
taretur eozum pena. De alijs vero ipſi vel
lent q̄ omnes dānarentur. Lazarus vlceri
bus plenus dat nobis exemplum paciētie.
non ei clamabat nec cōtra deum murmu
rabat: ſed patienter t̄ equanimiter omnes cru
ciantus t̄ dolores portabat. quod eritus rei
manifeſtat cum dicitur q̄ mortuus eſt laza
rus: t̄ in ſinu abathe deſepultus. Solobi
cere: optemus omnes ire ad paradizu⁹ t̄ ſa
ciamus bona opera: dimittamus vallē mi
ſerie: vt aſcendam⁹ ad montē gratie. Iuxta
verba the. preſ. Aſcende ad me t̄.

¶ Et hec de prima parte.

¶ Quantū ad ſecundā partē. Domini ha
betis bonas tibias: oportet tranſire per de
ſertum: oportet ſtare in tertia manſione.
Eſtis adhuc conſeſſi: ita pater. alia die fui
mus expediti. Vidimus in ſuperioribus
ſermonibus tria impedimenta vere penitē
tie. Sequitur quartū quod eſt negligentia
damnoſa. credo q̄ Salomon habuit d̄ hoc
cognitionem quando dixit. Prouerbio. xij.
Qui negligit viam ſuam mortificabitur. t̄
lxxxij. diſtinc. In decretis. ca. Nihil. Sicut
in vnaquaq̄ re eſt diligentia mater: ita in
vnoquoq̄ opere nouerca omniū malozum
eſt negligentia. Bernard⁹ in libro de pree
pto t̄ diſpenſatione. t̄ libro de conſideratōe
ad eugeniu⁹ dicit. cadit bos aut aſin⁹ in lu
tū t̄ releuat̄ continuū. Cadit aſa t̄ nō eſt q̄
cogitet. t̄ Chriſtoſtomus in homelia. Rempa
ratur caliga t̄ ſpernit̄ anima. Vos domini
t̄ domine nūquid quando vaditis ad banes
queta: conſideratis vultū veſtrum in ſpecu
lo: qd̄ eſt de quo min⁹ curat: nūquid de pul
cro aut marito aut de paupere aia: nūquid

qui h̄s maculā in veste sua illam deponit: s̄ non est sibi cura de sua misera aia xpi san̄t̄ quide redempta ⁊ ad imaginē dei formata. Quid obstat q̄ non facimus p̄niam? Certe hoc est q̄ non est nobis cura de salute aiaz nostraz. Scitis dñi que d̄ta est inter om̄s̄ fionē pigritiā negligentia desidia incōstantiā ⁊ torporē. Alexander respōdit in tertia parte q̄ omissio est respectu actus q̄ est de precepto: negligentia est respectu circūstātie: vt si q̄s celebraret aut aliō faceret: ⁊ nō poneret finē debiti. Pigritia est respectuceptionis actus. Desidia respectu p̄cessus actus. Incōstantia respectu instabilitatis actus trāseundi. Et torpor q̄n quis ad nullū bonū agendi exponit. Negligentia venit ex tribus.

Primo ex inordinata vite presentis dilectione.

Secdo ex animi incōsideratione.

Tertio ex animi ad alia implicatione.

¶ **¶** And̄ eccl̄. xx. Rascius ⁊ imprudens nō seruabit sp̄s. ⁊ Math. xvi. Quid em̄ p̄dest boni si vniuersū mūdā lucretur? Si p̄didit sita aliqd̄ qd̄ sit vobis p̄ciosum diligēter q̄ ritis: sed qm̄ negligentis non curatis. Sic de aia v̄ta que tm̄ p̄iosa ⁊ charissima deo ē: ⁊ precio magno empta. Tertia cā est: q̄ tm̄ occupam? vitā nostrā in causis mūdānis q̄ nō curam? de deo neq; de aia. Id̄ dicit saluator. qd̄ p̄dest ⁊c. Quale remediū? dicitis dñā domicella qm̄ tenetis vnū speculū: vti nā habere vnū speculū: vt possem videre aiam? Et vos qm̄ facit deponere pulueres de veste v̄ra: cōsideretis deponere pctā d̄ aia v̄ra: Volo p̄suadere vt intretis terram promissionis ⁊c.

¶ **¶** Feria. vi. dñice secūde. xl. Sermo. xxvi.

Scende ad

me in ⁊c. Misus de valle ebrom venit in siche: inuenitq; em̄ vir errātē in agro ⁊ interrogauit qd̄ q̄reret.

Et ille r̄dit. fratres meos q̄ro. B̄si. xxxvii dñi ⁊ aie deuore si retinuitis doctrinā h̄s̄ n̄ tractatā debetis laborare p̄ salute aiarum v̄raz. dictū fuit q̄ Hieremias dicebat q̄ q̄ liber recipiet iuxta opa sua bona vel mala.

⁊ in euāgelio vidim? de duobus parochianis quoz vnus sepult? est in cimiterio paradi: ⁊ alius in cimiterio inferni. Ecclesia dat nobis hystoriā pulchrā in sensu fali: ⁊ pulchriore in sensu anagogico. Erat quidā pater scz Jacob habens decē filios ⁊ custo diebant oues in campis: ⁊ p̄ stabat cū filio suo quē diligebat vnice. ⁊ erat Joseph vltimus de decem. Et dixit p̄. fili mi diu est q̄ nō vidi fratres tuos: vide si cuncta p̄pera sint apud eos. Qui ad p̄ceptū p̄ris venit in siche ⁊ inuenit quēdā holem qui dixit illi Quid q̄ris. Qui r̄dit. fratres meos quero Dixit ille. vade in dothai: q̄ ibi pascit gregem suū. Qui venit ad eos. Qui cū vidisset dixerunt ad inuicē. Ecce somnator venit: vete occidamus eū: ⁊ videam? qd̄ p̄sint illi somnia sua. Venerūt ⁊ expoliauerūt euz: ⁊ tuncā tingerūt in sanguine vnus murōis ⁊ vendiderunt eū hismaelitis ⁊ miserūt eū in egyptū. ¶ pctōres notare quōd quodlibz verbū valet suū pondus auri. o pctōres sic habebim? padisum p̄pter vitā n̄ram: nō ē possibile. opz habere penaz. Id̄ ysaias dicit in plona xpi. xliij. Seruire me fecisti in peccatis tuis. Quid ille pater: qd̄ Joseph? qd̄ filij? ⁊c. Dñi ecce misterium passiois dñi n̄ri iesu xpi. Pater est deus eternus: q̄ habebat decē filios. i. naturā humanā q̄ erat decima cū natura ordinū angeloz. Paruuus filij est xps qui missus est in ebrom: qd̄ interpretatur visio p̄petua. Siche interpretat labor. Chust? fuit missus ad laborē ⁊ penalitatē Et quidā hō scz symeon: ⁊ pastores ⁊ tres reges iuenerūt eū errantē in agro ⁊ dixerūt ei. Bone iesu qd̄ queris: quid stas in stabulo bouz ⁊ aialū brutoz? Respōdit ip̄e. fratres meos quero. Domicelle leuate sp̄s si vultis placere deo q̄ratis puero in p̄spio: si panis frigus ⁊ multos labores natiuitatis nostre: dicatis ei. Bone iesu quid q̄ris? ⁊ ip̄e respōdebat fratres meos q̄ro. vadatis ad. xxx. annū ad deseruit: queratis qd̄ ibi q̄rit. R̄ndebit. fratres meos quero. vadaq; ad cenā qm̄ lauat pedes discipuloz: ad ortū qm̄ orabat: iuenietis q̄ querit fratres suos. Ad Ephe. ij. Propter nimā charitatē qua dilexit nos: misit filiū suū vnigenitū: qui venit in dothaim. Tunc aut̄ fuit in dothaim quādo habuit crucem super spatulas: ⁊ ascen-

ffe. iij. do. se cuode. xl.

dit in cruce: & tunc spoliata fuit vestis ei? quādo aīa fuit separata a corpore p mortē. Et missus est i egyptū: quādo aīa descendit ad infernū. vnde patres antiquos eripuit cū maximo triūpho & victoria. O pauperes xpiani recognoscite eum qui talē apud se metipm passus est traditionē. & nolite fastigari. & cōpatimī xpusto hanc durā mortē patienti. cōpatimī & sue matri tam abūdanter lachrymant: rogateg illas vt donet vobis grām illā meditatū. Quod vt benignū impetret dicetis. Ave maria &c.

Ascende ad me in montē &c. **M**ore psue to monēt questio theologalis a magistris nostris theologis fundata in euāgelio hodierno. vbi dicit qd paterfamilias locat vineam suā agricolis. Vtrū noībus simbolicis maiestas diuina debeat fundari. Alexander in prima parte sūme circa pncipiū dicit qd nos habemus duplicē theologā parabolicalē & simbolicā: mysticā siue spūalem. Prima dicit esse qd est ex ppteritibus creaturā naturalē corpaliū que ppter aliquas similitudines trāssertur ad deū: ex quibus deus laudari pōt. Alia est theologia spūalis & mystica mysticā id est absconditū hīs sensum: qd ex creaturis spūalib' laudat deū. Dionysius in libro de diuinis noībus dicit qd tripliciter veniū in cognitionē diuine maiestatis. Primo per viam nature. & sic attribuitur deo noīa pphica: sicut qd est primū ene. pma causa. primū principū. pmut mouens. Alio modo per viam eminentie: & sic attribuitur deo noīa analogica: sicut ens super ens sup spūs super intellectus. Tertio modo per viā negationis: & sic loquitur euāgelicū. & sic attribuitur ei noīa simbologica vt leo paterfamilias: & sic dicit qd paterfamilias plantauit vineam. Zeuare corda timens dānari: pensatis dñe domicelle in quo amittere eritis sepulte: non dubitatis minus qd curatus illius parrochie in qua moriemini veniet & portabit vos ad amittere um suū. Diues malus nō habebat aliquid de alieno nec fuerat meretricarius: sed quia nutrebat corpus suū splendide: & volebat dare de suo dānatus est. Vbi erunt sepulti nostri gaudisseri qui vadunt ad lupanar: in malis diebus suos ducētes: ad alteri lufores

ego iuito eos ad dānationē perpetuā: vt se peliantur cum diuite malo & siant suax necessitatū pncipes. O deus meus meli' fuis ser. vos nunq' fuisse natos qd dānari cū diabolo. vos nō potestis pati febrem vnam: quō poteritis pati ignē perpetuū: Dicit forte: pater finatis nos viuere lete & transire tps inuentū emi est difficilis ad transeundū: sed quādo veniū ad articulū mortis nos faciemus vnū bonū suspiriū & bonā pñiam & deo fauente fructuosam: & deus miseretur nostri vt speramus. Benedicti sitis vos a domio. certe bene dicitis: sed non totum. Dabitis legem ciuilem. ff. a quibus manumissi liberi nō sunt. l. i. Textus est talis. surdus & mutus a natiuitate seruū manumittere non possunt. Ad idēz est ca. Diacom. in malo & volumie disti. xxiij. Moderatio dei ac pietas solum nostruz reditum querit ac nos cupit lōga bonitate sua saluari. Si nō cōuertimur si duri colli sum' si in pctis vltis ad mortē illucē p duramus affixi peccatiuz nō miseretur deus. Casus est patens. In domo cuiusdā furdi & muti a natiuitate erat quidā seruus qui querebat manumissionē a domio suo furdo & muti. Iste furdus p aliquo signa manumissi eū. Imperator dicit: p maiestātē nostrā nos discernimus qd iste seru' manumissus ab isto furdo & muti nō erit liber: sed manumissio ista est ipso iure nulla. Etinā o pctōres deus nō faciat vobis illū luduz. ysaias dicit. xliij. ca. Quis furd' nisi ad quē misi nūcios meos. & pro uerb. xviij. Aures suas ne audiat legē: oza tio eius fiet excecabilis. Pctōres quis est seruus & quis est mutus qui nō potest manumittere seruū nec dare libertatē? Ille seruus est anima in peccato: & est in manu diaboli. quia qui facit peccatū: seruus est peccati. Johan. viij. Surdus est durus peccator qui nunq' per predicationem nec per insp' rationes vult corrigere mores suos: veniet mors: si mihi credideris pones animā in libertatem. Veniet mors super te paup pallarde pauper meretric paup vsurarie: & tu credis facere penitentia & non eris: exauditus. quia decretus dicit. Si autem dure certicis fuerimus & reuerti noluerimus assidue peccatiū: non miseribis deus. Et ideo

dicit Hieronymus. Misericordiam si optas
 assequi: desine peccare. Nos domi religiosi
 videre vitam vestram: si non seruitatis deo
 & seruetis precepta regule vestre irremedia
 biliter eritis damnati. O peccatores confi
 derate que fecistis tempore preterito. sur
 dam anrem dedisti creatori. considerate qd
 profuit luxurie luxurioso: vsure vsurario:
 certe nihil. transit enim mundus & tota cō
 cupiscentia eius. Et vos mulieres dicatis
 mihi quid prodest vobis qd aliquis aspiciat
 vos in frontibus vestris: quare decalnatōis
 frontis vestras: nunquid ista sunt signa i
 pudici animi: certe sic. Eolo dicere corrip
 tis vitas vestras & dimittatis valles mise
 rie transeatis per desertum penitentiae: & tā
 dem peruenietis ad montem gratie. Juxta
 verba ihēma. p̄sumpti. Ascende ad me
 in montem &c.

In isto sermone erunt
 due partes.

Prima erit sacri euāgelij
 expositio.

Secunda virtuose ascensionis demonstra
 tio.

Euāgelium duo tangit. Primo iniqui
 tates detestandam. ibi. Sic est heres venite
 Secundo punitionem metuendam. ibi. Alia
 los male perdet. Leuate corda euāgelij
 hodiernū est tertius nuncius passionis do
 mini nostri iesu christi. In primo die vener
 ris quādo christus trahēbatur in cruce di
 git. pater ignosce illis: quia &c. In secūdo vi
 dimus de piscina habente qnq; porticus: q̄
 significabat mortē dolorosam passiōis xp̄i
 que passio dat oibus sanitatem qui in fide
 & bono opere & p̄uersatione veniūt ad deū.
 Isti nūc fuerūt pii: sed iste est adhuc mag
 pius: & sequentes erunt adhuc magis pii.
 Dicit ergo iste nūc ius. homo quidē planta
 ur vineaz & posuit torcular & turrim edifi
 cavit: & locavit eam agricolis vt in tempo
 re darent ei fructus. Placeat deo o paupes
 p̄cōres qd solucimur. non enī habemus ocs
 cationem plangendi nos de deo: qz verus
 paterfamilias disponit de nobis sicut de si
 lio suo. Iste paterfamilias misit suos ad
 agricolas: vt darent sibi fructū & darent si
 bi vinū. ipsi vero pessimi truffatores vinū

percusserunt: & alium interfecerunt. Pater
 vero familias secundario misit eis seruos a
 lios & fecerunt illis similiter. Tunc dixit ip
 se fortassis verebuntur filium meum. & vi
 dentes eum dixerunt. hic est heres. Dicit de
 lyra qd iudei a principio cognouerūt qd chri
 stus erat filius dei: sed quando viderunt qd
 reprehendebat eos & peccata eorum peruer
 terunt sensū suū passionib; inuidie et odij
 & ire: & reuersi sūt a cognitiōe sua & idurae sūt
 corda sua ne intelligerent veritatem & dice
 runt. occidamus eum & mittamus eum ex
 tra vineam. quod & fecerunt. Tunc dixit sal
 uator scribis & phariseis: quid faciet pater
 familias agricolis illis? Dixerunt. malos
 male perdet & vineam suam locabit alijs a
 gricolis. Tunc dixit christus. Amen dico vo
 bis quia vobis tolletur regnū celozū. vti
 nam iste casus non cadat super ciuitatem
 istam. Iste paterfamilias est d. us pater. vi
 nea est fides catholica que fuit inchoata in
 isto abel: & erat i ea torcular & erit vlt; ad
 consumationem seculi. & fecit sepem: id est
 custodiam angelozū. Torcular est doctri
 na prophetarū & ius diuinū quod tene
 bantur obseruare q̄rum ad precepta mo
 ralia. Amū quod petebat creator ab agrico
 lis quod delectat deum & homines: sunt bo
 na opera. Nunq̄ aliquis tantū appetit vel
 delectatus est in bibendo bonū vinū: sicut
 deus delectatur i bonis operibus nostris.
 Tempus vindemiarū est tempus benefaci
 endi. Iudei vero tanq̄ mali agricolē inter
 fecerunt seruitores. Fuerunt prophete qui
 venerunt ad querendum fructū vinee. sicut
 Isaias qui fuit secatus. & Hieremias lapi
 datus. & labor interfectus. & isti fuerūt p̄
 mi seruitores. Consequenter misit paterfa
 milias & alios salices Ezechielem & Danie
 lem: & fecerunt eis sicut prioribus. Finali
 ter misit filium suum vnigenitum dicens:
 verebuntur fortassis filium meum. De quo
 ad Galathas. iij. At ibi venit plenitudo tē
 poris misit deus filium suū natum ex ma
 liere: quem apprehendentes dixerūt extra
 vineam: id est ciuitate hierusalē & montem
 caluarie: & morte turpissima cōdemnatum
 occiderūt. De q̄ Paulus ad Heb. xij. Exeam
 ergo ad eum extra castra in p̄perius eius

portantes: et ista est p̄ma vinea. Alia est vinea de qua Ezechiel. xv. Fili hoīs quid fiet d. ligno vitis: nūquid fiet de ea parillus: ad quid valet parillus nisi vt in ignem mittatur: Ista vinea est cōscientia que debet esse pulchra in bonis fructibus: sed quando est separata a pallo nihil valet: sed quando est ligata in trūco charitatis: valde bonū fructum portat. Ergo scim̄: o peccatores dñi prelati doctores burgenſes et om̄s quotq̄ estis: posuistis ne ad mortem seruitores iesu christi: et nūquid ipsum xpm̄ eiecistis extra ciuitatem vestrā? vos estis ia3 confessi: vt arbitro. Nunquid habuistis aliquando bonas inspiratōnes quas posuistis sub pedibus vestris: certe sic. pphetas occidistis id est inias. pphetas ipse vocat. Nūquid etiā filiū dei extra vos eiecistis p̄ p̄ctm̄ mortale postq̄ sacramentalit̄ eū receperatis dicentes. Job. xxi. Recede a nobis sciam̄ vīam tuā: nolimus. Volo dicere q̄ si deus p̄didistis p̄ p̄ctm̄ ponatis penā ad ipm̄ recuperādū. Si vultis ponere penā ipse veniet ad vos p̄ grām et habitabit in cubiculo vestro. Doctoz igitur vos in dño et obsecro vt dimittatis valles miserie et p̄cioris in deserto p̄ntē vt tandē veniatis ad terrā p̄m̄sionis et montē gratie. Juxta verba ih̄c. preass̄. Ascende ad me etc.

Quantū ad secundā partem. Si vult saluare aīas v̄ras (deus det vobis gratiam) opz transire desertū p̄ntē. nō opz facere barbā de palleis deo: neqz oculos cereos: si oz plantare baculū et figere pedē i tertia māſione. Dixi heri de vno retrahente a s̄a p̄ntē: scz de negligentia. Nūc vidētū est de quarto impedimento: scilz de verecūdia. Proverb. xiiij. Ambulans recto itinere et timens deū despiciat̄ ab eo q̄ infami graditur via. Salomon detestatur stultos: eo q̄ via recta non ambulat. De quibus p̄queritur deus per ps̄. dicentē. Factus sum tanq̄ vas perditū qm̄ audiui vituperationē multoz cōmorātiuz in ciuitate. Quod aut̄ verecūdia sit de testanda in bono opere dicit paganus Aristoteles. Verecūdia est passio laudabilis in iunembus. Et valerius maximus libro. iij. rubrica de verecūdia dicit. q̄ verecūdia est pars honesti consilij factrix leguz directrix actū in omni actu et gestu v̄tqz amabilis.

In ecclesia autem singularissime prebet lucem et ante veterū conspectū diuina bona. Primo gratiā preſert. Leuate corda domuscelle: habetis filias. Deu heu meli⁹ esset nūtruisse porcōs aut canes: qz vos per exempla vestra posuistis eas in manu diaboli si deus nō preueniat eas sua misericordia: et quotidie per negligentia corrigere ponit̄ eas in dānatione. Vultis cognoscere quomōdo custodietis filios et filias? Certe initū custodiendi est verecūdia. et per oppositū verecūdia est p̄ditionis causa. Nūquid videtis miserimas mulieres cōmunes ita effrontes sicut canes absqz pudore. Alia ē verecūdia vituperabilis quā habent peccatores non audentes confiteri peccata sua propter confusionē: et ne aliq̄ de his iocū faciant. Dicit. vi. Confusione non sunt confusi et erubescere nescerūt. O peccatores vbi est verecūdia quā debetis habere. Nunquid blasphematis nomen dñi nostri iesu xpi: et tenetis bancquā ad v̄surā sicut publicani et peccatores? Et vos dñi curiales et cōsiliarij quādo estis in prandio comedendo et bibendo dicitis. talis mulier que morat̄ in tali loco ē pulchra: ego posui sibi manū in suo sinu. Vos etiam viles mulieres nunquid loquim̄ de rebus vilibus et de factis vestris turpibus. nūquid etiam vos mulieres portatis caudas: et vos mariti patim̄. si faceretis sicut faciūt in hispania quod tū non laudo quo ad vnū casuz q̄ si mulier fuerit deprehensa in adulterio maritus ducit eā ad fines ville. ipse tollit quicq̄ hz supra caput et sic remittit eam ad domuz patris. Vos dñi religiosi et ecclesiastici viri nunquid videtis q̄ non viuunt s̄m̄ ordinē vestrum: vos viuunt sicut mercatores et seculares negociatores. Sed dicit vnus canonicus. pater ego scio q̄ ego male viuo. si autē meip̄s corrigere ego esse m̄ opprobrio oibz alijs. Audite verbum christi contra tales dicentes. Luc. ix. Qui me erubuerit et meos sermones hunc filius hominis erubescet. Au deo asserere q̄ plus nocent hodiernis hominibus derisores in mēbris christi q̄ crucifigores corporis christi. Dec ē musca egypti: et deuorauit oēs arbores egypti: vt scribitur Exodi. viij. Sed quereret vna bona mulier. Est ne peccatum mortale trussari

de illo qui incipit bene facere. Tho. in. ij. ij. q. lxxv. ponit differentiā inter densionem & subfannationē. densio est in vbo. subfannatio in erigendo natum. Et dicit q̄ q̄cunq; hoc facit cū animo nocendi nocumēto nota diligē semp est pctm̄ mortale. & q̄to p̄sone s̄ digniores: pctm̄ est maius. Volo dicere q̄ corrigatis vitā vestram & dimittatis pctā & intrabitis terrā promissionis &c.

¶ Eadem die. Sermo. xxvij.

Scēde ad

me in montes & esto ibi. Videtur tunica filij tui sit. quā cum vidisset p̄ ait. Fera pessima deuo

notavit eum. Sene. xxvij. Q̄ dñi & aie deo vote q̄ vauistis ad saluandū aīas vestras epistola tangit vñā hystoriā pulcherrimā de Jacob patriarcha: q̄ habebat decē filios inter quos erat vnus noīe Joseph: quē misit ad fratres suos: vt videret si cuncta prospera eēt apud eos: quē vidētes apphēderunt & vendiderūt ysmacitū & occiderunt vñū mutonē & tinxerunt tunicā ip̄s̄. Joseph & portauerunt patri dicentes. Vide si tunica filij tui est. quā cum vidisset p̄ ait. cū metu maximo clamauit dicēs. Joseph filij meus mortuus est. vadā ad infernū vt loquar filiū meū. Hec dñi mei istud respicit mysteriū passiōis dñi nostri iesu xpi. Christus fuit eiect⁹ extra ciuitatē (vt dicit euāgelij) & Joseph est xps̄ qui fuit obediens patri vsq; ad mortē crucis. Dic venit ad q̄ rendā fratres suos. i. naturā humanā: q̄ hūit eos in sichen & in dothain. Si queratis ei q̄n erat in deserto quid faciebat. Respon debet. fratres meos quero. Paucos inuēit in monte caluarie nisi matrē & mulieres et iohannē euangelistā. inuenit etiā ibi bonū latronē cui dixit. Hodie mecū eris in paradiso. In inferno multos inuenit quos secum adduxit q̄n in infernū descendit. Osee. xij.

¶ Leuate corda dñi. xps̄ venit ad q̄renduz vos. nunq̄d timētis dānari viso q̄ obduratis corda vestra. Nunq̄d sunt mlti cū ioyabolis q̄ nunq̄ fecerūt tor neq; tanta mala sicut vos? Certe credo q̄ sic. sed q̄d faciem⁹ pater: opz mittere tunicā ad patrē & dicere

sicut sibi dixit dñs Bona. Respice deus pater eterne de sanctuario tuo & de excelso celorum habitaculo cognosce tunicā Joseph in sanguine rubricatā. Dñe de⁹ respice sup nos & aperi oculos tue mic. Tunicā Joseph iesu xpi filij tui hūanitatē sanguine cooꝑtam tibi presentamus: vt mīaz impetrem⁹. Tunicā ioseph sanguine rubricata: est coꝑtus xpi suspen sum in cruce: q̄d ad planta pedis vsq; ad verticē capitis fuit vulneratū & in sanguine madefactū. corpus remansit in sepulchro & aīa descendit in lymbuz. Volo dicere o pctōres q̄ qlibet dz dicere deo patri. dñe deus ego luz ille miserim⁹ peccator qui te offendi: ego tibi presento tunicā meā ioseph filij tui: & crede mihi o pctōre q̄ non est aliq̄d tam graue peccatū quin deus remittat si cū dolore p̄sentet sibi tunicā filij sui. ¶ Sed dicit forte vna mulier. Ego nihil sentio de passione: sum dura. dic ergo sic. Dñe deus tu sadisti lapides. frange cor meū durū. Vñ ps̄. Concupiuit aīa mea desiderare iustificationes tuas in oī rēpoꝛe. Dabe desiderij habēdi voluntatē si nō potes facere. Dic displicet mihi q̄ non habeo displicentiaz de pctōis. si hoc facias: illi cui representata est tunica habebit pietatē de te & rōne illius diriget te per viam salutis in montē grē. Quā gratiā vt facili⁹ possimus impetrare: p̄sentabimus vrgini marie salutationē angelicā dicentes Ave.

¶ In isto sermone erunt due pres: Prima erit amorosissimi iesu xpi passiōis meditatiua. Secunda ascensionis spiritualis declaratiua.

¶ Quantū ad primū punctū. Leuetis corda vestra dñi mei: vultis esse religiosi opz primo q̄ oēs stis boni xpiani vt sic de⁹ in spiret vos vt intretis religionē. ¶ Sed in quibus debēt religiosi occupari p̄: Dico q̄ in passione xpi. Est enī christi passio liber scriptus intus & foris. in quo sunt solum duo folia: scz humanitas & diuinitas. Et ille liber est scriptus litteris aureis: rubeis & nigris. De isto libro loquitur deuotus Bonauē. in tractatu de stimulo amoris: dicens: q̄ ibi p̄tinent decem p̄cepta & confilia oīa euangelica. & dicit q̄ plus adiscit in pede crucis q̄ in studio. idō dicit q̄ cruc

debet esse arbor vite. qui comprehendit eā beatus erit. Nam arbor vite erat in medio paradisi p̄ nutritione nature hūane. Crux etiā arbor est bona: sed tunc dicitur esse melior q̄ fructus & folia sunt bona. Daniel di. iij. q̄ folia eius erant pulcherrima. Et Ezech. lviij. & Apo. xxij. Folia eius in sanitate gētium. Et ps̄ dicit. Et foliū eius non deficiet. ¶ In superioribus sermonib⁹ vidimus de duobus folijs. Est autē tertiuū folium tertium verbū prolātū a x̄po in cruce. & est tale. Mulier ecce filius tuus. ¶ O mulieres elevate pectora v̄ra. qui diceret vobis q̄ filius vester suspēderetur post prōdiū: credo q̄ sequebatur eū. Beata virgo nunq̄ dimisit filiū suū: sicut testat Lucas. Mulieres que de longe venerant sequebant eum & lamēbantur: sed ipsa stetit in pede crucis per tres horas s̄ns curā amaritudinis. Et si querat quid diceret: hoc dicas dieve neris: sed hoc nō sufficit q̄ nō est aliquis cuius lingua dicere possit nec mens cogitare eius dolorē & mentis amaritudinem. ¶ Unde br̄s Bernar. in tractatu de lamētationibus virginis ita fingit bt̄am virginem loquentē. Aspicebam deū meum: viderēbam pendētē in cruce morte turpissimā morientē tota dolore vexata: mens tacebat: tabescebat animus: quatinus nō valebam exprimere: sed plorabam & deplorabam dicēdo. O amor vnice. O fili dilectissimi me. O singulare gaudiū. cur te genui ad talem mortē? cur nō moritur hec mestissima mater tua. cur post te vtuerē me permittis cum tanto dolore. ¶ Si ergo aliqua burgēsio videret filiū sic cruciari & mori in patibulo: & ipse existens in tormētis eleuaret vocē sic dicens. mulier ecce filius tuus. nūquid dolor eius esset magnus: credo q̄ sic. ¶ Istud autē folium est tribus coloribus coloratum.

Primus color est amor & desiderationis.

Secūdus est dolor desolationis.

Tertius est vigor solationis.

¶ De primo dicūt doctores: q̄ si x̄ps̄ matrem nominasset: primus expirasset. Ideo postq̄ dixit. Mulier ecce filius tuus verti faciat ad Johā. & dixit. ecce mater tua ego tibi eam cōmendo vt illius curā agas. Et ista maternitas & filiatio vocatur ma-

ternitas adoptionis. De sc̄do Bernar. in la mentationibus. Oculus meus afflictus ē nec tacuit nec requies erat. De tertio Jerē. dicit Tresh. ij. Cui assimilabo te filia hierusalem: cui adequabo te h̄go filia syon: Dicaris dñi burgēsio. dicitis aliqui the sapeler. vultis scire requestā quā debetis facere bt̄e virginis q̄n̄ est in tentationibus: q̄n̄ timetis mortē ac dānationem. p̄ceteris sibi dolores & fletus quos habuit in pede crucis filij sui: q̄n̄ effecta est mater Jo. Johānes interpretatur in quo est gr̄a. igitur ipsa est mater gr̄e. Si igitur est mater gr̄e rogemus eam vt nobis p̄cōribus illam donet. Scitote p̄cōres q̄ pro eo Johānes datus est in filiū virginis: vt nos intelligamus sua p̄cibus & meritis gr̄am adipisci posse.

¶ Istud foliū coloratū est nigro sex dolore maximo & nō solū dolore x̄pi: sed etiā martiris eius vt x̄ps̄ diceret oculus meus non vidit tam propter eam q̄ p̄pter me. Tertio istud foliū habuit vigorem: q̄ non obstante vehemēti dolore x̄pi: p̄ se habuit curam de matre q̄ erat h̄go ad dandū nobis intel ligere q̄ semp̄ debem⁹ virginitatē seruare neq̄ deserere. p̄pter quācūq̄ tentationem demonis. ipsa etiā virginitas ē cognata angelorum: sponsa x̄pi in qua habitat spir̄s sc̄us. Sins igitur o domicelle accēse igne diuini amoris. aspiciamus crucē & filiū suū matrem in cruce recognoscentē. Capite illi arboris fructus vt introduci mereamini finaliter in terrā promissionis. ¶ Iuxta verba rhematis p̄sumpti. Ascēde ad me in mōsa tem &c.

¶ Quāntū ad sc̄dam partē. Dixi in superioribus q̄ op̄s ascendere ad montem gratie. ad quē ascēdētēs sunt sex gradus siue stationes. ¶ Prima est religio sc̄ta. De q̄ Canticoz. viij. Pone me vt signaculū super cor tuū. Ad intrandū autē religione op̄s egredi de terra sua & de cognatione sua: & recedere de tabernaculis p̄cōrum. vñ Apo. xvij. Erte d̄ medio babilonis. ¶ Dicatis mihi dñi quare intrant multi religionē? Certē vt emittent peccatū & occasione peccandi. Vñ ps̄. Ecce elongavi mihi eū qui & mās in solitudine: ne expectabam eū qui saluū me fecit a p̄ncipalissimi tate sp̄s & remp̄stare. ¶ Audite p̄cōres exp̄giscimini.

Tria sunt q̄ faciunt cadere in pctm̄,
 Prīmū est ociositas.
 Scđm est societas.
 Tertū est mala p̄suetudo.
 ¶ De primo Eccli. xxxiiij. Multa mala do-
 quēt ociositas. De secūdo ps. Et nō cōmuni
 cabo cū electis eorū. De tertio Juvenal' sa-
 tyra. v. Cōsuetudo mali est insanabile vul-
 nus. ¶ Cogitare igr̄ o pctōres amorē dei q̄
 vos vocat ad statū salutis. Dicitur et' Can-
 ticorū. viij. Fortis vt mors dilectio. Nam sic
 mors expellit aīam de corpore: sic etiā amor
 dei expellit aīam de hoc mūdo & ducit eam
 in religionē. Et istud debetis sepe vos reli-
 giosū meditari. Est enī meditatio scđa tertius
 gradus religionis. Festinate igitur in-
 trare illam requiem &c.

¶ Sabbato secunde dominice quadra-
 gesime. Sermo. xxviij.

Ascende ad

me in montes & esto ibi.
 Affer mihi de venatione
 tua vt comedā: & benedi-
 cam tibi anteq̄ moriar.

Señ. xxviij. & in epistola. Dñi & aīe deuore
 in xpo iesu si tenuistis doctrinā heri habis-
 tam: debetis laborare p̄ salutare aīaz vestra-
 rum. habuimus de Joseph q̄ fuit vendit'.
 & de filio q̄ fuit postus ad mortē & ex vine-
 am: & significat passionē xp̄i acerbissimos
 eius dolores: quos xp̄us p̄ vobis tulit in
 cruce. Epistola hodierna dat nobis vnam
 pulcherrimā hystoria iytroq̄ sensu. Erat q̄
 dam bonus vir Isaac noīe sener in tñi q̄ n̄
 videbat. Iste hēbat duos filios vnus: scilz
 Esau erat venator: alius. s. Jacob d̄ domo
 nunq̄ extuerat: s; erat sp̄ in sinu mris: dis-
 p̄t aut' pater ad Esau q̄ erat p̄ primogenit'.
 Affer mihi de venatione tua vt comedam:
 & bñdicat tibi aīa mea. Iste vir hēbat vto-
 rē noīe Rebecca q̄ diligebat filiū iuniorē. s.
 Jacob: p̄ eo q̄ cognoscebat in spū ppheticō
 q̄ Jacob erat saluandus: resau damnā-
 dus. Dicit q̄ mī Jacob. fili mi veni et vttere
 cōsilio meo. p̄ tuus vult dare bñdictiones
 fri tuo & vult eū p̄sternere dñm tenū. ego: nō
 illud nō volo. vade igr̄ & affer mihi duos
 edos & porta patri: & vt bñdicat tibi pater
 tuus anteq̄ venias german'. de venatiōe.

fili' iste timuit & dixit mī. Esau frat' meus
 pillosus est: ego nō lenis dubito q̄ det mi-
 hi maledictionē p̄ bñdictionē. Dixit mī. si det
 tibi maledictionē ego capio p̄ te nō cures.
 Tūc mī pauit hedos & dixit fili'. p̄i. p̄ co-
 medatis si placet de hac venatiōe. dixit pas-
 quō tā cito capere potuisti fili mi. Rēdit si-
 litus. fuit volūtas dei. & tergit eū p̄ & dixit
 vox tua vox Jacob: s; man' tue sunt esau
 & bñdixit iacob di. Ecce odor filij mei sicut
 odor agri pleni. crescere te faciat de' meus.
 q̄ bñdixerit tibi sit ille bñdixit': & q̄ maledi-
 xerit tibi maledictōnib' repleat'. Nūdū p̄
 h̄ba finiterat & ecce esau igr̄essus est domū
 s;ebatq; s;eta maris &c. dic hystoria. Erpo-
 sitores h̄ dicit q̄ ita erat decretū. & iō nō mē-
 tiebat dicens se e' p̄io genitū. ¶ Leuate
 corda v̄ra dñi mei: ecce gradissima mysteria
 dicatis mihi q̄s est ille magn' p̄r & q̄ sunt
 isti filij. & qd̄ s̄gt illa mī. Istud mysterij ē
 valde recognitādū. Audite vnū h̄bū mirabī-
 le in oib' domib'. de q̄bus loq̄tur scriptu-
 ra. Semp fuerit aliq̄ dānati in q̄libet do-
 mo. p̄ p̄rio i domo ade p̄io genit'. s. cayn.
 in domo Noe cam. In domo abatae yfma
 el fuit p̄uar' hereditate. Quis de dānatiōe
 sua doctores sint abiguit. i domo ysaac esau
 fuit dānat'. S; qd̄ s̄gt totū h̄ si capiamus
 allegoriā: h̄m sensus moralē magn' p̄r est
 de' p̄r. si Jacob vult h̄re bñdictiones os q̄ det
 abū p̄r. de q̄ abo scribit Jo. iij. Ego alitū
 cibū h̄eo manducare quē vos nescit'. Cib' igr̄
 q̄ ē offerēd' deo s̄ bona opa. De' aut' n̄
 capit venatiōes esau s; iacob q̄ supplātor
 interpretat' & s̄gt aīaz resistētē tenatiōibus.
 Jacob. iij. Resistite dyabolo & fugiet a vob'.
 Rebecca mī q̄ dedit vestimēta iacob vt ve-
 niret coraz p̄rē ē brisima h̄go q̄ q̄s rps in
 cruce fuit & cōmēdauit eā ioh̄s. dedit eā of
 b' m̄ez q̄ s̄t i gra & se disponūt ad gr̄az. ista
 h̄z vestimēta opria. De q̄b' Pro. vi. Bissus
 & purpura idumētū ei'. maria i cui' custo-
 dia sum' h̄z duas tunicas.
 Prima est alba q̄ significat virginitatem.
 Scđa est rubea q̄ s̄gt charitatem. Et inā vos
 mulieres esset idure s̄lib' vestib'. s. bisso &
 purpura. bissus ē tela cādidiissima Istā ha-
 buit btā h̄go: q̄ h̄go aī p̄r. virgo in pra:
 virgo p' p̄r. Dñit purpurā. Es. iij. sulcite
 me s̄o n̄b' stipate me mag'. q̄ amore sāgueo

Sabbato secūde do. xl.

opz capere duos edos: scz appetitū irasci-
bilē & concupisabilē & decoquere & sacrificare
re do. Et tūc mater nostra virgo maria eos
pntabit ysaac. i. deo patri. Quod vt facili⁹
faciat: illi presentabimus angelicuz suauē
dicentes Aue.

Ascende ad me in montē &c. Ab ore con-
suetū mouetur q̄stio theologicālis a magis
ftris nostris: & presertim a dno Bonauen.
di. rxi. ij. fundata in euangelio p̄ntis diei.
vbi dicit q̄ pater videns venire filiū suūz oēs
currit ei obuiā. Queritur si liberū arbitriūz
in pctō mortali lapsū ad grāā valeat se
disponere sine aliquo lumine gratie. Dicit
Bona. q̄ nō iacet in rōne naturali: q̄ cum
ita sit q̄ gratia grāā faciens sit bonū sup̄
naturale & transcendens rōnem naturalem
nec adipisci nec cognosci valet nisi aīa illu-
stretur vltra facultatē naturālē. & sic si de⁹
nō preueniret ektēne in pctō mortali nun-
q̄ posset se disponere ad grām. qd̄ notat in
euangelio. ¶ Zeuate spūs vestros oēs t̄s
meris dānari: credo q̄ est t̄ps meditari
nunc. Dixi heri p̄ legem ciuilē & decretū q̄
q̄s aliquis est mutus aut surdus h̄is ser-
uū nō pōt eū manumittere. sic etia⁹ pecca-
tor surdus: aut mutus qd̄cūqz signū faci-
at nō pōt reddere libertatē aīe nisi aperiat
aurem & linguā deo. Caueant igr̄ illi miser-
rimi pctōres qui dicunt: q̄ in articulo mor-
tis sufficit h̄re vniū asp̄ritū. Ad oēs dyabo-
los talia suspiria. ¶ Audite decretālē extra
de electione & electi p̄tate ca. Ne pro dese-
ctu. Eligere omittentes infra t̄ps cōcessuz
eis a iure & institutū ipsa electione p̄ tunc
priuantur: & potestas instituēdi placū des-
uoluitur ad superio: ē. Habetis etiā legem
ciuilē ad istud p̄positū. sc. soluto matris
monio. Lex incipit. Maritū. priuilegiūz p̄-
sonale durat solū vsqz ad mortē. ¶ Casus
est patens. Est vna ecclia metropolitana:
episcop⁹ mortuus: canonici vñt priuilegiūz
eligendi prelatū infra certuz t̄ps: infra qd̄ si
nō elegerint priuantur iure electionis. Uti
nam talis infra nō cadat sup̄ta nos. Ecclia
stes. ij. ca. h̄. Quodcūqz pōt nos? tua ins-
tānter operare: qz nec opus nec rō nec con-
scientia nec sapientia apud inferos qd̄o tu
pperas. Ideo pctōres eligatis prelatū des-
uū: dū habetis t̄ps seruāus deo: dimitti-

te dyabolū: qz veniet t̄ps in quo nō habes
bitis facultatē eligendi sicut mō habetis.
Jam insat media quadragesima & quidaz
sunt hic q̄ non videbūt aliā quadragesimā
futurā. Dimittatis ergo egyptū: transitē p̄
desertū: & ascēdite ad montēz gratie. Iuxta
verba thematis p̄assumpti. Ascende ad
me in montem &c.

In isto sermone erunt due p̄tes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Secunda virtuosē ascensionis spiritualis
demonstratiua.
In euangelio hodierno tria tanguntur.
Primum miserabilis hoīs transgressio.
Scdm̄ boni p̄positi p̄ceptio.
Tertium diuine dignationis gratuita res-
ceptio.

Primum tangitur in principio. pat̄ &c.
Scdm̄ ibi. surgā & ibo ad patrem.
Tertū ibi. pater mia motus &c.
¶ Istud euāgelij est pulcherrimū. Sūt
ne hic boni filij quoz. rxi. nō valent duos.
Euāgelij dicit q̄ hō quidā habebat duos
filios. Lucas dicit q̄ iudei erant scādalis-
ti. s. p̄ eo q̄ xps recipiebat pctōres & mur-
murabāt cōtra eū. Ideo xps dedit tres pa-
rabolas: & hodiernā est prima. Et dixit eis
sic. Nō debetis irasci si suscipiā pctatores.
Quia hō quidā habuit duos filios & dixit
iunior. pater da mihi portionē substantie q̄
me p̄tingit. & dedit illi pater. Dicit hic Am-
bro. vides q̄ diuinū patrociniū petentibz
bus darur: nec est culpa p̄ris: qz adolescen-
tiori dedit q̄ se ydoneū iudicauit. si em̄ a pa-
tre nō recessisset impedimentū etatis nesci-
uisset. & p̄fectus est in regione longinqz
non passu corporis sed affectibz mentis. et
dissipauit substantiā suā viuēdo luxurios⁹
se sequēdo bancq̄ta. & post vitaz immundā
pecunia defect & tandē vendidit tunicas:
annulos: & caligas: vidit se nudū & dixit
a pud seipsum. ego nō sum bene: ego moriar
fame: & adhefit vni ciuium regionis illius
cui dixit. dñe ego morior fame placeat vos
bis me locare. & misit eū ad custodiendum
porcos ad ostendendā vitā quam dixerat
esse desiderandā. & cupiebat implere ventrē
suū de siliquis porcorū & nemo illi dabat.
Dicans dñi mei in p̄scia quid istud rephat
nobis: habetis ne tales filios in ista ciuitate

te: datis eis cordā qua suspendētur. habes
 us filias de qb? factis ydola v̄ra vestiedo
 ⁊ poliēdo. creditis eas bonas ⁊ p̄bas fa-
 cere ⁊ factis eas meretrices. Nunqd̄ vos
 dñi datis argentū ⁊ libertatē filijs v̄ris vt
 vadant ad lupanar ⁊ ad stupras ⁊ taber-
 nas. ¶ Audite v̄ro. ad damasuz papam
 Quid em̄ subā hec in manibus adolescen-
 tis posita nisi q̄ sentim? vidim? ⁊ intelli-
 gim? in libertatis arbitrio p̄stitūtū. ⁊ qd̄ ē
 sbam viuēdo luxuriose p̄sumere: nisi quia
 oia q̄ ad dei cultū cōuertē debent ad pecca-
 ti ludibriū cōuertunt. Quid est p̄r? qd̄ fili-
 us: qd̄ sba? certe deus est p̄r. ⁊ ei? filij sunt
 ecclesiastici: religiosi: burgeni. ⁊ oēs alij. Sbe
 sunt corp? aia: pedes ⁊ man?: intellectus ⁊
 rō ⁊ oia dona nature ⁊ gr̄e. Dic mihi o in
 grate pctōr qd̄ de his fecisti: quō dissipasti
 quō emācipasti: qd̄ erat dandū huino dei
 dedisti dyabolo. vñ Jere. xvi. Seruisti dñs
 alienis die ac nocte: q̄ nō dabit vobis req̄
 em die ac nocte. Iste dñs q̄ nō dabit req̄em
 est dyabolus. Porcus q̄ nō diligit nisi lutus
 s̄q̄r pctm̄ mortale: ⁊ filij sunt voluptates
 hu? mūdi. ad Ro. vi. Quē fructū hūistis ī
 illis in qb? nūc erubescitis. O miserie mu-
 lieres vos q̄ offiditis frontē ⁊ vultū q̄ feci-
 stis mille luxurias. Et vos mercatores vsu-
 ras. Et vos ecclesiastici symonias innūera-
 biles. Et vos mūdani q̄ sp̄ viuū in pctis ve-
 stris. Heu heu quō poteris expectare diem
 aduenē? dñi: quō poteris in p̄petuu? stare
 cū porcis inferni in fame ⁊ siti in frigore ⁊
 tedio. ¶ Audite Aug. clamātē in li. de spū ⁊
 aia. Tāte dignitatē hūane nature p̄ditto
 vt nullū bonū terrenū ei sufficere possit. vi-
 detis fr̄es mei q̄ bona mūdana filij porco-
 rū sunt. Reuocate igr̄ mentē v̄ram ⁊ vide-
 te hu? adolescens bonū p̄positū. Reuer-
 sus est q̄ aduersus suerat ⁊ dixit. Q̄ti mer-
 cenarij abundāt panib? in domo pris mei:
 surgā ⁊ ibo ad patrē meū. Iste moriebatur
 fame cogitauit itra se dicēs. Nūqd̄ ego suz
 maledictus: dimissi p̄rem ⁊ matrē ego dis-
 sipaui sbam meā: surgā: p̄sternā me añ fa-
 ciē pris mei ⁊ dicam. p̄r peccauit in celum ⁊
 corā te: nō sum dignus ampli? vocari fili?
 tuus: fac me sicut vnū de mercenarijs tuis.
 O pctōres dānarij? estis scripti in lib. dya-
 boli. O macq̄relle ⁊ meretrices: ⁊ vos bur-

genses: qui locatis domos ad tenendū lu-
 panaria ad exercendū suas immūdicias ⁊
 vt lenones vadāt. certe ⁊ in p̄spectu dñi te-
 stor ⁊ miroz admodū q̄ terra nō aperit ad
 absorbendū vos sicut darhan ⁊ abiron. nō
 habetis vñ viuatus dñi mei: vultis viuere
 de posteriorib? meretricū: Ludouic? scissi-
 mus tpe suo p̄struxit eis domū extra ciui-
 tatē. nūc autē tota ciuitas est vbiq̄ repleta.
 ego appello de vobis dñi iusticiarij. ¶ O
 p̄ple habet exēplū de isto filio q̄ in se reuer-
 sus dixit: surgā ⁊ ibo ad p̄rem meum. Abi-
 tria notantur.

Primo pcti cogitatio ad se reuersus.

Secdo peccati detestatio surgam.

Tertio pcti confessio dicam patri meo. pa-
 ter peccaui ⁊c.

¶ De primo Jeremi. iij. Zeua oculos in di-
 rectum ⁊ vide vbi nunc prostrata sis. Vos
 estis in pctis ⁊ nō cōeditis nisi filiquas
 porcorū. dimittatis pctā v̄ra pauperes mu-
 lieres ⁊ vos lufores ad cartulas ⁊ dicitis
 surgā ⁊ nō faciā ampli?. Dicitis p̄fessori:
 pater peccaui in celū corā te. dicit vobis va-
 de in pace ⁊ ampli? noli peccare. Si enim
 cōfessi fueritis debite sine dubio de? p̄r re-
 cipiet vos. An. i. Joh. i. Si p̄fiteamur pec-
 cata n̄ra fidelis est vt remittat nobis. Res-
 stat tertiu? verbū euangelij qd̄ ē diuina gra-
 tificatio. Vos dñi hētis cor molle ad par-
 cendū inimicis v̄ris. vñ Gene. in eplis di.
 Nobile est cor hois nō em̄ rigore s̄z dulce
 dine vult duci. Ideo p̄r vidēs filiū a longe
 occurrit illi ⁊ inclinauit se ad amplectēdū
 eū ⁊ dixit seruis suis: cito p̄ferte stolā pri-
 mā. i. tunicā nouā ⁊ date ei annulū in ma-
 nu eius ⁊ calciāmētā in pedibus eius. Ibi
 sunt tria mysteria. P̄rio tangit gr̄e p̄sentis
 tio q̄ occurrit. Secdo gr̄e iustit. p̄ferte sto-
 laz primā. Tertio bonorū dep̄ditorū recupe-
 ratio. Occidite vitulū saginārū. O pctōres
 cōsiderate mias p̄ris ad filium: dei pris ad
 pctōres. ¶ An Aug. in lib. de spū ⁊ anima.
 Tanto desiderio cupit de? misereri q̄ plus
 tardat cū iusticia viuere q̄ miam amplecti
 Vere iste p̄r qui venit ad filiū est deus qui
 venit ad aiam. peccatricē: vt peccatrix aia
 dimittat vitam suā. Dimittite igr̄ vitā ve-
 stram: o adulteri ⁊ fornicatores. plus enim
 sitit deus pater salutē v̄stram q̄ vos ipsi.

Audite singulare verbū petri rauenē. Attē de o patō: q̄ filio reuertēti nō improperat pater vitā p̄teritam. nō querit vbi sunt dona q̄ depozitasti: vbi fuisi: vbi venisti: sed statim amplectat? est eū: et dedit ei tunicam et grām gratiā facientē. Et dedit ei annulum id ē fidē: et calciāmēra. i. exēpla scōrū et eleuationē ad grām padisti: dedit ei vitulum saginātū. et s̄ḡi s̄m Bernar. sanguinē iesu xp̄i: et corpus qd̄ datur nobis. Quis igitur o patōres nō dimittet porcos et filiōs porcorum vt veniat ad patriā. Nolo igit p̄ sua dēre vt induant nouū hōsem et accingant lumbos v̄ros: vt facilius pueniat ad mōtem gratie. Iuxta verba thematis passum p̄. Ascēde ad me in montem. &c.

Quantū ad secundā p̄tē. Quōmini mihi dñi burgēses: habetis volūtātē intrādi terrā promissionis. si nō ego inuito vos ad dānationē eternā: nō erit defectus. S̄z discedis forte. hoc est difficile p̄ seruare p̄cepta diuina. Certe volent nihil difficile est. Dñi q̄ debent exercere iusticiā tpālē et ecclēsticā et habetis regimē istius ciuitatis ego nō habeo nisi linguā ego facio appellationē nisi depozueris ribaldas et meretricis a locis secretis. hētis lupanar ferme in oibus locis ciuitatis. Veu heu ego miror: q̄ vos boni viri nō clamatis p̄ra iusticiā. Et vos maritati bene scitis quā vitam ducitis. quale exemplū datis filiabus vestris: nullus murmurat: q̄ omnes capiunt profectum. similiter illi qui locant eis domos: quod nō possunt facere sine sua dānatione. Ego dixi heri de impediētibus veram penitentiā: et p̄sertim de verecundia. Restat aliud impediētū: sc̄z obduratio. credo q̄ sapiens. Ecclēstic. iij. Dabit de hoc noticiam quādo dixit. Cor durū in nouissimo male habebit. et Joban. xli. Cor eius indurabitur quasi lapis. et Jere. v. Indurauerūt facies suas supra petrā et noluerunt reuertēti. Et Actū. viij. Dura ceruice et infārciā: si cordibus et auribus: vos semper spiritui sancto resististis. Dicatis mihi domini qd̄ appellatur obduratio cordis. Bonauentu. dicit q̄ est metaphorica locutio. durum in naturalibus habet triplicē proprietatē. Prima est difficile in retinēdo. Secūda stabile in p̄manēdo.

Tertia forte in resistēdo.

¶ Nam durum cor d̄z qd̄ gratiam spiritus sancti nō vult recipere. quod in peccato vlt̄ manere: et qd̄ momēti nisi toto vult resistere. Unde de tertio ad Ro. ij. Sc̄z duriciā tuam et impēteritē cor tui thesaurizās tibi iram in die vindicte. Et. iij. Regū. xxvij. Indurauerunt ceruicē suam iuxta crucem patrum suorū: qui noluerunt obedire domi no deo suo. et ps̄. dicit. Hodie si vocem ei⁹ audieritis: nolite obdurare corda vestra &c. Et Bernar. de consideratione ad Eugeniū Nemo vnq̄z duri cordis salutem cōsequutus est. O peccatores quid obstat nunc q̄ non agatis penitentiā: quid dicam de vobis ecclēsticis et religiosis: quid dicam de vobis dominis et domicellis: certe vos habetis corda dura sicut lapis. quoties audistis loqui et predicare q̄ oportet dimittere peccata et conuertē ad dominū. et restituere alie num: et nunq̄ estis conuersi. sepe audistis loqui de malo diuite qui nō erat vsurari⁹ nec pallardus: non nutrebat concubinas: sed nimis curabat de corpore suo: et tamen damnatus est. quid erit de vobis qui longe maiora cōmissistis: Aultis scire quid est cor durum? Bernar. dicit ad Eugeniū lib. v. q̄ interrogemus pharaonē. Et sequitur Cor durum est qd̄ nec compunctione sc̄m datur: nec pietate mollicur: nec mouetur p̄ cibis: nimis non cedit: flagellis induratur: ingratum est ad beneficia: infidū ad cōsilia: seum ad iudicia: inuercundus ad turpia: impaudum ad pericula &c. non mouetur p̄miā: nec terretur ad verba: et vt in breui tibi concludam. Cor durū est quod nec deum timet: nec homines reueretur. sicut quādo aliquis audit loqui de passione ch̄ri s̄i: de gaudijs paradisi: de penis inferni: nō timet audiēdo: nec de p̄miatiōe gaudet: talis est obduratus. Oportet tamen peccatores ad dominū conuertē: et figere pedem suam in gradu penitentię: oportet seruire deo: agere penitentiā de p̄ctis cōmissis: nō detineat nos verecundia: nec spes longevi tē. Et sic facili ter transibimus per viam deserti: et veniemus ad terram promissionis &c.

¶ Dominica tertia quadagesimę
sime. Sermo. xxxij.

Scēde ad

me in montes et esto ibi.
Estote imitatores dei sicut filij charissimi: et ambulare in dilectione sicut

xps dilexit vos. Ad Ephe. v. Anime deo te i xpo iesu si: tenuistis doctrinā heri habitam debetis laborare ad saluandū aīas vestras. Quia declarauit nobis de filio pōigo dimiserat patrē. vīsa necessitate reuerfus ē ad patrē: et pater suscepit eum familiariter. Hodie mater nra ecclesia ofidit nobis vias quā debemus tenere vt saluemur. et proponit nobis verba Pauli. Estote imitatores dei etc. Casus est patens. Dñi qui vult facere viaticū et ignorat locū vel viam: si inueniat aliquē bonū ducem: dicit ipm insequi. vñ Ambro. Ignota erat ante xpm via paradisi donec descendit filius dei i mūdū. Adā enim ceperat: s; immediate pēdidit. Abrahā ascendit in montē ad sacrificandū filiū: nō potuit inuenire viam. nec Isaac. nec Jacob qui transiit iordanē in baculo pro rachel. vñ ps. Etiam ciuitatis habitaculi nō inueniunt. Et leuate corda vestra. ponatis manus ad pectus: et dicit r. hi si vultis inuenire viam paradisi. Et si sic. Estote ḡ imitatores dei: inquit Pan. vñ. i. Petri. ij. Christ⁹ passus est pro nobis vobis relinquēs crē plā vt sequamini vestigia ei⁹ q̄ pccā nō fecit. Et. i. Job. ij. Qui dicit se cū xpo manere dicit sicut ille ambulauit et ipse ambulare. et Aug. lib. de doctrina xpiana. Ex sacro vocationis vocabulū xpiani secutus ē vt a xpo xpiani dicatur. Casus est multū patēs. si rex in regno vellet ire s; inimicos: ipse faceret pconizari q̄ oēs disposeret se ad bellū sequenturq; captiuanū et vexillū eius. Si igit o patōres vultis saluare: sequimini viam xpi. in ipō ei⁹ dicit inueniē. et p̄sertis inueniunt res vite p quas ipsius insequi debemus.

Duma est: via puritatis et mundicie.
Secūda via contēptus et indigentie.
Tertia via charitatis et amicitie.
De p̄tia ps. Ambulās in via immaculata hic mihi misitabat. De scda. Mat. xix. Ecce nos reliqm⁹ oīs et secuti sum⁹ etc. De ter

tia. Job. xxiij. In h cognoscēt oēs q̄ mei estis discipuli si dilectionē adinuicē habueritis. Quā ego vado p viā: placet mihi inuenire viam nō lutosam: nec lapidem: nec ruobos: vt igit nō inueniam⁹ talē viam: opz q̄ nos videam⁹ xpm qui erat in p̄sep̄io: qm̄ te iunauit in deserto. tertio q̄liter ascēdit i crucem. Ascēdit enim p̄tio viā mūdicie et p̄p̄gitationis qm̄ habuit virginē matrē. vñ paup̄tad paup̄tate viuēdo: et hui⁹ mūdi bona spernēdo. viā charitatis qm̄ voluit p nobis mori. Dñi ecclesiastici captiuis sicut volētis. xps nunq̄ fuit cōcubinari⁹. nunq̄ habuit plus ra bifidia. nunq̄ nutriuit canes: necq; accipitres. habuit charitatē ad discipulos et ad nos oēs: qm̄ in die cenę coep⁹ suū et sanguinē misitavit. Credo q̄ pauci sunt paritius q̄ sequitur xpm istis tribus vijs. Infirmos pallardi dimittatis hāc viā: qz ducit p̄culdubio ad p̄ditionē. et vos vsurarij restituitis vsuras. Estis ne h qui tenetis rācores contra proximos: est ne illa via ibi xpi. Certe nō. vñ ps. Ipsi vero cognouerūt vias meas quibus iuravi i tra mea etc. Christus se plangit de oibus vobis: et de iusticiarijs: doctorib⁹: et mercatorib⁹: et nobilib⁹ ipse oñdit vobis viā: et nemo sequitur eū: s; tenetis viam aliā. s. confusio. Sequitur ergo p argumentū a contrario sensu et p loquē ab oppositis q̄ eritis dānati velitis nolitis si nō agatis vniām. Si ḡ vultis saluari (deus det vob grām) dimittatis pctā: recurratis ad xpm et ad eius dignissimā matre: presentesq; illi angelicam salutatioem dicendo Ave.

Ascende etc. vbi s. Adote p̄sucto moue q̄ istio fundato su p euāgelio qd loq̄tur de q̄ dā demoniaco q̄ habebat dyabolū i corpore. et ē remiata p m̄gros nros theologos: et p̄serti p b̄tos Tho. et Bona. in. ii. di. vi. Utrū demones possint p subtilitatē sue nature illabi aie nre. P̄tio intellectu ipi⁹ q̄stio nis di. Bo. q̄ sol⁹ deus p̄t illabi: et de inō nec aliq̄ creatura. leuate corda v̄ra dñi bur g. n. qd dicit spūs v̄r: dixi heri p decreta lē q̄ qm̄ aliq̄s eligere dicit p̄latū et nō eligit ille de iure p̄uatur electione. Nos possuim⁹ nūc eligere deū p̄latū nrm. nō dimittam⁹ igit tps p̄terire. si nō apponam⁹ nūc remediū velum⁹ vel nolim⁹ crimus dānati.

Dominica tertia. xl.

Sed dicunt aliqui. p̄r nūqd̄ esset possibis
le q̄ h̄emus delicias hui' mūdi: r̄ postmo
dū paradisum: hoc eēt nobis multū delecta
bile. credo q̄ vos mulieres essetis multum
iocūde: r̄ si aliq̄s p̄dicator illud vobis p̄di
caret h̄erētis multū gratū si possētis ire cū
pulchritib' tuncias v̄ris r̄ cū cyrotheas:
certe nō est possibile. sed si vultis h̄re delis
cias in alio mūdo: oꝝ q̄ habeatis nūc labo
res. Dabētis em̄ legē auilē. Cō caduq̄ tol
lēdis. r̄ est vnica. Ferend' nō ē q̄ lucrū am
plectis: r̄ onus subire recusat. Et de reg. in.
li. vi. Qui sentit onus: sentire d̄z r̄ comodū
Casus est patēs. d̄ni ponatis casum q̄ fili
us p̄sidentis sit in curia regis: portant sibi
noua q̄ p̄r suus moris. ipse dicit. oꝝ q̄ vas
dam ad domū: r̄ postq̄ venit: ipse inuenit
frēm suū primogenitū: r̄ dicit ei. frater mi
scitis q̄ sum fili' p̄ris v̄ri sicut r̄ vos. mos
istius patrie est q̄ bona diuidūtur eq̄litate
inter frēs: id volo h̄re p̄tem meā de bonis.
Dicit sibi primogenit'. certe qd̄ dicit' verus
est: r̄ iustū q̄ habeatis p̄tem v̄ram: s̄ bona
patris. n̄i sunt ypothecata: p̄r noster accō
modauit duo milia scutorū a quodaz d̄no:
ideo oꝝ q̄ soluat' p̄tem v̄ram sicut ego. Ali
us dicit h̄is bonū caput q̄ nō vult soluere
r̄ q̄ vult solū h̄re partē. Dicatis d̄ni legist' e
si ista cā venire coram vobis credo q̄ iud e
retis: p̄ legē allegata ille tolerand' nō est:
nec d̄z h̄re p̄tē bonorū nisi portet onus. Au
dite mūdani si vultis possidere hereditates
paternā. i. delicias r̄ dignitates hui' mūdi
q̄ sunt hereditates dyaboli: oꝝ q̄ soluat'is
debita p̄ris: d̄bitū aut' p̄ris dyaboli ē mors
Ad Ro. vi. Stipendia peccati mors. r̄ Sap.
11. Inuidia dyaboli mors introiuit in orbē
terrā. O peccōres si vultis eē p̄ticipes i he
reditate p̄mitto vobis q̄ eritis in debitis
morts eterne: r̄ soluetis illā penā. Dicatis
ergo in corde v̄ro: d̄ne deus indulge nobis
peccā: d̄a nobis cor rectū r̄ p̄fectū: vt huius
deserti vias transire possimus: r̄ venire ad
terrā promissionis. Juxta verba thematis
p̄assumpti. Ascende ad me in montes r̄.

In isto sermone erunt due ptes.

Prima erit sacri euāgelii expositio.
Secunda virtuose ascensionis demonstra
tio.

Quantū ad primū. Euangelium p̄tinet

duo puncta.

Primo anime peccatricis miseram conditio
nem.

Secundo virtuosam informationē r̄ deuot
tam audicionē.

Prima tangit in principio.

Secunda ibi. Extollens vocem quedā mu
lier r̄c.

¶ Venitis corda d̄ni burgen'. Una vice cus
x̄ps p̄dicaret: duxerūt vnū hoimē q̄ habes
bat dyabolū in corde q̄ reddebat eū mutū
surdū: r̄ cecum. Dicit Albarcus q̄ p̄r ei' du
xit eū ad x̄pm̄ d̄i. Reuerēde mgr̄ adduco si
bi filiū meū q̄ torq̄tur a demone vehemē
adeo q̄ aliq̄n cadit in ignē: aliq̄n in aquam
r̄ oñdi discipulis tuis: r̄ nō poterūt eū cu
rare: nūc q̄ d̄ne si potes adiuua me. R̄ndit
x̄ps si potes credere: oia possibile sunt cre
denti. Et dixit credo d̄ne: adiuua incredulit
tate meā: r̄ da mihi gr̄am vt credere possis
Dixit ihs. exi ab eo maledicte dyabole: da
locū deo. Et recessit ab eo: r̄ admirare sunt
turbe. Scitis d̄ni quā retributionē fecerūt
scribe r̄ pharisei. dixerūt in p̄ntia turbarū
q̄ in p̄ncipe demoniorū beelzebub eijcie
bat demoni a. Beelzebub vocat' deus mu
scarū. p̄m' q̄ fecit ydola fuit nimus q̄ fecit
nimus: qui p̄pter mortē p̄ris tm̄ doluit q̄
fecit in memoria p̄ris r̄ adorabat eū. Et si
militer q̄n alij nobiles moriebant: p̄ntes
eorū faciebāt ydola r̄ faciebāt adorare illa
ydola. Pharisei r̄ scribe machinabant' x̄ps
tradere mortū. id x̄ps resp̄ndit eos r̄ ostē
dit q̄ nō faciebat miracula in noie dyaboli
P̄tio q̄z filij eorū eijciebāt sp̄s immūdos r̄
hoc nō faciebāt in virtute demonis vt ipi di
cebāt. Sc̄do dicit ihs: q̄ nō est meū: n̄ me est
ego q̄ro salutē aiarū v̄rarū r̄ dyabol' dāna
tionē. videt' retributionē quā x̄ps habuit p̄
pter h̄ q̄ liberauit demoniacū. vñ Verū. in
h̄mone sup̄ cāntica d̄i. O bone ihu q̄ dulcis
cū hoib' p̄uerlar' es: q̄ dura ab eis passus
dura h̄ba duriora h̄berat' durissima tan
dē tormēta. nūqd̄ esset' vos d̄ni burgen'. cō
tēti q̄ aliq̄s faceret iniurā medico q̄ sanas
set filiū v̄rū: credo q̄ nō. Beda in homelia
p̄ntis diei dicit vnū singulare h̄bū. sc̄d a x̄po
factū est t̄p̄aliter fit sp̄ualiter quēscūq̄ peccō
cōuertit ad deū: r̄ verā p̄niam a p̄tis libe
rat. Sic em̄ demones eijciunt a corde r̄ re

cedunt ita peccata per penitentiam recedunt a peccatore. Ideo iohannes Apoca. viij. Cecidit cecidit babilon magna et facta est habitatio spiritus immundi. De secundo. Sapie. ij. Execranit eos malicia eorum. De tertio psal. Sicut aspidis surde et obturatis aures suas. Dic proprietates serpentes. Eccl. xv. Non est speciosa laus in ore peccatoris. Nunquam pater habens filium demoniacum debuit tamen velle quod eius filius sanaretur quantum peccator debet desiderare quod peccator ab anima eius auferatur: quia talis per effectum huius diaboli in anima sua. Sicut ergo demoniacus fuit cecus surdus et mutus: ita peccator est cecus. i. ignorans. ii. Ethicorum. Ois malus est ignorans. secundo est surdus sicut aspidis surda. est mutus ad dicendum bona verba si non ad dicendum mala. ad diffamandum. blasphemandum etc. Quero vobis peccatoribus si iste spiritus perversus miserrimus peccator est in tali statu constitutus quod erit de illis qui nunquam fecerunt nisi peccare: sicut recitat Marcus de quodam qui habebat legionem demonum in corpore. Levate corda vestra vos usurarii: meretrices: et blasphemis si non vultis perire et damnari et convertere tamini ad deum. ipse enim est ita bonus: mitis et misericors sicut nunquam fuit. Dicatis igitur in cordibus vestris: domine deus si fuisset vobiscum quando sanasti demoniacum impetrassem? vestram misericordiam et dixissemus: domine salua animam nostram. Et si sic feceritis ascendetis ad montem gratie. Juxta verba thema. preassumpti. Ascende ad me etc.

Quantum ad secundas partes habetis bonum cor domini mei ad transcendendum desertum: Populus iudeorum in deserto habuit multas peccationes. De sex centis mille personis due solus intrauerunt terram et alios corpora prostrata sunt in deserto. Dixi autem quod oportet transire per sex vias siue gradus.

Primum est fidei saluberrima confessio.

Secundus est divine legis observatio.

Terminus de precepto dei et diaboli: et quod per obedientiam diabolo contra deo. Dixi de penitentia divina peritiam que est tertius gradus. Estis hic vos per byteri qui auditis confessiones: tenuistis firmus baculum: et vos mecanici. opposuistis pueri ad dominum: dimittite meretrices quas tenetis a partem et a potestatem et vos curati videtis quibus ministratis sacra ecclesie: Vos omnes dimittite penitentiam et proponatis amplius non peccare: et

dicit cum patre. Amplius sana medicine ab inimicitate mea. Sequitur quartus gradus seu quarta statio qua debemus stare si volumus iterum terram promissionis: et est singularis peccatorum fiducia confessio siue commissio siue omissionis. oportet scire aut damnari. Legitur de penitentia dist. i. ca. Taciturnitas non est speranda venientia criminis nisi fuerit crimen deletum per effectum confessionis. Ad hoc habemus figuram et auctoritatem veteris et novi testamenti. De primo. Levitic. xij. scribitur. homo in cuius barba signum lepre apparuerit: ad sacerdotem adducetur: et si viderit lepra ad arbitrium eius separabitur. De secundo Job. xxxi. Si erubuit peccata mea consistere in conspectu populi etc. De tertio. Jobis. xx. Quorum remiseritis peccata: mittit eis. Habemus etiam ad hoc decretales que non solum preceptum explicat sed etiam spiritus determinat. extra de penitentia et re. ca. Omnis. Scotus in ultima questione tertij. querit quod lex est grauior: noua aut moysi. Dicit ibidem quod in lege noua habemus penitentiam diffiale: et est confessio. Ideo dico vobis quod prouideatis ibi vbi pedit vestra salus. Doctores theologi ponunt duas conclusiones de ista materia. Prima. Qui cum legitime confessus fuerit omnia peccata: sine dubio remissionem peccatorum suorum consequetur: et sine dubio saluabitur. Secunda conclusio est per oppositum. lege positum stante nullus qui peccat mortale saluabitur: nisi confessus fuerit legitime. Teneatis ergo omnem confessionem esse necessariam ex fide sicut articulum fidei. Sed dicit vobis magnus peccator usurarius vel meretrix publica: et sic de alijs. ego tanta peccata commisi et tamen magna quod videri mihi quod deus non velit mihi dare veniam. Dico quod quantumcumque peccata grania commiseritis: si confitearis complete et cum condictionibus requisitis: prout tibi quod non eris damnatus. Per oppositum si tu commiseris penitentiam solum peccatum mortale et facias tanta bona sicut est possibile nisi confitearis nunquam consequeris salutem. Dico igitur quod confessio est necessaria: et est de iure naturali. Sed hoc potest intelligi tripliciter. Uno modo tamquam principio. Alio modo sicut conclusio evidens que sequitur ex principio. Alio modo sicut conclusio que statim potest inferri ex tali principio sed non evidenter. Vide scotum in. iij. in hac materia. Iustus enim iure naturali est quod qui offendit: recognoscat offensam et eum qui est offensus. Ad modo ita est quod

Domínica tertia. xl.

us pater et deus ipse filius eius unigenitus
nostri peccatis offenditur: iustus igitur est
quod veniam ante eorum genibus flexis dicendo
effusivas nostras et orantes veniam. Et quia
nos ipsi non possumus esse iudices in causa pro
patre: ideo habemus sacerdotem: cui dictum est
quod remiseritis peccata remittuntur etc. O deus
mens pauci sumus qui sufficienter faciant confessio-
nem. Jobes gerson dicit. Non video quod ho-
mines sufficienter profiteantur. Si enim cura-
tus quolibet die vellet audire bene confessio-
nem unius hominis satis esset occupatus, et si non
esset satis tempus ante pascha deberet expecta-
re usque ad festum sancti iohannis: antequam reci-
peret corpus christi. Precor studetis bene con-
fiteri omnia peccata vestra. queratis illos qui bene
possunt instruere vos: et non dominum iacobum: qui
non est expius et est omnino ignorans. Et sic as-
cendit ad montem glorie. Ad quam etc.

Ascende tertia. xl. post prandium,
Sermo. xxx.

Ascende ad

me in monte etc. Nemo vos
seducat in ambibus verbis.
propter hoc est venient ira dei
in filios diffidentie. Hec enim
scitote intelligentes quod omnis fornicator aut
imundus non habet partem in regno christi et dei
ad ephe. v. Ave devote et domini mei si tenui-
stis hodiernam sermone debetis moveri ad sal-
vandam animam vestram et sequi christum. nostram epi-
scopum continuando capio verbum sequens. Ne-
mo vos seducat a veritate doctrine allegan-
do impossibilitatem pene. Paulus ad Galatas. vlt.
Nolite errare. deus non irridet. qui enim seminas
veritatem homo hec et metet. qui seminat in carne sua
de carne et metet corruptionem. qui autem seminat
in spiritu metet vitam eternam. Quando
est aliquis predicator volens vos tangere usque
ad carnes: dicunt trullatores si hoc ceterum
quod dicit iste predicator omnes esse? danati.
Non dubites amica mea dicit ruffiani qui
facit placitum hominibus: faciliter deus cum eo
inimicem agit. sufficit unum bonum spirituum vel
unum Ave maria ad satisfaciendum pro omnibus
peccatis. O peccatores nemo vos seducat inani-
bus verbis. dicit paulus. Nolite errare. deus
non irridetur. deus non irrisorie loquitur. Audi

te peccatores Hieronymus ad pamacliuz scri-
bentem. An putamus fratres quod ludendo locu-
ti sint apostolus: iocando locuti sint prophete:
pueriliter loquatur: pueriliter iudicium comi-
nantur sancti: sed loca non sunt: ubi suppli-
cia iterum. Ipsi traditur daniel ad deos
randum leonibus. occiditur petrus sicut ma-
gister in cruce ponitur. paulus capite trunca-
tur. et hec omnia toleraverunt ut divinum iudicium
evitarent. O popule vestrum ista que passi
sunt sancti fuerunt mendacia: et illa que passi
sunt non sunt ludii: nec illa que dixerunt sunt
mendacia. hoc autem scitote intelligentes. Di-
ximus hodie mane quod debemus insequi christum
per tres dies. Ido dicit paulus. Scitote quod omnis
fornicatus aut imundus aut avarus non ha-
bet partem in regno dei. Dicatis mihi o pe-
ccatores quale preteritum habebunt ribaldi mer-
etrices et generaliter omnes peccatores: quia non intra-
bitis in regnum celorum si vivatis continuando
modum vestrum vitium. Dicatis vos pauperes
meretrices amatorum? vestris et concubina-
riis si ipsi defendent vos in die iudicii: vestrum
velint danari pro vobis: credo quod non. Dimit-
tamus igitur peccata: convertamur ad dominum. Ho-
gem suam dignissimam manem: ut pro nobis in-
tercedat. quod verius faciat sibi prestantibus
salutationem angelicam dicendo. Ave.

Ascende ad me etc. Alibi: et solite queritur
quod mora a theologo magistro nisio funda-
ta in evangelio hodierno. et terminata a Bossi.
in. ii. dist. viii. Diximus hodie mane quod demum
non potest illabi aliquid: quia non potest imittere vitam
Querit vestrum angelum mali siue demones pos-
sunt imittere cogitationes. dicit Bonaventura
et Alexander de ballis quod divina est inter im-
dere et immittere: et inter immittere per
auctoritatem et suggestionem. Incendere namque
non potest cogitatioe malas: sic quod possunt co-
gere ad volendum. Immittere autem potest per sug-
gestionem et approximationem obiecti. exem-
plum. Ignis incendit ligna impendendo formam
sua in ligna: sed ignis incendit ligna appro-
pinquando agens passio et disponendo. Tes-
tate corda vestra: quod dicit dominus burgenses
in cordibus vestris: timetis danari: vos sol-
vatis debitum si capiat beredictatem diabo-
li. et hoc in inferno: ideo caueatis. Audistis
exemplum quod dixi sunt octo dies quod fuit
gestum parvulus: et dicam aliud in Alberto ma-

gno recitatū: qui fuit magister sancti Tho-
 me. in li. de sacramen. Quidā doctor qui vo-
 cabat philippus fuit parisijs: et suo tempe-
 fuit decretū in facultate theologicā q̄ quis
 cūq̄ teneret plura beneficia incompatibilia:
 si vnū solū sufficeret ad vitam honestā sas-
 cerdotis ambob⁹ primaretur. Tempore illo
 erat quidā vir bonus exstans parisijs. inter
 alios doctores surrexit vn⁹ qui dicebatur
 philipp⁹ et dicit corā tota vniuersitate. Dis-
 cā vobis dñi loquaf quicūq̄ voluerit: quia
 volo experiri vtrū determinatio vestra sit
 vera. ego non dimittam beneficia. dicit Al-
 ber. q̄ iste philipp⁹ incepit infirmari post
 breues dies. ep̄s visitauit eū et dixit. magis-
 ter philippe vos debetis nūc confiteri et ha-
 bere curā de salute aīe vestre. vos scit. s̄ q̄
 tenuistis plura beneficia. quod nō fuit licitū.
 dimittatis nūc cōuertimī ad dñm et mi-
 sererebunt vestri. Iste philipp⁹ noluit intelli-
 gere vt bene ageret s̄ durior ingravescente
 infirmitate mortu⁹ est et dānat⁹. Post men-
 sem vero mortis sue: ep̄s vir bonus et reli-
 giose vite ingressus est studiū suū: et vidit i-
 vmbra philippū qui dixit. Ep̄e noli timere
 ego sum philippus. Cui ep̄s dixit. Adiu-
 ro te p̄ deū viuū vt si tu es dānat⁹ mihi ma-
 nifestes. Qui respondit certe sic. Interrogā-
 te vero ep̄o de causa. Rñdit q̄ ppter plura
 beneficia incompatibilia. Audite o peccōres
 ecclesiasticā q̄ habet bona crucifixi si iste p-
 pter plura beneficia est dānat⁹: qd̄ de vo-
 bis qui psumitis bona ecclēie et beneficiorū
 cū meretricibus: lenonib⁹: et cambus: et an-
 cipitibus. Iteꝛ interrogauit philipp⁹ ep̄s
 si eēt adhuc plurimi viuētes? Rñdit ep̄s
 q̄ sic. Certe dicit philipp⁹ credebam nullos
 penit⁹ esse. tot em̄ ad inferna descendū q̄
 vix sunt numerabiles. O peccōres q̄tum de
 beim⁹ dubitare: vos scitis vitā quā ducitis
 oēs. Nolite mirari si sint tot dānati. non em̄
 potestis hic capere delectationē et saluari si-
 naliter. Dicit em̄ lex ciuilit. ff. cōmodati. In-
 apit lex. si vt certo. Res cōmodata ad aliū
 vltimū transferri nō pōt. et si q̄s alit tenet in
 vito dño tenetur ad restitutionē. Idem hos
 betur extra de cōmodato. ca. cū gr̄a. rextus
 est cū glōsa. Casus ē satis patēs. venit vn⁹
 de amicis vestris ad domū vestrā et rogat
 vos obuiꝛe q̄ p̄stetis ei vnū equū et mulas

vestram. Si vos dicatis sibi: ego libent⁹ fa-
 cerem tibi placitū: sed non possum. tibi pre-
 stare nisi p̄ breui tempore. Dicit alius. pro-
 mitto vobis q̄ nō ibo vsq̄ rothomag. Ipe
 vero pcedit sibi ad illū vsurū: et ppter suā
 negligentiam veniūt armigeri et auferunt
 sibi totū equū mulam et c. Quid diceris vos
 dñi legiste: vtrū iste teneatur ad restitutionē
 nē? Dicit imperator: q̄ qualiter cūq̄ istud si-
 bi auferatur: tenet ad restitutionē. Quero
 vobis o peccatores q̄s dedit vobis oīa que
 habetis: quis corpus: quis aiām: quis sen-
 sus: quis pulchritudines: nūquid deus: vt
 exponatis in seruitio suo: et oppositum sa-
 citis. Hoc clare dicit Paulus. i. ad Corin-
 thij. Quid habes quod non accepisti: si autē
 accepisti cur gloriaris quasi non accepisti?
 Quis dedit vobis linguam ad blasphemā-
 dum per plagas per mortē? Rex sanct⁹ Lu-
 douicus de istis blasphemijs legē dederat
 q̄ pro p̄ma vice incarcerationem p̄ menses:
 et postmodū ponerentur in pilario: a prima
 vice ad meridiē. secundo si reciduerent in
 conspectu oīm q̄ perforaret eorū lingua cū
 ferro calido. in tertia vice labia inferiora eti-
 am p̄forarentur. in quarta vice ambo la-
 bia et lingua remouerent. Tenetis ne vos
 dñi iusticiarij talem policiam: certe nō. nū-
 quid dimittitis abire malefactorēs impu-
 nitos: dico vobis q̄ aīe vestre respondebūt
 pro illis. Et vos mulieres que habetis gut-
 tur et oculos ad alliciendum ad peccatū: eis
 ne hic melius esset vobis q̄ haberetis vnū
 granū lepte in facie v̄ra et in qualibet parte
 faciei: q̄ q̄ essetis ita pulchre et ita compe.
 Et vos dñi notarij et aduocati pcuratores
 qui excoꝛnatis deū et hoīes: vsquequo indu-
 rato animo spiritū sancto resistitis et puer-
 titis veritates. Et vos dñi ecclesiasticā q̄ de
 fructu beneficiorū nutritis canes et meretri-
 ces. vos abutimī beneficio. an dubitatis q̄
 xp̄s q̄ passus est in cruce nudus: nō punit
 insolentias vestras? Dic ibi historiū de ep̄i-
 scopo et curato p̄iū normanie. curatus cui
 esset timorale cōscientie scribebat oīa nomi-
 na parrochianorū vt referret ep̄o. Qui ep̄s
 illi sic cum alijsq̄ laborē reprobaui. Cu-
 ratus vero dixit ep̄o. vos dñe episcopo nō
 debetis eē sollicitus de plebe vestra: si em̄
 extra dioceſi vestra volauerint ad aliā: vos

Domínica tertia. xl.

habebitis ancipites cū quibus poteritis eos capere si longe volauerint: si vero per terrā profecti fuerint: habebis canes ad veniendū & ad illos capiendū. ego autē non sic. Cōuertimī igitur ad dñm deū nostrū: emēdate vitā vestra: dimittite pñā: festinate ascendere ad montē gratie. Juxta verba the. preas. Ascende ad me &c.

In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Secunda ascensionis spiritualis demonstratiua.

Dñi mei dixim⁹ mane de demoniaco quē xps curauit. deus det nobis grām surgendi a pctis nostris. Restat secūdam partem declarare. Que diuidit in duas partes.

Primo tangitur virtuosē reformatōnis auditio.

Secundo periculo se recidiuatiōnis cuitatio.

Prima pars tangit ibi. cū imundus spūs.

Secūda ibi. beatus uenter q̄ te portauit.

Quamtu ad primā partē postq̄ xps demoniacū sanauit & uidit q̄ dicebant sibi iniurie & impoteria a scribis & phariseis: dixit vna mirabilē propōem que vtrāq̄ nō cadat ciuitate istā. oreis q̄ non ita ptingat. Luz imundus spūs exit ab hōmie: q̄rit loca. & si nō inuenit dicit. reuertar ad domū vñ exiui & assumit septē spūs nequiores se. ij. per. ij. Melius erat illis nō cognoscere viā iusticie q̄ post agnitiōē retrofuz puerit. Nos venitis nūc ad hmonē & pmitte nūc emē dare vos: sed post pascha diabolus leuabit vexillū suū & ducet vos quo voluerit. Ver. sup cātica sup illo xpo: in pace amaritudo mea amarissima. dicit. In oē corp⁹ ecclie irrepfit ypocrisis. amara fuit ecclia in psecutione tyrānoz. amarior in psecutione hereticoz. sed amarissima in psecutione maloz xpianoz. Retineatis dñi & paupūmi pctōres: pctū xpiani est grau⁹ q̄ pctū sarracei. Et pctū viri eccliesiāci grau⁹ ē q̄ pctū catū laici. meli⁹ eēt vobis esse paganos q̄ nō seruare legē xpi. Postq̄ xps disputauit cū scribis & phariseis: vna domicella q̄ fm Bugonē cardinalē erat ancilla marthe: surrexit in medio & dixit alta voce. btās vetei qui te portauit tybera q̄ iurisi. Et addidit xps. Btī qui audiūt verbū dei & custodiūt illud. Bentes sunt in triplici dñia. quedam

sunt durissime & intractabiles. alie sūt dulces. alie sunt mediocres. Iste lz habeant voluntatē bonā: non tñ habent sapozē in verbo dei. & istis est vtile verbū dei.

Primus se habz tanq̄ malleus concutiēs maliciam.

Secūds tanq̄ ros infundēs dulcedines. Tert⁹ tanq̄ spūs suscitās vigorem.

De pmo. Dicit. xxiij. Nūquid verba mea sūt quasi ignis ardens & quasi malleus cōterens petrā. De secūdo. ysa. lv. Quō descēdit ymber & nix de celo. & inebriat terram & germinare eā facit: sic erit verbū qd egredietur de ore meo. De tertio. Johā. vi. Verba q̄ locūt⁹ sum vobis spūs & vita sūt. Volo dicere o burgēses audite verbū dei: qm̄ ipsuz est vtile duris ad emolliendū corda. hoc dicit Dier. Nūquid est vobis durū domicelles audire q̄ oz ire ad iudiciū: nūqd est vobis durū. q̄ dz: opz ire ad infernū: opz dānari. cor eoz emoluit. Secūdo verbū dei sicut ros dulcis. nūquid est dulce q̄ in ortho germiuant herbe. Dicit ysa. Quēadmodū ros cadens de celo facit germiare orthū: sic verbū dei facit germiare mentē & bona opa facere cōpelli. Tertio verbū dei est saporosū. Dñi burgenses q̄ estis in aliqua bona cena habetis multas bonas escas si non habetis appetitū. apponant vobis salte diuerse & ille dāt vobis saporē in escis. Sic etiā q̄ estis in hmonē pponit vobis passio dolorosa xpi & est salsa camelina & dat vobis saporē: pu ta gaudiū paradisi aut timorē inferni. Paul⁹ ad Roma. ij. dicit. Nō em̄ auditores legi iusti sūt apd deū: si factores legis iustificabuntur. Jaco. i. Estote q̄ factores vbi dei & non auditores tñ. Sz quō debem⁹ audire: dicitur dñica de passioe. **Q** Dicit dñi burgēses credis q̄ sufficiat vob audire hmonē: & audire q̄ festa sunt colenda: certe non. Dico q̄ hoc nō sufficit. vos venditis mercantias vestras diebus festiuis. Et vos tabernarij q̄ a hnapio diei tētis bibuloz vsqz ad noctē. Et vos qui adhuc tenetis vtras cōcubinas. Dimittamus viā: quia xps non modo mi⁹ nus pius est q̄ fait quādo liberauit demoniacū. Confitteamur & cōuertamur ad deū & ad i pleamus opera misericordie: & sic facile ascendem⁹ ad montē gratie. Juxta verba the. preasūpti. Ascende ad me &c.

Quantū ad secundā partē. Vobis salutē saluandi aīas vestras: amētis dānari dīe burgēses: opz ponere pedē in gradu confessionis. i. Joban. i. Si confiteamur pctā nostra fidelis est deus vt remittat nobis peccata nostra. si cōfiteamur sicut tenemur dabit nobis paditum. Sed q̄retis vos burgeſi. quare pater dicit p̄fitemur sicut debemus. nūquid curati nostri habent p̄tēres nos absoluenti. Dico q̄ sic. si notate verbū. Qui nō transit p̄ manū discreti viri et p̄ manū boni confessoris est in maximo picalo dānationis. dicā vobis vnū: nolite scandalizari. Dabit extra de regulis ni. i. antiquis vnus scandalū nasci p̄mittitur q̄ veritas relinquat. Q̄ dñi doctores si sint aliqui p̄tēres facti vos indices in hac materia. q̄ est aliqua materia ex qua dependet salus aīe: opz dicere veritatē aut dānari. nūqd est verū. Ad bene ergo p̄fendū o dñi: octo obseruare debemus. De quibz p̄ totā septimanā in secūda pre sermonis specialē faciem mētionē. Si em̄ vultis facere verā p̄niam: opz dimittere peccata et affectū pctōp̄ et opz ponere finē peccatis. Et istud est tentō: qd figebāt filij israel in deserto. Dixi vobis de mane q̄ mittatis macquerellas de domibz vestris. Loquor etiā vsurarijs q̄ dimitāt vsuras suas. et oībus iusticiarijs q̄ faciant iusticiā et q̄ nō plongent causas in curijs suis: et symoniatis q̄ nō vendant sacramenta. Vultis ergo dñi ire p̄ gradū quartū. Au dīte sapientē Eccl. xxxvij. A malo consilia serua aīam tuā. et Math. ry. Ceca sunt et duces cecoz. Si cecus ceco ducarū p̄ter: ambo in foueā cadūt. Ad idem est illud qd habet de p̄nā dist. vi. ca. qui vult. et sūt verba Augu. de vera et falsa p̄nā. Qui vult cōfiteri vt inueniat suā pctā: querat sacerdotē scientē soluere et ligare. Dñi sacerdotes et cōfessores arrigite aures v̄ras. Et vos infirmi pctōres qui vultis accedere ad medicū. Notate verba p̄fessores: quatuor p̄ditiōes p̄fessōis sunt. Prima p̄ditio est: q̄ sit discretā. Discernere fm̄ grāmaticos. i. diuidere et separare vnū ab alio. Ad bene igit p̄fendū debent h̄re aliq̄s cōditiones.

Prima est in p̄fessionis seu sacerdotis electione.

Secūda in pctā a pctō separatione.

Zertia in multitudinis actū distinctione. Q̄ dñi ad bene p̄fendū eligatis cui confitemini. Secō discernatis qd est p̄ctū distinctū ab alio et. Q̄ Zerte corda v̄ra: videatis q̄ habent pctā. h̄ētis p̄petuū cōfessionale et bullas. Namquid dicit ibi papa q̄ debet capere p̄fessorē ydoncū: d centū pctis mortaliū nō relinquatis vnū: sed dicat singula. Q̄ Ex pre p̄fessoris requirit p̄mo q̄ sit discretus. et litteratus. Secūdo q̄ habeat auctoritatē. Tertio q̄ h̄eat sanctitatē. De p̄mo de p̄nā dist. v. vbi d̄ in principio. Confiterare d̄ cōfessorē qualitatē criminis in loco in tpe et in p̄seuerantia in varietate p̄fessionis: et quali hoc fecerit tentatione et in ip̄i vicij multiplicitate executione. De secūdo est. de iudicij. c. Et si clerici. P̄nā a nō suo iudice lata nulla est. Casus est patens. Si aliq̄s de aurelianis h̄eret debitu cū aliquo parisiē si cōueniat eū corā officiali aurelian. et officiali aurelian. seruat nisiq̄ nulla est. Iuxta sniam p̄dictam iuris. Multi sunt qui gr̄tē quis ē p̄p̄ius sacerdos cui dñi p̄fiteri. De hoc vide scōrū in. iij. in hac materia et p̄ regula ḡnāl est. quicūq̄ p̄t ab soluere ille ē p̄p̄ius sacerdos. An audeō dicere q̄ vos pctōres debent h̄ere vnū hoīes bone et honeste vite. Multi sunt qui p̄fitemur doctoribus: et tñ nunq̄ h̄nt p̄scientiā pacificā. dico q̄ p̄ctā notaliū vel realiū nō querat aīas. Sophismata pauca valent in materia p̄fessionis: tamen vituperō sciam. Sed nihil opz astutiniū q̄ sacerdos habeat p̄fectam bonitatem. Multi sunt qui mirantur: ego sepe loquor de lenonibz meretricibus et maquerellis. Dico q̄ nō debet mirari. si cr̄i sc̄i retis: qd inde sequi clamaretis vsq̄ ad terrā celū. Verbigra. est vn̄ iuuenis q̄ venit ad domū macrelle que vendit carnē vniū sicut macelarij et tenet tres filias aut p̄f. ille iuuenis capit vnā que est de picardia. post hoc vadit ad picardiā et ibi capit vxorē que forte est foroz vel cōsobrina illius quā carnaliter cognouit: et post vēit parisi: inuenerit sua inuenit illā quā suus maritus carnaliter cognouit et dicit. deus me? estis ne hic nōne cognoscitis me? ego sum cōsobrina vestra. Ille inuenis cognoscat et dicit vxori. Est ne illa de parentela vestra? dicit illa itaq̄ mater mea et sua sunt sorores. Dico q̄ ibi

Unde matrimonium non est mitimonium. Istud est extra de sanguinitate et affinitate. c. non debet ubi dicitur: quod affinitas impedit matrimonium. Iste casus et similes non habent parvam difficultatem. Queratis ergo confessorum ydoneum et prudentem ad discutendum istos casus difficiles. Preterea in matrimonio sunt multa mala. puta. Est vnus coniunx pueras qui cogit vxorem suam vel forte ipsi libent applaudunt vt ab oculo latere cognoscat. Quod grauissimum peccatum. Sed forte dicetis. postquam sit vnus coniuncti in matrimonio vti possimus sicut volumus. Certe saluum est. Si enim est ibi vnus anglicus qui haberet gladium suum et vnus gallicus ense: ipsi possunt se interficere: etiam cum suis gladijs. Si est aliqua mulier naturalis qui amat suum ribaldum cum adultere punit post mortem mariti eam capere in vxorem. si ita contingat matrimonium est nullum. et toties quoties eam cognoscat mortaliter peccat: quod non est vxor nec concubina. Non creditis mihi sed decretali. Extra de illo qui duxit in matrimonium quas polluit per adulterium. c. vltimo. ubi dicitur: quod si quis cognouerit mulierem et maritum viuente: ipso defuncto vir ille et mulier illa simul tolerandi non debent. Dicentes domini merum quid isti casus et similes requirunt confessorem ydoneum: certe sic. Quod dicitur etiam de illo qui accipit clericum vnam et in facie ecclesie aliam. Et sic consilio omnibus: non ego: sed beatus Augustinus et Ambrosius in libro de officijs vt quilibet bonum consiliarium et confessorem petat honestum et bone vite. Quis enim verecunde vni vaillarum de confitebitur? Quis tabernario et bibulo diffamato publice libens sua peccata manifestabit? Certe nullus. suadeo vt gratis bonos confessores et non publice diffamatos et taliter declaratos qui sciunt discernere inter peccatores: vt ad modum glorie feliciter ascendere mereamur. Amen.

¶ Feria secunda vltima tertie. xl. de beato Thoma de aquino. Sermo. cxxi.

Ascende ad

me in montem etc. Vade et lauare septies in iordane: et recipiet sanitatem caro tua atque mundaberis. iij. Reg. v. et in epistola hodie. ¶ Et hic deuote qui venit sitis ob reuerentiam doctoris sancti: cuius ho-

die est solennitas si tenuistis doctrinam diem preteritorum debens emendare vitam vestram. Veri fuit facta mentio de ceco surdo et demoniaco. aia que est in peccato est demoniaca ceca et sarda. ceca quia non videt periculum in quo est. muta quantum ad laudem et gloriam dei. Restat videre de meritis sancti Thome si fuisset in tali statu non fuisset vbi nunc est. in trouit in desertum pnie et a deserto pnie migravit in terram quietis et glorie. Si queras quod irauit. Dico quod recepit psittum helyei quod dedit vni corporaliter leproso scilicet naama de quo epistola dicit. quod in diebus illis erat vir fortis et honoratus apud dominum suum et erat de regno sirie si leprosus. In terra illa erat vna de filiabus israel que fuerat deperdata per bellum: et fuerat data in seruitutem vxori illius leprosi. Vna die cum illa filia loqueretur vxori naama dixit ei. si dominus meus iret in patriam nostram inueniret ibi vnus propheta qui sanaret eam a lepra: quod et fecit. et dicit sibi helyseus. Vade et lauare septies in iordane: quod et fecit: et recepit sanitatem. Notate domine mei verba haec et figurate misteria: nos habebimus paradysum si aia nostra fuerit mudata in iordane a principio natiuitatis vsque ad vltimum ab omnibus peccatis cogitationibus et verbis. si habemus oppositum danabimur. Studemus quantum voletis scholares vnam scientiam et scientiam essent simul. studete ad virtutes. Iste naama vltima vice surrexit ita iteger sicut puer. Sic sanctus thomas ingressus est paradysum quasi mortuus est et sunt hodie ducenta septem annis quibus passus est mortem ipse sancti Ludouici regis veniendo ad psittum lugdunensem. in monasterio siteriensis tempe Gregorij decimi. Queratis nunc sibi domine mei si ipse est in paradiso duccendo vitam quam dicitis. certe credo quod non. Audeo dicere et nunquam aliquis leprosus debuit tantum velle sanari corporaliter quantum ille qui est leprosus et in peccato mortali spiritum aliter de velle sanari. Quod ergo ire ad iordane sic naama et mudari: et caro siue spiritus a lepra mudabitur. Quero quod est illa ancilla hebraea? Dico quod est sinderesis: et domina sua vxor naama est volens libera. Sinderesis enim semper pungit voluntates et incitat semper ad bene agendum. dicitur. Si consentis in malum tu eris danata: tu patieris cruciatus propter tuos. Propheta helyseus est christus. De quo

Deus. xviii. di. Prophetam suscitauit dñs
 de fratribus vestris ipsū audire. Certe opz
 venire ad istū pphetā qui datus est ad iue
 mendū salutē mentis & corporis. Jordan⁹ q̄
 interpretatur riuus iudicij est meritiū passio
 nis dñi nostri iesu xpi. & significat sacramē
 tū pñie: & ibi opz sepius lauare. ¶ Dicit hic
 gregorius q̄ totū ip̄s vite nostre septenas
 no claudis numero: quia septe sunt etate
 hois ad denotanduz q̄ debem⁹ mūdari ab
 oibus pctis mortalibus q̄ cōmisim⁹ corde
 ore vel ope per totum spaciū vite nostre. O
 pctōres naamā leprosus non perdidit ip̄s
 suū. caro em̄ sua restituta est ad etatē yni⁹
 pueri. Sic si vos veniat ad pñiam de sy
 ria dimittendo pompas & pctā. & pponatis
 decetero nō peccare: restituem⁹ ad innocen
 tiā puerorū post baptisimū. & si nō possitis
 in seculo cauere a pctis: ingredim⁹ montes
 sancti religionis: quidē status pferitur
 oibus statibus mundanis: vt dicit Bern. li
 bro de dispensatione pceptoz. ¶ Et legit
 in vitis patrū q̄ eandē gratiā cōsequuntur
 ingrediētes religionē bene obseruatā quā
 bapūlati in baptisimo. ¶ Et d̄ beato thoma
 recitat socius su⁹ frater reginaldus qui p̄
 dicit post mortē sancti Thome dicēs cer
 nentibus corpus eius. videtis dñi mei cor
 pus magistri mei. ip̄e est nunc ante iudiciū
 dei: nec indiget mendacio meo: sed in p̄s
 etu dñi loquo: & scio q̄ nō mentio: & dico
 q̄ ip̄e est adeo virgo sicut puer quicq̄ anno
 rā: & sepe fecit mihi confessionē: sed nunq̄
 audiu ab illo vnuz pctū mortale. Et quis
 gloriabitur cor se habere castū dicens. ego
 innocens sum a pctō. O patres religionis
 videte speculū imitationis vestre. nō fuit p
 p̄ietarius: nō imund⁹ sicut canis sed obe
 diens factus i lege dñi inebriabatur noctu
 dieq̄. Estis hic peccatores & meretrices q̄
 estis scripti in libro diaboli. Dicat ego que
 rā p̄bere vt det mihi gratiā eundi post il
 lum sanctū sumū opz q̄ ip̄e iuuet vos vt di
 mitatis vitā vestrā. i. terras & transeat⁹ p
 deseruū pñie cū festinatione. vt illud igitur
 facilius faciatis. Recurre ad beatā vi. gi
 nē mariā illiq̄ pñietis. Aue. &c.
 ¶ A scēda ad me in montē &c. Mōre cōsue
 to mouet questio theologalis a magistris
 nostris: & p̄serti a b̄to Thoma. ij. ij. q. lxxij

fundata sup festiuitate sancti thome & alio
 rū sanctorū. Vos venistis i n̄cipali (vt arbi
 tro) ad cōmendandū vos b̄to thome et ad
 querendū ei elemosynā spūalem. Erat em̄
 pius in vita & nūc nō p̄didit miam. Querō
 ergo. Utrū sanctis sit porrigēda ofo: Dicen
 dū q̄ porrigere possum⁹ alicui dupli. Vno
 mō ad implendū. Alio mō tanq̄ ad impe
 trandū. Si loquamur de iplētiōe: ofones
 sunt soli deo porrigende: q̄ gratiā & gloriā
 dabit dñs. Si vero de ipteratione & adiu
 torio sic debem⁹ porrigere & angelis & san
 ctis ofones nostras. Et circa hoc est vni⁹ ar
 gumentū valde difficile. q̄ vel deus decre
 uit dare aut nō. si nō decreuit: ergo nō opz
 petere. si decreuit vt q̄ orationes sint fru
 stra. Dicendū ad hoc vt habet in dyalo
 go beati Grego. & refertur in maiori volu
 mine. xxij. q. iij. c. obtineri. Obtineri nequa
 q̄ p̄nt que p̄destinata nō fuerunt: sed ea q̄
 sancti viri orando efficiūt ita p̄destinata
 sunt vt p̄abus obtineatur. Nam ip̄a regni
 p̄destinatio ita est ad c̄ipotentē deo disposi
 ta vt ad hoc electi ex labore pueniāt: quati
 nus postulādo mereant accipere qd̄ eis op̄s
 deus añ secula disposuit donare. Sicut em̄
 p̄ordinauit finē: ita media p̄ q̄ finis habe
 ri p̄r. Dic exemplū de milite nullo ad bellū
 qui ordinatur a rege q̄ habeat talent equū
 &c. ¶ Exorate capita vestra aie deuote estis
 memores illoz que diximus heri. dixi de le
 ge ciuili & decretali de accomodato: q̄ añ a
 liquid concedit p̄ certo vsu opz q̄ respon
 deatis & q̄ restituat⁹ & q̄ nō ponatis ad ali
 os vsus. Deus dedit vobis vitā ad seruien
 dū sibi: nō opz applicare ad aliud. Sed for
 te dicetis vos. pater anteq̄ moriamur nos
 disponem⁹ & emendabim⁹ vitas nostras.
 sc̄ti orabunt p nobis quibus semp vos cō
 mendam⁹ bene dicitis sed nō totū. ¶ Ex
 ciuili. C. de religiosis & sumptib⁹ funerū.
 lege vltima. Reliquie sanctorum perpetue
 sepulture nullatenus transferri debent. Et
 religiosi fonte dicent: q̄ ip̄i sunt domestici
 sanctorū & tenēt loca ip̄oz. Igit ip̄i orabūt
 p ip̄a. Certe patres h̄ nō sufficiunt. Vt ē in
 maiori voluie. di. xl. c. nō est. Non sunt filij
 sanctorum qui loca tenent sanctorum: sed
 qui exercent opera eorum. Ad hoc est illud
 Ecclesia sc̄ti. x. Ubicunq̄ ceciderit ligum:

He. ij. tertie do. xl.

ubi stabit sine adanstru sine ad aquilonē. de
pnia distin. iij. ca. Qualis vnusquisq. hinc
egreditur talis in iudicio pñtatur. Casus ē
patens. Dñi mei leuetis spūs. ponatis casū
q̄ sanctus Thomas fuerit in hoc cōuentu
mortuus: & q̄ fuerit a pñcipio sepultus in
capella vbi venerat & colitur. prius isti? cō
uentus cuz fratribus transferret corpus ei?
de isto cōuentu ad aliū & de ecclesia in ecclē
siam. Querit vobis dñis legistis & cano
nistris. Vtrū hoc possit de iure fieri. Et vtrū
hñdōi translatio venerabilis sit & sancta.
Vos habetis legē ciuile & canonē que re
spondent. Dicit pmo iustinian? q̄ nō dz ali
cuius sancti corpus datū sepulture trans
ferri ad aliū locū sine romani pontificis au
toritate. Videtis vos aliqui vñā magnam
arborē que qñ cadit ibi cōsumit? q̄ nō dz ali
cuius sancti corpus datū sepulture trans
ferri & inde euellitur. Sic est de vobis p̄cōi
bus qñ moriemini i p̄cōi mortali tales ap
parebitis in iudicio dei. Q̄ p̄cōiōes nūq̄
lignū sunt magis dignū cōbustione q̄ aia
est digna dānatione eterna q̄ egreditur de
corpore pprio. seclusa em̄ oī potentia dina
Si oēs sancti & sancte dei bellissima virgo &
oēs angeli veniret in terrā & facerent tantā
pniam p̄ aliquo q̄ decessit in p̄cōi mortali
q̄cā fecit p̄ noster adā magdalena & omnes
alii sancti vel pateremur tantas penas q̄
tas passus est xps in cruce nō posset aia re
surgere a dānatione. Vos dñi religiosi cō
fuditis in factis vris q̄ geritis habit? eoz
& statis in locis eoz. Certe dicit gregori? q̄
nō sunt filij sanctorū q̄ tenent loca eoz sed q̄
imitantur mores eoz. Vos mulieres habe
tis sanctā genouesā gratis sibi quō ē salua
ta. Vtrū ducēdo vīrā quā ducit? certe dicit
nō. & sic dicatis oībus scīs. Quos si iterro
gauerit dicēt qd̄ dicit Paul? ad v̄brē. r.
Sancti p̄ fidē vicerūt regē opati sūt iusti
ciā adepti sūt reppromissiones. Festinemus
igitur ingredi illā requiē anteq̄ veniat nor
mortis ne forte inueniam? oīnū clausus si
cut fatue virgines. Quod sonāt verba ihe
suef. Ascende ad me &c.

In isto sermone erūt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Quā applicabim? ad beatū thomā.
Secunda ascensionis spiritalis demon
stratiua.

Primo euāgelij duo continet.
Primū est celeste desiderij.
Secundū est cōmouens suspirium.
Quantū ad primū. Eno die sequebantur
indei xpm & totaliter volebant eū occidere
& hoc fuit, secūda vice in qua fuit in pericu
lo mortis. Venērūt indei ad xpm dicentes
Magister redereē audiuim? signa que fa
cis p̄ totam galilē & in alijs ciuitatib?: fac
& hic in patria tua. Dicit xpus. Nemo acce
ptus est pphā in patria sua. quasi vellet di
cere: q̄ nō erant digni. Et subiōxit hystori
am. Nūquid vos iudei audiuistis loqui de
belya qui venit in sareptā sydonioz & erāt
multe vidue in israel. visitauit illā. similiter
tpe belysei erāt multi leprosi in israel & nul
lum curauit nisi solū naamā syrā. Tunc
iudei indignati duxerūt eū in supeliū mon
tis & ipm precipitauerūt. Zandulphus di
cit: q̄ rupis aperta est & se ibidē abscondit.
nesciebant quo iuerat & seipm inuisibilem
reddidit. Quid significat dñi mei iste belys
as & ista vidua sareptana & belyseus & naa
mā. Vidua est aia. n. Regū. xiiij. Veu mul
er vidua ego sum. Ista mulier est aia pecca
trix separata a sponso suo xpo. & ppheta ve
nit ad illā. Sed queretis que est sarepta sy
donie. Sarepta est panis desideratus. qm̄
non datur gratia dei nec xps venit ad illos
qui nō desiderant illū. Calus est patēs dñi
Si habeatis bonū vinū vbi positus nūqd̄
in bono vase & puro? Sed gratia datur tan
tum sarepte desideranti panem vite & glori
am paradisi & non datur leprosis peccatori
bus nisi desiderent mundari. Videtis q̄ le
prosi sunt tantum abhominabiles a cōspe
ctu omnū abiciūtur. Sic anima peccatrix
a consortio sanctorū angelozum repellitur.
Videtis experientialiter: q̄ si aliquis ha
beat vñā filiū. xx. annozuz contumacem.
pater dicit sibi vade & recede a me. fuge a cō
spectu meo. nūq̄ venias coraz oculis me
is. Iste filius videns iratum patrem venit
ad matrē quā orat lachrymosis ocul? q̄ du
cat eum ad patrem: & eum pacificet: & pro
mittit se nūq̄ patrem turbaturum. Nun
quid de? dicebat isa. lxxvi. Quomodo si cui
mater blandiatur ita ego consolabor vob?.
Mater ista consolatur filium suuz dicens:
fili nūc ne dubites: ego pacificabo prez tuū.

Audite me o peccatores nunquid mater fu-
 it comota filio magis seclusa passione q̄
 deus comoneatur a peccatore q̄ postulat sibi
 gratia genibus flexis dices. pater peccavi
 in celum et coram te. non sum dignus vocari
 filius tuus etc. Audio dicere q̄ nunquid deus
 recusat misericordiam dare peccanti et se dis-
 ponenti sicut debet. Nunquid hoc Tho. postu-
 lauit: queratis nunc sibi boni religiosi quod
 affectus est vitam eternam. nunquid ducendo
 vitam quam ducitis: vos parvi religiosi sci-
 re debetis eius vitam arq̄ meditari. Nam
 humiliando se cum alijs intrauit paradisum
 Religio mundavit enim septies: sicut nasam
 fuit mundatus septies. Annam tacuisset ma-
 gister Joba. gerion quando dixit: q̄ ad perfe-
 ctus statum sufficit charitas: et q̄ castitas non
 est necessaria. Thomas in libro de perfectione
 vite spirituali. et. ij. q. lxxvi. Et Bona-
 ven. in apolo. 3. caluniatore tenet: q̄ lz cha-
 ritas sit in totum et principium omnium operum et per-
 fectionum ad perfectionem vite necessaria: tunc per-
 fectus est status religionis approbatus. Nunc
 quid saluatur Tho. q̄ erat virgo: et quod cor-
 pus suum delicatis cibis nutriendo et vna tu-
 nicam foderatam habendo? Certe non. Si enim
 abstinentia carnis et vini et desertio mundi
 non auget meritum: sed cum omnibus istis quis
 possit esse in statu perfectionis. Tunc Tho-
 mas non fuisset ingressus ut esset propinquior
 deo. Ideo lauit se septies. Tria pertinent ad vi-
 tam purgatiuam. duo media valet ad vitam per-
 fectionis: et duo vltima ad vitam per-
 fectionis. In prima prerogatiua tria sunt.
 Primum est abiectio siue abrenunciatio.
 Secundum est sensualitatis mortificatio.
 Tertium est perferende miserie patientis
 deploratio.

De primo Math. xxvi. Ecce nos relin-
 quimus omnia et secuti sumus te etc. Gal. v. Qui
 christi sunt carnem suam crucifixerunt cum vitijs
 et concupiscentijs. De. ij. Math. v. scribitur
 Beati qui persecutionem patiuntur propter iusti-
 tiam: quam ipsorum est regnum celorum. Et Lu. ix.
 Si quis vult venire post me: abneget se
 metipsum etc. De tertio ps. Veni me: quia in-
 solatus meus etc. Domini quam ego loquor de re-
 ligatione: mens mea est loqui de religione be-
 ne obseruata. Sed dicit aliqui patres: pa-
 ter si effemus de obseruantia non studere-

mus. Dico pro vobis pro omni resolutione:
 q̄ Tho. et Bona. vivebant in obseruantia: et
 tunc multum bene studuerunt ut opera eorum docerent
 et ostendunt. Est autem aduertendum q̄ compara-
 tio actuum vel habituum potest fieri vel in eodem
 genere vel in diuersis generibus. verbigra. stat
 prelatum dicit esse adeo perfectus q̄ platus
 oibus suis subiectis sit melior. Sed postea
 dico q̄ perfectiores debent esse religiosi si: sta-
 tus eorum est perfectior. i. securior. sed non sicut de
 guntate: ut aliqui dicunt. et sic non dubitent
 ponere filios vestros in religionibus: et hoc
 preteritum vbi bene viuunt. q̄ si ponitis i re-
 ligatione dissoluta vos ponitis sibi choicidas
 in colo pro qua danabitur in inferno. Obe-
 dientia non debetur regule propter prelatum
 sed prelo debetur obedientia propter regu-
 lam. Sic dicitur Tho. qui erat filius comi-
 tis et de genere nobilitatis intrauit ordinem ut
 posset saluare animam suam: et pro obseruantiam
 regule et obedientiam regularem ingrediatur
 terram promissionis. Purius enim in religio-
 ne absque cupiditatibus viuunt quam in seculo. Dic-
 entem Aug. Venenam charitatis est cupiditas
 Paulus etiam dicit. i. Tho. vi. Radix omnis ma-
 lorum est cupiditas. Ideo christus magister verita-
 tis ut iuueni petenti. quid faciendo vitam
 eternam posset habere. serua mandata. Et cum hec
 omnia se fecisse dixisset continuo subiunxit Lu.
 xviii. Vade et vende omnia que habes et da pau-
 peribus et sequere me. Ecce aptam mundi
 abrenunciationem quam deus quilibet religiosus
 et vir profetevit facere. Secundo oportet mor-
 tificare sensualitatem. Quia que christi sunt carne
 suam crucifixerunt. Gal. v. Est enim regula ma-
 gistralis: q̄ penitens deus deuiare sensualita-
 tem se vult perfecte penitere. Istam regu-
 lam seruabat sapiens quam dicit Sapiens. viij.
 Sciui quam aliter non possum esse contentus nisi
 deus det. O patres et matres multum debe-
 tis aduertere q̄ filij vestri non debent amittere
 virginitatem. perdunt illud quod nunquam recu-
 perabunt. Tertio opus deplorare peccata
 quo ad vitam purgatiuam. Mathei. v. Bea-
 ti qui lugent: quam ipsi consolabunt. Pro. xiiij.
 Extrema gaudij luctus occupat: quos
 misericordia impossibile est q̄ quis abstineat a pec-
 catis nisi deus iuuat eum in istis vijs. beatus
 Tho. floruit gloriose. floruit etiam secundo
 modo scilicet in sacrarum litterarum meditatione

ne. Eccl. xv. Cibavit illū pane vite ⁊ intel-
lectus ⁊ c. Dico em̄ q̄ plus ipse p̄fecit oran-
do q̄ sub magistro. Tēpore quo fuit nou⁹
doctor Parisius fuit qdā error d̄ corpe xp̄i
⁊ oēs reseruaerūt sibi resolutionē. I Se-
cūda via q̄ p̄tinet ad vitā illuminatiā est
seruens oratio in qua br̄s Tho. multū p̄-
fecit. Ipse em̄ stans ante imaginē crucifixi
orauit eū vt si ille traeratur de sacramēto
altaris erat bonus: ⁊ ab oī errore inuicis
sibi domin⁹ revelaret: quod ⁊ fecit dicens.
Quod de me scripsisti Tho. bene scripsisti.
Tertia via pertinet ad vitam p̄fectiū. vbi
consistit perfecta p̄templatio in qua beat⁹
Thomas multū p̄fect. Semel fuit i mē-
sa regis sancti Ludouici ⁊ cū eo erat prior
conuentus qui adeo fuit raptus in mensa
dicens. Scribe sic: scribe sic. Et prior dixit
ei. Frater thomavos estis in mēsa xp̄iani
sibi Regis francie quid facitis. Qui cū eēt
reductus ad sensus: dixit. Christianissime
rex da mihi veniā. Ego em̄ putabam eē in
studio ⁊ c. Dñi si vultis saluari ⁊ vos aie
deuote sequimur Thomā in scititate vite ⁊ p̄-
fectione: ⁊ sic ascenditis ad montem glo-
rie. Ad quam.

¶ Feria tertia dominice tertie quadragi-
me. Sermo. xxxij.

Ascende ad

me in montes ⁊ esto ibi.
Vade ⁊ vende oleum: ⁊
redde creditori tuo. iij.
Reg. iij. Dñi ⁊ aie de
note si retinueritis doctrinā heri datam de-
betis laborare ad saluandū aīas vestras.
hodie p̄ponitur nobis hystoria pulcherri-
ma q̄tum ad sensum literalē ⁊ moralem.
¶ Erat quedā proba mulier vidua: q̄ venit
ad Velyseū dicens. Pater mi ego suz muli-
er vidua. maritus meus mortu⁹ est: quem
cognoscebatis. ipse debebat multas pecu-
nias. creditores venerūt ad me: q̄bus ego
nō possum satisfacere: ipsi volunt a me tol-
lere filios meos: vt faciāt illos sibi seruos.
Dixit propheta: sila habes aliquid in domo
tua de quo possis te inuare. Dixit mulier:
nō habeo nisi modicū olei quo vingar. Dixit
Velyseus, vade ⁊ accomoda vasa q̄b oī

bus vicinis tuis: qd ⁊ fecit: ⁊ cum impleret
vasa dixit filio: sunt ne amplius: ⁊ dixit q̄
non: ⁊ stetit oleū. Tunc venit ad Velyseū
⁊ dixit. pater hēo tue scitari grās: feci qd
iussisti. Tunc dixit Velyse⁹: vade ⁊ vende os
leū ⁊ satifacias creditorib⁹. Credo q̄ vos
vidue essetis bñ p̄tente si haberetis talē p̄-
phetā. Sz est aduertendū q̄ est mulier: qui
sunt pueri: ⁊ q̄ sunt creditores. ij. Reg. xij.
habetur. Veu mulier vidua ego sum. Ista
vidua est peccatrix aīa: nunq̄ em̄ vidua fu-
it in tāto periculo sicut aīa peccatrix q̄ p̄di-
dit sponsum suū xp̄m. Sz qd est istud debi-
tū qd opz creditor reddere. Dico q̄ est pes-
na p̄ pctō debita: creditor ille terribilis qui
nō vult p̄terari est iusticia diuina q̄ dicit il-
lud Math. v. Nō exibis inde donec reddat
nouissimū quadrantem. Qñ quis peccauit
mortaliter opz soluere debet. Adā nongē-
tis triginta annis p̄nām egit ⁊ fleuit toris-
ens quotiēs recordat⁹ est pcti sui. Iusticia
diuina nunq̄ fuit cōtēta: certe nō donec
xp̄s redemit mundū p̄ passionē. Dyabolus
em̄ est mirabilis creditor: seuer⁹ ⁊ terribilis
Eccl. xxi. dentes leonis dētes ei⁹ deuorātes
aīas hominū. Dyabolus vult depozita
re corpus ⁊ aīam q̄ sunt duo pueri. Vada-
mus igitur ad pctōes ad p̄phetā vt det no-
bis ad soluendū debitum. Oleū effusus no-
men tuū. Cant. i. Sed qd est oleū istud: Di-
co q̄ est mīa dei. Veu xp̄s dñs noster de-
dit nob aquā ad viuidandū nos: hodie dat
nobis oleū qd est bonū. primo ad comeden-
dū. scdo ad gustandū. tertio ad illuminan-
dū. quarto ad frigidandū. q̄nto ad cenandū.
Sic enā mīa xp̄i passionis est bona ad co-
medendū sp̄saliter: ad gustādū cibaria do-
loruz passionis xp̄i: ad illuminādū p̄ctās
nrās: vt cognoscam⁹ pctā: ad frigidandū vul-
nera pctōp nrōrū: ⁊ finaliter ad sanandū
aīam peccatricē. O peccatrices qd debetis
facere? Hic dicit ista paupculā vidua: seq̄
mini eā ⁊ dicatis creditori: dñe nō habeo vt
de possum satisfacere: sed da mihi modicū
de oleo. i. de merito passionis tue ad satifsa-
ciendū iusticie diuine: ⁊ tūc dyabolus ni-
hil poterit nocere. Et aut̄ facit⁹ oleum ha-
beatis: recurrite ad virginem mariam dic-
cēdo Ave.

¶ Ascende ad me. Adote p̄sucto mouet q̄

ficio theologia: fundata in euāgelio hodie
 no qđ loquitur de correctione fraterna. ter
 minata a Bona. q. xxxvij. tertij. Utrū prece
 pra diuina sp obligēt ad pctm̄ mortale. Di
 cit q: pceptoz diuinorū queda sunt affirmati
 ua: queda negatiua. Negatiua obligāt ad
 sp̄ pro sp̄. sicut nō adorabis deos alienos
 nō mechaberis. Ad sp̄ r̄ pro sp̄. i. pro oi los
 co: r̄ pro oi tpe. Affirmatiua sunt q̄ obligāt
 ad temp. sicut honorare parētes. Casus est
 patens: in oi em̄ actu positio vt actus bñ
 r̄ meritorie fiat: opz q̄ sit circūstantiat
 vt dicit Aristot. ij. Et bi. Cū ergo affirmatis
 ua exigent actū nō bñ fierē nisi loco r̄ tpe
 r̄ sic correctio fraterna cū sit pceptum affir
 matiuū nō obligat nisi pro temp. ¶ Zeua
 te sp̄s: auduistis heri qđ qñ reliquie sunt
 in aliquo altari nō debēt trāsferrī. C. de res
 ligiosis r̄ sumptib⁹ funerū. Alr q̄ vbi cur
 cū ceciderit lignū ibi erit. Si fueritis sepul
 ti in inferno etiā si beata virgo oraret pro
 bis exinde nō eribitis. Dicitio: pater in sa
 cultate dei est saluare nos: iō saluabit nos
 si placet sue scilicet maiestati. Verū dicit
 tis sed nō totū. Habetis em̄ legē ciuile. ff.
 qđus canis ypotheca strahitur. Lex inci
 pit. Vigilantib⁹ r̄ nō dormientib⁹ iura sub
 teniūt. Idem h̄r in antiq̄s: extra de electōe
 r̄ electi p̄rte. ca. Cū in cunctis r̄ ca. innotu
 it. glo. ibi. Negligētie hoīs nō est p̄ceduz.
 r̄ extra de iniuris r̄ dāno dato. ca. Si cul
 pa. glo. Negligētia r̄ ignorātia ascribunt
 culpe. O pctōres si dānamini nō plāgatis
 vos de deo: nunq̄ em̄ mater tenēs pueruz
 suū in brachijs in mortis articulo trī doli
 it q̄tā xps dolet de punitione pctōrū sedu
 sa passione. vellet em̄ xps nos saluare si
 pctm̄ nō impediret. Ezechie. xxvij. Nunqđ
 volūtas mea est mors impij: quasi dicat si
 sed defect⁹ prouenit ex parte negligētie no
 stre. Ponatis casum qđ ista ciuitas sit val
 lata inimicis: r̄ custodientes sint supra mu
 ros r̄ dormiant. interim ciuitas capiatur
 ab hostib⁹. Dicit imperator: qđ tales debēt
 puniri grauissima pena scilicet pena mor
 tis sicut traditores reipublice. debuerunt
 em̄ vigilare r̄ non dormire. O see. xij. Per
 ditio tua ex te israel: tantūmodo ex me au
 plium tuū. Volo dicere peccatores tēpus
 est vigilandi r̄ custodiendi animas vras:

iam est media quadragesima: r̄ si tempore
 p̄terito fuistis in peccato dimittatis val
 lem miserie: r̄ ascēdatis ad montē gr̄e. iux
 ta verba thematis p̄assumpti. Ascende
 ad me r̄ c.

¶ In isto sermone erunt due ptes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.
 Secunda virtuose ascensionis demonstra
 tiua.

¶ In isto euāgelio sunt duo puncta.

Primū est de correptione fraterna.

Secundum est de excommunicatione vis
 tanda.

Secundū ibi tangitur, sit tibi tanq̄ ethni
 cus r̄ c.

Primū tangitur in principio.

¶ Dicit ergo xps qđ cū videmus fratē des
 linquentē debemus eū corrigere. Respici
 ens enim discipulos dixit: si peccauerit r̄ c.

Quero vobis dñi quādo videtis aliquem
 facientē malum quōd habetis vos ad illuz

nunqđ truffamini r̄ facitis cantilenas io
 cos? Dñs noster precepit oibus per ps. di.

Ab oculis meis mōda me dñe: r̄ ab alie
 nis parce seruo tuo. q. d. qđ pctā aliozū cor
 rigere r̄ emendare debemus: r̄ hoc p̄cipue

qñ videmus delinquentē r̄ existimā? qđ

corriget se: si non habeat aliū correptorem

mortaliter peccamus nō corrigendo. O de
 us meus quot sunt qđ deficiunt in isto p̄ce

pro? Credo qđ inter oia p̄cepta diuina tam

affirmatiua qđ negatiua istud minus ad
 impletur. Casus est patēs: si inuentas synū

famelicum in itinere: si tu potes eū abare
 non des sibi que sunt necessaria si moritur

et tuo defectu eternaliter eris dānatus ni
 si p̄niam agas. Heu heu qui nō h̄ pietatē

de aīa: quōd habebit pietatē d̄ corpe? Si cor
 porū qđ est putredo tenet subuenire sub pe

na pcti mortalis r̄ dānatōis eterne: qđ si p̄
 mutatis dānare aīam sanguine xpi redem
 ptā: r̄ ad imaginē trinitatis creatā? Jō xps

dicit. Si peccauerit i te. i. te scite: corripe eū

inter te r̄ ip̄s solū: r̄ si noluerit te audire vo
 ca duos vel tres. primū intelligit de pctō

occulto s̄m doctores: r̄ scōm de pctō qđ in
 cipit esse notū multis. Et sūt illi vocandi qđ

scit̄: vel illi qđ possunt p̄desse: r̄ nō obesse.

si autē illos noluerit audire: dic ecclesie ad
 quā spectat corrigere pctā publica. Extra

de officio iudicis ordinarij. ca. Irrefragabili. si aut ecclesiam noluerit audire sit tibi tanquam ethnicus et publicanus. i. hereticus et paganus. Domini capimus casum de aliquo adultera: habetis ne aliquis in ista ciuitate: non est uile: credo quod lex Moyfi hodie obseruetur quod dicebat quod adulter et adultera debebat lapidari: si ergo aliquis adultera uobis pluribus committit adulterium: non debetis in publicum referre: sed inter uos peccatricem illam corrigere iuxta dictum Christi. Si peccauerit in te. i. te solo sciente. Quod graue est peccatum manifestare perdere: pro palare peccatum secretum. Ista materia tangit uos iudicarios: episcopos et presbiteros: qui non corrigitis subditos quos tamen scitis esse uiciosos et corruptos. Nunquid legis in illis quod scribitur terrij Reg. xx. ca. Et fuit dictum Achab regi. Custodi uirum istum: quoniam filius fuerit: aia tua pro aia illi. Nunquid habetis etiam in maiori volumine. lxxxij. dist. ca. Error. Error cui non resistitur: approbat. Vos habetis filios et filias burgensium quod non faciunt copum tantum de uobis in senectute. Sapient. xi. Per quod quis peccat: pro hec et torquet. Qui sunt iuuenes uos non punitis eos: et quoniam sunt senes ipsi puniunt uos. Ad hoc potest allegari ca. si culpa. extra de iniurijs et damno dato. Debent enim parentes ex facto suo siue negligentia posse punire iacturam. Quod mihi mihi presbiter. legis in uobis hystoriam de Dely: de quo primi Reg. i. et ij. capitulo recitatur. extra de simonia. ca. l. hely. Hely fuit summus sacerdos: sed quod negligens circa punitionem filiorum suorum fuit: cadens suppone in terram: fractis ceruicibus exspirauit: et datus est sibi. Diero. Domine prohibeat sententiam istam uobis. melius est corripere filios quam danari. Facite quod uoletis: sed si non corrigatis filios uestrorum inuito uos ad damnationem. De peccatis autem manifestis oportet dicere ecclesie dicit Christus. Domini iusticiarij quod habetis stipendia a rege: creditis quod illa stipendia detur uobis ad ducendum magnos triumphos: ad uiuendum lete et uoluptuose: non certe. Numquid habens. ff. de officio iudicis et presbiteris. l. i. quod preses debet punire peccata: corripere malos: nunquid habetis in ista ciuitate blasphematores: uisores publicos: maculatas? Ista peccata clamant quotidie contra uos: et nullam penitus facitis punitionem: sed ali

quando dicitis non est aliquis qui se plangat. Nunquid habetis capitulum qualiter et quomodo. et est secundum. extra de accusationibus. ubi dicit quod iudex ex officio debet per clamorem inquire de peccatis. Et sumitur ex illo quod habet in Be. xvij. Clamor sodomorum uenit usque ad aures meas: uadam et uidebo si clamorem quod uenit ad me ope conpleuerint. Corrigatis ergo horum uos peccata publica: deponatis lupanaria de medio proborum mulierum: eijcite maculatas in signum reprobationis eterne. si non uos eritis miseris reprobationis eterne. si non ualiter. Si enim hodie magister noster Iesus Christus cuiuslibet precepit corrigere peccata secreta: quanto magis peccata publica. Sed quid erit de uobis miseris peccatoribus? quod dicitis mulieres pro uicos et plateas ad lupanaria ad luxuriandum et peccandum: uidetis illas quod pendet in cruce. Si rex noster christianissimus mitteret filium suum uini militem: et ille miles uisularet eam: quanta pena esset dignus ille: non quid deberet occidi sicut peccator? Erte non minor pena dignus est qui inducit aliquam mulierem ad peccandum. pro certo dico (o peccatores) quod melius esset uobis fuisse mortuos in uicis matris quam mori in peccato mortali. Quanta ad secundum uerbum euangelij. Amen dico uobis: quecumque ligaueritis super terram et cetera. Scotus. di. xxij. quarti dicit quod hoc uerbum intelligitur de clauibus in foro interiori quantum ad iniam excusationis. Si essent hic prelati ecclesie loquerentur eis unum quod habet in ca. Nemo episcopus. ij. q. i. quod nemo episcopo: usque sine certa et manifesta mortalis peccati causa aliquid que comunione priuet ecclesiastica. Pona mus casum quod est unus pauper homo qui accomodatur unum scutum aut duo: et non habet unde soluere possit: excusatur propter impotentiam. si autem prelati esse excusauerint: in foro scientie non est excusatus. Ego non laudo excusationes que dantur pro rebus temporalijs: sed bene pro peccatis publicis. uerbi gratia. est unus ecclesiasticus qui tenet unum meretricem et non uult emendari: debet excusumunicari. Unus usurarius etiam qui non emendatur: adultera publica que non uult emendari: tales sunt excusumunicandi. Est autem tem notandum quod duplex est excusumunicatio scilicet maior et minor. Maior est maximum uinculum quod habet ecclesia et separat a sacra

mentis & participatione ſacramentorum et ab oibus bonis & ſuffragijs eccleſie & hoc ſi ſit iuſta. ſicut videmus q̄ mēbrum abſeſum a corpore non participat cum alijs mēbris: ſic enā hō exdōcatus non participat cum ſuffragijs eccleſie. ¶ Legi in quodam libro arborū q̄ i delphinariū quidā fur ſuratus fuerat breuiariū a quodā ſacerdote & poſuerat ſupra vnā quercū. & ſacerdos fecit exdōcari oēs detrimēs breuiariū. & ſubito illa arbor deſiccata eſt. Cauentis ergo ſententiam exdōcationis. ſi videatis aliquem peccare nolite ridere: ſed corrigite eū cū leuitate: & ſi nō vult corrigi habeatis deſideriū corrigēdi eū & de ei⁹ vita peccatē. Et ſic aſcendatis ad montē gracie. Juxta verba thematis preſumpti, Aſcende ad me in montem &c.

¶ Quantū ad ſecundā partem ſermonis. Dominum vultis aſcendere ad montē gracie: oportet tranſire deſertū & ſtare paululū in quā mōſione q̄ eſt. Omnia peccatōrū ſuop̄ vera cōfeſſio. Non op̄ expedire cōfeſſionē: ſed op̄ ſigere pedem & hñ p̄ſtari. Dñica precedente aperui iſtā manſionē: & dixi q̄ penitens q̄ vult bene p̄ſtari deſy habere certas p̄ditōes. Tūc ſequitur alia ſc̄y q̄ confeſſio de eē diſcreta. Dñe domicelle qñ eſtis infirme nunquid vocatis bonū medicū: ita op̄ ſi vult ſanari ſp̄ialiter q̄ eligatis bonū doctum & deuotū medicū ſpiritualē. Eſt aut̄ intelli gendū vt dicit̄ doctor̄ q̄ triplex deſy eſſe diſcretio in confeſſione.

Prima in eligendo confeſſorem.
Secūda in diſtinguendo ſpeciem a ſpecie.
Tertia in diſtinguēdo circumſtantiā a peccatis & etiam inter ſe.

¶ Peccator em̄ nō debet facere cumulū de oibus peccatis ſummarie dicendo: ego peccavi p̄ gula: per auaritiā & ſic de alijs. Alias confeſſio im̄ualet ſicut tergere naſus cū pallio immūdo. Prima ergo diſcretio debet eſſe ex parte ſacerdotis. Zeuitici. iij. Sa cerdos ad cuius iudiciū ſtat ois lex: diſceret ſi lepra ſit vel nō. Idem habetur de penitentia diſt. vi. c. Qui conteri vult querat ſacerdotē ſcientem ligare & ſoluere: ne ſi ce cas eccl̄i ducatur in foueam cadūt. Debet etiam ponere differentiā inter circumſtantiās que ſaltem mutant ſpecie peccati. ver

bigratia. nō ſufficit dicere ego cōmiſi adulterium cū fratre ſi verū ſit. ſiliter nō ſuffic̄ dicere ego portauit vindictam p̄tra aliquē: ſy oz dicere p̄ tot vt̄ tot annos. ſilr nō ſuffic̄ dicere ego nō cōmiſi furtū vel ſacrilegium ſed ſi fuiſti in cauſa q̄ aliq̄s habuerit malam fantaſiā de te: puta dederis occasionez maleficiendi vel loqundi: op̄ cōfiteri. & nō ſufficit dicere pctm̄ in ſe: ſed oportet dicere morā vel tempus per qd̄ manſit in tali peccato. Habemus hystoriā ad hoc. ¶ Marc. ij. ¶ Chriſtus ante q̄ ſanaret demoniacū quēſiuit per qd̄ tempus erat q̄ habeat demonē tunc curauit eū. Hoc eſt certū penes peccatores q̄ quouent̄ ſc̄y veniūt ad confeſſionem op̄ q̄ dicunt manſionē peccatorum. Sicut qñ habetis vnā arborē in orto veſtro qñ vultis eradicare illam op̄ & eſt rēre radices biancas & trūcum & quicquid ē in arborē: ne forte creſcat vel iterū oriat. Iſa. xxxij. Perdam babilonis nomen. i. peccata moralis & reliq̄as & progenē & germē. Babilon eſt pctm̄ mortale. radices ſūt meditationes: forte ſunt memorie. Sed dicetis: pater ego libenter dicerem oīa peccata mea: ſed nō poſſum recordari nec diſcernere inter peccata: detis mihi bonū p̄ſiliū quid debeo facere: Dic chariſſima ea q̄ ſcis & potes ſcire per diligentem inquisitionē: & cōmūte te bono ſacerdoti: & dñs miſeribitur tui. Et ſic aſcendatis ad montē &c.

¶ Feria quarta tertie dominice quadageſime. Sermo. xxxij.

Aſcende ad

me in montes & eſto ibi.
Honora patrem & matrē tuā vt ſis longeuus ſup̄ terrā. Exodi. xx. Domini

& anime deuote ſi retinuſtis doctrinā heretiam debetis velle ſaluare aīas v̄ſas & placere deo. diximus heri de vidua & duobus pueris: & quō p̄p̄ba dedit eis oleū ad ſatiſfaciendū creditorib⁹ ſuis. O pauperes aīe de q̄ ſatiſfaciem⁹ creditoribus p̄ pctis noſtris: q̄libet noſtrū h̄z duos ſillos. ſ. cor̄bus & aīam. dyabol⁹ cui obligauim⁹ nos vult recipere v̄trūq̄: nō eſt remediū niſi meritū paſſionis dñi noſtri ieſu xp̄i nos p̄ſer

uet. Restat nūc epistola hodierna: honora
patrē tuū &c. Proponitur nobis hic doctri
na quā deus dedit filiis israel. s. honorare
parentes. & redditur causa: vt simus longe
ui super terrā. Sed notandū est q̄s sit iste
honor: & quis pater. In sacra scriptura tri
plex pater reperitur.

Primus est p̄ eternus & celestis.
Secūds est pater internus & spūalis.
Tertius est p̄ externus & tpalis.

¶ Si velimus saluare animas nras oz istos
patres honorare. Silt hēmus tres m̄fes.
Prima est celestis: que est triumphans ec
clesia.

Secunda est interna q̄ est ecclesia militās.
Tertia est tpalis & carnalis.

¶ Primo honora deū. i. Thimo. i. Soli deo
honor & gloria. & Deute. xxxij. Nōne ipse ē
pater tuus q̄ possedit te & fecit te & creauit
te redemit & beatificauit te: quōd honorabis
mus ergo eū. Dic ergo mihi pctōr: qd requi
rit a te deus. certe nihil nisi vt diligas eum
& timeas eū offendere. silt debem⁹ honora
re matrē ecclesiam triūphātē. ad Galath. iij
Illa autē q̄ sursum est libera est: q̄ est mater
nra. Secūdo opz diligere p̄res spūales vt s̄
pelati: doctores: & p̄fessores. An̄ Apost. i.
Cor. iij. In xp̄o iesu p̄ euangeliū vos ge
nui. nec minus eos debem⁹ diligere q̄ pas
tres carnales. mater etiā ē ecclesia militās
in qua recipimus sacramēta. vñ Hiero. de
pnia dist. i. c. Ecclesia. & extra de inla excōi
cationis lib. vi. Vocat alma mater ecclesia
De honore vero quē debemus ecclesiasticis
viris habetur ca. In scripturis disti. xvi. &
sunt s̄ba constāmi imperatoris. s. pp: iij
oculis vidissem sacerdotē dei aut aliquem
eorz qui habitu monastico circūamicti sunt
peccantē: clamide mea cooperirē euz ne ab
aliquo videretur. Tertius est pater & ma
tr carnales. Ecclesia. vij. Honora patrē tuū: et
gemit⁹ m̄ris tue ne obliuiscaris. memento
qm̄ nisi per illos non fuisses. Et iste honor
h̄m Hiero. nō intelligitur solū in salutatio
nibus: sed etiā in subuētionib⁹. nō em̄ sus
ficit dicere pater bona dies sit vobis: s; oz
amare: honorare: & si instruant nos libēter
audire: & in paup̄tate eis subuenire. Domi
nū habens filios in ista ciuitate qui faciāt
oppositū patribus suis. De q̄bus Johānes

baptista ait Luce. iij. Benimina viperarū
quis ostendit vobis fugere a v̄tura ira: si
lij dyaboli & serpentū q̄s custodiet vos sus
gere a maledictione eterna? Volo dicere q̄
honoratis euz Malachie. i. Si ego p̄: vbi
honor meus: & ego dñs: vbi est timor me
us? Quē timorē habetis hic de deo dñi ius
ticiarij: nunq̄d dixi vobis q̄ poneretis ma
nū ad macq̄rellas: quot filie sunt perditę
p̄ter eas: oēs. Dicatis in cordib⁹ v̄ris non
possumus pater: qz nō sumus iusticiarij ad
ponendū manū in ipsis. credo q̄ si aliqs a
scenderet illā cathedrā & diceret malū p̄tra
regem eū diffamādo nemo est v̄rm hic in ec
clesia qui nō cōspiraret p̄tra eū mala & qui
nō diceret iusticiarij talis caperet & punire
tur. sed hēu vos videtis q̄ta irreuerentia
sit patri celesti & eternali: & nemo capit q̄re
lam eius. Sed quid dicem⁹ de patre & ma
tre carnalibus? Estis hic filij dyaboli qui
nō bene obeditis patribus v̄ris? Sed di
cētis q̄ est causa? Dico qz in etate tenera nu
triuistis eos sine correctione. Et filiam ses
cistis meretricē: ducendo ad choreas & bā
queta. Vos filij teneatis istud s̄dū. Ea mē
sura qua mēsi fueritis remetietur & vobis
Dominus dabit vobis aliquē qui tenebit
vobis tales terminos sicut tenuistis parē
tibus v̄ris. ¶ Narratur q̄ erat quidā filius
qui tenebat patrē suū per capillos percuti
ens eū. Cū autē vicini eū increparet dicētēs
q̄ nō licebat patrē sic tractare: r̄ndit. Domi
ni hoc est propriū generi n̄ro. hoc sp̄ cōsue
tum est in domo nra. Pater me⁹ iste hoc fe
cit p̄i suo: & ego filius sic facio patri meo.
Et iste fili⁹ quē videtis faciet mihi sic. Qd
dñs ita disposuit: qz filius creuū & traxit
patrē suum. Cui dixit pater. fili nō trahas
me vlt̄a: ego em̄ nō traxi patrē meū nisi vt
qz ad istam p̄tē domus. O p̄res eritis d̄s
nati propter filios v̄ros? Volo dicere hono
remus deū eternū patrē & ecclesiam matrē:
patres spūales: & similiter genitores n̄ros
Et vos filij si fueritis defectuosi corrigatis
vos: seruādo p̄cepta. & videatis q̄ benigne
tis ad virginē vi. Aue.

¶ Ascende ad me &c. Adore s̄ueto querif
questio theologie mota a magistris nos
tris theologis fundata in euāgelio quod

loquitur de quadā traditione antiquorū:
terminata a Scoto ppe finem. Utrū sci
licet incēto finis sufficit ad meritū. Dicit
Scotus: q̄ triplex est bonitas. Queda est
bonitas ex grē siue entitativa. Alia est mo
ralis ex circūstantia. Alia est bonitas meri
toria. Bonitas moralis vltra bonitatez ex
generē d̄ includere oēs circūstantias req̄
sit ad talem actum. sicut pulchritudo nō
dicit vnā qualitātē solū: sed dicit aggrega
tionē requisitorū ad debitā proportionem
membroz. sic bonitas moralis. nō eī suffi
cit q̄ intentio sit bona: sed req̄ritur debita
materia: debitus finis: debitū obiectū: des
bitus locus: et debitū tempus: et sic de alijs.
¶ **Teuare corda:** quid dicitis timetis dam
nari? Ostendit heri p legem et decretalem q̄
qn homo aut mulier sunt negligētes face
re qd̄ debent: si aliqd̄ sequat̄ eis incōueni
ens: ipsi sunt in culpa. Nos sumus negl
gentes facere salutē aīaz nostraz: nō cul
pabiles. Quid dicitis patet: nos credimus
adhuc saluari: q̄ de? dat nobis bonas mo
nitiones et bonas p̄dicationes: lz pseuer
mus in pctis nostris tñ in hoc cognoscm?
q̄ deus nō deseruit nos totaliter. Sñ dicit̄
tis sed nō totum. Dabatur in antiquis. ex
tra de consuetudine. c. cū tāto sunt grauio
ra crimina: quāto diutius infelicē detinet
aiam alligatā. Idem habet. C. de seruo pi
gnori dato. Incipit lex. sed creditorib? Al
legans ppriaz turpitudinē nō est audiēd?
¶ **Loquimini mihi.** vos dicitis vos eē assue
tos: et ppter hoc nō posse resistere. Dicit pa
pa q̄ peccata ex consuetudine efficiunt gra
uioza. Hoc est dictū q̄ estis certiores deve
stra dānatione. Similiter imperator dicit
q̄ nemo dz allegare q̄ non possit penitere
p̄pter hoc q̄ allegans suā turpitudinem
nō est audiendus. Volo dicere dimittatis
modum vestrū viuendi et veniatis ad do
minū qui vocat vos. Et sic ascendatis ad
monē grē. iuxta vba thēmat̄is preassum
pti. Ascende ad me et c.

¶ **In isto sermone erunt due ptes.**

Prima erit sacri euāgeliū expositiua.
Secunda virtuosē ascensionis demonstra
tiua.

¶ **Euāgeliū duo continet:** a q̄bus domi
nus nos vult esse imunes.

Primū ypocrisis curatio.

Scdm scandali oimoda curatio.

¶ **Euāgeliū est satis longū** dicit q̄ cum
vna die xps p̄dicaret discipuli erant cū eo
scribe et pharisei surrexerūt in eū dicentes:
quare discipuli tui nō seruant traditiones
seniorū: manducant em̄ nō lotis manibus.
Isti iudei curabant magis de precepto sen
iorū q̄ de precepto diuino. qñ em̄ comede
bant de diuersis cibarijs sq̄ lauabant ma
nus suas. Discipuli vero xpi qui vt frequē
ter incēdebant pedibus nudis et māduca
bant illa que eis dabantur nō curabāt an
haberent manus lotas. Eū igitur iudei di
xerunt: tui discipuli frangunt et traditionem
seniorum. Tunc xps dixit. quare et vos frā
gitis precepta diuina p̄pter traditiones ve
stras: vbi Diero. Falsa traditio verā tradi
tionē cōfutat. Dixit xps in p̄dicari mag
gis exponendo. vos scribe et pharisei nun
quid habetis in p̄cepto diuino q̄ debet ho
norare patrē et matrē: dando eis necessita
tes suas. vos dicitis s̄m traditionē vram
q̄ si aliquis poterit ad templū illa q̄ debet
parentibus ampli? nō est obligatus: parē
tibus: et hoc non fecistis: sed per oēs vicos
et plateas sumpistis: hoc modo vos oēs
qui habetis patrē pauperē detis templo:
quia cū dederitis magis proderit vobis q̄
si daretis parentibus vestris. Quifames
ypocrite dixit christus: bene p̄phetisauit d̄
vobis Isaias. Populus hic labijs me ho
norat: cor autem eorū longe est a me. Estis
hic filij quorūm vna duodena plus va
let q̄ vna centena. Et vos qui estis in do
mo parentum vestrorū: qui non habe
tis modum lucranda vitam vestram: nec es
tis doctores: neq̄ aduocati: nec mercato
res aut mecanici: sed dumtaxat habetis bo
na patrum vestrorū. Terre non potestis
aliquid aliuare sine scientia vel volunta
te parentū. Inrelligo de pecunijs: secus an
tem esset de pane et vino pro substētatione
pauperum s̄m facultatem domus. Inses
ratis ex hoc domini q̄ si filius non potest
dare p̄pter deuotionem bona parentum
multo magis non potest dare meretrici
bus neq̄ macquerellis: nec exponere in
algē malis et imonestis vsibus.

¶ **Istud habetur dige. de donationibus**

filiorum. Incipit lex filiorum familias. ergo non oportet deponere parentibus ad dandum testimonium. Sed quod est quod propheta dicit. Populus hic laqueus est. Credo quod propheta loquatur nobis qui sumus de regno francie. Istud enim regnum dicitur christianissimum: sed dubito quod sitis hypocrite. Iustus enim hyppolitus. lib. de summo bono dicit quod hypocrita est qui simulat unum ad extra: et aliud ad intra. Et dicit ab ipso quod est sub et crisis aurum. quod appens aurum. Quicquid enim portat habitum sanctitatis et primum facit: potest dici hypocrita. de quibus dicitur. Christus. vii. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ovium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Vos portatis habitum christiane religionis: et oppositam vitam ducitis. certe vos estis hypocrite. unde Augustinus. lib. de doctrina christiana. Christianus est nomen sanctitatis: virtutis: et iusticie. Qui igitur hoc nomen sibi assumit et non merebit habere vere hypocrita est. Vos venitis ad missam: portatis pater noster: et horas vestras vos honoratis deum orate: cor autem vestrum longe est ab eo. Bernar. super illud. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. dicit quod ecclesia passa est triplicem persecutionem. Prima fuit a tyrannis.

Secunda ab hereticis: et ista fuit amarior.

Tertia ab hypocritis: et ista est amarissima. Quod quod fera pestis. Cavete hypocritam. sitis boni christiani. Nunquam vidi in ecclesia maiores dissolutiones quam in regno francie. ego vidi mauros: sed si aliquis cor fecerit unum iuramentum nunquam faciet oppositum. et si quis eorum fuerit uxoratus: nunquam committet adulterium: sed quod de vobis gallicis dicitur mihi in prescitis si piuramenta facitis: si frangitis matrimonium. certe dicitur sic. Secundum verbum evangelij est scandalum evitatio. dicitur Christus. Abducere enim non lotis manibus non coinquat hominem: de corde autem exeunt adulteria: male cogitationes: et filia. Tunc discipuli dixerunt Christo. dicitur nunquam vidistis quod scribe et pharisei audiverunt hoc verbo scandalizati sunt: Dixit eis. si nite eos: cecis sunt et ducet cecorum. Quid dicitis: non curatis dare scandalum. ve mundo ab scandalis. unam omnem abstinerent. Thoma. in. ii. q. xlii. dicit quod scandalum est dicitur vel factum prebens occasionem ruine. De isto scandalo quod est dicitur dicit Christus quod expedit ei ut suspē

datur mola asinaria in collum eius: et demergatur in profundum maris. Inter omnia mala que possunt fieri in una villa nullum aliud magis malum est quam dare alii exemplum male videndum. Ideo Bernar. Aia est adeo preciosa quod nihil potest estimari ea preciosa. Ideo si omnia bona mundi essent in una statera: et aia sola in alia parte statera: cum sit redempta preciosissimo sanguine iesu christi: plus poterat quam omnia bona mundi. Quid ergo dicemus de illis qui non solum unam aiam: sed plures perdunt nunquam sunt digni gravissima pena? Estis hic macquerelle dyabolice: qui excoriaret vos vivas: non faceret vobis sufficientes dolores. Et vos domini prelati: doctores ecclesie stitici: predicatorum et omnes tales: nunquam datis scandalum quam publice peccatis: pensate horum vos quam gravis partem sit scandalum. Audite me rogo: nunquam Ambrosio. et alij doctores dicunt quod pena Arrij non est adhuc consummata. quanto enim plures danabunt pro sua heresi: tanto enim plius cruciabitur et. Expedit ergo enim suam salvatoris partem qui alium scandalizat cui sua danatio non sufficit: sed sic dyabolus sua cauda peccati alios in danationem trahit: expedit in quod et suspendatur mola asinaria et. Cavete ergo a scandalis: revertimini ad dominum et miserabitur vestri. Et sic ascendetis ad montem gratie. Iuxta verba theophrasti preassumpti. Ascende ad me in montem et.

Quantum ad secundam partem. Domini si habetis bonum cor spero quod eritis salvati. psalmus dicit. Quis contritus est et nos liberati sumus. Oportet si velimus ascendere ad montem gratie stare in quarta mansione. necesse est ei integraliter et veraciter confiteri. Dicebam heri quod non oportet facere unum facticulum de peccatis: sed oportet dicere multitudinem: et tempus quando incepistis. Pro nunc opus ostendere quod confessio debet esse integra. Ad hoc habemus auctoritatem: figuram: et rationem. Augustinus. est ad hoc. et recitatur in canone de penitentia. v. ca. Consideret. Caveat autem penitens ne verecundia ductus confessionem dividat deus non dimidiat veniam. Leviticus. xxiii. scribitur quod qui mundabatur a lepra radebatur pillos pelles sue. Job. i. in. Totum hominem saluum fecit in sabbato. Dico ergo christus non dimidiat veniam. si enim dimidiat

vnū peccatū & dicatis aliud q̄ vaditis ad sacerdotē: si non habeatis nisi duo peccata vos reportatis tria. Quale remediū? Facitis q̄ confessio sit integra. & si aliqui dimidiaueritis: redeatis ad eundē confessorē: & dicatis. pater ego scienter omisi tale peccatū: de quo quero p̄nitiam: & de illo qd nouit omisi mentiendi. Si vero nō inueniatis eundē p̄fessorē: dicatis alteri totū qd fecistis & etiam illā fictionē. ¶ Sed dicetis. p̄r ego non habui memoriā de vno: aut nesciebā q̄ eēt peccatū: & audio p̄dicare qd est peccatū vtrūq̄ sit necesse qd redeat & vadat ad eundē confessorē: aut dicam omnia peccatā que cōmisi? Dico qd non: si feceris quod in te est. Dico igitur qd si fecerim? debita p̄nitiam & diligentiaz & lauatorim? oīa vestimenta n̄ra: & raserim? omēs capillos capitis nostri: erim? mūdī a lepra peccati mortalis: & remittet nobis dñs quicqd fecerim?. Sed fatuus noluit intelligere vt bene ageret. Sūt ne aliq̄ dñe in ista ciuitate dormientes vsq̄ ad horā decimā: & aliqui mūdiani qui non curant de conscientia nec de sermonib? sicut canes: nec consentiant nisi semel in anno: nec meditantur in confessione in peccatis suis plusq̄ pecus. ¶ Dicatis nobis p̄r vtrūq̄ tales excusant si nesciant p̄fiteri: Dico qd nō: sed eis imputatur: q̄ noluerūt intelligere vt bene agerēt. noluerunt cognoscere q̄ habuerūt oportunitatē. ¶ Sed dicet aliqua p̄ba mulier. p̄r ego habeo romozus in cōscia de aliquo qd ego feci in matrimonio: sed cōfessor nūq̄ me interrogauit. nescio si illud sit in ostiale vel veniale. quero a vobis vtrū teneat illud cōfiteri. Respōdet Bonauētura in. iij. dist. xvij. q̄ quis obligat de necessitate salutis p̄fiteri oīa peccata mortalia. & etiā dicere illud de quo cōsciētia remordet euz. Antrum sit peccatū mortale vel veniale. si ei nō dicitur ret quis exponeret se in periculo dānatōis eterne. Vos igitur mulieres debetis sic dicere. pater ego fui confessa sepe: si habeo duobus vtrū tale quid sit peccatū mortale vel nō. S; dicet ad hec aliqua mulier. p̄r ego fui confessa viro docto & p̄ba iudicio meo. sed adhuc anima mea non est q̄ta. Dico qd vos debetis credere confessori p̄rito magis p̄ proprie fantasie. Naz articulus fidei est. Credo remissionē peccatorū. Non. em̄ debes

mus ponere p̄ obice salutis qd datū est ad salutē animarū nostrarū. Volo dicere nō veniat ad confessiones nisi oīa integre velitis confiteri. Et sic ille q̄ pendet in cruce dabit vobis suā hereditate. Amen.

¶ Feria quinta tertie dñice. xl. Ser. xxxiii.

Ascende ad

me in montem et esto ibi.

Bonas facite vias v̄ras & studia vestra: & habitabo vobiscū i loco isto. Dicitur.

vij. ¶ Dñs & ase deuote si tenuistis doctrinā heri habitā: restat qd laborare debetis p̄ salute aiarū vestrarū. Dixi heri qd opz honorare deū patrem ecclesiarū matrē nostram. Ad istud p̄positum dicit hie. Sta in porta & predica verbū dñi. Lum lego verba ista venit mihi in mentē modus dicendi xpianorū. Iudei dī dicebant in quodā puerbio. Templū dñi: templū dñi. ac si dicerent. ad seruis endiū deo sufficit. habere templū. Dñi dicit hie. Nolite vos ipsos decipere. bonas facite vias vestras. i. operationes & studia. i. cogitationes. & habitabo vobiscū & nō alter. O pauperes xpiani: nūquid dicatis in cordibus vestris. rps creauit nos xp̄s redemit nos & pmisit paradisiū. dedit nobis baptisma. hoc totū verū est: sed non sufficit sed opz cōuertere vias nostras & deponere rubos spinas & lapides: vt dñs habitet nobiscū. Nihil em̄ dulcius p̄r dici. Nolite cōfidere in verbis mendaciarū dicentes templū dñi: quia opz conuertere vias. ¶ Terret me verbū aug. de fide ad petrū dicēns: qd non omēs xpiani qui baptisati sūt saluabūtur. Volo dicere deponite sordes peccati: recurrite ad beatā virginē dicendo. Ave.

¶ Ascende ad me in montē &c. Ad hoc consueto mouet questio theologalis a mḡris nostris: fundata in euāgelio hodierno vbi dicitur qd rps expellebat diabolos a corporibus hoīm qui dixerūt. iesu nazarene vt qd venisti perdere nos. querit Bonauētura in ij. dist. xij. Utrum demones cognouerint qd xp̄s esset verus filius dei. Et videt qd sic quia nō cessabant loqui dicentes. Cognoscimus te esse filiū dei. In oppositum. i. ad Corinth. ij. Si cognouissent nūq̄ dñm glo

Se. v. tertiē do. xl.

ne crucifixissent. Dicit de lyra: q̄ duplex est cognitio. Quedā est coniecturalis. Alia est certitudinalis. Demones videntes tempus scripturarū ⁊ pphetias poterūt cognoscere cognitione coniecturali: sed nō certitudinali. Scotus vero. x. distin. ij. dicit q̄ demones multa p suam potentiā potuerūt a quibus priuātur p diuinā potentiā. Ideo multa latuit eos circa mysteriū incarnationis si scire potuissent si fuissent a deo pmissi. *Leuate corda: timetis dānari. fundetis vos in verbo heri dicto. Nūquid dicitis vos mandani: nos cōsueuimus sic viuere vel min⁹ nolum⁹ ⁊ ita facere. Diri insup: q̄ allegās ppriā turpitudinē nō est audire. Dicitis forte. deus nō pmitteret nos dānari: quia ipse est pater noster. verū dicitis: sed nō totū. Dabētis legē ciuili. ff. de iure deliberandi ⁊ ad eūdā ⁊ acq̄rendā hereditate. l. scim⁹. §. sin vero. vbi dicitur. legis nōc beneficiō nō pfruntur quā contēnendāz cē censuerūt. Ad h est decre. extra de vsuris ca. qz frustra. Frustra legis auxiliū invocat q̄ cōmittit in legem. ⁊ Estis hic macgrelle quē admodum vxor pcuratoris vocatur. pcuratoria sumēdo nomen mariti: sic vos que estis vxores diaboli potestis vocari diabolice. ⁊ *Evange te peccata. Quedā hystoria refert: q̄ quedā mulier habuit tres filios: quoz vn⁹ fuit solū legitim⁹. cum vero venit ad mortē dixit mulier marito: q̄ vnus illoz tū erat filius eius: nullā sibi noīdō. Pater vero insa⁹ quis eēt filius eius motione dedit hereditatē filio pmo. Deinde facta est lis magna inter illos tres q̄ illoz esset heres. Iudex vero ordinari⁹ corz p̄ris extrahi iussit de sepulchro ⁊ cui⁹z illorū triū sagittas dedit ⁊ arcū: ⁊ qui p̄p̄tūq̄ iret ad cor p̄ris: ille esset heres. Duo p̄mi sagittauerūt p̄tra p̄rem venit tertius q̄ erat verus filius ⁊ cōmora sunt viscera eius dicens. Dñe iudex nō placeat deo: q̄ ego p̄tra patre meū sagittā mit tam malo em̄ primari hereditate: q̄ patres meū sagittare. Tūc dixit iudex. tu es verus heres. date illi hereditatē. ⁊ Ad istud p̄positū dicit lex: q̄ est vn⁹ filius q̄ ipugnat patre signū ē q̄ nō ē ver⁹ fili⁹. ⁊ *Aliboralis. Dñi vos dicitis oēs q̄ estis filij dei. vñ ne vobis q̄ nō faciatis dedecus p̄ri vestro: Nunquid Paul⁹ ad Hebr. xij. dicit. q̄ exis extra***

correctionē patris est extra filiationē. Quo ro vobis qualiter vos emendati: vos relinquitis seruitiū dei ⁊ vaditis ad seruitiū diaboli. *Luc. xi. Qui mecum nō est cōtra me est. ⁊ q̄ mecum non colligit mecum disp̄git. Nūquid ille qui trahit contra patre offendit se nō esse filiū patris: Sic etiā ille qui mortali ter offendit deū dat maximā signū q̄ non est filius dei. ⁊ Hortor vos vt seruiatis deoz dimittatis peccata vt ascendere valeat ad montē gratie. Juxta verba the. p̄eaf. Ascende ad me ⁊ c.*

¶ In isto sermone erūt due partes.

¶ Prima erit sacri euāgelij expositio.

¶ Secunda ascensionis spiritualis demoni stratiua.

¶ Quantum ad primū euāgelij duo cōtinet. Primo vij ⁊ p̄ci decisionē.

¶ Secūdo p̄mij ⁊ meriti acq̄sitionē.

¶ Prima tangit ibi. surgēs xp̄us. Secūda ibi. turbe autem. Hystoria euāgelij est pulcherrima: ⁊ dicit q̄ xp̄s p̄dicauit inter iudeos: ⁊ discessit ab eis: ⁊ iuit ad domū symonis petri: vbi erat quedā mulier q̄ habebat febres. Vbi est notandū: q̄ in antiqua lege erant p̄byteri vxorati. nō em̄ habebāt ordines nec p̄secrabant corpus xp̄i. Petrus habuit vxorē: ⁊ dimisit eā q̄n venit ad apostolatū. Habebat autē vnā filiā q̄ vocabat petronilla q̄ fuit dedicata ad seruitiū dei. For bānes etiā euāgelista fuit vxoratus: s; matri moniū nō fuit cōsumatū ⁊ dimisit vxorem vt seq̄retur xp̄m. Si aliq̄s p̄byter caperet vxorē nō ⁊ de facto attentaret matrimoniu⁹ esset nullū. ⁊ Petrus ergo habebat illos antiquā mulierem in domo sua ⁊ discipuli rogauerūt pro ea q̄ sanaret eam. ⁊ xp̄s impauit febri ⁊ dimisit illā ⁊ ex illa hora sanata est. ⁊ dixit ei xp̄s. Date nobis cenā ⁊ in solis occasu venerūt multi infirmi vn⁹ claudus alius cecus: ⁊ sic de alijs. Sed quid ē hoc dñi h̄m allegoriā. Dico est Luca i actib⁹ apostolorū. xij. Vobis quidē oportebat p̄dicare ⁊ euāgelizare regnū dei. Et qd significat hoc q̄ venit ad domū petri: ⁊ dimisit synagogas: dico q̄ dom⁹ petri est p̄siciētia in qua vult xp̄s morari. pagana gens erat mater infidelitatis ⁊ erat infirma febre in fidelitatis. Sed qd est hoc q̄ xp̄s in occasu solis sanauit infirmos. Dico q̄ xp̄us ascen

dit in crucē & pagani receperūt sanitatē sicut dei & aie sue, sed ad p̄pinq̄ tangendū martiriā dico q̄ oēs eritantes in pctō mortali tenētur febrib⁹, febricitans em̄ p̄mo est frigidus. Secūdo in cibarijs & potu nō inueni gustū. Tertio h̄y calorēz nīmū. ¶ P̄mū significat in peccatore: q̄ in eo ē timor male impediēs. Secūdo est amor male accidens. Tertio est malignitas oēs bonū auferens. ¶ De p̄mo p̄pheta dauid habuit noticiā cū dixit. Illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. De secūdo. i. Johan. v. Totus mūd⁹ in maligno posit⁹ est. De tertio Paulus. i. Corinth. ij. Nalis hō non p̄cipit ea q̄ sunt spūs dei. Dñi retineatis verbuz istud q̄ admodū febricitans cadit in frigiditates: sic pctōr est frigidus ad faciendū bonū. Deinde febricitans nō h̄y gustū in cibarijs: sic paillardi triumphatores nō habēt gustū i sermōibus nec orationib⁹. Ideo paulus reputat tales bestiales. Nūquid sanabūtur? dicit q̄ nō: nisi deus apponat manū super illos. ps. Eripe me & libera me &c. Et sequitur, turbe requirebant eum. Vbi tangitur fidei affectio, & amplexabant. vbi tangitur charitatus deuotio. ¶ De primo ysai. ly. Querite dñz dñi inuocari pōt. De secūdo ad Hebre. iij. Adeamus cū fiducia ad thronū gratiē & miām cōsequamur. De tertio Cant. v. Inuenti que diligit aīa mea: tenui eū: nec dimittam. Nunq̄ tantū optauit illa mulier sanari a febre q̄tū debēt optare peccatores saluari a pctō suo. Iste turbe querebant xpm̄ per charitatē & inuenerūt eum. ¶ De pauperes aīe q̄ratis deū. si eū inuenieritis: bene erit vobis. Volo p̄suadere vt q̄ratis eū & dimittatis vallē miserie: vt ascendatis ad mōtē gratie. Juxta verba the. p̄e assumpti. Ascende ad me &c. ¶ Quantū ad secūdam p̄tem, habetis bonū cor dñi: opz ascendere ad montē gratie. Estis bene oēs armati: opz tñ stare p̄r? modicū in deserto circa quartā mansionē aut dānari. Estis ne adhuc p̄fessi? vos estis iaz in medio quadragesime. Dixi vobis heri: q̄ confessio v̄z esse integra. Et hoc est qd dicebat ps. Ab oī delicto mūda me. Et hieremi as. 2. res. ij. ca. dicebat. Effunde sicut aquā cor tuū. Non dicit sicut lacryel oleū. in lacte emagnet color: & in oleo remanet sapor vel

odor: & in vino remanet sapor semp: sed dicit sicut aquam vbi n. hil remanet. Si ergo vultis bene confiteri nō sufficit q̄ nihil retineatis scienter: sed q̄ factatis diligentiaz quā debetis facere. quia si remanet vñ peccati per ignorantiaz crassam aut per negligentiam ilud est sufficiens ad dānandum vos. Possent tñ dicere in corde vestro. p̄pter ego sum dānatus aut dānata nisi misere ricordia dei me p̄ueniat. quid faciemus? Dicitis omnes o peccatores. Domine deus si aliquid sit quod tue displiceat maiestati: da mihi omnī peccatorū meoz veram confessionem. & per quinq̄ vulnera tui corporis remitte mihi omnes languores meos. Nō dubitetis o peccatores ego non dabo viā strictam paradisi ita q̄ non possitis intrare sicut creditis qui bene possitis saluari si velitis: sed oportet q̄ faciatis illd quod dicit Hieremias. effundatis cor vestruz sicut aquā. Primo effundatis peccata voluntatis quotiens scz fuistis in ludo & societate & habuistis malā voluntatem. Nihil confitentur de peccato luxurie: sed de malis voluntatibus & deliberatis quas habuerunt non confitentur quod certe est periculosus. quia quotiens habuistis malā voluntatē male faciendi: mortaliter peccastis si enām non fecistis peccatum. Vobis habet in euāgelio. Ad ar. v. vbi dicitur. Qui viderit mulierem ad concupiscendū eam: iam mechatus est i corde suo. Vna inuenis mulier dicit. pater ego nunq̄ cōmissi actum luxurie: sed aliquando tentata fui & habui voluntatem male faciendi. nunq̄ est peccatus? Erte dico q̄ sic. Vos habetis ad hoc textuz. de penitentia distinc. i. ca. sicut & capitulo hos micidiorum vbi dicitur. Non ideo min⁹ de linquit cui deest sola facultas. Et qui odit fratrem suum & qui detrahit ei. & qui occidit pariter homicida demonstratur. Et extra de sententia excommunicationis. ca. cum voluntate. dicitur q̄ voluntate & proposito maleficia distinguuntur. Sciendum q̄ voluntatum est triplex differentia. Quēdam in delectatione morosa tantū. Quēdam in actu exteriori si adesset facultas. Quēdam in intentione perficiendi opus. & potest superaddi alia que est voluntas iuncta operi. Bonaten. distin. py. ij. querit. ytrum

quādo volūtas est cōiuncta operi sint duo pctā. Sicut schola dicit: q̄ ubi vñū est p̄p̄t aliter est ubi vñū solū pctm̄, sed ubi vñū est disunctū ab alio sunt duo pctā. Capitis de oibus pctis mortalibus. Nā in quolibz pctō mortali sunt quattuor modi volūtātū. Prim⁹ modus est in cogitatione sciētē delectandē: et est pctm̄ mortale. Secundus est volūtās sciendī pctm̄ si esset facultas. Tertius volūtās q̄ pro nūc exequi nō pōt. si p̄ponit facere tpe et loco. Quartus qm̄ opus consummatur siue sit homicidiū siue op⁹ carnale. tñ dicit s̄m Bona. q̄ p̄ncipalit̄ de delectatione in pctis mortalib⁹ cōcordat thomas et bonauētura et richardus. et capiunt ab august. xij. de trinitate et a magistro sententiar. m. j. dist. xxij. q̄ delectatio mox phibitū est et pctm̄ mortale. Et hoc figura tur Jo. iij. de filio regali qui incipiebat mori. Sic pctō: p̄ delectationē. Non sufficit dicere ego peccavi: sed opz dicere voluntates quā p̄mo habuisti. et tps qm̄ cepisti et diligētā quā fecisti. et totū hoc d̄s dicit in cōfessione. Et idē iudiciū deysurarijs aduocatis et peccatoribus q̄ tuentur et defendunt iniustas causas. et de lenonibus qui p̄nocāt et dormiūt cū meretricib⁹. Non sufficit dicere ego dormiui cū peccatrice: sed opz dicere totū et venire ad radicē et ad extirpandū totas radicē pcti necesse est eradicare. i. dicere oēs radices et expellere frondes ne aliquid pcti remaneat. Multi sunt q̄ cōmittunt pctā et postq̄ fuerūt inuoluti luto tacant se cōmississe talia. O deus meus q̄ graue pctm̄ est istud. vnde ps. Quid gloriaris in malicia q̄ potēs es in iniquitate. tota die aduersū do minū cōstituebāt plia. Quid em̄ est se iactare de pctō aliud q̄ verillū ponere in facies dñi nostri iesu xpi q̄ in terrā venit vt omne pctm̄ expelleret. Sicut graue pctm̄ est qm̄ aliquis laudat aliū de pctō suo. ē em̄ nutritor pcti illi⁹. vnde Proverb. i. Si te lactauerit pctōres nō accēscas eis. Mala est nutritrix q̄ loco lactis dat venenū. Prover. v. Posteriora patī amara velut absinthiū. Sunt ibi aliq̄ iuvenes q̄ dolent et vellent fecisse pctā q̄ nō fecerūt dicentes. doleo me nō fuisse in lupanari: aut i stuphis. Intelligo q̄ ibi sūt pulcherrime meretrices. sed voneo q̄ si ali quādo veniā fruar voluptatib⁹ meis. O vi

ta perditissima. Dic mihi nephāde iuuenis si deus eriperet a te aiām doles q̄ non male feceris. tristaris q̄ xpo nō fueris aduersarius. Volo suadere vt cōuertaris ad dñm et studeas integre cōfiteri: vt ascendere possis ad montē glorie. Amen.

¶ Feria sexta tertie dñice. xl. Ser. xxxv.

Scende ad

me in montē et. Loquis mini ad petras et illa dabit vobis aqs Numer. xx. ca. Dñi et aie deuote si tenuistis doctrinā heri datā debetis aieri ad saluandz aiās vestras. Dicebat heri hieremias q̄ ponerem⁹ penā ad seruitudā deo ne pderem⁹ ips: qz dñs erit nobiscuz hodie. ¶ Ecclesia pponit nobis pulcherrimā hystoriā q̄tum ad vtrūq̄ sensū. Moyses erat in deserto cū populo qui non habebant aquā potabile et insurrexerit ois pplus cū clamore magno et impetu cōtra moysen et aaron dicens. Date nobis aquā. alif occidimus vos. Moyses et aaron se pstrauerunt in tabernaculo prom corā dño dicens. Dñe deus audi clamorē populū huius dicit dñs Moyses cape virgā et p̄cite petra: qui obediēs p̄mavice percussit petra et nō habuerūt aquā. Secūdo percussit et eruit aq̄ et biberūt oēs et bestie: et ambulauerūt vsqz ad terram p̄missionis. Dicit Hieremias. ix. Quis dabit capiti meo aquā? et oculis meis fontē lachrymarū? Quid est dicere q̄ populus israel clamauit: quid moyses et aarō qd̄ deserūt? O pauperes pctōres nos sum⁹ in deserto q̄diu sum⁹ in hoc mūdo nos indigem⁹ aqua quā de⁹ nobis donare digne tur: scz grā dei. opz q̄ habeam⁹ a lapide et hoc percute dō eū. Petra aut̄ illa erat xps. i. Cōm. ix. A quo fons m̄se egredif. Dñi vultis mian: opz loqui petre. sed quō opz loqui cū virga. vnde ps. Virga tua et baculus tu⁹ ipsa me cōsolata sūt. Virga ista est crux saluatoris. Loquamur ḡ petre. i. iesu xpo precādo eū vt p̄ meritū sue sanctissime passionis miseret nostri. Opz aut̄ percute re bis petram.

In p̄ma significat passiōis xpi recordatio.

In scōda recordate passiōis dñi opatio.

¶ De primo ad Hebr. xij. Recogitate cum qui tale sustinuit a peccatoribus contradictio nē. Hodie est dies veneris: nō sufficit semel sed pluries recordari passionem dñi nostri iesu xpi. De secūdo. i. Petri. ij. Sequamini vestigia eius q̄ peccatū nō fecit. Volo dicere q̄ dimittatis valles miserie. q̄d vt facilius faciatis: porrigite preces ad beatissimā virginē dicendo. Ave.

¶ Ascēde ad me i montē etc. Mōre cōsuetō mouetur questio theologalis a magistris nostris: fundata in euāgelio hodierno. vbi dixit xps samaritane. Qui biberit ex aqua quā ego dabo ei nō sitiet in eternū. Et decisa a thoma & bonauētura in. i. di. i. Utrū solo sūmo bono sit fruendū. R. Fruitio includit tria. s. motionē delectationē & quietationē. Cum igit̄ aīa rationalis p̄ intellectū sit capax oīs veritatis p̄ appetitū est oīs boni capax. & p̄ suā simplicitatē nulla creatura pōt eā penetrare. Ex quo euidenter sequit̄ q̄ nō pōt quietari nisi in sūmo bono: q̄d cōtinet oē bonū: & extra illō nullū est bonū. Ex quo sequit̄ q̄ solo bono est fruendū.

¶ Venate corda q̄d dicūt aīe vestre o peccatores. hodie est media quadragesima: decreuistis emendare vitā vestrā: ois q̄ dimittatis pompas & alios excessus & adheretis deo. aliter inuito vos ad dānationes. Sed dicetis forte. quōd erit possibile q̄ simus dānati: nos audim⁹ sermones & cōfitemur et venim⁹ ad ecclesiā. verū dicatis: sed nō totū. Vabetis legē ciuilē. C. de actionibus. l. penul. q̄ instrumentū in aliq̄ sui pte suspectū: redditur totaliter suspectū. Idez habet in canone. in. q. ix. ca. pura. Testimoniu⁹ mixtū hñs in aliqua sui pte falsitates est totū suspectū. **¶** Dñi vadatis ad castrum & ad curiā dñi officialis portetis vnū instrumentū q̄d continet falsitatē: & pñtetis illud curie: & ducatis duos testes q̄ mentiantur bina vel trina vice. Querit̄ an testimoniu⁹ eorū sit efficax. **¶** Respōdet ipeator q̄ non. & etiā ius canonicū. Si em̄ vnus testis est mentit⁹ in vna pte possit tm̄ facere in alia. Jacobi. ij. scribit̄. Qui in vno offendit: fact⁹ est oīum reus. **¶** O peccatores: vere multi venerūt ad sermonē qui nō tantū fleuerūt: sed etiā confessi sunt: & tamen dānati sunt. Quid ergo erit de vobis qui adhuc nō sta-

tuistis corrigere vitas vestras. Volo dicere q̄ si sint defectus corrigatis: & dñs xpus vobis donabit illam aquā de qua euāgelium loquitur. Et sic ascendatis ad montē gr̄tie. Iuxta verba the. preal. Ascende etc. **¶** In isto sermone erūt due partes. Prima erit sacri euāgelij expositiua. Secunda ascensionis spiritualis demonstreatiua.

¶ Primo euāgelium tria cōtinet. Primum est mundaliū despectio. Secundum eternaliū affectio. Tertium est boni in meli⁹ p̄sueratio. Prima ibi. ois qui bibit. Secūda ibi. qui astit biberit. Tertia ibi. p̄pheta es tu.

¶ Hodie est dies veneris. ista dies est nūc us passionis dñi nostri iesu xpi. & est magis plus q̄ oēs p̄cedentes. Dixim⁹ sūt. xv. dies de p̄sana q̄ habuit quinq̄ porticus que denotant quinq̄ vulnera passionis dñi nostri iesu xpi. & significat q̄ oēs nostre infirmitates mortales q̄runcq̄ graves virtute illius p̄sane laudant. Suadeo igit̄ q̄ omnes ingrediant̄ p̄sana & lauent: nō solū septies: sed septuagesies septies. **¶** Dixim⁹ sunt octo dies q̄ paterfamilias misit filiū suū q̄ missus extra vineas crudeliter est occisus. & ille heres erat xps qui extra portā pass⁹ est. **¶** Euāgelium hodiernū est magnū pulcherrimū & vtile & plenū dolorib⁹ q̄runt ad litteralē sensū & pulcherrimū q̄runt ad moralē. Si q̄s possit masticare euāgelium istius quodq̄ verbū est valoris vni⁹ scuti. Et recitatur Joh. iij. vbi dicit. Venit iesus in ciuitates samarie. dicit. Vero. q̄ illa ciuitas erat sichei vbi erat p̄ditū q̄d dederat iacob io seph filio suo. nō frustra fatigat⁹ voluit sedere sup fontē. Vbi aug. Jam incipiūt misteria nostre redēptionis. nō em̄ frustra fatigatur p̄ quem fatigati recreantur. **¶** Venate corda ista hysozia fuit facta p̄ annū an̄ passionē iesu xpi. q̄to magis appropinquabat ad passionē: tanto fortius ambulabat. vacabat ieiunijs: insistebat orationib⁹: & lassus venit in sichei: in cuius porta erat vn⁹ fons sup quē sedit & vocatis ad se discipulis dixit. Fratres ego sum fessus. nō possum amplius laborare. Ite in villā & videatis si inueniatis aliquid pro prandio nro. **¶** Quis

bus abeūtibz & ipso solo sedente: quedaz mulier samaritana venit ad haurienduz a quā & non dixit ei salue neq; vale: & hausit aquas. & cum vellet recedere dixit ei xp̄us. Mulier da mihi bibere. Ipsa vero vt audiuit eum taliter oculos vertit q̄ vix volebat eū respicere. & istomachato aio dixit. Adiroz tu iudeus cum sis: quōd queris mihi bibere, ego em̄ saꝝ samaritana. Mulier ista cognouit xp̄m esse iudeū p̄ eo q̄ habebat vestimenta admodū iudeoz tunicā longaz vsq; ad pedes & in fimbrijs habebat aliq̄s franges gallice. & in hoc cognouit eū esse iudeū. ¶ Dic dicit bernardinus libro de euāgelio eterno. Benedicite dñe q̄dulcis estis peccatoribus nō solum eos q̄ vos requirūt suscipitis: sed eos qui vos persequuntur pulsatis & vocatis vt ad vos cōuertantur. Sz dicatis pater: xp̄s erat lassus & petijs bibere. Credo q̄ xp̄s nondū comederat: nō autē est psuetudo bibere ante comestione. Certe peccatores ibi maxima sunt miseria & tangit ibi p̄cipue miseriam nōstre redēptiois. ¶ Leuate igitur spūs o peccatrices afe expurgate mini & loquimī mihi & dicite aiabuz vris si fuissetis tunc cū eo in puteo quesuisset ne sibi veniā peccatoꝝ v̄stroz. Nōquid dixisse tis ei. dñe iesu per tuā piissimā mīaz da mihi bibere. Dñi ops nūc ostendere quōd ista dicit es est nōciuz passionis dñi nostri iesu xp̄i. Si em̄ pensem⁹ ad hystoriā p̄ntem: etiā vbi haberem⁹ cor durū sicut lapis: debem⁹ res solui in lachrymas. Dicatis mihi o peccatores quid significat q̄ xp̄s venit in sichē. Arbitroz q̄ nūc venit in sichē quando p̄ incarnatione venit in hunc mundū vt testimonium p̄biberet veritati. Qui cū sex deo erant verbum eius audierūt. Et cum p̄ istū mundum perambularet eādo de castello in castellum cū maxima sollicitudine fatigatus ex itinere p̄ labore assumpto pro peccatis nōstrie (que arbor vocatur) sedit supra fontem. i. sup arborē crucis: q̄ fons dici potest. De ipso vero sic fatigatio loquit. ps. Paup sum ego & in laboribus a iuuentute mea. Ipse quidē venit in sichē: cū intravit vterū beate virginis marie. & postea vēit vsq; ad meridiē. id est vsq; ad perfectam etates triginta triū annoz. De qua perfecta etate habetur Job. xix. Voia erat quasi sexta & cruce

cifixerunt eum. Post q̄ iter suuz diu continuauerat vsq; sextam venit ad fontem. i. v̄ q̄ ad arborē crucis. erat lassus p̄pter dolores & penas & venit ad quiescendū super crucē durā. O durus lectus saluatoris. dura fuit craticula laurētij. dura crux andree. sed durior crux xp̄i. Beh. ij. scribitur. Fons ascendebat de terra ad irrigandum vniuersam terrā. O popule fons pietatis & misericordie in qua debemus haurire aquā gratie & misericordie & oīs boni & consolatio nis nōstre est crux & passio saluatoris. Nō est miruz si ipse saluator fatigatus sedebat. Ipse em̄ habuit magnū pondus super spatulas suas. Elye. liij. dicit. Vere languores nostros ipse portauit & vulneratus est p̄pter iniquitates nostras. Pondus oīum iniquitatū nōstrā erat durissimū. Et ecce mulier que habuit quicq; maritus est natura humana que habebat quicq; sensus. Mulier vero habebat tunc vnū adulteruz. Ille adulter est diabolus qui manutenebat naturā humanā. & ipsa dimisso adultero vēit ad fontē ad hauriendū aquā. Tunc enīz ueniebat sensualit: sed q̄ xp̄s venit p̄ fides. i. p̄phete habuerūt de hoc fidem: venit ad fontem miē mulier. Tunc hec mulier. i. natura humana incepit venire fm̄ spiritū rationalem potentia. Cum em̄ peccatores redeunt ad cor suū & dimittunt voluptates pponētes bene p̄seuerare in lege xp̄i: tūc mulier egreditur extra ciuitatē. i. p̄cia hoīs egreditur extra ciuitatē samaritanoz. Et hoc fuit figuratū p̄ abzahā Beh. xij. cui dicitū est. Egredere de terra tua & veni in terrā quā monstrauero tibi. Faciāq; te crescere in gentem magnā. ¶ Samaritana ista de qua loquit euāgelij cognouit peccm̄ suum & petit a xp̄o vt daret sibi aquā: & tunc fuit illuminata splēdore diuine grane. Cum em̄ nec timor nec verecūdia mūdi impediūt q̄ nō sequamur xp̄m: tunc illuminamur & tangimus chustū spiritualiter. ¶ Sed quereret aliquis. pater quid est quod dixit xp̄s. Qui habet de hac aqua potet: adhuc sitit. Dicit. ij. Quid tibi vis in via egypti vt bibas aquā turbidā? Istud tangit vos q̄ estis magnates & estis pleni diuitijs vsurarij & symdiaci. Vos etiam tangit mulieres que queritis honores. Tangit vos filios & filias. Et vos luxurie

si qui queritis et facitis tactus impudicos dicatis mihi quem fructus habuistis in illis in quibus nunc erubescitis. Unde beatus Augustinus in libro de decem cordis dicit: quod bonum est esse publicas meretrices in qua libet communitate: ne virgines et maritate violenter rapiantur. Sed hodie non est opus: quoniam illarum infinitus est numerus. Quod pauperes peccatores anime captatis volu prates vestras quantum voletis: quoniam pro mitto vobis quod cuometis sicut ebrius vinum suum. Nec est aqua putei huius mundi: quando venieris ad mortem: quid poterit vob habuisse nomen super omnes mulieres si tu ipsa fueris meretrix. Volendum est inquit Paulus ad Hebr. x. Incideris in manum dei viventis. Ad hoc naturam esse adeo depravatam quod aliqui velint sibi facere nomen gratie de male vivendo. Sicut fecit ille stultus de quo Valerius maximus meminit: qui apud ephesum cuius esset antea ignotus templum diane incendit: ut memoria eius perpetua maneret. Alia est aqua viva de qua ait Christus Qui biberit ex hac aqua: quam ego dabo non sitiet in eternum. Illa est aqua de qua Eszechiel dicebat. xxxvi. Effundam super vos aquam mundam: et mundabimini ab omnibus iniquitamentis vestris. et Isai. xlv. Daurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: quia qui bibent non sitiet in eternum. vbi Augustinus. Qui biberit vitam gustam aque quam Christus promisit peccatoribus: cuius gustata est maior oceano: necesse est omnem carnem sibi subire. Quod peccatrices mulieres et vos scholares cuiuscumque conditionis hortor vos in domino iesu quod propter delectationes huius mundi non perdatis animas vestras: propter aquam huius putei scilicet propter delectationem et voluptatem non perdatis aquam gratie. et veniat super istum puteum et dicatis Christo acci ipsum presentem videritis. Bone iesu si fuisset cum tamaritana quevis. sed tibi tuas gratiam. et credo quod sicut eam sibi non refata sit: ita etiam meipsum non abieceris. nunc igitur rogo ut intingas extremam digiti patris in puteum: huc sacratissime bonitatis et misericordie: et digneris paululum refrigerare conscientiam meam. Holo dicere o peccatores ut dimittatis peccata: et accedite ad fontes et bibite: ut possitis pervenire ad montem

gratie. Iuxta ver. the. pte. Ascende et c.
Quantum ad secundam partem. credo dominum quod proposuistis ascendere ad montem gratie. oportet stare in quarta mansione. oportet bene confiteri in quarta mansione. Dabuntur istas duo puncta scilicet confessio sit integra: et quod facienda est conscientia de omnibus in quibus quis peccavit. et certe si tempus daret dicerem vobis multa peccata de quibus non formatis vobis conscientiam. Vos burgenses quando videtis unam pauperem mulierem dissolutam nunquam dicitis in corde vestro: ego sum melior quam ista. Certe dico quod non tu quis es inquit Paulus Roma. xiiij. qui alienum servum iudicas: Sed nunquid possis dicere pater quod ego sum melior ipsa viso quod est meretrix vel ribalda? dico forte quod tu habes aliquod peccatum quibus secretum vel forte publicum maius quam ipsa. insuper recorde ris ne quod si dominus dedisset ei bona que tu habes puta divitias parentes et bonas inspirationes: fuisset melior quam tu: sed certe tu pauperima peccatrix esto sicut phariseus qui spreto publicano erat iuxta altare spernens semetipsum. Et alia peccata que de necessitate requiruntur ad constituendum illis qui non sepe confitentur est quod confessio debet esse premeditata. Dabo vobis textum et rationem. Aud. te psal. dicente. Quoniam iniquitatem meam annuntiabor: et cogitabo pro peccato meo. et Isai. xxxvii. scribitur. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine anime mee. Ad hoc est textus Gratiani. et sunt verba Augustini. De penitentia distin. v. ca. Consideret. Consideret peccator quas litatem criminis in loco in tempore cuius omnium sollicitudine. Reuante pectora domini burgenses. vidistis aliquando receptores denariorum regis qui debent ire ad cameras computorum: oportet quod ipsi meditentur copiositate sua: ut clarius equum et iustus possint satisfaccere. aliter male eis contingeret. Sed sunt multi qui dicunt: pater ego non possum cogitare: inueniet me si placet pater. Certe estimo quod non sit aliqua mulier tam ebes ingenio: cui si aliquis dominum unam cathenam auream dimississet et eam pderet: et dno peteret ab ea hoc modo. da mihi cathenam meam: vel ego auferam tibi nasum: nunquid talis eam quereret cum omni diligentia: credo

Sabbato tertie do. xl.

¶ sic. Scitote o peccatores q̄ mulier nō debet
tū timere p̄dere nāsum nec apponere dilu-
gentiā tantā ad inuestiganduz cathēnā q̄
tam vos ad recogitandū peccata: quia non
agitur de p̄ditione nāsi vel brachij: sed gl̄ie
paradisi. Di cetis forte. p̄ si darens aliqua
bonas regulas: ad cognoscendū peccata:
nos apponeremus penas. Audite igitur o
peccatores ⁊ exp̄giscimi. Ad bene rememoran-
dum peccata quattuor considerationes sūt
premitende.

Prima est etatis.

Secunda loci aut societatis.

Tertia occupationis.

Quarta assuefactionis.

¶ P̄sente ista peccatores ⁊ inuenietis oīa pec-
cata. Primo p̄ etate rememoramini de eta-
te q̄nq̄ annoz. vtrū illo tpe feceritis aliq̄s
fauitates quas nesciebatis tunc esse peccā:
cū fratre cū sorore aut cū filiab⁹. Veni con-
sequenter ad octauū annū ⁊ vide si ita cōti-
nuaueris. Consequēter ad decimū vtrū pe-
cuniā aurū vel aliud a bursa patris vel ma-
tris acceperis. Et sequenter vtrū in. xiiij.
anno ad lupanar iueris. Una mulier dicit
in tali etate p̄ ego fui ī vno banqueto vni⁹
iuuentis incepit me amare: ⁊ dedit mihi mu-
nera: quē ego etiā recipioce amauit: cuius quo
perdidi virginitatē. Vos dñi videatis in q̄
officio estis ⁊ videatis defectus ⁊ fraudes.
vnu dicit ego fui mercator in tali tpe ⁊ ad
requestā magistrī mei decepi plurimos in
mercatoris. Alius dicit ego fui aduocatus
in tali tpe ⁊ sustinui causas malas q̄ sūt cō-
tra deū ⁊ cōscientiā. Videatis etiā o pecca-
tores assuefactionē vram. i. ad qd̄ peccā fui-
stis magis inclinati. Una mulier dicit. p̄
deo gr̄as ego nunq̄ fui meretrix: sed habui
tantā sup̄biam q̄ nō potui pati q̄ aliq̄ mu-
lier me p̄cederet: existimabā me illa esse di-
gniorē: ⁊ qm̄ me p̄cessit voluisses eā videre
mortuā: ⁊ sepe eaz diffamauit: ⁊ sic in mille
peccā cecidi. Ad h̄ est optim⁹ textus. i. q. i. ca.
Principatus. Difficile ē vt bono pagantur
exitu: q̄ malo inchoata sūt principio. Vos
iuuenes mulieres vxorates loquimini mihi:
dicatis mihi queſo q̄ fuit causa quare mari-
tū quē habetis suscepistis: nūquid delecta-
tio carnis: pulchritudo: aut diuitie? Certe
si sic suscepistis: sacramentum matrimoni

(S̄m Antonij florentinū ⁊ Petri de pal-
lode) peccatis mortaliter. Dicat ergo vos
mulieres sic. Capio. virū p̄pter istā intenti-
onē sc̄z p̄pter honorē diuini: ⁊ vt habeam
plēn ad laudem eius: ⁊ educā illā: ⁊ vt cui
tem peccā que possūt inde sequi. Audiuistis
loqui de Sarra q̄ habuit septem maritos:
vt habetur in libro thobie: quos diabolus
oēs interfecit. Caute ne vobis talia cōtin-
gant. Dicatis ergo confessores sic. p̄ con-
fiteor q̄ vita mea a principio fuit tam miser-
ra in facto ⁊ tam infamis: ⁊ ego ipse tam in-
honestus ⁊ imundus q̄ est admirabile: ⁊ vi-
ta mea abhominabilis. ego te deprecor dñe
deus redēptor meus da mihi oīm peccatorū
meoz veniā: illā mihi in super oīm peccatoz
rū meoz recordationē: quoniā nunc oīa di-
mittere volo: ⁊ me tuo sancto seruitio do-
nare ⁊ vitā meaz tibi cōmendare: vt possis
ad montē gratie ascendere. Juxta verba the-
preas. Ascende ad me ⁊c.

¶ Sabbato tertie dñice. xl. Ser. xxxvi.

Sc̄de ad

me ⁊c. Melius est mihi
incidere absq̄ opere in
manus hoīm: q̄ peccare
in conspectu dñi. Daniel
rij. Dñi ⁊ aīe deuote si retinueritis doctrinā
heri habitā debetis cōplacere deo ⁊ optare
salutē vestrā. xps erat heri fatigat⁹ ⁊ sede-
bat sup̄ fontē ⁊ volebat dare aquā viuētē
oībus volentib⁹ eā: qz gr̄am nemini dene-
gat in p̄nti vita. ¶ In epla hodierna ē vna
hystoria pulcherrima vitās ad retrahēdū
nos a peccō. estis hic bone virgines: ⁊ vos nu-
pte audiat̄s bene. sūt ne multe tales ī hac
civitate sicut illa de qua loquit̄ hystoria p̄-
sens: credo q̄ nō. Erat quidā bon⁹ vir Jo-
achim noīe marie: iusanne mulieris pulchri-
oris totius terre: quā parentes eius erudie-
rant s̄m legē moysi: ideo erat bona. Notate
verba. sui parentes nutrierant eā in pueri-
litate: ideo erat casta in lege dñi. ideo timo-
rosa. Et erant duo senes iudices. de qb⁹ do-
min⁹ dixit. A seniorib⁹ egressa est iniquitas
qui videbatur regere pplm̄. Iste ioachi sapi-
ens erat: ⁊ ī domo eius curia tenebat⁹ ⁊ ad
eū ppl⁹ confluxerat. Isti senes videntes su

sanne pulchritudinē auerterūt oculos su-
 os ne viderent celū: & moti sunt ad cōcupis-
 centiā eius: & vnus neiciebat de alio. Co-
 gitabāt igit̃ qualiter hērent eā. Erat autēz
 in domo pomeriū vnū & ibi ingrediebatur
 susanna ad lauandū: q̃ null⁹ ibi erat. Isti
 senes cogitauerūt q̃ abscondēret se in viri-
 dario. Post prandiū erat hec mulier in vi-
 ridario & credebatur esse sola: & vocauit duas
 domicellas dicēs eis. Afferte mihi oleum
 & singmata boni odoris: volo me mūdare
 Intelligat̃ bene mulieres: nō erat sicut ve-
 strum plurime immūda: sed honesta & pu-
 dica intantū q̃ nolebat q̃ filie viderent lu-
 as tibias. Nō erat sicut vos inuerecūda q̃
 q̃n estis ī stuphis nō veremini vos nudas
 ponere coram alijs: & vras facere dissolutō-
 nes. Male certe studuistis legē parentum
 vestrorū: scz Ade & eue qui postq̃ peccauer-
 runt fecerunt sibi perizonmata & absconde-
 runt se. Isti autē duo senes venerūt ad eā
 videntes eā solam dicētes. Domina nunc
 tenemus vos: petētes adulteram. Quo di-
 cto fuit multū stupefacta: nec poterat illo q̃.
 Et rursus dixerunt sibi. Nisi obedias nos
 bis accusabim⁹ te de adulterio. Dixit susan-
 na. Angustie sunt mihi vndiq̃. si nō fecero
 nō euadā accusationē vestrā: si fecero mori
 mihi est. Verūtamen melius est mihi inci-
 dere in manus hominū q̃ in manus di ui-
 uentis. Quate corda v̄ra vos mulieres
 que datis corpus vestrū curialib⁹: mona-
 chis: presbyteris. Hec mulier nō susceperat
 sacramentū eucharistie: nō erat baptis-
 ta: non habebat nisi legē Moyssi: & tamen
 dixit. Deus meus vndiq̃ sunt mihi an-
 gustie. si tradidero me istis ego dānabor. si
 nō ponar ad mortē horribiliter: & in factu-
 ram totius penitele mee. Elegit tñ sibi mor-
 tem infamissimā: & exclamauit adiutoriu⁹
 Espariter senes clamabāt. Ecce ecce adul-
 teram quā inuenimus cū pallardo. Ancil-
 le susanne erubuerūt: q̃ nūq̃ viderant in
 ea signū. & dixerunt senes. Nos damus eā
 vobis in custodia vsq̃ ad diē crastinu⁹. Et
 ita fuit factū. In iudicio miserūt questum
 parentes & maritū: & oēs flebant. Dixerunt
 illi corrupti iudices. videatis dominā cum
 heri essemus in piscina: reperim⁹ eā simul
 coniūctam cū quodā iuuenē: q̃ fugit a nob

q̃ fortior nobis erat. Tunc ois popul⁹ cla-
 mauit lapides. Susanna autē erat fiducia⁹
 habens in dño. Et audita relatiōe & testis
 monio illoꝝ: data est snia q̃ esset lapidata
 Ipsa autē orauit dicēs: deus eterne q̃ absco-
 dita nosti anteq̃ fiant: tu scis quod falsum
 tulerūt pira me testimoniu⁹: ecce mortioꝝ cū
 nihil horū fecerim: q̃ isti malicioſi cōposue-
 rūt aduersum me. miserere mei dñe & vide ī
 nocentiā meā. Tunc ois ppl⁹ festināter eā
 ducebat cū tortore. Considerate o pctorēs
 p̄siderate qualis leticia poterat esse patri &
 matri & amicis. Cū autē esset in medio itine
 ris occurrit qdā iuuenis quattuordecim an-
 norū & dixit. innocēs ego sum a sanguine.
 tanq̃ si diceret: ego appello q̃ ista filia mo-
 riatur. Iste erat Daniel p̄p̄ba. Tūc dixerūt
 iudici. Ista est iuste p̄denata. Dixit ipse q̃ in-
 nocens illa erat & male p̄denata: reducat
 ad iudiciū & ego oñdam q̃ nihil mali feci.
 Audite filie xps dixit Lu. xij. Nolite time-
 re eos q̃ occidit corp⁹ & aīam autē occidere
 nō p̄nt: nolite peccare p̄pter timorē seruū
 lem. q̃cquid dicāt vobis truffatores nolite
 eos timere nec p̄pter hoc obedire. Dixit igit̃
 tur Daniel ad primū in cathedra sedētem.
 Inueterate dierū malorū: dic mihi sub q̃ ar-
 bore vidisti eos sibi cōmiseri? Rūdit s̄ p̄u-
 no. scribas. Recte mēti⁹ es in caput tuū.
 angelus hodie scindet te mediū & morietis
 mala morte. Ponas ad p̄tem: adducat ali⁹
 & dixit Daniel. Dic inueterate dierū malo-
 rū sub q̃ arbore vidisti eos cōmiseri. Rñ-
 dit sub cyno. Dixit Daniel. Auditis dñi mei
 ap̄ium mēdaciū: tu etiā mala morte morie-
 ris sicut & soci⁹. Et tūc ppl⁹ adorauit deū:
 q̃ liberauit aīam innocentē: & incepit cla-
 mare moriant isti. Et daniel tulit sniam cō-
 tra eos q̃ lapidarēt. Vos mulieres q̃n ec-
 clesiastica vel curiales sequuntur vos & p̄ci-
 pitant vos nolite ex eo peccare vt euadatis
 verbera. Inq̃t em̄ Ansel. in lib. meditationū
 Scio dñe q̃ pro oi eo qd̃ sub celo est nō de-
 beo peccare. O pctorēs si hec mulier de les-
 ge Moyssi q̃ nec audiuit predicationē dei
 nec suscepit sacramēta: elegit potius mori
 q̃ peccare: quāto plus vos abstinere debe-
 tis? Audite Paulū ad Hebr. x. dicentem.
 Frutam q̃ faciens legē Moyssi sine vlla mis-
 seratione duobus vel tribus testibus mo-

ris: quāto magis putat deteriora mereri sup-
plicia etc. qui filii dei p̄tendendo: mādata se-
transgrediunt q̄ post baptismū: et peniten-
tie sacramentū redeunt ad vomitū sicut can-
is. Dicatis mihi sup p̄cōres q̄ nō solum
ponitis manus sup mulieres: eoz fragili-
tates tangētes: sed cōmittitis magna adul-
teria et fornicationes: vos estis in lege iesu
xpi. in lege Moysi q̄ nō habebāt nisi oves
et boues ipsi ponebant ad mortē pro adul-
terio. Volo dicere q̄ si tpe p̄terito cōmissis
adulteria et fecistis defectus: corrigatis
vos. Vos filie nō p̄mittatis vos seducere
sed resistite sicut Susanna. saluemus vir-
ginē vi. Aue.

Ascende ad me etc. Ad ore solito mouet
questio theologalis: fundata in euāgelio p̄-
sentis diei: terminata p̄ mgros n̄ros theo-
logos: p̄sertim per Richardū de media vil-
la in. iij. di. xxix. Euāgelium loquit de vna
muliere q̄ fuit capta in adulterio: quā xps
absoluit. Quero vtrū deus possit remittere
culpam mortālē sine satisfactione aliq̄. Di-
cit ille doctor q̄ remittere culpam sine pe-
na: nō solum est deo possibile: immo aliq̄
est deo multū decens: ex sua mia. Et si dica-
tur q̄ culpa sine pena est inordinata. Dico
ad hoc multipliciter. Primo q̄ nō est aliq̄
culpa que nō habeat aliquā penā vel in-
iustitiam vel p̄tractam. vñ Aug. in lib. p̄fessio-
nis. iussisti die: et ita factū est: vt sit sibi p̄
pena ois inordinatus affectus. Alio modo
solue. et dic q̄ xps prulit penā in cruce pro
p̄cōris nostris: nō solum originalibus: sed
etiam mortalibus. iō si placet dño nūc re-
mittere culpā sine pena ipsi p̄cōris: nō so-
lum est possibile ipsi deo: imo decēs et sum-
ma mia. sicut isti adultere dimisit culpas si-
ne pena. et latroni in cruce. Leuate corda
vestra recordamini eoz q̄ dixi heri: venitis
ad sermonē vt videatis amatores v̄ros et
desertis pater noster ex auro: et desertis ve-
stes pulcherrimas vt sitis decēiores: et de
istis non cōsitemini. Dixi heri q̄ si habeat
vnā cām in iudicio et velitis probare p̄ in-
strumentū viduolum: totū nihil valet. Diceſ
forte: nos habemus sc̄ōs qui orabunt pro
nobis et saluabimur et iungemus manū ad
celum dicendo dñe miserere nostri: q̄ pec-
cauimus tibi. Et n̄ dicatis sed non totum.

Habetur em̄ extra de censibus exactio. et p̄
curatiombus ca. Exigit. r. c. Felicias lib. vi.
q̄ ep̄s visitans suam diocēsim p̄curatiōez
recipiet vnius diei: si p̄sonaliter visitau-
erit: si autē nō visitauerit p̄sonaliter nō recipi-
et p̄curatiōez. Leuate corda vestra: habet
aliquē ep̄m in ista ciuitate: q̄si visitat vnas
parrochiam d̄z recipere refectionē modera-
tam. si autē p̄ altum visitet nō d̄z aliqd acci-
pere. O p̄cōres audite Ezechielē p̄pham
qui nūq̄ mentis dicentē. Ezechiel. xliij.
Terra cū peccauerit mihi vt p̄uariceſ erit
dam manū meā sup eam: et imittā in ea sa-
mē et interficiā de ea homiē et iumentum et
si fuerint tres viri isti in medio ei⁹ Noe Da-
niel et Job. Ipsi iusticia sua liberabūt anis-
mas suas: nec filios nec filias liberabunt.
Domini burgēses vultis h̄re refectionem
regni celoz: vultis habere legatū et cōple-
mentū testamēti dñi n̄ri iesu xpi: oportet
q̄ habeatis p̄ vosmetipsos visitādo p̄so-
nal: si potestis vna comedare Job q̄ fuit pa-
tientissimus. et Danieli q̄ hodie p̄denauit
senes: et Noe q̄ euasit periculū diluuij in ar-
cha virginis marie: et oibus sc̄ōs: potestis
etiā h̄re indulgentias. R̄o. pon. nisi vos ipsi
apponatis manū nullum fructuz potestis
acq̄rere: sed ego ipse inuito vos ad dānatio-
nem eternā. Igitur o p̄cōres et peccatissimi
perpurgamini: dimittatis peccata scandā-
la: vlturas: et rancōres: et operamini bonum
Et sic p̄sonaliter visitabitis ep̄atum v̄m et
ascendetis ad montē gr̄e. iuxta v̄ba the-
mat: o p̄teassumpti. Ascende ad me etc.

In isto sermone erunt due p̄tes.
Prima erit facti euāgelij expositiua.
Secunda ascensionis sp̄ualis demonstra-
tiua.

**Quantū ad primā p̄tem duo tanguntur
principaliter.**

Primo fornicanda p̄denatio cū d̄z. depe-
bensam in adulterio et scribat in terra.

Secundo preterite vite emendatio cū d̄z.
vade et amplius noli peccare.

**In istud euāgelium est pulcherrimū. et scri-
bitur Johan. viij. Vbi d̄z q̄ prexit Iesus i
montē oliueti: et iterū de mane venit in tē-
plum. Dic dicit Aug. q̄ cū in xpo eēt tres
virtutes. s. veritas: mansuetudo: et iusticia vt
dicit ps. Propter veritatē: et mansuetudī**

nem: et iusticiam: et deducet te mirabiliter
 dextera tua. In duabus primis non inueni-
 runt calumiam: sed in tertia voluerunt pone-
 re scandalum. Christus omnes virtutes habuit
 et presertim istas tres. scilicet veritatem: mansuetu-
 dinem: et iusticiam. **De prima Math. xxij.**
Magister scimus quod verax es etc. Et sic con-
 futabat phariseos veritate. **De secunda dicit**
Bona. in lib. de arbore vite ad insinuandum
mansuetudinem saluatoris et misericordiam amoro-
sus iesus in cruce pendens pectus suam omni-
debat aptum. Habebat enim tantam mansuetu-
 dinem quod nullum fugientem ad eum remittebat:
 sed omnibus dabat gratiam suam. **Scribe et phari-**
sei videntes eius mansuetudinem: et quod a populo
plurimum diligebatur inuidebant eum: et idcirco con-
spiciuerunt in eum dicentes: quod abundans erat
in iusticia. Et sic hodie adduxerunt sibi mu-
 lierem deprehensam in adulterio et statuerunt
 eam in medio et dixerunt ei verba vite predicati-
 tis. **Magister: hec mulier modo deprehensa est**
in adulterio. lex Moysi dicit quod tales debent
lapidari. tu vero quid dicis? Hoc autem querebat
(ut dicit Grego.) ut ab utraque parte ipsum cas-
pere possent: si iudicaret ageret de mansue-
tudine et misericordiam si dimitteret de iusticia. Lo-
quor vobis dominus et mulieribus vxoratis:
vobis viris ecclesiasticis et religionis qui in-
ramentum et pignus et votum omni ex patreuo-
latis: si fas esset rex christi pmitteret estis la-
pidandi: et quod lex nona non patitur quod propter
hominum vicia lapidemini: inuito vos ad omnes
dyabolos inferni. Postquam scribe et pharisei
dixerunt christo quod dicitis de hac muliere: nun-
quid dicitis mori? Ipse autem inclinavit se deorsum
et scripsit digitis in terra. Et dicit glo-
sium et scripsit peractam in terra. Et dicit glo-
siuitatis. que erant secundum Augustinum numero. lx. et omnes
mulierem accusabant. Cum autem ipsi accusato-
res scripturam christi aspicerent in capiendo a se
moribus omnes recesserunt vnus post alium du-
bitantes ne si diutius ibi manerent turba
eos lapidaret. erat enim ipsi multis inuoluti
peractis. Et tunc iesus erexit se dicens. mulier
vbi sunt qui te accusant? nemo est ut video.
dixit mulier: nemo domine. Sic dicit Bernar-
o bone iesu propter mansuetudinem que de te pre-
dicatur currimus post te: scientes quod nemi-
ne despicias ad te fugientem. quanta mansue-
tudine suscepisti publicanum penitentem: mag-

dalenam confitentem: et deprehensas in adulte-
 rio: latrone in cruce pendentem. **Et sapiens. xi.**
misereres domine omnium: et nihil odisti eorum que feci-
sti: sed illos que te crucifugerunt ad penitentiam
provocabas. Ideo mulieri dixit vade: et no-
li amplius peccare: et ego remitto iocunde
quod factum est: sed caue ne amplius tibi con-
tingat. O peccatores vultis saluari: autem dana-
ri? Danati scribunt in libro dyabolice ho-
die scribe et pharisei fuerunt scripti per ipsum:
sed noia et opera iustorum in libro saluatoris
scribuntur. vbi Jeremias. xliij. Dicit omnes qui te des-
relinquit profundem recedentes a te in terra
scribentur. peccatum iude stilo ferreo scriptum
est Jeremias. xxvij. Scriptura facta in lapide fa-
ciliter deletur et deponitur: sed peccatum scrip-
tu in ferro. i. corde duro difficiliter remouetur
sed facilius deponitur in ferro scriptus. Quod
peccatum in aia. O peccatores si vultis saluari ca-
piatis verbum quod ipse huic mulieri dixit. scilicet
vade et amplius noli peccare. Vbi duo nos
tantur.

Primo peccati dimissio: et tangitur cum di-
citur vade.

Secundo grauis deprehensio cum dicitur: noli am-
plius peccare.

Dimittatur ergo peccatum et confiteamini non. dis-
ponatur vos ad peccatum sic facitis de die in
die: et misereris vbi de? propter nos? quod ita est? pro-
sicut vnquam fuit: quod deducet vos in terram deside-
rabilem. Juxta verba thematis preassumpti
Ascende ad me etc.

Quantum ad secundam partem. vultis domini mei a-
scendere ad montem gratie? fortiter ambulare
quod via longa est difficilis et piculosa. si ergo vo-
lumus? oportet ponere pedem in quoto gradu que est con-
fessio. Audite Gratia. de pe. di. i. Non est spe-
randa venia criminis: vbi tacurnitas fuerit
confessio. Dixim? aliis peccatores confessionis
sequitur gratia: quod confessio debet esse clara et nuda.
Habemus ad hunc textum: auctoritatem: similitudinem
et figuram. vbi propheta. reuela domino carnem tuam.
Salo. in puerijs. xxvij. Qui abscondit sce-
lera sua non diriget: qui autem confessus fuerit et re-
liquit ea misericordiam sequitur. vbi christus. Lu. xxvij.
Ite confidite vos sacerdotibus? Vetus etiam simi-
litudinem in Boetio. de solas. Prosa. ij. Si ope-
ra medicantis expectas: necesse est vuln? tuum
detegas. O peccator vis saluari? oportet quod confiteas
vis clare discite: sine palliatio aut celatione.

Dominica quarta. xl.

Primo certum nō ponēdo sub incerto aut dubio.

Secundo astutia verborum confessionem non inuoluēdo.

Tertio pctā nulla excusatione palliando.

Dico ergo primo q̄ nude & apte dicatis pctm̄: non ponēdo sub incerto: nō celādo ne q̄ palliando sicut dicit Boe. si expectas sanari a medico: op̄ q̄ tu oñdas illi vultus: aliter nō posses curari. Sed dixerūt aliqui pater tor sunt fatuitates in matrimonijs inter virum & vxorē q̄ est mirabile: debemus ne dicere illa p̄fessorē? Dico q̄ sic: s; nō debet dicere tam infamiter & tam turpiter sicut lenones in lupanari: sed ita q̄ cōfessor possit distinguere pctm̄ a pctō. vt cū tu cognouisti mulierē consobrinā vxoris tue q̄n scis q̄ ita est nō est vxor tua nec pot̄ petere debitū donec fuerit dispensatū: & es ex cōsuetudine ipsa est meretrix tua. id̄ dic plane & nude casum in se. Non etiā ponatis in dubio qd̄ est certū: vt si q̄rat a vobis: hētis aliquid de alieno? & sciatis vos h̄re: nō dicatis credo q̄ sic: sed dicatis nō vel ita: postea si cōfessor descendat ad p̄cularia nō excusetis vos si sciatis esse verū. puta vos vxorari q̄ tractibus vris. & vos mulieres ī ponderib; vris nō dicatis q̄ non potestis h̄re qd̄ posuistis in mercātis. sic dicāt aliq̄ q̄ nisi facerent malā mēsurā nō possent se ipsos saluare. & vos cāpsores q̄n apponaf vobis vnū frustrū auri qd̄ est leuius de tribus aut quattuor granis. vos dicatis q̄ ē de q̄nq; & facitis soluere duos solidos de antipodio. vos tenemini ad restitutionem. Vos igitur o mulieres peccatrices dicite plane defectus vros in p̄culari. nō ei suffiat dicere: pater ego nō fui ita honesta in matrimonio sicut debui: si es scora q̄ aliq̄ qd̄ pctm̄ mortale cōmissisti: sed o; dicere illud pctm̄ mortale. Confessio etiā sic d; esse nuda q̄ penitens nō d; excusare peccatuz. Casus est patens. ille em̄ qui habuit vnaz iuenculā p̄ mediū altici? macq̄rellen: nō d; se excusare sup̄ eā. sicut nec illa q̄ dixit q̄ fuit tentata: ita q̄ tētatoz cōpultit eā facere qd̄ voluit. sicut aliq̄s ribald; vel leno. Alique dicit excusando p̄r ego sum tñi habitata q̄ nō possum resilire. Alia celat peccatū magnū & graue in p̄fessione & p̄fessor

credat ip̄am esse bonā mulierē & pbā & nō malam: & accedit aliū p̄fessorē dicendo illō pctm̄ graue. In tali casu illa mulier tenet cōfiteri oia pctā prius p̄fessa & etiā illa peccata de q̄bus dubitat q̄ sunt pctā mortalia. De p̄nia di. v. ca. Quē penitet. Deus em̄ suā veniam nō dimittat. Ponite igit̄ penā ad faciendū confessionē nudā & clarā & aptam. qd̄ si feceritis securi eritis & faciliter puenietis ad montē glorie.

Dñica quarta. xl. Sermo. xxxvij.

Scēde ad

me in montes & esto ibi. Abraham habuit duos filios vnuz de ancilla: et vnū de libera. ad Gala.

tiij. Si retinuitis doctrinā heri habitā dñi mei debetis moneri ad incipiendū bñ agere & laborare pro salute aīaz vstraz. credo q̄ nunc venitis ad sermonē ad audiendū aliqd̄ qd̄ sit ad laudem dei: salutē vram & edificationē pximi. Et certe vīsa qualitate p̄sonarū hic assistentiū & q̄ritate possuz dicere verbū euāgelij. vnde em̄nus panē vt mādūcēt h; q; p̄pheta Isa. dicit. In domo mea nō est panis. Vos estis numero multi & venistis oēs (vt arbitro) ad hñdū refectionē sp̄ialē. dare est difficile panem illi qui nō habet. Sed habeo consiliū c̄bis s; Lu. xi. dicētis. Amice comoda mihi tres panes: qm̄ amicus meus venit de via: & nō habeo qd̄ ponā ante illū. Ille amicus a q̄ debemus mutuare panes est xp̄s: cui debemus q̄rere tres panes: sc; intelligentias beniuolentiā & p̄sumptionē. Intelligentiā ad prosequendū. Beniuolentiā ad audiendū. Diligentia ad consequendum. Vodie dñi mei & fr̄es in xp̄o iēsa dilectissimi habetis epistolā tangentē hystoriā pulcherrimā ad vtrūq; sensum. hodie est dñica quarta quadragesime: & septima septuagesime: in qua septuagesima incepit sc̄tum & lamentationē p̄uaricationis Aē. hodie ecclesia incipit nos cōsolari. sicut p; in principio misse vbi d; Letare h̄rlm. i. p̄scia. tu q̄ fuisti in steru & lamentatione letare. Secundo p̄ponit nobis ep̄la q̄ ponit duos filios vnū de ancilla & vnū de libera. Primus de

ancilla s'm carnē. Scōs spūaliter per grās
 & per miraculū. & ille sic natus habuit here
 ditatē paternā. sic nos si sumus p grām re
 generati habebimus hereditatē paternā.
 Euangeliū non vult nos deficere in deseri
 to: sed ideo offert nobis panes vt eam? in
 terrā promissionis: q̄ est hereditas nostra.
 Epistola in summa tria tangit. i. iudicium
 electionis & reprobationis: iudiciū meriti &
 offensionis: iudiciū benedictionis & maledi
 ctionis. De p̄rio ad Ro. ix. Anteq̄ aliqd
 boni vl' mali fecistis Jacob dilexi: Esau autē
 odio habui. De sc̄do Gen. iij. Si bene ege
 ris recipies. sin autē male: in foribus peccā
 tūū aderit. De tertio Deute. xi. En p̄pono i
 cōspectu vestro hodie benedictionē & ma
 ledictionē: b̄ndictionem si obedieritis man
 data dñi: maledictionē autē si nō audieritis
 mandata dñi. Domini burgēses leuare cor
 da vestra: vos estis hic in ecclia. duo sunt
 modi filioꝝ: quidam p hereditate paradisi
 alij pro hereditate inferni. De q̄bus erim?
 uos? tangatis pectora vestra: nemo scit (ait
 sap.) Eccl. ix. An odio vel amore dignus
 sit: sed oia seruantur in futurū. Māli sunt
 scripti in libro dyaboli: sed illiqui perseue
 rabunt in virtutibus: sunt de numero sal
 uandorū & scripti in libro vite. & qui viuūt
 in peccis nisi emendētur sint certi de dāna
 tione. Ideo remediū est cū lachrymis & re
 nū: vt emēdem? in humilitate corda nos
 tra faciendo p̄niam. Recurramus igit ad
 supernā ciuitatem hirsū q̄ sursum est. i. ad
 matrē dñi nostri iesu xp̄i di. Aue.
 ¶ A scēde ad me in montē &c. Ad ore assue
 to mouetur q̄stio fundata in euangeliō ho
 die: qd loquitur de miraculo quinq; pa
 nū multiplicator: & duorū piscium: termi
 nata p migros nros theologos & p̄sertim p
 Bona. di. xviij. sc̄di. Atrū in panibus mul
 tiplicatis fuerit rō seminalis ad talē mul
 tiplicitatē. Dicit ille doctor q̄ tres sunt rōes
 p quas aliquis pōt multiplicari. s. captales
 seminales & obediētiales. Captales habēt
 tria noia. alijq̄ vocantur p̄mordiales: ali
 q̄ ydeales: & alijq̄ causales. P̄mordia
 les sunt in mēte diuina. Seminales sunt
 cōe naturales s'm q̄litates sequētes h̄y q̄s
 aliquid naturaliter est p̄ducibile bonis.
 Obediētiales sunt i creatura respectu. s̄

iectionis creature ad deū: & oipotentie di
 uine. Et dicit Bona. q̄ sicut in costa Adē n̄
 erat ratio seminalis: s̄ nec etiā in multipli
 catione panis: sed solū ratio obediētia
 s'm q̄ talis materia panis erat in potētia
 obediētia respectu dei vt multiplicaret.
 ¶ Leuare corda vestra timetis dānari vos
 oēs tot quot estis hic: vbi eritis infra .xl.
 annos: timetis ne ire ad omēs dyabolos?
 Vos dicitis q̄ est extraneū dicere: verū est
 certe: sed durius erit sentire qm̄ erimus dā
 nati. ¶ Habens decretales in antiq̄s d̄ sen
 tentia excoicationis ca. quāte. Agētes & cō
 sentientes pari pena puniūtur. Ad idē est
 C. de episcopis & clericis. l. si quēq̄. q̄tiens
 par culpa ligat & equat: par pena comitē.
 ¶ Casus est pat̄s domini burgēses capia
 tis casum q̄ ab vno die fuerint capti duo
 viri ecclesiastici: duo nobiles: duo burgē
 ses: & due mulieres: & habeant p̄cessum in
 parlamento & sint p eadem cā. vnus sacer
 dos fuit submersus. vnus burgēsis suspē
 sus. miles decolatus: & vna mulier combu
 sta: quid est d̄ illis quos remiserunt ad car
 ceres qui in similibus peccauerūt. Vos q̄
 vaditis visum illos incarcerationis: dicitis
 illis q̄ faciant bonū vultū: q̄ gaudeant: q̄
 tripudiant: q̄ eorum socj sunt mortui. Di
 co q̄ ipsi nō debent gaudere. Quia decreta
 lis & imperator dicit: q̄ q̄cunq; aliq̄ sunt
 in pari delicto debēt sibi pena puniri. Do
 mini mei nunq̄ sunt aliq̄ in inferno q̄ s̄
 militer peccauerūt sicut & vos. Jō xp̄s di
 xit Lu. xij. Nisi p̄niam egeritis oēs simul
 peribitis. Vugo de sc̄to victore in tracta
 tu de aia dicit. Quid de amatorib? hui? se
 culi: luserūt: riserunt: biberūt: & in bonis di
 es suos duxerunt: tangebāt tympanū & ty
 ram & in puncto ad infernū descendērunt.
 De tam parua leticia q̄ magna est ruina: d̄
 tam parua gloria q̄ grauis pena. qd nos
 sumus: ipsi fuerūt: & qd ipsi fuerūt: nos su
 mus: & qd ipsi sunt nos erimus. Dñi intel
 ligatis b̄n. audeo asserere q̄ si infernus eēt
 apertus videremus ibi quadraginta milia
 presbyteroz & mulierū: consiliarioꝝ: aduo
 catorum: qui oēs tanta mala non fecerunt
 q̄ra fecimus nos qui adhuc residui sum?
 ¶ Domini ecclesiastica audite me: arrigite
 aures vestras. Beatus Hiero. sup̄ Math.

Domínica quarta. xl.

dicit: quia tria sunt peccata propter quod synagoga in deorum ruinam minabatur.

Primum est anaricia per quam templum domini in prophetauerunt.

Secundum in deo uotio per quas labijs et non corde laudauerunt.

Tertium ypocrisis solum nomen scitatis et non uire retinens.

¶ Unde Ezechie. xvi. Soror tua samaria dimidium peccatorum tuorum non peccauit. Dices bat christus. Faciam uos mori morte horribili et nisi penitentiam egeritis omnes simul peribitis. Causa destructionis indeorum fuerunt tria uicia. Inauaricia in deo uotio ypocrisis. ¶ Domini burgenses dicatis mihi quod peius aut uendere in templo ea que deo sacrificabant: aut uendere oblationes et dare bona ecclesie meretricibus: committere symonias: et uendere sacramenta: negociari ante facies saluatoris. Quid peius quam mulieres sub nomine deo uotio nis uenire ad ecclesiam ad ostendendum suam carnem: quid peius quam portare tunicam sanctitatis (ut religiosi nostri istius temporis) et tenere meretrices in cameris suis et scandalizare totum mundum? Hoc tangit uos dominus episcopus: quod permittitis quod domus et apponit thece aperiant hodie sicut heri ad uendendum sicut heri et negociandum. Dicatis o peccatores qui multipliciter deum offenditis: quod nisi deus misereatur uestri eritis damnati. Et sicut ille qui est in carceribus cuius socij sunt mortui: et non expectat nisi tormentum et sententiam diffinitiuam iudicis: nisi domini in paralameto misereantur ipsi: sic et nos quam uis uimus in peccato debemus expectare tormentum inferni. At tamen manus eius effugiamus precemur deum ut nostri misereatur: comedemusque illi uitam nostram ut tandem uenire possimus ad mortem gratie. Dimittamus uallem miserie et ascendamus ad montem gratie. Iuxta uerba thematis preassumpti, Ascendat ad me etc.

¶ In isto sermone erunt due partes.

Prima erit sacri euangelij expositio.

Secunda ascensionis spiritualis demonstratio.

¶ Euangelium duo continet.

Primo uirtuosam perfectionem.

Secundo meritorum cumulationem.

Primum notatur ibi, facite illos discubere.

Secundum ibi, colligite que supauerunt fragmenta.

¶ Una die cum ipse ueniret de predicatione sequebatur eum multitudo copiosa. et dixit philippo. Unde ememus panes ut manducet huius. Et dixit philippus. Domine hic est uisus puer habes duos pisciculos et quinq; panes et deaceos. et ille puer (ut dicit builler. parisiensis). erat marcialis. sed quod inter tantos: ducentorum denariorum panes non sufficerent eis. Ipse autem iesus sciebat quod esset facturus. Iohannes dixit discipulis (cum esset ibi sensus multum in loco illo) Facite eos discubere. et dedit uirtute multiplicatiuam panibus: et comedit unusquisque quantum uoluit. Erat autem multitudo uirorum (exceptis mulieribus et pueris) quinq; milia. Hos domini uelletis habere tales. pueros: oportet dimittere omnes escas et euacuare omnes illos cibos de egypto: qui sunt uoluptates mundane. Delicata est diuina consolatio: et non debet dari nisi dimittentibus aliena. ¶ Sed quod sunt isti panes et pisces? Grego. in homelia dicit. miracula iesu christi uera sunt. Sed pro hoc quod factum est corpora liter: refectio spiritualis intelligi debet. de qua debemus refici spiritualiter. Et de ista loquitur ipse. Matthei. iij. Non in solo pane uiuit homo: sed in omni uerbo quod procedit ex ore dei.

¶ Unde decretalis in antijs de officio iudicis ordinarij ca. inter cetera dicit. Inter cetera que ad salutes spectant populi christiani pabulum uerbi dei maxime sibi noscatur necessarium. Unde Amos. viij. Emitta famem in terra: non famen panis sed audiendam uerbum dei: sine desiderio auditionis uerbi dei. Puer habens quinq; panes est doctrina euangelij: ea de qua quilibet prelatus ecclesie debet nutrire suos subditos prime ad Cor. xij. In ecclesia uolo quinq; uerba sensu meo loqui. Et glossa ibi dicit quod in ecclesia sunt quinq; uerba: scilicet timendum: agendum: credendum: sperandum et fugiendum. dicit Paulus. habeo quinq; uerba quibus uolo animas uestras nutrire. Sicut corpus nutritur pane corporali: sic anima nutritur pane spirituali. ¶ Iste panis diuiditur in quinq; partes.

Prima pars sunt articuli fidei: qui sunt credendi.

Secunda precepta legis: qui sunt agenda.

Tertia peccata mortalia: qui sunt fugienda.

Quarta pene inferni: qui sunt timendi.

Quinta gloria paradisi: q̄ est speranda.
Panes sunt ordeaci. Grana ei ordei sunt rudia: sic etiā articuli fidei sunt difficilis cōprehensionis. Et iō difficultas quā h̄z in selectus ad cōprehendendū est dura: s̄z dulcedo q̄ est intra est magna. Precepta sunt difficillima illis qui nō h̄nt voluntatē obseruandi precepta: alijs sunt dulcia. Relinquere patm̄ est difficillimū volentibus vivere h̄m sensualitatem. Pene inferni sunt dure & difficiles ad portandum. debemus desiderare ad illas penas non venire. Leuiticia paradisi est dura nō considerantibus. Sed p̄siderantibus q̄ deus h̄z nos beatificare est dulce. P̄cis p̄m̄us est animi delectatio. S̄c̄s est spes. Proū. xiiij. Spes que differtur affligit animū. Christus fecit eos disc̄bere super fenū. Ilay. xl. Ois caro fenū & ois gl̄ia eius quasi flos agri. Debemus sedere super fenū. i. dimittere hanc miserimā vitā & ponere eam sub pede: sed altam desiderem⁹. Quis hec faciet⁹: vultis q̄ loquar oib⁹. vos dñi ecclesiastica: burgenses: scholares & m̄gi comedetis ne de his panibus: seruatis legē dei. caueatis a peccatis. Timeat penā inferni & desiderat gl̄iaz paradisi. Utinā esset hic b̄ns bernar. de cōtemptu mūdi. & in sermone vidi aliq̄n quin q̄ viros. & quid nisi vt malignos arbitrarer. P̄m̄us comedebat fabulū. Secund⁹ existens ante locū immūdicarū vescēbatur fumo & immūdicia illius. Tertius fornacē v̄hemētē ardētē assistebat & comedebat sc̄tillas ab igne exeuntes. Quartus supra p̄nacuulum stans ventū ab vtrac̄q; pte comedebat & cū ventus sibi deficiebat sc̄bellus sibi ministrabat & soli sibi dabat. Quintus ceteris irridens p̄p̄is dentibus carnes p̄p̄ias lacerabat. Dicit bernar. nō est ille cibus quē comedere statui. Occurrit igit̄ ad mentē meā. Afflictus sum & humiliatus sum: q̄z oblitus sum comedere panem meū. Dicit bernar. Ego fui in vna platea in qua erant quēz viri distantes. Quidā comēbat fabulū & significat auarū. S̄c̄s bibebat s̄m̄ laternarū: & sunt luxuriosi. Tertius erat prope fornacē & sunt iracundi. Quart⁹ accubebat ventū vndiq; & q̄n non erat dabat ab ip̄s. isti sunt superbi. Quintus ceteros irridens carnes p̄p̄ias lacerabat & signifi-

cat detractores. Isti erant valde pallidi et macri. & cogitavi videre hoc & memoratus sum: q̄z hoc est q̄z oblitus sum comedere panem suū. De quibus panib⁹ immediate distat. O fili hom̄n non est hic cibus de quo debetis nutrirī. nūqd̄ eritis sic pingues? Nūquid hodie comeditur talis cibus parisi⁹? Vere bernar. dicit q̄ non est hic cibus quē comedere debemus: sed debem⁹ p̄siderare & comedere illū panē: s̄z padisi. De quo. io. vi. scribitur. Nisi māducaueritis carnē filij hoīs &c. Et de isto d̄r Sapi. viij. Omne aurū in compatione illius arena est erigus & tanq̄ lutum existimabit argentū in aspectu illius. Sunt aliq̄ qui posuerunt corda in magnis bonis t̄p̄alibus. & alij symonia ci qui habent b̄nficia quibus non sunt digni: de quibus nō nutriunt paupes: sed potius canes & meretrices: & s̄ cecū q̄ nihil vident eoz que ad necessitatem solutis sunt. Hos dñi ecclesiastica q̄n non habebatis b̄nficia: murmurabatis cōtra pluralitatē beneficior⁹: & faciebatis argumenta diffinitiuā & fortissima: sed modo dimisistis theologia speculatiuā & venistis ad practicā. vñ ps. Dedit eis regiones gentiū & labores populoz possederunt. ad quē: ad nutriendum meretrices: nō vere sed ad seruanduz iura eccleie vel pauperū. vnde ps. Et custodiunt iustificationes eius: & legē eius req̄rant. domini mēdicantes & ecclesiastica nos viuimus de ecclesijs: miraz si vnus capiat onus aliarum animarum qui suam regere non potest. Videatis ergo q̄ periculosum sit habere plura beneficia. Apoca. xvij. Vidi mulierem sedentē super bestiam coccineam plenas noibus blasphemie habentem capita septem: & cornua decem: & mulier erat circumdata purpura & coccino: et inaurata auro & lapide precioso: & margaritis: habens poculum aureū in manu sua plenum abhominacione & immūdicia fornicationis eius: & in fronte eius nomen scriptū ministeriū. Babilō magna m̄ fornicationū & abhominatiōū tre. et vidi mulierē ebriā de sanguine sc̄toꝝ & de sanguine martirū ihu. recitat Johannes q̄ mulier portabat potum ad inebrianduz homines: quot sunt in ista ciuitate quibus esset vtile q̄ deus mitteret diluuium super terram: quot

Dominiica quarta. xl.

sunt adulteri. quot homicide: qui continuant vitam suā malā. quot sunt etiā q̄ potant ignem. i. rancorem ⁊ malas diffamationes hoc pz satis in cōtatibus. quot sūt etiā qui capiunt ventū supbie ⁊ qñ nō habēt ventū capiunt sufflatoriū. i. officia in curia vt habeant ventū supbie. Quot sunt etiā qui comedūt carnes crudas sacērates ⁊ corrodentes famam proximī. De q̄bus ps. De uozant plebē meā sicut escam panis. Nunquid est magna inuidia qñ primus videt malū alterius ⁊ gaudet: ⁊ tristatur de bono illius? Non est abus uester o peccōres si est istud poculū qd̄ bibere debetis. Ro. vi. Quē fructū habuistis in illis in q̄bus nūc erubescitis? Quid superest uobis de delectationibus mūdānis? qd̄ de immūdis actibus: certe nihil nisi peccā ⁊ mortis eterne incendiū. Suadeo uobis q̄tū possum in domino vt si hactenus de istis cibarijs comedistis nō sit graue uobis dimittere: ⁊ panē iesu xpi degustare: quē ipse suis pprijs manibus preparauit. iuxta vba thematis presumpti. Ascende ad me ⁊c.

Quantū ad secundā ptem. Vultis saluari o peccōres deus det uobis grām. a principio quadragesime mēs mea sp̄ fuit uos inroducere in terrā pmissionis per quā ego intelligo requiē beatitudinis. A principio autem posui sex stationes siue gradus ubi tabernacula nostra figere debemus sicut filij israel in deserto posuerūt. Dixi d̄ quattuor ⁊ sumus nūc in fine quartī. i. de p̄fessione de qua vidimus aliquas p̄ditiones. Restat videre vltimā q̄ est: q̄ confessio sit uolūtaria ad hoc q̄ sit bona ⁊ fructuosa. ¶ Habem⁹ tertū figurā: rōem: ⁊ auctoritatē. Adab. ⁊ Hade onde te sacerdotib⁹ ⁊ offer mun⁹ qd̄ Moyses p̄cepit in testimonium illis. Figura h̄ 2. ent. xxiij. Ille q̄ debebat eē mundus a lepra portabat ad templū duos passeres: ⁊ portabat illos: q̄ uelū licitū erat eis ⁊ lignū cedrinū. In canone h̄ de pe. di. v. consideret. Penitēs faciat p̄ recipiēda aie sue salute q̄ necessaria sunt. ⁊ qd̄ faceret p̄ sanitate sui corporis tantā diligentia adhibeat p̄ salute aie. Nolo dicere dimittaris peccā: habeatis promptā uoluntatē nō redire ⁊ facere qd̄ fieri d̄. Doctores dicunt: q̄ penitens debet habere triplie uoluntatē.

Primū non reuertendi ad peccā.

Secūm satisfaciendi p̄ peccō.

Tertium dimittendi omnē occasionem peccati.

¶ De primo de p̄nia di. iij. Inanis est penitentia quā sequens culpa coinquinat. Audite me dñr: quot sunt in ista ciuitate q̄ palam ⁊ publice tenent meretrices ⁊ concubinas? Sunt ne hic macq̄relle uestre domini quibus v̄tinis domini iusticiarij: ⁊ ideo illas nō punitis: ubi est iusticia uestra? Ati⁹ nam rex sanctus Ludouic⁹ adhuc uiueret qui suo tēpore meretrices ⁊ macq̄rellas omnes expulit. Et vos domini prelati qui permittitis q̄ sacerdotes uestri teneat publicas concubinas. Deu anime p̄duntur p̄ negligentias uestras. vos capitis fructus beneficiorū: ⁊ lanā ouium: ⁊ non curatis de ouibus uestris. Credo q̄ si esset alius quis garsio uel fur q̄ tolleret aurū de archa uestra uos apponeretis remediū ad inueniendū eū ⁊ non curatis de animab⁹ recuperandis que singulis diebus p̄duntur: signū est q̄ plus diligit res tēporales q̄ animas que sunt create ad imaginē dei: et chisti sanguine redēpte. Sunt multe concubine parisi⁹ ⁊ macq̄relle ⁊ mulieres plurime vrozate ⁊ virgines que de die in dies vendūtur. ⁊ hoc ecclesiastic⁹ ⁊ alijs uestris filijs: ⁊ vos uenitis ad cōfessionē dicendo mea culpa: ad oēs dyabolos. Oportet figere tentoriū. opz quietere ⁊ habere uolūtatem amplius nō peccandi. ¶ De secō d̄ habere uoluntatē satisfaciendi de offensis factis uel illatis. Ideo dicit Aug. q̄ tantā diligentia opz ponere ad sanandū aiam sicut ponimus ad sanandū corpus. ¶ De tertio nō sufficit habere uoluntates duas p̄mas sed opz cū hoc euitare oēs occasiones peccandi. Credo q̄ sapiens Eccl. iij. habebat noticiam de isto. Qui amat piculū peribit in illo. Et regula theologorū est i isto passu fundata: q̄ quicūq̄ exponit se periculo peccandi mortaliter: peccat mortaliter. 2o quamini mihi uos cōcubinarij: p̄ tres uel quattuor dies ante festū pasche mittet cōcubinas v̄ras extra: ⁊ dicetis eis: ueniate feria tertia post pascha: postmodū vadatis ad p̄fessionē. Ad oēs dyabolos p̄fessio talis nō est p̄fessio s̄ pot⁹ irrita. De pe. dist. iij.

Impos est nō penitens qui agit qd penitet
 Solo dicere dimittaris pctā: pponat am-
 plius nō peccare. dimittaris occasio peccandi:
 dimittaris offensas: diligentis inimicos
 ppter deū: ingredimī piscinā pfectiōis
 & lauamini: nō solū pedes: sed & caput & oīa
 membra corporis: & sic deus miseribis ves-
 stri. Et vt factus de serū pncē transire pol-
 fitis dabit adiutorii qui liberauit egenū et
 pauperē de oībus tribulationib⁹: & tandem
 ascendetis &c.

¶ Dominica quarta. xl. post prandium.
 Sermo. xxxviii.

Scīde ad

me in montem & esto ibi.

Eijce ancillā & filiū eius
 nō crū erit heres fili⁹ an-
 alle cū filiō libere. ad Sa-
 la. iij. ca. ¶ Dñi mei si fuistis in sermōe ma-

turino debetis pponere deo seruire ad sal-
 uandū alias vīas. Dixi hodie mane qd nra
 saluatio aut dānatio dependet ex trib⁹.

Primo in electōe aut reprobatione diuina

Secūdo in operatione meritoria aut trans-

gressione mala.

Tertio in bñdictione aut maledictione.

¶ Scriptura declarat totus qd dixi. & pmo

q sunt electi ad saluatiōē. Et dicit q illi q

bene agūt dūmodo cōtinuēt bona opa & p-

seuerent in bonis opibus saluabūtur. & illi

q sunt scripti in libro dānandorū sine reme-

dio dānabūtur. Abrahā habuit duos filios

vn⁹ erat fili⁹ ancille: ali⁹ erat filius libere.

Prim⁹ seducebat filiū liberū. Et dicit glo-

sa q inducebat eū ad ydolatriā. Ideo dixit

sara marito suo Abrahā. vos facitis mihi i-

iuriā. eijce ancillā & filiū eius &c. Et nā pos-

pule q nō sim⁹ de illis: qm̄ si fuerimus de

numero illoꝝ in mala hora erim⁹ nati. Sz

q sunt illi pueri: Altra allegoriā dicit pau-

lus: q pueri repñtant nobis duo testamen-

ta. s. nouū & vetus. Isti pueri significāt bo-

nos & malos. filij here sūt boni q sunt in gē-

ta: quib⁹ pmet hereditas. Filij ancille sūt

illi q vniūt s̄m sensualitatē & illi mittent

i tenebras exteriores. De quib⁹ sum⁹ nos?

aut de saluandis: aut d dānandis: dicit sa-

plūs Ecclē. ix. Nemo scit an odio vel amo-

re dign⁹ sit: sed oīa in futurū seruant scerta

Quādo videbim⁹ iudicē venientē: sciens

tūc de qb⁹ sum⁹. Gene. i. declamatiōib⁹ suis

declamatorē secūda recitat vnam pulcherr-

mā hystoriā dicēs qd erat quidā honestus

vir vxorāt⁹ cū quadā honesta filia: q post

nuptias factas & celebratas suscepit vnū

pulchrū filiū de illa. Ista puella in labore

partus mortua est. sicut hodiernis tēpib⁹ vi-

dem⁹ plurimas sic mori. & hoc ē vnū docu-

mentū p mulierib⁹ q gñ sentiūt se ianā

partui dñi pferi tanq̄ si irent ad mortē.

Abartus filiū fecit nutrirī ad decē leucas.

Iste hō videns qd nō posset viuere nisi has

beret vxorē cepit iterū vnā aliā iuenculā

mulierē de qua suscepit vnū alū filiū: & vi-

xerunt ambo mulq̄ annis. Iste vir cogitas-

uit apud semctiōm qd mitteret filiū secūdo

natū ad locū in quo ali⁹ nutriebat. Nā si

adduceret aliū nō haberet in domo bonum

vultū ppter nonerā: & fecit aliū scōm duci

ad nutricez alterius q pmo natus erat per

annū anteq̄ scōs nasceret. & isti ppter simi-

litudinē nō cognoscebantur: s̄ erat equalis

stature: eq̄lis figure: & similitū morū. Post

q̄ vero creuerūt pater misit ad querendum

ambos q postq̄ venerunt in domū: mulier

eos recepit familiaritē: & eos ambos oscula-

bat ignozans q̄ illos esset fili⁹ eius. Ipsa

vero volēs scire & cognoscere filiū suū dixit

marito. Dñe mi dicatis mihi quis istoz est

filius me⁹. Et statim incepit flere etiam cū

amaritudine. Cū autē ipsa fleret: filij etiā fle-

bant vidētes materē suā eē tristes & pua-

stas mater eoz vt quereret patri q̄s eoz esset fi-

lius illi⁹. respondit p̄r. nescitis qd petatis.

videtis qd mater v̄ra ambob⁹ vobis equa-

liter facit vultū bonū. si autē sciat alterū esse

filiū determinat: illū amabit & aliū odio p-

sequet. Et similiter dixit matri. O popule

nos habem⁹ patrē qd est deus: & matrē que

est ecclesia qd nos genuit in baptismo. vos

nescitis de qb⁹us estis de dānandis aut de

saluandis. Ideo dicit xps Mat. xij. Simi-

te vitaz crescere vsq̄ ad messē & in tpe mel-

lis dicā messorib⁹ colligate p̄mū yzania et

alligate ea in fasciculos &c. sic erit de nob

peccatoribus qm̄ nescim⁹ de quib⁹ erimus. las-

bozem⁹ ergo: & si tpe p̄terito dixim⁹ malū

vītā faciam⁹ qd sumus filij eccleie & recurram⁹

Dñica quarta. xl.

mus ad brās virginē dicendo. Ave.
¶ Ascēde ad me in montē &c. Adore confue-
 to mouet questio theologalis a m̄ḡis no-
 stris: fundata sup euāgelio p̄ntis diei. vbi
 dicit q̄ discipuli xp̄i collegerūt fragmenta q̄
 supserant. xlv. dist. iij. sentent. **¶** Utrū om̄is
 hōies naturaliter appetat fragmenta beati-
 tudinū. **¶** de appetitu hōim vt dicit magi-
 ster sniari possum? loqui dupl̄r. **¶** Unus est
 appetit⁹ naturalis. Ali⁹ est appetit⁹ liber.
 si loquamur de naturali appetitu cū beati-
 tudo sit p se humane nature: oēs hōies ap-
 petunt beatitudinē. sed si loquamur de ap-
 petitu deliberato cū vnū q̄sq̄ sua trahatur
 voluptate tali appetitu nō oēs appetūt su-
 am beatitudinē talē: sed vn⁹ sic ⁊ ali⁹ non.
¶ **¶** Levate corda pctōres. nescio si timeā dā-
 nari. estis bene confessi vos hōies ⁊ mulie-
 res. audiuitis de philippo quō fuit dānat⁹
 q̄ erat doctor. **¶** Deu me. certe pot⁹ est ma-
 teria sciendi q̄ loquēdi. **¶** Anthoni⁹ florenti-
 nus in quarta pte in materia de luxuria re-
 citat vnū casum quē ego dicā de quodā qui
 erat tactus de pctō luxurie ⁊ nunq̄ voluit
 dimittere suā luxuriā: nec emendare vitā su-
 am. Tandē deo volente ⁊ suis exigentibus
 pctis in infirmitate grauē lapsus est. **¶** Cuz
 autē de vita p̄p̄ia desparet: ⁊ om̄es medici
 dixit questū vnū bonū religiosū qui ipso
 tpe in illa ciuitate p̄dicabat qui ip̄m in con-
 fessione audiuit. **¶** Vix autē religiosus cū esset
 timorose scientie anteq̄ illuz absolueret.
¶ Iussit vt concubinam extra domū mitteret
 qd̄ ⁊ fecit. **¶** Interrogauit eū in oibus pctis
 ⁊ circumstātijs pctōz tam bene q̄ nihil req̄-
 rebatur q̄ etiā cū tanto dolore ⁊ tristitia cō-
 fitebat ⁊ lachrymaz abundātia ⁊ vbertate
 ⁊ cū pposito nūq̄ peccādi q̄ erat vnū mira-
 bilē: adeo vt videret patri p̄fessorū q̄ si tunc
 aīa ex corde suo exalaret p̄tinus ad paradi-
 sum iret. **¶** Interea p̄fessor iste mirabili gau-
 dio afficiebat dicēs apud semetip̄m. **¶** Deo ḡ-
 tias q̄ labores meos nō p̄gidi: qm̄ si huius
 aīa nūc migraret: trāsfret ad portionē viuē-
 tiū. **¶** Vocauit interea p̄fessor curatū: q̄ sibi sa-
 cramentū eucharistie ministraret: quo susce-
 pto pmanebat in amaritudine mentis sue.
 ⁊ dixit circūstantibus. **¶** Credo q̄ licet iste:
 vt oēs nouistis plurima pctā fecerit tū pie
 credo q̄ eius aīa bona sit: ⁊ in bono statu. ⁊

inceptit celebrare missam p ipso. **¶** Interis au-
 tem, cū longo tpe celebrasset p̄dictus luxu-
 riosus sibi apparuit vna die cū deū depreca-
 retur p eo. **¶** timuit confessor videns visionē
 horribilē sed tandē quesuit ab eo quisnam
 esset. **¶** respondit ille. ego sū aīa illius quē tu
 audiuitis in cōfessione qui tam vilem vitaz
 duxi. **¶** Interrogauit eū confessor quō sibi es-
 set: si erat saluat⁹ vel dānat⁹. **¶** R̄spondit. certe
 iudicio dei iusto penis p̄petuis adiudicat⁹
 suz. **¶** Dixit cōfessor. de quo ergo seruicē n̄ra
 sacramenta: tu habuisti maximā displicen-
 tiā de pctis: ⁊ eiecisti meretricē ⁊ concubinā
 extra domū tam bene cōfessus es sicut ego
 videri aliquē cū dolore ⁊ displicentiā d̄ pec-
 catis ⁊ cū maximis lachrymis. certe spera-
 bam q̄ recte ires ad paradisi. **¶** R̄spondit miser
 dānat⁹. **¶** Dicā tibi cām dānationis mee. **¶** Iy
 ego eieceris meretricē: tū disposuerā si ali-
 qm̄ venissem ad cōualecentiā eam reuocare
 ⁊ reducere ad domū meaz. in quo pposito
 deceffi ⁊ sic finaliter dānat⁹ sū. **¶** **¶** De pecca-
 tores si ille q̄ venerat ad nūam illius hōis
 ⁊ boni p̄fessoris ⁊ qui fecerat tam bene con-
 fessionē ⁊ plurimas lachrymas emiserat ē
 dānat⁹: qd̄ erit de vobis q̄ estis duri sicut
 diaboli. **¶** quare ergo nō emēdat⁹ ⁊ corrigi⁹
 vitaz vestra: nūquid dubitatis dānari: siue
 dubio ducēdo vitaz quā dicitis ipossibile ē
 saluari. **¶** Sed dicēt aliq̄. p̄ quare crim⁹ dās
 nati? **¶** Audite increduli legē ciuilē. **¶** C. de res-
 p̄ndijs. incipit lex Iuuen⁹. **¶** Mulier p̄pter
 offensam factā viro suo in m̄rimonio p̄p̄
 adulteriū meret̄ expelli a cōsortio mariti ⁊
 priuari dote. **¶** Et habet extra de iureiurādo.
 ca. quē admodū. **¶** Vir si iurasset mulieri quā-
 do d̄traxit cū illa q̄ eā semp p legitima te-
 neret p fornicatione quā mulier ante m̄ris
 monū cōmiserit non p̄t eā dimittere. sed pro
 fornicatione quā postea p̄petrauit eā dimit-
 tere p̄t nō obstante h̄mōi iuramento: qm̄ ip-
 so casu talis erit subintelligenda d̄ditio scz
 si postea non fornicaret mulier. **¶** **¶** Estis hic
 dñi iudices de castrelo. **¶** capiamus vnā mu-
 licē p̄siliari aut apotecarij vxoz v̄sa quan-
 do itis ad cōfessionē venit adulterando. qm̄
 maritus venit ip̄e de illo satisficnt̄ iforma-
 tus de casu qd̄ debz facere: **¶** Dñi legisse dicit
 lex q̄ p̄mo d̄spuari dote mariti. ⁊ si sit hō
 virtuosus d̄z eā repudiare. **¶** Dicit. iij. tu aut

fornicata es cū amatoribus multis: tamen reuertere ad me & ego suscipiā te. Et iterum Sub oī ligno frondoso fornicata ē. Quid dicitis mihi o peccātores si rex q̄ nō fecit spōsalia veniret ad vñā mulierē custodientē oues & diceret ei. amica veni tu eris libera & vxor mea & eris regina & gubernatrix oīm bono rū meoꝝ nūquid ipsa eēt maledicta si faceret regi iniurias si daret se vni leproso prostrituendā. ¶ Notate verba o peccātores. nūquid illa meretrix fecisset tantā iniurā regi q̄ tum aīa peccatrix facit iniurias regi supmo scz deo amatori & sponso suo q̄ adulterat cū oībꝝ diabolis. Ideo dicit hieremias. Tu autē fornicata es cū amatoribus mult. Dicitis mihi si eēt vn̄ infirm̄ & maritus diceret vxori infirm̄. dñā mea: maritus vester nō sanabit nisi habeat de sanguine lateris vestri. credo q̄ illa mulier dimitteret potē mozi q̄ daret sibi sanguine suū. Certe charissimi nō sic fecit xps. Ipse em̄ vt dicit Apoca. i. Dilexit & lauit nos a peccāto n̄stris in sanguine suo. & sanguis xpi mūdauit nos ab oībꝝ infirmitatibꝝ q̄ in cūm q̄ contagio sis & etiā incurabilibꝝ a q̄bus infirmitatibus tota aqua maris nos mūdare nō posset: nec oīa vnguēta mūdi curare. Nō dimit tamus ego sponū nostrū q̄ quis tpe preterito p̄senserim? diabolo adhuc dicit. Reuertere ego suscipiā te. cōuertamur ad eū. p̄fiteamur & iplorem: miam eius rogātes vt dignet tenere nobis illos terminos quos tenuit adultere quā oīno liberauit a manibus scribarū & phariseoꝝ: & sic ascendemus ad montē ḡte. Iura vt. the. preaf. ¶ Ascende ad me in montē &c.

¶ In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Secunda virtuosae ascensionis demonstra-
tiua.

¶ Prima continet duas ptes vt dixi hodie mane. locut⁹ fui de p̄nā & dixi de q̄ncz panibus & duobꝝ pisabus qd̄ significet. Panes significāt doctrinā ex qua debem⁹ nutrire aīas. & locut⁹ sū de nobilitatibus quez panē debēt h̄re. Nūc habebim⁹ aliū p̄ hōibꝝ de basso statu & cōditōes q̄ sūt simplices intellect⁹ & simplicis capacitatē. In vna domo sūt q̄ncz panes: scilz panis pauperū. panis in carceratoꝝ. panis seruito-

rū. panis puerorū. & panis dñorū. Est p̄ter vnus hic q̄ h̄z q̄ncz panes. Quādo xps vidit magnā turbā dixit philippo. Ande ememus panes vt mādūcēt h̄c: Dixit andreas. Est p̄ter vn̄ hic &c. Si vult saluari o peccātores opz q̄ habeat q̄ncz panes.

Primus est p̄nē.

Secūdus est ichēne.

Tertius obedientie.

Quartus doctrinē.

Quintus eucharistiē.

¶ De p̄mo psal. Cibab eos pane lachrymarū. De secundo Job. xx. Panis ei⁹ vertet in fel aspidū. Et psal. Venenū aspidū sub la h̄is eoꝝ. De tertio. Sen. ij. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. De quarto. Eccli. xv. Cibauit illum pane vite & intellectu. De q̄nto. ps. Panem de celo prestuisti eis &c.

¶ Zeuare corda v̄ra peccātores. vultis saluari: opz q̄ habeatis panē p̄nē scz pro peccatoribus: & iste est panis pauperū. Peccātores em̄ sunt valde pauperes: qz nō h̄nt deum nec gr̄as dei. Panis vero in carceratoꝝ ē panis diaboloꝝ & oīm dānatōū: & iste panis est venenū aspidū. Sunt ne h̄c illi n̄baldi & ille macq̄relle qui asserūt q̄ deus vel diabol⁹ habebit eas: Si tu gustasces vnā miscā panis diaboli: non velles illuc ire. Nos habet nūc pisces quadagesime: opz comedere pisces asfos. Post resurrectionē xpi discipuli obtulerūt sibi partē piscis asfi & sapū mellis. O paupes peccātores si dubitetis facere p̄niam ponatis ante vos pisces durissimā passionē dñi nostri iesu xpi q̄ fuit asfus sup cruce igne charitatis. Ponatis etē pla sanctorū ante vos q̄ multa passi sūt. ponatis etiā penas inferni: quē passi ibi comedēt dānati & qd̄ bibūt. Deut. xxxij. Botrus eoꝝ botrus amarissim⁹. mel⁹ eēt semp comedere fel diachonis q̄ sentire penas inferni. Opz comedere de antio pane. s. de pane obedientie. si estis confessi opz seruare precepta diuina & laborare in sudore vultus v̄ri: sicut pater vester adā fecit q̄ erectus est extra paradysū. Opz quarto comedere panes puerorū qui est doctrina vbi consistit amor dei: qui nutrit animas. Sp̄ualiter isto pane fuerūt cibati apostoli in die sc̄ta penthecostes: & Johannes euangelista in cena domini: & Paulus in rapto. Oportet quinto

comedere panē dñop. i. existentū in charita
te scz sacramentuz corporis dñi nostri iesu
xpi: quod cōtinet oē delectamentū & omnē
saporē suauitatis. Sap. xvi. O q̄ suavis ē
panis ille bonis: Laborē? ergo comedes
re panē istū: vt finaliter ascendam ad mon
tem gratie. Juxta verba the. preal. Ascende
ad me in montē &c.

Quantū ad secūdam partē pncipalē iam
habem⁹ quattuor tabernacula in quib⁹ or
stare, restat q̄ntum. audiuitis de p̄fessione?
credo q̄ de centū nō est vnus bene confes
sus. veniam⁹ ad q̄ntuz. iste est difficilimus
& est alienoz restitūto. De hoc habem⁹ tex
tus: auctoritatē doctrinā: figurā: & rationē
Auctoritas habet. Math. v. Si offers mu
nus tuū ante altare & ibi recordat⁹ fueris
q̄ frater tu⁹ habet aliqd aduersum te relin
quē ibi mun⁹ tuū ante altare & vade p̄us re
cōsiliari fratri tuo. Luce. xi. zachēus dixit.
Ecce dimidiū bonoz meoz dñe do paupe
ribus: & si quem defraudauī reddo quadru
plū. Ad hoc est textus. xiiij. q. vi. ca. Si res.
& est August. ad macedoniū. Si res p̄pter
quā p̄cm̄ est reddi possit & nō redditur pe
nitentia nō agitur si simulatur. Ratio assi
gnatur a magistris nostris theologis a bea
to Tho. in. ij. q. lxi. Et a scoto in. iij. dist.
xv. q. ij. vbi ponit q̄ncq; articulos scz quid ē
restituendū. quis tenetur restituere. cui te
net restituere. p̄pter qd restitūto est faciē
da. & qñ. Dicit igitur Thomas q̄ lex diuina
hoc erigit: & ius precipit: ideo restituendū
est. Tēuate corda vestra dñi mei opz iaz
intrare mare magnū. Et p̄ intellectu totū
materie sequēns pono tales conclusionē q̄
quicūq; aliū offenderit aut in bonis: aut in
fama opz restituere: siue sit in bonis tempo
ralibus siue spiritualibus: vt scandaluz in
ducendo: aut a bono retrahendo. Dicat mi
hi oēs fecistis vnq̄ dānuz: fustis vnq̄ cā
quare aliquis peccauit: offendistis ne ali
quē in bonis temporalibus: siue in fama?
oportet restituere. Audiuitis hoc lex requi
rit: iusticia h̄ vult: & charitas exposcit. Sco
tus respondet quādo queritur ad quid opz
restituere: respondet vt saluemur. Faciam⁹
qd volumus dūmodo restituamus vnici
q; quod suū ē oīa bene se habebūt. Si vos
dñi iusticiarij saceretis quod debetis non

essent tot mala in regno quot sūt. Sed que
retis: dicatis pater q̄ restitūto est fortior
Dico q̄ magnuz periculū ē comburere do
mū vicini & furari bona ecclesie: sed inf ali
os illi qui sunt causa alijs peccandi diffici
lius restituūt. Dicatis vos mulieres polui
stis filias ad peccandū: & vos mulieres
per vestros tactus impudicos prouocastis
alios ad peccādū: & vos maquerelle quid
dicatis: audiuitis quid dic̄ saluator. Si of
fers munus tuū & zachēus dabat. dimidi
um bonoz suoz pauperibus: & quādo op
preslat aliquē reddēbat quadruplus. vos
dicatis q̄ iusticiat ire ad indulgentias: & p̄
omnibus dare decem solidos. O q̄ pericu
losa sententia: nunq̄ intrabitis terram p̄o
missionis nisi reddideritis sed eternalit dā
nabimini. Cōuertimini igitur ad: dominuz
& reddite vniciq; quod suū est: vt possidea
tis finaliter requiē vobis p̄missam. Amen.
Feria secūda quarte dñice. xl. Ser. xxxij.

Scende ad

me in montem et esto ibi.
Date huic infantem viuū:
& non occidatur. hec ē in
mater eius. iij. Reguz. iij.

Dñi & aie deuote si tenuistis doctrinā he
ri tactā debem⁹ laborare ad cōplacendum
creatori. Paulus dicebat q̄ fili⁹ analle nō
ēēt heres scū filio libere. Alia viuens in pctō
mortalī q̄ dimisit rōem & viuit fm̄ sensuali
tate nō habebit hereditatē. Hodie ecclesis
mater nostra p̄ponit nobis vnā pulchram
eplam fm̄ sensū litteralē: sed fm̄ moralem
pulchriore. Dicit epla. q̄ erāt due mulieres
meretrices iuuenes in q̄daz domo: & erant
ābe p̄gnātes: & post patrū altera dormiens
iacuit supra filiū suū & mortu⁹ ē: venit ad s
liā cui⁹ fili⁹ erat viuēs: & cū dormiret mat
eius: cepit filiū eius viuū & dimisit ei mor
tuū. Qñ altera euigilauit cognouit q̄ non
ēēt fili⁹ in? & dixit. Illa decepit me & sc̄c mi
hi iniuriā: iste puer nō est me⁹. & fecit ipam
adornare siue citare corā rege Salomone
q̄ erat in throno. Et dixit vna ad aliā. Dñe
rex: ista est vna meretrix & mala mulier q̄ oc
cidit filiū suuz. Alia vero contrario asserē
bat. Dixit salomon. video q̄ ambe probe

mulieres estis: nescio cui credam. Habetis testes: Dixerunt nō. eramus em̄ sole. Bene dixit salomon. Sufferte mihi ensem. ego faciam vos cōtentas. ego diuidā puerū & dabo cuius partē suā: & sic eritis cōtente. Illa vero mulier cuius erat filius dixit. Dñe nō diuidatur (cōmota em̄ sunt viscera eius) hęc alfi. Altera ho ēprio dicebat nō: si diuidaf tunc dixit solomon. Date huic infantes vi uñ. hęc est ei mater eius. Tu amica mea nihil habes in puero. Beat⁹ Gregorius in. iij. moralium dicit q̄ quotienscūq̄ sacra scriptura in sua superficie. videtur durior: tanto p̄ fundius medulla inquiri d̄z. i. intelligentia Ad p̄positā ecclesia catholica heri incepit ostendere differentiā inter legē veterē & nouā. Bernardus de turre dicit q̄ in ista epla sit separatio paganorū & iudeis. Mulier q̄ habuit filium suū mortuū est synagoga. Puer mortu⁹ est lex iudeorū: qñ xps dixit cōfirmatū est. Alia habuit filium in vita. & ē ecclesia xpianorū. Synagoga uoluit habere ad minus p̄tem filij qñ iudei uoluerunt obseruare legalia. Tunc rex salomon dixit: salicy xps ordinauit q̄ integre seruaref lex xpianorū: nec subijceretur cerimonis legis. Et iste ē sensus allegoricus. S̄p̄t̄m ad sensum morale. due mulieres cōtendentes circa unū puerū sunt iusticia diuina & mīa. qñ entis peccauim⁹ iusticia diuina req̄rit q̄ aia separatur a corpore gladii diuine sentētie & tradatur diabolo. O popule habemus tñ mulierē que req̄rit filium que genuit & ē mīa saluatoris. T̄c̄n. iij. Alia dñi quia non sumus cōsumpti. Ista dñā q̄ est clemens mīa saluatoris: p̄catur ne infans diuidaf. Quid est qd̄ impedit q̄ nō diuidamur & moriamur: O p̄tōres creditis q̄ nō uideat deus scelera v̄ra? Certe sic. Quid ergo impedit nisi mīa: Alia est dñā q̄ impedit ne puer diuidatur: & est maria mater iesu xp̄i cuius officium est esse matrē mie & pietatis & cōsolatri cem. Alia em̄ ex dignitate qua mater dei est: p̄t̄ impetrare angelis demonib⁹ & etiā filio suo. Impetra igit o dignissima mat̄ dignissimo filio tuo: ut nostri misereaf. demonibus ut nobis nō nocent. angelis ut nos cōsodiant. Q̄ O paupes p̄tōres quid obstat q̄ non sum⁹ dānati: Johānes baptista dicebat iudeis. Luce. iij. Securus iam ad ra-

dicem posita est. Nunq̄ lignifaber aut carnisifer uerius tenuit securi in manu ad apu tandū arborē q̄ ensis diuine iusticie est paratus ad secandū peccatores. vnde ps. Nisi cōuersi fueritis gladiū suū vibrabit & c. Ite curram⁹ ergo ad matrē mie dicens. Aue. Ascende ad me in montē & c. Adore solis to mouet questio a mḡis nostris theologif fundata in euangelio: hodierno vbi dicit q̄ xps eiecit malos de templo. terminata a sco to. dist. xlv. iij. Utrū solius dei sit scire cogitationes hoim. Uides q̄ sic. per illud. i. Paralip. vi. Tu solus nosti corda hoim & c. Dicit scotus q̄ cum ens creatū in sua latitudi ne sit obiectū intellectus ex quo cogitat dēs & uolitiones sunt posite in esse: nisi intellectus angelicus & human⁹ sit aliā de imperditus potest illas cognoscere. Ad auctoris talē uero dicit q̄ solus deus nouit cogitationes tanq̄ indepēdens. Q̄ Leuate corda. audiuistis epistolā quomō salomon cognouit filios uinus erat illius mulieris. hoc em̄ cognouit p̄t̄ istud signuz: quia cōmota sunt viscera eius sup̄ puerū. Habetur extra de p̄sūptionibus. in cap. Afferte mihi gladiū. in antiquis. Et etiā ad hoc est lex cuius lis. C. de emptione & uenditione. & incipit. Nec emere. Abicūq̄ apparet signū cuiuscūq̄ res: p̄sumptio est q̄ ibi est talis res. Ex emplū de fumo qui erit p̄ caminū. est enim causa per quā cognoscatur q̄ ignis est intra caminū. Quādo ego dico domicellis q̄ habitus eaz sunt superflui & dissoluti. dicunt pater nos nō cogitamus malū. Dico uobis q̄ sunt signa lubricitatis. Sicut em̄ s̄ama rep̄ntat ignem ita tunica uitam v̄ram. & sic signū ante tabernā significat q̄ hic uendit uinuz: sic etiam tunica representat q̄ talis mulier uiuit inhoneste. Multis dānari: cre do q̄ non: sed certe uos portatis signuz dā nationis. Nunquid uos omnes portatis signa peccati & signa diaboli: Diabolus immediate post creationē peccauit nunq̄ penituit: continue peccat: & semper allicit alios ad peccandū. Fatui sunt qui imitantur eum. Si igitur incepistis & iuuentute peccare dimittatis illam malā uitā: & penitete uos offendisse deuz: & si aliquādo portastis signa diaboli deponite arma. implozate diuinā misericordiā. sufficiat uos ipsos dānasse.

non dānetis alios. Salomon em̄. i. xps ve-
rus iudex tener gladius sue seuerissime iu-
sticie euaginatū. Solo dicere quolūtas ei⁹
nō sit mors impij: dimittam⁹ pctā vt ascen-
dere valeamus ad montē gratie. Iuxta ver-
the. p̄eaf. Ascende ad me ꝛc.

In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri enāgelij expositiua.

Secunda ascensionis spiritualis demon-
stratiua.

Prima cōtinet duo puncta.

Primū est vendentiū in templo eieccio.

Secūndum passionis saluatoris deplorāda
p̄enositicatio.

Primū notatur cuz d̄r. fecit iesus flagellū.

Secūndum cū d̄r. soluite templū hoc.

Enāgelij loquit de simili materia sicut
enāgelij ferie tertie p̄me hebdomade. Cuz
ingressus est xps templū fecit funiculus et
eiecit vendētes ꝛ emētes: ad ostendēdus qd
pctōzes eiciantur de paradiso. Vabem⁹ ꝛe
xtus ad hoc. de pe. dist. i. ca. Ecclesia. Ecclesia
xpi est nō habens maculā neqꝫ rugā aut a-
liquid hmōi. Qui ergo peccator est ꝛ sorde
pcti maculatus: non pōt de ecclesia appella-
ri. Quis em̄ ecclesia militans habeat soci-
etate bonorū ꝛ maloz. Iuxta illud. Mat.
xxv. Similis est regnū celoz. i. ecclesia militans:
sagine misse in mare ꝛ ex oī genere pi-
sciū ꝛc. Ecclesia tñ triūphans non hz socie-
talē nisi bonoz ꝛ eoz qui sunt in statu gr̄e.
S̄m Nicolai de lyra iudei tenebātur venire
ter in āno ad templū aliquid offerre. Iuxta
illud legis. Exodi. xxiiij. Non apparebis in
cōspectu meo vacuus. Quapropt̄ institue-
rant scribe ꝛ pharisei: vt in porta templi v̄e-
derent s̄ alia que poterāt s̄m legē imolari.
similr posuerūt ibi campozes: vt haberent
veniētes pecunias ad offerēdū tēplo. Chri-
stus vero videns istos excessus fecit flagel-
lū de funiculis: ꝛ eiecit oēs vendentes ꝛ es-
mētes de templo: ꝛ cāpsoz subuertit es ꝛ
euerit mensas. dicit hic Viero. qd nunqꝫ le-
gim⁹ in enāgelio xpm posuisse manus sup
boiem nisi ista die. ꝛ dicit Francisc⁹ de chy-
menis p̄iarcha qd xps habebat vnā cordā
de qua cūgebatur: ꝛ de illa fecit flagellum
Istud miraculū est de p̄ncipaliorib⁹ miracu-
lis que fecit xpus. Quis em̄ auderet eicere
extra palatiū omnes d̄nos ꝛ consiliarios ꝛ

percutere eos in palatio: xpus aut̄ hoc fecit
S̄m Nicolai d̄ lyra. Scribe erant sexaginta
ꝛ vndecim. ꝛ multi pharisei qui erant viri
religiosi: quos xps cū verberibus expulit:
ꝛ nemo in eū posuit manū. Christus volēs
se ostendere iratum: ab oculis eius egredie-
bantur quedā scintilule innumerabiles que
terrebant videntes. Dixerūt tamen aliq̄. dic
nobis in qua potestate hoc facis. Et dixit
eis. soluite templū hoc: ꝛ in tribus diebus
ꝛc. quasi dicat in potestate diuina est. sicut
em̄ templū corporis mei possum sustentare
qd vos occideris: ita etiā in eadem potestate
possum eicere malos de templo. Ipi aut̄
non intellexerūt illud: sed intellexerunt de
templo salomōis. ꝛ dixerūt. xlvi. annis istō
templū fuit edificatum sub zorobabel: quō
poteris igit̄ illud facere? Est aduertendus
qd Augu. dicit in homelia qd illa q̄ vendebā-
tur in templo nō erāt nisi illa que erant ne-
cessarias ad oblationem. quid igit̄ fecistis si
ebriosos inuenisset ꝛ alios pctōzes: Tem-
plum salomonis fuit solum signa templi
nostrarū ecclesiaz. ad Hebr̄e. xiiij. Vabem⁹
altare de quo edere nō habent p̄tatem: nisi
qui tabernaculo deseruiūt. Tanta est d̄tia i
ter templū nostrū ꝛ templū salomonis: qd
tuz differit sicut virgines a filio ouis. ipsi em̄
solū habebant vitulos ꝛ agnos: nos habe-
mus corpus ꝛ sanguinē telu xpi. Si muri
ecclesiarū haberēt aures ꝛ oculos: credo qd
dicerent mirabilia. O paupes meretrices
vos ostēditis vultū vestrū ꝛ facitis ibi ves-
stras infames locutiōnes ꝛ signa impudica
ꝛ inhonestā. Et vos mercatores ꝛ d̄ni curi-
ales tractatis in ecclesia negocia v̄ra: nūqd
domos habetis pphanas ad ea tractāda: vt
qd ecclesiā dei contēpnitis: Corpus xpi d̄
templū triplici ratione.

Primo rōne inhabitationis.

Secūdo ratione relationis.

Et tertio rōne edificatiōis.

De primo ad Coz. ij. In ip̄o habitat ples-
situdō diuinitatis corporaliter glo. ꝛ vnionē
ypostaticā. Secōdo templū d̄: sacratū: qz ve-
nimus ad ecclesiā ad sumendū sacramenta
ꝛ a xpo oīa sacramenta habem⁹. ij. ad Coz.
v. Deus erat in xpo recōsilians sibi mūdū.
Tertio corpus xpi est sacrū templū: qz sicut
templū salomonis fuit quadraginta sex an-

nis edificatus: sic corpus xpi immediate post
annunciationē angeli in utero virginis fuit
organizatū: et post hoc creuit in quantitate
in .xvi. diebus. Volo dicere qd si volumus
saluari eniam? peccata a scientijs nris vt
ascēdere possim? ad montē grē. Juxta ver-
ba ihe. pteat. Ascende ad me &c.

¶ Quantū ad secundā partem. dñi opz sta-
re in quinta mansione. opz satisfacere p pec-
catis. pmo deo. secūdo pximis. In bulla ei
pape dicitur. Damus tibi auctoritatē faciē-
di tē. saluo semp iure alieno. Adagister sen-
ten. xliij. di. iij. ponit vnā distinctionē pecca-
torū dicens. Pccōy quedam sunt in deū. Al-
ia in seipm. Alia in proximū. Exemplū de
pmo. herēs blasphemā ydolatria. Si qd
igitur cōmiserit hec hūilif corā deo: et de-
faciet sibi bonū forū. Exemplū de secūdo:
vt gula et luxuria. Abstineatis ab istis: que
ratis a deo: veniā: et ipse facit indulgebit.
Et tertio exemplū. vt rapere alienū: cōmit-
tere ysuras &c. De isto nō sufficit flere. vbi
enī quis fleret vnū patez zacharymaz. nisi
restituat nihil facit. opz restituere pximis
Ista autē restitutio est in quadruplici diffe-
rentia vñ qd bona sunt in quadruplici dña
Quedā sunt bona corporis. Alia oie. Alia sa-
me. Alia bona sunt spalia. De pmo scribit
in canone. vi. q. i. c. ex merito. Deteriores sūt
q vitiā morezq bonoz corūpūnt hys qui
subam alioy pdiaq diripiunt. Et eadē. q.
c. sunt plurimū scribit. Tantū distat dāna
moz a dānis spaliy qm corpus ab oia.
¶ Levate corda dñe iacobe iuenisti aliquid
q voluerit satisfacere de dāno spūali? Pat-
dicat mihi qd appellatis dānū spūale? Si
aspiciat ad ea q fecit xps maria: et sancti ca-
piatis ipse ex quo fuit in utero virginis et oēs
dolores quos in corpore suo ptulit: et sic q
ratio et: quare dñe iesu xpe: quare pass? est
dicit vobis (si placeat sibi loq) qd hoc fecit
vt abstineretis a pccō. Quid ergo est iduce-
re aliū ad peccandū: nisi cōtrariari passioni
dñi nostri iesu xpi et marie q p nobis orat:
¶ Ista hic dñe macqrelle: et vos que locatis
domos meretricibus: nūquid dicitis vos
q tm vulg argentoy eoz sicut alioy. ¶ Est
aduertendū q quadrupliciter potest aliqd
auferre bonū (spirituale) alteri.

Primo inducendo.

Secundo de facto prouocando.

Tertio exemplo alliciendo.

Quarto suasionē retrahendo.

¶ Dānus spirituale fit quadrupliciter.

Primo inducendo.

Secūdo cōmendando.

Tertio consiliando.

Quarto exhortando.

¶ Hoc tangit vos iuuenes. monuistis vnū ^{quadrupl}
q aliquā mulierē ad male agendū: requisit ^{ad dānū spūalē}
iustis: mandastis: precepistis: Hoc tangit
vos etia? silite que vultis scire quō debetis
prouocare alios ad amorē vestri. Hoc tangit
etia? diabolicas mulieres puocantes alias
ad malefaciendū. Dabebis in ista ciuitate
multas mulieres q puocant sorores suas
ad imundiciā suā. Sed dicitis nobis pater
quō poterim? ista dāna reparare. Dico qd si
ad tuā requestā seru? tuus iuit ad lupanar
debes sibi dicere: amice retrahas te amodo
qm̄ via tua te ducit ad dānationem. Sili si
mulieres deceperis q scortare incipiat ppf
te: debes eā reuocare q̄ruz in te est. qd si nō
velit retrahere: ora deū pro illa. Et eodez mō
dico de oibns dantibus causam vel occasi-
nem. sicut sunt illi qui concedūt vel locant
domos ad male agendū: et Roma. i. Facien-
tē et p̄sentientē: pari pena cōstringit. et extra
de snia excō. ca. nuper. et ca. i. de officio dele-
gati. in antiquis. Sed qd de illis qui faciūt
tabularia ad ludendū et cartas &c. Dico qd
sūt opera que possunt bene et male fieri. ali-
qua male et non bene: aliqua bene solū. Ex-
emplū de primis sicut facere tabularia et ar-
ma. De alijs sicut dare domos ad meretris
candā: dare vnguenta ad fardandū. cauens
dum semp in istis ne aliquis consentiat ex
p̄sely interpretatiue. in istis rebus esset vn?
apothecarius qui venderet venenū ad inte-
rimendū gentes nūquid esset grauissime
puniendus? Dico qd sic. simile est d illis qui
dant materiam peccandi. Tertio tenetur ad
liquis ad restitutiouē. ppter malum exem-
plum. Hos mulieres poratis cathenas et
caudas et dicit. pater nos vidim? alias que
habebāt: et videt nobis qd sum? ita diuites
et nobiles sicut ipse. et si non sum? diuites sa-
tis: epi et abbates dant nobis ad penaz cor-
poris nostri. Verum est sed sequitur dāna-
tio anie. dñe domicelle vos scandalizatis

alias et datis eis; exemplum male viuendi et male faciendi. Quarto retrahendo a bono: sicut illi qui retrahunt iuuenes ab ingressu religionis, et quando videtis aliquas mulieres sepe prostiteri dicitis: vere vos eritis religiosa et vos meretrices dicitis amatoribus vestris fuistis in sermone illius predicatoris: ego videro nunc quod eritis carum fides, et non curabitis plus de mulieribus. Vere nunc venit tempus in quo indei interficiunt christum et in quo, Pharaon interfecit filios israel, vos estis similes qui occiditis christianos, nunquid est plus occidere animam quam corpus: hoc faciunt illi qui a bono retrahunt. Ideo berengarius ut habet de consuetudine, dist. ij. fecit vnam pulchram reuocationem dicens: quia habeo comparere ante conspectum dei: quia eos quos ad peccandum duxi non potero reuocare: ideo reuoco in scriptis ut omnes videant. Pensetis hoc o peccatores et dicat pater ego vidi quod mihi placuit multum apparatus vestimentorum et fui multis in scandalum, ego non feci conscientiam multo tempore transacto: sed ego nescio quod sunt illi: et si scirem ego satisfacere illis et inducerem ad bene agendum. Et credo si sic facias: deus non claudet aures sue matris. Et vos presbiteri corrigatis nouicios vestros et vos qui tenetis cameras locatas meretricibus expellatis eas. Et sic intrabitis terram promissionis.

¶ Feria tertia quarte dominice. xl. Ser. xl.

Scende ad

me in montem et esto ibi. Cerno quod populus iste dure cervicis sit dimitte me et irascatur furor meus contra eos et deleam eos: faciamque te in gentem magnam Exodi. xxxij. Dominus et alie deuote si retinueritis doctrinam hesternam debetis incipere laborare pro animabus vestris. gladius vindicte diuine est super caput peccatoris: sed misericordia dei impedit ne cadat super nos. hodie proponit nobis vna historia pulcherrima ad sensum litteralem et morale. casus est pius. filij israel erant in deserto. moyses ascendit in montem: et quadragesima diebus mansit cum domino. Populus ille fuit totus desolatus et reliquit creatorem: et fecit vitulos aureos et adorauit eos. Tunc deus dixit moyse, descende: video quod populus dimi-

siu viam quam eis dederam, et addidit. Cerno quod populus iste dure cervicis est moyses: dimitte me facere: ego faciam illos mori: et faciam te dominum alteri terre quam plus obediet tibi quam populo israel. Tunc moyses flexit genibus flexis orauit ad dominum dicens. O domine deus dimitte eis hanc noxam: aut dele me de libro in quo me scripsisti. quid enim dicerent egyptij. Calidus ille eduxit eos ut occideret in deserto. memento abraham ysaac et iacob patrum nostrorum. ¶ Leuate spiritus: videte dominum christum qui sunt orationes deuotorum personarum. deus acquiescit precibus eorum: ut patet in moyse, et placatus est dominus: et dedit misericordiam suam populo, vitam nos habere in talis pastore in ista ciuitate: non dubito quin ciuitas magis ac magis prosperet. ¶ Epistola tangit tria, Primo populi obstinationem, Secundo perdescensionem, Tertio terribilem comminationem.

Primum tangitur cum dicit, cerno quod populus iste.

Secundum: dimitte me.

Tertium: ut deleam eos.

¶ Verbum Verum, ad Eugenium dicit, Cor durum male habebit in nouissimo, et Eccli. ij. O peccatores vos estis indurati, illa corda sunt dura que non terrent diuina iusticia. quod esset de nobis si non esset ordo bonorum. Si moyses non orasset pro populo israel deus deleuisset eos de terra. Quid obest quod nos non sumus damnati? Certe misericordia dei. Sed audite Hieronimum dicentem. Tanto enim gradu ad vindictam sui diuina procedit iras: tarditate supplicij grauitate compensat. Volo dicere quod si deus pepercit, populo idolatre propter precem moysi: a fortiori nobis per intercessionem beate virginis, quam saluabimus di. Ave.

¶ Ascende ad me in montem etc. Ad ore solito mouet questio a magistris nostris theologicis: fundata in euangelio hodierno ubi dicit quod christus reprehendit iudeos quod haberent legem moysi et non faciebant eam, et terminata a beato Thoma in prima sede, q. lxxxvi. r. q. xcij. Et propter legem naturalem necessarium sit ad salutem hominum aliquam legem supernaturalem diuinam inspirari. Respondet doctor quod multiplici de causa erat expediens quod daretur nobis lex diuina. Primum quia lex naturalis ponebat solum generales et vniuersales actus, non ut quilibet informaretur:

quid agendū & qđ dimittendū eēt in p̄tica
 lari materia: congruū fuit qđ daref lex diui
 na p̄ quā informarent hoies. Scđa lex na
 turalis in multis cordibus ex passione cō
 cupiscentie erat defestata & deprauata: & a
 liqñ maligna habitudine erat habituata:
 vt vix homo cognosceret in gñalibus & vni
 uersalibus principijs qđ agendū eēset. Jō
 Paulus ad 1 Ro. dicebat. Cōcupiscentiam
 nesciebam esse pctm̄ nisi lex diceret. Nō cō
 cupisces. Tertio vt oē subterfugiū tollere
 tur de medio: rōnabile fuit vt daref nobis
 lex diuina: nō in p̄sona aliena: sed in p̄sona
 p̄pria legislatoris. Leuate corda vestra dñi
 decreuistis satisficere illis quos ad peccā
 dum puocastis: si non facitis ego inuito
 vos ad dānationē. Habuistis heri legē cō
 uilem & decretalē qđ qñ sumus exit cami
 num: signū est qđ ignis est intra. qui etiam
 portant signa dyaboli sunt de nūero dāna
 tor. nā dyabolus a principio vire suē peccauit
 & alios ad pctm̄ puocauit. P̄ si credim⁹ qđ
 de⁹ faceret nob̄ tm̄ bonū: si postea itēderet
 nos dānāre. nos ī ista ciuitate dō grās abū
 damus bonis t̄palibus & in sanitate. Aus
 dite decretalem p̄dēnantē opinionē v̄sam
 extra de sn̄a excoicationis ca. Si aliqñ in
 antiq̄. Si papa p̄ litteras salutauerit be
 nigne aliqñ excoicātū: nō propter hoc cen
 setur: nisi aliunde sedes apostolica per lit
 teras eum absoluerit. Ad hoc est lex. C. de
 obligationibus. Incipit lex Fauore. Quod
 introductū est a fauore in eo nullatenus re
 torqueri d̄. Domini vos videtis excoica
 tos. capiat casum qđ p̄positus aut locū
 tenens aut p̄sides vnus sit excoicatus &
 papa mittat sibi litteras dicētes hoc mō.
 Alexander &c. salutē & apostolicā b̄ndictio
 nem. Cū p̄ tales litteras absoluat ille ex
 coicatus: Dicit papa qđ non: nisi in eisdem
 litteris exprimat̄ absolutio. Hos dicitis
 ergo deus dat nobis multa bona t̄palia et
 spiritualia: predicatōes: sanitatē: pulchri
 tudinē & alia. iste sunt salutatōes quas do
 minus mittit vobis: nō p̄pterea existime
 tis qđ sinte absoluti: nisi papa padisi alias
 absoluerit. Seruauistis vos dñi aliqñ infir
 mis: qñ medicus dicit ancillis qđ seruiunt
 infirmis qđ tribuat infirmo quicqđ queret
 qđ signū est: certe signū euidēs est mortis

& qđ non est aliqđ remediū. Sic etiam dicit
 Gregorius in moralibus. Signū euidēs
 tissimū eterne dānationis est qñ malis cō
 tingunt bona ad nutū & p̄speritates. Qu
 mus ergo nos absoluti si deus dat nobis
 bona & abutimur: certe signū est eterne dā
 nationis. Solo suadere vt dimittatis val
 lem miserie nō abutamini bonis a deo col
 latis & sic ascenditis ad montē gracie. iur
 ta verba thēmaticis p̄assumpti. Ascēde ad
 me in montē.

In isto sermone erunt due pres :

Prima erit sacri euangelij expositiua.

Secunda virtuose ascensionis demonstra
 tiua.

Prima cōrinet duo puncta.

Primū est omisio dānabilis viciosa.

Secundum reformatio laudabitur & v̄r
 tuosa.

Primū notatur cū dicitur. Nūqđ Moyses
 dedit vobis legē. Secundum notat̄ cum
 d̄. nolite iudicare s̄m faciē. Si nos habes
 mus aliquid boni in mētibus debemus fle
 tibus & lachrymis abūdere. Audendo textū
 euangelij recordor de illo de quo loquitur
 Bernar. O bone iesu qđ dulciter cōuersat⁹
 es cū hoibus in mūdo a quibus suscepisti
 dura verba: duriora s̄bers: & durissima tor
 menta. Si vos estis salui ponatis in libri
 vestris: qđ precioso sanguine Iesu xpi estis
 redēpti. Alias dixi de illo qđ sanatus est a
 xpo paraliticus: & scribe & pharisei irasce
 bantur qñ xps predicabat in tēplo de his
 que dicebat de prophetis. dicit Augustin⁹.
 Mirabantur sed nō conuertebantur: & dis
 cerunt. quō hic litteras sat cū non vidisset.
 Ambrosius dicit. Omnis veritas q̄cunq̄
 a spiritu sancto est. Dixerunt ergo ipsi. Iste
 est magister nostre vniuersitat̄ nec studuit
 hic: nunqđ filius fabri est scilicet Joseph &
 illius domicelle que vocatur maria: Dixit
 xps. Alia doctrina nō est mea: sed eius qđ
 misit me. Et dixit. O synagoga deus dedit
 vobis legem & non seruatis legē. si ego fe
 ci sanum illū paraliticum quid me queris
 interficere: At illi dixerunt. demonium ha
 bes: quis tibi dixit qđ volumus interficere
 te. christus dixit. Moyses dedit vobis legē
 & nullus ex vobis facit legem: nunqđ
 pro complemento legis circunciditis pue

ros in sabbato? Christiani quot sunt ex vo-
bis qui seruant legem? Primo vos ecclesia
stica et vos religioni seruatis regulam vestram
Quid dicit Ezechiel. ix. ca. Iniquitas domus
israel et iuda magna est nimis valde
et repleta est terra sanguinibus et ciuitas re-
pleta est auersione. De quibus ps. Liber-
ra me de sanguinibus de? et. Criso. super
Mattheum dicit. Zugendum est et bene lugendum
penitentis vite tempus in quo tanta malorum tormeta
sunt quae si velis perscrutari cuncta nunquam pote-
ris a fetu pertinere. nam possis iudeus nos con-
uincere quod perarium fecimus eorum quae in ba-
ptismo sponsumus obseruare. si legem christi
si veniret vnus paganus ad capiendum le-
gem nostram posset nos conuincere et dicere
quod fecimus perarium legi christi. Nunquid promi-
sisti dyabolo abrenunciare et pompis eius in
baptismo? quod est hoc dicit. Alex. di. quod nihil aliud
est dicere quam abrenunciare peccato mortali et omnibus
circumstantiis eius. Abrenunciasti in ista ciui-
tate parisiis: nunquid malum abundat parisiis
us. Olim parisius fuit fons scie sanctitatis
et bonitatis et iusticie. nunc autem e contrario:
ibi iniusticia: inde otio: superbia: ita vt sit
fons omnis vitii et omnis iniusticie. sed quare: quia
nemo ex vobis facit legem. Quantum ad se-
cundum verbum euangelij dicit christus. Nolite iu-
dicare secundum faciem: sed rectum iudicium iudica-
te. Ego missus sum a patre meo: alius non
me misit. Opus domini modicum hic loqui de iu-
dicijs. Estis confessi de iudicio temerario. cre-
do quod pauci sunt. Nolite iudicare et non iu-
dicabimini. Nunquid vos gaudisere quan-
do estis in ecclesia dicatis. Vide illam mulierem
et gestus eius. certe est meretrix. Videam do-
minum: Jacobum qui loquitur cum illa muliere.
Certe loquitur de lubricitate. Pauperes pec-
catores respiciatis ad peccata vestra. Thomas
in. iij. libro dicit quod magnam est peccatum ali-
quid iudicare esse peccatum mortale: quod in rei veritate
non est. Dabitis exemplum in euangelio
de publicano et phariseo. phariseus iudica-
bat publicanum: et dicebat. Domine deus non
sum pallardus sicut iste publicanus. non au-
dens lenare oculos publicani? dicebat. Do-
mine deus esto propicius mihi peccatori.
Filia tu non debes gloriari: quia non fuisti me-
retrix nec in matrimonio mala. Hos bene po-
testis dicere. Laudo deum qui dequit mihi gratias

cauendi ab illis peccatis. Sed dicetis pas-
sum ne dicere ego sum mulier melior a-
lia? dico quod non. Quia nescitis si sitis in gra-
tia: aut quia forte habetis aliquod grauius pec-
catum: vel quia nisi deus preseruasset te:
tu fuisses similis aut deterior illa. Ideo non
potes iudicare te esse meliorem illa. Sed nunc
quid totiens quoties video alios patere: de
quibus habeo suspicionem peccati moraliter
et iudicium. Iudicium est quod firmiter aliquis
dicit quod est ita. Sed suspicio est quod vnus di-
cit intra se videndo signa dicit. Ego non iu-
dico quod sit aliquod malum? Credo tamen quod nihil est
boni. Dico tamen quod vbi est suspicio vehementer
scilicet quod reperitur solus cum sola in loco suspi-
cto: potest tunc fieri et dari iudicium sine pecca-
to. secus est tamen quando sunt signa leuia. sicut
iocari: ponere manus ad sinus et. De illis
non debent fieri iudicia. potest tamen dici quod sit
leuitas. Volo suadere quod dimittatis iu-
dicia praua et temeraria: et peccata omnia. di-
mittatis occasiones: et confugiatis ad deum
vt ipse misereatur vestri humiliter ipsum de-
precando. Et ipse dabit vobis gratias: et sic
ascendetis ad montem gratie. iuxta verba thema-
tis preassumpti. Ascende ad me et. Quantum
ad secundam partem. Domini serul-
tis saluari opus quod habeatis bonas tibias:
opus quod transeatis per desertum. Vita deser-
ti est prolata: oportet facere mansiones. Filij
israel fuerunt per quadraginta annos.
Et fecerunt quadraginta mansiones. nos
solum facimus sex. et erimus felices si in
istis sex mansionibus spiritualiter manserimus.
locuti sumus de. iij. et incepimus. v. que est
reparare offensas: siue in anima: siue in cor-
pore: siue in fama: siue in bonis temporalibus.
Moses dicit. Deute. xxv. Pro men-
sura peccati erit et plagas modus. Sic secun-
dum qualitatem offense erit reparatio delicti.
Dicit Scotus quod aliquis potest damnificare
alium quadrupliciter.
Primo in anima.
Secundo in corpore.
Tercio in fama.
Quarto in bonis temporalibus.
Diximus heri de bono aie. dicatis quod vo-
letis quam illud est manus damnam quam furari
vnam magnam massam argenti. Aliud est da-

nus corporis. Damna corporis sunt in sex
 duplici differentia. Quaedam participant cor
 poris & aie damna. Alia tria tangunt ſolu
 damna corporis. ¶ Quantu ergo ad cor
 pus danificatur quis tripliciter: ſc; p mor
 tem: per mutilatione: & tertio p verberatio
 nem. Quo ad corpus & anima danificatur
 tripliciter.

Primo per adulterium.

Secdo per defloratione.

Tertio p abozum.

¶ Eſtis ad huc hie vir & mulier qui no vul
 tis loqui adinuicē: ſed oditis oēs facientes
 pacem inter vos: reſtat niſi captatis cuitel
 los ad interſiciendū voſipſos. Solo. diat.

Prouer. xvi. Qui meditatatur diſcordias di
 liget ritas. de vobis deuenit ad xbera: d'vbe
 no? ad hōicidia: & d' homicidijs ad ſuſpen
 dia. Vos dñi iudicarij nō faciatis compen
 ſa de homicidio. audiatſ legē moyſi. Qui oc
 cidit hoīem morte moriatur. Quam le
 gem xp̄s pfirmavit dicens petro. Qui gla
 dio percufferit gladio peribit. Dicit Scot⁹
 q' homicida cū nō puniur p iuſticiam de
 bet ire contra infideles ad exponendum ſe
 morti pro xp̄o vel omni tpe vite facere pe
 nitentiam ad recuperandū homicidium.

¶ Eſtis hie matres que occiditis pueros
 veſtros: ſi quis haberet aures ſatis claras
 ad audiendū: audiret voces ocaſoſū dama
 tium de riparijs & de fluuijs & alijs locis.

¶ Q' graue peccatū. Alius modus danifi
 cādi eſt p mutilationē. dy em ſatiſſieri & eti
 am illi qui ſine cauſa incarceratur: ſc; que
 rendo illi veniam. ſoluere etiam medicum
 nutrire mulierē ſi habeat: dare illud quod
 acquiſiuiſſet per illud membrū: & nutrire
 quos ipſe nutriebat. Alijs etiam damni
 ficatur quando nutrit filios de adulterio. Il
 le qui cōmittit adulteriu aut eſt vxozatus
 aut nō. Propter ptem nō vxozatū quattu
 or mala grauiſſima perpetratur.

Primo ſimplex fornicatio ex pre ipſius.

Secdo adulteriū ex parte mulieris.

Tertio ſacrilegium: qz matrimonium eſt ſa
 cramentum eccleſie: & res ſpiritualis vio
 latur.

Quarto latrociniū cōmittitur.

¶ Nō computo adhuc murmurationes diſ
 ſomationes: & etiam amozem inordinatum

propter quem vellet maritum proprium
 eſſe mortuū & eſſe cum illo adultero. Et di
 co q' teneris ad reſtututionem omniū illo
 rum ſaltim teneris nutrire puerum illum
 conceptum de adulterio: aut damari.

¶ Sed dicit vna mulier: pater quomō po
 teſt fieri reparatio omniū iſtozum: Aliquē
 doctores dicunt q' debet fieri religioſus.
 Alij dicunt q' debet fieri eccleſiaſticus. Alij
 q' debet nutrir de bonis eius ſi habeat.

¶ Alius modus danificandi eſt quādo ali
 quis violat aliquam filiam virginem.

¶ Eſtis hie antique macqrelle: ſi eſſetis
 ſcoriate non eſſetis ſatis punire: ſiat autez
 iſtud: non meo ſed iuris periti pſilio. ¶ Do
 mini legiſte videatis legem autēticam de
 lenonibus. Et vos filie ſeruate virginita
 tem: qz ſi ſemel perdidideritis numq' recupe
 rabitis. xxxij. q. v. ca. ſi paulus. vbi dicitur
 q' cum omnia poſſit deus ſuſcitare virgi
 nem non poteſt poſt ruiuz. Et Exodi. xxi
 ſcribitur. Si quis ſeduxerit virginem &c.
 Quando quis ſeduxit virginē debet eaz ca
 pere in vxozem: aut ſibi prouidere de mari
 to. Sed quia alique filie ſunt que tanq' ca
 nes ſe preſentāt commouēdo homines ad
 malum. Credo q' talis rigor non debet ſer
 uari. Dimittamus ergo oia peccata vt intre
 mus terram promiſſionis.

¶ Feria quarta quarte dominice qua
 dragefime. Sermo. xli.

Scēde ad

mein montes & eſto ibi:
 Zauamini: mundi eſto
 te: auferte malū cogita
 tionū veſtrarum ab oca

lis meis: quieſcite puerſe agere: diſcite bñ
 facere. ¶ Iſaie. i. ¶ Dñi & anime deuote. ſi reti
 nuiffis doctrinā heri datā debetis laboras
 re ad placendū deo. p̄ctōres facite qd voles
 tis. dicit Iſa. Nūc eſt tps q' mūdē: nos:
 aut q' danemur. Apo. xxi. Niſiſ coinquina
 tū aut abhominatiōē faciēs intrabit in il
 lud. virgin' ſicut volumus: & vadam' pes
 deſtres: aut equeſtres: qm niſi mudemur
 ab oibus p̄ctis: ſicut añ dñs d' fonte baptiſ
 mi dederat gram nūq' ſaluabimur: ſ; quō
 mūdabimur. Decretalis diē de ceſebzandō

missax capi in quadax. De latere saluatoris dormiētis in cruce duo eruerunt sacra mēta. s. sacramētū baptismi: ⁊ eucharistie. O pētores opz q̄ mundemur a pēcis ante q̄ intremus par adisuz. vñ Job. xiiij. Quis potest facere mundū de iminūdo pceptum semitēnōne tu qui solus es: ⁊ Prouer. xx. Quis potest dicere mundū est cor meū: purus sum a pēcō. Sam? ad fontē mirrhe. ca piamus aquā. Ista aqua fuerūt lauari illi qui venerunt ex magna tribulatione. Apo ca. viij. Et lauerūt stolas suas in sanguine agni. hoc est iesu xpi. Videatis vos dormi cel le: que habetis pulcherrimū frōtē: ⁊ nasum politū. Videatis ossa q̄ sunt in cimiterio. Anime illoz sunt oēs in inferno si non fuerint lote in sanguine agni qui pependit in cruce. Ideo Jobā. vidit in paradiso oēs in dutos vestibus albis. Oēs qui se in latere iesu xpi mūdauerūt. Opz etiā q̄ vos oēs pētores lauemini in isto fonte sanguinis. Alius est fons aque qui exiuit de latere iesu xpi. de quo ps. Zanabo p singulas noctes ⁊c. Iste est fons lachrymarū: si vultis mūdari opz q̄ mūdemini in istis fontibus Zanamini ergo: ⁊ mūdi estote. Volo dicere dimittatis peccata. ⁊ hoc per intercessio nē virginis marie cui pñtabitur. Ave. ¶ Ascēde ad me in montē ⁊c. Adoze solito mouetur q̄stio a magistris nris theologis fundata in euangelio hodierno vbi dicit. Ra bidds peccauit aut hic ar parētes eius ⁊ de cisa a Bona. in. in. dist. xxxviiij. Utrū alicui imponat aliqua spalis aut spāialis sine culpa. Bonaventura in soliloquio dicit q̄ tri plex est pena. Quedā est acta. Alia est con tracta. alia inflicta. Pena acta est miseria sequens aut cōcomitans actū. Unde Aug. libro pffessionū primo dicit. Iussisti domine: ⁊ ita est vt sit sibipñi pena oīs inordinatus affectus. Pena ptracta dicitur veniēs ex demerito pti originalis. Pena inflicta: est pena aut punitio! imposta alicui per iudicē exteriorē aut a deo. Dicit Bonauen. q̄ pena inq̄tum pena dicit aliquod positi uum: ⁊ vt sic nō repugnat q̄ pena sit in ali quo nulla culpa in eo pcedente. hoc autē in xpo pz ⁊ in beata virgine. ⁊ isto modo dic xps. Nec hic peccauit nec parentes eius. ¶ Zenate corda. timetis dānari. eritis sem

per dari. Dicitis forte q̄ oēs ducūt vitam quā ducitis: ⁊ qz deus dat vobis multa bona: ideo speratis saluari. Cauete ne p̄rigat vobis sicut porcis qui impinguāt ⁊ postea occidunt. Pater si ita esset sicut dicitis nos essemus q̄si oēs dānati qz oēs viuunt sicut nos. Loquamur de pomis: d luxuris: de ludis: hoc est cōmune p totum mundū. verum dicitis sed nō totū: qz in maiori volumine. ij. q. i. multi. dicit. Adulti corrigunt: multi tolerauerunt: sed nō a pēcis desinūt: et in si. ca. p̄pterea nō minus ardebunt: quia cū multi ardebūt. Ad hoc potest allegari lex civilis. ff. de priuatis delictis. l. ij. Delictū vnius nō diminuit propter delictū alterius. Vos vidistis q̄ ligna fuerunt cara hoc anno: qñ venistis ad domū: posuistis vnas borētā in igne ⁊ post aliam. vtrū ignis eet minor. Dico q̄ nō: sic due vel tres nō min⁹ ardebunt eū centū q̄ si essent sole. qz delictum vnius maledicti nō deletur propter delictū alterius. Domicelle dicunt. par nō dicatis tm̄ de nobis: sed de barbifōsoubul ⁊ apothecariis ⁊ sic de alijs. Dixi vobis q̄ Domicella qdā est maquerella ⁊ sunt multe secrete de quibus etiam loquar. Et vos dicitis: si hoc esset peccatū multi dānarent saluetur qui voluerit aut dānetur: vos nō habetis qlibet centū q̄ si essent sole. qz delictū vna aia in mundo xps voluisset tm̄ pati si cut passus est. Volo dicere q̄ dimittamus vallē miserie ⁊ peccatoruz. iuxta sba the matis p̄aessumpti. Ascende ad me ⁊c.

¶ In isto sermone erunt due p̄ses: Prima erit sacri euangelij expositiua. Secunda virtuosē ascensionis demonstratiua.

Euangelium est magnum ⁊ continet duo. Primo cecitatis humane miserabilem conditionem.

Secūdo illustrationis diuine benignā cōdescensionem.

Primū notatur cū dicit. p̄teritēs iesus vidit hoīem cecū a natiuitate.

Secundum cum dicitur. ⁊ fecit lutam ex sp̄to.

¶ Iste dicitur miraculū quattuor mensibus ante passionem fuit factū qñ chustus erat in hrlm. in exitu sermonis erat quidā cecus a natiuitate querens elemosynā. Dixerunt

discipuli, 'Rabi q̄s peccauit hic auti parens
eius vt cecus naceret. Dixit iesus nec
hic neq; parētes eius: sed vt manifestetur
gloria dei in illo. Dicit mgr̄ in iaz. iij. di. iij.
quinq; de causis a deo homini ⁊ pene tri-
bulationes infligunt.

Primo ppter dei honorē.

Secundo ad pcti punitionē.

Tertio ad meriti augmentationē.

Quarto ad humilitatis p̄seruationē.

Quinto ad pctōz emendationē.

¶ Si x̄ps se humiliauit ⁊ cepit pulueres ex
puit in manu ⁊ fecit lutū ⁊ limo oculos ei⁹
⁊ dixit. vade ad natatoria siloe. erat locus
vbi descendebant aq̄ riuulorū: q̄n̄ fuit in na-
tatoria lauit oculos ⁊ vidit oīs turba cla-
mavit quis est iste: num̄ qd̄ est cecus mendi-
cans? Alij dicebant nō est iste. dixit ip̄e ego
sum. dicebant ergo ei. q̄s aperuit oculos
tuos. dixit. ille p̄pheta q̄ vocat iesus. ¶ Le-
uate corda: hic sunt multa bona. dixit Lu.
vi. Quia virt⁹ de illo exibat ⁊ sanabat oēs
Ip̄se erat tam pius q̄ nullū recusabat. Iō
nō timeatis quin sit nūc tam bonus sicut
fuit vnq̄. Dixit vnus de phariseis. Male
erit vobis. nolite cū tāgere qz illuminant
cecum a natiuitate faciatis eū venire dicēs
tes. Quis aperuit tibi oculos? Iesus de na-
zareth. Et tunc vocauerūt parentes ei⁹: qz
cōspirauerant eos eicere de synagoga si cō-
fiterentur q̄ iesus hoc fecerat: ⁊ interroga-
uerunt eos. Est iste filius vs? Dixerūt q̄ sic
quō videret: nescimus. nō ausi sunt confiteri
q̄ ita esset ppter timorē. Voc auti tāgit vos
doctores ⁊ dños cōitatis nō vultis aliq̄n̄
dicere veritatē ppter fauorem ⁊ timorē.
Dixerūt p̄r ⁊ mater. Vere filius noster est
scz cecus natus. si dicamus q̄ x̄ps eū illu-
minauit erimus exdōcati. Sed dixerūt eta-
tē h̄z dicat ip̄se. Dixerūt magis gliaz ho-
minū q̄ gliaz dei: iō nō fuerūt ausi p̄fite-
ri. Iō peccauerūt. Dixit ille q̄ fuit illumina-
tus. In x̄itate ille me sanauit. ⁊ quō habe-
tis eū odio cū ip̄se fecit qd̄ nūq̄ aliquis fe-
cit. Tu in pctis natus es totus dixerūt iu-
dei: ⁊ vis nos docere q̄ sumus mgr̄i. Vade
extra tēplū. repit eū x̄ps: ⁊ dixit ei. Credo i
saluatorē. Dixit ip̄se genibus flexis. Credo
O ceca pctōres vllētis h̄re talē medicus si
effectus ceci corpaliter dicebat x̄ps iudeis.

Johan. ix. Si ceci essetis scilz corpaliter
pcti nō haberetis. Isa. xlii. Declarat quis
est cecus dicens. Ius cecus nisi serui? me-
us Thobie. v. Quale gaudiū mihi erit qui
in tenebris sedet ⁊ lumē celi nō video. Sic
quale gaudiū pōt esse pctō: ibus q̄n̄ sunt se-
parati a gaudijs padisi: ⁊ a p̄sortio iustorū
Et reperiunt in sacra scriptura tres ceci.

Primus fuit factus p̄ inimicicā stercozū
Thobie. ij. Qn̄ stercoza irundinū ceciderūt
super oculos eius. Scd̄s fuit factus p̄ Da-
lidam meretricē scz Sanson. Judicū. xxvi.
Tertius fuit Sedechias sc̄tū p̄ babiloni-
os ⁊ ductus in captiuitatē. Jer. xxxix. Pri-
mus cecus q̄ fuit factus p̄ inimicicā irū-
dinū significat illos qui excecantur p̄ pul-
ueres pomparū: qn̄ per phas ⁊ nephas bo-
na tēporalia acq̄runt. Sicut sunt aduoca-
ti: vsurarij: campsores q̄ abundant auro et
argento ⁊ quasi vt nubes volāt: ⁊ quasi co-
lumbe ad fenestras suas. Scd̄s cecus rep̄n-
tat luxuriosos. Valida em̄ luxuria interpre-
tatur: ⁊ est sensuualitas. Sicut et̄ valida po-
sunt Sansonē inter inimicos. Sic sensuali-
tas inter dyabulos. ¶ Deu heu multi sunt
excecari hodie. Credo dñi q̄ a tpe quo x̄ps
passus est nō fuerunt tot luxurij sicut nūc
inter fratres: inter fofores: inter gradus p̄-
hibitos. Frater manūtenet cōcubinam fra-
tris: vel consanguineā ⁊ sic de alijs. Viri ec-
clesiastica nō h̄nt vxores: sed bene concubi-
nas. Et volunt h̄re filios sicut p̄mogeni-
ti. vñ ps. Supercecidi ignis cōcupiscen-
tie ⁊ nō viderūt solē. Tertius cecus signifi-
cat pctōrem q̄ a statu gratie vadit ad came-
ram dyaboli. vos oēs pctōres sicut is sal-
uari opz h̄re spuruz ⁊ lutum. Videtis ista
ossa: vermes ⁊ bestie comederūt carnes: et
forte aie sunt in inferno. Vos habetis nūc
iuuentutē ⁊ portatis caudas. Dicite mihi
in veritate: vbi sunt nūc meretrices quarū
corpora sunt hic. Quid p̄fuit eis luxuria:
superbia: aut iactantia: qd̄ vanus orn̄?
Dicunt nūc in inferno ppter vanitates nō
stras h̄ cremamur. O vinā ista corpa nūc
loq̄rentur vobis pauperes pctōres. Ite in
siloe qd̄ interpretatur missus. i. ad x̄pm. Ad
Gal. iij. Vidit deus filioz iustū: ⁊ dicite ei.
Ego suz paup̄ pctō: ⁊ miser qd̄ cōmissi tāta
vitia: de q̄bus nō recordor: sz me p̄nro v̄re

passionē et meritis vestris. Rogo vos ut me illa
minuetis sicut cecum illuminastis. cogitate
motu super oia. Et sic ascendetis ad montē
grē. iuxta vba thēmatici assumpti, Alce-
de ad me. 2c.

¶ Quantū ad secundā ptey. Domini videas
tis celum: illud est in quo debemus intrare.
Sicut ego nō possum tāgere celum. Ita
vos nō potestis intrare graditum. Nisi emē
claueritis vitas vras opz dāna corporis et
etiāz aie restituere. Qui emē furaretur tan-
tū pondus auri sicut est ista ecclia nō face-
ret tm̄ pctm̄ q̄stum vos facitis consentire
in pctm̄ vnam iuuenē filiam. opz illi satis
facere: et si nō potestis debetis orare pro il-
lis. Dicendū est de pctis seu dānis ligue q̄
sunt. xxiiij. Sed solū loquēmus de ptume-
lia cōiūcio improprio et detractione. Con-
tumelia s̄m Thomā. ij. ij. q. lxiiij. Est improp-
perū in p̄ntia alicui? dicto vel facto exhibi-
tū: vt si alicui impropereſ sua culpa. Cō-
miciū vero est q̄si culpa matris vel p̄ris alicui
impropereſ: vt dicēdo. Tu es filius me-
retricis v̄l p̄resbyteri. Impropereſ vero est
q̄si alicui impropereſ vicia nature vt q̄ ē
gilbosus et claudus. 2c. **¶** Leuate corda ve-
stra dñi mei. In hispania oēs portant cal-
tellos et gladios ad faciendū vnū icum si
aliquis vellet eis nocere. Vos mulieres si
portatis gladiuz: s̄z habetis linguā p̄ quā
leditis: q̄trum faceretis de nouacula. Ideo
Jacobus in canonica. ij. c. dicit. Lingua nul-
lus hoim domare p̄t. Jō qui nō offende-
rit in verbo b̄ p̄fectus est. Pauci reperiunt
qui nō offenderint deū in corde aut mēbus
et nemo credo est q̄ non offēdat in lingua.
Dñi nunqd̄ q̄si estis in prandio et habetis
vnū discum de carnibus crudis nunqd̄ de-
trahitis vicinis vestris. Isa. lviij. Cum vi-
deris nudum operi eū et cornē tuā ne despe-
xeris. Ne despereris pctōrē cū in culpa ce-
derit: q̄m̄ oēs nati sumus in corruptōe. Ad
Ro. i. Detractores ptumeliosos. 2c. Nō so-
lam q̄ talia agunt digni sunt morte: sed q̄
consentunt facientibus. Hīc b̄ argēti. audite
me. Quādo vos estis due mulieres iā litigatis
ad inuicem et vna dicit alteri. tu es
meretrix. Vos tenemini ad restituendos aut
dānari. Dicit emē Tho. q̄ honor p̄sone non
minore ponderis est q̄ bonū opale. Quid

em̄ peius p̄t fieri homini q̄ in p̄p̄ia p̄-
sona et in cōspectu sui impropereſ vicium
suū. Hoc ei ē p̄tra primū et charitatē frater-
nam. sed dicite mihi domicelle qd̄ faciis in
banquetis: dñs nouit linguaz vestraruz
leuitate. nunqd̄ q̄ reuertimini et inueni-
m̄ cōmatres vras dicitis eis. dña domicella
cōmater mea: ego eram heri in quodāz bāc
quero vbi fuisti posita supra burellū et sup-
it dicit q̄ eratis capta amore cuiusdā ep̄i-
scopi. 2c. Dicit illa est nevrū: ego loquar ei
cras q̄ me diffamauit. Tūc veniet ad eaz in
crastinū et dicit. Estis talis vos: quare loq̄-
mini de me loquimini de vobis. nunqd̄ h̄s
betis talem et talē eccliaſticū qui manet
net vos et sic erunt p̄ duos annos q̄ nō lo-
quentur ad inuicē. **¶** Est etiā aliud qd̄ est
grauissimū pctm̄ q̄si aliq̄s reuelat vobis ca-
lum et det vobis in secreto: et vos reuelatis.
dico q̄ opz hęc oia restituere in secreto si sit
secretū: aut in publico sit sit publicū. Et h̄
est verū nisi p̄sone tales fuissent inimici p̄
aliq̄d tempus. Et tūc ex tali satisfactione il-
le cui fieret restitūto fieret durior. Nō em̄
est reddendū cultellus homini furioso. pos-
set enim aburi instrumēto p̄prio. bonū tū
esset q̄ sacerdos secrete hoc faciat et q̄rat:
v̄tinam et v̄triusq̄ parti fiat condigna satisfac-
tio. Similiter q̄si aliq̄s reuelauit verū cri-
men opz restituere nō d̄des dicēdo ego mē
titus sum: sed dicēdo ego male dixi. Volo
dicere o pctōres q̄ custoditis linguā et co-
hibeatis eā a diffamatiōibz. Nō em̄ p̄pter
aliud donauit nobis labia deus aut dētes
nisi ad seruandū linguā. Quicqd̄ vobis di-
caf videat q̄ nō offēdat deū necz primū.
Et sic intrabitis terram p̄missionis.

¶ Feria quarta quarte dominice qua-
dragēsimē. Sermo. xliij.

Ascende ad

me in montes et esto ibi.
In hoc feriā vobiscū fe-
dus vt erūs oim̄ vestri
oculos dextros. ponan-

tes vos opprobriū in vniuerso Israēl. i. Re-
gū. xi. **¶** Dñi scolares q̄ vultis audire alij
quid qd̄ sit ad salutē v̄ram: eleuate spūs ve-
stros. **¶** Euāgeliū hodiernū loq̄tur de mi-

faculo qđ fecit xps de ceco nato que illuminauit. Experientia naq̄ docet qđ inter oēs sensus corpis visus magis diligif: ideo de thobia legim⁹ qđ cū angelus ipm saluaret dicendo gaudiū sibi sit respondit. quale mihi gaudiū erit qñ excecatus sedeo ⁊ lumen celi nō video. ¶ O p̄ctōres inter alia qđ dyabolus vult plātare in p̄cientis vesp̄ria est qđ vult excecare vos: id debetis op̄rare qđ sitis illuminati. de hoc habet figura p̄is. erat em̄ quidē tyānus qui vocabatur Naas qui obsederat villā galaad: quod cū viderent ciues illius ciuitatis facto p̄silo miserūt ad eū vt facerent aliqđ pactum: ⁊ miserunt vnū sapientē qui dixit. dñe naas volumus cōcordiā si placet. tunc naas respondit. feriā pactū hoc mō: qđ a minori vsq̄ ad maiore ⁊ e contra erūt vobis oculos dextros. tūc dixit ille sapiens. reuertar in villam ⁊ significabo senioribus: quo ingressio miserunt ad regē israel nūciantes ei totus negotium naas qđ scripsit ad eos hoc mō. solamini qđ cras añ ortum erit vob̄ salus. ¶ O p̄ctōres excecatisimi nunqđ esset vobis opus tali auxilio. Bernar. inquit qđ castrū obsessum est aīa nra: naas est dyabolus cū angelis suis: petamus auxilium regi israel. i. xpo: qui mansit in porta hierusalem ⁊ dixit lachrymātibus oculis hierusalē. hīrē si scires qđ arcūdabunt te inimici tui vallo. O p̄ctōres ⁊ dñi scholares qñ eritis in articulo mortis de quo seruiēt vobis sophismata. qđ tu viuitis qñt facere pactū naas. i. dyabolus vobiscū. i. vt eruat vobis oculū dextrū. Beatus Aug. lib. de ciuitate dei dicit qđ in aīa nra duo sunt oculi scy portio inferior et superior. Superior est illa que cōuertitur ad deū ⁊ hāc req̄rit dyabolus vt nō curemus tangere casum dilectionis ⁊ timoris ⁊ reuerentiē dei: ⁊ ad aīaram p̄ditionē vult qđ hēamus voluptates ⁊ delicias. in antiquo testamēto nō pugnabant cū bombardis ⁊ alijs instrumentis sy de manu ad manū. sic dyabolus facit qđ remediū. ¶ Op̄zire ad natatotia floe. dicatis igitur o p̄ctōres xpo. illumina oculos meos ⁊c. precemini deū ⁊ istud postulabimus intercessionē b̄tē ḡginis marie cui dicetis mēte pia. Ave maria.

¶ Ascende ad me ⁊c. Adote solito mouet

questio a theologi sup materia p̄ntis dicit: cecus em̄ rep̄irat hoīes eberatos ⁊ illi sūt illuminati qui cognoscunt diem salutis. ¶ Cūtra cuncta ad salutē necessaria sint in sacra scriptura sufficienter tradita. videtur altq̄bus qđ nō: qz multa sunt dubia vtrum sint p̄cā mortalia vel venialia que nō remittantur p̄ sacra scripturā: in h̄m doctores ⁊ est regula iu. lib. vi. In dubijs tatioꝝ ps est eligenda. Pro solutione q̄stionis dicit Tho. ij. ij. q. lx. qđ differentia est inter fidē ⁊ suspicionē: op̄tionē ⁊ scientiā. fides est notitia certa siue euidētia. Sciētia est notitia certa cū euidētia: vt dicit pagantius Arist. i. posterior. Op̄tio est adhēsio vnus per t̄s cū formidine de opposito. Suspicio declinat ad vnā p̄tem aliā autē non audet amplecti. in materia autē moralī vbi sunt argumenta fortiora ad vtrāq̄ partē si nō sit necessarū alteram p̄tē eligere: tenetur homo suspendēre actum suū: ⁊ sylsterius. p̄cedat peccat mortālē. ¶ Leuate corda vos domini ⁊ scholares. loquimini mihi venistis parit̄ ad meretricandū: ⁊ oportet hoc cogitare aut eternaliter dānari. vos scitis qđ si sitis semel damnati nō erit plus spes ridendi. studeatis vt possitis saluare animas vestras. Dabetis legē ciuilem. ff. depositi. l. i. Res deposita in manu depositarij si dolo aut culpa depositarij deterioratur: si reddatur: reddita nō censetur. Ad hoc est decre. in antiquis Bona fides. extra de deposito in textu et glo. vbi dicitur qđ depositarius tenetur de dolo ⁊ culpa. O pauperes scholares vtinam velletis retinere exemplum qđ beatus Bernardus scripsit cūda scholari quem volebat inducere ad religionem: cui dicebant socij sui: non vadas sufficit qđ tu bene studeas ⁊ nō sis immūdis: ⁊ qđ sis castus: ⁊ qđ habeas charitatē. Charissime falleris si apud mundū sapientes atq̄ magistrōs inuenire atq̄ sapientiā reperire oportas: vide qđ difficile ibm xpm ap̄li nudis pedibus: abiectis vestimentis: vt mūdi cōtemptores securi sunt. Op̄z ergo scholares sequi xpm ⁊ recuperare innocentīā vestram quā in baptismo recepistis. Casus est talis. quidā homo venit de picardiā ⁊ dedit sue hospite clamidē suam: quā hospita posuit prope ignem ⁊ iuit ad missam: interim

clamis cōburitur. post prandiu vero hospita cōputat: iste nobilis hospitū egreditur & petit clamidē suam. cui opozatur clamis combusta. Quero vobis dñs vtrū hospita debeat soluere clamidē? Respondet lex cōmilitis & decretalis q̄ sic. Utinā p̄cōdēs deus non faciat nobis taliter. Ezechiel. xvi. Sanguis eius in ipso erit. Nunquā domini magistri qm̄ debetis eligere paratores decipitis vos mutuo? Et vos dñi. Ich olares qm̄ estis iurati in vniuersitate: nunquid vestri parentes gaudent p̄uilegio: & facitis citari vnū pauperem hoīem p̄ conseruatores p̄uilegioꝝ? Certe talis excoicatio si valet vnū potum. Dabebitis vos paradisum? credo q̄ sic si dyabolus portet vos mirabile est q̄ scholares litigent p̄o parētibz suis & excoicant eos auctoritate conseruatoris. Voc em̄ est p̄ra determinatio nem iuris. extra de officio iudicis delegati ca. Vac p̄stitutione. lib. vi. Prohibem⁹ ne conseruatores se intromittant nisi de iniurijs manifestis aut notorijs. si oppositū fecerint ipso facto vno anno ab officijs sint suspendi &c. Dñi scholares vos perdidistis vestram tunicā innocentiē q̄ fuit vobis data in baptismo quam pdidistis per p̄cā: & cōbussistis per malam vitāz vram. O magistri reuerendi: & patres: & scholares qui exponitis beneficia: elemosynas & bona que habetis meretricādo & nutriendo meretricis pingues & rubeas. Volo dicere q̄ laboratis ad reddendum aīas vras puras deo per grām gratificantem. Et sic ascenditis ad montē gratie. iuxta verba thematis p̄e assumpti. Ascēde ad me in montē &c.

In isto sermone erunt due pres.

Prima erit de anime cecitate detestanda.

Secunda de anime illuminatione amplectenda.

De prima: cecus cognoscēs se cecū vult sanari: vti nam cognosceretis vos esse p̄cōres. Sophonie. i. Ambulabū v̄t ceci: quia dñs peccauerūt. Et ad Ep̄ch. vi. Ambulate in dilectione sicut xp̄s dilexit vos & tradidit semetipm̄ p̄o nobis oblationē & hostiam deo in odorem suauitatis. Maḡri nostrā estis hīc in schola in disputatōe vobis habetis vnū p̄bleuma. Vtrū volūtas possit aliqui d velle intellectu dictante: & in vli

& in p̄ticulari. Oppositū dicit articulus parisiensis. q̄ stante dictamine recto tam in vli q̄ in p̄ticulari volūtas nō possit in oppositū error. Contra istud aī. qz volūtas est ceca de se: qz nō pōt h̄re illuminationē nisi mediante intellectu. Sco. in. iij. di. iij. dicit q̄ volūtas mala excreat intellectū & p̄uinitate & positine nō qdē sumēdo eā rōem stare in recto iudicio: vt seꝝ nō remotdeat. Positine quēadmodū prudens quere media efficacis ad p̄sequendū finē iutenū. astut⁹ vero quere media ad exequendū maliciā suā. xp̄s dñs noster dicit in euāgelio Lu. xvi. q̄ filij hui⁹ seculi sapientiores sunt filijs laticis. Dñi mei ille q̄ est cecus p̄ q̄rere elemosynam: qz nescit vbi est: vel si cognoscit nescit quo vadit. Satis qd̄ reprehatur vobis iste cecus? Utinā deus det vobis gratiam nō cessandi in p̄cō. Ille qui est in p̄cō p̄o q̄rere elemosynā: qz non videt necq̄ cognoscit ea que cognoscere d̄z. O burgenes ambulantes vt ceci inuenio q̄ septē sunt ceci in sacra scriptura qui representant nobis septē p̄cā mortalis. Dicatis mihi dñi p̄fidentes de q̄bus estis vos? Primus cecus habetur Actū. ix. Et est saulus de q̄ ibi dicitur: q̄ cadens in terrā nihil videbat. Et reprehatur in superbiā: qz Paul. qm̄ in damasco erat xp̄ianus p̄sequebat. Secus cecus fuit Tobias q̄ fuit excecatus ex stercoꝝibus. Et reprehatur auaros. Tertius fuit Sanson excecatus a Dalida: & in manibus inimicorum suoz philistinoz positus: & reprehatur luxuriam. Quartus fuit ille de quo loquit euāgelius hodiernū & significat gulosos: quia gulam ab vtero matrū nostrarū deserimus per modū cuiusdam inclinationis ad illam. Quintus fuit Beli. de quo. Reg. ij. Non poterat videre faciem nisi esset extrinca. & significat inuidiā. Sextus est ille de quo habetur. Actū. ij. Cui petrus dixit. Argentus & aurū nō est mihi &c. & representat irā. Alius est de q̄ h̄c. iij. Reg. vi. Percussit eos dñs cecitate: & uidebant quo ibant. & sigt pigros. ¶ Leuate corda est ne aliquis v̄m̄ qui nō sit cecus: vti nō esset inter vos nisi vnus? Dicit Jere. Treno. iij. Errauerunt in plateis vt ceci. Maḡri nr̄i & vos scholares & burgen & cōis p̄p̄os: vos estis vt ceci in plateis. Nunquā vidistis aliqui tortorem

quādo vult decapitare aliquē hoīez ponit sibi aliqd supra oculos suos ne videat tor-
turā suā. Dñica in c̄nquagesima erat vnus
cecus q̄ q̄rebat illuminari. cui ait xp̄us. qd̄
vis vt fac. ā tibi dñe vt videā. Et inā vos q̄
reſer̄ illuminari vt videre possētis s̄m sex
dñas loci.

Primo vt videre possētis anteriora peccay
ta latentia.

Secūdo externa bona q̄ omisimus.

Tertio bona celestia q̄ p̄ pctm̄ pdidim⁹.

Quarto tremēda supplicia q̄ meruimus.

Quinto anteriorē mortē ad quā currimus.

Sexto posteriora mūdana deficientia que
deserimus.

¶ Primo metha. dicit pagano Aristot. q̄ vi-
sus est p̄fectior iter oēs sensus. Et inā oēs
posset̄ videre p̄fecte sup̄iora: inferiora ante-
riora ⁊ posteriora: ⁊ sic de alijs ⁊ q̄rerētis il-
luminari. Volo dicere q̄ gr̄atis oēs deo: ve-
niā pctōz vestroz: sic ascendētis ad montē
gratie. Juxta verba the. p̄tati. Ascēde ⁊c.

¶ Quantū ad secūdam p̄tati. vos s̄m̄t cum
caudis lōgis: si essētis ceci: nūqd̄ vellent̄ il-
luminari: certe credo q̄ sic: q̄to magis quā-
do estis in pctō mortali. Eōra cecitate cor
porale: tria s̄nt remedia in sacra scriptura.
Primū h̄t p̄hoie. vt. de corde p̄ictis positi
sup̄ carbonē: cui⁹ sum⁹ fugat oē genus d̄
montēz a domo. ⁊ p̄ictis si liniant̄ oculi ta-
nat a cecitate. Scdm̄ remediū h̄t Job. ix. et
in euāgelio hodierno de luto factō cū spu-
to ⁊ puluere: cū quo liniant̄ oculos ceca xp̄s

Tertiū remediū est scelez p̄nitio: p̄m⁹
mod⁹ significat amaritudinē passiōis xp̄i:
quā sepe recordari debem⁹ si volum⁹ illuz
minari. Scdm̄ meditationē mortē. Tertius
p̄nitie amarissime seruētē assūptionē. De pri-
mo Aug. in li. ad virgīes dicit. Inspice aia
vulnera mortē ⁊ corp⁹ xp̄i in cruce p̄dēndē
⁊ sanguinē redimēdē. Considera o pctōz illū
q̄ p̄ te passus ē: benignissim⁹ iesus. De secū-
do: Greg. in mo. dicit. Nihil tñ valet ad do-
mandū carnīs vicia: q̄ p̄sideratio ql̄is eris
post mortē. De tertio. Actu. iij. Penitentiā ⁊
pueritiam: vt deleat̄ur pctā v̄ra. Vultis sal-
uari o dñi: vt inā habereſ modicū d̄ luce su-
pra oculos v̄ros. Estis h̄ viles meretricēs:
vbi s̄nt forozes v̄re quas vidistis cū magna
pōpa in ista ciuitate: nūqd̄ mortue sunt: et

perijt memoria ear⁹? Et vos iuuenes gau-
disteri tactib⁹ imūdijs: nūqd̄ amittitis h̄gi-
nitatē v̄ram? Legit̄ in v̄ris patrū q̄ q̄das
religiosus vidit quādā mulierē: qua v̄sa fu-
it iudeo eberat: p̄pter eā⁹ cogitabat: adeo q̄
dieb⁹ ac noctrib⁹ ip̄ in ea colubatur: adeo q̄
nō poterat ozare nec h̄c q̄ bñ agere. Venit
ad eū quidā religiosus de patria sua: cui dī-
xit. q̄ noua. certe dixit illa mulier q̄ erat taz
pulchra ē mortua. est verū ita. Tūc iste reli-
giosus secreta iuit de nocte ad locū sepultu-
re ⁊ aperuit sepulchrū ⁊ posuit nasum su-
p̄ corp⁹ fetidū: qd̄ accepit ⁊ portauit ad do-
mū suā cogitās apd̄ se q̄ qñ nō poterat ha-
bere in vita saltē h̄fet post mortē. Cū vero
seruētissime itueret sic mortuā ⁊ s̄turer sic
ferentē vidēs q̄ illā carnē vilē sic amauerat
cepit horrescere: ⁊ sic oīs ardor libidinis ab
eo recessit. O felix cogitatio. capite iḡ o pec-
catores in gū p̄nitie. emēdate v̄ras v̄ras ⁊ re-
parate dāna: ⁊ sic intrabū terrā p̄missiōis.
¶ Feria quinta dñice quarte. xl. Ser. xliij.

Scēde ad

me in montem ⁊ esto ibi
Ascendit ⁊ incubuit sup̄
puerā: posuitq̄ os suū
sup̄ eos ei⁹: ⁊ oculos su-
os sup̄ oculos ei⁹: ⁊ man⁹ suas sup̄ man⁹
eius: ⁊ incurauit se sup̄ eā ⁊ calefacta ē ca-
ro pueri. iij. Regu. iij. ¶ Dñi ⁊ aie deuote
si tenuistis doctrinā heri tactā debetis la-
borare ad saluandū vos. Veri ysa. dicebat
q̄ opz q̄ sim⁹ mūdati sicut qñ suim⁹ bapti-
sati. Ep̄la hodierna ē pulchra in v̄troq̄ sen-
su. Erat q̄das mulier hospita bona helysei
q̄ p̄ ab⁹ helysei habuerat filiū: ⁊ multū gau-
diū fuit in ei⁹ natiuitate: qz lōgo tpe fuerat
cū marito sine ple. ⁊ puer mortu⁹. nō sepe
liuit eū mulier h̄ ascēdit montē ad helyseū
helyseus eā vidēs a lōge dixit famulo suo
vade qz illa ē funamit̄ hospita mea: ⁊ scias
ab ea si cūcta sunt p̄spera ī domo sua: qd̄ et
fecit. Dixit q̄ fuitor mulieri. quō vos habet̄
mat̄ n̄ra: Aliale. opz q̄ ego loquar viro dei
⁊ ascēdit ⁊ statim strauit se ad pedes ei⁹ ⁊ o-
sculabatur pedes. seruitor d̄o voluit eā aufer-
re dñi mei in antiq̄ lege nō habebat corp⁹
xp̄i necq̄ sacramenta: ⁊ tñ s̄m̄ illā legē non

erat licitū alicui mulieri tangere pphetas
 Et nūc nostri pbyteri tangūt eas & ecōtra
 Dñs nouit vitā impudicā sacerdotū: factus
 viles & nepharios quos nō licet facere apd
 paganos. Tūc ppheta dixit seruo. Permit
 te cā stare q̄ aīa eius in amaritudine ē. Tūc
 dixit mulier. viuit aīa mea ego nō dimittā.
 quasi dicat. facio votū dño q̄ nō recedā nisi
 venias. Helyseus dixit. ego ibo statim: & se
 quar te. Et venit ad domū ei⁹ & clausit osti
 us: & posuit os sup os pueri: & man⁹ super
 man⁹ eius: & cepit calefacere corp⁹ pueri: &
 orauit ppheta. Oro dñe deus vt redeat aīa
 pueri hui⁹ in corpus illi⁹. Tūc puer incepit
 muttere āp̄elitu⁹ & surrexit. Et helyseus resti
 tuit eum matri sue dicēs: dare ei comedere.
 O mulieres credo q̄ vellet h̄re talē pphes
 tā q̄n pueri vestri moxū. Bernard⁹. Ad
 gnā sp̄e mibi p̄bet ppheta ille q̄ de monte
 descendit. Propheta helyseus ē sp̄s. Ad
 lier sunamitis ē natura hūana q̄ nūq̄ fuit
 contenta nisi ip̄e ppheta in ppria veniret.
 Johā. i. In ppria venit: & fuit eū nō receper
 rūt. Famulus h̄o helysei q̄ prior venit ad
 domū cū baculo: est Adoyles q̄ cū baculo
 ferreo venit ponēs oīa ad mortē. sicut testa
 tur paul⁹ ad Hebr. x. Irriū quis faciēs le
 gē moysi: duob⁹ aut trib⁹ testib⁹ cōiunctus
 morit. Quicūq̄ enī adulterabaf: lapidabaf
 Propheta p̄mo venit in domū mulieris. i.
 in vterū h̄gmis. Santi. i. Osculef me oscu
 lo oris sui. Et posuit man⁹ & pedes sup pu
 erū. ad Philip. xxi. In similitudinē hoīm fa
 ctus & habitu iuentus vt h̄o. quap̄or dices
 bat h̄iū. Bern. Puto me spernere nō perit
 os de ossibus meis: & caro de carne mea. O
 pctōres qd si rer veniret ad lep: osaria isti⁹
 ciuitatis. leprosi essent multus a toniti
 sed credo q̄ essent adhuc magi stupefacti si
 depo sitte vestimētis regalibus eius: caper
 vestes eor. ysa. liij. Audim⁹ eū nō h̄itē sp̄z
 neq̄ decōrē: & reputauim⁹ eū tanq̄ leprosu
 Rex veniēs ad leprofos nō faceret eis me
 dietatē gr̄e quā xps fecit nobis. Christ⁹ p̄
 mo venit ad domū leproforū q̄n ingressus
 est in hūc mūdum. secūdo cenauit quī n̄ram
 fragilitatē accepit. tertio leprofos seruiuit:
 q̄n perimūduz in magna pena ambulauit.
 quarto se leprosus fingit in die passiōis ei⁹
 q̄n nō fuit in eo species neq̄ decōr. Ecce si

duciā quā debetis capere o pctōres. recurri
 te ad pedes sue sanctissime maiestatis: dep
 cantes euz vt nobis dimittat pctā nostra p
 intercessionē sue dignissime maris: cui di
 cemus. Sue maria.

Ascende ad me in montem &c. Mōte solito
 mouet questio a magis nostris theologis
 fundata in euāgelio hodierno qd loquitur
 de quodā qui postabaf ad sepulchrum. ter
 minata a Bona. dist. xxvi. secūdi. Utrūcul
 pa possit eē in aliquo sine pena. Et dicit q̄
 nō tripli cōrōne.

Primo ppter rectitudines diuine eq̄tatis.
 Secūdo ppter pulchritudinē vniuersitatis.
 Tertio ppter difformitatē aie pctōris.

Quantū ad p̄mū. Rectitudo diuīa & eq̄
 tas q̄ est sūma nō p̄mittit dedecus culpe si
 ne pena. De secūdo. Cōueniens est q̄ nihil
 relinquat inordinatū in vniuerso: si si cul
 pa esset sine pena aliquid esset inordinatū
 De tertio. Aug. li. i. p̄fessionū. Iustitū dñe
 ita sc̄m est vt sibi ip̄s sit pena oīs inordina
 tus affectus. ¶ Reuare corda: tēq̄ dānari:
 est ne castigati. dimissis p̄pas & concubi
 nas: anulos & pas noster de auro: q̄ nō por
 tatis ppter deuotionē sed ad p̄pam. corri
 gatis vos vel iūto vos ad oīes diabolo:
 Sz dicens: p̄r deus miserēbī n̄ri. verū dic
 tis sed nō totū. Dabētis legē ciuilez. ff. leg
 cōmissioe. l. i. Res aliq̄ empta pacto legis
 cōmissioe infra t̄ps cōstitutū precū nō tra
 datur ei⁹: res empta nō censet. Simile habe
 tur in demētis de appellationib⁹. c. sicut
 appellationē. non censet appellasse si infra
 statutū t̄ps a iure nō p̄sequat appellati
 onē & appellatio inutilis censet. Casus ē pa
 tens. Johānes fecit citare p̄rū corā officia
 li. visa cā iudicat iohāne. Johānes h̄o nō ē
 bestia sed appellat & leuat appellationē ab
 officialē archiep̄i sed nō p̄sequit infra t̄ps
 p̄scriptū a iure: sc̄z infra quadraginta dies.
 quid faciet officialis? Certe excōicabit euz.
 ¶ Dicatis pctōres q̄ miseratio dñi magna
 ē & pctōz nostrorū miserēbī. Dī ei Eccl̄. v.
 Subito veniet ira illius & in t̄pe vindicte
 disperdet te. O durū verbus. creditis dñi q̄
 deus in morte recipiat vos cū cyrotheas &
 euz tunicis foderatis ad penitentiā in mor
 te: vos appellabitis ad miam sed non suffi
 cit: sed opz p̄sequi appellationē in t̄pe sta

tuto a iure. i. qñ viuim⁹ in isto mūdo. vada
tis ad hāc quæta pauperes mulieres. ⁊ vos
iuuenes ad ludos ⁊ dicatis paulatim iuue
tus transit. Et vos meretrices quādo leno
nes vestri querūt q̄ iuretis an diligat⁹ eos
magis q̄ alios: scitote q̄ illud iuramentū
nō d̄z fieri ad lucrādū totū regnū. Volo di
cere q̄ corrigat⁹ vitas vras dñs ip̄s h̄c. Di
mittatis valles miseri: vt ascendere valea
tis ad montem gr̄e. Juxta verba ih̄e. p̄eaf.
Ascende ad me ⁊c.

In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Secunda virtuose ascensionis demonstra
tiua.

In euāgelio duo sunt puncta.

Primū est aie peccatrici misera p̄ditio.

Secundū est dānatiōnis eterne repatio.

Si epla fuit pulchra: euāgelij ē pulchri
us. Cuz x̄ps iret de villa in villā ad predi
candū: semel ibat ad Naym quā villam sex
centū domoz ⁊ turba multa sequebat⁹ cuz.
Cum vero esset in porta ciuitatis effereba
tur quidā iuuenis mortu⁹ q̄ erat vnic⁹ ma
tris sue q̄ erat vidua: ⁊ hęc mulier grauissi
me flebat ⁊ mulieres etiā q̄ ip̄am seq̄bant
inuitu preteritis: benignissim⁹ aut̄ ielus mi
sercordia mortus dixit mulieri. Nolite fle
re: ego opponā remedium. Tunc posuit ma
nū ad feret⁹ ⁊ dixit portātib⁹. stetit. Ubi
ambrosi⁹ dicit q̄ spes dabat⁹ resurgendi: q̄
sup lignū ferebat⁹. ⁊ si lignū nō fuit vitale:
factū fuit vitale dñs x̄pus terigit ip̄m. Tunc
x̄ps dixit alta voce. adolescens tibi dico sur
ge ⁊ surrexit q̄ erat mortu⁹: ⁊ x̄pus accepit
eū p̄ manū ⁊ restituit matri sue dicēs. Mul
ier dētis ei prandere. Et vidētes oēs immu
erūt valde dicēs. q̄ hic est vere p̄pheta q̄
uenturus est in mūdū. Hos mulieres loq̄
mim⁹ mihi si habetis pueros nūquid habes
re vellētis talē p̄phētā vt nō habeat⁹ pu
erū mortuū. i. pat̄m in p̄scia. nō sine cā dicit⁹
est mors p̄cōz pessima. est em̄ mors mala
in p̄ditōne gr̄e: peior in sepatione aie: pessi
ma in dānatiōne gehēne. Allegorice iste pu
er est natura humana q̄ portabat⁹ super li
gnū qñ x̄ps ascendit supra crucē. ⁊ tūc da
batur spes resurgendi inquit ambrosius.

Isti portitores s̄m allegorici sunt celuz ter
ra inferni ⁊ purgatorij. ⁊ isti portitores?

dicit x̄ps. Quiescatis: ⁊ quieuerūt. Doc di
cit Paulus ad Colloce. i. q̄ christ⁹ pacifi
cavit per sanguinem crucis que in celo ⁊ in
terra sūt. Videatis angelos peccatores: di
abolos: si habetis mortuū in domo satis est
set si non ineret nos portari ad terram: sed
q̄ permitteret viuere. nūquid mater debuit
it tantum flere pro filio mortuo: q̄tum tu
o miser d̄bes flere pro peccato quod habes
in consciētia tua. Mortuus habet multas
conditiones: non ambulat: non videt: non
comedit: non querit nisi terram: vt ibidem
hospitetur. Sic anima in peccato existens
caret omni gressu siue motu: omni sensu tē
dit ad locum inferni vt ibidem hospitetur.
De primo. Proverb. xxij. Verberauerūt
me ⁊ non dolui: traxerunt me ⁊ non sensi.
De secūdo. Psal. Os habent ⁊ non loq̄n
tur ⁊c. De tertio. Iosai. xxi. In terra san
ctorum iniqua gessit. tollatur impius ne vi
deat gloriā dei. Peccator enim non videt
dona dei nec inspirationes sicut nec moru
us. ideo non facit aliquod meritum op⁹
pro gloria paradisi habenda. sed querit ter
ram miserie ⁊ tenebrarum Job. x. Quatuor
portitores anime ad infernum sunt
isti.

Primus p̄sentis vite delectatio.

Secūdus mentis excecatio.

Tertius vite longioris existimatio.

Quartus vite finalis inconsideratio.

De primo. Job. xxi. Tenent tympanū ⁊
cytharā: gaudent ad sonitum organi: du
cunt ⁊c. De secūdo. ad Roma. i. Obscuratū
est insipiens cor eorum. De tertio. Luca. xi.
in parabola. Stulte hac nocte animas tuā
repetent a te. De quarto. Sapientie. ij. Ve
nite fruamur bonis: non sit prātū quod nō
pertranseat luxuria nostra. Estis hic domi
celle: vidistis garfiones vestros. quid est in
causa q̄ nō dimittit⁹ sensualitates vestras.
Quis sunt illi qui portant vos ad om̄s dias
bolos? Certe sunt isti quatuor portitores
q̄ retrahunt sp̄aliter mulieres ne intrēt re
ligionē. Credite mihi q̄ ip̄a pena inferni ē
durissima. ⁊ si x̄pus non fuisset passus tot
labores ⁊ tot dolores ad redimendū ge
nus humanū essemus om̄es dānati. consi
derate q̄ nisi emendatis vos ⁊ nisi dñs sus
cingerit vos de multitudine p̄cōz vestro

in male erit vobis. Hortor et moneo quod
placencia vite nec delicia nec spes longe vi
te decipiant vos ut ascendatis ad montem
grae. Jura ver. the. preas. Ascende etc.
Quantum ad secundam partem. Dicitur opus ascen
dere ad montem gratie vel danari et stare in
deserto tribulationis. opus stare in tanta ma
gister reparando dana. opus satisfacere de in
iurijs. Aliud danus quod opus reparare est de
tractio seu diffamatio. et istud est graue ma
lum quod fit in absentia persone. Et per
do facilius hanc materiam videbimus per
ordinem tria.

Primo quod grauer offendit detractor.
Secundo quod varie pgenes per eam offendit.
Tertio quod difficulter reparatur.
Quarto quod primo. Eccles. x. Si mordeat serpens
in silentio nihil eo minus habet qui occulte de
trahit. De secundo. Prover. xv. Cum de
tractoris non commisceris. Glosa hoc spali
ter vicio genus humanum periclitatur. Beatus tho.
ij. ij. q. lxxij. et Alexander de ballis et alij do
ctores primum ad tertium dicunt quod nihil est dif
ficilius ad reparandum quam detractio. et alle
gant illud Eccl. xl. Cura habe de bono no
mie. et Prover. xv. Adelius est nomen bo
ni quam diuitie multe. Doctores omnes theologij
in hoc conveniunt: quod sicut ille qui furatur tenet
ad restituendum alienum: sic a fortiori detractor
ad aditus ad mensuram periclitatur vel dno mag
natu sp loquitur de luxuria. vel aliquibus
detraxit. et ille qui vilius loquitur de melior. De
tracto huiusmodi additiones serpentis.

Primo inficit.
Secundo tortuose incedit.
Tertio terram comedit.
Quarto in deserto mordet.
Sic etiam detractor. Primo enim inficit au
ditorem et illum qui detrahit. Secundo tortuose
incedit. Incipit enim primo laudare et postmo
do vertit caput. et linguam ad detrahendum.
Tertio comedit etiam terram que est vilior in
oia elementa. i. mala illius cui detrahit pparat.
Quarto mordet. Id dicitur sapiens. Cum de
tractoibus ne commisceris. Sunt autem se
ptem modi detrahendi.
Primus est iuentiuus.
Secundus augmentatiuus.
Tertius publicariuus.
Quartus remotiuus.

Quintus occultatiuus.
Sextus reprehensiuus.
Septimus false interpretatiuus.
Thomas in. ij. q. lxxij. ponit solus sex.
Inuentiuus est iuvenire aliquid false quod non
est. sicut dicendo talis burgensis est meretrix. et
h est graue peccatum. Augmentatiuus est qui pl
dit: quod sit verum: augmentando crimine: et h opus re
pare vel danari. Publicatiuus est sicut qui ali
quod vadit ad concomitatum: et videt aliquam
mulierem intrantem. et qui erit rubea si dicas quod sit
meretrix ego teneor ad restitutionem: quod quod est
secretum facio publicum. Remotiuus est ut dicen
do: talis religiosus est notabilis vir: si est le
prosus. Occultatiuus est qui quod occultat bonum
alteri: qui in iuste accusat in iudicio vel extra.
Diminutiuus boni est qui aliquid laudat quod facit
multa bona. si tu dicas quod non est verum est gra
ue peccatum. Interpretatiuus vero est qui aliquid dicit
talis mulier est deuota alii: non: si est bigota
Beatus iacob dicit. Beatus est qui non offendit li
gua. Et qui in religione bene obsequata non est
aliud nisi custodia lingue satis est. Per vos
dicitur multa: viri sitet quod oia ista sint peccata
mortalia. Beatus tho. dicit. ij. ij. q. lxxij. quod
detrahendo peccat tripliciter. formaliter solum. ma
terialiter solum. formaliter et materialiter simul.
Voc dico pro eo quod multi sunt qui huiusmodi asias in
litas: quod creditur peccare mortaliter vbi non pec
cat. Primum formaliter detrahit alicui vitu
peras quod in presentia mea: et nescio malum super
eo: sed placet mihi audire: quod ego odio cum
ista detractio formaliter vocat voluntas detra
hendi. Secundo peccat quod detrahendo materialiter
quod scilicet quod recitat aliquid sicut audiuit non sub
spe diffamandi. Et istud quod est peccatum et quod
non. Voc tangit vos mulieres lubricas. Si
vidistis unam mulierem in sermone dicitur quod est su
ppa: quod huiusmodi oculos supbos et vult alias anti
cipare huiusmodi est peccatum propter iudicium suum. Et
si dixerit aliquid malum poderosum de ea tenemur
ad restitutionem. puta si dicas. ego iuvenit talis
burgenses in tali loco in presentia talis hominis. huius
cedo vos peccat mortaliter. Sed dicitur. pro nihil
posui de meo. possibile est. dico enim quod illud quod
erat secretum tu fecisti publicum. Persuadeo
igitur cuius quod non leuit loquitur et quod tarde credat:
quod vbi dicitur. Prover. x. i multiloquio peccatum non derit
Detractio materialiter et formaliter est qui quod
detrahit alicui cum voluntate diffamandi

et etiā diffamat. Et iſtud peccatū eſt. dānabi
le et execrabile. **Q** p̄ctōres q̄d erit de vita
dānabili quā dūcitis. Dep̄cemur deū q̄ det
nobis grām reparandi oīa iſta dāna et con
uertamur ad dñm dimittēdo vallē miſerie
vt aſcendam⁹ ad montē gr̄e.

I ſeria ſexta dñice quarte. xl. Ser. xliij.

ſcēde ad

me in montem et eſto ibi.
Zulitez eū de ſinu ei⁹ et
portauit in cenaculū vbi
ip̄e manebat: et poſuit ſu

per lectum ſuū: et clamauit ad dñm et dixit.
Dñe deus reuertat oro aīa pueri hui⁹ in vi
ſcera h⁹. **ij.** Regum. xvij. **I** dñi et aīe deuo
te ſi retinuisti doctrinā ſup̄ius tactā: debe
tis laborare ad placendū deo creatori v̄ſo.
Dabum⁹ heri de illo magno p̄pheta q̄ de
ſcendit de monte carmeli. et reſpitat creatō
rem q̄ deſcendit de padifio et recepit naturā
humanam in vtero b̄tē marie v̄ginis. **D**y
ſtoria hodierna ē p̄lcherrima in ſenſu lit
terali: et in ſenſu morali et in ſenſu miſtico.
dicit multa p̄ia de paſſione dñi noſtri iſu
xpi. **R**efert **g**lepla q̄ erat q̄dā p̄ba mulier
q̄ habebat vnicū filiū et egrotauit in tantū
q̄ mortuus eſt. quo mortuo iſta bona muli
er venit ad helyā qui eſt trāſtatus in padif
ſum terreſtrē. Et ibi expectabit vſq; ad t̄pa
antiſipi. dicit ergo ei mulier. Nūquid veni
ſtis p̄ ad domū meā vt deus me p̄uiat.
ego pau i domo mea et nutriui vos: quare
p̄miſtiſtis filiū meū mori: q̄re nō oraſtis de
um vt nō motereſ filius me⁹. **T**ūc helyas
venit in domū mulieris: et accepit filium et
dixit eū in cenaculū ſuū. et poſuit ſup̄ lectū
diēs. **D**ñe de⁹ obſecro vt reuertat aīa pue
ri in viſcera hui⁹. Et ſtatim aīa venit in cor
pus: et ſi⁹ ſurrexit et reddidit eū matri ſue
I Zeuate corda dñi. vellē ſcire q̄d rep̄ntat
nobis helyas: quid febris acuta: et q̄d came
ra: et quid lectus. **E**rte helyas p̄pheta qui
venit ad filiū eſt x̄p̄s q̄ de celo deſcendit in
terrā ad ſaluandū hōiem q̄ ſic erat infirm⁹
q̄ nemo erat q̄ nō eſſet obligat⁹ ad dānatio
nē eternā niſi x̄p̄s appoſuiſſet remediū. **S**y
q̄d eſt camera. habet **Z**uce. xxi. **I**pſe oſten
det vobis cenaculū magnū ſtratus. **I**n illo

cenaculo fuit fides catholica parata quam
x̄p̄s p̄p̄rio ore plantauit. et poſtq̄ natura
h̄iana fuo in tali fide plantata: x̄p̄s acce
pit puerū mortuū id eſt naturā humanā et
poſuit ſup̄ lectū. i. ſup̄ dorſū ſuū. **i.** Petri. ij.
Pctā n̄ſa ipſe p̄ralit ſuper lignū in corpore
ſuo vt p̄ctis mortui inſticeviam⁹. Et iſte
lectus fuit durus: q̄ lectus crucis q̄n pctā
poſita fuerit in corpore ſuo: tunc puer fuit
reſuſcitat⁹. et oſtū paradifi apertū ē et mi
a dei reſtaurata. **Q** p̄ctōres vbi ſunt plan
ctus vbi ſtetus vbi gr̄e quas creatori redde
re debem⁹: ſaltis habem⁹: dolore poſtq̄ vo
luit nos redimere. et pctā noſtra portare.

Preceamur vt gratiam recuperem⁹ merit
ſue digniſſime matris: p̄ſentando ſibi men
te pia. **Aue.**

Aſcende ad me in montem et. **A**lbo ſolito
mouet queſtio a magiſtris noſtris theologis
terminata a **S**coto. diſt. xix. ij. ſūdata in eū
gelo hodierno vbi dī. lazarus amicus noſ
ter mortu⁹ eſt. **U**trū hō a cōditione nature
fuerit imortal. **R̄ſū.** **E**ſt aduertēdū q̄ imor
tale dī: tripliciter.

Primo negatiue.

Secūdo priuatiue.

Tertio cōtrarie.

Q **P**rimo dō negatiue cauſa imortalitatis cui
nō p̄uenit mortalitas ſicut lapidi. **S**ecūdo
q̄ priuat mortalitatem: non tū q̄n ſibi poſſet
cōuenire ſicut hōi in ſtatu inocētie. **P**trarie
vero imortalitatis: q̄ hoc q̄ tollit imortalita
tē ponit **P**trariū mortalitatis: ſicut eſt i ſtatu
glorie. **D**oc mō dicit ſcō: q̄ **p**rim⁹ hō erat
imortalis. nō p̄ naturā: q̄ reſolubilis erat.
licet p̄ dei grām cōcurrētē cōplexione bona
innocētia adminiculāte cibo de ligno vite
et optimo fructu ligni. p̄pter peccatum au
tem effectus eſt mortalitatis hoc eſt derelict⁹
a diuino auxilio. **I** Zeuate corda oēs. quid
dicūt aīe: v̄bitatis dānari: penſatis aliq̄n
in aiabus v̄ſis. **J**am inſtat t̄p̄s et periculus
eſt in mora. **H**os ſp̄ dicūt q̄ deus miſerebit
veſtri. **S**erum eſt ſi non dicatis totum. **V**a
betis legē ciuileſ. ſi. locati et aducti. incipit
lex. **Q**ui mercedē p̄ re depoſita ſuſcipit p̄
culū fortunāq; ſuſcipere d̄: ſaliter q̄ ſi res
p̄eat ad oē intereſſe obligat. **A**d idē eſt de
cretalis. de regu. iur. in anti q̄a c. **N**on eſt ex
cuſatio paſtoris ſi lup⁹ rapiat oues cū dīli

gentē curā debeat adhibere. Dñi vos habetis ioculia. ⁊ vos mercatores qñ trāstis p vñā: vos dat̄ vicino v̄ro bougetā v̄ram i custodia: ⁊ dicit illi q̄ custodit. Custodite m̄s h̄i bñ res meas ego dabo vob decē frācos. ⁊ iste nō intendit dolū neq̄ fraudē. al̄ ita capit: postmodū supuenit fur qui furat illam querit̄ q̄s d̄z solvere. respondet imperator. Ille q̄ mercedē meā recipit d̄z recipere periculā ⁊ fortunā. ps. Aīa mea in man̄ b̄ me is semp. O peccōres de⁹ dimisit nobis vñuz pulcherrimū locale: ⁊ pulchrius totū mūdū ⁊ pmisit nobis magnā salariū si custodierimur bene locale. Est aīa nostra redēpta p̄ ciosissimo sanguine iesu xp̄i. Si pdatur p̄ pter malā custodiā nos pdemus salariū. i. beatitudinē eternā. O de⁹ meus q̄ bene de beremus custodire aīas n̄ras. Vos dñi h̄i custoditis aurū ⁊ argentū v̄rm: lapides p̄ciosos: tunicas ⁊ bona mūdana: sed heu aīnimas v̄ras relinq̄tis ire in cōfusione eternā. Volo vobis: suadere amō. non sic factatis sed custodite aīas v̄ras: vt ascendamus ad montē gr̄e. Juxta verba the. p̄reas. Ascēde ad me ⁊c.

In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Secunda virtuose ascensionis demonstratiua.

Euāgelij in sūma cōtinet duo puncta.

Primus est peccōdis detestabilis p̄ditio.

Secūdu s̄ saluatoris mirabilis cōpassio.

Prim⁹ tangit̄ ibi. iam feter.

Secūdu ibi. lacrymat⁹ est iesus.

Iste est quinquē dies veneris quadragesimae: ⁊ nūcius est passionis dñi n̄ri iesu xp̄i.

⁊ si alij p̄mi fuerunt p̄ij nūci: iste adhuc est maḡ pius. Prim⁹ nūcius fuit diligite inimicos v̄ros qd̄ corruēt illi. Mathei. xxvij.

Pater ignosce illis qz̄ nesciūt qd̄ faciūt. Secūdu fuit de pisena q̄ rep̄ntat nobis crucē cū q̄nq̄ vulnerib⁹ corp̄is xp̄i. Tertia fuit de patrefamilias q̄ misit filiū suū in iherusalē: ⁊ fuit occisus. Quarta vēit saluator ad fontē hora meridiana ⁊ fatigat⁹ sedebat sup fontē ⁊ rep̄ntabat xp̄z q̄ ascendit hora sexta sup crucē ⁊ fuit tribus horis in sua amarissima passione. Quinta dies est hodierna. Dicit ergo in euāgelio q̄ erat quidā lazarus in castello languēs bethanie. iste lazarus infirmus erat miles ⁊ habebat duas sorores. altera erat virgo scilz̄ martha ⁊ mortua est ⁊ go. Alia fuit meretrix ante cōuersionē scz̄ magd. xp̄us diligebat ambas sup oēs mulieres post matrē suaz. tpe quo lazarus erat infirm⁹ xp̄s erat p̄pe iordanē in effren. discesserat enī ab eis ⁊ fecerat se inuisibilem: qz̄ volebat ip̄m lapidare. Videntes autē iste sorores q̄ infirmitas fratris sui crescebat semp̄ dixerūt ad inuicē. Bon⁹ magister n̄r iesus xp̄s diligit fratrē nost̄r: melius est vt mittam⁹ ad eū nūciū: qd̄ ⁊ fecerit dicentes. Ecce quē amas infirmat⁹. ⁊ fuit in tali die sicut dies maris p̄terita. ⁊ dixit nūcius xp̄o. Dñe martha hospita v̄ra se cōmēdat vobis ⁊ ē multū turbata in domo sua: qz̄ lazarus frat̄ ei⁹ valde infirmat⁹. ⁊ credo q̄ tam nō est in vita. Tūc dixit xp̄s discipulis. Fratres mei lazarus⁹ amicus n̄r dormit. Hoc autē dicto discipuli credebāt q̄ veracit̄ dormiret. Et tūc apte dixit eis. Lazarus⁹ amicus n̄r mortu⁹ est: necesse ē vt eam⁹ ⁊ a sōno eriat̄ eū. Tūc dixerūt discipuli. Rabbi nūc iudei q̄rebāt te lapidare ⁊ iterū vadit illic. Dixit xp̄s. Nūquid duodeci sunt hore diei. Dixit thomas. Eam⁹ ⁊ moriamur cūz eo. quasi diceret eam⁹ qz̄ nūq̄ reuertemur. Tūc venerūt in castellū bethanie ⁊ erat ibi multi nobiles de iherusalē q̄ venerāt ad cōsolandū sorores sup morte fratris sui: ⁊ vilo xp̄o dixerūt marthe. Dñe ille magn⁹ p̄dicator: vēit. Et subito martha exiit domū ⁊ stens p̄stravit se ad pedes ei⁹: ⁊ dixit. Domie si fuisses hic frat̄ meus nō fuisset mortuus. Tūc iesus cōsolādo dixit. Filia resurget frater tu⁹. subiūxit martha. Scio q̄ resurget in nouissimo die. Dixit ei xp̄us. Ego suz resurrexerit ⁊ vita. Credis hoc? vñuz dñe. Tūc martha vocauit magdalēnā sororē suam ⁊ dixit ei. Adgr̄ adest ⁊ vocat te. Et magdalena venit ad iesuz: ⁊ sicut dicendo bona dies dixit. Dñe ⁊c. Tūc benignissim⁹ iesus infrenuit spū ⁊ dixit. vbi posuistis eū? Et mulieres stentes dixerūt. Dñe veniat̄ nobiscū ⁊ ostendem⁹ vobis locū. Et duxit eū ad sepulchrū. Et dixit illis iesus. Tollite lapides de sup monumēt. martha dixit. Dñe iā feter quadriduā⁹ est. Et dixit iesus. nūquid dixi tibi q̄ si crederis videbis mirabilia. Tūc eleuāz oculos iesus in celū dixit.

Pater mi scio qd nunq̄ reculas orōnes me
as. igit̄ vt iudei cognoscant qd ego suz fili
tuus. Rogo te vt hic lazarus mortu⁹: a mo
numento resurgat. Et infremuit iterū ⁊ di
xit alta voce cū lachrymis. Lazare veni so
ras. ⁊ exiuit ipse velatis oculis sudario ⁊ li
gatis pedib⁹ ⁊ manibus. Tunc dixit xps di
scipulis. Soluite eū ⁊ finite abire. Qd pec
catores hincūctus est apertissimis passiois
xpi. Dicit em̄ bernardus. Deus meus in ser
mone tu verbo creasti me sed nō sic merede
misti. sudasti ⁊ fleuisti. si igit̄ erim⁹ saluati
nō erit sine pena. Iste lazarus mortu⁹ qua
triduanus repp̄it nobis adā cū sua poste
ritate: qui debebat sepeliri cūz diabolis: sed
xps venit ⁊ fleuit ⁊ suscitauit euz a monu
mento fetidū. Tūc vero venit ad sepulchrū
xps qñ ductus est ad montē ⁊ ibi pendens
in cruce fleuit amare. ad. Debie. v. Cum la
chrymis ⁊ clamore valido exaudir⁹ est pro
sua reuerencia. Dicit ergo inter duos latro
nes suz ligatus p redemptione nature hu
mane: loquamur pp̄inam⁹. Lazarus habe
bar quatuor qualitates.

Primo habebat oculos velatos.

Secūdo pedes ⁊ manus ligatos.

Tertio lapidē sup tāmūlū.

Quarto erat fetidus.

Vabebat ergo primo oculos velatos per
ignorantiā.

Secūdo ligatos pedes ⁊ man⁹ p īpotētiā
ad opus meritoriuū faciendū.

Tertio lapidē erat pressus p aggrauatiōes.

Quarto fetens per indurationē ⁊ obstinati
onem.

Intelligatis o p̄ctōres nos legim⁹ i eū
gelio de trib⁹ mortuis quos xps suscitauit
Et hoc recitat de p̄nia di. ij. ca. Sicut trib⁹
gradib⁹ puenit ad p̄ctm scz suggestione de
lectatione ⁊ pensu: ita tres sūt dñe mortu
orū. vn⁹ in camera. al⁹ in porta. alius in se
pulchro quos dñs suscitauit. O popule nū
q̄ aliq̄s fuit ita mortuus sicut ille q̄ est in
p̄ctō ⁊ in piculo dānationis eterne. P̄ctōr
nō videt. Sopho. i. Ambulabūt vt ceca quia
dño peccauerūt. Vaber ligatus man⁹ ⁊ pes
des: qz nihil potest opari meritorie ad bea
titudinē eternā consequendā. erat lapidē p̄
sus: qz moles male cōsuetudinis p̄mū pec
catores adeo qd difficile surgit a p̄ctō. An iu

uenalis satyra. v. Consuetudo mali est infa
nabile vulnus. Peccator etiā est fetid⁹. An
ysa. xxxij. de cadaueribus eoz ascendit fet
or dñi. Joelis. i. Cōputruerūt iumenta in
stercore suo. Qdñ aduertatis sane qd xps
tres mortuos suscitauit. vnū iuuenē q̄ ime
diatē surrexit postq̄ fererūt teugit. ⁊ alius
in domo. si illū quē hodie resuscitauit non
ita faciliter sicut alios duos resuscitauit. p
ipso ei orauit ⁊ fleuit. Qd mūdani q̄ estis
ī p̄ctis inuoluti: si deus nō apponat manū
nūquid resurgens a p̄ctis: Si fuissetis ho
die sune mille quadringenti nonagintaq̄s
tuor anni credo qd libenter dixissetis xpo.
Dñe ego suz illa putrida ⁊ infelix peccatrix
oro qd detis mihi grām flendi p p̄ctis mes
is. Quapropt̄ bonauentura dicit. Si fons
lachrymarū egrediebatur de loco deliciarū. i.
de oculis xpi quid d̄s exire d̄ loco spurcia
rū: xps nō flebat corpus sed aīas in pecca
to existentes. Volo dicere qd grātia a deo
suā grām vt possitis a p̄ctis resurgere: a
scēdere ad montē gratie. Iuxta verba the.
preal. Ascende ad me ⁊c.

Quantū ad secundā partē. opz ascende
re ad montē grē ⁊ ascendēdo opz reparare
dāna. Dixim⁹ heri de modo detractōis. pro
ximus etiā offendit susurrādo. de quo p̄ctō
Eclesia. xxvij. Df susurro ⁊ bilinguis ma
ledictus. multos em̄ turbauit pacem habē
tes. ⁊ Leuitici. xix. Non eris criminator ne
qz susurro in populis. ⁊ Proverb. vi. Sex
sunt que odit dominus: ⁊ septimus detesta
tur anima eius: eum scilicet qui seminat in
ter fratres discordiam. sicut vnus qui dicit
domia domicella vester maritus vadit ad
vnam talem domicellaz: ⁊ facit sic: ⁊ sic vos
estis fatua si non facitis similis. Certe istō
est peccatum quod vocatur susurratio ⁊ o
s omnia ista reparare. sicut enīz scribitur. Ec
clesiasti. xli. Curam habe de bono nomie. ⁊
xij. q. i. nolo. Dicitur qd duo sunt nobis ne
cessaria: conscientia propter nos: fama pro
pter proximū. Cōter quando vado per cam
pos ad aliquam urbem vbi sunt monachi
vel canonici: et ego quero sermonem: di
cunt mihi libenter pater. Sed loquamini
contra linguas malas serpentinas et vene
nosas: quia multas habemus in ista vil
la. hoc audito ego nō quero causā quare sic

loquūtur. Sz certe credo q̄ vos estis cano-
nici in causa malarū linguarū. Quādo enīz
videt populus q̄ tenetis vnā mulierē ac si
esset vxor vestra quis eēt ille diaboli: s̄ q̄ di-
ceret q̄ bene faceretis. Similr dico de do-
micellis caudatis. r̄ de scandalis publicis:
de quib⁹ p̄t hō loqui sine pctō. Volo dice-
re q̄ aliqui cōtingit loq̄ de pctō alter⁹. Vno
modo sine pctō mortali aut veniali. Aliomō
cū pctō mortali vel veniali solū. Tertiomō
cū pctō mortali r̄ repatione. Exemplū de p̄
mo. est vnus filius bone dom⁹: q̄ venit ad do-
mū vnius mulieris: r̄cū aliqua p̄ba mulier
venit ad patrē suū dicens. Dñe filius vester
vadit ad talē domū dicatis q̄ nō frequētet
ampli⁹ ne forte consequat malū nomē. Ex-
emplū de secūdo. aliq̄s ep̄s vel abbas vēit
ad vnā domū r̄ inde sortitū est malū nomē
r̄ cōmunis fama est: q̄ ipsi inūde viuūt cū
tali muliere: tūc vna burgenſis dicit filiab⁹
suis. videatis quale nomē habuisset si iuis-
setis ad domū istā: istad nō est pctm̄. Alij s̄
modi q̄ vident habere sp̄m detractiōis: q̄
tū nō sunt mortalia sed tū venialia. Sicut
vna mulier dicit. ego nō video curatū parro-
chie nre nec talē mulierē male cōuersātes
sed q̄ sūt male fame et leuitate nolo frequē-
tare eorū societatez. Dico igif q̄ oē mortale
pctm̄ formaliter opponitur charitati. capia-
mus de publicatōe pcti secreti nullū ē mor-
tale nisi fuerit p̄tra charitatē. Jō dicit Am-
broſius. q̄ pctm̄ est p̄uaricatio legi diuine r̄
celestiū inobediētia mādatorū. Luz enī aliq̄
diffamāt h̄bo vel scripto vel p̄ libellos dif-
famatorios tales sūt grauē puniendi r̄ tes-
nent ad restitutionem: r̄ h̄m leges hūanas
sūt capite plectendi. C. de libellis famosis.
Dñi nolite neq̄ p̄ ludos vel farſas aut mo-
ralitates aliquē diffamare. Nūq̄ legim⁹ q̄
sc̄i b̄ fecerit aut psuaderit. Volo dicere q̄ si
hacten⁹ diffamastis aliq̄s: satisfacere n̄ dis-
feratis: vt intretis terrā p̄missionis.

Eadē die post prandīū. Ser. xlv.

Ascende ad

me in montem et esto ibi.
Deduc q̄ si torrentē lachry-
mas p̄ diem r̄ noctes non
des requie tibi neq̄ ta ceat

pupilla oculi tui. Tresh. ij. C. Aie deuote et
vos file si fuissetis in doctrina quaz tetigi
hodie mane debetis laborare ad placendū
creatori. Vidimus hodie dura noua passio-
nis xpi quādo venit ad domū marthe: r̄ ip-
sa r̄ magdalena occurrerūt ei dicētes. Dñe
si fuisset hic etc. Et duxerūt eū ad sepulchrū
r̄ lachrymatus est vehemēter. Vbi dicit bo-
nauentura. Si quidem pietatis r̄ dulcedis
fons vite fleuit non semel sed pluries nos-
tras fragilitates. deplorando: nūc mentis
ceccitatē: nūc cordis obstinatū deplorādo du-
riciam ad ostendendū suprēmū amorē non
solum semel sed pluries fleuit. Primo sup-
lazarū propter nimā peccatorū lazari mul-
titudines. Secūdo in die ramorū palmarū
p̄pter mentis ceccitatē. Tertio i arbore cru-
cis p̄pter obstinationē pctōrum: nihil ergo
melius o peccatores possum⁹ facere q̄ des-
ducere quasi torrētē lachrymas adeo q̄ nō
sit pupilla oculi que nō sit plēa lachrymis
¶ O pauperes meretrices nūquid post pas-
scha ibitis ad choreas r̄ ad banquetas: vide-
tis iesum in cruce pendētē. nūquid mitte-
tis ip̄m in galileā? Dicite mihi queſo si ali-
quis medicus visitat egrotum r̄ ipse medi-
cus flet nūquid esset bene freneticus r̄ insa-
nus infirmus si rideret. Christus autēz me-
dicus noster hodie fleuit in curce: r̄ tu mi-
seruma peccatrix mote freneticayiri letaris
r̄ rides r̄ descendis ad inferna. De quo enīz
seruit tibi leticia h⁹ mūdi q̄n vides q̄ xps
flet sup te. Volo igif reducere vos ad fien-
dum vitam vestras. Sunt aut lachryme in
triplici differentia. Quā sūt amare. Alie
sunt calide: alie dulcedine plene. ¶ O pau-
peres peccatores op̄s q̄ comedatis de istis
in prandio vestro sicut filij israel comede-
bant agnū cum lacte dulci r̄ amarīs lactu-
cis. In quolibet adeo q̄ motu capiebant vnā
partē agni cum vna lactuca agreſti. Petr⁹
vero postq̄ peccauit gustauit de istis quia
egressus foras fleuit amare. postq̄ enī pec-
cauit vixit. xxxij. annis r̄ nanq̄ defuerūt
sibi lachryme adeo q̄ vt dicit clemens faci-
es eius erat oīno adusta propter abundan-
tiam lachrymarum. Et si vultis habere de
istis lachrymis: habetis scire q̄ triplex est
modus habendi.
Prim⁹ est p̄ disciplinas corp⁹ affligendo.

Scds passionē xpi cogitando.

Tertius extremū iudiciū pensando.

¶ **A**lie lachryme sunt calidē sic xps fleuit sup lazariū. flebat effi ipse. p eo q̄ lazarus vocabat ad miserā. Alie sūt lachryme dulcedine plene: sic fleuit xps sup iherosolimam. q̄s dabit capiti meo fontē lachrymarū. et. capis p̄ces et matres q̄n videtis filios et filias vestras ire ad dānationē flere debetis. lachryme dulces sunt p desiderio glorie paradisi. vñ ps. Deu me q̄ incolatus meus prolongatus est. debemus ergo flere. p peccatis sic cur xps fleuit. habemus etiā ad hoc figurā de Jacob qui vt h̄ in gen. euacuauit puteum fecibus vt haberet aquas: sic etiā nos debemus de peccatis deponere oēs vagas et immundas cogitationes et inutilia desideria et maxie hoc sacro tpe qd vt facili⁹ faciamus recurramus ad beatam virginem dicendo. Ave.

¶ **A**scende ad me et. Adore psueto mouef q̄stio theologalis a mgris nris theologis tractata a Bona. in apolog. declarauit hodie sunt octo dies: q̄ ideo sum? in religiose vt opationes nostre sint meliores et magis meritorie. Etiam ita fit. declarari etiam de pfectione statū et dixi q̄ quedā s̄ opationes q̄ non arguūt precise maiorē opationem: sicut de Johāne baptista q̄ nō bibit vinum necq̄ comedit carnes et iñ xps bibit vinum et comedit carnes et ducēdo vitā eōdem habuit magis meritū q̄ Johānes. et h̄ non fuit nisi q̄ opa xpi erāt elicta a maiori charitate q̄ opa Johānis. vñ igr q̄ meritū xpi est principalius opere. Queritur cur pfectio et status sublimis nihil conferat ad meritū salutis sine exercitio virtutis in q̄ ergo est actus sublimior. Ridet Bonauc. q̄ ille actus vbi operis sublimitas est ex cellentior et vbi superne charitatis fructus est abundantior est sublimior. ¶ **E**uate corda. timetis dānari vos filie et vos mundane mulieres qd dicunt aie vestre: dicetis forte. pater nos speram⁹ ire ad paradysum vos bene dicatis. ita credimus pater eo q̄ sumus hic dedicate in religione ad seruendum deo. O benedicite filie vos a dño: benedicatis s̄ non totū. Vabetis etiā in maiori volumine ca. nō loca. xl. di. hō loca aut or

dines beatos nos faciunt atq̄ proximos deo sed bona merita nos ei iungūt aut mala distungunt. Ad hoc est lex ciuilis. C. de episcopis et clericis. incipit lex. quēq̄ mox nobilitate corā deo nō cōparabimus s̄ morum amplitudine. Audite o pauperes peccatores nō est aliquis locus tam nobilis sicut celū et iñ angeli ppter peccatum descenderunt ad infernū et in terra nō est aliquis locus tā pulcher sicut paradysus terrestris et iñ Adam fuit inde eiecctus ppter peccatum. templū Salomonis erat pulcherriū et iñ multi inde expulsi sunt et dānati. Multi fuerunt rome vbi sunt corpora sanctorum et tamen dānati sunt. pauperes filie notate bene an loca religionis et sanctorum impediūt q̄ nō sitis dānate certe nō. Judas etiā qui fuit apostolus christi propter suā auariciam dānatus est. Vos iūde culie mulieres q̄ habetis frontē latam et oñditis bonū eē q̄ habetis vñ granā lepre i fronte et alud in naso. discatis in noie iherosolimitate des dīcueres. nūquid audistis loqui de edificatione tēplozū. Postq̄ ei aliquid templū est dedicatū deo debet eē sc̄m: sic vos debetis esse sancte et immaculate s̄ p oppositū si estis male estis lupanar dyaaboli. ideo volo dicere q̄ si in sermone aut mensa aut alibi aīe vestre fuerint maculate dimittatis vallem miserie et ascendatis montē gratie. iuxta h̄ba thematis preals sumpti. Ascende ad me et.

¶ **I**n isto sermone erunt due ptes.

Prima erit passionis christi deuota meditatio.

Secunda virtuose ascensionis ostensio.

¶ **F**ilie religiose et burgen. volo vos ducere ad paradysum. Ad perueniendū necesse est q̄ habeatis baculū crucis et passionis saluatoris dñi nostri ihesu xpi in cordibus vestris infixū. Illud est lignū vite de quo si comederitis eritis saluate. Bona. in st̄mulo amoris dicit: q̄ serues et deuota meditatio passionis auget meritū anime deuote et instruit eam vt velit meditari: et si velis insequi: vadatis ad religiose bonos obseruantes q̄ se conformant passioni christi et queratis remediū contra temptatōes vestras et necessitates nō inuenietis amorem talem et p̄solationē necq̄ deuotionem

Sabbato quarte do. xl.

ad inflammandū cor ⁊ charitatē vestram q̄
sūt passio xpi. In p̄cedentibus diximus de
passione xpi ⁊ signanter de folijs arboris
crucis credo q̄ nullus vestrū est qui nō vel
let habere arborē portantē bonos fructus
⁊ adhuc magis si folia eius essent sanata.
folia passionis xpi sunt contra om̄es infir-
mitates sp̄uales. Primū sanat de rancore:
sc̄dm de auaricia, tertium de luxuria ⁊ sic
de alijs. si habeat temptationē carnis recur-
ratis ad mariā ⁊ ad filij ei⁹ passionē. Et si
sitis velati de supbia vadatis ad quartum
foliū q̄si dixit heli heli restat fructus aliqui
de hoc folio ⁊ est sitio. credo q̄ vos dñi quā
do estis in dormibus vestris nō p̄mittitis
q̄ serui vestri comedant ⁊ vos eluriatis et
tū dominus noster eluriet ⁊ sitit in cruce.
nō tedeat vos o filie ieiunare p̄ totā vitā
vestrā. xps em̄ hora sexta super crucē leua-
tus postq̄ fuit in laborē ⁊ pena per. xxiiij.
hora s dixit da mihi bibere. habebat corp⁹
vulneratū quinq; milibus plagis. cor⁹ san-
guis currebat a corpore. hēbat pedes liga-
tos in cruce et videbant esse duo fluuij cur-
rentes a pedib⁹ ⁊ manibus. tūc dixit astan-
tibus ego sum totus fractus date mihi bi-
bere. istud foliū est coloratū tribus coloribus
nigro rubeo ⁊ perseo. Rubens color ē
amor myze affectionis. niger est dolor a
mare potationis. perseus est vigor fidelis
desiderationis. de p̄rio Johā. iij. Da mihi
bibere. De sc̄do ps. in siti mea potauerunt
me aceto. De tertio Treno. iij. Ego vir vi-
dens paupertatē meā ⁊ vos dñi qui diligis
colores in isto folio erunt tres. Primo chi-
stus volebat aiām nrām saluare. Jobā. iij.
Sic deus dilexit ⁊c. vbi Bernar. O bone
ibesu aiarum nrāy pastor taces famē ⁊ de-
sidera bibere. Vodie sunt octo dies q̄ sa-
maritana venit ad fontē ⁊ quesiuit da mi-
hi bibere. quasi dicat q̄ sicut sitiens vult po-
nere potum in stomacho: sic xps desiderat
aiās nostras ponere in paradisiū. Istud
foliū habuit colorem nigrum: sc̄z dolorem
Considerate p̄cios o p̄cioses q̄m dole-
bat xps in cruce pendēs videndo matrem
mestam ⁊ tristē sub colore crucis. tristabat
etiam qz non erat q̄ teneret querelam suā
qz discipuli eo relicto fugēr. tristabat etiā
q̄ in s̄a potauerūt eum aceto. Vabe-

bat tertiā colorem p̄ eo q̄ oñdit pendens
in cruce suam intentionē: qz volebat om̄s
saluare dicens sitio. Utinā bibuli hoc con-
siderarent ⁊ mulieres que se stuphant. ego
inuito vos ad stuphas sulphureas. qd̄ exē
plum p̄ filiabus vris q̄ vident vos nudas
numqd̄ dixi vobis de sūanna q̄ in consp̄e-
ctu ancillay nolebat ofidere rymbas suas.
Volo dicere q̄ si habeatis infirmitates di-
catis xpo. domine deus da mihi hanc penā
pro tui reuerentia tolerare: ⁊ sic ascēditis
ad montē gr̄e. iuxta s̄ba t̄p̄e. p̄ assumpti.
Ascēde ad vie ⁊c.

¶ Pro secūda p̄re continuand materiam
de religione quō quis v̄z p̄ficere vide ser-
mones p̄cedētes.

¶ Sabbato quarte dominice quadra
gestime. Verbo. xlvj.

Scēde ad

me in montes ⁊ esto ibi.
Laudate celi ⁊ exultet
terra in iubilate mōtes lau-
dem: qz solatus est do-
minus pplm suū ⁊ pauperū suorum mise-
rebitur. Isa. xlix. Dñi ⁊ anime deuote si re-
tinistis doctrinā heri datam debetis cus-
rare aiās vestras ⁊ placere deo. heri ecclia
ofidebat nobis in epla ⁊ euāgelio pius nr̄-
cum passionis xpi. Velyas accepit puerū
⁊ portauit supra lectus. xps venit ad sepul-
chrum vt resuscitaret lazariū. hoc est xps
venit ad naturā humanā ⁊ fleuit p̄o pat̄is
nostris. Vodie incipit officiū passionis xpi
⁊ in vesperis cantabit. Verilla regis p̄des-
unt. Passio aut̄ xpi seruit nobis ad quattu-
or q̄ tangūt in prothematē. Primo cali-
sio est sup̄notū repatio. ¶ Laudate celi. i.
angeli. Sc̄do est nature hūane redemptio
exultet terra. Tertio est sc̄doy liberatio con-
solatus est pplm suū. Quarto est p̄ pctis
satisfactio pauperum suoy miserēbit. Hoc
etiā declarat Pau. ad Colloceph. p̄rio. ¶ Et
placuit in ipso habitare oēm plenitudinē
diuinitatis corporaliter pacificās p̄ sangui-
nē crucis ei⁹ q̄ in celoz in terra sunt. O pec-
catores si vultis saluari ponite penā: quia
xps nō saluauit nos sine pena. Per passio-
nem xpi angelozū ruina fuit repota: natu-

ra humana fuit redēpta per passionē. Christus recōsiliavit nos patri et delevit cyrogasum iniquitatis nr̄e. i. obligationē ad penam eternam. Patres etiam in limbo extiteres fuerūt liberati. de quō loquitur Isai. dicēs. ix. c. Populus q̄ ambulat in tenebris vidit lucē magnā. Doc aut factum est quādo illa xp̄i b̄ndictissima aīa descendit ad inferos. et eduxit vinctos in fortitudine de lacu ubi nō erat aqua. Zacha. ix. Similiter passio xp̄i est sanctificatio p̄ pctis. Nullus em̄ posset satisfacere p̄ pctō nisi cōcomiter mereretur passionis xp̄i. Ideo dixit Isai. Nūquid obliuiscetur m̄r filij sui. Quasi diceret q̄ mater quīs dura et crudelis sit: non potest obliuisci filij: sic nec deus obliuiscitur nostri. Reuertamini igit o pctōres ad dñm qui nos benigne expectat et vocat ad penitentia. quis impedit vos viles mulieres: q̄ nō vaditis ad deū: amplecti crucē saluatoris dicēdo lachrymōsus spiritus. Miserere mei deus fm̄ magnā et. q̄ si dubitatis ad eū accedere. Ecclia p̄ponit nobis beatissimā virginē mariā que est lux peccōr: sicut xp̄s ē lux mūdi. Dimittite excecatisimi peccatores vitā malam: q̄ n̄ estis in peccato nō estis digni videre celū. Queratis intercessores et p̄cipue b̄n̄m Joseph q̄ fuit virgo et sponsus virginis marie et nutritor xp̄i q̄ cum nutriti vltq̄ ad annū. xxx. sue etatis. Hodie festū eius colitur in ecclia. Credo q̄ post xp̄m et mariam inter ceteros dignior est quadruplici rōne.

Primo rōne electionis.

Secōdo rōne cōicationis.

Tertio rōne cōiōnis et familiaritatis.

Quarto rōne p̄funde humilitatis.

¶ Casus est patēs dñi q̄n rex vult maritare filiam suā vnicā et dilectissimā nō q̄rit vni hystrionē: sed maritū sibi p̄ueniētissimū. Sic deus h̄ns filia vnicā scz virginem mariā quā diligebat sup omnes creaturas mūdi elegit sibi Joseph i maritū. ¶ Abi dicunt doctores q̄ sicut fuit reuelatū Joseph q̄ vxor sua erat virgo: et qd̄ in ea natū erat q̄ spiritu sc̄o. Ita etiā ipsi marie q̄ sp̄s eius erat h̄go et p̄petuo volebat seruare virginitatē. Secōdo cōiōtione. Nunqd̄ vos mulieres q̄n auditis loqui de sanctis patribus: dicitis q̄ velleis esse cū eis. Certe reputā

aus est Joseph vir sanctus et felicissimus: qui tringenta annis fuit cū christo et matre eius. Tertio est cōiōne et familiaritate. Job. baptista reputat felix: q̄ tetigit xp̄m i baptismo in vertice dicēs. Nō audeo ip̄m tāgere: et q̄ ip̄m digito demonst̄rauit dicēs. Ecce agnus dei et. q̄to ergo magis Joseph q̄ ip̄m portauit de egypto et suis manibus sepe straxit. Quarto est subiectōne. Lu. ij. Et erat subditus illis. Christus em̄ marie Joseph obediebat. maior dignitas quā sciamus de Jobā. enāgelista. est q̄ xp̄s mouēs matrē suā cōmēdauit ei: quia erat virgo. Nunqd̄ etiā Joseph virgo fuit qui habuit virginē mariā in vxorē et custodiam. Volo dicere q̄ cōmendetis vos illi in orōnibus vris: q̄ maximi meriti ē ap̄d deū: et etiā cōmēdetis vos sue sp̄s cui more solito dicemus Ave.

¶ Ascende ad me et. More solito mouet questio a magistris nris theologis fundata in euan. hodie. vbi dicit. Ego sum lux mūdi. qui sequitur me nō ambulat in tenebris a Bonauentu. in. i. dist. vi. Utrum quilibet viator sub pena dānationis eterne q̄diu vixit reueatur de necessitate salutis p̄formare voluntatē suā voluntati creatoris. Rñ. Bonauen. Voluntatis create ad voluntatem diuinā triplex est p̄formitas. Primo nō sufficit p̄formitas in volito t̄m: q̄tū ad meritum. Iudei em̄ et pater cōueniebant in morte filij q̄tū ad volitū: nō tamen in volēdi: q̄ pater ex charitate et iudei ex inuidia: s; in mō volēdi tenentur q̄ volūtas est preceptiua nō autem q̄n est indicatua vt p̄ in cōsilio testet: et sic de alijs. vide doctorē in forma. ¶ Leuate corda timetis dñi nari. pater hoc sepe dicitis nobis. durus videtur q̄ tam faciler dānemur viso q̄ consolari debemus in passione dñi nostri ihu christi que nobis h̄is diebus proponitur tanq̄ precium redemptionis. bene dicitis sed nō totū. Vabatur em̄ in. l. ciuili. ff. d̄ seruuo pignori dato. l. ab eo. seruus pignori datus manumitti non potest quousq̄ creditori sit. satisfactum. In maiori volumine de penitentia distinctione secūda scribitur et sunt verba Chrysostomi. si corde peccasti corde satisfac. et si ore peccasti ore repares. si opere offendisti opere satisfac. ¶ Sci

Sabbato quarte do. xl.

tis dñi burgen. quare nō eritis saluati per
passionē iesu xpi. ponamus casum q̄ sit pe
trus qui tenetur cāpōzi cosine de medicis
in centū scutis ⁊ dedit ei vnū iocale quous
q̄ reddat ei vniuersum debitū. iste talis q̄
rit iocale suū: alius dicit da mihi pecuniaz
meam. Queritur qd̄ iuris? At rñ panuari
us debeat restituere iocale sine pecunia. di
co q̄ nō h̄m legē. O p̄cōres amen dicovo
bis: q̄ nō eribitis inde donec restituat vni
uersum debitū. viuatis ⁊ faciatis pctā sic
voletis: qm̄ nō liberabunt anime vestre a
campōze dyabolo donec solueris oia pec
cata v̄ra vsq̄ ad vltimū quadrantē. nunqd̄
eritis saluati: vos habetis hic fontē bono
rū: dicitur: ⁊ sciatis: ⁊ vos habetis mani
festos vsurarios publicos: ⁊ nō cogitat̄ ni
si congregare bona p̄palia: ⁊ non colligere
virtutes ⁊ emēdare vitam. credatis q̄ non
eritis liberi: nisi bene calculaueritis: sic di
dicit Crisostō. si corde peccasti ⁊c. Conuer
tamur ergo. iuxta verba thematis p̄eas
sumpti. Ascēde ad me in montē ⁊c.

In isto sermone erunt due p̄es.

Prima erit sacri enāgelij expositiua.

Secunda ascensionis spūalis demonstra
tiua.

Quo enāgelij continet duo.

Primo virtuosam cōuersationē ibi. qui seq̄
tur me.

Secō dānatā testificationē ibi. tu d̄ teipso
testimoniū perhibes. Eleuetis spūs v̄ros
o aīe denote: hodie incipit passio saluatoris
dñi nostri iesu xpi ⁊ ego hodie incipiam et
deducā per istam ebdomadā passionē dñi
nostri iesu xpi: ⁊ in die pasceus reincipiaz.
dies crastina vocatur dominica de passiōe.
audi iustis heri xpm̄ sentē ⁊ infremuit: nō
solum semel: s̄ bis. sed qd̄ sibi donatū est p̄
retributione ps. Odio me habuerūt graj:
⁊ odiū pro dilectione mea. Jō conq̄rit d̄ iu
dets dices p̄ ps. Retribuebāt mihi malū p̄
bonis: ⁊ odiū p̄ dilectione mea tot ⁊ tanta
bona feci inter eos: ⁊ sequimini me ad mor
tem. Qñ em̄ iudei viderūt lazaru suscita
tum aliqui iuerūt ad p̄icipes sacerdotum
p̄ bonū desiderū: dicētes q̄ xpo fiebat ma
gna iniuria: ⁊ alij inuidēdo venerūt ad sy
nagogā dicētes. Dñi noua sunt. ⁊ q̄: vidi
mus lazaru qui fuit baro: tribus diebus in mo

numēto: ⁊ scitis q̄ mortuus fuit: nos scimus
p̄ vero q̄ viuit. Hoc audito collegerūt bo
die philiū scribe ⁊ pharisei: ad sciendū qd̄ fi
endū eēt de xpo dicētes. Quid facim? si di
mittimus eū totus mūd? conuertet ad ip
sum. Dixit cayphas. Expediat vt moriatur
vnus sine tota gens pereat. Et xps fugit ite
rum tali die vsq̄ ad effren ⁊ effrē ad se
ptem leucas de h̄rlm ⁊ stetit illuc vsq̄ ad
sabbatū. Ideo incipit hodie ecclia passionē
Vide ergo aīa deuota solationē ⁊ retribu
tionē q̄ fuit xpo factā. Dicit enāgeliz. Ego
sum lux mūdi q̄ seq̄tur me nō abulat in te
nebris. i. nō erit dānatus. Sacrilegis ⁊ ma
lis viris odiosa est sc̄tias: sicut m̄tis oca
lis odiosa est lux. sic erat de iudeis. Ideo di
xerunt. Tu testimoniū perhibes de teipso: te
stimoniū tuū nō est verum. Et tūc xpo di
scellit ab eis: q̄ iudei non erant digni ipm̄
audire. Quo ibitis vos dñi burgen: cruis
ne in crastino oīm sc̄dōrū hinc ad quinq̄ an
nos: quo ibit ista tota societas: certe ignota
tur. sequimur igit̄ xpm̄ qui est vera lux mūdi
di ⁊ hoc.

Primo p̄pter mirabile p̄ductionē.

Secō p̄pter inseparabilem vniōnē.

Tertio p̄pter efficacē opationē.

Quo d̄ primo sapie septimo. Candor est lux
cis eterne ⁊ speculū sine macula. De secun
do iohānis. iij. Ego in p̄re ⁊ p̄ me est. De
tertio eccliaſtici. xxij. Oculi dñi lucidiores
sup̄ soles. ⁊ Prouer. xv. In oī loco oculi do
mini p̄tēplatur bonos ⁊ malos. Primo lu
men celi est pulchrū. vñ Basil? oīm creatu
rarū insensibilū lux est clarissima: q̄ ē de
sup̄iorib? ⁊ de inferiorib? trāſſerit ad sup̄io
ra. Jō xps q̄tū ad diuinitatē est ymago: et
fecit nos ad ymaginē suā. Secō lumē pro
ducit a sole ⁊ nō ſeparatur. sic xps descēdēs
a patre in vterū m̄ginis: non reliq̄t pater
nam maiestātē. vñ Aug. sup̄ Joh. Terrena
vegetās ⁊ sup̄iora nō relinq̄ns. Videatis
vos dñi q̄ scribitis v̄ris amatorib?. si vul
tis scribere illud qd̄ scribitis: manet in corde
⁊ diffunditur ad vos: sic xps māsit in cor
de. i. in essentia diuina: s̄ nō poteram? vi
dere nisi cū p̄p̄ro h̄mānitatē cū appuit nos
bis. Tertio est lux p̄ efficacē opationē: sicut
lux facit fructificare terrā suam inſuēptis
⁊ virtute: sic xps per aspectū suū in oīab?

nostris infundit bonū spūs sc̄i. Quando vos dñi ambulans de nocte debetis sequi lumen tede. sic debetis sequi xp̄m qui ē verū r̄ū lumen. i. ad Tymotheū. i. Finis precepti est charitas de corde puro et sc̄ia bona et fide non ficta. Tria ibi notantur.

Primo seruare se a malo.

Secundo virtuose operari.

Tertio pati flagella.

De primo p̄ie Petri. ij. Peccatū nō fecit nec inuentus est dolus in ore eius. De secundo Johā. xxiij. Et cognoscat mundus: q̄ diligo patrē. De tertio ps. Ego autē i flagella paratus sum. a inuēture em̄ suay sc̄z ad horā in qua fuit in cruce habuit volūtam exponendi corpus suū ad penas p̄ nostra redēptiōe. Vos dñi burghē. si vult saluari: oꝝ q̄ caueatis a pctō. quot sunt ex vobis qui vadunt p̄ angliā. Dic nobis Johā. nes euāgelista qui nunq̄ mēturis qd̄ tibi videt. Johā. iij. Lux venit in mūdum et dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ lucē. Nūquid vos dñi nobiles facitis p̄ntiam? Job nemo viuens mūdō? a forde nec infans vni us diei. sunt ne multi qui faciāt bona opa ps. Oēs declinauerunt simul inutiles facti sunt nō est qui faciat bonū: non est vsq̄ ad vñū. Sunt ne multi qui delicias huius mundi nō curant? certe pauci. Sapi. ij. Nolite frimur bonis: nō sit pratum qd̄ non p̄transseat luxuria nostra: p̄uideatis ergo de aiabus vestris o pctōres aut dānabimini. Qualem vitā ducāt nūc dñi sacerdotes habetis mulieres in domo vestra. faciō forū in ecclā. estis vos mūdi dñi presbyteri: oēs certe declinauerūt. Quale remediū habeatis cor dimitte di pctā sequimini xp̄s vt introducat vos in montē gratie. iuxta s̄ba thematis p̄assumpti. Ascende ad me in montē. r. c.

Quantū ad sc̄dam partē vultis saluari. si vultis intrare paradisum oꝝ restituere alienū et reparare dānūm corporis et aīe: et etiā oīa op̄z reparare. Restat venire ad dānū tpale.

Et p̄ declaratiōe di. Sco. Sicut p̄ntiam necessariū est h̄e voluntatē firmā abstinēdi a pctō. sic etiā q̄ntū ad aīam op̄z q̄ habeat firmū p̄positū repandi alienū q̄ p̄rio pctō reddere alienū. lz videat p̄ceptū affirmatiū: iū nō detinere alienū est p̄ceptū negati

nū obligando ad sp̄ et p̄ sp̄. sicut tenens adulterā nō est capax alicui p̄tis p̄ntie: sic o timēs alienū si habeat facultatē reddendi. Audiatis: istud s̄bā dirigat ad vos dñi of ficiarij: ego cito vos ad iudiciū dei misi manū ponatis. qñ vultis q̄ reddam? scandas lum. Dñs iacob? p̄r ne vos absolueret. vos venitis ad p̄fessioēz dicēdo mea culpa mea culpa: dicēdo ego feci scādālū r. c. Ego dico q̄ nō d̄z dare b̄ndictionē nisi mittat ex et dimittat Math. viij. Nolite sc̄m dare canib? et si dñs iacob? det suā b̄ndictionē deus dabit illi maledictionē dicēte spū sc̄o. Malachie. ij. Maledicā b̄ndictionib? v̄ris Vos h̄eris adulteros et adulteras qd̄ q̄ti die datis corp? xp̄i et p̄manēt in malicia. Xps dicebat discipulis. Nolite sc̄m dare canib? nō dicebat de canib? lz de pctōribus. Canis est peior bestia toti mūdi: q̄ reuersus ad vomitū iterū comedit. sic infans ē pctō: q̄ diu stat in pctō: nec etiā mulierib? cōibus: vtputa meretricib? sic nō debeo tales a pctō absolueret si p̄manere volunt: sic illos q̄ retinēt alienū. Sco. di. q̄ aliq̄ non debem? statū reddere: et h̄ potissime qñ non possum? sine magno nri p̄iudicio: et tūc sufficit volūtas restituendi loco et tpe. vbi tñ adest locus et oportunitas et facultas: qz h̄ in antiq̄s ex de restitūde spoliatoꝝ. c. Sespe pigrit. q̄ nō multū int̄est quoad piculū aīe iuste detinere ac invadere alienū. Dico ergo. q̄ nullomō debet retinere qd̄ sc̄itis i iuste obtinere. Sz dicet p̄r. Ego h̄eo vnam domū quā nescio mihi puenire aut p̄tinere nunq̄d sufficit q̄ restituā in testamēto. dico q̄ nō. qz d̄r. Eccl. xiiij. Qui sibi nequam est cui bonus erit? Dico q̄ si ires ad indulgētias rome et faceres tāta bona sic ē possibile et nō reddideris qñ oportunitatē h̄uis sit: lz tu dicas in testamēto q̄ restituat hoc nō defendet qñ dānaberis etiā si fueris cōfessus nisi tūpe reddas q̄ntūq̄ volūtatē habueris. Estis hic dñi iusticiarij. Quid vñū casum in qdā ecclā vbi p̄dicabā et tergerā eos vsq̄ ad sanguinē: cū pcurator et iudex exirēt eccliam. Dixit iudex pcurator. Si redderem? oīa scobe nō remanerēt in domib? nris: ego nō reddā op̄z manutere statū. ad oēs dyabolos stat? Satis

Domínica de passione.

quid dtingit post octo dies mortu⁹ est iudex. hoc dico p vobis q nuncq⁹ delocatis leones neq⁹ euacuatis scáda. vos nesci⁹ si viuetis v⁹q⁹ ad pascha. Id⁹ dico oib⁹ po natis manú ad corrigendú defect⁹ vestros & sic intrabitis terrá promissionis.

¶ Dñica de passione, Sermo. xlvij.

Ascende ad

me in montem & esto ibi. Christ⁹ exñs pontifex su turor⁹ honoru⁹ pamp⁹ & pfectius tabernaculu⁹ nō manu factū. i. nō hui⁹ creationi. sñe⁹ p sanguinē hircor⁹ aut vitulor⁹: sed p propriam sanguinē introiuit semel in sancta eter na redēptione inuēta. Ad Heb. ix. ¶ Domini & aie deuote vos venistis hodie ad audiendū aliqd⁹ p salute a⁹az vestra⁹. Sancta mater ecclia volēs ostēdere mediū p qd⁹ speramus saluari & ad p⁹sciam dei rep⁹st⁹at nobis benedictissimā xp̄i passionē: & p⁹mo in principio misse & in matutinis tacet gloria p⁹ri: qz sicut heri dixim⁹ in retributō nem lachrymar⁹ qz xp̄s sup lazara⁹ effudit: heri p⁹slitū congregauerūt vt cū morti trade rent. s⁹z dicentis o popule deuote p⁹ ad quid seruit passio dñi n⁹si iesu xp̄i. Rñdet Pau. primo qz xp̄s p passionē sibi meruit gl⁹iam. Secūdo gl⁹iam. & tertio nobis gl⁹iam. Prima vtilitas tāg⁹if cū d⁹r. xp̄s assistēs pontifex. Scda cū d⁹r. mūdauit p sanguinē suum. Tertia cū d⁹r. repromissionē accipiat eterne hereditatis. Ecclia hodie vocat xp̄m prela tū. xp̄s assistēs pōntifex. ideo dicit q⁹ introiuit in tabernaculū nō manu factū qd⁹ ē nobilius q⁹ tabernaculū. Ad ysa. d⁹r. aūt pōntifex quasi pōntē faciēs. qñ aliq⁹ vult transire ripariā & reperit pontem facilliter transit: sinaut⁹ o⁹ q⁹ expectet. añ xp̄i passionem nos eramus in portu maris: qz iste mūd⁹ vocat mare p similitudinē: & vt facili⁹ possē mōs trāsire mare & venire ad portū. i. gl⁹iaz xp̄s fecit seipm⁹ pontē: dedit meritum sue passionis in hac vita mortali. pōntifex autē ad b⁹ q⁹ bñ & honeste offerat sacrificiū in tēplo op⁹z q⁹ habeat indumēta necessaria ad celebrādū. Scdo mitrā. Tertio cambucaz. Quarto cirothecas. Quinto annulū cū sa

phiro. sic xp̄s pontifex maxim⁹ sñ ordinē. Ad elchisedech ad offerendū magnū sacrificiū videlz magnā missam habuit p⁹io in dumēta. habuit mitrā de spinis. cābucā. i. crucē. capā qñ fuit indut⁹ tunica purpurea cirothecas qñ habuit man⁹ pforatas. san dalia qñ fuit pos⁹t in cruce. & habuit pōntificalē ab o⁹ p⁹ee qñ cor⁹z & gineuētiēs de vtero & gnis fuit reispum sanguine: & totū cor⁹z eius flagellatū flagellis: adeo q⁹ totū cor⁹z fuit plenu⁹ sanguie. tūc inquit Pau. itroiuit in celū pp⁹ tria. P⁹io vt ad patre p nobis orōem faceret generalē. Scdo vt p ipm⁹ o p⁹ctis possē⁹ mūdari. si em⁹ p sanguinē vitulor⁹ aut hircor⁹ iudei mūdab⁹ant: q⁹romagis p sanguinē iesu xp̄i. in lege em⁹ Ad ysa. qñ aliq⁹ tangeb⁹at mortuū erat immūdus. xv. dieb⁹ & nō intrabat tem plū nisi p⁹us fuisset aspersus sanguine vitu li. hoc di. Pau. q⁹ sanguis xp̄i mūd⁹at a peccatis. id⁹ Apoca. i. dicit. Dilexit nos & lauit nos a p⁹ctis n⁹ris in sanguie suo. nos tetigit ram⁹ morticiū videlz vestes immūdas. i. p⁹ctū mortale: id⁹ necesse erat mūdari p sanguinē xp̄i. Tertio p passionē xp̄i gloriā p⁹ radit habebim⁹ nisi impediam⁹. vultis ire in paradisum. O p⁹ctōses nō est aliū datū nisi si passio xp̄i q⁹ seclusa aie v⁹e ibant vel ad dānationē eternā vel ad lymbū. Eolo dice re postq⁹ p nobis passus ē xp̄s sicut rep⁹st⁹at ecclia qñ dicit. Herilla regis p⁹deat. agite p⁹nam. hui⁹ em⁹ sunt dies in q⁹b⁹ xp̄us tot labores: tot tormēta passus est. p nobis v⁹ q⁹ ad durissimā mortē: qre ista rememora⁹ri debem⁹. Et aūt hoc facere possim⁹ ad vit ginē gl⁹iosam recurrem⁹ dicēdo. Ave.

¶ Ascende ad me &c. Ad ore solito mouet questio theologalis fundata in euangelio vbi d⁹r. Quis ex vobis arguet me de p⁹ctō: termiata p mgros n⁹ros theologos & signā ter p Bona. di. xxi. term. Et nū xp̄s in q⁹ntū hō potuerit peccare. & dicit q⁹ xp̄s in q⁹ntū hō est impeccabil⁹ pp⁹ triplicē rōem. P⁹ia ppter plenitudinē grē q⁹ pformauit liberū arbitriū & pformabat volūtati diuine adeo q⁹ nō poterat fieri in maluz. Scda ppter p⁹sumationē gl⁹ie: qz sic beati nō p⁹nt peccare in patria: qz sunt in grā pfirmat⁹: sic anis ma xp̄i erat bñ in supiori portōe in p⁹mo instanti sue pceptionis. Tertia id⁹ pp⁹ vni

onē nature humane ad diuinū suppositū. sicut ei deus peccare nō pōt: sic natura hu- mana vnica deo. **Beatus Thoma. in. iij. dist. xij.** supaddit quartā: q̄ xps nō potuit peccare s̄m q̄ hō: q̄ xps erat regula viator̄: & b̄tōrū. & regula d̄s s̄p esse inobligabilis: q̄ las- tomus sine r̄ia est os sine medula. **Quæ- stione corda v̄ra: timetis dānari: restituitis alienis: reparastis mala: Estis hic antique meretrices scripte i libro dyaboli.** p̄posui- stis ne corrigere vitas vestras. **Rogo has beatis pietatem de vobis p̄s.** Nunquā legi- stis in legēda b̄ti Bernard. q̄ post mortē ap- paruit cuidā religioso clareuallē. qui q̄si- uit ab eo si hoies saluarent cū magna dif- ficultate. Et v̄rā essent tam pauci saluati q̄ dānati aut paucores. **R̄spondit Bernard.** Frater charissime p̄uadco tibi q̄ labores ad saluandū aiā tuam: qm̄ eo die quo ante tribunal summi iudicis sui vocatus tri- ginta q̄ntz milia oberūt: de q̄bns tantum tres saluati sunt: scz ego & quidā heremita & q̄dam mercator: q̄ nundū est in paradiso s̄z in purgatorio. Alij oēs eternaliter sunt dā- nati. **Quo p̄cōres nō timetis dānari: vos nō estis q̄ndecim milia.** multi t̄h erūt devo- bis q̄ dānabunt. xps hodie vocatur ponti- fex: op̄s sibi obedire vel dānari. **Dabes tex- tum extra de maiortate & obediētia capi. si quis.** Si q̄s n̄ obedierit ep̄o excoicet. **Ad h̄ est etiā lex ciui. ff. ad legē iulīā maiestatis l. iij.** Et b̄t̄s Pau. **Ueb. xij.** Obedite pre- positis v̄ris. **Quæ casus est patens dñi mei.** Rex est nunc in bello & in piculo mortis. vnus capitaneus q̄ potest iuuare reges su- git cum suis subditis: qd̄ de illo fiet. **Domini mei legiste nunquā ille morte plectendus est tanq̄ proditor & reus criminis lese maies- tatis.** Hos vidistis aliqui regem Ludoui. si ipse nūc videret & mādaret oibz princi- pibz cōparerent infra octo dies sub pe- na capitis: est aliq̄s maliac duri capitis q̄ diceret q̄ nō cōparebit. **Certe talis s̄m les- gē mouet.** **Verinā deus nō faciat nobis sic. ps.** **Increpasti superbos maledicti q̄ decli- nant a mādatis tuis. Eccl. xli.** **Et vobis vi- ri impij qui dereliquistis legē altissimi: q̄ si nati fueritis in maledictione nascemini: et si mortui fueritis in maledictione erit pars v̄ra.** **Quo p̄cōres si ex defectu nō obediēdi**

regi quis moriatur: & q̄ plato nō obedit exco- municat: qd̄ de illis q̄ nunq̄ obediūt deo & prinue seruūt dyabolo. **Volo dicere sicut bono iure q̄ nō obediunt ep̄o excoicant: sic etiam bono iure dānabūt q̄ nō obediunt deo.** **Obediam? ergo plato xpo: dimittam? pctā vt habeam? nostre hereditatis partē.** iuxta s̄ba the. **passampi.** **Ascende ad me in montem &c.**

In isto sermone erunt due pres.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Secunda virtuose ascensionis sp̄ialis des- monstratiua.

Quæ prima ps duo continet.

Primo innocentis saluatoris veritatē ho- centis & notat ibi. q̄s ex vobis.

Secundo malignitatē iudeorū que nota- tur ibi. nonne bene dicimus nos quia des- monium habes.

Quæ secunda o mulieres deuote q̄ dies ē ho- die. **Certe est dies dñica passionis: igr̄ op̄s incipere mysteriū passionis ab hystoria laz- zari q̄ b̄ Job. xi.** **Ex eo tpe postq̄ xps resu- scitauit lazari collegērit p̄ncipes p̄siliū & p̄ sniam illius p̄siliū fuit dictū q̄ xps po- neref. ad mortē sine vocata p̄te sine cogni- ta causa p̄termissio ordine iuris.** **Deu durā sniam & p̄ditissimos p̄siliarios & indices.** **xps fugit in effren v̄s q̄ ad sabbatū palma- rū.** **Latitū est ei q̄ntz fugere ab aduersarijs.** **Et istud mysteriū rep̄stat in matutinis s̄- r̄sionis vbi d̄r.** **In primo ē tribulatio mea q̄ moriar: & ab oibz ero derelicta.** **Ad istud p̄positū est euāgelīū hodiernū.** **Pr̄o ohidē do xpi innocentis ad repellēdū iudeorū ini- quā sniam.** **Ubi d̄r. Grego.** **P̄sate māstues tudinē saluatoris.** **Relaxare pctā venerat & t̄h dicebat.** **Quis er vobis arguet me de pctō. ac si diceret p̄plo pleno malicia q̄s di- cet q̄ ego vnq̄ peccavi.** **Dicit Ambro.** **sup b̄ti immaculati: & recitat. iij. q. vij. ca. iudicet.** **Judicet de errore alieno q̄ in se nō h̄s qd̄ cō- dēnet: iō nob̄ p̄dicatoibz nō credit: q̄ n̄ h̄e- mus in opibz q̄ docem.** **Id̄ dicebat xps q̄ q̄ ex deo ē s̄ba dei audit pp̄t̄ca vos nō au- dit: q̄ ex deo n̄ estis.** **S̄m logicos ois p̄na ē bona in q̄ ex opposito p̄ntis iserf oppositū ahtis.** **sic ē in p̄na xpi. b. Greg. di. q̄ audiē- tes s̄bū dei s̄t i q̄duplici dñia.** **qdā s̄t q̄ cor- palr s̄t audiē s̄t illi q̄ vadūt ad dissolutōes**

Dñica de passione. Ser. xlvij.

ad ludos: ad lupanaria. De quib⁹ ps. Oem
escam abhominata est aia eoz ⁊ appropin
quauerūt vsq; ad portas mortis. Signus
est euidentē eterne dānati onis. Alij odiunt
verbū dei sed nō retinēt in corde nec habēt
saporem. Isti sunt filii infirmis audienti
bus pceptum medicorū: ⁊ nō obediēt⁹. Di
cit Arist. ij. Ethic. Quid pdest infirmo q̄
medicus ad eū veniat ⁊ p̄diat ei⁹ ordina
tiones si nihil facit. Dico q̄ parum audiui
tis q̄ debetis dimittere blasphemias. et
vos dñi iusticiarij debetis punire scanda
la publica. Et vos p̄byteri qđ xpi est non
d; dari meretricibus publicis. Eos audis
tis saq; cor palr: s; ex corde disponēdo nihil
Zertij veniūt ad sermonē ⁊ placet eis audi
re ⁊ sicut ⁊ captiūt aliqd in corde: s; quādo
sunt extra recedit sermo ⁊ istud nō sufficit.
Quarti vero sunt qđ audiūt in corde bono
⁊ sunt parati ponere ad executionē: ideo ex
deo estis si verba dei hoc modo audis. Nol
istius ciuitatis caute vobis: ne dicatur de
vobis qđ xps dixit de iudeis. Al̄athei. ij.
He tibi bethsaida. q; si in tyro ⁊ sidone facte
fuisent strutes que i te facte fuerūt: penitē
tiam egissent in cinere ⁊ alio: verū tamen
dico vobis q̄ in die iudicij remissi⁹ erit pec
catum iudeoz q̄ vrm. Eos dñi habetis p̄
dicaciones: doctinas: habetis iusticiā am
plissimā nō corrigitis vos. Al̄aledictio di
at xps erit sup vos. Parisius aliqñ diceba
tur fons sapie: fons iusticie: fons p̄scientie
sed hodie est fons iniquitatis iniusticie ⁊ to
tius deceptionis. corrigite iḡ vos: caueat
ne maledictio dñi cadat super capita v̄ra.
Videntes ergo iudei q̄ nō poterāt preua
lere aduersus xpm verbis voluerūt recur
rere ad iniurias. sicut inter disputātes. dis
perunt ergo. nōne hñ dicimus nos qđ des
mōmū habes. Bona. in tractatu de passio
ne dicit. Attende o pctō: q̄ pfecta dilectio
q̄ stupēda dignatio saluatoris. talis ac tā
ta maiestas p tot ⁊ tantas penas hūiliare
se voluit ⁊ ad tanta ludibria. O pctōres qđ
deterius pōt dici filio dei q̄ q̄ dyabolum
h; in corpore: certe nihil. Tūc dixit eis xps
Abraham pater v̄r voluit me videre: vidit
⁊ gauisus est. Et tūc iudei sustulerunt la
pides v̄racerent in eū. Et tunc discessit ab
eis ⁊ fecit se inuisibilem ⁊ fugit in effrem.

Dicatis dñi sunt aliqui vestrū qui vellent
lapidare xpm. Credo q̄ nō. Audite illd. ij.
Regū. xvi. Semel cum David ascenderet
montē oliueti: ⁊ fugeret a facie Absalō pe
dibus nudis: capite discoopto. Semel pro
iiciebat lapides p̄ra David dicēs. Ascēde
vir belial: vir sanguinū. David iste est xps
dñs noster contra quē Semel. i. populū
xpianoz p̄iicit lapides qñ mortaliē peccat
Tot em lapides contra eū p̄iicimus quot
pctā mortalia cōmittimus. Ideo Gregori⁹
dicit. qđ iudei in xpi corpore iecerunt lapid
des. Hoc xpiani faciūt mortaliter peccādo
Deu pctōres vos facitis adhuc cum mori
si esset passibilis ⁊ heret sicut flebat david.
Volo dicere pensetis ea q̄ xps passus est:
ponatis oīa in pectore vestro: precamini eū
per meritū sue sanctissime passionis vt vos
bis pctā vestra dimittat vt hereditatē pro
missam habeatis. iuxta verba thematis p̄
assumpti. Ascēde ad me in montē ⁊.
Quantū ad secundā p̄ez. Op̄s figere pe
dē in quo tabernaculo: op̄s restituere alie
num vel dānari. Id dicit papa (saluo iure
alieno) vadatis si vultis ad papā ⁊ clame
tis in iam gembus flexis dabit vobis: sed
saluo iure alieno. Op̄s ergo videre qđ debe
tis restituere ⁊ cui. Credo q̄ habuistis iras
indulgentioꝝ p̄dicatoꝝ qđ potius debēt dis
ci frustratores: ⁊ eritis saluari. Et sacerdo
tes qñ venitis ad eos ⁊ dicitis q̄ estis fuz
rati aliqñ mgr̄is vestris dicunt q̄ facias
tis dicere missas. p̄ mgr̄o. xiiij. q. v. ca. noli
te dī. non est putandū elemosynā qñ datur
de alieno: imo est mactare filius in p̄spectu
p̄ris: vt dī Eccli. xxxij. Nolite opprimere
viduas aut paupes: ⁊ tu tollis alienū iniu
ste ⁊ scis cui p̄miseris: si daret em de auro q̄
tum posset intrare istā eccliam nunq̄ pos
ses saluari nisi restituas illi cui debes. est
em simile te facite elemosynas de reb⁹ ali
nis: sicut de illo qđ mactat filiū in p̄ntia pa
tris. Sco. di. xvj. quarti. q. ij. dicit qđ dānus
reparari d; illi cui tenens aut heredit⁹. ⁊
si illis nō potes: q; non cognoscis in p̄s
vsus distribuere os. Tho. ij. q. dat vnā disti
ctōez. Quedā sunt qđ licite acq̄sita s̄t. illa re
tineri p̄nt. Alia acq̄runt illicitē: q; modus
acq̄rēdi est illicit⁹: s; illo qđ acq̄runt sunt li
cita puta de meretricio. Alia s̄t illicitē acq̄

sita et modus acq̄rendi est illicitus sicut res
h̄ic p̄ ludū: et ista debet p̄uerti in elemosy-
nas. Vide ibi sūmas et doctores. q̄ vero ac-
quirūt p̄ meretriciū dñi i elemosyas di-
stribat si p̄dā poterat dare. si nō si poterat
dare sicut religiosi d̄z restitui monasterio.
Sec̄do q̄ d̄z alienū restitui. R̄ndet zachē.
si quē d̄fraudauit restituo. nō dicit restitūā i
futuro: sed dicit restituo q̄duplū. nec dicit
differā s̄ restituo. Nūquid sūt aliq̄ in ista ci-
uitate q̄ detinent alienū? intelligi b̄i vos li-
bent. auditis vnā parabolā audiat̄ istā ve-
ritatē. credo q̄ nullus est i quocūq̄ statu sit
q̄n h̄eat aliqd̄ de alieno. tāgāi singulos sta-
tus: vadatis p̄ oēs vicos istī ciuitatī. Est h̄
apothecari? aliq̄s? Dabētis vnā bonā dro-
gā? Quidā bon? vir de vilagio mor? pieta-
tis vxoris venit parisiū ad medicū famatū
et dicit. Dñe venio ad vos. q̄ noua sūt. vxor
mea infirma est vsq̄ ad mortē: ecce vrinaz.
R̄ndet medicus. Tu ibis ad talē apotecariū
et q̄res illi talē drogāz. Iste vir oblitus est
nomē droge. et dixit apotecario. ego que-
ro aliqd̄ p̄ sanitate vxoris mee. Dixit apo-
thecari. vis tu habere icantū nescio aliqd̄.
dat sibi incaustus p̄ sanitate vxoris illius
hoīs. Q̄ quot deceptōes sūt: quot etiā mi-
xtiones vinorū cū aqua. Et vos q̄ v̄dēt p̄
nos nō vultis apponere p̄nū in luce vt nō
videat̄ defectus. vos faciū pacta cū sutorib?
et medicis cū apothecariis. et sic decipiū pau-
peres: capiat̄ ad faciēdū tunicas et capitiū
p̄ vxore v̄ra. Erat q̄dā bon? vir piūus q̄ di-
scurrat p̄ oēs domos ciuitatī ad videndū si
posset inuenire vnā vnciā eq̄tatis et fidelitatī
venit ad vnū aurifabriū dixit ille q̄ nō erat
calus suus. deinde venit ad hospitiā: q̄ siue-
r̄t sibi si vellet hospitari. nō dixit ip̄e: s̄ q̄ro eq̄-
tatē. dixerūt nō est calus n̄r: nos miscem?
aquā et alia multa facim?. Discurre p̄ omēs
stat? cū isto rustico et nūq̄ poteris inuenire
eq̄tatē s̄ infimitatē deceptōis. Q̄ pctōres
audite Osee. iij. c. dicētē. Nō ē v̄itas nō est
m̄ia in t̄ra m̄daciū hōicidii adulteriū iun-
dauct̄ p̄p̄ h̄ lugebit terra. et vos famuli et
ancille estis fideles m̄gr̄is v̄ris q̄ v̄itis em-
ptū carnes vel pisces de sex albis retinetis
vnū vel duos. videte q̄to t̄pe p̄nuastis.
et tūc restituaris s̄m qd̄ videbit̄ sūma ascen-
dere. Et vos filij q̄ accipitis bona de domo

parris et matris ad meretricanduz et ad lu-
denduz restituaris. Volo suadere oibus vt
restituaris vt ascendere valeatis ad mons-
tem gate.

¶ Feria secūda dñice de passiōe. Ser. xlvij

Scēde ad

me in montem et esto ibi
Rex ninive surrexit de
folio suo et abiecit vestimē-
tū suū a se et idut?

est sacco et sedit in cinere. Ione. ij. Q̄ dñi et
aīe deuote si tenuistis doctrinā hesternam
debetis laborare p̄ salute v̄ra. Dicit paul?
Christ? venit tanq̄ p̄ntifer. ad faciendū p̄-
tes nō sufficit habere pontes: s̄ opz habere
modū intrādī. Dystoria eplē est pulcherrī-
ma s̄m v̄rūq̄ sensū. Deus locut? est vni p̄-
phete q̄ vocat̄ Jonas dicēs. Vade ad ciui-
tatē ninive q̄ est multo maior q̄ parisiū.
Tres em̄ dies req̄rebant ad circūcūdūz eā
Jonas venit de p̄cepto dei et introuit per
portā p̄ncipaliores et clamore valido dixit.
Adhuc q̄draginta dies et nimue subuertet̄.
hoc audiēs totus mūdus veniebat ad fen-
stras ad audiendū verbū. et verbum puenit
ad aures regis q̄ p̄pheta venerat q̄ clama-
bat p̄ vicos adhuc q̄draginta tc. Vocat̄
ens rex surrexit de folio et deposuit vestem
regalē et sedit in cinere et induit ciliciū et se-
cit. p̄clamare q̄ oēs senes iuniores et bestie
facerēt p̄ tres dies p̄niaz et ieiunarēt: et pla-
catus est dñs et in m̄ia respexit illos. ¶ Ze-
uate corda v̄ra o pctōres. v̄tinā habere-
m? talē p̄phētā q̄ sic incitaret nos ad p̄niam.
dubito ne verbū xp̄i qd̄ dixit iudeis cadat
supra capita v̄ra. Luce. xi. Viri ninuite sur-
gent in iudicio et condēnabūt vos: q̄ nō vultis
facere p̄niam. Ipe v̄tas non p̄dicauit
eis qd̄ est p̄niam mortale nec p̄cepta: sed dixit
moziem et dānabimunt: et p̄niam egert̄.
¶ Pctōres si vultis saluari faciatis peni-
tentā sicut rex ninive. vbi quartuor notat̄.
Primo pcti derelictio q̄ surrexit de folio.
Secundo vetustevite depō ibi. deposuit tu-
nicam.

Tertio austeritatis assumptio. induus est
sacco.

Quarto cordis hūiliatio. sedit in cinere.

Se. ij. do. de passione.

¶ De primo. ysaie. liij. Consurge cōsurge in duere fortitudine tua syon induere vestimentis glorie tue. De secundo. Paulus ad Collocen. iij. Expoliātes vos veterē hoīez cū actib⁹ suis. De tertio. Job. xvij. In amaritudinib⁹ morat oculus meus. De quarto ps. Afflictus sū ⁊ hūiliat⁹ suz nimis rugie bā a genuz cordis mei. **¶** De popule si vuls tis saluari. Jonas dicebat. adhuc q̄dragin ta dies ⁊ nimie subvertet. Dic sūt aliq̄ qui forte nō erūt ante octo dies: sed erūt dānati. Jō abluite pctā: exuite vestē veterē pcti: induim⁹ ciliā deponētes delectatōes sa tuas. assumite humilitatē in cinere. Semp eris dño placuit oō hūmilis: vt dī Judith. ij. Ista est via qua itur ad pontē passionis iesu xpi. Et igit̄ facili⁹ accedam⁹ ad pontē p meritū brē virgis sibi p̄ntabim⁹. Rue.

¶ Ascēde ad me ⁊c. Adote solito mouet que rō theologal⁹ fundata in euāgelio hodie nobis dī q̄ xps erat in templo ⁊ dixit. Si q̄s sitit veniat ad me. fermiata p magistros nostros. ⁊ signāter p alexandrū de hāllis i tertia parte sāmē. Utrū cuiuslibz ad grām se disponētū de⁹ debeat grām dare de necessitate. Dicit ille doctor q̄ duplex ē necessitas quedā est coactōnis. alia ē imutabilitatis. Necessitas coactōis ē q̄n violent⁹ q̄s necesse sitat ⁊ cogit ad aliqd̄ agendū. ⁊ tali necessitate null⁹ cogit a diuina maiestate. nec econtra. diuina maiestas nō necessitat⁹: nō enim cogit de⁹ alicui dare grām. Alia ē imutabilitatis. ⁊ est dispositio h̄m quā de⁹ disposuit ⁊ ordinauit se aliqd̄ facturū. ⁊ tali necessitate deus necessitat⁹ dare alicui se disponētū grām. Jō dicit euāgelis: si q̄s sitit veniat ⁊ bibat: qz sine dubio tali necessitate deus est parat⁹ grām pferre. **¶** Venate corda vstra. timef dānari: Dixi vobis heri asperuz verbū ⁊ satis durū: q̄ de trib⁹ milibus psonis solū fuerūt tres saluati. Dicetis forte. p̄ xps ingressus ē heri tabernaculuz ad orādū p nobis: nāquid sufficit. Dico q̄ nō daberis leges ciuilem. C. de pbatōnib⁹. l. Nec naturales. ad hoc em̄ q̄ ples aliqua censat libera nō sufficit nobilitas p̄ris: sed requirit q̄ mat sit libera. qz p̄nceps pōt suscipere ples de serua. ⁊ parē sp̄ sequit̄ venitem. Daberis etiā decretū. de p̄na dist. i. ⁊ sunt verba h̄ero. Ecclesia xpi est non ha

bens maculā neqz rogā aut aliqd̄ istiusmodi. Nam pctōr aliqua sorde maculatus de ecclesia xpi appellari non d̄y nec xpo subiectus dici. licet videatur de ecclesia esse nūcior: nō tamen merito. Audite me o pctōres si xps veniret iterū in mundū: ⁊ tantū itep. pateret pro dānatis q̄rum semel passus ē de potētia ordinata nō posset eos facere liberos: nec a dānatione eterna liberare. ⁊ tātum dico de illis qui sunt in pctō mortali. **¶** Zer dicit q̄ nō sufficit vni filio q̄ sit a seruitute liber qz p̄ eius est liber: sed opz q̄ veniter q̄ eū portauit sit liber: qz aliter nō pōt liberari a seruitute. qz p̄nceps pōt habere filiū de filia subiecta seruituti. Creator n̄ ē multū nobis: dedit meritū sui sacratissime passiois: ⁊ q̄tū in eo fuit sc̄ nos liberos. Si q̄ volum⁹ oio eē liberi ois q̄ mat n̄ra sit libera. tūc eiz aia n̄ra ē liba q̄n facit volūtātē dei. **¶** **¶** Mat. xij. Quicūqz fecerit voluntates p̄ris mei q̄ in celis. qz ip̄e mens frater ⁊ soror ⁊ mat̄ est. **¶** Sigitur aia virtuosa q̄nē qz facit voluntatē dei est oio libera: per opz postū vero est serua si nō faciat voluntatē. **¶** Volo suadere vt dimittat̄ peccata ⁊ ascēdatis ad montē gratie. **¶** Iuxta verba the. p̄ assum. Ascende ad me ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due partes. Prima erit sacri euāgelij expositio. Secunda virtuose ascensionis ostensio. **¶** Quantum ad p̄nā partē duo tangūtur. Primo periculosa demonū citatio ibi. misserunt scribe. Secūdo diuine dignatōis p̄funda p̄descētio ibi. in die aut̄ festo clamabat iesus si q̄s sitit ⁊c.

¶ Dicatis mihi pctōres in tpe sumus nūc. dico q̄ nūc est temp⁹ meditatiō passionis. habetis hodie in p̄ncipio misse. miserere mihi dñe q̄m cōculcauit me hō. xps tota ista ebdomada erat in fuga in medio deserti cū discipul⁹ suis ⁊ dicebat. Misere mei q̄m tribulor q̄m infurrexerūt multi bellantes aduersus me. Et tunc pharisei ⁊ scribe miserunt suos suos ⁊ ministros vt apphēderēt eū. **¶** **¶** Vic dicit augu. Quō apphēderūt eū nolentē. Ideo qz nolbat xpus apphēdī nō apphēderūt eū. dixit eis. Ad huc modicā vobiscā suz. quo ego ibo vos nō me inuenietis. Dixit ergo ipi quo ibis: **¶** Respō

dit. queretis me et non inuenietis. Et in magno die festiuitatis clamabat. Si quis sitit ueniat ad me et bibat. uolens dare aquam uitae uolentibus habere. Hoc autem dicebat de spiritu quem accepturi erant credentes in eum. Reuersi sunt armigeri qui uenerat ad capiendum eum et dixerunt scribis et pharisaeis. Parcatis nobis: quia non adduximus eum et nunquam locutus est hominibus sicut ipse loquitur. etiam si fuissetis non habuissetis animum bibendi nec comedendi pro dulcedine uerborum eius. **¶** De peccatoribus istud euangelium recitat nobis unum de periculis mortis christi. Debetis scire quod scribae et pharisaei uoluerunt capere eum sepe. Primo in uerbo. **Math. xxij.** Magister scimus quia uerax es etc. et sequitur. Licet census dari caesari an non? Secundo de iniusticiis et muliere deprehensa in adulterio. **Joh. viij.** Tertio in inueniente ab herode quando fugit in egyptum. Quarto in deserto. Sed que reus forasisset qui sunt illi qui christum uolunt capere. Dico quod sunt seruitores diaboli. scribae ergo et pharisaei qui mittunt seruos ad capiendum iesum christum sunt demones mittentes malos ad decipiendum simplices. Nota hic de macchabellis. **Apoc. xij.** Serpens antiquus qui uocabatur diabolus et sathanas seducit uniuersum orbem. habet triplicem modum capiendi peccatores: et secundum hoc tripliciter nomen nomen. Primo in irascibili. et secundum hoc uocatur serpens. **Gen. iij.** Erat enim callidus inter omnia animalia. Secundo in occupabili. et secundum hoc uocatur sathanas. **1. Pe. v.** Debent estote et uigilate quia aduersarius uester diabolus tanquam leo rugiens etc. Tertio in rationabili. et secundum hoc uocatur diabolus deorsum fluxus secundum remigium. Quicquid dicit glossa de sancta trinitate et fide catholica super uerbo diabolus: que dicit quod diabolus dicitur a dyabolo est duo et uolus uolunt quasi faciens duos uolus de corpore et anima. Inter peccatores quidam capiuntur per ignorantiam per serpentes sicut qui ponunt se ad audiendum confessiones et nesciunt quid faciunt. Deum quod graue periculum. Alii capiuntur per sathanas. et sunt illi qui negant et blasphemant deum sicut uxor uidens maritum qui manum tenet aliam mulierem dicit. diabolus imponet eos mala mores contingat eis. quidam capiuntur per diabolum qui deorsum mittitur: et

sunt illi qui se dant luxurie uanitati et alio spectibus. Quot sunt qui isto modo capiuntur a diabolo: quale remedium. De peccatoribus redemptor dicitur. Si quis sitit etc. Clamat autem quattuor modis.

Primo per pulsum.

Secundo per uerbum.

Tertio per uisum.

Quarto per signum: de quibus uisum est superius.

¶ Sed nunc uocat nos clamore.

Primo per affectionem.

Secundo per comminationem.

Tertio per sternam inspirationem.

¶ De primo. **Luce. xiiij.** Erat in plateis et uicos circuitis: et quoscumque inueniens cecorum claudos compellebat intrare. De secundo. **Prover. viij.** Sapientia clamat in plateis et dat uocem suam. De tertio. **Joh. iij.** Spiritus ubi uult spirat et uocem eius audis etc. **¶** De peccatoribus si sumus uocati non plagamur nos de deo. Si esset aliquid peccatorum qui commisit crimine lese maiestatis et rex diceret. charissime quare mihi ueniisti et peccatorum tuorum tibi renuntia. Certe si non peccator ueniati non plagamur nos de deo. Si esset aliquid peccatorum qui commisit crimine lese maiestatis et rex diceret. charissime quare mihi ueniisti et peccatorum tuorum tibi renuntia. Certe si non peccator ueniati non plagamur nos de deo.

¶ Christus dominus noster clamat et dicit peccatoribus qui uere proditores sunt. **Math. xi.** Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam uos. Nihil quid rex ostendit maiores amorem peccatorum quam christus peccatoribus. Nos peccatores debemus ipsum rogare et ipse uocat nos. Primum per affectionem quod in infirmitate cadit: aut in paupertate uocat eum et tunc cognoscit peccata innumera que ipse commisit. **ps.** Multiplicate sunt iniquitates eorum postea accelerauerunt. **¶** De comminatione uocat nos christus. Tertio per miracula: per predicationem. Quid quod impedit quod non uertamur? Et uos miserrime filie diaboli uertimini et uos secreta meretricis qui facit peiora publici in uina quiritate uolo suadere ut audiat uocem iesu christi clamantis. qui sitit ueniat ad me. Ueniat ergo ad christum ut hereditate nobis promissa habeamus.

¶ Juxta the. Ascende ad me in monte etc.

¶ Quantu ad secundam partem. uos peccatores si uultis ascendere ad montem gratie oportet restituere ablata uel irremediabiliter danari. Et inter alia opera restituere ablata per furtum. de quo tria per nunc dicam.

Primo qualiter prohibetur.

Secundo quod varie committitur.

Tertio qualiter reparatur.

Se. iij. do. de passione.

¶ De primo Augu. tractas illud decalogi. no furtu facies dicit. Nomic furti ois contra ctio rei aliene inuito dno furtu est. ps. Pro icisti sermões meos retro: sū si videbas fure currebas cū eo: ⁊ cū adulteris portionēs tuā ponebas. Hoc dicit augu. qd furtus triplicem effectū hz.

Primo iusticiā repellit.

Secūdo charitatē destruit.

Tertio finē peruertit.

¶ Quo ad p̄mū iusticiā dat vnicuiqz quod suū est. Instituta d iusticiā ⁊ iure. Iusticiā est p̄stans ⁊ p̄petua voluntas vnicuiqz tri buēs qd suū est: qd charitatē destruat ps. i. Jobā. iij. Qui hūent substantiā mūdi hui⁹ ⁊ vident fratrem suū necessitatē habere: quō charitas dei manet i eo: Si ḡ charitas que dat p̄p̄ta nō manet: quō manebit in illo qd rapit aliena: qd finē puertat dicit Paulus ad Heb̄. v. Ois auar⁹ nō hz hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei. **¶** Legit qd dā hēbat vias bolū in cozpe ⁊ fuit duct⁹ ad quēdā sanctū patrē sicut est b̄ndict⁹ de quo ecclia fac maḡnū festū. credo qd nō ducebat tales vitā sicut faciūt religiosi hodierni: qd cū affigerēt a tentatōe p̄ccat se nudū int̄ spinas. Cum aut̄ demoniac⁹ eēt oblat⁹ illi sc̄o viro iter rogauit eū quō vocaret. R̄hidit diabol⁹ nō sp̄z solus sed sum⁹ tres.

Ego p̄mus vocor claude os.

Secūdus vocat claude cor.

Tertius claude archā.

¶ Prim⁹ claude cor ne pctōz audiendo sermōnē disponat se ad puertendū: ⁊ si aliqui i tendat cōuertī dicēs. p̄fitebor: loci⁹ me⁹ venit ⁊ claudit sibi os. tū p̄fiteberis i pascha habes adhuc sac̄ t̄p̄is. si interī p̄fiteat ⁊ velit satisfacere: venit tert⁹ ⁊ dicit qd si satisfaciat bona deficiēt sibi ⁊ nō poterit manū tenere suū statū. Multi sūt ḡ qui penitēt ⁊ p̄fiteat: ⁊ satisfaciēdo h̄nt bur̄sas clausās. s; si volūt p̄seq̄ b̄ritudinē oz restituere vel dā mari. Est autē triplex furtū in ḡnē.

Primū est p̄sidentie.

Secūdum est doctrine.

Tertū est substantie aliene.

¶ Istis modis cōmittit furtū in ḡnē. De primo. Jo. x. Qui nō irat p̄ ostiū in ouile ouis n̄z ille ē fur ⁊ latro. De sc̄do. ad Ro. ij. Qui p̄dicat nō furendus furaris. De tertio. ps.

Si videbas fure currebas cū eo. Et p̄mo bico de illis qd intrāt p̄sidentia nō p̄ ostiū sicut ep̄i ⁊ dñi plamētī qd nō eligunt nec possunt. ⁊ dñi in plamētī qd emittit officia. Est et furtus doctrine qd est ablatio rei aliene. hz multos ḡdus. xij. q. v. ca. Si qd iuenisti ⁊ nō reddidisti rapuisti. Opz reddere sine minutione. t̄m d̄na est de thesauro repto in cāpo aut i muro qd iuenit ⁊ ignorat iuicibilis cui⁹ est medietas? ē illi⁹ cui⁹ ē terra ⁊ alia illi⁹ qd iuenit. qm̄ iuenit is cui p̄merit debz tūc illi restitui. si nō iuenit illū cui p̄riet de tur p̄ deo. Aliud ē furtū in reb⁹ accomodatīs sicut vna mulier dat in vadiū cingulūz aut aliqd si vadiū sibi afferat aliqd seruitūz opz diminueret sūmā pp̄ vsū. s; qd de illis qd capiūt ⁊ comedūt pecunias sup̄ priata ⁊ vineas ⁊ capiūt fruct⁹. De h̄ alias dicit. s; dicit aliqd p̄scriptionē ip̄i possident. extra de p̄scriptionib⁹. c. vigilati. Dico qd vbi ad esset h̄a p̄scriptio verū ē. sed possessor male fidei nulle tpe p̄scribit. de re. iu. li. vi. Quis tenuerit p̄ centū ānos. Aliud ē furtū illorū qd tenēt terras quas rōe dñi capiūt a rusticis. ⁊ h̄ faciūt dñi iusticiarij vt habeāt maiores copias auri a suis subditis. Medici dicit qd aurū ē magne virtutis. O q̄ta virt⁹ est i auro cui oia obediūt: ide cozruptōes: interdū iniusticie ⁊ aliq̄i traditōes. O pctōres sures audite Paulū ad Ep̄he. iij. Qui forasit iā nō iuref. magis aut̄ laborat manib⁹ suis vt hēat. vñ tribuat necessitatē patiētū. Laucat sibi qd alienū rapiūt a quibet latere: reddat qd iniuste tenetis vt ascendatis ad montes gratie.

¶ Feria. iij. dñice de passione. Ser. xlij.

Scende ad

me in montem et esto ibi. Daniel serue dei tolle p̄p̄tū diuz qd misit tibi de⁹. Daniel. xij. Dñi si tenuisti doctrinā heri tactā debet laborare ad agēdū p̄niam. audimisti quō rex ninive dimisit vestes regias: ⁊ egit p̄nias ⁊ de⁹ ē placatus. Hodie pp̄dit pia hystoria ⁊ pulchra i vtroqz sensu. **¶** Fuit qdā bon⁹ p̄p̄eta daniel nomie qd destruxerat ydola babilonie. Ip̄i ingrati venerūt ad regem ⁊ dixerunt

Dñe rex da nobis danielē qui destruxit ydolum bel. et interfecit dracones. Erat autē bel ydolum qđ credebatur esse deū. erat etiā vnus draco qđ deuorabat homines. Dixerunt regi. da nobis pphetā aut occidem? te. vt autē vidit rex dedit eis danielē: quē apprehensū miserūt in lacū vbi erant leones septē quis bus quotidie dabatur duo corpora et due onēs et duobus dieb? nihil dederūt eis vt citius eum deuorarent: qui tñ ad simbriam suam tanq̄mansueti sederunt: et mansit ibi per sex dies. Eo tpe erat quidā ppheta nomine abacuch in india: qui portabat cibos messorib?. Et ecce vox ad eū de celo. serprandū qđ habes in babiloniaz danieli qđ est in lacu leonū. Dixit abacuch. Dñe babilonia nō vidi et lacū nescio. Angel? euz per capillos subito cepit et israynū q̄rtuz hore dixit vsqz ad speluncā leonū: et qñ fuit itra dixit danieli. Serue dei da mel tolle prandū qđ misit tibi de?. Dixit daniel. eū recordatus es mei dñe gratias ago tibi. et tñ cepit angelus et reportauit abacuch in iudeam. Post paucos dies rex babilonis apedia vit se supra foues et videns danielē viuū dixit. Pereant oēs qui psequuntur danielē et nō timent deū suū et extracto inde danielē et inclusit accusatores ibi quos leones subito deuorauerūt. qđ sibi vult popule istud Nos sum? in tpe passionis xpi. quid ē bel. quid daniel qđ abacuch. Daniel est xps bel est vetustas seu iniquitas seu pctm qđ xpus destruxit in. xxxiij. annis. Rex babilonie est plyatus cui dixerūt iudei. Si hūc dimittis et. et fuit posit? inter leones in arbore crucis scz inf duos latrones et nō passus ē hm diuinitatē: sed solū hm humanitatē qz habuit tanta tormenta qđ vix excogitari p̄t. Abacuch. i. portio superior portauit ei prandū. i. gaudiū de merito passionis. Tūc daniel surrexit de lacu qñ in die resurrectionis resurrexit. Adozalit autē p̄t aliter etponi qđ daniel est quilibet hō iust? qđ ponit inter leones qbus danf duo corpora. i. pctā publicā et secreta. et due onēs. i. corp? et aīa qbus tpe exponit tentationib? dyaboli qđ deuorant eos. s; duo mittit abacuch. i. angelos cū p̄dicio diuine solationis. Pctōres opz p̄cari deuz qđ mittat abacuch vt portz nob prandū qđ est corpus xpi. sed quis dispōit

illum cibū: Dico qđ deus. quis comedit seruus qui seru? dy destruxere ydola. i. pctā vt autē facilius fiat dicem?. Aue. Ascende ad me et. Adore consueto mouetur questio a magis nostris theologi sunt data in euāgelio vbi dicit qđ xps venit in galileam et volebat ampli? ire in iherusalem qz iudei volebant ipm interficere Bonauentura in. iij. dist. v. q̄rit. vtrū in xpo hm humanitatē esset timor. Res. Apls dicit ad vobz. ij. qđ decebat xpm p oīa fratrib? simulari absqz pctō nō solū ergo accepit nostram humanitatē sed etiā defectus. vnde dicit Bonauentura qđ defect? sunt in triplici dñā. qđdam sūt culpabiles aut ad culpā iducētes sic fomes pcti et ignorātia: et tales nō fuerūt in xpo. Alij sunt defectus pticulares sicut egritudines lepra gibositas claudicatio et cecitas. vide de hoc in bñd Tho. iij. parte. q. xiiij. Alij penales generales sicut fames calor frigiditas dolor. isti fuerūt in xpo et in nobis sunt: sed alio mō in xpo et alio mō in nobis qz in nobis obnubilant vsuū rōnis nō aut in xpo in qđ sp̄ stetit vigor rōis. defectus vero pticulares vt egritudines nullo modo fuerunt in xpo. Venate corda vsa. ti metis dānari vos iusticiam nō deponitis leones de ciuitate. mod? est aliquarū patriarū qđ qui furatus est q̄ncqz solidos debz suspendi q̄vero magis ius est qđ magis punitiō. Toroz flagelluz paribulū et ignis dñt facere rōnem de istis. Vos nō vultis corrigi. Chri? passus est p nobis. Non erit defectus nisi i nobis: si nō saluemur. Veri dixi qđ xps clamauit dicēs. Si quis sitit veniat ad me et bibat. Dicitis forte p̄ nō credimus qđ deus sit ita rigorosus. Audite de cretalē extra de iure iurādo. ca. puenit. Si quis fidē aut iuramētū dederit alicui et tōcui iuramentū p̄stitit fidem nō seruat fidē sibi seruare nō tenetur. Idem habetur. Cō pactis. l. cū pponas. frāgenti fidē fides frāgatuz eidē si fides fuerit iuramēto vallata est seruanda. Dicatis dñi habetis iocalia et vaditis ad pegrinandū deus nouit qđ facitis. dicitis p̄ ego nō habeo iocalia tñ ego volo habere vna; cathenā aureā et dixi cui dā mercatori qđ iuit lagdunū qđ deferret mihi vnam et ego darē sibi. xx. scuta. mercator venit die sabbati et portat cathenam et di

Se. iij. do. de passione.

xit. dñs detis mihi illa. xx. scara. mulier dis
cit date mihi cathenā & postmodū ego das
ho: & nō h̄y vñū denariū q̄ro vobis an mer
catoz teneatur ei dare cathenā: dico q̄ non.
Matth. xij. Simile est regnū celoz hōi ne
gociatozi q̄renti bonas margaritas. credo
q̄ nemo est ex vobis q̄ nō iudicet q̄ q̄tum
cūq; iurauerit non tenet ei. vñā mercator
paradisi non faciat hoc. Luce. xij. Et vos si
miles hoibus expectantib; dñm suū quan
do reuertat a nuptijs. deus pmisit vob; vñā
pulchra margarētā. i. padisum & vos expe
ctatis qñ veniet in hora mortis vultis eas
habere opz q̄ ematis. abijt & vendidit oia q̄
habuit. vos domicelle virginitas ē vna pul
chra solutio ad soluendū. seruetis virgini
tate & vos diuites facietis elemosynā. Di
co q̄ si nō habeatis tales pecunias nunq̄
poteritis habere padisum nisi diabol; det
vobis. volo dicere q̄ non expectem; labore
mus ad habenduz denarios ad emendum
margaritaz: & ille qui passus est p nobis si
in virtutibus nos exerceam; dabit nobis
virtutē vt transcam; desertus & camus ad
montē gratie. Juxta verba the. preaf. Ascē
de ad me in montē &c.

In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Secunda virtuose ascensionis demonstra
tiua.

Prima adhuc continet duo.

Primū mūdialium contēptus & despectio.

Ascendite ad diē festū. ego nō ascendā.

Secūdo spūaliū amplexus & psequutio. ip
se aut ascendit in occulto.

¶ Venate corda dñi nūc recolif passio xp̄i:
nūc est tps scendi. Bonauētura in medita
tione de passioē q̄ incipit vt possit in q̄libet
cū oibus scis scire q̄ sit lōgitudō &c. diē po
ne inqt̄ amaritudines & dirige cor tuū & at
tende cui; est ymago hec & subscriptio. vide
q̄ lata & q̄ pfūda sit dilectio xp̄i tui & su
limis. videas illū q̄ passus ē q̄tra passus ē.
videas pfundissimum amorem; quē ad nos
habuit quātas amaritudines i vita sua su
stinuit. Euāgelij loquit de labore ei; q̄ su
git iesus in galileā & nolebat ampli; in ius
dea ambulare q̄ iudei volebāt eū ponere
ad mortē. Ano die cū fiebat festū in februa
rio pentes venerūt ad eū & dixerūt. ostende

te in synagoga: videntes iudei q̄ nō vene
rat dicebāt. vbi ē ille & murmur erat. alij di
cebāt bonus ē. Alij dicebāt credo q̄ mihi se
psequūtur eū mihi nostri scribe & pharisei.
Alij dicebāt in veritate nescio qd est h̄. fini
to quasi festo venit occulte ad docendū ple
bē in hierusalē & h̄ fecit vsq; in diē qua dbe
bat pari. hic dicit Aug. sup Jo. q̄ est sp̄ vñ
le fugere piculum. hic signif dno festa mota
lit. ad p̄mā festū nō vulvenire ad aliud ve
nit secreto qñ vos mūdani nō curatis nisi
viuere in hoc mūdo: & diatis q̄ deus tenes
at padisuz suū. de q̄bus Job. xxi. Ducit i bo
nis dies suos. tenet tipanū & cyrbārā gau
dēt ad sonitū organi & in p̄cto ad inferna
descendūt. Nec est gl̄a mūdi. Sapie. ij. Ne
nite coronem; nos rosis nō sit prātū qd nō
ptransgat luxuria nra. O pctōres nūc facti
festū & post hāc vitā facietis vigiliā. de qui
bus xp̄s. Luce. vi. Ne vobis q̄ ridetis quia
flebitis vos. videtis q̄ qñ aliq̄s est in exilio
siue in carcere & est cert; q̄ iuste lucrat; est
mortē. & scit q̄ nō dabit ei libertas: si essent
oēs tympanistris mūdi credo q̄ nō letaret
vñ ps. Sup flumina babilōtis illic sedim;
& fleuim; dū recordaremur tui syō. nūq̄d il
le q̄ expectat sniam iudicis aut tortorē suū
in tali piculo sicut ille q̄ est in pctō mortali
q̄ est in piculo dānationis eterne. Augu. in
soliloquijs dicit. ceteros & mileses & repli
catis vicib; mortē eternā merui. & si ille o
pctōres q̄ postq̄ fuit xp̄ian; nūq̄ fregit re
ligionē xp̄ianā nec peccauit mortali; dicit
q̄ toties meruit mortē eternā: qd debet fas
cere q̄ estis inuoluri pctis; dicat; facta; festa
sicut placet. habetis caudas & cathenas: et
vos ribaldi vada; ad lupanar. ad festū vñm
nō venit rpe. ego iuro vos ad om̄s diabo
los. Aliud ē festū in quo venit xp̄s in secre
to. de q̄ salomon Proverb. viij. Delicie mee
esse cū filijs hoim. & Luce. v. Leui fecit con
uiuū magnū in domo sua. Dom; marth. est
puritas cōscie. Quādo em̄ marth; audiuit
xp̄m venientē ipse q̄ fuerat auarus malus
atq; vsurari; excoziabat pplm; dimisit oia
dicens. dñe libēter dabo vobis prandium.
vbi dicit bernardus in sermone si q̄ras quo
sp̄s ille veritatis ingrediat; nō est colora
tus vt videat; nō sonorus vt audiat;. Quo
mō ergo cognoscitis vos q̄ deus ē vobiscū

ex emendatōe defectuū vestroz. dicit Ber. quādo sentio q̄ delector in auditōe verbi diuini aut mihi placet loq̄ de deo. & q̄si habeo displicentiā de malo & desidero saluari cetera vilescūt: sol⁹ creator delectat. Sic deuore si possētis inuenire vos in isto cōmūio dicerētis q̄ illud cōmūio vobis nullum. Emendat⁹ igit̄ vitā vestrā vt possit̄ edere de ligno vite in monte gē. Juxta ver. the. p̄sal. Ascende ad me in montem &c.

Quantū ad secundā partē. opz reddere alieni. Scotus dicit q̄ q̄cūq̄ vere: aut inuoluntariē: aut p̄uatiue alius dānicauerit opz restituere. extra de iuris & dāno dato. c. si culpa. Qui occasione dāni dat dānū dedisse videt̄. Inter eos q̄ faciūt maius dānū alteri sunt vsuarij. Restat ergo de vsura. vide qd est quōd cōmūit: & q̄lter tales tenentur ad restitutionē, videbim⁹ ḡ tria.

Primo quid est.

Secūdo q̄ varia sit.

Tertio q̄ detestabilis sit.

De p̄mo habetis decretū. xliij. q. liij. ca. pleniq̄ & sūt verba ambrosij. Vsura ē quicquid accidit mutui ex intentione: hoc est p̄ctū ex actu vsurae forte vsura est. si q̄ritis q̄ varie cōmittitur vsura. dico q̄ q̄si iestimabilis: tū formalis sit in accomodatione & q̄si in omni p̄tractu. Sz q̄ritis q̄ sit detestabilis. Dico p̄mo q̄ est detestabilis in t̄p̄alibus. Secūdo in corp̄alib⁹. tertio in eternis & sp̄ialibus. Volo dicere si vultis saluari opz restituere vsuras. Est autē vsura quādo cūq̄ quis p̄stat mutuū p̄p̄ qd̄ spectat aliqd̄ quecūq̄ sit mercantia. sicut p̄cto decem & volo recuz̄ p̄re duocē. Istud qd̄ vsura forte recipitur dz̄ restitui si assit facultas. Dabetis vsura nos in ista ciuitate. Vos habetis lombardos hic. & credo q̄ sunt aliq̄ deteriorēs eis. Si q̄rerētis quōd mōdis cōmittit̄. Dico q̄ sūt tam varij & taz palliat̄ sub vmbra societatis & mercantie: pignorationis: & emptionis. & nūc breuit̄ in oibus contractibus inuenitur potētia vsura. exempli gratia. Est vnus q̄ indiget pecunijs venit ad vnā banquā p̄stetis mihi. x. scuta quia indigeo pecunia. dicit alius volo sz dabit̄ mihi duo scuta q̄a interim possē vnū pecunijs meis: hoc opoz tet restituere aut dānari. Alio modo sit p̄p̄or eam dando pignus quādo recipiēs

consequit̄ fructus pignoris aut ypothece tenetur computare fructū in sortem. Aliut̄ est vsurarius. est vn⁹ homo de vilagio qui debet soluere talias: debet dare decem fr̄as cos & non habeo nisi vnū par vacarum ad nutriendū filios meos: tamē habeo vnū p̄ctū quod dabo vobis vsq̄ ad temp⁹ solutionis & sic tenet p̄ctum per duos ānos & in fine alter restituit sibi decē fr̄acos dico q̄ dz̄ computare fruct⁹ in sortē. ca. conque stus extra de vsuris. dicit mercator ego habeo conscientia non capiā p̄ctū in ypothe cā sed emā. dicit paup̄ dñe nō possūm vendere qz̄ de illo habeo nutrire filios meos. bene dicit mercator dabo tibi tempus in quo poteris redimere dū volueris capere inde fruct⁹ est ne p̄ctū: dicatis pater. istud est du bisi per legē moysi & si venditur ad t̄ps per legē nostram p̄t̄ em̄ etiā naturaliter sicut enutriendo cōmuniter. sicut emitur res ita q̄ qui emit manuū op̄ vendens rehabeat suam possessionē: tunc nō opz restituere. dicit Raymund⁹ & p̄ cū hostien. in sūma & asseran⁹: sed sepe fit q̄ talis emēs hz̄ tanta bona q̄ nō curat de hereditate s̄ solū de fructi bus: tunc talis tenet̄ ad restitutionē. sz ille qui nō intēdit fraudē s̄ solū licito cōtractu emit nō tenet̄ restituere. Alius casus ē. vos habetis mercantiā quā vendistis sic si ego vendo vnū scutū vel vnā penā auri venit hō qui nō habet argentū & accipiet p̄ maiorē p̄cio hoc est vsura. Alius casus est quādo ille qui p̄stat pecuniā ponit se in tuto & ille qui capit ponitur in periculo. sicut ille li qui emūt bladū in herba & capiūt in tam paruo p̄cio q̄ nūq̄ fuit tā parui p̄cij. & vos domicelle dico q̄ est vsurarij sivos p̄ctū. Quero vobis cuius officij est maritus vester si sit. vsurarius & sibi consentitis estis i. crimie participes. dicetis deo gratias pater nunq̄ fecit vsuram. sed quero nunquid accepistis aliquando ab aliquo domino vnā nam cathenam aut vnūm locale ad hoc vt maritus vester expediret aliquem. certe illud est peius q̄ vsura. similiter accepistis aliquando vsura redditus vestros vnaz̄ stem loquitur de vsurarijs. Job trigesimo. Qui me comedunt non dormiunt. lubi⁹ & cus non semper est in sua miseria nec gulosus in gula: sed avarus et vsurarius sem-

Fe. iij. de passione.

per sunt in ysura siue comedat siue dormi-
ant in tantū q̄ vix faciūt penitentiā. si velit
cōfiteri nunq̄ venient ad hoīem doctū sed
ignarū. Cum talis venit ad mortē videns
se habere plures filios cōtempnit restitue-
te Prouer. xviij. P̄dō: cū in pfundū pecca-
torū venerit contēpnit. maledicti q̄ nō red-
dunt alienū. Suadeo igit̄ vt restituitis vt
tandē veniatis ad terrā desiderabile.

¶ Feria quarta dñice de passioe. Ser. l.

Ascende ad

me in montem et esto ibi.

Reges meas custodite. E-
go enim sum dñs deus ves-
ter. Zeniti. ix. ¶ Dñi si te
nuistis doctrinā heri tactā debetis labora-
re ad saluandū aīas. audiuistis cōuiniū qđ
preparuit dñs hīs q̄ sunt in bono statu qui
sūt inuitati ad sacramentū altaris. epla pre-
sens p̄cordat cū illa l̄ p̄ma facie videat̄ tā-
gere dolores xp̄i sed allegorice pōt applica-
ri. locut̄ ē ergo dñs de⁹ creator filijs israel
nō facietis furtū nō homicidiū nec calūpni-
am nec opprimat̄ violent̄: sed iuste iudica-
te nō cōtra deū et rōem. nolite a iusticia de-
clinare p̄pter timorē s̄z huate legē meā: qz
ego sum dñs. allegorice hic tāḡit passio xp̄i
qñ xp̄s phibeat furtū. missus est enim ad
mortē p̄pter furtū qđ fecit iudas. Defende-
bat homicidiū q̄ xp̄s nō poneret ad mor-
tē. Defendebat iniusticiā ne xp̄s iniuste in-
dicaret. Dixit ergo: ponatis penā: nō cōmit-
tatis crimē. et hic moralit̄ tria tangūt.

Primo p̄ceptū iudicās custodite.

Secūdo obiectū explicās leges meas.

Tertio motiū incitās ego sum.

¶ De p̄mo Deuf. v. Facite ea q̄ p̄cept̄ dñs
deus vobis. nō declinabitis neqz ad dexte-
ras neqz ad sinistrā. De secūdo bene dicit le-
ges meas et nō mūdi. qui q̄rit auariciā et va-
nitatē et luxuriā q̄ ē lex carnis. Lex aut̄ dñi
imaculatās cōuertēs aīas. dicit ps. De ter-
tio. Diere. xviij. Ego dñs q̄ do vnicuiqz iū-
sta opera viā suā. Aliuatis sicut volētis.
obedite mihi. Erod. xx. Ego suz dñs deus
tuus fortis zelotes visitans iniquitatem pa-
trū in filijs i tertiaz quartā generationē.
Volo dicere q̄ si tpe p̄terito nō obedim⁹

veniam⁹ nunc ad eū qz isti sunt dies quos
observare debemus. Isti dies pleni sūt do-
lore et sanguine. Veniamus ergo ad deum
per intercessionēz vni benignissime matris
dicendo. Ave maria.

¶ Ascende ad me et. Adore cōsuetō monte
tur questio a mgr̄is nostris theologis fun-
data in euangelio hodierno vbi d̄r. Opera
que ego facio testimoniū perhibent de me.

¶ Estrū opa per xp̄m facta sint testimoniū
efficax qz est⁹ verus dei fili⁹. Scotus respō-
det in secūda q̄stioe plogi p̄mi s̄ntaz. Octo
sunt vie p̄ quas pōt p̄bari veritas fidei no-
stre et inter alias est miraculoz claritas. et
cum deus nō possit eē testis falsitatis xp̄s
multa miracula fecerit in attestatōne hui⁹.
ego sum verus fili⁹ dei. Ideo dicit ricard⁹
li. de trinitate. Si error est a te decepti su-
mus. qz que per xp̄m facta sunt p̄ aliū fieri
nō poterant. Ideo xp̄us dicit. Si mihi non
credit̄ saltez operibus credite. ¶ Leuate
corda v̄ra. timetis dānari. nūquid estis hic
oēs qui habetis fiduciaz in m̄ia dei. Credo
qz si nō esset tam misericors multi iaz eēt
cum diabolis visa vita quā ducitis. Dicat̄
quid volētis de m̄ia sicut heri dixi. quando
aliquis p̄misit aliquid alicui et frangit fidē
fides non d̄z seruari eidē. deus p̄misit nob̄
dare paradisiū si teneamus p̄missū. sed
dicetis forte. pater nō est verisimile qz xp̄s
dimittat aīam nostram que est sponsa sua.
bene dicitis sed non totū. Dicatis vos do-
micelle q̄ portatis p̄ nos̄ter de auro. Estrū
portetis p̄pter honorē dñi nostri iesu xp̄i:
ad omnes diabolos. et vos qui habetis cō-
dere testamentū et complere et nihil facitis.
Dabatur extra de iureiurādo. ca. quē ad mo-
dū. lepra superueniēs sponsalia soluit. Ad
hoc est lex civilis. C. d̄ sponsalibus. l. ij. Si
alter cōiugium matrimonii expectaret con-
sūmare per duos annos et fuerit in provin-
cia requisitus ab altero alius poterit cōtra-
here matrimonii cum alio. Estis hic filie
q̄ vultis maritali: aliquādo estis in sponsa-
libus p̄ dimidiū annū: veniet maritus ad
contrahendū matrimonii et quādo estis in
porta ecclesie videt vnū granū lepre i vultu
vestro queritur an capiat vos in vultu:
videtur qz sic quia iam iuravit. Respondet
papa qz non ducet vos in sponsas s̄z eritis

ducta ad leprosarum. Utinā sponsus aias
rū nostraz nō sic faciat nobis habet in Le
uitico. xij. Omnē leprosus eijas extra ca
stra. Dico q̄ sponsus desiderat sponsas aia
rum nostraz ducere in padulum: s; opz q̄
in vultu nō appareat lepra. Nunq̄ mulier
in cuius vultu apparet signū lepre fuit in
tam magno piculo q̄ ducatur. ad domū le
prosoz sicut aia peccatrix q̄n venit ad nu
ptias mortis si inueniat putrida lepra pec
cati. dñs em̄ mittit eā ad domū inferni. si
meis ergo vos dñi preibyeri mulieres le
nones et ysurarij dimittatis mala depona
tis lepram pcti et sic venietis ad heredita
tem nobis pmissam. iuxta verba ipematis
preassumpti. A scēde ad me in montē ꝛc.

In isto sermone erunt due ptes.

Prima erit sacri euangeli expōitio.

Secunda ingressionis virtuose demon
stratiua.

Prima p̄inet duo.

Primo notatur premiū virtuose actionis.
ibi. Oues mee.

Secūdo premiū virtuose opationis ibi. nō
rapiet eas quisq̄.

¶ Veri vidim? quōd xps erat innocēs hec
est materia pia quā debemus meditari. vn
de Liberius papa. vij. q. ii. c. Suggestū dicit
Fratres charissimi nō vos afflictionū ama
ritudo a pio mentis v̄e ppositio coerceat
recedere considerātes quāta p solutiōe no
stra et liberatione creator n̄r redēptor p
tulit et q̄bus ptumelijs se afficiendū tra
diderit vt nos a vinculis potestatis dyabo
lice liberaret. vos dñi oēs q̄ estis assisten
tes portatis p̄niam ppter xpm. Christus
quattuor vicibus fuit in piculo mortis vt
dixi alias et in quāta vice mortuus ē in cru
ce. tpe hyemis venit in tēplū die dedicatio
nis et abulabat p porticū et venerūt ad euz
iudei et circūdederūt eū sicut apes et habes
bat quilibet lapidē in manibus et dixerūt.
quousq̄ aiam ꝛc. dixit. opa q̄ ego facio illa
testimonij p̄hibent de me. vos dñi q̄ vide
tis p̄dicatores si vultis eos cognoscere vi
deatis opa que ipsi faciūt. Mathei. vij. A
fructibus eoz cognoscetis eos. et dixit eis
xps. vos ex ouibus meis nō estis ego ali
as oues h̄eo q̄ nō sunt ex hoc ouili. tunc le
uauerunt lapides sup eū vt p̄citerent. Di

cit hic Franciscus de chimenis q̄ fuit p̄f
archa p̄stantinopolitanus q̄ vnus tetigit
xpm in manilla cū vno lapide. et vos q̄ has
betis veronicas repietis vultus in. ij. p̄
te ꝛc. et dixerūt de bono ope nō lapidamus
te sed de blasphemia: qz dicitis deū esse pa
trem tuū. r̄ndet xps. nōne scriptū est in le
ge v̄sa ego dixi dñi estis et filij excelsi omēs.
seruitores dei dicit lex v̄sa dii sunt p̄ p̄ci
pationē. p̄s in regalibus q̄n de aliquo dicit
q̄ est vnus rex qd̄ igitur de me q̄ sum de
quē pater misit me. Tūc xps hoc dicto fecit
se inuisibile et icus lapidū euasit. Dic dicit
Bona. i. O serui neq̄ et filij degenerantes q̄
videtis patibulū et p̄dentē in eo et nō com
patimini. O pctōres videtis mala q̄ xps
passus est p vobis et p retributōe quoti
die seruimus dyabolo et deū vituperamus
et aīam debonestam? in iudicio. videbitis
q̄n eritis a sinistris et oues a dextris. de q̄
bus eritis. in iudicio em̄ erūt oues et hedi.
iusti erūt oues. et hedi erūt dānati. ouis ei
h̄z tres pprietates.

Prima est innocēs.

Secunda est dulcis.

Tertia est secunda.

¶ Sic etiā oues xpi dñt has h̄re p̄ditōes.
de primo. Beati immaculati. de sc̄do. Isa. liij
Sicut ouis si aperiet os suū. Tertio. Ego
aūt in iusticia appebo in p̄spectu tuo. vult
saluari o pctōres: sic ouis ē dulc̄ et nō mor
det et oia q̄ sunt in ea s̄ bona ad h̄ūdū talē
modū ōz h̄re aīam q̄ sit innocēs. vñ ps. In
nocētes et recti adheserūt mihi. Volo sua
dere vt dimittat vallē miserie et pcti. iux
ba the. psal. A scēde ad me ꝛc.

¶ Quantū ad secundā p̄tes. O pctōres ōz
fugere p̄sortiū maloz si loth māssisset in so
doma p̄isset cū pctōzib? ōz igr̄ fugere per
pcti dimissionē. ōz etiā restituere. ōz ibi po
nere pedē. estis h̄ m̄ses facis pulchras si
lias et v̄ra ydola et facitis eas meretrices: et
vos maq̄relle ōz reddere. sequēdo materiā
de ysuriis hic dicemus tria.

Primo ysure p̄tinuationē.

Sc̄do ysure multiplicationē.

Tertio ysure derekationē.

¶ De pio ps. Nō defecit de plateis ei? ysura
et dol? nec t̄pis lōgeuitate nec p̄rimi ne
cessitate nec hereditaria successiōe. De sc̄do

Dominica de passione.

Concordat oēs doctores in hō q̄ vsura palliata sub oī p̄tractu pōt reperiri. De tertia. A iura reprobata iure naturali. lege positiva. le. euāge. le. polittica. Leuate corda v̄ra o p̄ctōres laboret q̄ voluerit ad se saluādū. vos diuites p̄statis centū francos ⁊ capidū annuatim decet: reddatis qm̄ si faceretis dice re mille missas nūq̄ esset saluati. Ihero. ce tera ydria hōte fencicete veterascit: sola as uaricia iuuenescit estis hic mulieres ⁊ domicelle q̄ cū ecclesiasticis ⁊ p̄laq̄ totā vitā ducatis hētis v̄ras vestes. nūq̄d doletis nunc q̄ estis antiq̄: credo q̄ sic. sunt tñ aliq̄ tam pleni lubricitate q̄ cōplacēt adhuc in auditu ⁊ tactu: s; ardoz remittit. ⁊ idē est de p̄cutiētib; lufouib; ⁊ gulosis: s; auaricia in antiq̄tate pl; ardet. estis h; domicelle q̄ nō nutritis filios v̄ros. p̄pter lubricitatem. m̄a b̄ti. Bernar. fuit commissa hūit sex filios q̄s nutriti ⁊ lactauit: pueri ip̄ sequūtur naturā nutritis. si a capra nutriti seq̄nt ei; cōditiones. si a meretrice ⁊ ab ebriola etiā. ali qm̄ ex mala m̄re venit bona filia: q̄ a bona nutrice nutrita v̄l mala. S; dicei; p̄ nos scim; hūi q̄ debem; restituere: s; nos ip̄o; nemas istud on; hereditib; n̄ris. Et r̄n̄ possint ⁊ si bona retineāt v̄rū bona efficiūtur eoz. Dico certe p̄ p̄clusionem q̄ bona vsuraria nec ip̄s lōgeuitate nec hereditaria successione p̄t̄ fieri alicui; n̄. insiat em̄ ista lepra ⁊ vsurariū ⁊ heredes adeo q̄ oēs tenētur ad restitutionē. Dēris figurā. iij. Regū. v. di. Velyse; giesi discipulo suo q̄ lepra Naama adheret sibi ⁊ semini suo v̄lq; in sempiternū ad notandū q̄ mulier ⁊ fili; vsurarij erūt eternaliter extra p̄fortiā brōz ⁊ eternaliter dānati nisi restituāt hōa p̄ vsurā acq̄sita. A iura nō palliata est in duplici d̄ria q̄ dā cōmittit sub v̄mbra mutui. Alia s; v̄mbra societatis. Et tertia sub v̄mbra locacionis. De p̄rio est casus patēs. qdā indigens pecunia venit ad thesaurariū supra quem fuerūt assignata mille scuta. dicit thesaurari; ego dabo tibi: s; p̄ nūc nō hēo argētum s; expectes v̄lq; ad quēdecim dies. paup̄ dicit nō possus expectare. R̄ndet thesaurari; dabo tibi vnā p̄tē in argēto ⁊ aliā in mercantijs: ⁊ illud qd̄ valebit mille scuta faciet ualere ducēta. Dic est vsura palliata. Secundo cōmittit vsura palliata in societate s; m

Richardū in. iij. hoc mō. P̄rio aliq̄s mercator nauigat in anglia nō h; pecunias: s; h; optimā industriā: venit ad vniū; nobiles q̄ h; multas pecunias dicēs dñe p̄festeris mihi centū frācos ⁊ hētis v̄ros centū francos siue perdā siue lucret. ⁊ si aliq̄d lucret ip̄i; lucri hēbitis mediā p̄tē. h; ē vsura ⁊ tenet ad restitutionē. ⁊ sic q̄ntens ponit capitale in lucro ⁊ lucrū sub dubio ibi ē vsura palliata. Tertio mō fit sub mō locacionis ubi grā qm̄ aliq̄s dat bestias locatas putat dat oues ⁊ boues ⁊ ip̄ vult leuare capitale siue mortuā siue si: nūq̄d h; facitis dñi; mūdus iste inuoluit p̄ctis h;: ⁊ h; p̄pter amorē pecunie q̄ est velut terra tenax faciens adherere aiām terre. A iura autē lex diuina p̄hibet. Deut. xxiij. Nō feneraberis fratri tuo. ⁊ ps. Qui pecuniā suā nō dedit ad v̄surā saluabit. ⁊ p̄ arguētū a p̄rio sensu dā; nobis q̄ pecuniā dedit ad v̄surā. ⁊ xp̄us. Lu. vi. Mutuū date nihil inde sperantes. p̄hibet etiā lege ecclesiastica. c. v̄l vsuris. c. v̄l rarū voraginē lib. vi. vbi dicit q̄ vsuraz vorago aiās destruit ⁊ facultates exhaurit. ⁊ c. v̄l de vsuris p̄ totū in antiq̄s. Alexā. nō de hōis in. iij. p̄te summe dicit vsurā. l. positius nō est possibile b̄n̄ fieri. Lex autē humane h; dedignant sacros canones imitari in his p̄ferti q̄ tangūt p̄sdam: s; sacri canones p̄hibēt vsurā: ergo nō pōt fieri s; m̄ lege humana. Eolo dicere q̄ qlibet q̄ vult h̄re p̄miū ex charitate d; p̄stare nō spectādo ali qd̄ cōmodū: ⁊ sic recōpensabimur hereditate nobis p̄missa.

¶ Eadē feria quarta dominice de passione. Ser mo. li.

Scende ad

me in montem ⁊ esto ibi. Sic exaltauit Moyses serpentē in deserto ita exaltari op̄s filiū hōis: vt oīs q̄ credit in eū nō pareat s; hēat vitā eternā Joh. iij. Dñi q̄ vultis aliq̄d audire p̄ salute aiāz v̄raz sicut hodie dixi euāgelii dedit rat q̄ xp̄s fuit in piculo mortis nō in anis vt dicit ps. paup̄ ego sum ⁊ in laborib; a in uētute mea. Exaltat; autē hūilitat; suz ⁊ cōturbat; tribus v̄lq; fuit in piculo mortis

et fuisset sp̄ mortu? si nō vsus fuisset diuina p̄tate, quo ad primā dicebat angel? Josēph vade et fuge in egyptū. Mat. ii. de scōo Zu. iij. Iudei in nazareth voluerūt eū p̄cipitare. De tertio ē euangeliū hodiernū vbi sustulerūt lapides ad lapidādū eū. et de facto sic di. Franci. de chimeis fuit percussus in facie. In q̄rta vice redemit nos solū: s; i tribus primis viab? potuisset nos redimere: q; op̄ exaltari silū hōis p̄ passionē vt oēs qui credūt in eū nō pereāt s; habeāt vitam eternā. Leuate corda. qd̄ creditis vos dñi q; p̄ passionē donat nobis. Dico q; q̄rta scōo nobis donatur. p̄to padisus apitur. scōo infernus destruit. tertio gr̄a daf. q̄rto pctā remittitur: et ista sunt vt cognoscām? q; xps voluit mori ad oñdendū gr̄am. crux em̄ tendit a dextris et a sinistris: q; voluit pctā p̄ passionē dimittere. s; in natura hūa? na erāt tria incōueniētia. s; voluptas: superbia et penalitas. Primo mulier comederat fructū ad yescēdū suauē. Secōdo volebat eē sicut dii. tertio oēs ab Adā vsq; ad vltimā creaturā debebāt dānari. iō xps tria voluit h̄re. cōtra primū dolorositatē. cōtra scōs humilitatē. p̄tra tertiu penam ḡnalitatem. Creditis dñi si eritis saluati hoc nō erit sine pena. xps em̄ elegit sibi mortē dolorosā et crudeliorē oibus. Tresh. i. O vos oēs qui trāstis p̄viāt. Vos mulieres q; viuūt h̄m desideria carnis vbi cōpebit corā dño. xps humiliavit semetip̄s p̄ nobis moriētē mortē ignominiosissimā et h̄cūda: q; tūc suspēsus fuit. magis h̄cūdū: q; i p̄petuū dom? eius vocabat? dom? suspēsi vel crucifixi: et in maiorē ignominia voluit poni inter duos latrones. Tertio fait ḡnalitas in pctō: q; oēs debebam? dānari. a plāta pedis vsq; ad h̄ticē capitis nō fuit in eo sanitas. ob istas cās noluit mori p̄dictis trib? viab?. s; morte dolorib? maximis plenavit nos i hac valle lachrymarum positi aspiciam? i ouctōrē vite sicut filii israel. erētēs in deserto qd̄ erāt vulnerati a sp̄entib? aspiciēbāt h̄pētē enēi et subito sanabant: sic nos tēcati h̄p̄entib? supbie et lururie erigam? oculos et aspiciam? p̄dentē xps in cruce q̄ramusq; vt det nobis gr̄a hūiliādū nos: quā gr̄am meriti sue m̄ris sp̄ozabim? dicēdo. Ave. Ascendē ad me etc. Alboze solito mouet

q̄stio a mgr̄is nr̄is. et p̄cipue a Bona. in tractatu q̄ intitulat? d̄ calūniatorē. Etrū opatio difficilior sit sp̄ deo gratiosior. Ad b̄ r̄i det q; difficultas op̄is p̄t̄ p̄rigere vel ex parte op̄is vel ex victositate op̄anti vel ex circūstātia op̄ationis. De primo dicit q; est p̄fectior. Luce. xxiij. Cōtendite intrare per angustā portā. Vbi glosa di. q; ea q; sūt in mūdo debem? p̄tēpnere et intrare p̄ angustā portā paup̄tatis q̄ difficilior ē. De scōo dicit q; tal̄ difficultas q̄ puenit et vici op̄erant nō auget meritū. q; difficil? ē auaro pauca q̄ liberali. et luxurioso caste viuere q̄ casto. De tertio dicit q; circūstātia op̄is p̄ accidens aliquā auget meritū: aliquā nō: s; sobrieviuere inter epulas caste in mundo. nemo aut̄ q̄rere d; pugnas sub spe vicēdi. Leuate corda timetis dānari vos mundani. si essetis in articulo mortis nūc: qd̄ videt vobis de oib? pamētis et vanitatibus. Etrū ista sufficiāt ad saluādū vos. certe n. illa nō obstabūt qn̄ dānabimini. Dicej forte p̄ nos habem? signū baptisimi in p̄sāctiōe nr̄is et illud saluabit nos. bñ dicit s; n̄ totū. Habetur em̄ de reg. iij. li. vi. certū ē q; is cōmittit in. l. q; h̄ba legis amplectit et legē nititur ipugnare. Vt etiā in. l. ciuili. C. de insignijs q; nemo d; sibi assumere insignia vel arma alteri? auctoritate p̄pa. Casus ē patēs. dñi mei est aliq; capitaneus q; assumit arma regi: et tñ vult h̄ire regi anglicū: q̄r̄is vtrū iste debeat h̄re stipēdia? Erte dico q; nō. Boe. di. q; nulla pestis peior q; familiaris inimic?. Et ps di. Si inimicus me? maledixisset mihi sustinisset vti q; Audiat? p̄dices qñ xps fuit in cena et dedit corp? et sanguinē discipulis dixit de iudat: cui dederat corp? et sanguinē suū. p̄ eo q; portabat signū amoris: s; sabūxit. melius erat si nar? nō fuisset hō. Hoc tāgit vos ecclesiasticos q; suscipiū corp? xpi et estis sic p̄ditores. videad xpm p̄dentē et cōpatimī n̄ illi: et tpe dabit vobis gr̄am ascēdēdi ad montē gr̄e. iuxta h̄ba the. p̄sumpti. Ascēde ad me in montem etc.

In isto sermone erunt due pres. Prima erit sacri euāgelij expositiua. Secōda h̄tuose ascēndōis dem̄stratiua. Cuius saluari dñi mei: ego vellem vos introduxisse oēs (vt essetis magni clerici)

He. v. do. de passione. Ser. li.

in passione dñi nostri iesu xpi. Vidim? superius de qñq; h'bis et de folijs et colorib' nūc restat sextū. Bonauē. in tractatu de arborē crucis dicit. Attende o aīa saluatores tuū. Tria h' officia.

Primo atēde in altari crucis mortem. Secundo summi sacerdotis offerentiē sacrificium.

Tertio atēde doctoris officiū in cathedra presidētis more iudicis iudicāris.

Videatis qd di. Bona. aīe deuote. Ille qui pendet in cruce h' tria officia.

Primo est sacerdos in sacramēto altaris. Secdo predicator in arborē crucis.

Tertio iudex in iudicio.

¶ De primo ad Heb. ix. Xps assistēs pōtis fer. Dic quō obtulit sanguinē propriū per quē sum' redēpti. Secdo tenet modū pdicatorum in cruce dicēs illa septē verba que sunt septē folia pulcherrima ptra septem pctā mortalia. Ortus est diligēdus ppter arbores: qñ afferunt bonos fructus: et sunt apte ad medicinā. sic certe in viridario crucis sunt septē folia q' hñt virtutē sanandī oēs lāguores et infirmitates spūales: de q' ecclesia canit. 'Voc arbor est sublimior cūctis astris cuius arboris fruct' et folia sūt medicinalia. iam vidim' de quinq; folijs.

Restat dicere de sexto qd h' tres colores et est ptra pctm accidiē: et tangit nouitios i ordine: et maxime illos q' sunt pigri ad faciendū pniaz. qñ xps fuit p tres horas i cruce dixit. Consummatū est. Scitis dñi quid ē hoc: quis est religiosus q' pmisit votaseruare: et xpianus pcepta seruare in baptismo: et penitēs pmittēs se emēdare et faceret pniām: quis posset dicere qñcūq; faceret. Consummatū est: vt illud oē fecerit qd facere debnit. quis gl'abitur castū se habere cor dicens immūnis ego sum a pctō.

quis est qui hoc debeat facere? Voc tangit vos qui estis in religione q' videtis labores et dicitis pater: si scuissem labores ordinis nunq' intrassem. tangit etiā istos q' habent inspirationē intrandi: et tñ nō faciūt. et vos qui habetis voluntatē bene faciendī et inspirationes diuinas: et nō ponitis in executionē nec psummaris. Intelligitis bene o peccatores quid significat hoc verbū consummatū est. Consummare est simul summa-

re. si fuisset in camera cōpotoz ille dicitur cōsummare qui oē illud qd expoluit sigils latim dicit: tñ ego feci hoc et hoc: et sic de alijs. Sic xps in cruce fecit qñ aceto et felle lachrymātibus oculis sibi dederunt bibere iudei et dixit. Consummatū est. i. ego habui dolores. habui penas. sudauit sanguinem xxx. annis vobiscū. steti semp cū dolore et labore. fuit ab hoibus derelictus. nemo me solabatur: et finaliter captus et ligat' duram cruciatiōnē patior. Video matrē i pede crucis in dolore maximo. Sic in isto folio sunt tres colores: scz rubeū: nigru: et fuscum: amor: dolor: et vigor. De amore Job. xv. Maiorē dilectionem nemo h' vt aiām suā ponat quis p amicos suos. De scdo ps. Oēs fluctus tuos induxisti sup me. De tertio ad Collocē. ij. Et ipm tulit d' medio affigens illud cruce expolians pncipatus et potestates: traduxit qñācūq; penam sustinere pro xpo et pro pctis vestris. Istud foliū etiā sūt nigrum: qz oēs dolores et amaritudines que fuerunt possibiles portari a corpore humano xps in corpore suo portauit: qz omnes fluctus induxit sup eum id ē oēs dolores et penas debitas nature hūane. Tertius color est fuscus qui est pstantia: qz cōstanter nō obstātib' penis xps fuit paratus portare oēs dolores debitos nature humane. Vos pigri ponatis istud folium super vos. seruite deo et opera vestra cōsummate i charitate: vt merito sue bñdictiōis sine passiōis intretis terrā pmissiōis. iuxta h'ba thematis p'assumpti. Ascende ad me in montē etc.

¶ Quantū ad scdam partē oportet ascendere ad montē gratie: vel mori in deserto. vos mūdani qui estis scripti in libro dyaboloꝝ si velitis intrare illū montē opz festinare: qz qua hora nō paratis nox mortis est sup uentura. Dixi aliqua tabernacula pro laycis in quibus oportet morari in deserto. Dixi etiam aliqua de religiois. Restat videre de alio qui libenter omnia uellet pati propter deū. Multis ergo saluari nō

timentis disciplinas nec quēcūq; ppter de
um, Pau. ad Roma. viij. Certus sum em;
q; neq; mors neq; vita neq; angeli &c. Po
terit nos separari a charitate di. Deū q̄s po
terit h̄ dicere cū Pau. Audiuistis loq̄ d̄ ma
gistro Alexā. de hatis. Ille erat vir prudēs
deuotus et doctissimus. Ipse autē videns q̄
religio fratrū minorū exaltaret voluit irā
re. sed a principio dubitabat. Religiosi ip̄s
infestabat vt ingrederet. p̄ honore religio
nis et fructu aiarum; q̄ postq̄ ingressus est
stetit longuo tpe. Videns autē labores or
dinis facere nō poterat; et apud semetipsum
deliberauerat exte ordinē et viuere in secu
lo. Christus vero sibi apparuit; et ostidit ei
quō passus erat multa. p̄ eo dicens. Charis
sime n̄ sit tibi durū ista pati; quā ego p̄ te lō
ge maiora passus sum. Et tūc psolat Ale
xander totū p̄ noīe iesu portauit. ad Ro.
viij. Existimo q̄ nō sunt condigne passio
nes huius seculi ad futurā gl̄iam q̄ reuela
bitur in nobis. Et Bernar. Non solū quo ad
gloriam q̄ p̄mittitur; s; etiam que dabis
tur. Volo dicere q̄ oīa libenter portetis. p̄
pter mortē et amorē domini nr̄i iesu xpi; vt
intretis hereditatē nobis promissam.

Feria quinta dominice de passione.
Sermo. liij.

Scende ad

me in montē &c. Sic fi
at; sacrificiū nostrū in cō
spectu tuo hodie; vt pla
ceat tibi dñe deus. Deu.

iiij. Dñi si tenuistis doctrinā heri tactam
debetis ponere penā ad seruēdum deo. Di
ximus quō xps fuit in periculo mortis. Vos
die ecclie ostidit quō pctōres p̄ meritū pas
sionis dñi se corrigere et emendare. Et pro
ponit nobis eplam sic dicens. Oravit Da
niel. erat i babilonia; et ibi popul⁹ tenebat
in captiuitate. Ipse daniel orauit dicens. p̄
pter pctā nostra nos sumus in opprobriū
viciis nr̄is. Tu autē die audiisti altas s̄
ces et sacrificia mea et ea grata habuisti; da
nobis misericordiam tuā vt tibi grata nūc sint sicut
tpe Moyse. Dñi velleis scire quō fiebat
sacrificia tpe Moyse. Vabatur Leui. v. vi.
et viij. q̄ sacrificia in lege fiebant multipli

ter. s. sine pelle et fermēto; cū igne; et cū sale;
cū thure; et cū sanguis effusio; et cū cauda.
Primo sine pelle deponēdo duplicitatē. s;
ne melle voluptatis. sine fermēto malicie et
nequitie. Cū igne seruoctis. cū thure deuot
tionis. cū sale discretionis. cū sanguinis ef
fusione. i. cū memoria xpi passionis. et cum
cauda recte intētionis p̄sequentiā in hōis
operibus. Sic d; fieri o pctōres vestrū sa
cificium. vñ ps. Sacrificiū deo spūs atri
bulatus. Annā sic offeratis. cōuertimī igit̄
et offerte aias vestras deo; dimittēdo vallē
miserie. q̄ vt facilius factiatis recurrat ad
beatam virginē dicendo. Aue.

Ascende ad me in montē &c. Adore so
lito mouetur q̄stio theol ogalis fundata in
euāgelio hodierno vbi agit de marmura
tione Symonis pharisei et xpm p̄p̄t Ma
gdalenā. vbi dicit q̄ ille plus diligitur cui
plus dimittitur. Querit igit̄ Sco. di. xxi. q̄
ri. Vtrū plus obliget deo diliger iustifica
tus q̄ p̄seruat. Rñdet q̄ de obligatione
possum⁹ loq̄ duob⁹ modis. aut ex pte susci
piētis; aut ex pte boni suscepti. Si nō ex p
te boni suscepti; cū innocētia sit maius bo
nū q̄ grā recuperata p̄ p̄niam; sic dico q̄ ino
cens plus obligat. S; si nos loq̄mur ex p
te suscipiētis. s. pctōris cū nō sit dign⁹ pec
cator dono dei; sic peccator magis obligat
tur. Et sic di. Sco. q̄ dicit xpi dicentis cui
plus dimittitur &c. intelligit de remissione
pctōz; cōmissorū; vt si vn⁹ cōmittit quatuor
pctā et alius quinq; si ambob⁹ dimittat ille
cui quinq; dimittunt magi diliger d;. In
pposito autē de innocēte et pctōre nō est illi
tudo; qz vn⁹ nihil est dimissum. Quate
corda v̄ra; timetis dānari. Credo q̄ came
re v̄se sunt facte in inferno et hospita v̄sa
recepta ad hospitandū illos q̄ sunt in pctō
mortalī. Dixi heri q̄ q̄ accipit vnā filiā et in
uenit eā leprosam in porta ecclie nō redus
cet eā ad domū; s; mittit eā ad leprosarīas.
Sic est de aiabus existētib⁹ in peccato mor
tali; quo p̄ baptismū sunt facte sponse xpi;
que in articulo mortis si habent peccatū
mortale mittuntur ad oēs dyabolos. S; dicitis
forte vos; pater estis nimis rigoroso
sus; creditis q̄ deus sit ita impi⁹. Magda
lena fuit peccatrix et orabit pro nobis et sic
saluabimur deo dante. vos bene dicitis; s;
Z iij

Ite. v. dñice de passione.

non dicitis totū. Vobis decretalē in anti
quis extra de postulatione. c. Postulationē
Ad dignitatē ecclēsiasticā si p̄ sufficiētes tes
tes possit. p̄bati postulatio: postulat? con
firmabitur. et hoc si p̄betur sufficiētia. Ad
hoc est lex civilis. C. de p̄bationib? . **L**ex in
cipit. ei q̄ dicitur vendicans sibi hereditates
aliquā iure hereditario d̄z se filium aut ne
potem p̄bare. **¶** **C**asus est patēs. In eccle
sia cathedrali hui? ciuitatis vacat ep̄isco
patus. cap̄lm mittit ad pontificē maximū
dicens. Beatissime pater talis est postula
tus in ep̄m talis ecclēsię requirimus q̄ cō
firmetis eū. Dicit papa. habetis testimoni
um sufficiēs q̄ sit dignus: si sic appellam?
eum ad talem dignitatē. si nō repellimus
eum: q̄ postulatio nullū ius dat postula
to. **¶** **L**ex civilis etiā dicit q̄ si aliq̄s q̄rat
hereditatē alicui? d̄functi iure hereditarie
successionis: op̄s q̄ ipse probet se esse filiū:
aut consanguineū eius. **O** pauperes pctōs
res: in paradiso sunt multe p̄bende. iux
ta dictū saluatoris Joh. xiii. In domo pa
tris mei māstiones multe sunt. **A**ultis sal
uari: op̄s q̄ afferatis testimoniū sufficiēns
et q̄ sitis digni. **V**ideatis q̄d dicit euāgelii
Joh. x. **O**pera q̄ ego facio illa testimoniū
p̄hibēt de me. **V**idebitis opa v̄ra vos me
retrices. vos ecclēsiastici: simoniaci: pallar
di: iuliores: trussatores: et sic d̄ alijs. sunt ne
ista sufficiētia testimonia q̄ estis digni sal
uari? **Q**ueratis **M**agdalene vos mulieres
v̄rum ipsa sit in paradiso. p̄ ostendendo cor
pus. pro lauando guttur et aspiciendo se in
speculo p̄ v̄nā horā ante exitum dom? **C**er
te non: q̄ si hec cōtinuasset inisset ad omēs
dyabolos. **¶** **L**aboremus ergo o pctōres
ad habendū illam hereditatem cum bonis
op̄ibus vt ascendamus ad montē gratie.
iuxta verba thematis p̄assumpti. **A**scēde
ad me in montē et.

In isto sermone erunt due p̄tes:

Prima erit sacri euangeli exp̄positio.

Secunda virtuose ascensionis demonstra
tua.

¶ **Q**uantū ad primā p̄tē. In euāgelio duo
tanguntur.

Primo miserabilis conuersatio ibi. mulier
erat in ciuitate peccatrix.

Secundo fractuosa emendatio. vt cognos

uit q̄ iesus et.

Euangelii hodiernū est magnū: pulchritudo
et suauē p̄ pctōrib? . et loq̄tur in sūma de cō
uersione **M**agdalene. de qua d̄. **¶** **S**regori?
Cogitanti mibi de marie p̄nā magis libz
fieri q̄ aliquid dicere. Et si **S**reg. hoc dis
xit q̄ erat vir p̄fectissim? : q̄d d̄z facere miser
rimus pctōs. **R**ogabat ihm q̄dā phariseus
vt māducaret eū illo. dicit **L**u. vna die x̄ps
predicauerat phariseis et. Et d̄z q̄ ibi erat
symon leprosus. aliq̄ dicit q̄ fuit sciūs **J**u
lianus ep̄s: q̄ tunc vocabat **S**ymon lepro
sus. dixit ergo. **R**euertēde magister rogo
vos vt veniatis hodie p̄sum ad domum
meā. Et tunc ip̄so exiit in domo eius: mu
lier que erat in ciuitate peccatrix manife
sta venit et erat cōiter ab oibus nota. **D**e ea
hic tria dicuntur.

Primo q̄ fuit hec mulier peccatrix.

Secundo quo pctō peccauit.

Tertio qualiter pctō exposita fuit.

¶ **S**regorius exponēs et **A**ugu. dicit. **H**ec
quā **L**ucas peccatricē nominat **J**ohan. ma
gdalene appellat. **H**ec est illa de q̄ **M**ar. te
statur: q̄ x̄ps cecit de ea septem demonia.
q̄d p̄ septē demonia inq̄t **S**reg. **N**isi vniuer
sa pctā designant. **¶** **S**ecundo q̄runt aliq̄: quo
pctō peccauit. et si pctō carnis v̄trū fuerit so
lū mēte corrupta vel corpe et mēte. Aliq̄ vo
lentes eā honorare dicūt q̄ nō fuit pecca
trix corpe: s̄ solū mēte. **R**espo. **N**otēt̄mus
in scda p̄te loq̄tur. et dicit q̄ est graue pctm
p̄tra illos q̄ mētiunt. **S**citote q̄ **M**agda
gratias deo de grā quā sibi fecit. Et cū eccle
sia nō veneret ip̄am virginē: credo q̄ nō fa
it virgo corpe. **S**i em̄ vna filia habuit tan
tā volūtate faciēdi tanta mala q̄tavnq̄ fec
meretrix si nō fuerit corrupta corpe et post
modū agat p̄niam et saluet: vereyides sicut
virgo: et fiet de ea festū in ecclesia vt vni? vir
ginis. **¶** **T**ertio quō potuit cadere **M**ag.
in t̄m̄ in cōueniēs q̄ fuerit meretrix: cū esset
diues: nobilis et opulēta: **D**ico q̄ icāe p̄d
nomis vnius filie sunt tres.

Primo corpis elegantia.

Secda substantie abundantia.

Tertia libertas nimia.

¶ **D**e primo **S**alomō **P**rouer. xxi. **F**allax
grā et vana est pulchritudo. **¶** **D**e secdo **E**ze
chiel. ix. dicitur. **H**ec fuit inq̄tas sodomē.

fororis tue supbia saturitas panis ⁊ orni.
 ¶ De tertio Ecclia. vii. Nō defraudes illuz
 libertate ⁊c. ¶ Daberis filias burgēses ꝑ
 uate eas tute sicut scitis. Que est cā pdito
 nis cap. Cōter assignantur tres. s. pulchri
 tudo. vos solū queris eas facere pulchras
 ⁊ factis eas meretrices. Ad bñ eas custo
 diendum tria communiter assignantur res
 media.

Primū est timor dei.

Secundū verecūdia mundi.

Tertium custodia mariti.

¶ Per oppositū qñ mulier nō hz p̄m neq
 q̄ maritū: vel si habeat maritū: non corat:
 nō timet: neq̄ verec homines. Non est mis
 rum si labitur in multa scelera. Magda
 lena nō timebat dei: nō habebat patrē neq̄
 q̄ matrē neq̄ maritum. Et ultra erat pul
 chrayt sol. habebat pulchros pilos lōgos.
 erat pulchre stature. habuit ynguentuz ad
 se parandū. fuit diues ⁊ habebat multa bo
 na ad banq̄randū: nūc veniebant domicel
 lenūc ruppiani dicētes. gaudeamus ridea
 mus: ⁊ in bonis dies nostros ducam⁹. To
 ta hirm erat plena sua isam ia vt plene ab
 oibus peccatrix nolaratur. Magda nō vī
 dens sue fororis statū deprauarū sitibūda
 sue salutis venit ad eā dicēs. Mala est fa
 ma tua foror: mea. r̄ndit Magda. Quid ad
 vos. an non lz mihi facere que volo? Dicit
 doctor esptemplariū: q̄ lazarus frater ei⁹
 venit ad eā dicens. Soror tota ciuitas est
 plena fama v̄ra: vos diffamatis totā parē
 telam nostrā: laborate ad reparandā famā
 per vos deturpatā. vos aut̄ habetis hic bo
 nū pphetam ihm de nazareth: currite post
 odorem ynguentoz suoz. ¶ Sunt ne aliq̄
 mulieres tales sicut maria magdalena in
 ista ciuitate: discurre ꝑ oēs status nobili
 um. ¶ Sequitur magdalene p̄uersio. Et mas
 in societate ista taliter caperēt hba mea si
 cut hba fororis ⁊ fr̄is. ⁊ tñc cognouit: quia
 x̄ps accubuit in domo Symonis. intrauit
 peccatrix domū pharisei ⁊ apportauit ala
 bastrū nō dixit bona dies nec bōa nox. Sz
 subito cecidit ⁊ p̄iecit se ad pedes ih̄s ⁊ ta
 liter fleuit q̄ oculi ei⁹ videbātur riuull de
 fluētes. ⁊ lauit pedes ei⁹ ⁊ capillis suis ter
 gebat. Sex vidit in seipsa que cognouit ⁊ re
 traxerunt eam.

Primo mala que cōmisit.

Secō bona q̄ perdidit.

Tertio peccatorū multitudinē ⁊ turpitu
 dinem.

Quarto dānationis eternitatē.

Quinto mundi deceptionē.

Sexto suā utilitatē.

¶ Audiatis o pctōres. Magdalena pdide
 rat deū summū gaudiū ⁊ bonū ⁊ gloriā
 padis. sed cognouit qz deus facit solē oziri
 sup bonos ⁊ malos. Cognouit q̄ ipsa illū
 nata ꝑ verbū pdicationis x̄pi: ⁊ oculi eius
 ap̄i sunt. ¶ Dicunt aliq̄ q̄ Martha duxit
 ipam ad sermonē x̄pi. Jō pau. ad Heb. iij.
 Siuus est sermo dei ⁊ efficac ⁊ penetrabil
 lior oi gladio ancipiti. vt em̄ vidit eā x̄pus
 in sermone tetigit eā h̄bis ignitis. Deu qd
 erit de te misera peccatrix: quo ibis ꝑ hāc
 vitā. ta misera dānaberis. quoz duxisti ad
 pditionē p̄pter pctā tua: quoz aie dānatoz
 clamā v̄indictā tra te: r̄uenerere ad me ⁊
 ego suscipiā te. Et aut̄ cognouit inclinauit
 cor ad seruiendū deo. vt aut̄ finitus est ser
 mo desijt redire oino ad vana gaudia mū
 di ⁊ intra se dixit. Nō bibā neq̄ comedam
 donec x̄po ero locuta. Triumphatoz ⁊ lubri
 ci post sermonē impellebāt eā vt iret ad bā
 queta. dixit ipsa. finite me. Ego nimis me
 elongauit a deo. qui dixerūt. Credim⁹ vos
 eē tristē. p̄p̄ pdicatorē: oꝝ q̄ dicat aliq̄ ad
 incutendū timorē. vos scit̄ Magda. q̄ opz
 trāfire iuueturē. dixit ipsa. Nō vadā amplī⁹
 ad loca v̄ra: lz vadā ad eū q̄ me misericordit
 lachrymārem suscipiet. Grego. exclamat ꝑ
 pctōres dicēs. Cui⁹ v̄l faceū pct⁹ ille hu
 ius peccatrix lachryme ad exēplū penitēdi
 nō emolliāt. Cōsiderauit nāq̄ qd fec⁹ ⁊ nos
 luit moderari qd faceret. Tñc venit cū ala
 baistro ⁊ retro stās itrauit. Hos dñe mitta
 tis filias v̄ras ad simonē vt discāt h̄nface
 re. q̄tū magdalena dilexerat honores: tñ
 spreuit ⁊ q̄tū curiosa in idumētis ⁊ i gestu
 de oib⁹ egit p̄niam. vñ Grego. q̄t h̄nt pct⁹
 oblectamēta: tot de se fecit holocausta. pec
 cauerat ꝑ aspect⁹: ꝑ h̄ba: ꝑ tact⁹: ꝑ risus: et
 de oibus p̄niam egit. doctores p̄replatiui
 dicūt q̄ dicere poterat. o ih̄s dulcissime ad
 te p̄fugio: sto ad pedes tuos miam queren
 do. vitā meā cognosco: pdidi aīam ⁊ mīdī
 honorē. Isti sunt pedes sancti qui venerūt

He. vi. de annūciatione.

ad querendū pctōres: fac mecū mīam nunq̄
q̄ reuertar ad pctm̄. Inde lauit pedes: ⁊ ca
pitis terfit xpm̄ p̄andū sumentē. Pharis
seus erat in mēsa qui dixit intra se. si est h
ppheta ⁊c. di. Augu. Si nō vider peccatris
cem quō videt te cogitantē. dixit xps̄ Sy
mont. Vabeo tibi aliqd̄ dicere. Unus vsu
rarius prestiterat duobus hominib⁹: vni
centū: alteri quin quaginta ⁊ donauit vtrif
q̄ quis plus tenet vsurario. r̄ndit Symon
q̄ is cui plus donauit. Dicit xps̄ recte iudi
casti ⁊ puerus ad mulierē dixit. ex q̄ itraui
domū tuam nō cessat hec rigare ⁊ ofculari
pedes meos: p̄pter qd̄ dico tibi remittunt
ei pctā multa: qm̄ dilexit multū: h̄ ē remit
to sibi oīa pctā sua. O verbū dulce ⁊ suauē
vritā deus diceret nobis verbū hoc. O mi
serrimi pctōres ⁊ vos misere mulieres dis
catis: dñe deus ego sum miserrima pecca
trix: vos estis nūc sicut vnq̄ fuistis facia
mibi mīam intrandi domū. dñe detis mi
hi gratiā vt ascendā ad montem gr̄e. Juxta
h̄ba thematis p̄assumpti. Ascende ad
me in montē ⁊c.

Quantū ad sc̄dam partē. Dñi oꝝ restitue
re vsuras. De vsuris opꝝ tria intelligere.

Primo aggrauationē.

Secdo multiplicationē.

Tertio reparationē.

De primo extra de vsuris capi. sup̄ eo. q̄
vsura virocꝝ testamēto fieri p̄hibet: ⁊ nul
lomō in vsuris pōt fieri dispensatio. iō ma
gnū pctm̄ est occidere hoīem ⁊ tollere no
men bonū. ⁊ tñ ista possunt fieri sine pctō:
qz iudex sine peccato occidit hoīem. sꝫ non
est possibile dispensare in vsura: vt dic̄ cap.
quocūqꝫ cōmītratur siue sub vmbra cam
bij siue depositi sitē venditōis. primo sub
vmbra cambij: sub quo variomō pōt com
mitti. Cambijz aut̄ potest tripliciter fieri.
Quoddam est cambiū reale: aliud per ter
ras: aliud cambiū fictus. De primo loqm̄ur
cōiter: ⁊ est vtilē reipublice qm̄ quis tꝫ the
saurū p̄ villa: vt sicut qm̄ quis vadit romā
p̄o bñficio impetrādo: pōt capere campoz
ab eo salarium moderatū fm̄ institutionē
legis. Aliud est cambiū fictū a charitate dī
⁊ pximi: sicut qm̄ ban quarius dicit: dabo ti
bi centū scuta. sed si serues. p̄ vnū mensem
habebo decē. ⁊ sic cōiter istud est dānabile.

aliud ē cābiū sub tutela orphanoz: seu pp̄
terras qm̄: ponitur in deposito ad augmen
tādū. c. pleriqꝫ. xiiij. q. iij. Quicqd̄ accidit for
ti vsura est. sic etiā de mulierib⁹ viduīs: qd̄
venit vobis vltra sortē vsura est ⁊ tenem̄
restituere: laboretis ergo pctōres restituere
re iniuste ablata: vt possitis adipisci viā de
ctorū qd̄ nobis p̄cedat q̄ sine fine viuūt.

G. Serio. vi. de annūciatōe virginis ma
rie. Fermo. liij.

Secunde ad

me in mōtē ⁊c. Sana me
dñer sanabor saluus me
fac ⁊ salu⁹ ero Jere. xxvij
Dñi ⁊ aīe deuote si tenui

stis doctrinā heri habitā d̄bens moueri ad
pniam exēplo magdalene. ad hoc inducit
nos Jere. in eplā dicēs. Dñe oēs q̄ te derē
linquūt cōfundant. ⁊ subdit. Sana me do
mine ⁊ sanabor. Jere. loquit in p̄sona xp̄i
fugiētis a facie inimicōꝝ q̄ volebāt eū po
nere ad mortem. Sana q̄ me dñe ⁊ custodi
me. h̄e pctōres p̄ noster Adā posuit nos i
talē ifirmitatē qm̄ peccauit: q̄ si h̄yentiss̄ re
pator ipse ⁊ posteritas dicere potuissent:
sana me dñe. Infirmitatē nature humane si
gnificat in pabola q̄ h̄e Lu. x. Homo qdaz
descēderat ad iherlm̄ in iberico ⁊c. O pau
peres aīe si saluemur nō erit sine pena. Dic̄
Lucas hō qdā cecidit inter latrones ⁊ ex
poltauerūt eū: ⁊ plagis impostis reliqrūt
eū semiuiuū. venit qdā p̄sbyter cū magna
capa dixit ex amice tu es in magna neces
sitate ⁊ p̄terijt nō dādo remediū. Venit qdā
leuita ipse etiā p̄terijt. Postremo venit qui
dā samaritan⁹ ⁊ posuit eū sup̄ iumētuz: et
alligauit vn̄lnera ei⁹: ipse h̄ebat duas fili
as: vnā plenā oleo: aliā plenā vino: ⁊ vn̄re
v̄lnera i oib⁹ mēbris: ⁊ posuit eū sup̄ iumē
tū duxit eū in vnā domū ⁊ dixit hospiti. cu
rā habe de eo ⁊ cū venero reddā tibi. O pec
catores intēdiū saluari hec ē hystoria p̄ quā
intelligū⁹ n̄fam saluatōez aut dānatōez.
qs̄ est iste hō q̄ descēdit. Dico q̄ est Adā de
iherlm̄ descēdēs. i. de statu inocētie i status
culpe ⁊ dyaboli expoltauerūt eū ⁊ plag ipo
sūt. Eccl. xvij. De⁹ de terra creauit hoīez ⁊ h̄z
ymaginē suā fec̄ illū ⁊ fm̄ se vestiuit illum

virtute. erat enim vestitus donis. spūsancti
 et oibus virtutibus venerūt latrones scz dia
 boli et abstulerūt oia et vulnerauerūt euz
 in aia et i tpe appenibili cōcupiscibili irasci
 bili et rōnali in intellectu p ignorantiaz in
 volūtate p maliciā in memoria p obliuio
 nē. et dimiserūt eū sic subiectū pō. māsit nō
 gentis ānis et. xxx. et dixit semp sana me do
 mine qm̄ ego infirmus sum et nō fuit aliqua
 herba q̄ posset eū sanare. venit magnus sa
 cerdos et p̄byter scz moyses et nō potuit sa
 nare infirmus. post venit Leuita. i. pphete
 cū magna herba et nō potuerūt remediare
 donec venit samaritanus qui interpretatur cu
 stos. de quo ps. Nisi dñs custodierit ciuita
 tē. Adā vocauit eū et oēs alij patriarche et
 pphete. Sicut venit plenitudo tpi: tūc m̄
 sit deus filiū suū. et nūc sunt mille q̄dringē
 ti. lxxxiiiij. āni q̄ venit et appodauit se su
 per naturā humanā qm̄ descendit in vteruz
 virginis et venit tanq̄ sacerdos et leuita. ip
 se ei sanauit nos ab oibus infirmitatibus
 nostris. iō ps. Bñdic aīa mea dño q̄ sanat
 om̄s infirmitates tuas. p̄dōtes laudes cre
 atorem et redēptōrē. si tpe p̄terito peccastis
 cōuertimini ad dñm q̄ merito et bono iure
 hoc debetis facere. Sanat te q̄ samaritanus
 p sacramenta p baptismū originale peccas
 tū sanat et est fundatū sup aquā q̄ exiuit de
 latere xp̄i. Pn̄a pctā actualia sanat et ē fū
 data sup fletum saluationalis. Adfimonū sa
 nat carnalē cōcupiscentiā et repñtat in fixio
 ne corpis xp̄i in arboze crucis. Extremā vn
 ctio pctā veniale sanat: p̄firmatio sanat de
 bilitatē ingenij. et ē fundatū quādo se obtu
 lit in arboze crucis. Sacramentū ordīs sa
 nat ignorantā: et fuit repñtatū in cruce qm̄
 fuit corona spinea coronat. Sacramentuz
 altaris sanat esurē qd̄ notat in potatione
 xp̄i. i. Petri. ij. Pctā n̄ra ptulit in corpe suo
 sup lignū. et dixit nos in hospitiū suū i ec
 clesā. i. militatē. et dedit custodes: platos
 mgros: et doctores: p̄dicatores: q̄ dñt sana
 re et custodire me dñe. Et vos dña samari
 tana h̄go maria q̄ portastis illuz dulcissi
 mus samaritanū intercedē p̄o nobis ad de
 um vobisc̄q̄ presencamus angelicum suas
 ue dicentes. Ave.

Ascende ad me in montē et. Arboze soli
 to mouet questio theologica a magistris no

stris theologis fundata in euāgelio vbi dē
 q̄ cayphas dixit. Expediit vt vnus moriat
 hō p populo. Q̄strū cayphas pphetādo
 q̄ expediret xp̄m mori sit veri ppheta. Re
 spondet nicolaus de lyra hic q̄ ad rōem p
 phete tria requirūt. Primo alicuius oculi
 tū pcul hoibus manifestatio. Propeta in
 de d̄: quasi pcul fans aut dicēs. qz dicit a
 liqd̄ esse a longe futurū. Secūdo requirit
 q̄ ille q̄ dicit intelligat illud qd̄ dicit. Ideo
 pharao vidēs septē vaccas: qz nō intellexit
 nō d̄: ppheta. Tertio requirit q̄ eadē intel
 ligentia in mente qua spūsanctus intelli
 git a ppheta pferat. et sic dico q̄ antichri
 stus et p̄decessores sui nō erūt pphete nec
 iste fuit vere ppheta sed largo mō. Q̄ Leua
 te corda. tūcē dānari. Credo q̄ est tps pe
 nitentie iā instat pascha. Et vos gaudiseri
 qui fertis comas et manicas latas vt dña
 domicella videat dixi heri q̄ si volumus ha
 bere hereditatē opz q̄ nos p̄bemus per opa
 nostra bona q̄ sumus veri filij ipsi dei. opa
 que ego facio et c. vos dicitis bene pas. sed in
 uentus ē fragilis opz trāstire iuuentutes et
 postea faciemus p̄nias. sic dicūt mulieres eti
 am lubricę q̄ multa lucrant ad penā corpo
 ris sui vos dicitis bene si nō totū habet extra
 de voto et voti redēptōe ca. et multa q̄ vo
 tū vltimarinū ad petitionē vrozis nō est
 mutandū. etiā lex cuius. C. de bonis libero
 rū in p̄tāe s̄stitutis. Lex incipit nō soluz
 expedit iuuenibus calores iuueniles coers
 cere ne tristē habeāt exitū. Calus ē patēs
 qd̄ā miles fecit votū eūdi hierusalēz māsit
 plurib⁹ ānis in domo ad videndū opozu
 nitatē et post hoc voluit accedere et venit ad
 mulierē. vos nutritis filios et oia bona cu
 stoditis ego si celabo vobis hereditatē ego
 voti tre hierusalē et intendo adimplere vo
 tū. mulier flens dicit ego pficiā dimittatis
 me qm̄ nutritero filios. dicit insup mulier
 vtinā ego nūq̄ vidissem vos maledicat ho
 ra in q̄ ego vidi vos vtinā ego fregisset mi
 hi collū. marit⁹ audietis planctus mulieris
 mīa mot⁹ dicit. amica mea solamī nō ibo
 mittā ad papā p dispensatōe et ita fecit sed
 qm̄ papa audiuit dicit. opz filij q̄ tu ipeas
 votū aut dāneris. Paul⁹ dicit Ro. viij. Vis
 deo aliā legē in mēbris meis repugnatē le
 gi mentis mee et c. Lenate corda itelligitis

§fe. vi. de añūciatione.

bene istud verbū nō dimittatis bene agere quicquid dicatur vobis si dñs vlt ire hierusalem mulier eū impedire nō p̄t. Gen. iiii. Sub te erit appetitus eius & tu dñaberis illius. Mulier ē sensualitas q̄ vult porere obstaculū q̄ nō saluemini. dicatis cōplebo votū meū saluabo me loquar quicquid voluerit vt ascendatis ad montē gratiæ. Juxta verba ih̄e. passum. Ascende ad me &c.

¶ In isto sermone erunt

due partes.

Prima erit sacri enāgelij expositiua.

Secūda virtuose ascensionis demonstratiua.

¶ Prima continet duo.

Primū est diuine dignitatis recognitiō.

Secūduz humane miserie correctio.

¶ Collegerūt consiliū iudei dicētes. Quid facim⁹ &c. Hodie est veneris nūcius passivonis de quib⁹ dixi i principio quadragesime. habuim⁹ iam qñqz nuncios passionis. primus qñ xps penduim⁹ in cruce dixit. diligite inimicos vros. Bonauē. dicit q̄ mansit in cruce supra duo brachia sicut hō in totura trahitur. sic xpus qñ oīa ossa & nervi corporis traherantur. ps. Dinumerauerūt oīa oīa ossa mea &c. Et dixit dimitte siue ignosce illis pater &c. et fuit de p̄ncipalioribus mortis sue. nō dicebat diabolus vos deponet sicut vos dicitis. Secūdus nūcius fuit de piscina vbi sūt qñqz portic⁹ q̄ sūt qñqz vulnera saluatoris. Tertius est de vinea qñ fili⁹ p̄risfamilias scz xps extra cinitatē fuit occisus. Quart⁹ est de muliere samaritana qñ venit xps circa meridiē fatigat⁹ & lassatus in arborē crucis. Quis⁹ fuit qñ lachrymis calidis in cruce dixit. sitio scz oīm vrm salutē. hodie sūt septē dies qñ venit ad lazariū dicēs. vbi ē amicus n̄r incepit flere. Jos. hānes dicit q̄ amic⁹ eius incipiebat putre fieri. xpus ḡ venit ad nos q̄ eram⁹ putridi mul⁹ peccis. iste ē nūcylum⁹ nūcius sup alios pius. collegerūt consiliū aduersus iesus dixit cayphas. vos nescitis quicquid nec cogitatis qd̄ facere debet⁹ expedit vt vnus moriatur ne tota gēs peat. O peccōres quare sumus tā mali: cur dimittim⁹ nos dānari qñ xps tanta passus est: o miserima meretrix q̄ nō venit ad saluatorez te vocantē. nō ē fabula lazarus mortu⁹ ē & resurrexit. q̄ autēz

erāt ibi iudei testimoniū perhibuerūt & venerūt in hierusalem & dixerūt iudeis nūquid audiistis q̄ lazarus frater magdalene est mortu⁹. vere ipse reuixit & ambulat & loquitur & comedit & bibit. q̄s h̄ fecit. ille magn⁹ p̄pheta. De layra sup mattheū. iiii. ca. dicit q̄ erāt septē p̄siliarij & q̄rtuoz p̄sbyteri & scribe magistri n̄ri & pha risei tūc qñ fuerunt si mul inceperūt clamare qd̄ facim⁹ hic venient romāi &c. sum⁹ destructi. cayphas dixit. p̄ legē moysi expedit vt vn⁹ hō moriatur pro populo. dicit hic Joh. q̄ verū dicebat si non dicebat a seipso nec fm̄ mentē sp̄s sancti et tūc p̄ncipes p̄siliū tenuerūt ad capiendū iesum. vñ cōquerit saluator. Viere. xviii. Nū qd̄ redditor p̄ bono malū: qz foderit foueam aīe mee. Recordare q̄ steteri in cōspetu tuo vt loquerer p̄ eis bonū & auerterez indignationē tuā ab eis. O peccōres in tali die sicut fuit sabbati recessit xps fugit q̄ dicit p̄ os Vie. nūquid reddid⁹ p̄ bono malū: nūc teneat cōsiliū ad faciendū me mortuū. dicit verū cayphas scz expedit &c. et totū cōsiliū dixit. bene dicitis. Tūc potuit dicere xps recordare q̄ steteri corā te: & quicquid ego otavi p̄ peccōribus vt auerterez irā tuā ab eis: & remāsit vsqz cras ibi & venit in bethaniam vbi iudas qñ fecit cenā magnā tradidit eū. q̄b⁹ loquor vos iudices p̄siliarij & curiales p̄res in religione & ecclesiastici cōsiliū fecerūt & vos mulieres vrinā teneretis p̄siliū quō debet⁹ viuere. tria signa fecit xps.

Primū signū diuine magnificatiōis.

Secūduz signū diuine dignationis.

Tertiū signū diuine cōminationis.

¶ De p̄mo. ps. Signatū est sup nos lumen vult⁹ tui. De secūdo. ysa. lxi. Eleuate signū ad p̄p̄los. De tertio. Ecclesia dicit. hoc signū erit in celo cū dñs ad iudicandum venerit. Luce. xxi. Tūc videbūt filiū hoīs in nubib⁹ celi venientē cū p̄tate magna. teneat qlibet cōsiliū in p̄sicia sua. signū em̄ multa fecit in beneficio creationis & redēptōis &c. Erinā oēs bene p̄sularis vitā vestrā & scelera que cōmissistis p̄tra deū. Verū. sup cātica. Erubescite peccōres diuinā ymaginē in bestialem & pecorināz mutasse. Secūduz signū est diuinā amoris exaltatiō. Job. xv. Maiorē dilectiōnē nemo h̄z vt aiām suā &c. Credo q̄ si rex veniret nō iret hospitatiū domo leprosoz

hoc aut fecit xps qñ induit naturā nostrā. Zernū signū diuine cōmunionis. Aidea-
tis quō in iudicio oīa signa erūt extēsa: et
qd noui dicet. Faciam? cōsiliū ⁊ dicam? qd
faciem? Aideaatis iusticiā dei. vtnā nō ve-
niat nobis sic fuit dictū regi achab. iij. Re-
gū. lxx. Dimissi sū vtrū dignū morte: relinquit
tua p aīa illius. Nūquid ī punita relinqui-
tis scādala publica q vident oīs. Aideaatis
mulieres oēs tam effrontes portātes cau-
das vltra statū. de illis qui portāt caudas
suas ⁊c. Et habetis p̄sbyteros ī ecclesijs
vestris q notorie tenēt ribaldas. Estis vos
oīs mulieres eoz. discurre sic per oēs sta-
tus ⁊ officia. nā venit pcurator qui debz fa-
cere iusticiā ⁊ dabitur ei ad vngendū manū
suas aliqd. vidistis ne decretale. li. vi. de i-
munitate ecclesie. ca. qm̄ excōicati sunt qui
impediūt sup causis q ad forū ecclesiasticū
de iure vel cōsuetudine p̄tinet litteras a se
de aplica petari vel sup ip̄s cotā ordina-
tjs v̄l delegat ecclesiasticis litigari. nec pos-
sunt absoluti nisi illis quoz iusticiā impedi-
unt satisfecerit. Vide tu qui portas mūdā-
nū ad sustinendū adulteriū. sicut etiā eccle-
siasticus ad sacrilegiū ⁊ impedit iusticiā q
spectat ad ecclesiā. Vadatis ad quascūq; in-
dulgentias volueritis. nō absoluemini nisi
satisfeceritis: ⁊ satisfacietis p̄ra illū in quez
iudei cōsiliū inierūt. desistatis igit a talibz
⁊ hoc faciēdo ascenditis ad montē gratie.
Iuxta verba the. p̄ca. Ascende ⁊c.
Quantū ad secundā partem ascendetis
illū montē gr̄e si vultis mihi adherere ego
in die pasche ponam vos ⁊ est vt dicat. ps.
mons coagulat? mons pinguis. Vocati su-
mus de qnto gradu q est reddere alienū de
vsuris. sily estis hic q prestatis vni decem
scuta ⁊ facit ille vobis p quolibet āno vni
opz q illa q accepistis capiatz in deducti-
onē sūme. Audiatz vos dñi de cōsilio q p
longatis p̄cessus. sily pcuratores iniuste.
habēt etiā de p̄na di. v. ca. negociū. ⁊ sily ver-
ba gregozij. sunt p̄teractz negocia q nunqz
aut vix sine pctō exerceri valent. Vosticijs
canonista dicit q inter oīa q sunt in mūdo
p̄nciosus ē esse scutalē aut aduocatus q
br̄e aliō quodcūq; officiū. vos mulieres q
estis vxores cōsiliarioz aduocatoz aut do-
minozū requestozū melius esset q essetis

vxores tottozū q̄ hui? mali pcuratozū.
vel iusticiariū mali. ¶ Refert anthoni? flo-
rentin? ⁊ allegat gregozius. sunt multi sta-
tus in quibus cuz difficultate viuunt. sicut
ē mercator negotiator curie procurator du-
cere filiam ad choream vix reuertetur sine
contagione. vix reuertetur armiger de bel-
lo immaculatus. omnes tales sunt in ma-
gno periculo damnationis. non dico q om-
nes dāntur. loquor de singulis generum
⁊ non de generibus singulorum. vadamus
ad curiam parlamenti ad cameram compo-
tozū. sunt ad minus quattuor persone in
illis. primo auditor causarum. auditor re-
questarum. consiliarius aduocatus procu-
rator. lex. ff. de officio proconsulis incipit
non hominū. decretalis li. vi. de rescriptis
ca. statutum iudices munera non recipient
aliqua: lex civilis. C. nemo iudicet in causa
propria tam in rubro q̄ in nigro. vos habe-
tis iramenta iurastis seruare ordinatio-
nes regales ⁊ vos in castellero habetis cō-
stitutiones regales. in iure canonico in ma-
iori volumine. xi. q. liij. ca. quattuor modis
peruertitur iudicium timore cupiditate o-
dio ⁊ fauore. Primo timore. capiamus vni
qui placitat scribit talis dominus q non
expediatur nunquid debetis expectare aut
differre. Dico q etiam si rex scriberet nanq̄
debetis differre. Secūdo cupiditate nimia
Iusticia aliquando fuit de fuste ⁊ lapidibz
sed nūc est de argento scilicet donando. di-
cit lex de officio p̄sidis q nō capiatis do-
na excepto iusto stipendio. dicit vnus do-
minus talis vxoz aut clerico. Domin? ep̄s
scopus venit ad querendum processuz su-
uz dicitis q oportet habere vnam tunicaz
descarlare gallice. aut viginti vinas de ve-
luto habetis modum faciendi processuz in-
ter verba ⁊ lineas: ⁊ magnuz interuallum
facitis ⁊ scitis quid debetis habere p quo-
libet verbo ⁊ linea ⁊ ponitis etiam synoni-
ma verba ad habendum magis speciebus.
¶ pater dicitis. vnde habemus ad tenen-
dum statum nostrum caudas ⁊ tunicas et
sic de alijs: ⁊ nunquid hoc facitis in curia
parlamenti aut officialis. Officia emun-
tur quadragesimas aut quingentas scutis
et non habet nisi centum scuta oportet be-
ne q pene valeāt aliquid. aut capitis talia

Ite. vi. de annūciatione.

Sona deus nouit. dico q̄ melius eēt tibi in humili statu stare ⁊ saluari q̄ i illo periculoſiſſimo ſtatu eſſe in via dānationis. Tertio iudiciū corrūpitur odio talē ponam eus in proceſſus faciā eū capere opz ne hoc repare: dico q̄ ſic aut dānari. Quarto iuſticia corrūpitur per fauorē aut amozē. ſi vos veniatuſ lūſū cū dño ⁊ habeatis affinitatē cū eo fauebit vobis ſi culpa tua datū eſt dānū vel iniuria irrogata ſeu alijs irrogantibus opem forte tulitſi aut etiā imperitia ſeu ne gligētia euenerint dāna vere de his ſatis facere te opz nec ignorantia te excuſat ſi ſci re debuisti ex ſacto tuo iniuriam verifiſimilr poſſe ptingere vel tactorū ca. ſi culpa de iniurijs ⁊ dāno dato. imperitia ⁊ negligētia aſcribūtur culpe dicit gloſa. puta ille corrūpit iuſticiā qui pceſſum ad viſtandū recepit ⁊ comisit vni alteri. nūquid habetis q̄ non debetis accipere quolibet die niſi ſanta tria ſm conſtitutionē regalē ⁊ recipitis vltra etiā. Illud qd̄ expediretis bene in q̄nde ctm diebus ponitis triginta. ⁊ vos aduocati nūquid habetis linguā acutā. ⁊ cōter bono iure in infirmitate verbū ⁊ linguā pdū qz in ſanitate linguā veſtrā vendidiſtis opz bene q̄ eam pdatis q̄n debetis vti ea ad cōſtitendū. id̄ dicit. ix. Docuerūt linguā ſuaz loq̄ mendaciū. Volo dicere q̄ qlibet aſpiciat ſtatū in quo eſt: vt puenire tandem poſſit ad terrā pmiſſionis. Amen.

¶ Eadē feria ſexta poſt p̄adiū. Ser. liij.

Scende ad

me in montem et eſto ibi. Dic ob ſecro q̄ ſozoz mea ſis vt bñ ſit mihi pp̄ te: ⁊ viuat aīa mea ob grāz tui ſen. xij. ¶ Dñi ⁊ aīe deuote credo q̄ veniſtis ad audiendū aliqd̄ pro ſalute vſra. Dixi q̄ iſtud feſtū ē ſolēne. tali die ſicut ē hodie deſcendit filius dei in vterū virginis. Recitavi hoc in quodaz ſimone. Jd̄ qz de maria locutari ſum? vt cognoscām de q̄ fuit nobis ⁊ quō debem? ei ſervire. Cepi figurā in geneſi. Vocat? ē dñs ad abrahā dices. Venate corda. Erat qdā magn? vir noīe abrahā dixit ei creator. vade in egyptuz relinqz patrē ⁊ parētes. Dixit ip̄e dño. Dñe ibo quo

placebit. Tūc cepit viā ad egyptū: ⁊ duj in trare voluit le cayre ⁊ eſt ibi ſicut piſcus in regno frācie habebat ſuā yrotem pulcherri mā ⁊ vocant eā abrahā q̄n fuit in cayro dixit ei. ego timeo q̄ rex ⁊ dñi dñ vos viderint ppter pulchritudinē veſtrā accipient vos ⁊ ego ero occiſus. Licet tñ eſſent paga ni: n̄ credebat q̄ citius cōmitterēt homicidium q̄ adulteriū. Dixit vroz. nūc obſecro dic q̄ ſozoz mea ſis: vt mihi bene ſit ⁊ viuat aīa mea ob gratiā tui. Vide textū bene Unde quādo illi de civitate viderūt eos venērūt nūciatus regi: q̄ erant ibi de terra canāa. Et dixit rex. ingrediaſtur. Quis vos cōducit? Reſponderūt. Nos ſumus de terra canaam. dixit abraaz. pernite nos viuere. Tunc dixit ei. Qne eſt iſta dñā quā conducis? Reſpondit q̄ erat ſozoz. Tūc dixit rex. vos bene veneritis in terra iſta. vos nec ipſa malū habebitis. Dixit rex q̄ ipſam caperet in ſpouſam. ¶ Sed dicitis mihi: pater quid repñtat iſtud qd̄ dicitis. p feſto domini. vos ſcitis q̄ ſtatutū eſt oibus homibus ſemel mori. Debre. ix. ⁊ cōparere ante iudicem. videatis iſta capita que hic apparent: ipſa tranſierūt iaz ad ſtatutū quia oportet ire ante regē. tunc plangent ſe om̄s tribus terre. Tunc veniet ante tribunal iudicij n̄s qui ſqz ⁊ eozū que geſſit in corpore ſuec bonū ſuec malum oportet reddere computuz de omnibus pallardis: de iururijs: ⁊ ſic de alijs. Sz quis cōducet vos aī regē. Legiſtis criſoſtomū in ſimone hodierno. Amici amici valete. valete i ſeculū aīaz p̄go in regiones metuēdas in māſiones longiquas corā iudice terrifico ⁊ nemo me comitatur. Vos autē q̄n erit i articulo mori qd̄ dicitis. Deu heu heu q̄s nos cōducet. Inſ oīa alia horribili? ⁊ difficult? ē mors. In mari ſicilie de q̄ tuoz nauib? vix eripiſ vna. De q̄ tuoz aīab? vir ſaluabit vna q̄n tres dānantur. q̄s ſ nos pducet i articulo mori niſi ſara q̄ eſt pulchra ſgo maria. Jd̄ pulchra eſt amica. ⁊ dic ei verbū. ſ. obſecro. Jd̄ ecclia cōtat in laudē eius. Aldaria maſ grē ⁊c. Duo q̄rimus tibi.

Primo nos ab hoſte ptege.

Secūdo in morte nos ſuſcipe.

¶ Cognoscaſ in n̄citate amic? hec eſt hora mirabilis q̄n pueri pat ⁊ mater ⁊ omnes

amici te dimittūt. placeat beate marie virgini q̄ fratres eius simus: et q̄ ob gratiam eius nobis regnuz̄ dei aperiat̄ur: et rex nos benigne suscipiat̄ intercessionē matris eius que ad latus suū residet. bernard⁹. Opz̄ q̄ oēs se cleuent ad videndū miam ad latus filij sui vt ingrediamur requirē ad quā non possum⁹ ingredi nisi ipsa auxiliante. quare vocatur mater gratie mīe aduocata. Inter alia dicit anselm⁹ dicere de virgīe glorioza q̄ dei mater est omne q̄d sub celo est trāscēdit. ideo p̄cemur eam vt ob reuerentiā eius q̄d fecit q̄ mater dei esset: q̄d est nobilius verbū q̄d p̄t̄r̄ excogitari fac vt sis aduocata nostra. Secundū verbū. stabat iuxta crucem cū tristitia tāta sicut habuit hodie gaudij ex cōceptione: et in annūciatōe stans vidit filiū in altitudine nec cubitoꝝ. et dixit ei fili⁹. Mulier ecce fili⁹ tuus. deinde discipulo ecce mater tua. Et tūc dixit mar' syon dicit hō. i. xps dicit syon. i. toti xpianitati. Mater tibi est scz virgo oibus nobis in illa hora data es in matre vt aduocata sis p̄ nobis. ergo vos mulieres vos p̄t̄ores si timetis dānari pensetis dolores quos p̄ nobis filius ei⁹ passus est. et dicat⁹ q̄ sit ante eum aduocata. et sic si p̄ctā dimittitis ascendetis in montē gr̄e: quē vt ascendere valeamus sibi salutes angelicam presentabim⁹ dicentes. Ave.

Ascende ad me. A more solito mouet que scio theologalis a Bonauē. dist. iij. iij. sententia. fundata super materia p̄sentis solēnitatis. Virgō meritoze de p̄digno meruit mater dei effici. Triplex ē meritū. Primum est cōgruū q̄tū ē dignū tāta retributio erit. s̄ datur ex liberalitate dātis. hoc modo meruit mar' glorioza mater dei fieri. Secūdo est meritū digni q̄d est inf̄ meritū et p̄miūz aliq̄ cōdignitas: s̄ nō adequatio ad premiū sicut q̄d iustus p̄ p̄t̄oribus erat in supplio. hoc mō meruit x̄go ex pte dātis: sed nō ex pte recipientis cōsentis q̄d dixit. ecce ancilla dñi. et plus meruit q̄ si fuisset tota ecclesia cōgregata simul. Tertio ē meritū cōdignū: et est q̄d est p̄portio geometrica. sicut equalitas yrobiaz̄ inf̄ premiū et meritū. et hoc mō nō meruit glorioza virgo vt eēt mater dei. Scotus dicit q̄ sicut natura hūana erat in potentia obediēciali vt vinctur

deo: sic virgo glorioza vt eēt mar' dei. Quare corda: quid dicit vestri intellectus: legistis ne legendas sancti Bernardi. In hystoria dicit q̄ tantū sunt duo saluari. Eue mus sp̄m̄ nūc sunt mille. cccc. lxxx. iij. anni q̄ xps incarnatus est. et q̄n angel⁹ venit ad mariā mūdus fuerat iam p̄ q̄nqz mille annos. Bonauē. i. dist. iij. querit. Quare est q̄ xps distulit incarnationē p̄ tantū tempus In veritate credo: q̄ taz stupendū mysteriū diuine seueritatis in angelo nobilissimo et hōie p̄mo appositū nobis deus vt cognoscamus q̄tū sit p̄cti horrendū: et q̄ horrendū sit incidere in man⁹ dei. Ideo dilatū fuit beneficiū incarnationis. ad beneficiū illud plus cōmendandū et memorandū et p̄pter p̄ctm̄ magis puniendū et p̄pter morib⁹ cognoscendū. Estis hic legiste aut canonice. Lex civilis. C. de legibus incipit. Si imperialis maiestas causā examinauerit et partibus cōstituerit sniam: sciant oēs iudices sub impio nō esse legē esse nō soluz̄ ad casū p̄uarū sed etiā similib⁹ posse cōferri. Dicit in antiquis de excessib⁹ platoꝝ. ca. p̄ uenit. pena vni⁹ metus dz̄ esse plurimorū. Applicem⁹ ad theologias. Quidaz̄ seuerus capitaneus vocat⁹ Anstān⁹ heremita tēporib⁹ Ludouici regis vltimū q̄n capiebat vniū hōiem dicebat. p̄ sanctā Katherinam iste nec est vir nec mulier festinatē ducatis eū ad patibulū. Quis vestrū esset q̄ non timeret si modo veniret ad man⁹ talis: nōne plus debetis timere si veniatis ad manus dei. Velas dicitis dñe miseris nos peccatores dimisitiss per quinqz mille annos in carcere sine remedio. Dicit bonauētura ī veritate: q̄ tā stupendū signū seueritatis posuit inter angelū et p̄mū hōiem: credo q̄ b̄ fecit ad ostendendū seueritatē diuine iusticie. Scotus in. ij. di. xxi. Querit q̄s gratius peccauit adā vel eua. Quos sūt hodie qui grauiora p̄ctā cōmiserūt q̄ adā ex genere. licet p̄ctm̄ ade sit graui⁹ extensius: q̄ adā nō peccauit nisi q̄ opus erat p̄hibitu: quia de se erat bonū opus. Fuisse ne adhuc in lubricitate iuuentis et vos macq̄relle: adulteri sacrilegi et blasphematores dei et sanctoꝝ. peccata vestra grauiora sunt peccato adē. Dico q̄ imperator dicit q̄ si maiestas imperialis dederit sniam de aliquo crimine:

Ite. vi. de annūciatione. Ser. liiij.

simile dedit de oī taliter peccanti & fit in ex-
emplū omnīū. Dicit decretalis quādo pecc-
catū puniit in publicā pena eius dī esse oī
bus in exemplū. Adā nobis est in exemplū
qui & si nō peccauit tantū sicut nos: & quat-
tuor milibus annis fuit in carcere: & iterū
quasi mille ī hoc mūdo. Inuito vos ad tor-
torē qui est diabolus. Volo dicere qd nō te-
neat vos ille in gehēna. Consideretis bene pu-
nitōnē ade: & q̄tus fuit ille q̄ redemit & co-
gnoscamus q̄tus est p̄tm̄: dimittendo istā
vallē miserie & peccatorū obediām? deo: et
sic ascendem⁹ ad montē gratie. Iuxta verba
the. pref. Ascende &c.

In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Secunda virtuose ascensionis demonstra-
tiua.

¶ Quod de misterio incarnationis nō ē mo-
dicū. Alias in aduentu dicebā de scarnatio-
ne qd misterīū incarnationis non est opus
vnius diei. sed dicam⁹ de euāgelio hodie-
no. Cōsiderate aīe deuote p̄ q̄nq; mille an-
nos clamores ascenderūt ad deū: & oēs an-
geli requisierūt diei hodiernae festiuitatem.

Exodi. iij. Vidi afflictionē populi mei dīcē
dī vt liberaretis vos. & ps. Prop̄ gemitum
pauperū nunc exurgas dicat dñs. Ita dicit
glosa: qd p̄cibus sanctorū patrū & marie ac-
celerauit incarnationem. Consideretis qd trini-
tas annūciavit angelis qd filius dei descē-
deret & fuit electus ambasciator vn⁹ ad an-
nūciandū. In euāgelio tria notātur.

Primo angeli missio.

Secundo virginis saluatio.

Tertio matris acceptio.

¶ Casus est patens dñi q̄ rex vult mitte-
re alemanā eligit vnu abasciatōrē qui scī-
at facere nūcius. In trinitate fuit decretum
facere grām & mīam p̄cōribus. ps. Preue-
nerūt p̄ncipes piuncti p̄fallentib⁹ in medio
iuuenculaz typanistrariū. Quis fuit seru⁹
missus? dicit euāgelīū nō quilibz angelus
sed gabriel. & cui mīnif: ad virgines. cuius
qualitatie: desponsatā. quō appellat mari-
tus: ioseph. vñd erat: de domo dauid. quod
erat nomen virginie: maria. in quā vīllam
fuit missus: in nazareth. Legistis ne ber-
nardū sup euāgelīū Adīsus dicit. Si solis
vīn nō cadit de arborē: nec capillus de capi-

te sine diuino numie: putas ne tanta v̄bd-
rū series a sancto euāgelista sine misterio
p̄fundo prolata esset & oīa sint plena mis-
terio & dīscutiōne digna. Dicam⁹ nunc Luca.
dic qd fuit abasciatōr q̄ fuit missus: dīc an-
gelus. Ad qd bonauē. dicit. Reparatio debet
correspōdere lapsui & medicina infirmitati
Quādo em̄ adā & eua peccauerūt fuit ibi p̄-
mo hō. Secūdo mulier. Tertio diabol⁹: scy
malus angel⁹. Sic ille qui nūciavit gabrie-
el dī q̄ interpretatur fortitudo dei pugnat⁹
rus cōtra diabolū. Dicit scotus in. ij. di. ij.
qd erat de p̄p̄inquitōrib⁹ trinitatis de sera-
phim quē trinitas misit & a trinitate ē mis-
sus. Cui dixit pat. Gabriel vade ad illam
quam ab initio elegi qd sit mater filij mei.
Mater inquit tēporalis: ego pater eter-
nus & in diuinitate fili⁹ dixit. O gabrielya
de ī noie meo dīcē qd erit mibi mater ī hu-
manitate. ego elegi in vtero suo sumere car-
nē ita qd in vtero formabo mibi corpus: et
manebo nonē mensibus & subiectus ero: et
tenebo ei semp bonā societate. dixit sp̄s s̄c-
tus. Vade gabriel & nūcia ei ego eam gra-
tia mea sanctificabo & virtute mea obūbia-
bo: & sine cōcupiscentia carnali informabo.
Adīsus ergo est a deo. quo iuit. dico ad ci-
uitatē galilee. Dec ciuitas dī galilea qd in-
terptatur transmigratio: ad denotandū qd
trāsmigrarem⁹ d̄ p̄cō in grām & tremus
in padisus. & iterū vocatur nazareth qd in-
terptatur floridus. & cui missus ē angel⁹
dico qd ad virginē. vñ Bernard⁹. Si virgo
debebat parere vt hōgo debebat eē. & si erat
deus: nasci debebat d̄ virgine. Dicit ambro-
sius. Latent diuina misteria: & nō sine cau-
sa fuit desponsata ad celandū misterīū dī-
uine incarnationis. & nūquid diabolus vi-
debat integritatē corporis virginis. quare
fuit ei celatus? dicit scotus in. iij. di. ij. P̄ria
causa nō p̄ccurrente. secūda non pōt aliquid
p̄ducere. Ideo celatū fuit diabolo misterīū
incarnationis ne impediret. Pone exēplū de
igne triū p̄uorū. Quis fuit marie? dīc euā-
gelīus Ioseph de domo dauid. qd s̄ḡt au-
gmentū. qz qū virgo b̄ndicta p̄cepit s̄litum
dei fuit augmentata & consummata in grā. si
cat ioseph fili⁹? Jacob h̄z custodiā frumen-
ti ex quo debem⁹ nutrirī. Que sunt domi-
celle q̄ vocant marie? est magnus honor. et

quādo estis meretrices facitis magnā inu-
riā nō eius nec digne estis sic vocari. Da-
bet em̄ duo noīa s̄m duplicē dignitatē, di-
citur maria quasi mare amariū in passione.
Alia d̄: in assumptōne quādo inter bra-
chia filij ī celo fuit collocata. talis fuit ma-
ria vt eius vira sit in exemplū. Secūdū ver-
bū est saluto siue obsecro. Salue regina. A-
ue stella matutina ꝛc. sunt pulchre cantile-
ne ꝛ orōnes. pulchrior est aue maria. Quid
dicit ista oratio? dicit q̄ oīa cōmnet q̄yna si-
lia licite p̄r a deo querere. Primo querere
potest velle esse pulchra: hoc est sine macu-
la. velle habere bona ꝛ filios pulchros ꝛc.
Sunt de hic astantibus qui ꝛc. Alia q̄n
angelus venit ad eam nō erat in bancques-
tis: nō in cōiuijs: nec in choris: nec in loq̄
imundis: sed erat in oraculo orans patres
hostio clauso. inquit bern̄. ꝛ angelus locu-
tus est ei. sed qd̄ dixit ei facie rutilans ꝛ ve-
ste coruscans. quid faciebat ipsa. Bonauē
tura dicit in. ij. lenti. dist. iij. Legebat pro-
phetiā ysate. Ecce virgo concipiet ꝛc. ꝛ vo-
cabitur emanuel: quod est nobiscum deus.
Bernardin⁹ libro de euangelio eterno dice-
bat. Utināz illa mulier esset tempore meo:
ita q̄ essem dignus illā videre in tali medi-
tatione. Angelus dixit. Aue gr̄a plena dñs
tecū. vos estis omni bono ꝛ gr̄a plenarib̄:
dicit tu ī mulieribus. Et subdit elizabeth.
ꝛ benedictus fructus ventris tui. Quid di-
cit maria q̄ erat ī oraculo sine societate: nō:
sed erant cum ea quattuor domicelle ꝛ vna
ancilla. Audiuisti hoc vnq̄. ꝛ tenebant ei
societate. Utinā vos haberetis istā sociera-
tē. ancilla verecūda virginalis turbata ē et
cogitauit qualis esset ista saluatio. Utinā
cogitaretis salutationes maloz truffatoz.
Quare sit hora sexta post cōpletorūz si-
gnū ad aue maria. dico qz angelus fuit
cū maria a quinta hora vsqz ad sextaz. Ne ti-
meas maria. Dixit angelus non veni vt vir-
ginitate amitteres: sed vt essem minister in
carnationis. Dixit iterūz angelus. Recole
prophetiam ysate. vij. Nunquid legisti im-
meditate q̄ virgo cōcipiet ꝛ vocabitur ema-
nuel. i. nobiscū deus. Bande nā ipsa tu es.
prima domicella prudentia fuit scilicet que
dicit. quomō fiet istud quoniā virū non co-
gnosco. Non enim loquebatur sicut homi-

nes. quomodo fiet istud. Dixit angel⁹. Spi-
ritus sanctus descendet in te. Elizabeth
sterilis in senectute est pregnans de vno fi-
lio. Alie domicelle responderunt dicentes.
Ecce ancilla domini fiat mihi s̄m verbum
tūz. posuit se genibus flexis humilitas ꝛ
obidientia locute sunt dicēdo. Vos dicitis
q̄ concipere debeo deum meum. Tunc di-
xit obedientia. Fiat mihi s̄m verbum tūz.
ꝛ ego do corpus meuz ꝛ puriorem sangui-
nez vt in me corpus christi formetur ꝛ sic
in instanti anima christi creata est ꝛ vna
corpore ad peragendum misterium incar-
nationis ꝛ redemptionis nostre. Capiant
vnuz speculū. ponatis ante in instanti san-
cta trinitas dixit anime christi. Eritis ī ve-
ro virginis nouoz mensibus. ꝛ nascemini ī
uazareth: fugietis in egyptum: ꝛ ibitis in
desertum: ꝛ eritis in opprobriuz ꝛ derisum
multis: sputis ꝛ colaphis datus: ꝛ in cru-
ce eleuatus. Tunc dixit filius. propter me
orta est hec tempestas: proycite me nūc in
mari. Joh. i. ꝛ in instanti illo dicit bonauē-
tura. Acceptauit christus omnes dolores
quos trinitas presentauit. In illo instanti
fuit formatum ꝛ organatum corp⁹ de pu-
rissimis sanguinibus virginis marie vnū
uit sibi naturam humanā filius dei. Tunc
verbum caro factum est. Johan. i. ꝛ reuer-
sus est ambasiato. ¶ O peccatores non ē
hodie dies ad exercendū nos in malis. Le-
lebremus ergo istam sanctissimā festiuita-
tem que est principiū nostre redemptionis
Agamus gr̄as omnipotenti deo qui in vtero
virgis assupsit naturā hūanā ꝛ nobis apes-
ruit hereditatē supernā. Amen.

¶ Sabbato ante ramos palmar. Ser. lv.

Scēde ad

me in montem ꝛ esto ibi
Ne propiciens iniquitati
eorū ꝛ petris eorū a facie
tua nō deleatur. Dicit.
xvii. ¶ Dñs ꝛ oīe deuote audiuisti psiliuz
durū iudeoz vt xpm occiderēt. Hodie dies
remias ponit q̄nimonā xpi p̄ra iudeos di-
cens. Dñe tu cognosces maliciā eorū cōtra
me: ne propiciens iniquitati eorum fiet er-
naliter sint damnati. Utinā peccatores

Sabbato ante ramos palmarum.

istud nō cadat sup nos. ¶ Hic magister sententiarū querit vtrū sit aliqđ pctm̄ adeo magis qđ deus nō possit remittere. Bonaventura et thomas dist. xxxij. ij. dicūt cū magistro qđ non. Sed dicit vnū verbuz bonauētura qđ aliqua pctā sūt adeo execrabilia qđ nisi ex speciali gratia dei hō nō potest cōteri. De isto habet Dierē. viij. Tu autē noli orare p̄ populo hoc nec assumes p̄ eo laudes et ordōnem qđ non exaudiat te. ¶ O pplē vos debetis timere cadere i pctm̄. Aliqñ cadit qđs in pctm̄ et taliter qđ vit remittitur. et qđ peccatū iudeorū videtur esse grauissimū. inter oīa peccata: quare ipsi meruerūt destitui a deo et nō habere remissionē pctōz. loquor de obstinatis. Dicam⁹ igitur dñe per merituz tue sacratissime passionis. da nobis remissionē peccatorū. Recurram⁹ ad eius matrem vt pro nobis precetur filium suuz dicendo. Ave maria.

¶ Ascende ad me in montē et. Ad ore solis to mouet questio a magistris nostris theologis et terminata per Bonauen distinc. xlij. fundata in euāgelio hodierno quod loquit de vno prandio et cena. et ibi erat martha et magdalena. et martha ministrabat: et lazarus erat vnus ex discipulis. Vtrū actus exterior addat bonitatem vel maliciā distinctā contra actū interiorē. Dicit bonauētura qđ de merito possum⁹ loqui vel de merito p̄mij essentialis: aut de merito p̄mij accidentalis. Si p̄mo modo cū tota radix meriti sit in voluntate: operatio exterior nihil addit ex cōdigno. sed si loquamur de p̄mo accidentalis nulli dubiū qñ actus exterior addit aliquid actui interiori. verbigrā. aliquis hz votū vel voluntatē seruandi virginitatē cōtūcūqz habeat voluntatē nūqz corona bitur aureola virginū nisi voluntatē sequat exhibitio opis. idē est exēplum de virginitate patiendī martyriū. ¶ Leuate corda vestra o pctōres audite rem gestas. Martha satagebat. p̄batio bone voluntatē cōrespondebatur exhibitioni opis. Estis ne adhuc cōfesse mulieres lubrice? velitis noliqđ dimitteis aliqñ lincias vestras et pompas. Et vos dñi iusticiarij nūquid habetis legē civilem. C. de officio p̄sidentis. l. ij. qđ maleficia publica aut scandala nō dñi remanere impunita. Voc etiam dicunt canoniste in ca.

perniciosas extra de officio iudicis ordinarij. vbi dicitur qđ ep̄i in suis diocēsis debent crimia inquirere et punire: et cū op⁹ fuerit brachiū seculare inuocare. ¶ Audiuis istis heri qđ miles deuotus qui volebat ire hierusalē nō debet dimittere peregrinationē ppter supplicationē vxoris. i. ratio nō dōz sequi sensualitatē sed debz peregrinari. Sed dicetis vos miserrimi peccatores qđ speratis saluari in mīa dei. certe dico mīa dei nō est facilis his p̄sertim qui quotidie laborant offendere deū. Nūquid habetis legem civilē. ff. qđ quisqz iuris in alterū statu erit eodē iure ipse vti debz. et est tam in rubro qđ in nigro. Ad hoc est decretalis extra de constitutionib⁹ in antiquis ca. 3. qđ oīs. vbi idem dicitur. et allegatur illud dictum. Patere legem quas ipse tuleris. Vultis qđ dicam vobis omnes terminos quos tenebit deo ipse tales tenebit vobis. Vada ad curiaz parlamentū aut casteletū. Dicit consiliarius aut procurator. dñi propono vobis talem qui cōmisit tale crimen: et ipse cōmisit simile aut mai⁹. Nūquid si casus suus manifestetur iudicabitur ipse sicut et alij. Et defasti. xxx. Misere aīe tue placens deo et cōgrega cor tuū in sanctitate. Vultis domini mei qđ deus faciat nobis mīam: oportet qđ habeatis pietatem de vobis ipsis. dimittatis peccata. tu miser leno quādo decipis vnā mulierē capis cameraz in inferno et sic de alijs. Recurre igitur ad passiones dñi et ipse miserebit vestri. et sic ascendet ad montes grē. Juxta verba the. p̄sac. Ascende ad me et.

¶ In isto sermone erunt due partes. Prima erit sacri euāgelij expositiua. Secūda virtuosē ascensionis demonstratiua.

¶ Euāgelij duo continet. Prīmū saluatoris benignā condescendētiā ibi. ante sex dies.

Secūdum p̄ditōz malignā indignationes ibi. quare hoc vnguentū et.

¶ Postqđ xps lazariū resuscitauit indei tenuerūt consiliū ad occidendū eū. Ipse fugit a hierusalē vsqz ad effrem trāstozdanē iuxta desertum. et in illo tpe fiebat pascha. Dicit leo. Attende qđ ver⁹ et nouū sit festum paschale. Pascha dōz trāst⁹ dñi: qđ filij isrl

transferunt ab egypto in desertum: et a deserto in terram promissionis. In recognitione bene scij ipsi faciebant festum in tali die sicut die iouis sancta. Jesus ergo ante sex dies pasche venit in bethaniam quod est ad vna leuca de bethrusale: et ibi fecit cenam cum maria martha et lazaro quem a mortuis suscitauerat. Turba autem illuc venit: non propter ipsum tantum: sed ut lazarus videret. Die dicit Augustinus. Ne putaretur famulasma esse de resurrectione lazari: comedebat: bibebat: sedebat: et loquebatur. Sed quod loquebatur: penas inferni referebat. an loquebatur de libris fatuitatibus sicut vos loquimini quoniam estis in prandijs vestris: nunquid loquimini vos mulieres de amatoribus vestris quoniam estis in festo sancti petardi. Et vos truffatores: nunquid dicitis hoc de tali domesticella et hoc et hoc. die ut scis. Non sic certe loquebatur in mensa lazarus. Tunc maria accepit libram unguenti: et posuit super caput recumbentis. Mar. xiiij. Quoniam erat in domo Symonis portabat alabastrum unguenti nardi pistia. Judas homo non valens ferre hoc: erat enim fur et loculos habebat: incipit stridere dentibus non volens abscondere suam intentionem. dixit ut quid proditio hec. potuit enim istud venditari multo et dari pauperibus? Iste sex dies de quibus loquitur euangelium spiritualiter sic sunt accipiendi.

Primum est peccati cognitio.
 Secundus cogniti detestatio.
 Tertius detestati cessatio.
 Quartus cessati euitatio.
 Quintus euitati pfessio.
 Sextus confessi satisfactio.

De primo die Ista. lx. Zena oculos tuos et video: omnes isti congregati sunt venerunt tibi. De secundo Iere. ij. Scito quod malum et amarum est te dereliquisse deum tuum. De tertio Jo. viij. Haec de amplius noli peccare. De quarto. i. Thes. sa. v. Ab omni specie mala abstinete vos. De quinto Lu. xvij. Ite ostendite vos sacerdotibus. De sexto. ps. Sacrificabo tibi hostiam laudis. Et euate corda ad peccatores si christus veniret ad vos: nunquid darentis ei pradium: nunquid pareret ei pradium pro sex dies ante? Recordamini eorum quae facta sunt in pradio. Lazarus? nunquid non postquam a mortuis surrexit. Si ergo dimississet luxuriam vestram et peccata vestra quae deducunt vos ad infernum: studete ad pedes domini nostri iesu christi la-

chrymabiliter vestrorum peccatorum remissionem postulare: et sic ascendetis ad montem gratiae. in terra habitatione. passumpti. Ascende ad me in montem etc.

Quantum ad secundas partes. Multis intrare terram promissionis siue ascendere ad montem domini: oportet restituere ablata. Diximus de aduocato iusticiarijs quod dicit restituere: et de his qui fuerunt causa peccandi. nunc oportet videre de fraude et dolo. ps. di. Tota die iniustitiam cogitauit lingua sicut nauacula acuta fecisti dolus. bea. tho. ij. q. ly. et Alex. d. hallia in. ij. p. te sume ponit dramam inter fraudem et dolum. Et dicit quod fraus est in opere. dolus? homo in verbo. sed fraus et dolus aliqui per eodem capiuntur. Fraus autem est filia astutiae. per fraudem enim fit executio viarum non rectarum: sed simulata per facta deceptorum: et hoc in operum operantur res extortores. Vetus exemplum domini Actuum. v. de Anania et saphira qui fraudauerunt de pretio agrari. Nunquid dicit mercatores aliqui datis vinum aceroluz per vino dulci: nunquid aquam pro vino? Quoties enim in substantia veritate vel qualitate vel debiti solutione fit fraus oportet restituere. Contra istos loquitur Ista. i. Argentum tuum falsus est i coria: vinum tuum mixtum est equum: principes tui infideles. s. in regimine populi: foras furum. s. propter conuersionem furti et defensionem furtis. omnes diligunt munera. s. per auaritia. sed quoniam retributorem. s. puritatem iustitiam. pupillo non indicat. s. dando pro eo sniaz i causa iusta. causa videtur non ingreditur ad eos: quod non videtur inde surgere lucrum temporale. Propter hoc ait dominus exercituum. Fortis israel. sed ad puniendum. heu ego solabor super hostibus meis et vidisabor de inimicis meis. Dolus? homo fit in verbis: per quod aliquis homo fingit aliquid alteri per aliqua signa fallacia ad decipiendum eum. sed dolus? aliquid quod sit i factis. Et sic oportet peccatores deis fraus et dolus est repandus. Hos domini burgenses faciunt doli in misericordijs: nunquid dicit aliqui aliquid leges vestras corruptas aliquid ut castas? Dico quod tales tenent ad restitutionem. Fraus autem potest contingere triplex. vnum modo in substantia. alio modo in veritate. alio modo in qualitate. alio modo in solutione nis tarditate. Exemplum de primo Ista. i. Argentum tuum etc. Et tales homo leges puniuntur pena falsario: ut est de crimine falsi ad audiendum ubi dicit quod clericus falsans prescriptis sigillis deponit et ei character imprimi: et in exitu

Do. in ramis palmarum.

mittitur. De scdo Deute. xxv. Non habebis in seculo diversa pondera: maius & minus Et Leviti. xix. Gratera iusta & eq̄ sint pondera. De tertio Isa. v. He q̄ dicat bonū malum: & malū bonū. Dñi qui hēns equos ad vendendū nunquā egrū p̄ sano: oꝝ restitues re vel danari. Si iḡ f̄ tpe p̄terito male feceritis ad dñm revertimini vt ascēdere valeatis ad montē gratie.

Q̄ dñica i ramis palmarum. Ser. lvi.

Ascende ad

me i mōrē &c. Venerūt filij israel i helym vbi erāt xij. fontes & . lxx. palme. Exodi. xxv. c. Q̄ dñi & aie deuote q̄ venistis ad audiendū aliqd̄ vt in de possitis fieri meliores p̄ b̄ qd̄ hodie sc̄m̄ est in iherlm̄ intelligi mysteriū nr̄e redemptionis. It̄ p̄ introductione cepi figuram qualiter filij israel venerūt p̄ deseritū vsq̄ ad fontes. Et ibi notat qualiter d̄s recipere xpm̄. p̄ fundamētū tñ capio illā doctrināz Ambrosij q̄ recitat i canone. xx. q. v. c. caue te. Couete fr̄es mendaciū: qz oēs q̄ amant mēdaciū filij sūt nō solū in falsis v̄bis: sed etiā in simulaq̄ opib̄ mēdaciū est. O p̄ctores parū est eē in p̄cessiōe & portare ramos & palmas nisi cognoscās qd̄ rep̄ntant. Voc di. Ambro. Portare solū ramū nō h̄ndo aliqd̄ mēdaciū est. Audite nūc hystoriā que habet in exodo. Filij israel venerūt in helyz &c. Ille populus erat dignior & nobilior totius terre.

Primo qz nutriti diuina p̄uisione.

Secdo qz ditati regni p̄missione.

Tertio qz dotati legislatione.

¶ Et si vos xp̄iani estis boni & tenetis p̄missum estis eis multo digniores. loco c̄r̄ificationis vob̄ habetis baptismū. loco oblationū legis habetis veritatē. Ille populus in deserto nutrebat manna & aqua: vob̄ habetis corp̄ & sanguinē dñi nostri ihu xp̄i. Secdo illi p̄p̄o p̄mittēbat terra p̄missiōis. dñi & aie deuote videre, dignitatē v̄raz nos sumus filij israel sp̄ualiter: nō sic filij israel venerūt in iherlm̄: ita nos debemus venire. Velim aut̄ duob̄ mōis interpretat. vno mō idē est q̄ fortis. Aliomō iudiciū. Ista p̄-

cessio hodierna rep̄ntat illud mysteriū qd̄ fuit in iherlm̄ sunt mille q̄dringentonaginta quatuor anni & filij israel venerūt in helyz qui. s. est fortis in diuinitate: & ver̄ filij d̄i infirm̄ in hūanitate. De p̄rio Job. i. Omnia p̄ ip̄m sc̄a sunt. De scdo. ps. Paup̄ sum ego & in laborib̄ & iuuentute mea. Nos sum̄ ip̄i ritualiter filij israel ad recipiēdū corp̄ xp̄i. sed q̄reret aliq̄s quō dēmus nos p̄parate. Amos docet qm̄ dicit. iij. c. p̄para te in dies cursum dei tui. Isti filij israel hodie occurrētes xp̄o fecerūt quatuor. primo poluerūt ante eū ramos palmarū oliuē. scdo expoliauerūt vestes suas. tertio extēderunt in via. q̄rto pueri cantauerūt. V̄ndicā q̄ venit i nomine dñi. Primo debem̄ portare palmā in signū victorie. Oliua est m̄ia. Cārus ē cogitatio dei & signū redēptionis nr̄e. Op̄z est extēdere tunicā & expoliare. vñ Pau. colloc. iij. Expoliātes veterē hoīem cū sc̄ib̄ suis hoc est deponere tunicā luxurie vanitatis voluptatis & malas p̄p̄as: male & iniuste acquisita restituere & venire in helyz & videre r̄p̄z s̄ntē & dicere. dñe si fuisset hodie v̄dero. q̄stioisset nbi m̄ias. nūc aut̄ q̄ro a te p̄ meritū tue sanctissime p̄ssiōis & p̄ intercessionem tue dignissime m̄ris d̄i. Ave.

¶ Ascende ad merc̄. V̄dere solito mouetur questio theologiae a mḡfo iohāne de barcone. in. iij. s̄m̄az in p̄ncipio. V̄trum p̄ scripturas veteris testamēti posset sufficiēter p̄bari incarnatio filij dei. Dicit ille doctor q̄ sacra scriptura veteris testamēti q̄nq̄ vniuersaliter p̄dixit de xp̄o. P̄rio r̄p̄s venēdi. scdo modū venēdi. tertio locū natiuitatis. quarto modū p̄uersandi. q̄nto finē moriēdi. & cū ista q̄nq̄ rep̄ntant in xp̄o est ip̄e m̄stias p̄missus i lege. De p̄rio baruth tertio. post hec in terris v̄sus est. & Daniel. ix. post ebdomadas. lxxij. occidit xp̄s. De scdo Zacharie. ix. Ip̄e paup̄ & ascēdens sup̄ asinū &c. De tertio Michē. v. Tu breb̄leē terra iuda nequa q̄ minia es in p̄ncipibus iuda. d̄ iij. Zacha. ix. Ecce rex tuus venit &c. De q̄nto Isa. lv. Zāq̄ quis ad occasionē ducet. Zeuante corda v̄ra: dñica de passione ecclesie p̄ntabat nobis xp̄m sicut p̄ntificē. nūc vero p̄ntat eū nobis tanq̄ militē ad pugnandū fortiter. In decreto. xliij. q. i. fere p̄ totus et maxie. c. militare. & q. ij. c. dñs nr̄. & c. Just

bellum sicut q̄ militare nō est petri vñ bel-
lum licitū est q̄ mouet pro defensione pro-
prie p̄t̄e: et p̄ recuperatione rex ablataruz et
ad p̄pulandū iniuriā. h̄c̄ur etiam insti-
tuta de iusticia et iure in principio. impera-
torū maiestare nō solū armis decorarā: s; et
etiā legibus o; esse ornata. casus est pat̄is
q̄n aliq̄s facit iniuriā regi aut malum suis
subditis rex h; arma ad defendendū sub-
ditos. sicut h; leges p̄ iusticia faciēda. Cū
fortis armatus custodit atriu suū in pace
sunt oia q̄ possidet. Erat vñ in terra: scil; dyabolus q̄ oia subiugauerat sue p̄t̄i et
oia cepat. venit ergo hodie ihs in iherl̄m ad
deponendū illū. Job. xij. Nūc iudiciū ē mū-
di: nūc princeps mundi hui; erit c̄f̄ foras:
rex iste erat x̄ps aduersari; dyaboli. sed q̄
bus armis pugnauit x̄ps. di. Pau. in epla
hoc sentite in vobis qd̄ et in ihs̄ t̄po. Des-
las dñi p̄siliarij dñi p̄positi x̄ps humilita-
te et obediētia sup̄ afinā vicit dyabolū. Hoc
sentite ergo in vobis qd̄ in ihs̄ x̄po. hoc res-
p̄ctat hodie eccl̄ia sc̄ia. Que primo p̄mu-
tū p̄cessionē et p̄nter cantat passionem. Si
vultis saluari induite vos armaturā chris-
ti vt possitis resistere et esse de ordinantia
chusti p̄ humilitatē et obediētia: et hoc fa-
ciendo relinquitis vallē mētie et ascendetis
ad montē gratie. iuxta s̄ba the p̄t̄assum;
p̄t̄. Ascēde ad me in montem etc.

In isto sermone erunt due p̄tes.

Prima erit hystorie officialis declaratiua.

Secda ascētionis sp̄ualis officina.

Prima ps̄ p̄t̄e duo.

Primū p̄t̄e; malignā indignationē: q̄ in-
uenietis afinā ligatam.

Secd̄m saluatoris benignā p̄descensionē.
soluite et adducite mibi.

Audiuistis heri popule quō cēna facta vbi
erat martha et lazarus et magdalena cum
vixit quō iudas murmurabat: tūc v̄it tur-
ba multa et tulit ramos de arboribus et oc-
currit obv̄iā ei Math. xxi. Cū appropin-
quaret Hieroso. et venisset bethsage dic̄ Pe-
tro et Philtippo ire hierosolymā et inuenies-
s̄ afinā alligatā et pullū cū ea: et si q̄s vobis
aliquid dixerit dicite: q̄ dñs h; op̄ his sol-
uite et adducite mibi. ego dñi mei lib̄ter q̄-
rerem cur venit ihs̄ in iherl̄m sup̄ afinā. Do-
mini si estis saluari nō eritis sine pena. et

si estis dānati eritis maledicti et in mala
hora nati. Audite lucam r̄ndentē. xij. ca. ba-
ptismo h̄co baptisari vos p̄t̄ores. queritis
aliqui ludos stuphas et lupanarias et balnea
x̄ps dicit habeo baptismo baptisari. i. bal-
neo balneari. certe balneū x̄pi fuit crux et aq̄
balnei fuit totus sanguis x̄pi resp̄sus. h̄c̄a
durū balneū. Jsa. lxij. Torcular calcami so-
lus. Sed q̄ratis o p̄t̄ores x̄po cur sic volu-
it balneari. dicit si placet si vult loq̄ q̄ nū-
q̄ aliq̄ filia taliter p̄cupiuit maritū sic x̄ps
aiam. Dñi b̄ficiati vos q̄n h̄etis collatōez
b̄ficij vos desideratis et op̄ratis h̄ic pos-
sionē. certe ardētius x̄ps cōcupiuit suaz
passionē p̄ nobis. Veniat sp̄m a die susci-
tationis lazari x̄ps fuit octo diebus: et nūc
t̄ps venit vt haberet pietatē de nobis. v̄o-
luit ei adimplere opus suū hodie manes-
nit in iherl̄m. Bona. in vita x̄pi et landuph̄
ponūt p̄p̄lationes dicēdo q̄ virgo maria
et Magdalena sciebāt p̄siliū. Job. xi. Que-
rebant te lapidare et iterū vadis illuc. dicit
x̄ps illis vadamus facere voluntatē pat̄is
id̄ misit Petru et Philtippū ad q̄rendū as-
inum et posuerūt vestimēta sua et sedit sup̄
eā. fuisit in iherl̄m. a mōre em̄ oliueti p̄t̄e
esse q̄tra ps̄ vnus leuue vsq̄ ad iherl̄m: tūc
cū fuerit h̄ic posuerūt x̄pm sup̄ afinā et vi-
dens ihs̄ iherl̄m fleuit sup̄ illā dicēs. iherl̄m
si cognouisses et tu feres. Qū ciuitas audi-
uit ihs̄m venientē: venerūt obv̄iā illi puenit
dicebant osanna fili dauid b̄ndictus q̄ ve-
nit. i. obsecro salua nos. Tūc incepit clama-
re valide. o iherl̄m si scires si cognouisses h̄-
mo trūcatus est lachryme exterit. et x̄ps di-
xit. si cognouisses et tu et verbū defecit ei. cū
recuperauit verbū dixit. circūdabūt te inis-
mici tui vallo et ad terram p̄st̄rēt te. ha-
bes oculos velatos nihil vides. Uirū nō
sic accidat vobis: sic vos diuites facitis bo-
nū vultum. et vos dñi iusticiarij si sciretis
que vētura sunt sup̄ vos oia corporis mē-
bra tremere sicut solū. Bonauen. in tra-
ctatu de stimulo amoris dicit fons aquarū
egrediebatur de loco deliciarum quid des-
bet egredi dloco spurciarū: et ad insinuan-
dam paternā b̄ndictionem non tantum se-
mel: sed pluries deplorauit miseriam cecy-
tatis humane et obstinati cordis. dedit iḡ
quasi de rorente lachrymas. an putas: o

miserrime peccatorum quod christus fieret muros ciuitatis non ceteris: sed christianos eo tempore quod christus ingressus est iherosolim ipsa eodem morbo laborabat sicut nunc ciuitas christianorum. vobis loquor ecclesiastica: quod viger hodie in ecclesia. nunquid symonia: nunquid luxuria: nunquid ypocrisis: et certe quod plorandum est in denotio omnis regnat. Isa. ix. Multiplicasti gerere non magni fecisti leticia. nunquam fuerunt tot sacerdotes quot hodie: nunquam tam exilis deuotio: nunquam tot libri: nunquam tam indocti: nunquam tot religiosi: et nunquam tam pauci obseruantes. nunquid hec est ciuitas in qua iusticia regnabat tempore preterito. et dicebas fons sciencie: fons iusticie: fons ois sapientie. certe verum est nomen eius: vt dicat fons et abyssus ois peccati et nequie. Conuertimini igitur. O peccatores quid seruatis hodie in ista ciuitate de lege dei: quid dices miserrime peccatorum quod christus te nebit sedē in articulo mortis quā videbis dyabolū volentē animam tuā rapere: iudicē in te iratum et p̄siam te accusantē: sed queres quid anima et pullus fiant. Ambro. bñ vtrunq; addidit christus: vt vtracq; serus: vtracq; gēs in deorū et gentiliū cōprehenderet. anima iudeos significat. pullus vero gentiles. Anima erat ossueta ferre onus legis. Pullus vero nunquam nouerat ferre holcū. et hodie vtracq; facta sunt vnū. si tñ moraliter volumus intelligere. anima est sensualitas. et pullus liberum arbitriū. Deus vult vt et seruiamur. Animus ligatus quod representat. certe peccatorē ligatū. Dñi iusticiam corrigatis macq;rellas et scōdala. seruetis p̄cepta dei. faciatis colere et festā passionis dñi nri iesu xpi. Si enī festa et martyria sc̄torū ap̄ ecclia reuerent: cur nō et festū passionis xpi. vos honoratis diē martis pingues: et dies veneris sc̄ta spernitur. O xpiani infidelibus deteriorēs. nūquid cognoscatis bñficiū dei. vos peccatores estis animi ligati. Animus tres hys p̄prietates.

Primo est animal pigrum.

Secundo est animal immundū.

Tertio est animal debile.

De primo. Proter. xi. Propter frigus piger arare noluit: medicabit estate et nō dabitur ei. De secundo luce. xv. Cupiebat veteres implere d̄ siliquis porcorū. De tertio Isa. v. He qui potentes estis ad bibendū vinus et viri fortes ad miscendā ebrietatē. Vos do

mini si habetis aias videte asinum. Animus habet tres malas p̄ditiones. Cōter dicit regentes discipulis quā sunt duri. tu es vnus magnus asinus: duri estis ne vos peccatores sic asini. Quare corda et dicatis nūc in cor de vestro. dñe si fuisset in monte oliueti quā uissem miām a te. ego sum illa asina ligata multis peccatis de quibus nunquam feci p̄fessionē: precor soluite asinam. i. aias illuminando per grām et educere extra peccatū: vt ascēdere possimus ad montē gratie. iuxta verba theomatis pie. Ascēde ad me in montē et.

Quantum ad secundā p̄ter. O peccatores oportet stare in tabernaculo: vt ingrediamur in terrā p̄missiōis. op̄ restituere que habuistis p̄ dolos fraudes et deceptiones sicut dicebamus heri: op̄ nūc loqui de restitutione rerū ablatarū per symoniā. vos dñi op̄ restituatis offensas et dāna oia. videtis istā ecclias difficiliorē est eā leuare et portare supra dorsum quā sine restitutōne lucrari paradisi. vobis loquor macq;rellis et vobis dñis qui habetis seruos et mitutis eos ad lenociniū nō difficilior est portare istam ecclias quā restituere dāna. loquor oibus p̄ditionibus gentiū aduocatis clericis symoniaciis et p̄curatorib: si nō restitueritis filias quas misistis ad loca publica: nō est possibile quod sitis saluati: sed eritis cū eis dānati. op̄ nunc videre quod est symonia. et dicit Johā. de bacone in. iij. di. xv. quod symonia est studiosa volūtas emendi aut vendendi sp̄iale aut tp̄ale sp̄iali annexū. audiat dñi ecclesiastica: religio: symonia ē sacrilegiū. qui sacrilegiū cōmittit: aliena rapit: op̄ restituere vel dānari. et vos domini burgēses habetis filios bñficiatos. peccatus dicebat. Actū. viij. Pecunia tua tecū sit in p̄ditionē. Est aut aduertendū quod symonia tripliciter cōmittitur.

Primo casualiter.

Secundo dispositiue.

Tertio effectualiter.

Domini audiat verbum per symoniā defraudat alienū quis casualiter quādo ecclesiastica cōparant per supplicationē aut per preces aut seruitiū inonestum: et ita sunt sacramenta que vendunt: et quādo sacrificia et predicationes venduntur dic eodē modo. Quid dicitis dñi beneficiati: permittis

stis caras vestras aut beneficia nunquid emi-
stis unum officium ea ratione ad permutandum be-
neficii certe symonia est. nunquid dedistis
equos episcopis et concessistis plurimas pe-
cunias ad soluendum vacantes: ut haberetis
prima beneficia vacantia in ebatu. certe hoc sy-
moniacum est. Alio modo committit symonia dis-
positionem. quoniam scilicet concurrat aliqua pactio. de
cretum. i. q. i. ca. ordinatus. et. i. q. ii. c. Quam
pio. ois pactio: et ois puentio abicit. gratia ac-
cepistis gratis dare. Nolo dicere de curas
tuas quod non capiat offerentia: decimas: et ob-
lationes. Sed si venit vnus quod dicat vobis
vostor mea est mortua volo quod sepeliat in ec-
clesia. bene dicitis vos. quod dabitur. certe sy-
monia est. Dic eodem modo de mortuarijs. ex-
tra de symonia. ca. Non satis de alijs. Lau-
dabiles tamen consuetudines obseruentur. Nolo
dicere quod corrigatis vitam vestram: restitua-
tis symonias. Et sic ascendetis ad montem glorie.

¶ Eadem die post prandium. Ser. lviij.

Ascende ad

me in monte. Ipsi vero non cognouerunt vias me-
as. et. mca. ps. xciiij. Domini
et que deuote si fuistis in

sermone matutino debuit vos sermo inci-
tare ad seruendum deo tunc salutem aiaruys
straz oprandum: quod redemptor noster volens
ostendere viam et medium eundem ad paradysum
intrauit iherosolimam in statu regali. et tenuit tria
itineria distincta tribus itineribus quibus? Ad
peccauit. Primo ad superbia et elationem
peccauit. Christus se humiliavit vsque ad mor-
tem et ingressus est iherosolimam pedibus nudis.
Secundo peccauit Adam per inobedientiam. Christus
factus est obediens vsque ad mortem. Tertio per
concupiscentiam et delectationem. Christus per
dolorem fletus est ingressus. Quod peccatores
istas tres vias nobis ostendit Christus. igitur non
declinetis ad dexteram nec ad sinistram. sed pu-
blica via que dicitur. non credamus esse periosior
res illi. queramus? marie et alij scie quomodo in-
trauerunt paradysum. dicet nobis. Ducendo
viam quam Christus nobis ostendit oppositum facis-
mus nos: quod certe dolendum est. ideo ps. di-
cebat. Ipsi vero non cognouerunt vias meas
Adam per eundo ad infernum cepit iter sup-

bie et arrogantie. Christus ascendit vie
roso. et accepit iter humilitatis. De quo Pau-
ad Ephe. v. Imitatores dei estote sicut filij
charissimi. per saluando nos opus se humilia-
re obedire et voluntate propriam sperare. Quis
viam ducit vos ad paradysum. Nemo est tam
fatuus si vellet ire alicubi et ignoraret viam
si haberet ducem que non sequeret eum. vos habe-
tis ducem Christum: ideo sequamini eum que pecca-
tum non fecit. Ante Christum aduentum erat igno-
ta via: sed Christus ostendit nobis illam. Cau-
emus ne simus de illis de quibus loquitur Pau-
lus ad Philip. iij. Multi sunt quos sepe di-
cebam vobis. nunc autem et fletus dico. Veni
per dolor multi capiunt viam dicitur quibus? iuram i-
tra mea. Vni peccatores quid erit de vobis
post mortem. Iere. ix. Quis dabit capiti meo
aquam et oculis meis fontem lachrymarum et plo-
rabo die ac nocte interfectos populi mei. Chri-
stus fletus super iherosolimam. sed credo si ventret ad
portam civitatis ingrederet vicum principa-
liorem et transiret per vicum maiorem occasio-
nem haberet fletus quod vicum habuerit. sicut er-
go flet super civitatem iherosolimam: et dicit quod erit cir-
cundata inimicis: ita anima que egredietur de cor-
pore erit circumualata dyabolis. nunquid fuit
villa in maiori periculo quam anima que egredie-
tur de corpore humano. ¶ Tenete corda dis-
catis dicitur domicelle. Hodie sunt mille qua-
dringenti novaginta quattuor anni quod fletus super
iherosolimam. querite ergo nunc misericordiam. deus enim est
ita bonus sicut vnusquisque fuit. Ideo dicit Berni.
Isti sunt dies quos obseruare debetis. tan-
ta est vis penitentium dicitur ut corda saxea fer-
rea emoliri deberent. Quod peccatores indurati si
filius dei ploravit super destructionem peccatorum
sequimini viam eius? humiliter? obediam? penitentiam
faciam? et precemur ut faciat nobis misericordiam quod
dānemur: sed ducat nos in montem gratie me-
ritis sine dignissime misericordiam dicendo. Ave.
¶ Ascende ad me in monte. et. Ad ore solis
to mouetur questio a theologis fundata sup-
euangelio presentis diei vbi dicitur quod po-
pulus incepit clamare. O sana filio dauid
terminata a Scoto distin. xvi. iij. Atrius
expulso culpe et infuso gratie sine vna sim-
plex mutatio. dicit Scotus quod cum possibile
sit expulsionem culpe esse sine infusione gra-
tie non est vna mutatio: licet infusio sit mu-
tatio realis. expulsio vero culpe non est dic.

Dominica i ramis palmarum. Ser. lviij.

mutatio realis. **Q**ueate corda vestra qd dicitis timetis danari. hodie est ramis palmarum dies. estis hic dñi mei. xps venit fies in iherlm tanq rex ad preliadu. Dixi hodie mane per lege ciuile: qd rex dz habere ar ma bellica ad defendendu subditos. sed qd ro si rex poneret se lege gallice in quadam ciuitate: vellei facere lassault: r ibi esset vnus capitaneus qui deberet ducere laua garde: ille capitaneus qñ debet intrare ciuitate: perit tergũ r cum oibus subditis tra hit fugam r vadit ad inimicos. vos domini de parlamento si veniret ad manus vestras quid facerets de eo. Haberis ca. ffas mes. vi. q. i. infames dicitur illi qoleges ci uilei notat ipso scõ d isamia. r lex ciuil ad legem iulã maiestatis. l. ij. diaf. debet plebs morte. nunqã lex dicit qd dñi pilloritari. quis stabit aduersus operãtes iniquitatẽ. rex venit hodie in monte syon ad preliadu cõtra dyabolum armis qbus diximus hodie manet: nos dimutimus eũ r verum? dõsum. nunqã capitaneus facit malore in iuriam regi qd nos facimus xpo. ideo si ille dñe r nos cã bona cã danabimur. **O** pctõres infames dissoluti preliamini p̄ uatates huius mudi. estis hic iurarij tabernarij: r vos q venditis iusticiã: r vos ecclia flici q defenditis meretrices r maqrellas. vos qui ducitis mulieres in mifomio de nocte sine solenitate ecclie. Nunqã illa sensentia fuit durior p̄tra illum capitaneus q illa que erit p̄tra vos vt sitis danati cuz oibus dyabolis. emcdate ergo vĩa vestram r sequimini xps. iuxta verba tpe, preassum pri. Ascende ad me r c.

In isto sermone erunt due ptes:

Prima erit sacri euangelij expositiua.

Secda virtuose ascensionis demonstratiua.

Prima continet duo.

Primo pctõus misericiã: cã dicitur inuenietis asinam.

Secdo creatoris cõdescendẽtia benignã. soluite r aducite mibi.

Q pctõres credite mibi nunqã spõsa trã appetij esse cã marito: q̄tum xps volebat ire ad mortem ad redimendũ genus hu manũ: r venit in iherlm. sed cã fuit in iherlsage dixit Petro r Phillip. aducite mibi asinam r pullum: erat ibi totus populus

iudeorum q prestolabatur ingressum r adduxerunt ei r dixit. ponite me super asinam r nõ habebat sellam nec aliud supra quod se deret: r apostoli posuerunt sibi vestimenta. vbi notare debet q discipuli xpi habebant plura vestimẽta. cũ autẽ ingrederetur iherusalem dixit. egredimini sicut syon r videte regem Salomonẽ cũ corona sua coronus ut eũ mater sus. Cant. ij. Dona. sic expõnit. **O** anima deuota r c. r videte regẽ Salomonẽ r c. Alij autẽ cedebant ramos de arboribus. Alij prosternebant ramos in via. Alij clamabant osanna filio dauid benedictus q venit in noie domini. **A**motolus vero teius inter tot r trã gaudia incepit flere r dicere. ihlm ihlm si cognouisses r tu. dices semel beate steriles q nõ genuerunt r vbera q non lactauerũt. **L**uce. xxiij. dicit Bernar. qd xps inter gaudia misit fletus ad ostendendũ q gaudia huius mudi sunt breuia r plena doloribus. qui em dixerunt osanna filio dauid die venieris dicit. tolle crucefixe eũ. **Q** dissimilem cantũ hodie rex es tu: r die venieris nõ habemus regẽ nisi cesarẽ. hodie vestimẽta sua ponũt an eũ: die venieris deponẽt sibi vestimenta. creditis pctõres q virgo maris q erat presens r discipuli videntes eũ flere nõ fleuerunt. certe sic. xps ad sensum literalem flectat synagoge r tẽpli destructionẽ. **A**d sensum vero morale flectat anime rationalis danationem. vos igitur o pctõres qui non vultis danari soluite asinã. i. pctm. nullum em est alai magis brutum q pctõ: inueteratus in pctõ. Soluite igr asinam r ducatis ad xps. **P**etrus r Philippus soluerunt asinã. Petrus portat clauas: r philippus interpretat os apertus. **I**sa. liij. Soluite vincula colli tui captiua sicut syon. oportet soluere per confessionẽ: vos mulieres dicit q estis expeditæ. vtrã bñ. o3 q hẽã per l. tiorẽ di: r philippũ. i. amoc. o3 q dimit taq idumẽta r potest palmas r ramos in manibus vestris r dametis: osanna filio dauid. ad Ephe. liij. Renouamini spirita mẽtis vestre r induite nouũ hominẽ. r pã. **I**ustus vt palma florebit in domo dñi. il ergo peccator vis saluari op3 deponere vt stem preterite vite meretricia luxuriosã blas phẽmiã: superbiã: detractatiões: r fluit

palma non perdit viriditatem: ita nō op̄s
desistere resistere dyabolo. ponite ḡf̄ vos
in bono statu & seruite deo: vt possitis asc̄
dere &c. Juxta v̄ba th̄m̄anis ip̄reassumpti,
Ascende ad me &c.

¶ Quantū ad secundā p̄tem. Oportet tran
sire desertam & stare in q̄nto tabernaculo.
vos dñi burgenses qui habetis familiaris
tatem cū ep̄iscopis & abbatibus: nunqd̄ cō
ceditis aliquando eis pannos vestes pecu
nias: & datis eis equos: vt ipsi prouideant
de beneficijs filijs vestris. vos prouidetis
eis de damnatione. O infelix cura & infeli
cissimuz beneficiū. vos estis omnes symo
niaci. dixi hodie mane q̄ symonia trib̄ mo
dis cōmittitur. casualiter dispositiue effe
ctualiter. dixi mane de duobus primis mo
dis. Restat nūc de residuo. Dicat̄ mihi do
mine domicelle & burgen̄. vñd̄ venit illa tu
nica: illa cathena: & illa boga quam portas
tis: nunquid̄ domini p̄tor: dominus ab
bas: dominus ep̄iscop̄: qui habent bonas
bursas dederunt vobis. certe credo q̄ sic. li
benter em̄ dant meretricibus. O infelicissi
mos viros. ipsi ibunt ad oēs dyabolos ni
si prius corexerint vitam suaz. Domini ca
noniste videatis cap. cum tam dudum. ex
tra de prebendis. & titulum totum de iure
patronatus. & capitulum fraternitatem ex
tra de donationibus. Nunquid̄ illa intens
tio fuit fundantiū vestra beneficia vt dare
tis & exponeretis talibus v̄sibus. Et vos
domini mendicātes: qui datis missas & ele
mosynas meretricibus: certe dico q̄ nō: qz
in illis iuribus dicitur: q̄ vni ecclesiastici
non s̄t rerū ecclesiasticarū domini: sed admi
nistratores tantū. sed queretis. pater ē vn̄
abbas qui habet vnum filium ipse dedit si
bi aliqua localia: domos: possessiones: & as
gros. vtrum cōmisit sacrilegium: certe dico
q̄ sic. De bonis em̄ ecclesie: licet p̄lati pos
sint honeste viuere. Residuum tamen des
bet esse pauperuz: quia om̄ia ista bona fue
runt dati contemplatione pauperum et
crucifixi. Si igitur habes vñd̄ possis vi
uere. patrimonium vel aliud. redde ecclesie
& age penitentiā: vt eas ad montem igr̄a
tie & finaliter habetas vitam eternam quaz
vobis concedat &c.

¶ Feria secunda ebdomade sancte. Ser
mo. lviij.

Scende ad

me in montē &c. Corpus
meū dedi percutientibus
& genas meas vellentibus
faciem meā non auerti ab

inreparentibus & cōspuentibus in me. Iste. I
Domini si tenuistis doctrinā heri datā des
betis velle placere deo. Audiuitis q̄ xp̄s
intrauit in iher̄s̄m̄ flens in veste regali. & h̄
ad ostendendum miseriam in qua debent ca
dere p̄tōres. Nunc aut̄ ostendit penas su
as proprias quas pro p̄tōribus tulit. & di
cit. Corpus meū &c. Dic dicit. Viro. q̄ qui
aspiceret Isaiam bene nō diceret em̄. pp̄he
tam solā. & q̄ om̄ia coram oculis vidit p̄
p̄ius sicut euāgelista. & tñ fuit quingentis
annis ante passionē xp̄i. dicit ergo sic. Isa.
Dñs deus me: aperuit mihi aurē infirmū
do mihi. p̄ p̄plo passionē. ego aut̄ nō h̄dico
imo dixi fiat voluntas tua retro: suz nō abij
imo q̄rentibus me iui obuiā illis corp̄ meū
dādo &c. O p̄tōres xp̄s multa passus ē p̄
nob̄: & sic ingressus ē suā hereditatē: corp̄
suū ddit p̄cutientibus: & genas suas vellentibus
Audiuitis a me q̄n̄ ego p̄dicanti d̄ trāffigura
tōe q̄ xp̄i portabat barbā lōgā vsq̄ ad pect̄
di. ḡ. dedi barbā ad euellendū & vultū & to
tū corp̄ ad p̄cutiendū: qz a plāta pedis vsq̄
ad vñcē capis nō fuit in eo sanitas. Isa. l.
S̄y ois ps fuit afflicta. Ser. caput angelicū
tremebādū spiritibus d̄stitare spinarū p̄liḡ
Facies pulchra p̄ filijs hoīs sp̄us mistroz
deturpaf. oculi lucidiores sole caligāt i mor
tē. Aures q̄ audiūt angelicos cant̄ audiūt
ip̄ioz i sult. Os q̄ docet āgelos felle & ace
to potatur. Pedes cruci clausi affigūt. ma
n̄ q̄ formauit celos i cruce extēdūt. corp̄
vulneraf. lat̄ lācea p̄foraf. qd̄ plura. nō re
māsit in eo nisi ligua: quā p̄ p̄tōrib̄ erora
ret: & aiaz p̄i cōmēdaret. h̄ ille. Vult̄ ei: p̄
ctosus more leprosi fuit fact̄. vñ rec̄ h̄ficō
tur pp̄hena isa. di. vidim̄ eū & h̄ ē ei aspe
ct̄ neq̄ decor. O p̄tōres id facē possim̄ ad
h̄ginē recurrām di. aue. ¶ Ascēdere &c. Ad
re solito mouet qd̄ theolo. fūdātā i euāge.
pl̄ḡ dicit: vbi d̄ q̄ qd̄ gēntiles volebāt vide

Se. ij. ebdomade sancte

re iesum & terminat a Bona. in. ij. Utrum
deus sim formā deitatis nobis videre possit.
Videtur quod non: quia dicitur est Moysi Exo.
xxiii. Non videbit me homo & viuet. Respons
det Bona. dicit quod triplex est visio. quedā est
diuinalis: alia est facialis: & tertia est spe
cularis siue enigmatica. De prima h. i. Jo
han. ij. Cū appueris siles et erimus & vide
bimus eū sicuti est. Alia est specularis & il
la est per mediū: sic hēt eōdem pfunditatis
obiectū visū. hac visione viderūt angeli deus
ante pfumationē: & Adam aī p̄ctm̄. Ter
tia est enigmatica qua videmus nūc per fidē
existentes in hac vita & per scripturā. qñ er
go querit vtrū deus possit videri dicit quod nō
de potentia naturalit̄ lege cōi: s; bene dō po
tentia absoluta. sicut Pau. in raptu. Deus
te corda retinuitis quōd dixi heri. dixi quod
rex est in bello & habet capitanū qui p̄rit
sibi dorsum: talis dicitur mori. heri x̄ps rex nos
tra ingressus est bellū ad pugnandū con
tra dyabolū credo quod nemo vestrū est quod nō
dicat. si ego fuisset ibi ego seruiuissem sibi
libenter. & ego etiā sibi libenter seruire. nāz
bene dicitis: sed non totū. est enī lex ciuili
C. quod militari p̄nt. l. iij. in qua dicitur: quisquis
militie ascēdit: dicitur ei imputari signū per quōd
ab alijs distinguatur. idem habet extra. ne
clerici vel monachi secularib; nego. se imi.
ca. i. Abi dicitur: quod nemo militans deo dicit se im
plicare negocijs secularib;. Casus est pas
tens. dñi mei nō meretur dici miles quod non
portat statū militie. si vidistis aliqui mili
tes ipsi portant loriceam aureā & calcaria
aurea. si ergo nos volum; eē milites christi
sti: op; quod portem; signa militie. Jobā. xij.
In hoc cognoscent omēs quod discipuli mei
estis si dilectionē hūeritis adiuicē. Et inā
ita bñi possētis legere in stomacho v̄ro & in
p̄scia vestra. sicut videtis facies in speculo.
& tunc videretis si haberetis signa militie
x̄pi. Si igitur o p̄ctōres habetis desiderū
saluandi laborate ad hñdus insignia x̄pi.
Volo dicere si alias fuuistis mūdo & vya
bolo: seruiatis nūc deo. Recurra; ad bea
tam virginē & sc̄os qui orabunt pro vob
ut ascendatis ad ad montē gracie. iuxta
ba the. p̄assumpti. Ascēde ad me &c.

¶ In isto sermone erunt due p̄tes.
¶ Prima erit sacri euangely expositio.

Sc̄da virtuosē ascensionis demonstratio.

¶ Prima p̄tinet duo.

¶ Prīmū est culpa inexcusabilis: quia vidit sic
culneā non fructū ferentē.

¶ Sc̄dōm est inīa irremediabilis: & maledi
xit ficulneā.

¶ Quod popule nos sumus iam in septima
na passionis. die veneris incipiā mane. o; dicitur totaz hystoria istis diebus. Vēditur
ergo Marci. xi. Et cū vesperasset exti i be
thaniā. Venerūt ergo qdam gēntes ad phi
lippū dicentes. volum; iesum videre. Res
nerūt ergo fil ad iesum. vidētes aut scriber
pharisei cogitauerūt interficere lazariū. O
p̄ctōres si hystoria hesternā erat pia dolo
rosa & plena fletib;: hodierna est adhuc ma
gis pia: & crastina die erit magis. Veri cui
x̄ps venit in iherl̄m: oēs volebant saluare
vocabant eū dñm: & credebant vendētes &
ementes de tēplo. sed nemo vocauit eū ad
cenam. Ideo rediit in bethaniā: v; di. Mar
cus. xi. Et erant cū eo maria m̄r et. Mag.
& Lazarus ad cenandū. Vodie de mane re
dijt in iherl̄m & vidit vnā ficulneā habentēz
folia in magna abundantā: & dixit discipu
lis. ego fameo asserere mihi ficus de ficul
nea. Vidēs aut quod nō essent fruct; in ficul
nea. s; solū folia: maledixit ficulneē: eo quod nō
habebat nisi folia: & leuauit manū & dixit.
In noīe patris mei maledicta sis: & nunquā
ex te nascent fructus: & statim ficulneā aru
it. ¶ Et inā p̄ctōres: ista maledictio nō ca
dat supra capita n̄ra. nō credatis quod x̄pus
ita mane vellet iātrare. solū enī p̄andebat
hora tertia post p̄adiū: & solū semel in die
comedebat. ¶ Quod est aduertendū sim quod di
cit Nicola; de lyza. p̄phete aliqui p̄pheti
zant verbis & aliqui opere. Opere sicut Jere
remias qui ambulabat per iherl̄m ligatus
catenis vt ostēderet quod filij iherl̄m dēbant
duci ligati in babiloniam. Jere. xxvij. Sic
x̄ps qui fuit in iherusalē dixit quod iherusalēz
destrueret: & illi de synagoga solum labijs
x̄pm honorarēt. Quod dixerat Isaias. xxx.
Populus hie labijs me honorat: cor autēz
eorum longe est a me. ¶ Quod popule quod vob
bis moraliter significat ista arbor maledi
cta. Vere istud tangit vos: sicut enī x̄pus
maledicebat arbori nō afferenti fructū: sic
etiā p̄ctōri non agenti p̄niam.

In ista arbore erant quattuor.

Primo erat plátata in terra habens folia,

Secúdo nō habebat fructū.

Tertio aruit.

Quarto in ignē fuit posita.

Sicut peccatoze quattuor sunt.

Primo culpa inexcusabilis,

Secúdo inia formidabilis,

Tertio pena intolerabilis.

Quarto condēnatio irrevocabilis.

De primo. **Zuce. xij.** Arbore sic habebat qdam: venit dñs querens fructū & nō inueniēs dixit seruo succide illā. De secúdo. **Zuce. iij.** Securis iā posita est ad radicē arboris. De tertio. **Mat. vij.** Ois arbor que nō facit fructū bonū excidet. De quarto. **Mat. xxv.** Ite maledicti in ignē eternū. **Q** peccatozes si xps vellet venire iantatū vobis cū sicut venit ad domū zachai vel bti Alai thei qui paravit sibi bonū prandii qd paratis sibi. Certe nō querit avobis nisi duas ficas: scz bonā voluntatē: & bonā operatiōē. Ficus est fructus dulcis. nūq̄ fructus fuit tā dulcis sicut bona verba in ore nostro. Fide virginitas ē bona ficas. Et vos yrozati castitas matrimonialis est bona ficus. Boni religiosi & honesti ecclesiastici q nō ducunt malā vitā nec scandalosā faciūt optimas ficas. Audite me hō est antropos. i. arbor eversa. Nos simulamur arborib⁹. qz sicut in arbore sūt quattuor vt dixim⁹: ita in nobis sunt qtuor. Primo culpa inexcusabilis. de quo dicit **Zuce. xij.** q quidā erat qui habebat ficū i orto suo. & venit pma secúda tertia vicia & nō fecit fructū & voluit eā scindere & ponere in ignē. Ortholan⁹ vero posuit se genib⁹ flexis dicēs. Nō faciatis dñe ego dīponā arbore istā & afferet fructū anno futuro. Nūquid vos dñi vidistis bellū de mōte hērica. nūqd secúdo habuistis pestes: bella: nūquid isto āno habuistis istas tres psecutiones: scz sterilitatē vinearū: de falcatiōē monetariū & absentīā regī. Restat quartā dānū. Ecce securis posita est ad radicē arboris. **Luce. xij.** ne mittam in ignē eternū. Vos domicelle vadatis ad cimiteriū & videdatis ista ossa arida que sunt ibi & dicatis in: iabibus vestris tales erim⁹ post paucos dies. Sequit in hystoria euāgelij q scribe & pharisei voluerūt occidere lazariū: qz ois

turba sequebatur eū. & venerūt gētes ad synagogas & ceperūt philippū dicētes. Die nobis quis est xpus. & philippus nō audebat dicere. sed dixit andree. Tunc dixerunt. Dñe hec turba querit te videre. & dixit iesus tanq̄ ad nuptias venerūt. Nūc iudiciū est mūdi. Nūc pncipes mūdi hui⁹ eyciatū foras. Et elevatis oculis dixit xps. pat clarifica me. venit vox de celo tanq̄ tonitruū dicēs. Clarificavi & iterū clarificabo. Aliqui dicebāt tonitruū factū est. Alij dicebāt angel⁹ locut⁹ ē ei. Dixit ius. pp vos facta ē vox dñi si fuisset nūqd voluisset vidē xpm: nūqd dixisset discipul⁹ dñi mei ostēdite nob xpy. Solo suadere vt deū optē videre. **Jo. xvij.** Hec est vita eterna vt cognoscāt te verum deū & quē misisti iesus xpm. Ipse autē ē videndus in triplici p̄sideratione a nobis.

Prio in sublimitate sua vt gloriozus. Secúdo in nostra fragilitate vt benignus. Tertio in sua severitate vt iudex iustus. Optem⁹ ergo euz videre retrahendo nos a peccatis & a valle miserie vt ascēdere possim⁹ ad montē gratie. **Jurta ihe.** Ascēde &c. **Quantū ad secúdam partē.** Si vult ascēdere ad montē gratie opz restitueris: sive p̄furtū: sive p̄ symoniā vel sacrilegiū: & sic de alijs. & etiā res acq̄stas pludū. Vos dñi bargenses luditis ne aliq̄ cum religioso: aliquādo cū ecclesiasticis: qui nō habēt p̄pitiū. Sed dicetis. p̄ nos lusim⁹: aliquando ad spinterā & ad turonos: & sic de alijs. **Sz** iuraq̄ ne aliq̄ & puratis: si sic peccas mortaliter. **Est autē advertendū q** (vt dicunt doctores theologi) negocia sunt in duplici differentia. de quibus est p̄ nūc loquēduz. Quedā sunt q vix sine pctō possūt exerceri aut mortali vel saltē veniali. De pe. dist. v. ca. negocia. Vadatis ad choreas domicelle **Vicrony.** em̄ dicat. Non credo viro nec mulieri asserenti euasisse peccatū qui talibus peccatis se miscuit. & tamen vos domicelle ducatis filias vestras. Nūquid ibi ponitur pes super pedem: stringātur manus: sicut ocula & respic⁹ impudici. Et vos filie nūquid estis irate quando vna magis diligatur q̄ vos vel laudatur. Ducatis ergo eas ad choreas & ego vos & filias vestras inuito ad dānationēz eternā. **Alia sunt nego**

Se. iij. ebdomade sancte.

da que sine peccato mortali, vix expediri possunt, et vocatur bona negotiatio. De qua paulus loquitur ad philatos dicit. ij. Thimo. ij. Nemo militans deo implicat se negocijs secularibus quia vix in talibus venditionibus desunt peccata. lxxvij. dist. ca. expientes. Et sunt verba crisostomi dicens. quod nullus christianus debet esse mercator. quod mercator nisi propter deo placere. Ad idem est lex civilis, ff. de emptione et venditione. l. i. vbi dicitur. Difficile est quod inter ementes et vendentes non interueniat peccatum. Sed dicitur: pater quod est negociari. Dico quod est emere et vendere pro utilitate reipublice. Inde est quod de re mala non potest esse emptio et venditio: quod non potest esse ad aliquod bonum reipublice. Hos mulieres habent libros amozus: quod loquitur de secretis mulierum. ponatis in ignem: nisi posueritis non debetis aliter absolui. Non enim sufficit vobis mala perpetrare: sed adhuc queritis occasionem explende libidinis et puocationes ad malum. Idem dico de illis qui vendunt cartas taxillos, et similia de illis quod male vtiuntur. ¶ Est autem adhaerentia fin. b. Thoma. ij. q. lxxvij. ar. iij. quod mercantia est utilis propter se.

Primo ratione plone.
Secundo ratione loci.
Tertio ratione temporis,
Quarto ratione finis.
Quinto ratione materie,
Sexto ratione deceptionis.

¶ De primo extra ne clericus vel monachus in rubro quod nigro prohibetur ne clericus se immisceat talibus negocijs. non defendit tamen eis quando possunt adiacere aliqua officia honesta in quibus aliquid lucratur. Et si caueant ne tantum se occupent quod pretermittant officium diuinum. Sed quid de illis qui faciunt tabernacula: Et vos domini quod tenetis domos vestras apertas diebus dominicis et venditis sicut alij diebus. Hos colitis festum sancti pansardi qui est dies diaboli. Mercantie sunt etiam illi que ratione loci: vt in templo. Et ibi iuratis et periuratis dicendo ego tantum re furauit: et sic de similibus modis faciendis: et est peccatum si excedat in latitudine valoris. ¶ Sed dicatis nobis pater quomodo iuste possumus vendere mercantias nostras? Scotus in. iij. disti. xxy. dicit: quod vendens debet vendere iuste quadruplici conditione serua-

ta. Primo quod vterque cognoscant mercantiam. Ideo scribitur extra de emptione et venditione ca. placuit quod hospites non debent carius vendere transactibus quam presentibus. Secundo requiritur libertas. vbi dicit thomas. ij. q. vbi aliquis scit quod ipse scidit et non inuenit alibi quod non possit et amplius vendere: alioquin tenetur ad restitutionem. Tertio opus fit prudentia: id est quod non fiat subito vt sunt aliqui mercatores habentes verba adulatoria sicut aduocati et alij qui poliunt pannos suos et alias mercantias: talis quod videtur esse melior quam sit: quia nihil valet. Ideo mercator quando vendere vult debet dicere ementi quod ipse respiciat bene mercantiam: quod non festinet. Quarto opus quod sit factus vt venditionem et emptionem conuenietur quedam liberalis commutatio. Quinto tenet enim quod ille qui vendit sit liber: et quod velit tantum dare illi sicut daret si haberet pecuniam paratam. Caueant igitur cursores equorum qui dicitur capiatis audacter: et vtriusque parte decipiunt. tenentur enim ambobus restituere aut danari. Videre ossa hic in cimiterio. vbi est illa lingua aduocatorum que ita bene loquatur: vbi ait illos usurariorum qui tantam pecuniam possederunt. Certe videtis corpora hic esse ois consumpta et aue sunt cum diabolis. Veni iuratis peccatores aduersum et restructis ablata vt ascendere valeatis.

¶ Feria tertia ebdomade sancte,
Sermo. lii.

Scende ad

me in montem et esto ibi. Deponatis oem pondus et circumstantias nos peccatum per patientiam: curramus ad prepositum nobis certamen: aspicientes in auctorem fidei et consummatorem iesum. ad. Hebr. xij. ¶ Dñi et anime deuote si retinueritis quod dicitur heri debetis aitari ad placendum creatori. Dicit quod christus multoties fuit in periculo mortis tandem morte crucis voluit mori: ad ostendendum quod per figuram crucis in virtutibus que ibi ostenduntur christum sequamur virtuos se viuendo: et ponamus precium ad acquirendum virtutes et ad placendum deo. Veri minus audistis materiam quam tractauimus? ¶ Jo

lungendo materiam presentē cū illa accipi
pro p̄hemate istud: scilicet deponatus etc. Abi
tria ostendūtur.

Primo virtuosa monitio. Curramus p̄ pa
tientiam.

Secundo virtuosa informatio. aspicientes
in auctorem.

Tertio virtuosa consummatio, et consummato
rem istius.

¶ Ista em̄ septimana h̄z tria noia.

Primo vocat sancta,

Secūdo penosa,

Tertio magna.

Prima dicitur sancta. Boni religiosi et xpi
am̄ debent se preparare et sancte disponere
ad placendū deo. licet semp̄ debeat sic fieri
tū maxime nunc. Secūdo vocatur penosa.
q̄ in hac septimana xpus graues penas et
acerbissimas dolores passus est. Tertio vo
catur magna q̄ nunq̄ xpus tam arduus se
cit sicut in hac septimana. In hac septima
na fuit creatus in m̄dus. xps conceptus. xps
passus. adam factus. adam lapsus. abel in
terfectus. melchisedech obtulit panes. et vi
nū abzabe. Isaac imolatus est. iohānes de
colatus. petrus crucifixus. iacobus oculus
Et de ista materia sunt versus tales p̄ser
tim: quia oia ista facta sunt in die veneris.
Salve sancta dies: que vulnera nostra cor
reces. Angelus est missus: est passus in cor
pore xps. Est adam factus: et eodem tpe la
psus. Ob meritū decime cadit abel fratris
ab ense. Offert melchisedech ysaac soppo
nitur arie. Est decolatus christi bapusta
beat. Petrus erectus. iacobus sub herode
penptus. Ostendit etiā xpus in hac septia
na q̄ erat verus deus et verus homo rex celi
et terre. Insuper magis maiora sacramenta. Si
ergo vultis saluari sitis deponentes om̄e
pondus. Impossibile est ascendere in mon
tem dñi. nisi deponam⁹ ouera nostra. i. pec
cata de quibus. ps. Quoniā iniquitates mee
supergresse sunt caput meū et sicut onus gra
ue grauare sunt super me. Aultis q̄ dicam
vobis. capiat⁹ vnū peccat⁹ mortale et ad
ducatur vna turris maior totius mundi
vel omnes simul, si haberetis eas sup spa
tulas vestras non esset tantū onus in cor
pore q̄ vnū peccat⁹ mortale in cō
scientia. Facit enī cadere alas vsq̄ ad infer

nū. Si vnū peccatū mortale est tam graue
quid de infinitis. Quid dicemus ergo de eis
lis qui sunt pleni peccatis et nunq̄ fecerūt
bonus: Deponatis ergo onera ista plangētes
tes: et accedatis ad propositum vobis cer
tamen faciendo quod Ecclesiastes. ix. consi
lit dicens. Quodcūq̄ potest manus tua in
stiter operare: quia nec opus nec ratio: nec
scientia nec sapientia apud inferos quo tu
properas. Vos habetis viam magnam et
longam. festinate ergo ingredi ciuitatē ne
porte claudentur. tempus breue est: et lon
gus est vna. Sed quomodo properabimus
pater. Dimittendo vitam quaz ducitis et in
virtutibus vos exercendo: aspicientes in au
ctorem fidei et in redemptorem iesum: qui
quando fuit in cena in domo marthe habu
it cenam et Lazarus erat resūbēs: martha
ministrans: magdalenam vngens. Dominico
fecit adducā aīnāz heri vidit ficulneam: et
vsq̄ ad veneris fuit in labore pro salute no
stra. aspice et videte et facite que fecit sal
uator. Dimittatis peccata: occurratis ad
beatam virginem mariam dicendo sibi,
Aue etc.

¶ Ascende ad me in montem. Ad ore solito
mouetur questio theologiae a theologis
et terminata a bona ventura in apologia cō
tra calūpnia tōrem. Atruz virtuosius sit be
ne agere in religione q̄ in seculo. Dicit q̄ i
operatione virtuosa potest esse difficultas
propter tria. Primo propter arduitatem o
peris. puta difficilius ē dare omnia sua bo
na propter deus: et pauperibus erogare q̄
ea voluptuose consumere. Similiter diffi
cilius est seruare castitates illi qui vixit h̄m
carnem q̄ illi qui vixit caste. Alta est diffi
cultas que pronenit ex inquisare. sicut de
vsurario cui magis difficile est dare vnum
denariuz q̄ liberali vnum album. Alta est
difficultas per accidens. sicut hic est vnus
armiger qui non habet arma et ponit se in
ter sagittantes. si euadat x̄tū vnus nō eua
det iteruz alterius. Ideo talis debet se pone
re in tuto: ut possit se saluare. ¶ Alta ē que
stio. quaz monet bona ventura in. iij. Artū
opus factū ex voto sit magis meritorū q̄
opus sine voto. Dicunt d̄s doctores q̄ sic.
Secutus dist. xxxvii. iij. dicit q̄ virtus sus
prema reddit actū meritorū. Latria est vir

tus suprema: cuius actus est religio, absti-
nere aut est actus inferioris virtutis. Vide
in hac materia bea. Tho. ij. q. lxxviiij. et al
legat. ps. Sicut irruit dño votum vouit
deo iacob. Quid filie quid dicunt vestri intel-
lectus: timetis dñari? Credo quod sic quod Job.
ij. dicit. Celi nō sunt mūdī in p̄spectu eius.
celi. i. sancti. et Grego. in moralib. Et infe-
lici. vite hoim: quod si ad rigorē diuine iusticie
addita fuerit: oēs iustificationes eius sunt
sicut p̄nus mēstruate. Si igit noll' sanct'
suenit quoniam timeat: quod ergo quare nō timerēt
peccōres? Quid dicitis in ps. Dñe exaudi or-
rationē meam: aurib' p̄cipe etc. Et sequitur.
Non intres i iudiciū cū seruo tuo: quod nō ius-
tificabit in cōceptu tuo oīs uiuens. Sup-
quo ergo excusabit vos si sitis damnati?
Nescio quis fuit causa v̄roꝝ peccōꝝ nisi ma-
la uolūtas. Et ideo dicit regula iuris li. vi.
Dānuz quod quis sua culpa sentit sibi et nō al-
teri imputare dicit. Et casus est patens. si po-
naq' vos sup ponte fractū et submergamini
quis est causa v̄re submergionis? si euadaſ:
dicatis socio vestro. quare me p̄missistis ire?
Ipse respondebit. amice quare iuisti. Et re-
deatis igit ad xp̄m qui tota ista septimana
se nobis p̄ntat. Rogemusq' euz flentes: vt
benigne recipiat atq' deducat nos ad mon-
tem gr̄e. Iuxta uerba the. p̄eassū. Ascende
ad me etc.

In isto sermone erūt due partes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Secunda uirtuose ascensionis demonstra-
tiua.

Quate corda v̄ra o peccōres uultis salua-
ri credo quod dicetis ita. Urinā de' det uobis
gr̄am. opz quod habeatis oculos v̄ros ad pas-
siones xp̄i: quod sunt in illa tanta bona quod uig-
p totū v̄nū annū posset dicere. Bona. in sti-
mulo amoris dicit in cruce reperit.

Primo deus admirabilis.
Secundo sp̄s uirtuosus.
Tertio mūdus inuenit piculosus.
Quarto reparatur p̄ctus desiderabilis.
Beatus bernardus (ut dicitur) paucos ha-
bebat libros et tamen taz bene tam elegans-
ter: tam p̄funde: tam sapotose suos libros
cōposuit. ideo dicit doctoris quod ipse studuit
in pede crucis in qua reperitur deus admi-
rabilis. ubi debetis vos filij et iuuenes reli-

giosi et ecclesiastici studere frequētē. iste de-
bet esse yester manipulus. Dirimus quod crux
est arbor habens septem folia que sunt me-
dicalia: et quod habet tres colores. Restat
nunc videre septimū folium. de quo ps. Et
foliū eius nō defluet. Et ista septem folia
sunt p̄tra septē peccata mortalia. Corpus
xp̄i pendens in cruce fuit adeo extensum quod
si aliquis uoluit numerare omnia ossa: uer-
nas et neruos corporis discernere potuisset: et
inter tot labores et angustias quas p̄ pec-
catoribus patiebat circa horā nonā que est
tertia post meridiē dixit vltimū uerbum in
cruce. Pater in man' tuas cōmendo sp̄i-
tus meū. Et istud foliū fuit triplici colore
coloratum: et ibi fuit amor: dolor: et uigor. ad
mor quādo plus dilexit aſam suā separari
a corpore quod separaremur ab eo eternaliter
Adorturus em̄ erat p̄ gente: et non solum
p̄ gente: sed pro inimicis suis. uolebat em̄
iple quod om̄is saluarens. iuxta illud Pauli. i.
Thimo. ij. Vult oēs hoies saluos fieri. Se-
cūdus color est dolor acerbissimus xp̄i. nū-
quā aliqua mulier tantū dolorē habuit in pa-
riendo quātm habuit xp̄s in partiendo. unde
ps. Ibi dolores ut parturientis etc. Mulie-
res patiuntur in oibus membris: ita etiam
xp̄us habuit. Tertius est uigor: quod cōmen-
dauit aſam suā: et oim sperantius in se aſas
deo patri: ut oē recōstiliaret. Ponite o peccō-
res dolores acerbissimos xp̄i passionis in
pectore v̄ro: et p̄siderate eas diligenter agē-
tes sibi gr̄as de beneficia susceptis. Et sic
introducet uos in montē gr̄e. i. ad paradisiū.

Iuxta uerba the. p̄eassū. Ascende etc.
Quantū ad secundā partem oportet sta-
re in quinto tabernaculo ut possimus ascē-
dere ad montē gratie. Oportet em̄ restituere
ea quod habuistis per dolos et fraudes et de-
ceptiones: sicut dicebā heri. opz nunc loqui
de restitutione rerū ablatarū per symoniā.
Et licet de symonia in superioribus locuti
fuerim'. Quia tū vt b̄t in ca. sicut. de symo-
nia. Symoniaca pestis sui magnitudine a-
lios morbos vincit. Ideo vt illa penit' era-
dicari possit: iterum de illa aliqua in hac p̄-
te dicere disposuimus. Vos domi opz quod re-
stituat is offensas et damna omnia. Vide-
tis ne istam ecclesiam: difficile esset illam
leuare et portare supra dorsus suū. Uobis

loquor: macquerellis et dñis q̄ habetis seruos et mittitis ad lenocinū. Non em̄ diffidius esset portare istā eccle siam q̄ restituere dāna. Loquor oibus condit iōibus gentijs: adnotatis clericis: et presertim p̄curatoribus. si nō restitueris filias quas misisti ad loca publica nō est possibile q̄ possitis saluari: sed entis dānata cuz eis. **¶** Op̄ nūc videre qd̄ ē symonia. Et dicit iohānes de bacone in. iij. di. xl. q̄ symonia ē studio sa volūtas emendi aut vendēdi sp̄iale aut temporale sp̄iali annexū. Audiat̄ dñi ecclesiastici. Symonia est sacrilegiū qd̄ quis cōmittit aliena rapiens: qd̄ op̄ restituere vel dampnari. Et vos dñi quid dicitis: habetis filios beneficiatos. Petrus dicebat Actū. viij. Pecunia tua tecū sit in perditione. **¶** Est autem aduertendum q̄ symonia triplaciter cōmittitur.

Primo casualiter.

Secūdo dispositiue.

Tertio effectualiter.

¶ Audiat̄ dñi verbū. Quis cōmittit symoniam casualiter: quādo per inhonestū seruitiū sibi p̄curat bñficia. Et eodē mō dicit q̄ beneficiatū p̄mutant in abñficia. Et etiā q̄ q̄s emit vñū officiū ea ratione vt illud p̄mutare possit cū vno bñficiū. Certe symonia est etiā cū quis ep̄o vel equos vel pecunias dat vt prima bñficia vacantia sibi cōferat. Alio mō cōmittitur symonia dispositiue: q̄ sc̄z concurrat aliqua pactio. Et de h̄ habetis textū in maiori volumine. q. i. ca. ordinatiōes. r. i. q. ij. c. Qd̄ pio. r in. ca. absit vbi d̄. Absit oīs pactio. grat̄ em̄ accepistis iō grat̄ dare debet. Calus est patēs. vt si veniat vñ? et dicat. vxor mea defūcta est: volo q̄ sepeliat̄ in ecclia. Bene dicit̄ vos qd̄ das d̄: Certe ista pactio symonia est. Et si defacto p̄ pactū r rōne pacti def̄ pecunia symonia ē cū effectu. Dic eodē mō d̄ alijs. Solo q̄ d̄ dicere: q̄ corrigat vīrā vīrāz r restituat̄ symonias vīrāz. r sic ascēdet̄ ad montē gr̄e.

¶ Eadem die, Sermo. lx.

Ascende ad

me in montem et esto ibi.
Ego quasi agn̄ mansuet̄
qui postat̄ ad victimam.

¶ Viere. xi. Dñi si memorem̄ doctrine matris tinalis debetis desiderare saluare aīas vestras. Dixi mane in epistola multitudine dolorū xp̄i quō corp̄ suū dedit p̄cutientib̄. In verbo assūpto quattuor notat̄ur.

Primo singularis eminētia: ego.

Secūdo saluatoris innocentia: q̄ agnus.

Tertio approbatio patientie: q̄ māfiones.

Quarto obedientie profunda: quia ad vīctimas.

Ista est septimana sc̄ta in qua xp̄s passus est. Viere. xi. loquit̄ in plena filij dei ceteri xp̄stis ante patrē dicens. Dñe de? sa baoth q̄ iudicas iuste r reddis vnicuiq̄ iuxta qd̄ meretur videā ego vltionē tuā. quare: ego quasi agn̄ mansuetus ducor ad mortē. **¶** Dic quattuor ostenduntur: sc̄z excellentia innocentia paciētia r obedientia. De p̄mo. Eccl. xliij. Ego ex ore altissimi p̄ diij primogenita ante oēm creaturā xp̄m ad diuinitatē. Et iob. x. Ego veni vt vitam habeant xp̄m ad humanitatē. De secūdo dicit quasi agnus innocens. Agnus habet tres p̄p̄tates.

Primo est aīal innocentissimū

Secūdo est aīal cognitiuū.

Tertio ē aīal patientissimū.

Agnus nō nocet hōi: nō mordet: nō p̄cutit cornu sic xp̄s. i. Petri. ij. Qui cū maledicere tur nō maledicebat. Non em̄ dicebat. diabolus vos ip̄ortet aut alia opprobria. Nulli vñq̄ fecit displicitiū: nec fecit causas quare deberet eū vīlpedere. **¶** Est aut̄ aīal cognitiuū: q̄ multū bene cognoscit. Cognoscit. ei agn̄ matrē int̄ oēs alias oues. Sic xp̄us in cruce pendēs int̄ acerbissimos dolores matrē suā inestimā cognouit dicēs. Mulier ecce filij? tu?. Cognouit etiā deū dicēs. Deus meus vt quid derelinquisti me? Est aīal māfuetissimū: cuz ponit ei gladius ad guttur nō clamat. Sic xp̄s māfuetissimus int̄ oēs cruciatus fuit. De quo zacharie. ix. d̄. Ecce rex tu? venit tibi māfuetus. Prece mur ergo enī q̄ māfuetissim? est: vt dignet̄ nobis grām donare internētū sue dignissimē matris: cui presentabimus angelicam salutationē. Ave.

¶ Ascēde ad me in montē r. Ab ore solite mouet̄ q̄stio theologalis a mḡris n̄ris theologis. Hystoria hodierna tāgit consilia

Fe. iij. ebdoinade sancte.

tionē predicatōis iesu xpi. ideo q̄ritur hic q̄
suo quā terminat scorus di. xv. ij. Altrū vo
luntarie xps consenserit in mortē suā. Pro
responsione ponit dñs inter tristari & deles
tari. Tristitia em̄ vt dicit Augu. lib. lxxij.
questionū. q. ij. est de his q̄ nobis nolentib
bus accidit. Unde q̄ passū est tale & agēs
tale & taliter depositū: q̄ effect⁹ est talis. vo
luntas rōnalis in xpo se habuit respectu il
lius obiecti qd̄ est mortē pati duplx. vel ab
solute vel p̄ditionate. & h̄m hoc duplex: vel
le: scz p̄ditionatū & absolutū. & nolle etiā est
duplex scz cōditionatū & absolutū & qd̄libz
illoz suffic̄ ad causandū maximū dolorē et
maximā lenitā & etiā gaudii sicut exempli
ficat de volente projicere merces in mari.
Quādo ergo querit virū xps absolute vo
luerit mortē suā. dico q̄ sic. cōditionalit̄ tñ
noluit. hoc est si patris volūtas aliter dispo
suisset: & nā humana alit̄ redimi potuisset.
¶ Venate corda habetis dominū vobiscuz.
Dicit heri q̄ miles debebat portare signum
sui p̄ncipis. alit̄. nō esset d̄ familia sua. dice
tis bene nos volum⁹ etiā esse de familia: et
ista septimana erim⁹ ita boni sicut volentis.
Domicelle nō portant amplius catenas: i
mo dimiserūt oēs pōpas suas. & id cū xps
sit agnus otabit. p̄ oibus p̄cōribus: & me
dio ipsi⁹ speram⁹ habere paradys. certe bh̄
dicatis sed nō totū. Vobis legē ciuilē. C.
de rerū p̄mutatōe & p̄scriptōne. Incipit lex
rebus certa lege positis &c. Et etiā habetis
decretalē extra de pactis. ca. qualiter. H̄bi
habet in ambobus testib⁹. q̄ q̄ncunqz in a
liquo cōtractu sub certo pacto vel cōditōe
res aliqua traditur nō obstatē tali conditio
ne res ipsa nō auferunt. & si non stet p̄ditio
nō stat p̄tractus. vide glo. Venate corda. i.
perator dicit discernimus q̄ q̄ aliqua res
datur alicui sub certis terminis: si termini te
nent & donatio tenet. Quero nūc dñi quali
ter datur nobis meritū passionis. Querañ
paulo ad v̄br̄. x. Irritā quis facitē leges
moysi sine ulla miseratione duob⁹ aut trib⁹
testib⁹ moritur: quāto magis putatis ma
iora mereri supplicia qui filii dei cōculcas
veritē & sanguinē testam̄ti pollutū duxerit.
Vnde Bern. in sermone. ve mihi si talent⁹
mihi credit⁹ non custodio. vos domicelle
habetis reliquias in pallacio: si haberetis

vnā guttā sanguinis xpi in vna fiola illud
esset preciosius q̄ omnes reliquie mūdi. & si
q̄v̄tz haberet credo q̄ si uellet p̄icere i ster
q̄lino. hoc dicit ber. O p̄cōres vos habet
totū xpi sanguinē & oēs dolores eius i dor
so vestro & vos concularis pedibus quoti
ens peccastis mortalit̄. ideo Pau. dicit. tria
creditis ferre o peccatores quō creditis vos
posse saluari ducēdo vitā quā ducitis. vos
macquerelle lenones quotū est tps q̄ estis
in officio. & vos domicelle q̄ portatis p̄ no
ster de auro & de⁹ sc̄it denotionē quā habet
tis. O paupes p̄cōres vos vaditis ad in
feriā. q̄le remediū. dicatis deus meus sc̄io
q̄ vbi seiuarē p̄ totā vitā meaz nō posset
satisfacere de p̄cis. sed rogo te vt me iuuas
re digneris p̄ meritū tue sc̄issime passiois
& satisfacias p̄ p̄cis meis vt valeā ascende
re ad montem gr̄e. Juxta verba the. p̄cal.
Ascende ad me &c.

¶ In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Secunda ascensionis virtuosē demonstra
tiua.

¶ O popule sc̄itis vbi mansim⁹ heri. Cēpi
mus heri hystoriā q̄ recitatur a Marco. xi.
&c. d̄ ficulnea cui dñs maledixit. Venate cor
da dixi d̄sc̄ta cū factū ēēt v̄c̄tz xps egress⁹
est de ciuitate & venit in montē oliuēt & su
it in tali die. sicut hodie. Tūc locut⁹ est syna
goge & petrus recordat⁹ est ficulne & dixit
xpo. Dñe ecce quō arida facta ē ficus. dixit
xpus. Si habuer̄ q̄ fidē sicut granū sinapis
& dixeritis huic monti trāsi transibū. hoc di
cto venit in templū vt p̄dicaret & erant ibi
scribe & pharisei & dixerūt xpo. dic nobis in
q̄ p̄tate hoc facis. dixit xps. Dicat̄ mihi so
lacionē vni⁹ questionis & ego r̄spondebo vob
Quero vobis an bap̄tism⁹ iohānis esset a
seipso an a do. scribe & pharisei nō poterāt
isti questioni r̄ndere. si em̄ d̄ r̄sissent a deo
irulisset xps quare nō susceperāt bap̄tismū
Si d̄r̄sissent q̄ a iohāne cū ipse esset vir bo
nus nō poterat mētiri. id cū dixit eē a deo
debebāt rec̄pere bap̄tismū. sicut d̄r̄erūt scri
be & pharisei. Nos nescimus: & vos magi
stri nostri q̄n̄ est aliqua pp̄d̄ male intellecta
in p̄dicando interreami sicut vultis. non
dico q̄ debetis sustinere malus sed dico q̄
p̄ honore diuini verbi debetis interpretari

ad bonū sensum. Sed de vobis p̄t dici illud. Jobā. xij. Dilixerūt magis glām hō. q̄ glo. dei. Tūc dixit x̄ps si nō vultis mihi dicere solutionē questionis nec ego dicā quare ista facio: sed velitis nolitis illud ego faciā & dixit. ve vobis qui simulatis orationē longā. & venit vñ? legispirus & dixit ei. magister reuerende tu distimas nos. Dixit ei x̄ps. ve vobis legisperitis q̄ tulistis clauēs scientie & nō introistis. ¶ Principalit̄ tres dedit maledictiōes: vt p̄z Math. xxij. Prima fuit presbyteris & religionis & dixit. ve vobis q̄ simulatis vos facere magnas orationes: ve vobis qui ponitis in paradiso illos q̄ dant vobis elemosinas. possitis vos in articulo mortis reddere computū de oīs vobis: ego bene scio de vno magistro nostro qui dixit in articulo mortis: ego portauit in dulgētias & debeo tantū ecclesie & nō possū reddere & mortu⁹ est quasi desperat⁹. Aliud ve fuit. ve vobis q̄ circuitis mare et aridā vt faciatis vñū p̄selutū: id est vt faciatis paganū iudcū. quādo est cōuertus in lege vestra faciatis eū peccatorem q̄ fuerit i lege sua. nūquid in habitu religionis sunt scāsdalizeratores infamiores & turpiores q̄ lesculares. Et vos iusticiarij nobiles & omnes mulieres. Eteyobis domicellus que ducatis hāc vitā. vadatis ad ecclesiā audiat̄ fimonē. videtur q̄ faciatis mirabilia. si filius dei esset hic tangeret vos sic maledicendo. Altiimū ve est qd̄ tangit regnū francie. Et vob scriber pharisei q̄ similes est̄ sepulchus de albatis q̄ foris apparēt speciosus: intus vero sūt plena ossibus mortuorū & omni spurcitia. Elos dicitis hic esse fontē scie & iusticie: & estis fons malicie & iniquitatis. Ido excepta modica fide: maior veritas: equitas: & iusticia inuenit̄ inter paganos q̄ int̄ xp̄ianos. ¶ Q̄ peccatores audiuistis istas maledictiōnes quas x̄ps dedit p̄ra scribas & phariseos qm̄ debebat mori. Credo q̄ nos suscipimus deteriorēs eis. caueat sibi ql̄iber. hoc cōplero dixit x̄ps. A modo non videbit̄ me donec vadā ad iudiciū. Et tunc recessit ad mōrē oliueti. & dixit apl̄is. Scitis quia p̄biduū pascha fiet: die scy tonis: & comedemus agnū: & filius hoīs tradetur vt crucifigatur. Tunc fecerunt scribe & pharisei duodecim questiones. Prima an liceret tributa da

re cesari. Ad hoc respondit. Reddite q̄ sunt cesaris cesari & que sunt dei deo. Alia questio fuit de muliere que habuerat septem viros. quis esset vir eius in resurrectione. Respondit q̄ in resurrectione generali nō nubent neq̄ nubentur: sed sunt sic angeli dei. O felicia noua si fueris saluati peccatores eritis sicut angeli dei. Corrigatis peccata emēdatis defectus preteritos vt a sc̄datis ad montem gratie. Jura verba the. p̄cas. Ascende &c.

¶ Quamū ad secundā partē habetis bonū cor ad transseundū & ad veniendum ad terram promissionis oportet habere bonū cor & bonū animū restituendi d̄bita & satisfaciendi. oportet enim omnia restituere vel dānari. Si vis potes diuidere vltimā partem predicti sermonis que loquitur de negotiationib⁹ & hic dicere vltimam partē p̄ secunda parte. vel pone casus de v̄ris de symonia generales in tota materia de resuentionibus. rogabim⁹ deū &c.

¶ Feria quarta ebdomade sancte,
Sermo. lxi.

Scēde ad

me in montes & esto ibi. D̄s posuit in eo m̄iq̄tates omnib⁹ nosorū oblat⁹ est: q̄ ipse voluit & nō aperuisset s̄ns. sicut ovis ad occisionem ducetur ysa. liij. Domini qui venistis ad audiendum aliquid ad salutem vestray ecclesia hodie vult ostendere charitatez qua christus dilexit nos: & representat nobis v̄s d̄itionez qua sanguis christi fuit venditus propter nos: & in epla oñduntur tria propter q̄ mortuus est x̄ps.

Primo ex sūma p̄ris charitate.

Secūdo ex sūma filij humilitate.

Tertio ex iudeorū iniquitate.

Primus notat̄ ibi. posuit in eo iniquitates omnib⁹ nosorū. sc̄dm̄ ibi. oblat⁹ est. tertū ibi. sic ovis ad oc. duc. ¶ De s̄mo. ad Ep̄he. hos. ij. Deus qui diues est propt̄ nimā charitatē misit filiu suū. De secūdo. ad Ep̄he. v. Imitatores dei sicut filij charissimi & ambulante in dilectione q̄ x̄ps dilexit nos & tradidit semetip̄s pro nobis hostiā p̄o in odo

Se. iiii. ebdomade sancte.

rem suavitatē, de tertio pen^o dicebat. Actu. iij. ca. vos autē sanctū & iustū negastis ante faciē pylati iudicante illo dimittī. O pau- peres pctōtes recogitate passiōē xpī: & cō- siderate eius charitatē: qz voluit hodie vis- sissimo p̄cio vendi morte turpissima dāna- ri ppter iniquitates oīm nostrum. facite ne mors xpī & passio in vobis sit ociosa: s; oīs que habem⁹ demus ei vt possim⁹ ei bene- seruire eū amare. vt autē facilius possim⁹ fa- cere recurremus ad beatā virginem dicen- do. Ave maria.

Ascende ad me in montem. Adore cōsue- to mouet questio theologalis a theologis sup materia hodierna vbi agit de venditio- ne xpī & teriata⁹ Bonauē. di. xix. iij. Atruz scz p merituz xpī p nobis venditū deletus fuerit cyrographus pctōrū qui erat contra nos: Est aduertendū q cyrographus est lo- curio methaphorica. quē admodū em in ci- uilibus policis qm recipis aliqđ debitum a creditore: e creditor sup hoc recipit instru- mentū: per qđ consistet ei recipere talē sum- mā. Sic pater noster adā qm peccauit cyro- graphū pcti incurrit. hoc est obligationem ad dānationē ex decreto diuie iusticie qđ su- it determinatū q sic deberet fieri. Rūdet er- go bonauē. sequēs magistrū s̄niarū augus- tīnū & paulū. ad Collocen. ii. Xps depolus- it cyrographū decreti obligationē. scd dā- nationē perpetuā ex decreto diuie iusticie. qđ dicit corda v̄sa. timetis ne dānari: vos estis multū tardi ad beneficiendū. si pensa- retis ī misterio hodierno certe deberetis ti- mere. sunt aliqđ qui se excusant dicētes. nos habem⁹ passiōē & fidē nos habem⁹ sacra- menta quare dānabimur. verū dicitis si nō dicitis totū. habet em extra de sponsalibus in antiquis. ca. iuuenis. & transferi extra d- reg. iu. li. vi. in obscuris tenem⁹ qđ est. verū ī- milius vel plerūqz fieri s̄ueit. ad hoc ē lex- ciuilis. ff. de q̄stionib⁹. l. ij. vbi veritas haberi nō pōt. recurrēdū est ad p̄sumptōes. Cas- sus est patens. dñi mei aliqđ est captus & accusatus de aliquo crimie qđ non pōt pro- ban. lex dicit q recurrendū est ad p̄sūptio- nē aut oīno dimittere eū. & d̄cretalis q qm- cuiqz alia duo eucnre solent debemus ca- pere illud qđ sepius euenire solet. iudas q hodie xpī tradidit semel fuit religiosus

sub meliori plato totius mūdi & in meliori religione scilz ap̄stolorū ipse tñ est nūc dā- natus. dñi ergo euidentiā habemus q̄ eris- mus saluati autē dānati. qđ videt vobis: qđ signū habetis: vos habetis: signū salua- tionis vel dānationis si ille q semel fuit in via saluatiōis est dānatus qđ erit de illis q quotidie peccāt. legistis aliqñ vos burgens- ses vitas vestram. Inuenitis aliquē q dū- cēdo vitas quā ducitis fuerit saluati⁹. vos iu- sticianj nūquid corrigitis loca publica & lu- dos vbi contēnitur nomen dei: & vos reli- giosi & ecclesiasticus estis in via paradisi. au- dite paulus. Roma. ij. Tu autem s̄m duris- ciaz cordis tui thesaurifas irā in die dei. recurratis ad cōiecturas: quale remediū. Leuate corda. hodie venditus est p̄cio filii- mus xpī sanguis. nō vendatis amplius. si sint pctā dimittam. & cōuertamur ad dñm. hodie sūt mille q̄dringēti nonaginta quatuor- tuor anni q iudas vendidit xpī si ipse ves- nisset ad xpī & q̄nisset sibi mīam dedisset: sed qz noluit dānatus est. si fuisset mali q̄- ratis mīam & sic ascendetis ad montē gra- tie. Iuxta verba ihe. p̄cassum. Ascende ad me in montē &c.

In isto sermone erūt due partes. Prima erit sacre hystorie declaratiua. Secunda virtuosē ascensionis demonstra- tiua.

Dicit matheus. xxvi. Tūc congregati sūt p̄ncipes sacerdotū in domo p̄ncipis qui vo- cabatur cayphas. timebāt em plebes. Zuce xxij. Jō non audiebāt ap̄b̄ndere iesus. p̄- p̄terea dicebāt nō ī die festo ne forte tumultus fieret in p̄plo. Tūc sathanas intravit in iudā. vt traderet eū & mit ad p̄ncipes iudeo- rū & gauisū sūt. Albarci. xliij. & p̄miserūt pes- cunias se daturos. Zuce. xxij. Leuate corda v̄sa. scitis vbi māsīm⁹ heri: hystorie iste se- ptimane oēs sūt pie amorose & plene dolo- ribus. die dñica iesus p̄firanit bellū diabo- lo: die lune voluit comedere ficus: heri de- dit maledictionē iudeis q̄ nolebāt se emen- dare: hodie xps nō venit in hierusalē s̄ mās- sit in bethania & fuit cōtentus q̄ fieret con- filiū: nec venit in hierusalē vt nō videretur sp̄dare misterīū passiōis. Bonauē. hic dicit q̄ passiōē xpī pie meditari volētī p̄mū occurrit p̄fidia p̄duotis q̄ tūc fuit fraudis

ve dñm et magistrum suū traderet. Secū
 do eius cupiditas qui tanta flāma succen
 sus est vt inappreciabile xp̄i sanguinez vili
 precio vēderet. Tertio igratitudo illius in
 xp̄m qui tanto honore eū dorauerat vt ad
 dignitatē apostolicā eligeret et ad culmen
 dignitatis sacerdotialis p̄stituerat. Leuate
 corda si desideratis scire quō fuit venditus
 xp̄s. Primo p̄statur traditio iude q̄ ma
 gistrū suū vendidit p̄ sus cupiditate. sangui
 nē innocentē et suū deus vendidit. et fu
 it tantū ingratus q̄ dñs suū q̄ elegerat eū
 traderet morti. Sed q̄ fuit causa? dico q̄ sa
 thanas intrauit in eum postq̄ murmu
 rauit de vnguento effuso in domo mar
 the super caput. O scelus maudituz. credo
 q̄ si fuissetis in ih̄rlm et vidissetis iudā xp̄s
 tradentē vnguib? occidissetis eū. sed. p̄h
 dolor hodie multi sunt iude filies: qui deus
 creatorem suū impolluto ore suscipiunt.
 Emendate igit vitas v̄ras. o sacerdotes i
 mundi: q̄ diuina sacramenta tangitis et cu
 batis cum vilibus scortis et immūdiis: et in
 crastino sumitis corpus sacratissimū ch̄ri
 sti. Bona. et Landul. querūt vbi māst xp̄s
 et quid faciebat qm̄ iudas dimisso comitatu
 venit ad principes sacerdotū dicens. Quid
 vultis mihi dare et. Rident illi doctores
 contēplatiui: q̄ māst i domo Adarthe ad
 p̄solandū matrē suam et discipulos suos:
 nec ista assertio videtur esse temeraria. Si
 detur em̄ verisile q̄ sicut discipulos in ce
 na mēstos p̄solabatur. etiaz hodie reuelat
 mortē suam matri. et dixit hoc modo. Ma
 ter mea dulcissima ego fui vobiscū triginta
 dieb? annis. pater me misit vt ego mor
 tez patiar p̄ pctōribus. ideo postcras mor
 tem turpissimā patiar. nolite verari in afo.
 credatis o peccatrices aie q̄ durū fuit sibi
 illud s̄bum audire. Si em̄ haberetis vnū
 talem filiū. i. xp̄m: qui daret vobis talia no
 ua. nunquid eētis tristes et plene dolorib?
 certe dico q̄ sic. post multos aut fletus bea
 tissima virgo fecit sibi tres req̄stas. Prima
 q̄ si reparatio generis humani posset fieri
 sine morte placeret vt sic fieret. dixit filius
 Pia mater Adā immortalis p̄ pctm̄ factus
 est mortalis. op̄s ad reparandū q̄ ego mor
 riar. dixit ipsa et fuit secūda req̄sta. Si ita ē
 da mihi primo mori vt ego nō videam tes

patientē. dixit xp̄s. Symeon dixit vob̄ Tu
 ce. ij. Et tuā ipsius aīam p̄ranfuit gladius
 et sicut in primo pctō fuit vir et etiā mulier
 ita in reparatioe ero ego: et vos sociabitis
 me ad mortē. Tunc dixit beata virgo expe
 ctetis ad minus vsq̄ ad senectutē nō sunt
 nisi tres anni q̄bus predicatis. vos poteri
 tis facere magnū fructū: q̄ iam incepistis
 multos conueneret. Tunc dixit saluator. O
 mater dulcissima Adā in etate p̄fecta incur
 rit mortē. ita et mors dz esse in etate p̄fē
 cta. tertia pctō matris fuit. charissime fili
 postq̄ vultis mori et volūtas dei est: requi
 ro vt mors v̄stra nō sit inhonestā scādalo
 sa: nec dolorosa: cū aliter possitis redimere
 gen? h̄māni: vna ei gutta sanguis v̄ri suffi
 cit ad delendū pctm̄ primi parētis. xp̄s ve
 ro r̄ndit mater mea dulcissima scriptus est
 Deut. xv. Pro mēsurā pcti erit et plagarū
 modus. Et assero vobis q̄ mors mea erit
 inhonestā opprobriosa et vilis. hoc audito
 iudas cū dyabolus intrasset in cor eius ve
 nit a berbania ih̄rlm apostatado: et collegi
 um fratru suoz relinq̄ndo: et ingressus ē cō
 silium iudeoz in domo cayphe nō vocat?
 vt inq̄t. Viro. Nec inuitatus veni: et pres
 sentado se sponte sicut vile mancipiū quesi
 uit. qd̄ vultis mihi dare et ego vobis eum
 tradā. Ac si diceret dñi mei scio q̄ loq̄mini
 de magistro meo. quid dabitis mihi et ego
 vobis eū tradā. Et illi p̄stituerūt ei. xxx. ar
 genteos: et promisit eis iuramēto firmato
 q̄ illis eū traderet. Beda. o infelix merca
 tor iudas: deū dedisti p̄ mimorverū p̄ va
 no: eternū p̄ tēporali et transitorio: padi
 suz pro cupiditate: et pro tali precio infer
 num emisti. ps. vendidisti pplm̄ tuū sine pre
 cio: et nō fuit multitudo in cōmutationib?
 eozum. dñi videtis p̄ n̄ra redēptione quali
 ter voluit xp̄s. xxx. denariis vendi p̄cio ap
 preciato. Judas ergo sacrilegus p̄ditor et
 homicida eū vendidit. O inauditū facinus
 Dñi quero vobis velleris cōmississe tale cri
 men. et vos domicelle qd̄ dicūt pectora ve
 stra. nunq̄d estis stomachate p̄tra iudaz q̄
 tale crimen cōmissit. Respondeatis mihi sa
 cerdotes. et ponatis manus ad pectora ve
 stra. nunquid estis vos peiores iuda ceter
 is paribus. Audite bedam et trāsfertur in
 cano. xi. q. iij. cap. abijt iudas. Adulti hodie

ſcelus iude: qui dñm ſuū pecunia vendidit
velut imane & nefariū exhorret: nec tñ ca-
uent. Nā cū pro munerib⁹ falſum ꝑtra ali-
quē teſtimoniū dicunt ꝑfecto: qz veritatez
ꝑro pecunia negant dei: pecunia vendunt
qui dicit. Ego ſum ſt̄itas. hec tibi. Nūquid
ſunt illi qui ꝑcubinas & ribaldas tenēt. lo-
quor eccl̄iaſticis. Et vos iuſticiarij: nunqd
facitis iuſticiā ꝑpter pecunias: & fauores.
Nūquid venditis veritatē & opprimis pau-
peres. O infelix ꝑctōr qui ꝑ voluptate ani-
mā tuam vēdidisti. nunqd cōmittis ſiſle cri-
mē iude. Suadeo vobis ne aias veſtras vē-
datis. ſi ſimul imitatoris iude cū eo dāna
bimar. cōmendemus ergo nos illi q̄ voluit
pati & vendi ꝑ nobis vt aſcēdamus ad mō-
tem gratie. Juxta verba thematis ꝑaſſum
ꝑti. Aſcende ad me &c.

Quantū ad ſecundā ꝑtem. Vobis deſi-
derium ſaluādi aias veſtras. Bene. xix. No-
lite morari in oī regione circa ſodomā. Oz
dimittere vallem & aſcēdere ad montē gra-
tie. Vidimus de q̄nqz gradibus ſeu taber-
naculis: opz nūc videre de. vi. & vltimo qd
eſt diuinorū beneficiorū recordatio. Dñi ꝑro-
eundo ad paradīſum: oz diuina bñficia reco-
gnoscere. & ideo hec ſeptimana celebrat vbi
ſit mentio de bñficijs dei: & de eorū inſtitu-
tione: vt ea recolamus. ſ. de ſacramēto eu-
chariſtie & alijs. ſed dubito ne illud. ꝑs. de
nobis dicatur. Obliti ſunt deū: q̄ ſaluauit
eos. Iſa. i. Egnouit bos poſſeſſorē ſuuz &
aſinus ꝑreſeꝑe dñi ſui. & Jere. viij. Zurtur
& miluus: & vundo cognouerūt tēꝑ⁹ ſuuz
populus aut̄ meus! nō cognouit iudiciū
dñi. vbi Hiero. Nulla natio ceteris parib⁹
em̄ offendit deū ſicut xp̄iani. ceteris parib⁹
inter cetera beneficia chriſt̄ianis collata no-
biſſimū eſt ſacramētū eucharistiē vbi re-
cipimus ſacraſſimū corpus xp̄i & ſangui-
nem. de quo deo duce & fauētē tria dicem⁹.
Primo ſacramēti eucharistiē inſtitutiones.
Secūdo eucharistiē ſacramēti conſecratōes.
Tertio ſacramēti eucharistiē ꝑceptionem.
De primo hodie.

De ſecundo cras.

De tertio dicetur in poſterum.

Quantū ad ſecundā ꝑtem. Vobis deſi-
derium ſaluādi aias veſtras. Bene. xix. No-
lite morari in oī regione circa ſodomā. Oz
dimittere vallem & aſcēdere ad montē gra-
tie. Vidimus de q̄nqz gradibus ſeu taber-
naculis: opz nūc videre de. vi. & vltimo qd
eſt diuinorū beneficiorū recordatio. Dñi ꝑro-
eundo ad paradīſum: oz diuina bñficia reco-
gnoscere. & ideo hec ſeptimana celebrat vbi
ſit mentio de bñficijs dei: & de eorū inſtitu-
tione: vt ea recolamus. ſ. de ſacramēto eu-
chariſtie & alijs. ſed dubito ne illud. ꝑs. de
nobis dicatur. Obliti ſunt deū: q̄ ſaluauit
eos. Iſa. i. Egnouit bos poſſeſſorē ſuuz &
aſinus ꝑreſeꝑe dñi ſui. & Jere. viij. Zurtur
& miluus: & vundo cognouerūt tēꝑ⁹ ſuuz
populus aut̄ meus! nō cognouit iudiciū
dñi. vbi Hiero. Nulla natio ceteris parib⁹
em̄ offendit deū ſicut xp̄iani. ceteris parib⁹
inter cetera beneficia chriſt̄ianis collata no-
biſſimū eſt ſacramētū eucharistiē vbi re-
cipimus ſacraſſimū corpus xp̄i & ſangui-
nem. de quo deo duce & fauētē tria dicem⁹.
Primo ſacramēti eucharistiē inſtitutiones.
Secūdo eucharistiē ſacramēti conſecratōes.
Tertio ſacramēti eucharistiē ꝑceptionem.
De primo hodie.

De ſecundo cras.

De tertio dicetur in poſterum.

Quantū ad ſecundā ꝑtem. Vobis deſi-
derium ſaluādi aias veſtras. Bene. xix. No-
lite morari in oī regione circa ſodomā. Oz
dimittere vallem & aſcēdere ad montē gra-
tie. Vidimus de q̄nqz gradibus ſeu taber-
naculis: opz nūc videre de. vi. & vltimo qd
eſt diuinorū beneficiorū recordatio. Dñi ꝑro-
eundo ad paradīſum: oz diuina bñficia reco-
gnoscere. & ideo hec ſeptimana celebrat vbi
ſit mentio de bñficijs dei: & de eorū inſtitu-
tione: vt ea recolamus. ſ. de ſacramēto eu-
chariſtie & alijs. ſed dubito ne illud. ꝑs. de
nobis dicatur. Obliti ſunt deū: q̄ ſaluauit
eos. Iſa. i. Egnouit bos poſſeſſorē ſuuz &
aſinus ꝑreſeꝑe dñi ſui. & Jere. viij. Zurtur
& miluus: & vundo cognouerūt tēꝑ⁹ ſuuz
populus aut̄ meus! nō cognouit iudiciū
dñi. vbi Hiero. Nulla natio ceteris parib⁹
em̄ offendit deū ſicut xp̄iani. ceteris parib⁹
inter cetera beneficia chriſt̄ianis collata no-
biſſimū eſt ſacramētū eucharistiē vbi re-
cipimus ſacraſſimū corpus xp̄i & ſangui-
nem. de quo deo duce & fauētē tria dicem⁹.
Primo ſacramēti eucharistiē inſtitutiones.
Secūdo eucharistiē ſacramēti conſecratōes.
Tertio ſacramēti eucharistiē ꝑceptionem.
De primo hodie.

De ſecundo cras.

De tertio dicetur in poſterum.

em̄ xp̄s lauit pedes diſcipuloꝝ ſuoz cepit
apponere panē & vinū & tranſſubſtātiavit
panē in corpus: & vinū in ſanguinē. domi-
nus Bona. q̄rit in. iij. di. viij. Etrū ſacramē-
tū eucharistiē añ ſp̄s gr̄e debuit inſtitui. et
r̄ſidet q̄ nō triplici rōne. Primo qz iſtud ſa-
cramētū fuit ordinatū ad reſtituendū xp̄i
mortē. ideo nō debuit añ paſſionē inſtitui.
Secūdo qz iſtud fuit excellentius donū qd
dedit xp̄s. id debuit dare imminere ſua paſ-
ſione. Tertio ꝑpter ꝑtentū qd eſt xp̄s iꝑe d̄
quo Job. i. Gratia & virtus ꝑ ihm xp̄m ſa-
cta eſt. O ſacraſſimū & admirabile ſacra-
mentū. Moyſes q̄uis fuerit deo familia-
riſſimus & Abrahā et obediētiffim⁹: nūqz
tñ hoc ſacramētū ſuſceperūt. hoc dicebat
br̄s Hiero. ſicut refert br̄s Eusebius in
lib. de tranſitu ei⁹ xp̄i bonitate ſacramēti
ſuauitate admirās. Iſtud ſacramētū ſuit
pluribus figuratū. Primo ꝑ man-
na qd filijs iſrael in deſerto dabat. Secū-
do ꝑ agnū paſchalē qui filijs iſrael dona-
batur: qd cū agreſtibus lactucis baculo et
ſtando ſumere debebat. Hoc aut̄ ſacramē-
tū poſt ſacramētoꝝ aliorū ſuſceptionē q̄
ſi ꝑdimentū aliorū ſuſcipi d̄z vt nos deduc-
cat in requiē paradīſi.

ſſe. v. ebdomade ſc̄tē. Ser. lxxij.

Ascende ad

montē. Ego acce-
pi a dño qd & tradidi vos
bis: qm̄ dñs ic̄ſus in qua
nocte tradebatur accepit
panē & gr̄as agens fregit & dixit accipite et
māducate hoc eſt corp⁹ meū. ꝑrie ad Cor.
xi. Dñi & aīe deuote q̄ veniſtis ad audiendū
dū aliqd ꝑ ſalutē v̄ra ſi potuiſtis intellige-
re qd dixi heri ad aſcēdendū montē gr̄e: ne
ceſſe eſt q̄ habeam⁹ de bñficijs diuinis me-
morā. id Paulus ad illā bñdā incitat nos
in epla ꝑntis diei. Experiētia em̄ docet q̄
ſingulariter reprehendēdi ſunt ingrati. id
xp̄s conq̄rebat de ſynagoga iudeorū dice-
ſ Job. x. Multa bona opa feci vobis ꝑpter
qd eorū vultis me lapidare: q̄ſi veller dice-
re vos eſtis ingrati reddētes mihi malum
ꝑ bono. hic dicit Aug. q̄ eſt ingratus de do-
tis non eſt dignus dandis, & Ber. Ingrati

tudo est ventus vrens siccans sibi fontem pietatis rosę mie fluęta grę. vt igit nos re gratiemur deo: xps dedit nobis corpus et sanguinę dicēs. Quotiescūq; feceritis in meā cōmemoratiōe facietis. Debz aut eē memoratio amoris: doloris: et oblationis. De primo Joh. xv. Maiorē charitatem nemo hęc. Sz maior fuit dilectio tua xpe. inquit Ber. qui nō solū p amicis: sed etiā p inimicis dignatus es mori. De scō Tre no. i. O vos oēs q transitis p viā attēdite: videte si est dolor sicut dolor meus. De tertio Pau. ad Hebrę. ij. Pro oibus gustauit mortē. et vij. eo q maneat in eternū sempiternū hz sacerdotiū: vñ t saluare in ppetuū pōt. O pctōres qñ videtis corpus xpi i manu sacerdotis. xps vult q habeatis memoria de ipso. et ois ma recordari. primo eius amorē. mortu' est enī ex amore. di. Ber. nō solū pro amicis: sz etiā p inimicis. Si esset hic aliq; vestrū q deseruisset dānari sicut credo q multi sunt et si videretis pctā vřa tam apte: t tā clare sicut xps videt credo q multi cognoscerēt se dignos pena eterna. quis ergo liberabit vos ab illa dānatione? nūqd xps. Dicatis vos mulieres loqmini mihi. si aliq; mulier ppter aliqd pctū duce retur ad cōburendū: si maritus occurrens diceret iusticie. dñi mei ista est amica mea: precor moriar pro ista: si im cōbustus et ipsa redeat in domū. Dicit iudex truffari sine? dicit qd dico ore dico et corde. tunc iudex di. clientibus capite eū et stringite eū fortiter. Tūc ipse marit' accipit anulū et dat vxori dicēs. charissima recordare mei. o pctōres natura hūana ducbatur ad cōburendum. xps aut humiliavit semetipm vsq; ad mortē: mortē autē crucis. et in memoriā tanti beneficij dat nobis corp' et sanguinę sub spē panis et vini. Iste anul' spōse fuit fact' tali die sicut est hodie. et iō xps dicit. Quoties feceritis et. Scō o3 cōmemorari xpi dolor ē. magister Iniaz. di. i. iij. dicit q sacramēta ecclesie sunt nobis tradita sub forma sensibili: vt p ea q cōspaliter videm' venimus in cognitionē spūaliū. videmus ei q panis q transubstantiat in corpus xpi ponit inter ferrā calidā et stringit: et ibidez decoquitur. sic xps in cruce fuit extēsus et ibidez decoctus: nec panis si haberet aiaz sen

sitiuā: tm̄ posset sentire dolorē habitū qñtū xps in cruce. Videtis dñi qñ vne ponitur in torculari vinū vndiq; fluit. sic a xpo in cruce pendēte: sanguis ab vtraq; pte corporis fluebat: vt verificaret illud. ps. Et vim faciebāt qui querebāt aiām meā. Dabētis ad hoc figurā pulcherrimā. Sen. xxi. Abraham ascendit in montē visionis. q hodie caluarie dicitur: et ambulauit trib' dieb' ante q̄ ibi veniret et ducebat filiū suū Isaac qui erat xxxv. annoz. et dedit filio ligna supra dorsum eius: et ignē: et cultellū carnificis et manibus suis. puer autē dixit p̄i. pater mi ecce ligna: ignē et gladiū: sed vbi ē victima? Istud verbū lest ipm Abrahā vsq; ad cor adeo vt ipse loqui nō posset. et dixit filio. fili dominus prouidebit. Abrahā qui portat ignem et cultellū est deus pater. Isaac qui portat ligna est xps. tali die sicut cras portauit lignū grossū et durū decem peduz. Charitas patris fuit tāta: vt mitteret filiū suū vnigenitū: et iusticia diuina non voluit contēdari: nisi christus moreret. Isaac non passus est mortē. i. diuinitas xpi nō ledebat. Agnus hō q adherebat spinis tm̄ dolorē patiebatur: vt nō sit dolor filis sicut dolor ei: quē dolorē sola tristissima hgo in pes de crucis sentiebat. bñs Tho. in p̄ia. ij. q. cij. articulo. iij. di. q in antiq; lege erant quatuor modi oblationū.

Prima ad diuinū honorem facta.

Scōda ad reddendū grarū actiones de bñficiis perceptis.

Tertio qñ popul' peccauerat offerebat sacrificiū deo pro peccato et vocabatur hostia pro peccato.

Quarto qñ aliq; vouerat illa solutio voti vocabatur debitu' ex voto.

Quo miserrimi pctōres et peccatrices si vos essetis in mōre caluarie: et q̄reretis a xpo q̄ re patitur. quare offert corp' suū. diceret q̄ ppter istas quatuor causas.

Primo ad reddendū laudē et gl̄iam patri.

Scōdo ad agendā sibi gratias.

Tertio ad recōsiliandū peccator es.

Quarto ad soluendū debita nostra.

¶ Sic etiā dñi qñ videtis corp' xpi inter man' sacerdotū ista debetis rememorari. et debetis dicere h̄ mō. dñe de' ego pctōr q̄ vřaz sanctissimā malestatē offendi hēo ve

Se. v. ebdomade sancte.

stre sanctissime maiestati gratiā q̄ non me
dānastis: et q̄ p̄ peccatis meis satisfacere nō
possum p̄sento vobis atq; offero vestri si-
lij dolorosam et beatissimā passionē hoc p̄
acto recurrere habeatis ad figurā: vt ipsa
pia mater diuinā maiestati nobis pacifi-
cet. Et vt hoc facilius faciat eā salutabim⁹
mente pia dicendo. Ave.

Ascende ad me in montē etc. Ad ore solis
to mouet questio theologal a theologis sū
data in euangelio p̄ntis diei et terminata q̄
si p̄ oēs theologos. Utrum in sacramento
eucharistie: corpus xp̄i veraciter et realiter
contineat: aut solum figuratiue: aut mis-
erialiter. Recitatur de consecratione di. ij. ego
berengarius. q̄ berengarius dicebat q̄ ibi nō
continebat realiter. s; solum figuratiue. et
istud ipse reuocauit: et suū errorem abiurauit
vt p̄z ibi. Iohānes hō de bachone. iij. dist.
x. tractando illud dictū xp̄i dicentis. hoc ē
corp⁹ meū. dicit q̄ hoc nō p̄t intelligi figu-
raliter: q̄ s̄m br̄m Augu. circumstantia scri-
pturarū illuminat scripturas. Sed xp̄s di-
cens. hoc est corpus meū immediate subitū
xit qd̄ pro vobis tradet: ergo loq̄batur de
corpore vero et nō figuratiue. nec est simile
de illo qd̄ dicebat. ego sum vitis vera. illa
em̄ p̄positio est similitudinaria: qd̄ p̄z per
hoc qd̄ sequitur in littera. sed̄tur em̄ et vos
palmites. i. tota ecclia concedit realem exi-
stentiā corporis xp̄i in sacramento altaris
sicut p̄z in cap. cū. Marthe. extra de celebra-
tione missarū. et in ca. firmiter. extra de sum-
ma tri. et si. ca. et de hse. di. ij. p̄ totum. Qui
em̄ oppositū assereret: esset excommunicatus et vt
hereticus puniēdus. extra de hereticis ca.
ad abolendā. et ca. excommunicatus. Sed querūt
ibi aliqui quōd corpus xp̄i pōt realiter sub
taz parua spē panis p̄neri. di. Sco. in. iij.
dist. x. q̄ non est incōueniens rem nō q̄taz
cōtineri sacramentaliter sub tam parua spē
cie panis. modo ita est q̄ corpus xp̄i est ibi
non q̄rum etc. Zimeris dānari leuate cor-
da domini iusticiarij. p̄misiuisti scandala
publica. habetis ibi lufozes et maquerellas
seruiūt ne vobis aliquādo. credo q̄ sic. ido
illas permittitis viuere. ego cito vos ad iu-
sticiā diuinā. quid em̄ est causa q̄ sunt tot
mulieres yrozate: et virgines parisi? deso-
rate. Certe sunt maq̄relle. et vos nō puni-

ris eas. Domini iusticiarij quōd creditis vn-
q̄ saluari. habetis em̄ decretalē. extra de p̄-
sumptionib⁹ in antiq̄s ca. ex studijs. q̄ vos
nis operibus quis presumitur esse bonus.
Ad hoc est etiā lex civilis. C. de libertin⁹
eorum liberis. li. i. et. ij. vbi dicitur. q̄ si liber-
tus manumissus dñio fuerit ingratus in p̄-
uitutem redigi potest. Et uate corda dñi
audiuistis heri quōd iudas q̄ fuit iust⁹: san-
ctus: et vere religio sus sub optimo plato:
tandē est dānatus: quid ergo erit de vobis
miserrimis pctōribus. lex civilis dicit q̄ li-
bertus manumissus a domo suo: si domi-
no suo ingratus fuerit in seruitutē pristī
nam redigi meref. Quod h̄. xxi. q. ij. cap. li-
berti ecclesie manumissi si ingrati fuerit p̄-
latis in seruitutē pristīnā redigantur. Et
Causa est patens. ponatis q̄ reuelit q̄ aliq̄s
decapitetur in loco publico propter deme-
rita sua. veniet rex angle ad liberandū euz
iste bono iure d; esse seruus regis angle.
Sed si ingratus fuerit d; in pristīnam ser-
uitutem redigi. Et in o pctōres deus non
faciat nobis sic. In lege Moyfi inq̄ Paul-
lus ad Hebr̄eos. xi. Si q̄s legē Moyfi fue-
rit transgressus sine vlla mīa lapidabitur.
O pctōres deus liberauit nos a fauibus
demonis. dedit nobis libertatē intrādi pa-
radisum nos sumus ingrati. Certe nos su-
mus digniores redigi in seruitutē dānatō-
nis eterne q̄ ipsi serui ingrati. Vos igitur
ribaldi scandalizatores: qui vitam dyaboli-
cam ducitis: cōuertimini ad dñm et emen-
date vitam vestrā vt hereditatē terre pro-
missionis habeatis. Iuxta verba thēmatici
preassumpti. Ascende ad me etc.

In isto sermone erunt due p̄es.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Secunda virtuose ascensionis demonstrati-
ua.

Historia euāgelica hodierna quattuor
principalia p̄met.

Primo tāgitur agni paschalis comestio:

Sedo discipuloz corpalls ablutio.

Tertio sacramēti altaris institutio.

Quarto sermonis christi informatiua nar-
ratio.

Quantū ad primū dicit lucas Luce. xxi.
q̄ discipuli christi venerūt ad eū dicentes.

Domine vbi vis tibi parem⁹ comedere pas-

cha: Et misit petrus & Iohannē dicēs. Ite
 in ciuitatē ad quendā: & occurrat vobis ho
 mo lagenā aque portans. Marc. iij. dicit
 Euntes autē discipuli fecerunt sicut p̄ces
 perat eis x̄po. I Dñi & anime deuote reco
 gitate misteria ista sacratissima. Generant
 tam dies in quib⁹ p̄ssim⁹ iesus facere mi
 sericordiā nobiscū proposuerat. Jobā. ger
 son. r. b. Hinc etiam hic facit vna pulcherri
 mā p̄templationē d̄ disgressu filij a matre
 ¶ Quous corda aie deuote & dicatis chri
 sto mittētī discipulos in iherlm vt eant ad
 boicem qui dabit ei agnū paschalē. Quera
 tis qd̄ matri sue dixit. pie em̄ ymaginādū
 est: qd̄ dilectissima & dulcissima mater sua
 dixit. fili mi iudei te querūt tradere ad mor
 tem quare itex vadis illuc? & incepti illā re
 trahere cū lachrymis & dolore maximo: vt
 sermone explicari nō possit. Bona. ibi sup
 addit: qd̄ virgo maria dixit x̄po. fili mi ho
 die sunt. xxxij. anni cū dimidio qd̄ ego vos
 peperī cū exultatione & gaudio melliflūo:
 cantantibus angelis & exultantib⁹ pasto
 ribus: & regibus manera offerentib⁹. Noli
 te fili mi gaudiū in fetus conuertere. Chri
 stus vero dixit op̄s mater mea: qd̄ faciā vo
 luntatē eius q̄ misit me patris. hodie fm̄
 leges debeo comedere agnū paschalē. x̄ps
 ei n̄ cōdebat carnes nisi de agno paschali.
 & tūc mā vidēs volūtātē ei⁹ p̄sensit. Venit
 iḡr x̄ps in iherlm vt nobis erēplū hūilitat̄
 donaret. Cū ipse dines cū pauperibus pi
 scatoribus in eadē mensa in eadē scutella
 & disco cenauit: lintheo p̄inctus pedes dī
 scipuloꝝ lauit. O infinita x̄pi humilitas.
 dic mihi o sceleratissime iuda cur magistrū
 tam mitem: tā benignū odio p̄sequeris? O
 infelix hō. Christus etiā in eadē cena mirā
 largitatē & patientiā offudit dum corp⁹ suū
 & sanguinē proditori suo dedit. Cū petrus
 ad fidei constantiā aiāuit dicens. ego roga
 ui pro te petre vt non deficiat fides tua. Et
 cum Iohannē in sinu recipiens de suo fon
 te sacratissimi pectoris mebrauit. ¶ Domi
 ni tot sunt hic mysteria quot sūt verba. tot
 sacramenta quot sunt littere. ¶ Quous cor
 da vestra. o peccatores quis cenabit hodie
 vobiscū? Inter oīa opera saluatoris istū
 est dulcissimū mysteriū quod sit in euangelio
 sacro. In cena x̄pi fuerūt. lxxij. discipuli vbi

erat Marcialis episcopus lemouicē. & pri
 mo x̄ps comedit agnū paschalē assum in
 memoriā huine: qd̄ qñ filij israel liberabā
 tur ab egyptijs comedebant agnū cui⁹ la
 ctucis agrestibus: cū baculo in manu sin
 istra: cum zōna super renes. & erant etiā stās
 tes hūtes pedes calciautos. S; qd̄ reperit
 iste lactuce: Dico qd̄ dolor de pctis. bacul⁹ ē
 mēoria passionis x̄pi. corp̄a cincta ad re
 nes est castitas que in renibus d; esse. pe
 des calciauti sunt eleuatio mentis in deū.
 Si vos peccatores vultis comedere agnū
 id est christum suscipere ad salutē animarū
 vestrarū debetis ista quattuor habere.
 Tabula supra quam comedebāt est rome ē
 ecclesia sancti Iohānis lateranēsis: & est q̄
 drata & in qualibet parte erant tres aposto
 li. Christus vero existens in mensa in me
 dio eorū sicut qui ministrat. dixit vnum mi
 rabile verbū quod penetrauit corda aposto
 loꝝ: quod recitat Lucas dicens. Deside
 rio desiderauit hoc pascha manducare vo
 biscum anteq̄ patiar. O q̄tum erat chri
 sti desideriū hoc pascha manducare anteq̄
 pateretur. & cena facta posuit id est depolu
 it sua vestimēta: & incepti se cigere lintheo:
 quod videntes discipuli eius admirabant
 vehementer: & vocauit Marcialē vt inter
 rogaret dominū domus si haberet aquam
 calidā. Et ipse Marcialis. apponit aquā
 calidā. Christus vero misit in peluī: & ce
 pit lauare pedes discipuloꝝ. ¶ Dicit crisos
 stomus: qd̄ primo lauit pedes iudeꝝ postea
 Symonis: & loto symone. dedit sibi peluī
 vt portaret: & sigillatim lauit pedes omniū
 alioꝝ discipuloꝝ: et lintheo quo p̄cū
 ctus erat tersit & osculatus est pedes eorū.
 (vt vbertinus dicit). Et istud credo firmis
 ter propter inestimabilē ipsius humilitatē
 tem. ¶ O miserabiles et infelices superbi
 vos videtis christi & saluatoris nostri hu
 militatē: qui se ponit ad pedes discipuloꝝ
 suozum. Unde hic dicit Anselmus. Quid
 ergo cinis fauilla et puluis: quid tumescis
 quid superbis in corde tuo? Iher regum et
 dominus dominantium ad pedes stat disci
 puloꝝ. Et vos miseri qui portatis odia
 in cordibus vestris videte mansuetissimū
 iesum qui nō dedignatur lauare pedes iu
 de proditoris. Petrus vero videns in solis

Ite. v. ebdomade sc̄te. Ser. lxxij.

tam christi humilitatem dixit christo. Domine nō lauabis mihi pedes sefermū. Christus increpuit eū vehementer dicens. Si h̄ lauero tibi pedes nō habetis partem mecum Domine vt habeā partem tecum: non tantū pedes: sed & totū corpus. Dixit et christus. Qui lotus est non indiget nisi vt pedes lauet. Vos autē mundi estis: s̄ non omnes. Hoc autē dicebat propter iudam q̄ eum traditurus erat. Inde est q̄ beat⁹ Augustin⁹ & doctores cōmuniter dicunt: q̄ oēs apostoli excepto iuda erant in grana in cena. Et hic terminatur prim⁹ articulus. Quā tum vero ad sc̄m articulū qui loquitur de sacramenti altaris institutione: post lotionem pedū christus sedit in medio discipulorum dicens. Vos vocatis me magister & domine: & bene dicitis. sum etenim. Dedit vobis multas lectiones sicut magister. nunc dedi vobis lectionē de humilitate. volo ēt q̄ studeatis lectionē de dilectione. vos vidistis quid feci vobis: ego laui vobis pedes diligatis vos inuicem sicut dilexi vos. **Dis**ci bona uentura. O admirabilis tua dilectio. domine cum nō possis ab hominibus superari: cum bonorū nostrorū non egeas: ex summa charitate hodie tān te humiliasti vt vos in humilitatis signa induceres. Hoc dicto accepit panes & gratias agens fregit & dixit. Fratres mei quid possim vobis charius dare q̄ corpus meum: non dabo vobis argentum: non aurū: non lapides preciosos: non vestes. **Q**uoniam dūrgēs quādo vaditis ad sanctū Jacobum vos cenans cū vxore & cum amicis vestris. christus similiter cenauit cū discipulis suis dicens. Accipite & manducate: hoc est enim corpus meū. **V**ic dicit Hieronimus: q̄ primo dedit iude: & tunc intravit in eū satanas pro eo q̄ non formidauit nec timuit tam sacratissimū corpus accipere in peccato mortali. **Q**uod pauperes & miserissimi peccatores erūt ne in festo pasche multi iude similes qui cū proposito redeundi ad vomitum recipiente corpus christi. **Q**uod canes o dyabolici viri. Deinde accepit vinum & gratias agens dixit. **V**ic est calix sanguinis mei noui & eter ni testamenti. bibite ex hoc oēs. a modo nō bibam de hoc genimine vitis donec erim⁹ in patria. Et postq̄ eos suo corpore & san-

guine cibauit & potauit. dixit. Fratres mei vnus vestrū me traditurus est. Et incussit eis omnibus tantū dolores q̄tum si dedisset eis de gladio in corde eorum. & inceperunt singuli dicere. Nunquid ego sum domine: Judas autē qui tradebat euz nunquid dimisit comedere fixis oculis in discus. Post omnes alios dixit. nunquid ego sum tibi? Dixit christus. tu dixisti. Et non intellexerunt discipuli christum. Et subiunxit. Melius esset ei si nunquid natus fuisset homo ille. Petrus vero dubitauit interrogare christum quis eorum esset traditor. Sed persuasit Iohāni qui proximus christo erat vt interrogaret eum. qui reclinauit in pectore eius: cui revelauit christus dicens. Cui dederō bucellam panis intinctam in disco h̄ me tradet. Et tunc iohāne eleuata a pectore christi accepit christus bucellam panis & tradidit inde dicens. Quod facis fac citius. Et egressus iuda abiit ad summos sacerdotes: cum quibus hesternā die precius constituerat. vt eum traderet eis. **Q**uod pessime deatis totam bibliam a principibus ad finem: in qualibet domo semper inuenietis aliquos malos & reprobos. Primo in domo Ade caym fuit damnat⁹. in domo Iasac elau. In domo christi iudas est damnatus. **Q**uod sancte ergo vobis omnes: ne in domo vestra sint aliqui damnati. Et hic terminatur tertius articulus. **Q**uoniam ad quātum articulum debemus videre sermones informatiū christi. **D**ora tertia que ē hora vespere: in apud nos christus surrexit a cena postq̄ iudas egressus est domū ei⁹ & dixit. Filioi mei filius perditionis Judas symonis scarioth vadit ad me tradendum iudens: & postq̄ tradiderit me in manus eorum: vos oēs patiemini magnum scandalum in me. Ego quidem capiar & ducar sicut ovis ad mactandum: & vos fugas capietis. Petrus vero sigillatim incepit dicere. Domine & si omnes te dimiserint & in te fuerint scandalisati: ego autē non scandalisabor: sed ibo rectum siue in mortē siue in carcerem. Similiter alij dixerūt. Christus ante dixit petro. Anteq̄ gallus cantet bis: ter me negabis. Dyabolus enim vult arripere ex te animam tuā. Et ex hoc dicto. oēs

ffe. vi. de passione dñi. Ser. lxxij. fo. c.

fuerunt admirari et stupefacti. Tunc xps
vt illos solaretur sicut pius pater incepit
eis facere vñ pulcherrimos sermones de
charitate et dilectione dans eis spem in re-
surrectione sua dicē. Postq̄ resurrexero p̄-
cedam vos in galileam. Et hoc dicto oscu-
latus est discipulos suos et egit gratias do-
mino domus: et abiit trans torrentes. Dica-
tis christo pauperes peccatores: q̄ ducat
vos secum trans torrentē cedrō. timetis ne
damnari: nisi ipse christus lauerit pedes
vestros et totum corpus nunquam transi-
bitis iordanem vt eatis in terram promis-
sionis. Dimittatis igitur vallem miserie et
ascendatis. Juxta verba themas̄ preassum-
pti. Ascende ad me etc.

Quantū ad secundā partem. debetis vi-
dere de sacramenti eucharistie consecratione.
Domini si vultis saluari oportet cogitare
et meditari beneficia christi. stemus paulu-
lum et figamus ibi tentoria intelligentiarū
nostrarum. In tali die sicut est hodie chris-
tus consecrauit corpus suū et sanguinem
vt duplici substantie totum obaret hoies
et post cenam fecit oēs discipulos suos sa-
cerdotes dicens. Quotiescūq̄ facietis: in me-
moriam mei facietis etc. **¶** Leuate corda ve-
stra pauperes peccatores materia ista est
difficilis et noceat vnam p̄positionē theo-
logalem quam magister sententiarū. xx. di.
iij. tangit. et omnes alij doctores similiter
ponunt: vt habetur extra de summa trini-
tate et fide catholica ca. firmif. et c. cū dicit
the. extra de celebratione missarū. q̄ sacer-
dos omnis rite consecratus habens mate-
riam debitā et intentionem rectam profe-
rens verba debita a christo instituta tanq̄
minister transubstantiat panem in corpus
christi: et vinum in sanguinē potestate diui-
na. et qua p̄positione eliciuntur quinque
documenta. Primum q̄ prolatis verbis a sa-
cerdote rite consecrato. hoc est corpus me-
um super pane azimo sub speciebus illis ex
virtute verborū est hic corpus christi solū.
Secundū documentum est q̄ sacerdos ha-
bens vinū de vna expressum cū intentio-
ne recta proferēs ista verba hic est calix san-
guinis mei novi et eterni testamenti sub il-
lis speciebus vini ex vi verborū est ibi san-
guis christi solum. Tertium documentum

est q̄ si beatus petrus vel alius celebrasset
missam in triduo mortis christi sub specie
panis fuisset solum corpus et nō sanguis:
et sub specie vini sanguis et non corpus. et
sanguis nō fuisset adorandus adoratione
latrē sub specie vini: licet bene ipm corpus
cum ipm esset vnitum diuitati. De sanguis
ne vero tenent cōter doctores q̄ sanguis
effusus non fuit vnitus diuitati. Quartus
documentū est quōs ex vi verborum sub
specie panis fit corpus: tñ per quandā cō-
comitantiam est ibi diuinitas. Anima xpi
est vnita diuinitati. sanguis vnitus corpo-
ri: et omnia que sunt d̄ necessitate et integri-
tate corporis humani. sub specie vero vi-
ni. quōs ex vi verborū fit ibi solum sanguis
tñ per quandā concomitantiam est ibi cor-
pus. et quis sanguis non est extra corpus:
est etiā ibi diuinitas.

¶ Feria sexta de passione domini. Sermo. lxxij.

Videte

obsecro vniuer-
si ppli dolores
mei. Teneorū
i. Verba h̄ gra-
ficatur atq̄ p̄-
fūdāmēto me-
stissime passio-
nis domini no-

stri iesu christi assumūtur. **¶** Domini et ani-
me deuote qui huc venistis ad audiendum
aliquid pro salute animarum vestrarum. to-
ta quadragesima laboraui et mens mea fu-
it trahere vos ad montē gratie vt tandem
possem vos ducere ad montē glorie. Nunc
vobis intēdo loq̄ de illo q̄ fuit ductus ad
montem caluarie qui hodie ductus est ad
mortem de qua morte magis est stendū q̄
loquendum: quoniam nos sumus causa sue
mortis: et mortuus est pro nobis vt nos re-
dimeret. tñ non est tñ doleūdū si non esset

Se. vi. de passione domini.

nisi semel tui mortui? nisi peiora, facerem?
propter que ipm iteru ad mortē ponimus.
torrens ei sumus cā sue mortis: quies pec-
camus. Si enī celi & terra & oīa que in eis
sunt creata essent hīc p̄sentia: & si oīa sterēt
nō possent sufficiētē expr̄mere nostrā mi-
seriā & iniquitatē & amorē saluatoris dñi
nostri dulcedinē benignitatē & mīas q̄ nos
dilexit. & pro oībus que pro nobis passus
est nō querit nisi q̄ habeam⁹ memoriā & q̄
reddamus ei gratias: & q̄ ad eū conuerta
mur. Et hoc notat thema allegatū. Audite
obsecro &c. Dicit saluator. Precor uideatis
q̄ passus sum p̄ uobis. Habemus figurā
Exo. xiiij. Admētoꝛe diei hui⁹: qm̄ existi d̄
egypto narrans filio tuo: & filius tu⁹ filio
suo: qm̄ eduxit te d̄ manu p̄barōis. Quid
em̄ est liberare de egypto nisi per mortē illi
us q̄ hodie est crucifixus. liberati a seruitu
te diaboli debemus memorari. de illa libe-
ratione debent ista dicere: p̄dicare: etiā
re & nō obliuisci. Juxta illd. i. Eoz. xi. Quo-
tiscūq; manducabitis panē hūc &c. Ido
corpus xpi daf nobis sicut panis inter fer-
ra calida. Sic pretiosissimū corpus est co-
ctum in cruce igne charitatis. & sicut uinū
fuit sic pressum in torculari sicut christus tra-
ctus est in cruce. Nunq̄ uinum fuit sic
pressum in torculari sicut preciosa chri-
sti membra fuerunt tracta & pressa in cruce
adeo q̄ sanguis de oībus mēbris fluebat
Fuit em̄ captus hora undecima. tota nocte
fuit afflictus & ductus de domo ad domū
de anna ad cayphā &c. Et erat hyems: qm̄
erat in mēse marci: & frigus erat. Ido pplē
denote si nōc habet frigus in sermone: affli-
ctionē & penam p̄pter ieiuniū nolite time-
re: qm̄ tota nocte ista xps fuit in labore et
penalitate & patiebat maximū frigus: quo-
niā hyems erat: & oīa pro nobis passus est
pro oībus ei nō q̄rit nisi memoriā sue ama-
rissime passionis. Juxta premissum h̄bunt.
Audite obsecro uniuersi populi &c. In his
uerbis duo tanguntur.
Primū dolorum acerbitas omnē dolorem
transcendens.
Secundū meditatōis utilitas ad diem bo-
num dirigens.
¶ Pr̄o passio xpi fuit durissima & acerbissi-
ma ex pte corporis & aīe. nūq̄ em̄ fuit talis

nec similis erit illi. Primo ergo dolores cor-
poris fuerūt inaximi tripliciter. Primo ra-
tione viuacitatis & cōplexionis. q̄to ei cor-
pus est tenerius: pena q̄ insignif illi est ma-
ior. Capiatis unū puerum in cunabulis &
unū adultū magnū. xxx. vl. xl. annoz: certe
uidet q̄ sine cōparatione maior est dolor il-
lius pueni q̄ uiri. Sed sine cōparatōe ma-
ior fuit dolor xpi: q̄ tenerior. dicit francisc⁹
de chymis in libro angeloz. Christ⁹ erat
tam tener q̄ qm̄ ambulabat pedib⁹ nudis
& aliquē lapidem calcabat nisi dolorem in-
stigebat sicut q̄ daret unū uiro de sagitta p̄
corpus uel p̄ oculū penetrādo caput. Sed
cūdo dolor fuit maximus rōne ḡhilitatis:
q̄ fuit in oībus mēbris corporis maxim⁹
dolor. maior est em̄ dolor oīm mēbroꝝ q̄
uiniū mēbrū. Isa. i. Totū corpus meū dedi
percutiētibus: & genas meas uellentibus.
Et Bernar. dicit. Caput illud diuinū pun-
gitur densitate spinarū. facies illa pulchra
p̄ filijs hoīm sputis iudeoz deturpatur:
aures q̄ audiūt angelicos cantus cōrumpit
ijs iudeoz & peccatoꝝ offendunt: & audi-
unt peccatoꝝ insultus. illud os diuinū fels-
le & aceto potatur. oculi q̄ limpidiores et
clariores sunt perle uiderit opprobria et
probrantiū adeo q̄ nō remansit in eo nisi li-
gua: ut matrē Johāni cōmendaret & p̄ pec-
catoꝝ ibus eroraret. ¶ Deuate corda pecca-
toꝝ nōne in eo fuit dolor magnus. qm̄
do a planta pedis usq; ad vertices capitis
nō fuit in corpore suo locus quin eēt dolo-
ribus plenus. caput fuit percussum & pfo-
ratum in mille locis. uultus ei⁹ tanq̄ uul-
tus leprosi apparuit: ita ut uix cognoscere-
tur. Quid dicā plera sola lingua in eo remā-
sit: per quā uirginē mariā iohāni cōmenda-
uit. Tertio dolor est magnus rōne longa
imitatis. pena em̄ aggrauat quādo motus
suspēdēdi differtur. minor em̄ est pena quā-
do tortor est habilis ad officū suum q̄ qm̄
est lentus & piger. Christus autē remansit
per tres horas in cruce extensus & elenat⁹.
Et pylatus adhuc mirabatur si iam esset
mortuus. Et dicitur. Albari. xv. Ab hora
nona intrauit hoīrū christus & positus fu-
it in tractu mortis p̄ decem & octo horas.
Attendite igitur q̄m dolor christi fuit
et magnus ex parte corporis Secundo do-

lor fuit maior ex parte aie q̄ ex parte coz
poris tripliciter.

Primo rōne offense paterne.

Secūdo rōne cōpassionis materne.

Tertio rōne cōdescensionis aie.

¶ Popule intelligatis. q̄s em̄ possz loq̄ de
abisso doloris xp̄i sine sc̄ctu. Fuer̄t eiz adeo
magnū q̄ si angeli hic eēt nō possent enar
rare. 1. dī. Eccl. i. Altitudinem celi id est dis
iunitatis: et latitudinem terre id est substā
tie corporalis: et p̄fundū abyssi. i. anime in
doloribus involuntate quis dimensus est:
quasi dicat nullus. Dolor xp̄isti fuit magnus
ex parte anime ratione paterne offense. In
tantū dilexit anima xp̄isti patrem eternū
q̄ amor ille excedebat amorem susp̄i. Ni
hil enim curabat de offensis que sibi fiebāt.
multum autem sibi displicebant illa que fi
ebant contra diuinam maiestatem. Inde p
uenit fm̄ librum angelorum q̄ nunq̄ in h̄
mūdo risit. Albertinus. vero dicit. Cōtinue
tantū verberatur quasi lancea furcata quin
q̄ ferreis. habebat em̄ tantum dolorē q̄ pe
netrabat coz eius plusq̄ lancea q̄nq̄ cuspi
dum. Exemplus simile. Posito q̄ rex nō ha
beat yrotes sed discurrat ad inueniendum
vnā: et capit vnā pauperē filiam et hoc in
honorē matrimonij. tandē illa filia percu
tit patrē regis et spuit in faciē eius. tantū
debet puniri q̄m filius diligit patrē suū
Sic fuit de aīa xp̄isti q̄m diligebat pat
rem et diuinitates santū sibi displicebat de
decus qd̄ fiebat toti trinitati: et multitudo
animarū que debebāt habere gloriā paradi
si p̄pter peccata demergebant in infernū.
Secūdo fuit magnus dolor rōne cōpassionis
materne. Nemo est vestrū q̄n credat q̄m
diligebat matrē. credat dolores quos erat
passura mater xp̄i. aggrauabat aut̄ dolores
xp̄i. Tertio dolor fuit magnus rōne aie. p̄
pter cōpassionē quā habuit super peccōtes.
nā inceptit flere tali dñica videlicet i ramis
palmarū. sic q̄ nō potuit loqui vidēs ciuita
tē fleuit super illā dicēs. Hierusalē hie
salē si cognouisses et tu fieres: qm̄ veniēt di
es in quibus te circundabunt et coangusta
bunt: et in terrā te p̄sternēt. O paupes pec
catoris creditis q̄ xp̄s fleret menta ciuita
tē. nō verēderet q̄ de destructionē aīarū.
qm̄ mille diaboli circūdabāt ipsam animo;

in tractu mortis. vnde ps. Circūdederunt
me dolores mortis et c. Et iterū. Omnes flu
ctus iuos induisti sup me et c. Christ⁹ igit̄
tur videns multitudinē peccatorū et q̄ ven
tura sunt super eos et sup peccatores qui
nolūt se emendare aut corrigere vitam fle
uit dicens. Si cognouisset et tu et c. Vire.
dicit q̄ nunq̄ fuit dolor similis fm̄ p̄missū
verbū. Audite obsecro et c. ¶ Secūduz ver
bum est emendationis vtilitas inde proue
niens. De quo em̄ seruit nobis qui haberet
sensum ad meditando et poneret coz in il
la passione multum sibi proficeret. Et hoc
propter tria.

Primo ad actū directionē.

Secūdo ad spei subleuationē.

Tertio ad mentis quietationē.

¶ De p̄mo. Exodi. xxvi. Inspice et fac fm̄ ex
emplar qd̄ tibi monstratū est in monte. De
secūdo. Paulus ad Hebr. vi. Forissimūz
solatiū habeamus qui cōfugim⁹ ad tenen
dā p̄positā spem et c. De tertio aut̄. Job. xv.
In mūdo pressurā habebitis: in me aut̄ pa
cē. et Math. x. Venite ad me oēs qui labo
ratis et onerati estis et ego reficiā vos et c.
Dñi vultis habere paradiūz: potissimū re
mediū est meditatio passionis xp̄i que diri
git ad oīa que dz facere hō ad hoc vt saluet̄
Ideo dicit de⁹ moysi. Inspice et fac fm̄ ex
emplar et c. Si quis ambulat in hyspaniaz
querit viā. qz sepe viatores querūt viāz dis
cunt sic. transite iuxta crucē ad dextrū lat⁹
qm̄ fueritis in tali loco. Vultis ire ad parā
disuz: opz certe accipere iter crucis: quonīs
in cruce inuenietis humilitatē cōtra super
biā. inuenietis ibi vnū hōiem suspensū ins
ter duos latrones. inuenietis ibides corp⁹
humilitatē et corp⁹ inclinātū in cruce. Non
inuenietis lasciuas et luxurias: s; vnū cor
pus virginē in cruce ligatū. Non reperiet̄
furta vsuras fraudes et deceptiones: et sic
de similibus: sed inuenietis oēm mīaz et in
sticiā. ps. Que nō rapui tunc exsoluebā. nō
sunt blasphemē: nō dicitur diaboli vos de
portent nec p̄cātes maledictōdes sicut fa
citis contra illos qui vos offendunt: aut q̄
nō bñ loquūtur ad vestrū placitū. et datus
corpus corū et animā ad offēs diaboloz
optando eis mala euenire. In cruce aut̄ est
omne bonā et nullū malū. Bonaventura

He. vi. de passionē domini.

in stimulo amoris dicit xpi passio debite pensata et cogitata mentē deuat et illamiat in oī operatione: et agendum sit aut cogitandū insinuat. Secūdo confert ipē ad Roma. xviij. Proprio filio nō peperit: sed pro nobis oībus tradidit illā: quomō cū illo nō oīa donauit. Tertio meditatio passiōis xpi ponit aīam in quiete: et volūtas non habet quietē donec habeat quid querit. Ponam igitur penā ad cogitandū passiōes. Quia dicit xps. Pressurā in mūdo habetis et. Et iterū. Venite ad me oēs q̄ laboratis et onerati estis et ego reficiā vos. Dieremias igitur volens nos inducere ad passiōē meditandā dicit. Audite vniuersi populi. Dñi habetis satis de passiōe: scio q̄ nō poteritis proficere nisi domini deus dederit vobis gratiā. non enim proficiem nisi eum in corde habeam. Sus enim confusus in corde meo: oratis deū pro me vt possim aliquid dicere qd̄ sit ad salutē aīarū vestrarū et ad laudē creatoris. De cōsuetudine erat in alijs sermonibus recurrere ad virginē mariā p̄ impetrationē gr̄e: sed hodie tuit tantus dolorosa q̄ nō potuisset nos audire. In annūciatōe angelus dixit aues: sed posset dicere sus plena oī amaritudine. gr̄a plena dixit angelus sed potuisset dicere nō inueni gratiam ante oculos iudeorū et deū patrem vt posses liberare filiū meū. dixit angelus benedicta tu in mulieribus: potuit dicere q̄ mestissima erat super oēs mulieres: q̄ video filiū vni cū meū tam dure et crudeliter tractari a iudeis impijs. Quale remediū omnes ob reuerentiā dei et filius qui passus est: vt aliqd̄ dicere possimus: qd̄ sit ad laudem eius: diligatis eū et caueatis ipm̄ offendere. ad etiā ergo recurrerem. Clerus dicat. Respice dñe super hanc familiam et. Et vulgus. Pater noster et.

Audite obsecro vniuersi populi. Loco et capitulo quib⁹ supra p̄notatis et p̄libat. Dñi et aīe deuote tota mēs mea fuit in hac quadragesima vt ducere vos possem in mōtem gr̄e et glorie. Erux sancta ponit et erigitur cōtra celū: op̄ ascendere p̄ crucē ad mōtes glorie. et dicit sic saluator. O peccatores ego requiro q̄ non sit vobis graue pati qm̄ m̄hēndū fuit graue pati p̄ vobis ideo nō sit vobis graue. Audite hanc passiōē mestis-

simā. Pro materia ista dicam quattuor questionē theologales. Prima est in tertio bonauēture dist. ij. Et r̄ necesse fuerit p̄ passiōē dolorē et laborē humanū gen⁹ redimi. Dicit bonauētura. si loquamur de potētia absoluta non erat necesse. q̄ sicut nos solo verbo creauerat ita etiā solo verbo poterat reparare. de potētia autē ordinata sicut adā p̄ cōcupiscentiā peccauerat: etiā requirebat q̄ per dolorē et penalitātē repararet. Secūda q̄stio quā habetis. rr. dist. iij. scoti. Et r̄ a pura creatura potuisset gen⁹ humanū reparari. Dicit q̄ de potētia absoluta si misisset angelū aut hoīem purū et dedisset plenitudinē gr̄e gratiā faciētis tantū sicut dedit aīe xpi poterat pura creatura redimere. q̄ mētē xpi non valuit nisi q̄ntum placuit et factit acceptatū a deo. Ideo si placuisset sibi accipere meritū creature etiam repasset sicut xps. sed vt osideret amorē seu dilectionē noluit mittere aliquē: sed voluit ip̄met venire. Hugo de sancto victore in tractatu d̄ aīa dicit. Non alitū moriēdo nisi te liberant: nō solū vt solueret dispensiū: verū etiā vt ostēderet solutionis effectus: vt ipse ostenderet q̄ntum te diligebat seipsum morti obtulit. Ponam casus q̄ rex habeat potestatem sanandi leprosus et q̄ posset sanare p̄ suis camerariū: et qm̄ venire leprosus diceret vade sanatū. sed maior amicitia esset si diceret ego tantū diligo q̄ egovadā: scz palpabo lepram. Et oīa p̄fecto hoc fecit xps vt ostēderet abyssus sui amoris. nō misit aliquē ad sanandum: sed ip̄met in p̄pria venit. Tertia q̄stio est. qualis redemit nos. Ad qd̄ seruit mora innocētis: qd̄ p̄dest trinitas et q̄ mortu⁹ est. Scotus dist. rr. q. iij. dicit. Christ⁹ mortu⁹ est p̄ iusticia ad seruandū honorē patri. venerat t̄ps in quo debebat dicere veritatē iudeis: et dixit. Pater eterne dicā veritatē: nec illā tacebo. Timor mortis nō est qm̄ constat q̄ seruē honorem patri. Quarta q̄stio et difficilior est. p̄ laicis qm̄ loq̄mur de iuda dicitis vos q̄ deus sciebat q̄ debebat eū tradere: et q̄ iudei debebant eū iudicare ad mortē. Quidam ex vobis dicūt q̄ necesse erat q̄ iudas traderet eus. Iudei nō magis constricti erant ad ponendū xps ad mortē q̄ erat alia natio. Et sequit q̄stio

decisa & terminata ab alexandro de hallis.
 Hæc iudei necessario occiderint saluatoꝛẽ.
 Dico q̄ nō. quia Luce. xx. dicit. Forſitan vere
 bñtur filiũ meũ: vbi tangit liberum arbitri
 um. Et enĩ iudei audissent & obedissent il
 li verbo non dedissent illũ morti nec aliqua
 alia natio. Tangit alexander replicã. Pona
 mus casus q̄ iudei nō fecissent eſt mortuus: nec
 iudas eũ tradidisset minus q̄ petrus. si q̄ñ
 ipse dicebat in sermone. Vos estis talis et
 vos talis tangendo eos vsq̄ ad sanguines
 dicendo eis scelera eorũ & peccata credidisse
 sent in eũ & non occidissent euz: qualiter res
 dempi fuissetis. Respondet alexãder de
 hallis in tertia parte summe in materia de
 passione x̄p̄i q̄ fuissetis redempti per
 suã voluntatẽ prõptã ad passionẽ si fuisset
 necesse. Captam casus q̄ anglici essent pa
 risius & q̄ esset vnus miles qui offendisset
 maiestatem regiã: & habeat vnũ fratrem in
 hyſpania qui venit ad regẽ ad liberandum
 fratrem suũ & dicit regi sic. Domine rex p̄cor
 vobis vt faciatis gratiam fratri meo. Dicit
 rex: quid faciatis vos si hoc faciã. Respons
 det miles. Promitto vobis liberare parisius
 ab anglicis: & ponere eos in manu vestra. &
 pro hoc ponã vitam meã. Faciatis dicit rex
 vere ego dabo vobis fratrem vestrũ: verũta
 men nunq̄ veniet ad domũ meã vsquequo
 feceritis p̄missũ. Tunc dicit miles ego mo
 riar vel liberabo ciuitatẽ. Et venit miles &
 dat vnũ insulũ contra anglicos talẽ q̄ an
 glici dicũt opus est q̄ dimutamus & con
 uertamur: & dat clauẽ militũ: miles por
 tat regi & dicit. Domine rex ecce clauẽ: p̄re
 cor capiat fratrẽ meũ & faciatis eum esse
 de curia vestra. Dicit rex. nō estis mortuus
 pro me. Tunc dicit miles. Domine rex nun
 quid sufficiat q̄ habuero voluntatẽ morien
 di si non fuisset lucratus? Sic fuisset d̄ x̄p̄i
 ffo. Quomodo ergo impiebũtur scripture
 q̄ sic oportet fieri. Sic enĩ anima sacra x̄p̄i
 promissit trinitati. Ego dicam taliter veri
 tates: q̄ nō timebo mortem. Et dico q̄ scri
 pture fuissent taliter implete: sicut Jonas
 impleuit suam legationẽ. Adhuc quadra
 ginta dies & nuntie subuertetur. Sicut ex
 scriptura ysai. xxxvii. q̄ dixit regi ezechie.
 Dispone domui tue: quia motieris. Et ta
 mei vixit per quĩdecim annos post. ¶ Nũc

autẽ oportet venire ad propositum nostrũ
 'Dodie fuit data magna elemosyna: & fuit
 solum precii nostri redemptionis. Id
 oretis pro peccatoribus faciatis elemosy
 nam indigentibus. exerceatis vos in p̄s
 & bonis operibus. Juxta verbum p̄assũ
 ptum dicens. Audite obsecro vniuersũ po
 pulũ &c.

¶ Passio domini nostri iesu x̄p̄i redem
 ptoris nostri benignissimi diuiditur in qu
 & partes.

¶ Prima est iniqua traditio malicia ex
 quente. Et hæc diuiditur in quattuor pars
 tes.

Prima est tristitie assumptio.

Secũda lamentabilis oratio.

Tertia furibunda ligatio.

Quarta dolorosa derelictio.

¶ Secũda pars despectus illusio ex ne
 quitie peruerſitate. Et p̄inet hæc quattuor
 partes.

Prima corã anna p̄ntatio.

Secunda a caypha blasphemie impositio.

Tertia corã p̄sato falsa accusatio.

Quarta corã herode in vestitu de
 luso.

¶ Tertia pars est durissima afflictio pro
 penarũ diuersitate. Et continet quattuor
 partes.

Prima est carnis virginee acerrima flagel
 latio.

Secunda capitis tremebundi dolorosa co
 ronatio.

Tertia est capitis laxati sub cruce curus
 & tio.

Quarto in cruce penalissima afflictio.

¶ Alie due partes cum diuisionibus suis
 patebunt vbi incipiemus. ¶ Primo vitam
 ita incipiamus: q̄ meliores efficiamur. Veri
 dicit de passione. dñica fuit factũ consilium
 quõ eũ traderet & fugit: & venit sabbati in
 bethania ad prandiũ. dñica irauit hierusa
 lẽ. die lune creuit vendetes & ementes de te
 plo. martis habuit appetitũ comedendi. et
 q̄ nō inuenit ficus in ficulnea dedit male
 dictionẽ ficũ & aruit. mercurij venit ad ma
 trẽ predices dolores & nō declarans ei hos
 rã s; p̄solabatur eã. Et iudas videns q̄ nō
 venerat in hierusalem iuit ad iudeos ad v̄
 dendum eũ. die iouie lauit pedes discipul

Fe. vi. de passione domini.

rā. Person in passione que incipit ad deus
 vadit dicit. Eleuo oculos cōtemplatōis a
 spiciendo separationes matris a filio de be
 thania considerādo discessum xp̄i libenter
 scirem q̄s discessus fuit. Nunq̄ hō qui vas
 dit extra patriā & vxor q̄ videt maritū suū
 mori nō recedit in tali angustia sicut beata
 virgo q̄ discessit a filio suo q̄ fuerūt verba
 bidē sine asseritōne temeraria: & cōtēplan
 do dicā sicut bonauētura gerson & anselm⁹
 dicunt. possunt meditari tali die sicut heri
 post meridiē hora sexta recessit filius a ma
 tre potuit ei dicere. ego fui triginta trib⁹ an
 nis vobiscū obediu vobis. scitis quē hono
 rem pater me⁹ fecit vobis. voluit q̄ essetis
 mater mea & vado in hierusalē vt adimple
 atur qd̄ de me scriptū est. Quare nūc capio
 licentiam a vobis: q̄ nūq̄ regrediar donec
 oīa fuerint cōpleta. Deu quid potuit illa di
 cere. An creditis q̄ potuerit dicere volūtas
 dei & vestra fiat: quo vos ibitis ego vadam
 rogo: & vbi moriemini ego moriar. **Q** peccatores
 quid potuit eē inter illa duo corpore
 ra virginea: potuit em̄ dicere xp̄us. **O** cha
 rissima mater habeo facere magna in hieru
 salē habeo instituire sacramētū eucharis
 tie & alta misteria implere nō est expediēs
 q̄ vadat. **P**otuit dicere honoratissima m̄
 dei. creditis fili q̄ in necessitate possim vos
 relinquere. dixi vobis q̄ nō moriemini sed ex
 pectaretis vsq̄ ad senectutē ne ego viderez
 vestrā mortē: & ego prius mouar q̄ vos
Tunc brachia virginea Jesu xp̄i amplexa
 ta sunt virginez mariā. & dixit beata virgo
 filio suo. **E**rit cras. xxv. dies martij in qua
 te concepit: saltē ad honorē illius diei pran
 deā simul vobiscū & audīā sermonē vestrū
 anteq̄ discedatis. **R**espondit xp̄us. ego &
 vos cras erimus in dura cathedra vbi pre
 dicabo & verba q̄ nunq̄ dixi dicā: & præde
 bimus in vna tabula durissima vbi nul
 lus erit nisi nos duo: & erit tabula crucis.
Tunc cepit iesus cū maximis scibus licē
 tiā a matre: & martha & magdalena flebāt
 q̄ nō poterāt loqui. **M**artha q̄ vidit ma
 riā ḡginē flentē dixit. **O** dñe dimittis nos
 p̄ isto festo: **T**unc xp̄s dixit marthe. **O** mar
 tha nostra chara hospitauit tui ad præ
 dias cum maria matre. **D**ixit magdalene &
 marthe. **G**ratias ago de hospitio vestro. **E**t

hymno dicto **M**at. xvi. & **J**oh. xvij. **E**gret
 sus iesus transfretentē cedron vbi erat or
 thus in quē introiuit ipse. q̄n̄ cena erat pas
 rata erat nona hora. leuauit se xp̄us & dixit
 discipulis. eamus & osculatus est eos. **D**ix
 it franciscus de chunisi. **V**enit in hierusa
 lē & transiit flumiū saly cedron & erat mor
 obscura & introiuit in ortho: & dixit discipu
 lis: **S**edete hic. & ait illis. **V**igilate mecum
 donec vadā illuc & orē. **E**t assumptis duob⁹
 bus filiis zebedei & petro cepit contristari
 & mestus esse & dixit. **T**ristis est oīa mea vs
 q̄ ad mortē. **E**t auulius est ab eis tanq̄
 citus est lapidis. **L**uce. xxi. & intrauit in vi
 ridariū & cepit bellare & orare. **J**udas non
 erat ibi: q̄ recesserat. **D**ixerat ei xp̄us. qd̄ fac
 tis fac attus: quia noluit cōuerri. **P**ro xp̄m
Dixit iesus discipulis suis. **V**igilate & ora
 te &c. **E**t assumpto petro iacobo & iohanne
 qui erant secretarij eius quibus omnia se
 creta sua dicebat: p̄te lassitudine appodias
 uit se super brachia eorum & cepit contrista
 rita q̄teratū talis angustia q̄ non poterat
 se sustinere: ita q̄ tunc intrauit in certamē
 mortis. & dixit iterum suis discipulis. **T**ri
 stis est anima mea vsq̄ ad mortem. sustine
 te & vigilate donec vadam & orem. **I**lle do
 lor fuit magnus s̄m Nicolaum de lyra ex
 tensiue & intensiue. hoc est dicere q̄ christ⁹
 dicebat q̄ ipse non poterat plus pati. **E**t il
 le dolor durauit vsq̄quo reddidit spiritus.
Et dixit ponatis vos gemitus flexis: si pas
 ter non iuuat me non possum amplius me
 sustinere. **Q**uererem libenter ab euangeli
 stis vnde prouenit iste dolor: & tristitia. **L**e
 uate corda pauperes peccatores. **D**icitur
 tinus super euāgelio. & **B**ernardin⁹ de eus
 gelio eterno: q̄ euāgeliste non dicant: q̄
 anima christi a principio natiuitatis fuit in
 tristitia continue vsq̄ ad passionem donec
 fuit in viridario. & tūc quod habebat in spi
 ritu posuit i cerebro. **S**uspendendus nō vi
 det que passurus est: quia nō posset ea susti
 nere. **C**hristus aut̄ habuit ea in potētē sen
 sitiuā que passurus erat: & intrauit in tantū
 patorem q̄ fere cecidit & euaniuit. & tūc po
 suit in ala sua oēs dolores quos passurus
 erat & dedecus quod fiebat patri: & dolorē
 matris: p̄ctā & opprobria & dispōnē disci
 pulorū & dānationē iude. **B**onauētura aut̄

de Respon
 amate.

dicat. Sciens iesus que uentura erat super eum ad orationē se disposuit: et deū patres exorauit alto suspirio et clamore ualido: ad ostendendū q̄ in necessitate debemus orare deū. Ideo x̄ps in cepit dicere. Si possibis le est pater transeat a me calix iste. **Matth. xxvij.** Non solū gēmbus flexis: sed etiā prostrauit se dicens. O pater expedit q̄ moriar et. et ps. dicit. Exaudi deus orationē meā et ne deipereris et. O pater eterne p̄cor vos habeatis pietatē d̄ me: ut si aliter potest fieri q̄ per mortē meā q̄ aliter fiat. uerūtamē nō mea sed tua fiat uolūtas. Bonauētura autē d̄ ardore uiue dicit. Deu o dñe iesu x̄pe unde a se tue tāta anxietas et tanta supplicatio: cur tales offers deo orationes et nunquid uolūtariē te obrulisti. p̄ redēptōne gēneris humani: 'Velas domie deus creator et redēptor noster quare facitis talē requēs fā et supplicationē: Prop̄ tria.

Primo ut fidem cōfirmaret.

Secūdo ut spem erigeret.

Tertio cōsideret quō debem⁹ uolūtatem nostrā uolūtati diuī cōfirmare.

Primo ut fidē cōfirmaret: et plāret in nob̄

Secūdo ad dandū nobis spem ut cognosceremus qd̄ in necessitate sit agēdū: q̄ recurrendū est ad creatores. Et uenit ad discipulos et inuenit eos dormientes et dixit. **Matth. xxvi.** Symon dormis. **Matth. xiiij.** Et **Luce. xxij.** Vigilate et orate ut non intretis in tentationē. Et direxit sermonem suū ad petrū et dixit. O petre ubi est uerbū qd̄ dixisti: p̄missisti ire meū ad mortē. Ipsi erant grauati et lassati dolore et redit orare eū dēz sermonē faciēs et dicens. Pater si possibile sit et. Dicunt aliq̄ qm̄ uident q̄ p̄ces eoz nō exaudītur melius eēt nō seruire deo. Ego em̄ uideo q̄ illi q̄ minus seruiūt magis exaudītur. Non sic sed opz p̄ferare. Et iō tertio orauit x̄pus eundē sermonē dicens. Abba pater: pater mi qd̄ idem est qd̄ bis pater: sc̄z p̄ eternā generationē: et pater p̄ creationē: sc̄z benedicte humanitatis: siue p̄ p̄ductionē. Et uenit ad discipulos et inuenit eos dormientes p̄ tristitia. **Matth. xiiij.** Erant tam repleti doloribus q̄ nesciebant qd̄ dixerat. Et factus in agonia prolixius orabat. **Luce. xxij.** et gutte sanguinis facte sunt decurrentes et ecce uenit angelus dñi

confortans eum. **Q̄** popule et pauperes peccatores si habuistis unq̄s dolorē de homine uel compassionē: nunc est t̄ps tristandi et dolorē atq̄ compassionē habendi de passione saluatoris dñi nostri iesu christi.

¶ Albertinus et Bonauentura in libro d̄ ardore uite dicit. Christus p̄ uehementia amarissime mortis p̄uise spiritus eius uitales restringens: cōpulsus fuit sanguinē suū effundere atq̄ effluere: aliter q̄ de oībus suis membris fluxit sanguis abundāter. qd̄ fuit signū rememoratū demōstratiū et p̄noscitiū. Iste sanguis fuit signū rememoratū illoz dolorz quos per tulerat in uita. et demōstratiū illoz quos tunc pattebatur. et etiā p̄noscitiū illoz rū quos pati debebat.

¶ Tertio ruit p̄stratus in angustia tanq̄ si percussus euz cū uino malleo in stomacho: et in cepit dicere. **¶** Ipsi pater si non potest transire a me calix iste fiat uoluntas tua. opz q̄ nunc moriā tā ignominiose et q̄ mihi fiat tanta opprobria. Et occurrerūt ei omnes dolores quos passurus erat. **¶** Ueniet temp⁹ in quo illi p̄ quibus hec patior nō memorabuntur mei nec passionis mee. et nūc oportet q̄ sim flagellatus sputus nudatus spinis coronat⁹ crucifixus cōclauatus ligatus et caput vsq̄ ad cerebrū fuit perforat⁹. sui etiam colaphifatus tract⁹ et uirgis acerrimis percussus: et tunc om̄s partes corporis apte sunt et sanguis exiit ab oībus partibus corporis: fluens a capite vsq̄ ad pedes: et per totū corpus. cum uoluit surgere posuit se genibus flexis: et uenit angelus ad confortandū eum: et cōmuniter dicitur q̄ fuit gabriel et potuit ei dicere secūdum q̄ meditari pōt.

Domine mi creator et redemptor peccatoz p̄sentiaui orationem uestram deo patri. et scitis q̄ deus pater mittit me ad uos: scitis q̄ decretū ē a tota trinitate q̄ moriamini. scitis q̄ p̄m̄ angeli uos desiderant: et ut peccatores redimētur: et patres in limbo optant: et licet passio uestra sit dura capitis patienter. Nam p̄ eaz tota trinitas erit placata: et celestis curia angeloz reparabitur. peccatores redimētur. sancti patres in limbo existentes liberabūtur. confortabatur enim quē ad modū seruitoz confortans m̄ litem: dāns ei cor ad pugnandūz ut illo die

He. vi. de passione domini.

potissimū adipiscatur honorem dicens ei. Domine bonū est quoniā hic honor vester pendet. dixit xps. Angele gabriel ego letus volo ire ad mortē et redimere peccatores. et factus est tunc ut videret sanguinē. Quia facte sunt gutte sudoris vt gutte sanguinis decurrunt per omnes partes corporis quidā deuotus habuit reuelationē q̄ quadraginta septē milia gutte sanguis erant i terra. tunc dixit discipulis. Dormite iam et quietescite. ¶ **¶** Cenate corda estis hic domini gubernatores regni domini de iustitia prelati. Atinā vnusquisq̄ vestrū haberet tres discipulos. Primo petrus: qd̄ idē est q̄ cognitio. ita q̄ habeatis cognitionē maloy. secūdo iohānes qui interpretatur veritas: vt ostēdetis veritatē. Atinā vos veritate et exēplo moneretis primū vestruz ad bonū. Tertio yrinā haberetis iacobū: qd̄ est supplantator fortis. Atinā haberetis resistentiā contra pctā. Tertū verbū est furibūda. ligatio. Adhuc eo loquēte: ecce turba multa cū gladijs et fustibus. Luce. xxi. et Johā. xvij. Et ce iudas scarioth et principes sacerdotū cum lāternis fustibus et armis. Erat ibi cohors id est cōgregatio trecēntū viroz: et iudas p̄cedebat eos. dixit iesus discipul̄ suis. Surgite eamus. Luce. xxi. Bonauētura ostendit q̄ vadit p̄p̄tius ad passionē: q̄ seipsū crucifixorib⁹ p̄stituit et venit eis obuiam: et quādo fuit ibidē: ecce iudas veniens; at̄ eū vt ostēderet eis q̄ non possent deficere. stabant ante euz et nō cognoscebāt. et dixit eis. Quē querit̄. Joh. xvij. Iesus nazarenū. dixit eis. Ego sus. Responderūt ei tanq̄ furibundi iesum nazarenū. Si ergo me queritis ego sum. et ceciderūt in terrā. Augu. sup̄ io. xvij. Quid iudicaturus faciet q̄ iudicādus hoc fecit. Anaxor dulcis eos in terrā p̄stravit. quid̄ igit̄ faciet in iudicio. non em̄ dicet diaboli vos impozerēt: nec etiā malas male dictiones. Bonauē. in libro de arbore vite. Maledictus furor eoz cuius p̄tinax q̄ noluerūt corrigi. Chriſt⁹ nolens impedire misterū passionis p̄misit eos surgere. Surrexerūt et dixit eis. Quē queritis. Responderūt corāte indurato feroci et leonino iesum nazarenū. Dixi vobis q̄ ego sum. Si ergo me queritis finite hos abire. Johan. xvij. Et nolite nocere discipulis meis. Judas venit p̄:

quia dederat eis signū quēcūq̄ osculatus fuero ipse est tenete eū. et osculatus est iesus dicens. Ave rabbi. Luce. xxi. et Math. xxvi. Quidā dixit saluator. Osculo filiū hominis tradis. Cenasti mecum et laui tibi pedes: et tradis me iuda. et osculatus est eū. et tūc ceperūt eū dicens. Capiatis capiatis: vnus in brachijs: alius i capite. dixit petrus. Altagister si percutim⁹ in gladio: non potuit expeccare reſp̄sione: et percussit pontificis feruū et amputauit auriculā illius q̄ volebat accipere christum. dixit ei xps. Petre tu es semper fatuus et calidus. Couerte gladiū tuū in vaginā. Math. xxvi. Quia ois q̄ gladio feriet: gladio peribit semp̄ si hoc faciat: et hoc vltra iusticiam ordinatay. dixit xps. Ducatis mihi malchū. Christus cepit auriculam posuit eam in loco suo et sanauit eū: nec p̄pter captiōē dimisit facere miracula et sequitur. Quartū verbū scz dolorosa derelictio. Omnes relicto eo fugerūt. ibi pauperes discipuli quando viderunt magistrū captuz: oēs dederūt fugaz. trecēti venerūt ibi q̄ habebāt lācēs lāternas et faces. Alij dicebant ligate eū. alij nō dicebāt ducate eū. alij dicebāt teneatis. Quā discipuli viderūt hoc fugerunt: hoc multum: aggrauabat dolorem christi. tunc dixit xps illud Job. xxi. Noti mei quasi alieni recesserunt a me. Dixit bonauētura libro de arbore vite. Quis tunc doloris aculeus penetrālia apostolorū penetrāuit quādo regem glorie adinstar latronis viderūt duci: quis sine gemitu audire p̄t q̄liter agnus mansuetus ducit? fuerit: et qualiter manus eius tractet fuerint? q̄s potest considerare dolorem eius quādo captus fuit et manus eius ligate et tracte. Et hec sufficient̄ pro prima parte in qua audistis quomodo christus i dolore mortis intravit: ligatus fuit: ab ap̄lis derelictus est. nunc est in ortho. Nam sicut adam peccauerat in ortho: et nos peccamus in ortho hui⁹ mundi voluptatis et delectationis. Sic fuit christus in ortho captus: si velimus ire ad montē: leuemus oculos ad passiones p̄ assiduum considerationes. Ad hoc nos thema premissum incitat. Audite obsecro: et cetera.

¶ Et hec de prima parte passionis.

¶ Secunda pars est despectiva illiſto sub

multipli iudice. Filius virginis ad quatuor iudices fuit ductus.

Primo ad annā ducitur.

Secūdo ante cayphā blasphematur.

Tertio ab herode in veste alba deludif.

Quarto ante pylatum ad mortē iudicatur.

et sequitur. Johan. xvij. Cohors ergo et tri-

bun⁹ acceperūt eum et ligauerunt eum ho-

ra yndecima: que est hora matutina patris

sapientia deus &c. Primo ad annā fuit du-

ctus: quia erat pnceps sacerdotum et anti-

quo^r et pnceps scribarum. Et dixerunt Jo-

han. et Petrus. Dimisimus magistrum mo-

strum: et plangebant eum ad inuicem. dice-

bat Johannis. Veu quid dicam matri sue:

vbi dimisi eum: et sequebantur euz: et venit

ad ostium pnceps sacerdotum et petrus cū

eo. dixerunt iudeis. Nos habemus frigus

habeamus ignem. dixerunt armigeri quia

frigus erat. Annas dixit primo interrogas

eum et ponens manus ad latera dicēs. An

de venit tanta presumptio q tu audes pre-

dicare. et nunquid sufficit doctrina moysi et

prophetaruz quid adhuc predicās et habes

discipulos. non respondit christus bonum

nec malum. dicebat annas. Tu vis renoua-

re munduz. dixit xps. Quantū est de doctri-

na ego docui in templo et in synagoga in q

iudei omnes cōuentu: et in occulto locut⁹

su⁹ nihilquid me interrogas. Interroga

eos qui me audierūt quid locutus su⁹ es.

Ecce hi sciūt quid dixerim ego. q̄rum erat

de discipulis nihil respondit ei: sed post res-

ponsonē vnus ministrorū assistens dedit

alapam iesu dicēs. Sic respondes pontifi-

ci: quō audes villane miser sic respōdere do-

mino: nullus est qui nō faciat ei reuerentiā

et tu loqueris sic. Cōmuniter dicūt q ille fu-

it malchus cui sanauerat auriculam. Dicit

landulphue: q fecit eum cadere in terras et

percussit ita atrociter q sanguis fluebat dē

dentibus et naso. et dixit iesus. Si male lo-

cutus su⁹ testimoniū phibe de malo: si autē

bene cur me cedis. Veu qui sic pcuteret re-

gem francie aut papā aut aliquē prelatum

&c. Quid esset o peccatores quomodo terra

non absorbuisset illum peccatorē pditorem.

O bone iesu nūq̄ quesuisti quare percuf-

sit vos. dum ista fiebant. Johānes erat ibi

ad prunas calefaciēs se: et venit petrus. di-

xit iohan. ancille. dimittatis intrare illū bo-

nū homines: et accepto homine intuebatur

illum et dixit illi. Nunquid ex illis es. Res-

pondit petrus. O mulier nescis quid dicis

et vocauit alios et dixit ancilla. Veu credo

q de illis est. Veu vbi est constantia petri.

quid enim dixisses petre: si vnus armiger

te cepisset quando ad vocem vnus mulier

cule magistrum et redemptorem tuū nego-

si que nūq̄ leuauit manū super te: nec bra-

chium nec ensē. Alia mulier ancilla que

erat circa prunas dixit. Nā et tu ex illis es.

Nam et loquela tua manifestum te facit. et

dixit. Per deuz moysi tu ex illis es. dixit ip-

se. Per deum ysaac et moysi non sum. In p-

ma vice non fecit nisi mentiri. Sed secūdo

irauit deum. Et statim venit cognatus:

cuius petrus absceidit auriculam dicēs. Nō

ne ego te in oribz vidi cum illo? Nunquid

es qui percussit cognatum meuz. et cepit iu-

rare et anathematizare. Ad adedecar ego si

vidi eum vnq̄. Et statim gallus cantauit.

Abarci. xiiij. Et respexit eum domin⁹ iesus.

Psalmi. Respice in me et miserere mei &c.

Tali aspectu aspiciat nos et peccata nostra

ad remittendum et parcendum. sed quomo-

do respexit: non eum vidit oculis corporis

quoniam christus erat in aula annē. et Pe-

trus in curia: sed oculis misericordie aspe-

xit eum ducendo ad memoriā peccatum

et offensam et promissionem: et egressus fo-

ras fleuit amare: et posuit se intra vnam fo-

ueam: et stetit ibidem vsq̄ ad pascha: et illi

qui vadunt hierusalem vident illam foue-

am. Clemens dicit in itinerario q a post p-

totam vitam suam quando ipse audiebat

gallū cantantē fleuit: quia recordabatur dē

peccato: flebat pre dolore nō quia credebat

peccatum nō esse dimissuz: sed dixit clemen-

ti qui ab eo quesuit quare tantū fleuit. Cū

ego video casum quem cōmisi et promissio-

nem quam non tenui: et penas quibus me

submissi: et gaudia que perdidit: a lachrymis

abstinere non valeo. Portabat semp vnuz

sudariū ad tergendū lachrymas. Et pre la-

chrymis habebat vultū adustū. Dixitq̄ pe-

tr⁹ post passionē dñi nři iesu xpi. xxiiij. an-

nis. in antiochia fuit p septez annos. Et ro-

§.vi. de passione domini.

me fuit. xvi. annis. Sūt hic prelati & archidiaconi. vbi xps ligatus est & negatus nisi in domo pontificis. Ambrosius? super lucas. Ebi negauit petrus xpm: non in mōte non in templo: sed in domo pontificis. vbi xps ligatus erat. vbi veritati contradicebatur. Audiens fuit negat? synagoga in tali statu erat vt dicit in libro regū & machabeorū. q̄ nō debebat esse nisi vnus sacerdos. s̄ venerat ad tantā corruptionē q̄ quicūq; vnus gebat manus habebat officiū sacerdotale. an nūc hoc fit inter xpianos qualiter acquirūtur beneficia ecclesiastica? nūquid per symoniā: nūquid per illam ancillā que vocat̄ symonia. Et vos sacerdotes qui auditis cōfessiones dñaz: magis ppter lucrū q̄ deū Bernar. sup. Qui habitat dicit. Om̄s q̄ sua sunt querūt & nō que iesu xpi: hodie pro dignitatibus videbis certare: sed nō p cōmoditatibus aiaz: sed p voluptatibus & delictis. quō regit ecclesia: nūquid peius q̄ synagoga. Oro penari remediū. Sed q̄ in textu. Et misit eū ligatū ad caphphas pōtificē. Jo. xvij. Principes sacerdotū & oē consiliū que rebāt falsum testimoniū aduersus iesum. Math. xxvi. Nouissime venerunt duo falsi testes. Aldar. xij. & hoc fuit hora duode. i die veneris de nocte. & erant in illo consilio sexaginta & vnde iam sacerdotes. & xliij. pncipes: & intrauerūt tricēti in domo caphphe. & sequitur. Nihil respondes ad ea que ptra te testificant. Dicit ybertin? q̄ posuerunt ei vnā cathenā de ferro: & trahēbant eū: & dicebat vnus ad alterū. Trahe trahe & ducebāt eū ligatū. & dicebant ei. Ademoraris q̄ dicebas die dñica predicabas contra nos. et dicebas malū de oībus. Et oēs accusabāt eū & ipe tanq̄ agnus māluetas nihil dicebat. Venerūt duo falsi testes dicentes preponimus vnū casū contra eū: q̄ dixit destruam templū hoc: & i tribus diebus reedificabo illud. nō intelligebat xps de templo material: sed de corpore. qd̄ tertia die debebat resurgere. & dixit ei caphphas. Non respōdes ad ea que isti aduersus te testificant. Aldar. ci. xij. Aduro te per deū vnū si tu es filius dei dicis nobis. tunc ipse dixit. Ob reuerentiā noī dei tu dicis. q̄ filius dei sum ego. Et pnceps sacerdotū scidit vestimenta sua dicens. Audistis blasphemiam: nūquid ē di-

gnus morte. dixerunt oēs reus est mortis. Velas deus celi & terre est iste qui accusat Om̄es clamauerūt que est aīa deuota. Audiens verbū contra illū qui peccatū non fecit: que audit qd̄ cōtra ipm̄ dicitur & nō s̄ct. Audientes hoc velauerunt vultū eius. alij spuebant in eū. alij alapis cedebant euz dicentes. Propheta quis est qui te pcessit. dicit ysaias. l. Facies meā non auerti ab increpantibus & cōspuentibus in me: caput meū dedi pccitentibus & genas trahentibus: barbas meā pccientes eum in terram et si milia fecerunt ei. Dicit bona uentura in simulo amoris. Venio ad alapas & spūta. qd̄ enim dco digni? & peccatore indigni? Deus qui es deus qui a peccatoribus conspuruo lūisti in illas angelis sūme desideratam faciē. O peccatores & peccatrices anime saluator adeo fuit pccussus ab illis q̄ vultus eius & facies quasi facies leprosi videbat. Et quādo principes sic tractauerūt eū: inierunt ad quietendū. & tortores duxerūt euz p totam noctē. vnde dicit ps. Posuerūt me i lacu inferoꝝ &c. O peccatores & peccatrices anime scastis vnq̄ sibi ista que facta s̄t ei in domo caphphe: an spūstis in eum. & vt beda dicit. Qui tunc celus est colaphis iudeoz nunc leditur colaphis falsoz xpianorū. Quid ē parisius? nōne parisius regnāt victa in oī genere dico q̄ sit. & nemo ea corrigat. Dñi de iusticia habetis legem ciuilez collatōe. vi. in antenica vt nō lururientes cōtra naturā. Si em̄ blasphemi ptra hoīes non dñt remanere impuniti: multo magis blasphemie facte ptra maiestātē diuinam. Dicit decretal de homicidio ca. sicut dignū & lxxxiij. dist. ca. error cui nō resistit approbatur. & habetis ordinationē parisius quā Izarolus q̄ntus posuit vtinas ipse essz nūc. deposuit dños de plamento. xliij. ex eo q̄ corūpēbat iusticiā. Si veniret vnus de angliā qui malediceret regi quid fieret ei. Caphphas fregit vestimenta dicens blasphemauit. & vos nō corrigitis blasphemias: & nō corrigitis tales nec filios vestros in ito vos & filios vestros in dānationem eternā. quale remediū. Hodie sc. iij. mille centū. iij. &c. q̄ si spūissent in faciem eius totiens quotiens cum peccatis percutitis: detis finē peccatis. Et sequitur mane factō duxerunt eū

ad consiliū. *Zuce. xxij.* Et tradiderūt eum pontio pylato p̄sidi Marci. xiiij. Tali die sicut est hodie q̄n̄ incepit venire dies duxerunt xpm̄ ad p̄siliū et dixerūt ei. Si tu es filius dei dic nobis palam. Dixit saluator. Si dixerō nō credetis mihi. Si interrogauerō vos nō respondebitis mihi. dicebant. Quid adhuc egem? testib? et q̄siet er: es tu fili? dices tu saluator mūdi. dixit xps̄ sic. vi debitis me cū venero ad iudiciū. dixerunt. Ducas ad iudiciū. Bona. in libro de arboze vite dicit. Horrenda iudeoz̄ impietas: que tor et tantis iniurijs satiari nō potuit quā do aīas diglutiedā impio iudici tradiderūt duxerunt ism̄ ad pylatū: et erat tunc festū synagoge. venerūt turbe audietes murmur et nō introierūt in pretoriū: vt nō pramina rentur: sed vt māduarent pascha. i. azimof panes. et erant sexcenti armigeri: et illi de synagoga toridē. q̄n̄ pylatus audiuit murmur exiit ad hostiū. pluerudo fuit inter iudeos q̄ de paucis et de puis faciebāt p̄sciētiam. Ideo dicit Johā. q̄ non intrauerunt in domo pylati: q̄ erat paganus: fecerunt in consiciam intrare domū pagani: et non fecerunt p̄sciām tradere iustū. dixit pylat? quā accusationē habetis aduersus hoīem hūc? Dicit de lyza in illo tēpote nō ducebatur ali? quis ligatus brachijs retro dorsum nec p̄sentabatur iudici nisi esset dignus morte. Ideo dicit pylatus Johā. xvij. Quam accusationē afferitis aduersum hoīem hūc? Et dixerunt ei. Si nō esset hic malefactor nō tibi tradidissimus eū: quē admodum dicunt nostri presbyteri. Dixit pylatus. Ego nullam inuenio causam. Dicit nichodem? in euangelio q̄ pylatus dixit. p̄cepit dos minus nō occidere sine causa. Et dixit. per fidem quā debeo imperatori nō ponā manum in eū: q̄ non inuenio in eo causam: dicantis mihi quare accusas. Et accusauerunt eum singulariter de tribus. Primo q̄ inueniūt eū subuertentē gētem nostrā: et voluit p̄dicare legē nouam. Secūdo prohibuit censam dari cesari. Tertio q̄ dixit se regē celi et terre. *Zuce. xxij.* Quādo pylatus hoc audiuit iussit eū intrare in auditoriū: et dixit serui tori suo. Dic illi bono homini q̄ veniat. Dicit nichodemus q̄ ille seruitor dixit thri-

sto. Egredere bone vir. Et posuit sub pedibus eius vnā vestem pectoralē faciēdo ei reuerentias. Et omnis turba murmurauit dicens: quare tu facis illi reuerentias. dixit seruus. Audi cū die dominica. credo q̄ sit bonus vir et sanctus. Sciebat enī pylat? quis per inuidiā tradidissent eū. *Mathei. xxvi.* dixit pylatus. Es tu rex iudeoz̄. Johā. xvi. Respondit iesus. Regnū meū nō est de hoc mūdo et. Et dixit pylat?. vñcunq̄ tu sis rex es tu: dixit ihs. Ego ad hoc natus sum et veni in mundū vt testimonii p̄hibeā veritati. dixit pylat?. Quid est veritas? Et nō habuit tēpus expectandi responsum: quia nō fuit sibi p̄missum suis pctis exigētib?: sed dixit iudeis. Ego nō inuenio in eo cas. et hoc erat inter sextā et septimā. O pctōres accusastis vnq̄ creatorē v̄m. false accusastis p̄stis p̄ximū hoc faciēdo. false accusastis re demptōrē. Dicitur de pe. di. i. ca. homicidiorum. tria sunt genera: interfectio: odiū: et de tractio. dicit lapsiens. Non comedas cū his qui carnes crudas ad vescendū p̄ferūt. nū quid dicitis verba multa diffamatoria de proximis vestris. oz̄ satisfacere. Redēptor noster iesus christus hodie accusatus est: p̄ nobis: queramus veniā: q̄ ipse hodie ponitur ad mortē. Secūdo accusatio cōmunitotuz̄ populū incipiens a galilea vsq̄ huc. quādo pylatus hoc audiuit: dixit quomodo: vnde est ipse: de galilea: potuit dicere: ego bene sum: nō sum dominus de illa villa: nec galilea est de iurisdictione mea: sed herodes est qui ē in ciuitate ista. Ducatis istū ad eū non curans quid faceret ei. si occideret eum bene: et etiam si dimitteret bñ. Pylatus misit ad herodē. cuius seruitores dixerunt. Domine noua sunt. Pylatus misit ad vos istū magnum predicatorem. et gaudius est herodes: et murmur erat in populo loquētes de christo. Alij in bonam partē. Alij in malam. Aliqui dicebant nūquid est ille qui die dominica predicabat p̄tra dños vere malum est loqui cōtra eos. nimis loquebatur et. et dixerunt herodi. Nunq̄ audiuistis loqui de illo qui suscitauit Lazaro ipse est captus et ducitur ad vos. Connuerunt autē ibi omnes principes sacerdotuz̄ accusantes eum in multis et interrogauit euz̄ herodes. Euangeliū nō dicit de quo in

Se. vi. de passione dñi.

terrogabat eñ. dicit Anselmus q̄ hoc est nunquid es tu ille propter quē pater meus in bethleem occidit tantos pueros: et qui sorozē Lazarū retraxit a mūdo: q̄ erat tūq̄ pulchra et dōta: et nūc si curat de mūdo. X̄p̄s nihil respondit. Es tu ne ille qui illuminauit cecum. Ch̄stus nihil respōdebat. Nūc quid q̄ estis in mensa dicitis de aliquib⁹ malum. vel si est aliqua mulier loquimini de luxuria. vel si est aliquis doctus queresis de predestinatione. queritis qd̄ fecit de us ante q̄ creauerat mundū. et ista queritis p̄pter curiositatē quamdam: et nihil curatis de salute animarū vestrarū. Sic herodes quesiuit ch̄stus q̄ faceret aliqd̄ miraculum ante ip̄m: et q̄ faceret aliquā nouitatem. iudei dixerunt. Non credamus q̄ faciat miracula q̄ pylatus misit eus ad vos. Pylatus et herodes fuerāt antea inimici: et tūc facti sunt amici. et principes sacerdotū accusabant eñ in multis. Et tunc herodes fecit eum indui veste alba: ac si esset sat̄ dñi. Tu misisti ad me vnū sat̄m: non curo de eo mittatis eum ad pylatū. Videatis dñi sapientia patris infinita hodie in similitudine sat̄i facta est. dicit ei herodes. Detis ei tunicā sat̄i mei: et dicitis pylato q̄ reddo ei gratias: q̄ placuit ei mittere eus ad me. et leuate corda dedistis ne tūcā albā x̄p̄o et prefertim vos dñie habetis ne carbenas: caudas. vos dicitis si dimitterem⁹ essem⁹ in opprobriū. multi em̄ sunt qui conuertentur a via mala si nō eēt oblocutiones et derisiones maloz. O q̄m displicent deo huiusmodi derisores: et qd̄ faciunt in membris dei a bono et sancto proposito eos destruendo: hoc ipsi deo facere vident. Nazareth dicit ps̄. Zora die exprobrabāt mihi inimici mei: et qui laudabāt me aduersum me iurabāt. Et si bonū p̄positum vicine impedisti: quomodo reparabis hoc. tales sunt similes herodi: qui ch̄stus induerat tanq̄m factum. Et sic hora octaua fuit ad pylatū reductus. An virgo maria sciebat hoc. ipsa nunc est in celo. Etiam ipsa velit pro nobis intercedere. ipsa tamen fuit in tanta amaritudine et angustia q̄ non est lingua q̄ posset exprimere. Petrus negauerat ch̄stū. Johānes dimiserat magistrum suū. petrus est q̄ maris venit: sed nō potuit hora

Bonauentura et Zandolphus dicunt vnū contemplatione pulchram et dulcem. q̄ qñ Johannes vidit q̄ ch̄stus reducebat ab herode ad pylatū. dixit q̄ iret loquutum virgini marie et nunciaret que fiebant filio suo. ipse recordabatur verbi quod dixerat ei filius suus: quia dixerat ei q̄ se inueniret in vno p̄adio tali die sicut est hodie et q̄ p̄dicaret coram ipsa. ideo dixit Johan. Ego do q̄ morietur sine ipsa. vado eam quesitū. verum est q̄ ipsa venit. licet euangeliste si ponant si fuerit in domo caphse. O q̄ fuit durum illud prandium. dixit Adagdalene. Hodie debemus prandere coram filio meo et debemus ire ad sermonem vadam⁹ in hierusalem. ipsa erat in bethania. et venit ad rēplum vbi ch̄stus solebat predicare. vnus doctor contemplatiuus: scilicet beatus Hieronimus dicit q̄ maria non inuenit in templo nisi vnū pauperem. et erat in illo loco vbi Symeon dixerat ei in die circumcisio nis. Tuam ipsius animā pertransibit gladius. dixit maria illi pauperi. An ille predicato: predicabit qui predicat tam bene: videlicet ille qui suscitauit lazaram. respondit ei. domina nescitis aliquid. O domina ego dicax vobis noua. quid est amice. estis de progenie eius: ipse hodie dicitur captus ad crucifigendū: totus populus currit ad videndum. dixit virgo maria. Veni mēsim. et sima mulier est illud prandium qd̄ est mihi paratum. O peccatrices anime. quando Johannes vidit eam fere cecidit: quādo maria vidit illud dixit. loquere mihi vbi est filius meus. et non poterat loqui. Veni domina dicam vobis mala noua de filio vestro: a virgo erat constans et virtuosa: licet aliqui dicant q̄ ex dolore trahēbat capillos capitis: quod nō est verum: eus eēt mater omnū virtutum et patientie. dixit Johanni. dic mihi vbi est. et respondit. ch̄stus dicitur ad mortem videatis quomodo iudas tradidit eum. O si sciretis que scā sunt ei: fuit captus: ligatus: flagellatus: sputus celsus: et a nobis omnibus dimissus. a Petro fuit ter negatus. O domina tantum fui percutus: q̄ sanguis ab vtraq̄ parte effluit. si videretis eū vir cognosceretis. ipse fuit ductus ad annam caphseam pylatū et herodem. a pylato ad herodem: ab herode

de ad pylatum: et nunc ducitur ad mortem. quid dixit maria. Veu an ista dies expecta bams. O nunc pertransit gladius doloris cor meum. dixit ipsa. Ducatis me Johanes vt eum videam aut mortuū aut viuū et duxerunt eam ad domum pylati vbi filius eius iudicabatur. Videamus nunc festus marie et passionis redemptoris. Ad meditando illos incitat nos verbum preasumptum. Audite obsecro vniuersi etc.

Tertia pars. Audiuistis magnā pietatē scđi tertii ps vbi ostēditur durissima afflictio ex penarum diuersitate: et sunt quatuor.

Prima carnis virginis acerrima verberatio.

Secunda sicut tremebundi dolorosa coronatio Tertia corporis lassati crucifixio.

Quarta filij dei penalissima afflictio.

Dixit pylatus. Domini adduxistis mihi adhuc illum. quia pylatus miserat eus ad herodem. gaudebat ne videretur consentire in morte sua. quando fuit ibi interrogauit eū: et nihil inuenit in eo dignū morte. sed fecit vocari populum et venerunt. et dixit eis.

Examinauit eum et nihil inuenit. nisi eū ad herodem et nihil inuenit in eo. per dies autem sem solēnem solebat vnum vinctum dimittere. habebant enim multitudinem in carceratorum. dixit seruabo vobis consuetudines. habetis vnum insigne truffatozem vinctum de petrobis hiernsalem. eligatis quē vultis de duobus dimitti an iesus an barrabam. per salutē cesaris non habebitis nisi vnum de duobus: et principes et scribe dixerunt vt barrabam pererent. iesum autē perderent. Et quando pylatus dixit quem vultis dimitti de duobus: responderūt omnes. tota cōmunitas clamabat barrabam. dixit pylatus. Quid ergo faciā de iesu nazareno: dixerunt crucifigatur. et dixit pylatus illis qui erant in fenestris: quia erat multitudo. ideo ascendebāt domos et loca emissa. isti dicebant tolle tolle crucifige eū. In die palmarum fecerunt ei tam magnas reuerentiam. habetis fiduciam in cōmunitate in eadem ciuitate vbi dixerunt. Osanna et benedictus in eodem loco dixerūt. tolle tolle crucifige. religiosi et parui pueri nolent nominare eum. et pylatus dicebat.

Quid ergo faciā de iesu nazareno. tolle crucifige. Quid enim mali fecit: at illi magis clamabant crucifigatur. Tunc maria illa hora venit. O benedicta virgo maria: nunc volunt occidere filiū vestrum: quale prandium. Erat ibi turba magna: et maria non poterat intrare per turbam et propter multitudinem. et dixit pylatus. Per salutem cesaris corripiam eum: et ponam eum in tali statu quod contentabimini: quia nemo videbit eum quin habeant pietatem de ipso. et vix ab hominibus cognoscetur. et dixit pylatus. adduc mihi tortores. Johan. xvij. r. xix. Iussit tortoribus expoliare eum et expoliauerunt: et ligauerūt eum ad vnum pilare: et quod liber cepit inuam flagellum. erat enim christus nudus: et ligatis manibus erant iugantibus si ne miser cordis donec eēt lassus: et a plāta pedis vsq; ad verticem capitis nō erat in eo sanitas: quia plagas plagis dolores doloribus appoluerunt. Guiller. parisiensis dicit quod in illis virgis in quolibet erant instrumenta ad modum razorum: qui scindebant carnem preciosissimam iesu christi: et percutiebant super omnia membra christi anteretro: sursum: deorsum: dextrosus: et supra donec lassati fuissent: et aspicientes dolore concussi sunt. O vos filij et matres permittitis vos tangere: balneatis: et portatis vestem foderatam. quis posset exprimere dolores nostros: quos ipse portauit. durum erat spectaculū. dicit Landolphus Nihil dicebat: irabatur: verberabatur: et lacerabatur corpus illud: et fuerunt quinquaginta milia vulnera. Timetis facere penitentiam vos iuvenes domicelle. peccata nostra ipse portauit in corpore suo. ps. Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores. sicut fabri super incudem: sic illi super corpus domini nostri iesu christi. Quid dicitis leuones concubine et meretrices que facitis abortus? Et vos vidue mulieres quādo videtis vos diffamatas occiditis pueros etc. Agite penitentiam. Tunc dixerunt videntes flagellātes xpm. Sufficit sufficit soluitenimis est truffando. dicit Landolphus quod pilare est adhuc rabem. **Secundum punctum** adhuc fecerūt sibi maiorem dolores. quia milites plectentes coronas de spinis et

Ite. vi. de passione dñi.

genuflecto illudabant ei: et veste purpurea induerunt eum. Johan. xix. Tunc milites illudabant ei dicentes. Ave rex iudeorum. Et dabant ei alapas dicentes. Prophetisa quod est qui te percussit. Spine ille erant acute. Et dicit de lyza quod erant de lico marino. et quasi ab illis quod fuerant cum beato Zudo. rege in terra sancta quod quidam dixit quod ille spino penetrabant forculares cum duplici semella quod tunc cum essent noui et forriter rearati. Corona erat sicut corona imperatoris in qua erant mille cuspides et ponebant super caput eius prementes cum magnis baculis et lapidibus: et spuebant in eum dicentes. Ave rex iudeorum. et dabant ei alapas. vñ Bernar. Caput illud angelicis tremebundum spiritibus desitate spirituum punxit. et perforabant cerebrum domini nostrum in iesu christo. et in capite in fronte et in auribus: et in collo habebat tantam magnam dolorem et tantam penam in omnibus membris: quod dolor penetravit eius cor. Et filie vestre portant ante aurea preciosa. Quis ex vobis vellet portare vnum spinter? Credo quod nullus pro toto regno fracie: si tamen spinter penetraret caput usque ad cerebrum. Dicit bernardus quod eius sanguis fluebat et congelabatur. percutiebatur alapis. et abrenibus adeo vultus eius preciosissimus appareret sicut leprosus: non obstante hoc quod esset speciosior omnibus hominibus mundi. Et tunc cepit eum pylatus et duxit eum foras. Ihesus exiit portans spinam coronam et arundinem. Erat enim multitudo populi ante domum pylati. Pylatus autem leuauit tunicam et ostendit eis plagas dicens. Ecce homo. Accedite eum despectum et humiliatum: nunc deus vobis sufficere eum coarctasse sufficere. iam videns eum correctum. Tunc pylatus dixit eis. Ecce homo: leuando vestem. Si fecit vobis aliquid videtis emendatum. Tunc illi tanquam canes: si ei vidissent vnum canem habuissent pietatem. de christo autem non habuerunt pietatem: sed dixerunt. Tolle tolle crucifige eum: moriatur moriatur. Tunc dulcissima virgo maria inultum desolata vidit filium suum in tali statu: quid poterat dicere tunc. Cant. iij. Egredimini filie syon et videte regem salomonem in dyademate capiti qua coronauit eum mater sua. i. synagoga. O pauperes preciores videatis iesum christum

domini celi et terre plenum doloribus: et queratis ei mihi. videns redemptorem vestrum modo in tormento. Cur ego capere mulieris cum tanta venustate adornat: et ponitis tantam penam in illis vilitatibus et rebus mundanis. Quando pylatus audiuit quod nolebatur presentari: quod fecerat ad illam intentionem: dixit. Accipite eum vos: et secundum legem vestram iudicate eum. Johan. xix. Quia non iudicabo eum. Quando audierunt dixerunt pontifices. Nos legem habemus: et secundum legem debet mori: quod filium dei se fecit. Pylatus audiens hunc sermonem magis timuit: et adduxit eum in pretorium et quesituit iesum. vñ es tu. Iesus autem non dedit ei responsum. et questio erat nimis alta: ideo non respondit. dicit Pyla. Adhuc non loqueris: nescis quod potestatem habeo crucifigere te et potestatem habeo dimittere te? Tunc iesus dixit. Non haberes potestatem ullam in me nisi data esset tibi desuper. Exinde querebat pylatus dimittere eum. Dico tibi quod me tradidit tibi maior potestatem habet: quod iudei peccauerunt pro inuidia: et pylatus ex timore. Et tunc fuit pylatus percussus in corde. Eriso. Facile deuiat a iusticia quod non deus: syhoies timet Eccles. vii. Noli velle fieri iudex nisi ualeas corripere iniquos. Dixit pylatus iudeis: ut ponit nicodemum quod iurauit pro solentia: et per salutem cesaris non inuenio in eo causam. Et dixerunt si hunc dimittis non es amicus cesaris: sed perdes. Videns pylatus quod nihil proficeret. Athath. xxvij. Quia manus dicens. Innocens ego sum a sanguine huius: habeamus aquam ut mundemus manus: quod hoc erat solitum. et dixit pulsata vna campana: que pulsabatur quando faciebatur iusticiam. portetis vexillum imperatoris: et buccinate cum tuba et preconisate: ut si quis voluerit venire visum crucifigere iesum de Nazareth ventat. Judas hoc videns in penitentia ductus retulit triginta argenteos: et laqueo se suspedit. Plus fecit adhuc quod videri rarior huius ville. an reddidistis alienum: et in iurias et opprobria. Dixit quod iudas. Peccasti ut trades sanguinem iustum. Quid ad nos dixerunt iudei. Tu videris. Et protecat peccatum ante pedes eorum: et in arboze sensuspenderit et crepuit medius. et exiit anima per ventrem: et non per os: quia non erat dignus quod exiret per ipsum. Et domina presidens

vos pylati que vocabatur procula (vt dicit nicodemus) que erat in lecto ad huc hora. xi. Misit seruum suum ad pylatū dicēs. Nihil tibi et iusto illi: q̄ habuit inspiratōez a dyabolo: q̄ dyabolus cognouit tūc q̄ erat redemptor: et visum est ei q̄ videret talem ymaginē sicut christus. Et dyabolus hoc sciuit: q̄ vidit patres existentes in limbo cruciatōez: q̄ hoc eis Johānes baptista nunciauerat. Et pylatus processit ad iudicandum xpm̄ non curans de muliere: quē admodum non debent curare iudices de suis mulieribus. Utinam facerent nostri iusticiarij: s; ad hoc male fecit. et dicit pylat⁹. Ecce regem vestrū. Regem ysm̄ crucifigam? Tunc dixerunt. Nō habemus reges nisi cesarem. Johan. xix. Tunc michael archangelus tali hora dimisit eos: q̄ conseruabat syriam. Et dixerunt q̄ non habebant regem nisi cesarem. Et tunc dimisit eis barabam proferendo sinitiam contra xpm̄. Luc. xxiij. Sed quomodo data est sinitia: sicut datur arrestum: et proferitur cum magna maturitate. dicit Bonauen. de iesu. Ecce q̄ peccatum non fecit a iusto iudicio p̄denari voluit vt in iusto iudicio a morte eterna liberari possit. Et dixit pylat⁹ tenēs scepterū imperatoris: visis audans et intellectis accusationibus in hierusalem iudeis accusantibus et allegantibus contra iesum de nazareth iudico q̄ sit ligatus ad pilare crucis et clauatus in eodem cū magnis clauis. et iudico q̄ p̄ talem penam mores et infamia subsequantur. ¶ O peccatores infelices filij patris eterni et marie: morti adiudicatur ne moriamur cū dyabolis et creator tuus iudicatur et ducitur ad mortem et non habes pietatem. Ecce anima mea neq̄ et impia: nec deuotionis exsoluis pinguedines: nec passionis adhibes effectū. Tunc eruerunt eum veste purpurea. erat tñ cōpacta in corpore ex sanguine et sudore q̄ deponere nō poterat de pelle. et renouauerūt sic plagas suas: et posuerunt crucē sup dorsum eius. Erat em̄ crux. xv. pedum. dicit Albertinus q̄ posuerant ei vnā cordam in collo: et dicebant tyzanni adiuuicē. vade trabe. Et heu vbi erat tūc virgo: dicit doctorēs p̄tēplati: q̄ erat in quadā capella. qd̄ potuit dicere. Maria venit in hierusalē ad vnā p̄tem

in qua est nūc capella que sc̄ta maria d̄ spatmo vocatur. et venit cū Adagdarena et martha. erat em̄ semimortua. et xpm̄ portabat crucem. dixit maria vbi es puer. Et nō erat aspectus neq̄ decor. vbi fili mi est facies tua decora. Qñ xps̄ vidit matrē cecidit sub cruce et non poterat ei loqui. O p̄tōres velletis portare crucem saluatoris. Luc. ix. Si quis vult post me venire abneget semetipsum et sequatur me aliter nō est me dignus. Quid ē portare crucē nisi portare p̄nias et iunare et capere disciplina et c.

¶ Quartū verbum est in ligno penalissima afflictio. venerunt ad centurionē dicentes. Faciatis expedire iusticiam timētes ne pylatus sinitiam p̄tolatē renocaret. et quidā angariauerunt Symeonē cyrenēū patrē Alexandri et Rufi: et dixerunt ei. porta crucē et venerunt ad montē caluarie: et ibi crucifixus est iesus. Johan. xix. Dora erat quasi sexta. Fecerunt p̄comari q̄ om̄s venirent. Dicit franciscus de chimeis q̄ fuerunt ibi quartuor milia hoīm ad videndū quō crucifigeretur xps̄. Utinā nos fuissetis tūc in monte caluarie: et habuissemus vnā guttā de pietate virginis marie et filij sui. Si filius duceretur ad mortē nunquid haberes pietatem de ipso: aut si maritus aut pater vester. maritus ipse est sponsus christus. Primo em̄ ipse frater noster: q̄ carnem nostram assumpsit. P̄ n̄ est: q̄ nos creauit. Maritus aut sponsus aīe nostre. quare merito sibi est compatiendū. Ipse est redemptor: q̄ pro nobis mortuit: et vos estis causa. Et quō ducitur tres sunt opinioes. Vna dicit q̄ crux fuit posita in terra: sc̄z in feris: et fuit ibi clauatus. Alia quā tenet michael de mediolano quō fuit crucifixus euāgeliste nō dicunt. Alij dīsponebant crucē: alij clauos. Et prepositus de ciuitate hoc dicebat. expolietis eū. vnde dicit Anselm⁹. Aucto: pietatis nudus pep̄dit in cruce sicut exiit de vtero virginis. dicit Hieronym⁹ et om̄s deuoti. Venit virgo maria et appropinquauit se tantū quantū potuit et cepit velum et cooperuit locum secretū sed p̄pter infantiā furā et rabiem deposuerunt et adhuc sanguis st̄bat de vulnere. Crux fuit leuata et vulnera fuerūt renouata. dicit Landulphus. Pater ecce sto in cruce

Se. vi. de passione dñi.

ce me humiliari uoluit placet et uoluntarie ac-
cepto. accepta et tu; pater et placabilis esto
super populum. Tunc extendit brachia et tor-
tor; venit cum martello in loco in quo erat fo-
ramen; percussit clauum; et torus corpus frange-
batur; et quasi uenit ad aliam manum foramen erat
plus distans ad unum pedem quam brachia exten-
debant se; et ligauerunt brachium cum una corda;
et traxerunt donec attingeret foramen; et ipse
nichil dicebat nisi cum lacrymis et clamore
valido. Deus pater pater pater uobis sanguinem
meum. Iterum ad pedes leuimus; leuimus? cru-
ces et elongem? quoniam non uenibam usque ad fo-
ramen; quia erat longe a pedibus? et clamauerunt
leuimus crucem. Aliqui cum chordis; alii cum
baculis leuabant crucem. et dimiserunt cades-
re crucem in uno foramine quod erat in ter-
ra. Super brachia pedebat totum corpus po-
dus; et hic fuit vnus de principalioribus christi
suis doloribus. O pauperes peccatores; iste est
creator quem omnes creature colunt; angeli uene-
rantur. O peccatores leuate oculos uidete uir-
ginem mariam que uenit ad mesiam durissimis
in ad audiendum sermonem durum. Audeam?
quis qualis spiritus glia quarta a quibus a quibus
tis mala prouit. Quis dico ille qui nunquam pec-
cauit et pro nobis mortuus est; et non quirit nisi quod
tanti beneficii memoremur. Iuxta uerbum
preassumptus. Audite obsecro uniuersi po-
puli etc.

¶ Eadem die post prandium. Ser. lxxij.

Voire obse

cro uniuersi populi et uide-
te dolorem meum. Treno. i.
Si tenuistis doctrinam ma-
ritinam habetis corda lapi-
dea si non diligitis creatorem; et si non ponitis
penam ad seruendum ei. Diximus quod os ire ad
montem gratie; sed opus primo ire ad montem
caluarie. Bernar. sup cantica dicit. Circui-
re possum mare et arida terra dicit; et nullibi
te inuenio nisi in cruce. et omnis que te inuenit
non nisi in cruce inuenit te. Indica mihi ubi
pascas ubi cubas ne vagari habeas. Habe-
mus ad hoc hystoria. Ezech. ij. Audi et ces-
ce librum scriptus intus et foris; et intus erant
tres cantilene; et comedi; et amaricat? et veter
meus. Quereret liberet propheta quod hoc si

gnificat. Dicit Job. Apoca. ix. Alius liber
aptus est qui dicit liber uite qui est christus. uides
te in cruce et uidebitis hominem nudum. h3 ca-
put inclinatum in signum humilitatis; et corpus
impletum uulneribus; et inuenietis ibi omnes uir-
tutes; et potatus est felle et aceto. et significat
sobrietatem. et ibi est corpus fractum significans
penitentiam. pedes clauati significat pleues
tantum et stabilitatem. Jobanes ponit istam uir-
tutem pro illis qui habent spiritum subtilem.
Iste liber est scriptus dentate et portat tres
lectiones. portat sterus; maledictiones; et can-
tilenas. O peccatores uere nos sumus cum que
christus mortuus est. et inde pater fieri. debem?
fieri quoniam uidemus peccata nostra. Quis est ille
qui non fletet et qui non timeret si occidisset fi-
lium regis. propter iniquitates nostras mortuus
us est. Secundo pater ibi gaudium quoniam ostendit
nobis tantum amorem et pro nobis uoluit mor-
ri. Sunt etiam ibi uere maledictiones. quoniam ma-
ter sequebatur eum et cecidit sub cruce. Filie ier-
rusalem flebant propter dolorem. et dixit Tu.
xxij. Filie iherusalem nolite flere super me; sed su-
per uos et super filios uestrorum. Quia si in uis-
tudi ligno hoc faciunt quid fiet in arido. quia
uenerit tempus in quo dicet. beate steriles que
non genuerunt. Sic ergo oportuit christum pati
et ita intrare gloriam suam. quod facti sunt isti qui
credunt habere gloriam paradisi aliter quam pro
penam. Auidete ergo obsecro reddatis uos
in montem caluarie. iuxta orbem preassumptum
ptum. Audite obsecro etc.

¶ Audiuitis lamentationes marie usque ad
tertiam partem; quoniam fuit ante mesiam crucis; quoniam ui-
dit filium suum in altitudine. xv. pedum. non pos-
semus loqui de illa; nisi deus daret nobis
spiritum loquendi. Ad hoc opus est ut habeam?
meditationem illius; ut de ea possim? loqui
dicemus. Respice domine etc. et populus dicit
Pater noster; et Ave maria.

¶ Audi obsecro etc. Restat continuare pas-
sionem. non debeat uos audire; quia non redire
christum pati pro nobis. Dñi sim ius canonicum
istud festum dy colit et uos hodie laborat. In
die carnis; festum dyaboli fecit. nulla die
es in anno tam festiua est sicut ista in qua de-
beamus tamen uelle pati sicut hodie. Nam hodie
die christus habuit frigus; tribus horis fuit in
cruce nudus. Restat due partes de isto ser-
mone,

Prima erit profunda illustratio ex pdigiorum varietate: et continet quattuor.

Prima est patientie perfectissime ofmoda consummatio.

Secundo profectio opprobrii et iniurie de testanda aggravatio.

Tertio ordinata cōpositio.

Quarto signorum mystica expressio.

¶ Secunda pars huius sermonis quae est quinta totius passionis est lamētabilis compassio ex tam duro sine. Et quattuor puncta.

Primo lateris sacri amarissima aptio.

Secundo de cruce mestissima depositio.

Tertio in sepulchro deuota inclinatio.

Quarto amicorum gemebunda lamentatio.

¶ Venate corda, nunc dicā vobis in aspectu crucis, sumus valde illuminati: et hoc fit primo in maxima patientia. Secundo punctum est de iniurijs. Tertius est de testamento christi.

Primo memōtore quōd dimissim⁹ creatorē.

Bonaue. di. q. remāsit in cruce expāsis brachijs pendens sup crucē. Et bernar. in sermone.

Videmus quod per opera et pdigia que posuit christus super terrā flagellis cecus est nec vnq̄ in maledictōe os aperuit: sed tūc dixit, pater ignosce illis: quod nesciunt quid faciūt. Vos audiuistis dolores magnos.

Iste dolor erat inestimabilis: quoniam christus sudauit sanguinē, labor fuit magn⁹ quoniam fuit flagellatus, et vos timetis facere penam et intrare religionē, os pati penā aut dānari, nō poteritis pati flagellationē, flagelli de tribus cordis tribus scribit⁹, quid ergo corp⁹ illud virginēū et tenerū quod fuit tūc flagellatus, habuit caput spinis coronatū. Quedā deuota mulier quae fuit deo quae fuit maior passio quam habuit in cruce. Revelatū est ei quod in extētionē brachiorum: quod fuit elongatus et concludat⁹: et tyzanni ligauerunt pedes trahebēt et tenētes fortit⁹: tūc adeo et intantū traxerunt quod videbant posse numerari oia ossa, vñ ps. Dinumerauerūt ossa ossa mea, et totū corpus frangi taliter quod trahebēt credēbant facere nouū foramē. Nūq̄ em̄ pga mentū fuit taliter scūt et extēsum in passioe sua sicut corp⁹ dñi nri in se ipso christi fuit tractū supra crucē. Et tūc posuerūt vnū pedes supra aliū dicētes, trabe trabe, Et cepit fle re et valide clamare, et exauditus est per sua

reuerētia. Et dixit patri, Ignosce illis: quia nesciūt quid faciūt. Velas nō dixit maledicti sitis vos: dyaboli vos impotent. Et vos paupes peccōtes propter odium quod habetis adinuicem nō vultis loqui. Imitamini ergo hic christū vt debetis: nisi velitis dānari. ¶ Secundo sequitur opprobria quod dicebant christo: et augebāt dolores christi. Præterea vnus aut mouebāt capita sua blasphemādo dicētes, Et ach quod destruis tēplū dei: et in triduo illud reedificas etc. Math. xxvij. Aliors christi fuit ignominiosior et abominabilior quod vnq̄ mors fuit. Aliors aut christi ē dura in of qualitate, magna iniuria est pati mortē in cōspectu parentū suorum: et in publico: et in loco maledictorum coram cunctis hominibus suspēdi et iniuriari: hoc factū est christo, etiā in solēniori villa totius mundi: quod in hierl⁹ et in solēniori festo. In die pasche quoniam totus popul⁹ venerat in villā: et in meridie quoniam totus popul⁹ cōuenerat ibi ex of parte, quid fecerūt ei: exuerunt nudū: disculerunt vestimēta sua: et super etc. Vestis christi erat inconsutilis: erat facta cui⁹ acu, et mater fecit ei quod erat puer: et tunica cresecebat christo crescente, nūq̄ christus habuit alias, volebant frangere: sed dixerunt sortiamur de illa cui⁹ sit. Et duxerunt cū eo duo ne quod Johan. xix. Crucifixerūt em̄ alios duos, istam pfusionē passus est: vt nos liberaret a pfusione, Bonaue. diat, Habemus supbiā intus et foris: ideo voluit mori ignominiose: etiam quod mors erat valde verecūda: quod maledictus est homo qui pendet in cruce: vt dicit Deutero. xxi. Et nō sufficit quod morte retur: sed tanq̄ princeps latronū inter duos latrones fuit suspēsus: vt superbi leones humiliētur: hoc christus fecit. Vbi sunt corda atrocia et dura quae nollunt hūiliari et dicunt Valeo tūc sicut tu. ¶ Tertio est testamētū ordinata cōpositio, vos de pfuetudine habebis facere testamētū: vidistis testamētū christi, Vos inuenietis in Amb. Actor pietatis christus in cruce pendens testamētū pdicit: pietatis opa diuidēs: latroni dedit par radisum: hōgini par anymphū: pfi aiām: iudeis corpus: apostolis crucē: iohāni hōginē: peccōtib⁹ veniā et remissionē: obduras et obstinatis eternā dānatōnez, quōd faciūt testamētū. Ego decerno vt volo quod talis tali tūc

Fe. vi. de passione dñi.

detur. christus dixit. Ego xps existens in articulo mortis et in fine dierum meorum ordi no testamentum cum sim in medio duorum latronum. illi qui est in dextera do paradisi: illi qui est in sinistra inferni: et virginem matrem do Johani in custodia: iudeis corpus et patri nam. Scribe et pharisei dixerunt. Alios sal nos fecit seipsum saluum facere non potest. Ma thei. xvij. Et Lucae. xxij. Latro qui erat in si nistris vocatus dismas: qui a dextris vo cabatur gelmas vel gestas. dixit dismas. Saluum te fac ipsum et nos si potes. dixit gel mas. O miser non times deum cum sis in ea dem damnatione: nos quidem digna factis recis pimus. O dismas ipse est innocens: et nos sumus hic pro nostro latrocinio. Tunc dixit gelmas. Memoro mei domine et. O domine non audeo querere regnum tuum: sed memento mei. O bonitas et misericordia eterna ubi es. aspiciam? eam queram? et misericordiam: videatis quid dixit latroni. Hodie mecum eris in paradiso. Se cunda clausula testamenti iesu. Erabat iux ta crucem iesu mater et. Querere libenter marie ubi est prandium filij vestri ad quod vos inuitauerat: quod videtis in cruce pendentem morte turpissima morientem faciem suam des turpatam: tanto dolore verabatur in mente quod non possumus explicare. erat enim aspectu suavis: colloquio benignus: plorabam dicendo et plorando dicebam. Deu me infelix ut quid te genui ad talem mortem? in patibulo susce ptam. suscipe me in patibulo: quod congruus est quod qui eadem vita viuunt: eadem morte moriuntur. et si non vis me suscipere in patibu lo: saltem in tuo tabernaculo. habetis filios quid enim diceret mater que videret filios suos mori turpissima morte. an esset tristis? cer te ita. ergo mater christi quando stabat ante ierusalem quid poterat dicere ore: sed nihil dices bar: quod dolor perstringerat cor et clauserat os eius. dicebat enim in corde suo Bernardus. Aspiciebam filium morientem cum tanto dolore quod non possem sermone explicare: nec mirum: et dicebam. O mi fili. O pena super peccatam: et dolor super dolorem. O fili an genui te ad talem mortem. O fili dedisti latroni paradisi et nihil dedisti mihi: miserere saltem tunc me: stultissime mater: et si non vis ut tecum moriar: et quod tecum vadam da mihi ad minus aliquid solacium. potuit dicere christus volens eam

consolare. O mulier quasi mollis ad sternum dulcis ad compatendum cessa a sletu: nolo te deserere. dixit ad eam conuertendo et. Dixit expositos quod volebat eam vocare matrem: quod tunc cecidisset mortua: nisi potentia dei preser uasset eam: memoro ad quid veni: quod ut me lius: et pro me peccatores habeant vitam. Gaude ergo et letare dicit Bernardus. Erant ibi duo virginis fientes scilicet maria et iohannes. Et christus virginem ymaginem comedauit dicens. Ecce mater tua et. Et ex illa hora accepit eam discipulus in suam. commendans vos marie in necessitatibus vestris. et dicatis per meritum doloris quem habuistis in passione libera est me ab hac passione. ¶ Quartum verbum circa horam nonam exclamauit. Vely. Vely he deus meus deus et. Math. xxvij. Quando non poterat amplius pati tanta pena erat in humanitate dixit. Quare me dereliquisti. quod hoc intelligitis. an diuinitas reliquit humanitatem: non. Quia dicit damascenus quod se mel assumpsit nunquam dimisit quantum ad principales partes. Sed bene dicit Scotus in iii. quod dimisit tertiam entitatem. Restat unum verbum ut scriptura impleret. ¶ Quintum verbum quod dixit sitio Bernardus. Quid sitio bone iesu. salutem animarum vestrarum utique sitio. de cruce taces et de siti loquor. Sciebat enim quod non daretur ei vinum nec aqua: quod sicut sinebat quantum ad litteralem quando querebat aquam samaritane. sic uincit: quod perdidit rat sanguinem: et stererat tribus horis in cruce. Sicut autem sitiens querit aquam ut reasumat vires suas. christus querit peccatores in ter brachia. Estis hic peccatrices damnate: bibere detis saluatores. dimittatis peccata vestra et. ¶ Quid dederit ut scriptura impleatur: derunt ei in escam fel. et sic potauerunt et cur cunponentes yfopo obtulerunt ori eius. Et cum gustasset et. Pro prandio suo habuit fel et acetum. et posuerunt in lancea dicentes. Bis be bibe et. Et si ieiunatis hodie in ipane et aqua non sit vobis graue. ¶ Sextum verbum quod dixit fuit. Consumatum est: nunc est completum quod est scriptum de me consumes re: id est simul sumere simul implere. quasi dicat. Pater misisti me ad terram pro peccatores: fui in laboribus et doloribus: perdidit sanguinem sudando: passus sum: flagellatus: et steti per tres horas in cruce

ce pendens: nunc autē presento vobis sumā
oim bonoz doloris &c. Aperite mihi celus
& facite mihi oibus cōfidentibus in meri-
to mee passionis & illis qui de me habebūt
cōpationē. ¶ Ultima verbū qd dixit voce
magna clamauit. Pater in man⁹ &c. Et in
dinatio capite. O corda deuota dicit. Viro.
Ois natura xpo patienti cōpattur. q̄ vos
conducat in peccato mortis iuocare x̄p̄m
redemptores dicentes. In manus tuas cō-
mendo spiritū meū. & cōmendat oēs prede-
stinatos in manus patris. quid em̄ indige-
bat cōmendare suā aīam patri: q̄ ab instan-
ti creationis videbat beatifice diuinā essen-
tiā sup oēs angelos beati. cōmendauit igitur
bonos volentes dicere. pat̄ precor ob re-
uerentiā passio. mee. memores ipsius passi-
onis mee cū venerim in articulo mortis q̄
in manus tuas digneris suscipere spiritus
eorū. Volo dicere q̄ qualibet die sero & ma-
ne cū aliqua deuota oratione leuate spirit⁹
ad memoriam passionis cōmendando illi a-
nimā vestrā: & orando peccatorū veniam. &
dicetes. Dñe p̄sentasti animas saluando
r̄i. precor per meritū vestre passionis inter
illas sim cōmendatus. Quarta ps q̄ mul-
ta miracula facta sunt a sexta hora v̄q̄ ad
nonā tenebre facte. Math. xxvij. Tali hora
qñ x̄p̄m mortuus est mirabatur om̄es
de eclipsi que fuit qñ mortu⁹ est. sol fuit ob-
scuratus i meridie: & fuit ita obscur⁹ sicut i
media nocte: & hoc factū est cōtra naturalē
cursum nature: q̄ nō fit nisi quādo luna est
noua: & tunc erat plenilūniū & in directo di-
ametro. Tunc beatus dionysius q̄ erat athe-
nis qñ vidit hoc: & om̄es mirabantur dixit.
Aut deus totius nature pat̄ aut tota ma-
china mūdi destruit. Et tunc athenis fecer-
unt vnū altare i memoriā illius q̄ passus
est & vocabatur altare di ignoti: & qñ venit
paulus p̄dicarum dixit dionysius. Quid h̄
esset p̄dicando passionē. dixit paulus q̄ tūc
x̄p̄s passus est. Dixit dionysius q̄ signa fu-
erunt in morte illius. dixit. Fuit eclipsis in
meridie. Et velū templi scissus est in duas
partes. & significabat q̄ regnū celoz aperi-
ebatur. & multa corpora sanctorū surrexerūt
p̄so illo tremore & signa que fiebant. cre-
ature oēs plangebant se. Et dionysius cō-
terius est p̄pter predicationē sancti pauli

Centurio videns q̄ sic clamans expirasset
dixit. Luce. xxij. & Math. xv. Vere fili⁹ dei
erat iste. Centurio erat prepositus & multi
recedentes qui huc venerāt pauciebant pec-
tora suas dicentes. Male erit nobis. Est ne
ista materia ad scindū q̄ oēs creature plan-
gunt creatorē suū. ¶ Leuare corda ad medi-
tandū christi acerbissimā passionē. Hoc mo-
net x̄p̄m p̄cassūptū. Audire obsecro vniuer-
si populi &c. ¶ Ultima pars est lamentabilis
cōpationē & cōtinēt quattuor.

Primo quōd latus fuit apertū.

Secōdo quōd fuit deposit⁹ de cruce.

Tertio quōd fuit positus in sepulchro.

Quarto quōd fuerūt cōtristati.

¶ Quo iur aīa christi post mortē. Zacha-
ix. Tu autē in sanguine testamenti tui eduxi
sti victos de lacte in quo nō erat aqua. Et i
credo cōtinetur inter alios articulos. descē-
dit ad inferos: an ad infernū dānatorū non:
an ad lymbū puerorū nō: sed ad lymbū vbi
erant sancti patres. Et corpus remansit in
cruce ligatū. Iudei venerunt ad pylatū di-
centes. Sunt hic duo latrones instat⁹ di-
palsche opz dēponerē illos suspēsos: & si nō
sint mortui moriātur. Et hora quasi quar-
ta post meridiē venit turba armigerorū. Di-
xit landulphus quādo maria vidit eos ince-
pit flere: & poluerūt latrones in terras per
pecias frēgerūt crura. Virgo maria credes-
bat q̄ tantū facerent filio suo. Ad iesū autē
cum venissent & vidissent eū iam mortuus
nō frēgerūt eius crura: sed vnus militum
lances eius latus aperuit: & cōtinuo exiit
sanguis & aqua. Et qui vidit testimoniū
&c. Et maria dixit. Ego rogo detis mihi fili-
liū meū vt ponā in sepulchro. dixit vn⁹ su-
perbus. & dicitur cōiter q̄ fuit longin⁹ qui
accepit lanceā. & picit ad cor christi & lat⁹
eius aperuit: & cōtinuo exiit sanguis & a-
qua &c. dixit christus oīe deuote. Santi. ij.
Surge amica mea columba mea: formosa
mea: in foraminib⁹ petre in cauernis mace-
rie. Sicut columba facit nidū inter lapides
& quando auis predam vult capere: venit
ad cavernā. Non fuit satis christi redimē-
re nos: si voluit aperire cor. & sanguis & aq̄
miraculose in significatione duorū sacra-
mentorum scz baptisimi & eucharistie quod
naturaliter non poterat. Aqua denotat sa-

110.

In die sancto pasche.

cramentū baptisimi. Sanguis sacramētus
encharistie. Hoc factū est pro vobis qui ha
betis tentationē debetis ad christum recur
tere dicentes. Vos voluistis latus vestru
aperiri: precor vt in medio cordis vestri va
leam habitare. Alius p̄ficus ioseph qui
nō consenserat in morte iesu venit ad pyla
tum dicens q̄ daret ei corpus iesu. Et mi
rabatur pylatus si iam esset mortu⁹. Mar
ci. xv. Vocens mihi centurionē. et dixit. Cre
do q̄ erat filius verus dei: et homo iustus.
Tunc ioseph et nichodem⁹ susceperunt cor
pus iesu et sepeliterūt ip̄m. Et aduenit ma
ria magdalena martha maria iacobi maria
salome fientes q̄admodū fetis quādo ali
quis de amicis vestris moritur. Et virgo
habuit fiduciā quādo armigeri non deposu
erunt christū de cruce: sed ioseph et nicho
demus deposuerūt eū. Posuit brachiū xp̄i
super latus et vnū brachiū pendens: et vir
go maria venit digitos et manus osculādo
quando pedes fuerunt dissoluti deposue
runt eus de cruce et posuerunt corpus iesu
in gremio benedictę matris christi. Et ideo
depingitur nostra domina de pietate. quid
dicebat virgo maria tenendo ipsam. *Ver
narāus in lamentationibus.* O karissime
fili quis te a me abstulit nunc te teneo mor
tuū quid cōmissisti i quo deliquisti certe po
pulum redimere voluisti. Videbatur q̄ cor
pus eius debebat resolui in lachrymas et
fricabat ei os et vultum: osculabatur eū di
cens. Fili mi tu nunc es mortuus: non est
istud gaudiū quādo te pepi et lactaui. vos
estis nūc mortuus ad faciendū misericordi
am peccatoribus. dixit ioseph. Dimittatis
mibi filiū meū. et iohānes et maria flebāt.
O popule non velleis me tuare ad depo
nendū christus de cruce. et si peccata dimis
tatis christū de cruce deponetis. Tertia ps
e posuit eū in monumento in syndone nū
da inuoluit eum. erat in ordo monumentus
nouū in quo nundū quisq̄ positus fuerat.
et illud monumentū erat sicut capella duo
ta. et illi qui fuerūt in hierusalē diceūt q̄ ab
vno latere est porta intus est fouea: et ibi po
suerūt iesus. et ioseph emisit aromata ad vn
gendū corpus iesu ne putresceret. Et dicūt
doctores contēplatiui q̄ ad magdalena ve
nit ad vngendū corpus eius: et maria fle

bat et dedit velum. et dixit. Ponatis eū vbi
volueritis. et ioseph reuoluit lapidē ad osti
um monumenti et in puchro loco. sed p̄cho
loz timeo ne ponatis eū in dloacam. Ponat
penā vt ponatis iesus in pulchro loco. Da
beatis syndonē albam: et significat animas
mundā. Quando sudariū mūdatur oportet
q̄ penatur: et mūdetur aqua calida. et reph
leniat q̄ alia mūdetur. et sic mūdemus ergo
conscientias nostras: et cū hoc habeam⁹ p̄
positus non redeundū. et opz q̄ aqua sit cla
ra et pura et tunc infra. sepulchrū sepelietur
christus in die pasche. Et vnguēta. sūt ora
tiones: et ianua: et bona opera que facietis et
oportet habere magnā lapidem ad ostium
monumenti: et hoc vt maneat vobiscus qui
est timor dei. si faciatis ista dicit iesus ha
bitabit vobiscū. in scientia vestra: et sic ad
montes glorie ascendetis. Quartū verbū
est amicez gemebunda desolato in qua re
manerūt amici xp̄i. Chryso. O virgo glo
riosa vnde habeo verbū ad explicandū In
crus tui formā cū in sepulchro illū quez te
virginē peperisse sciebas auctore terre iclu
sum relinqbas. credo penitus nisi spūs ei⁹
te vniuersalis: spūs tu⁹ mortu⁹ fuisset. Quo
iuit virgo maria. Dicit bonauē. q̄ erat qua
si nox. erat em̄ maria flans genib⁹ flexis. q̄s
posset pensare dolores quos maria habuit.
dicebat em̄ filio. Opz nūc q̄ ego te dimittā
ego fui hodie in crudelissimo p̄andio: ego
nūc te derelinquo et recedo sola. Tūc virgo
adorauit crucē dicēs. O bñdīcta crux in te
pepedit precīū hui⁹ seculi. et venit maria in
hierusalē: et stetit vsq̄ in pascha. ecce misse
riū passionis cōpletū. Et iudei et pagani q̄
viderūt crucē et sanguinē xp̄i: p̄pter ea non
fuerūt meliores. Paucus est si xps mortu⁹
fuisset solus nisi aliqd̄ superesset nobis. per
mortē eius redempti et liberati sum⁹ a mor
te eterna. Jō querit vt excitemur ad illā me
ditationes. ad hoc incitat nos verbū p̄ca
sumptū. Audite obsecro etc.

In die sc̄to pasche. Sermo. lxx.

Crede ad

me in montes et esto ibi.
Dec dies quas fecit dos
min⁹ exultemus et letes
mur in ea. ps. lxxv. Do

mini mei ⁊ aie devote qui venistis hodie ad sermonē v̄r scitis meliores sancta mat̄ n̄ra ecclesia volens ostendere in toto officio hodie solēntatis ip̄i⁹ ⁊ altitudinē ⁊ magnitudinē in omnibus horis ⁊ in missa repl̄icat illū v̄r scitū. hec dies quā fecit domin⁹ ⁊c. Cassiodorus querit super psalmū istuz Quādo deus oēs fecit dies. Beñ. i. Cur hic de ista die dicitur hec dies. quā fecit dñs. Respondet ⁊ dicit q̄ quīs diuina maiestas oēs dies creauerit: tamen hanc diem spectat aliter ⁊ singulariter creauit pro eo q̄ in tali die sicut est hodie nobilissima dona nobis donauit p̄pter que gaudere debem⁹. P̄mo captiuos de carcere liberauit. Zacharie ix. Tu vero in sanguine testamenti tui eduxisti vincios de lacu in quo non erat aqua. Secūdo afflictos ⁊ desolatos confortauit: ses magdalenā petri ⁊ alios. ij. ad Lhorin. i. Sicut socij passionū estis sic eritis ⁊ consolationū. Tertio viatores in hoc presentia itinere viatico refoallauit. Multi sunt hodie peccatores viatores qui non sunt digni aspicere celum: nec digni pane quo vescuntur: ⁊ tamen eos cibari ⁊ refecti suo corpore. Sapient. xvi. Panē de celo prestasti eis omne delectamentuz in se habentē ⁊ omnē sapore inuicuit. ¶ Certe dñi mei non possūmus bene inferre si recepim⁹ corpus xp̄i in puritate: sc̄iēt e ⁊ recognoscam⁹ beneficiū ⁊ gratiaz quā fecit nobis dñs. q̄ hec est dies quā fecit dñs. Ponamus igitur diligentiā ad deū diligendū ⁊ ei seruienduz. et quia inter ceteras omnes creaturas que hodie iocūde fuerūt pie creditur q̄ beatissima virgo fuit precipua: deo cōgruū est vt ei offeram⁹ p̄suetā salutationē. Aue.

Ascende ad me ⁊c. Adore solito mouetur q̄stio theologalis a magistris nostris theologis. Vtruz cōueniēs fuerit q̄ resurrectio dñi nostri iesu xp̄i fuerit accelerata. b. Zoo.

in tertia pte. q. liij. arti. i. dicit q̄ sic: triplici de causa. Primo p̄pter diuine iusticie equalitatē. Secūdo p̄pter nostrā utilitatē. Tertio p̄pter carnis eius dignitatē. ¶ De primo p̄t. pater d̄z honorare filiz ⁊ illū preseruare ab oī corruptione. sed ita nō fuisse si corpus eius corruptū in terra per mansisset. iō ps. Non dabis sanctum tuum

videre corruptionē. De secūdo. ps. Que ytilitas in sanguine meo dum descendo in corruptionē. De tertio. Actū. ij. ⁊ sumitur ex ps. Prouidebas dominū in conspectu meo semper ⁊c. ¶ Levate corda v̄ra domi burgenses cepistis hodie corpus xp̄i. Utinam nullus sit iter vos iudas. ¶ Quam anime pauperes ⁊ domini si christum in peccato mortali recepistis hodie pauperrime nati estis: felices si christū recepistis bene ⁊ digne. lahorate vt maneatis vobiscū. si hinc maneat: vos estis miseri ⁊ debet̄ quibus penis affligi. Vobis legem cūilem. C. si seruus exportandus veniat. lege moneor. Seruus vendens dominū suū venit capite plectendus. glo. ⁊ non sine causa. ⁊ de conse. dist. i. ca. Altaria non sunt crismate yngenda nisi sint lapidea. Si autem lapidea fuerint crismate perungantur. Dicans vos domini iusticiarij si teneris vnuz criminiosum q̄ vna dierum istius septimane iussit pransum cum rege: ⁊ post prand. am factum iussit ad aduersarium regis qui est inimicus ei⁹ capitalis ⁊ traderet eum: nunquid trancaritis ei caput? certe credo q̄ sic. Audi psalmistam. Qui edebat panes meos magnificauit super me supplantationem. Conqueritur christus de iuda traditore suo. ⁊ si inimicus meus maledixisset ⁊c. ¶ Peccatores qui fecit sicut iudas hodie in mala hora natus est: qui scilicet cenauit cū christo: ⁊ post cenam tradidit eum in manus inimicoruz quero in quo statu recepistis vos. Consideret vnusquisq̄ precor statum suum si habuistis intentionem luxuriandi: ludendi: et peccandi vt antea certe estis vt iudas. Suadeo vobis recognoscatis amorem quē vobis saluator ostendit in sacramento altaris reddendo sibi gratias de tam inestimabili amore vt ingrediamini terram promissionis: ⁊ ascendatis ad montem gratie. Iuxta verba thēma. p̄cassumpti. Ascende ad me in montem ⁊c.

In isto sermone erunt due partes.

Prima erit euangelice hyſtorie declaratiua.

Secunda stationis virtualis in monte gratie ostensua.

Prima ps iāḡs ibi. Ascende ad me ī mōtē.

Secūda ibi, ⁊ esto ibi,

In die sancto pasche.

¶ Quantū ad primā partē tota materia p̄sentis diei que d̄z esse iocūda plurimū aīas h̄as deuotīs est de resurrectione dñi n̄r̄i iesu x̄pi q̄ diuiditur in tres partes.

Primo tangitur resurrectionis christi necessitas.

Secūdo iocūditas.

¶ Christ̄ dñs noster resurrexit.

Primo p̄pter angelos.

Secūdo p̄ extrinsecos in limbo.

Tertio p̄ viatoribus.

¶ De p̄mo. i. Petri. i. In quē desiderant angeli p̄spicere. vbi doctores dicunt q̄ angeli videntes humanitatē x̄pi glorificatam ad ept̄i s̄t̄ gloriā accidentālē. Ideo p̄pter angelos fuit euz necessariū resurgere tertia die.

¶ Q̄ aīe deuote cōsiderate gaudiū r̄ leticiā q̄d habuerunt hodie angeli p̄spicientes humanitatē x̄pi. Sciebant em̄ ipsi q̄ per mortem eius tota natura humana saluata fuerat. De secūdo p̄s. Surge dñe in requiē tuā &c. Dicit̄ aliqui doctores cōtēplatiui q̄ symeon iustus postq̄ accepit eum in vlnas suas descendit in limbū. r̄ ibi consolabatur patres antiquos p̄mittēs eis q̄ ip̄m tenuerat inter vlnas suas. postmodū etiam ioseph sanctus descendit ad limbū etatis x̄pi saltim anno. xij. qui ab eo tpe non legitur ioseph sup̄uigisse saltim in euāgelio. Tertio descendit ioh. baptista qui dixit adē: r̄ alijs q̄ p̄pe erat redēptio eoz asserens x̄pm demonstrasse digito. r̄ poterat illō dicere. p̄s.

¶ Erultate deo adiutori n̄ro. **¶** Q̄ iocūda fuerūt ista noua existentib̄ in regione vmbre mort̄. fuisit̄ ne aliqui in p̄iērgerta vel in castello qm̄ veniebat aliquis de amicis vestris: nūquid q̄ritis que noua q̄d sit parit̄us cur non expeditis me. sic sancti patres exites in limbo. Tertio fuit necessariū pro nobis vt fides n̄ra p̄firmaretur. Dicit̄ ei h̄o nouētura q̄ x̄ps vsq̄ ad iudiciū nō debuit expectare nec etiā subito resurgere. Si subito resurrexisset potuissent asserere iudici q̄ nō fuisset mortuus sed q̄ passus fuisset litar̄gū q̄ est quedā infirmitas hōiem semimortuū reddens r̄ durat p̄. xxij. horas. id̄ ipse mansit p̄ tres dies vt veritas mortis p̄baretur. Sill̄ nō debuit expectare vsq̄ ad finē iudici p̄pter duas causas.

Primo vt adimplerent̄ scripturā. i

Secundo vt fides in apostolis iuis cōfirmaretur.

¶ Quantū ad secūdas q̄runt aliq̄ doctores qua hora surrexit. Dico q̄ in crepusculo diei. Michael de bononia ordinis carmelitarū super illo p̄s. A custodia matutina &c. Vocūmūtū declarat. vide cū ibi. **¶** Quantū ad tertiū x̄pi resurrectio fuit iocūda. tali em̄ die sicut est hodie fuerūt. facte quattuor iocūditates. Prima iocūditas cōtinet mirabilia r̄ se tenet ex parte aīe x̄pi. Unde ex p̄ma iocūditate gaudiū accidentālē creuit aīe x̄pi

Primo quia totus sanguis q̄ fuit in cruce effusus necessarius humanitati subito permissus angelorū fuit collectus r̄ corpori x̄pi per diuinā virtutē vnitus. Secūdo aīa x̄pi in instanti fuit vnita corpori p̄ informationē. vt dicit Bonanū. in tractatu de arborē vite. Tertio illud corpus sacratissimū q̄d pepēderat i cruce gloriofū fuit r̄ ornatum doct̄ib̄ gloriē. s. subtilitate agilitate claritate r̄ impassibilitate. **¶** Math. xij. Fulgebūt iusti sicut sol in regno patris eoz. O anime deuote si dignaretur nobis x̄ps paululū ostendere illud caput suū gloriofissimū oblitisceremur presentis seculi delectationes: r̄ dimitteremus peccata r̄ vanitates. Quarto christus subito exiit sepulchrū in corpore r̄ anima non fracto monumento non violatis sigillis. Secunda iocūditas fuit in maria: vidit gloriā resurrectionis: vidit r̄ credidit r̄ post eam magdalena r̄ dixit q̄ post cenam non exiit a hierusalem nisi vsq̄ ad montem caluarie ad videndum christū pascientem r̄ erat in monte syon a morte christi vsq̄ ad tempus resurrectionis filij sui p̄stolando filij sui resurrectionem. Ad hoc habemus figuram in libro Thobie de thobias qui misit filium suū ad rages ciuitatē medorum: ad gabelum ad querendum decem talenta argenti que ipse prestiterat sub cyrographo gabelo cognato suo. maī aut̄ r̄ spectabat aduētū suū sup̄ mōtē syon. Thobie. x. Iste thobias p̄r est de p̄r qui misit filium suū in rages r̄ in hūc mūdū ad q̄rendū pecuniā. i. n̄as hūanā quā prestolā maī suā hūissima r̄ go maria sup̄ mōtē syon q̄ poterat dicē illō. **¶** Canti. v. Filie hierlm̄ nūciante dilecto meo q̄ amore lāguco. et vīc b̄ amb.

quod eius ipsa beatissima virgo esset in extasi et prestolaretur sic filium suum tunc apparuit ei ipse in tunica alba cum societate angelorum intrans oratorium suum et dicens. Salve sancta parens confortamini quod data est mihi omnis post testam in celo et in terra. non dimitte stertis. ipse est gaudium et leticia quam regnum paradisi apertum est. Quod videri fuisset in ista salutatione per testes. nunquam filius tuus iocunde matrem suam salutavit quam ipse. et quibus euangeliste non recitant istam apparitionem. hoc est propter duas causas. Prima quod beata virgo testis esse non poterat de resurrectione filii sui. et simonius eius matris suspectum est. extra de testibus ca. sup. eo. Secundo quod euangeliste multa omiserunt tamen in rei veritate facta sunt et persertim de matre pro eo quod quilibet de operari quod ipse suam matrem honoravit tantum quod cum aliquis videret fecit filius suam matrem. Di eo igitur quod propter tres causas debuit primo aperire parere matri.

Primo propter dignitatem matris. Secundo propter dolorem quod magis voluit quam omnes alii.

Tertio propter exemplaritatem. ut nos induceret ad beneficia prestanda matri.

¶ Marcus. xvi. dicit quod mulieres venerunt ad monumentum. Prima vice nihil inueniunt et dixerunt quod sublatum erat corpus iesu. venerunt discipuli et nihil inueniunt nisi lintheamina. ¶ Leuate corda vestra si fuistis in monumento martha et magdalena et maria iacob: et alie mulieres que in vita eius dilexerunt post mortem disparuerunt quod non resurgeret. et erat mos iudeorum unguere corpora mortuorum et idcirco mulieres fecerunt unguentum ad unguendum corpus iesu venerunt diluculo dicentes. quod reuoluet nobis lapides ab ostio monumenti. hec dicebant inter se veniendo colloquentes adinuicem. Est aduertendum dicitur quod monumentum ipsi erat factum ad modum tabernaculi. ab vna parte erat apertum ad intrandum: quod pilas posuerat vnum lapidem ad custodiam corpus iesu ne forte furaretur et apertum fuerat multa sigilla ne forte venientes discipuli furarent corpus iesu et viderunt reuolutum lapidem et introeuntes inueniunt duos angelos vnum a dextris et alius a sinistris qui dixerunt mulieribus. quid queritis an testis quem surrexit non est hic. Ecce locus vbi posuerunt eum. sed ite dicite discipulis eius et petro quod precedet vos in galilea: et ibi cum videritis. Bonauentura dicit quod ipse apparuit petro existenti in rupe que vocatur gallicantus et petrus posuit se ad pedes iesu dicens. Domine fac mecum miam ego sum ille infelicissimus peccator qui te dereliqui et ter negaui in domo anime. cum igitur maria magdalena cum alijs regrederetur de sepulchro et nuntiasset petro quod iam resurrexerat dominus et dixisset petrus non sum dignus enim videre quod ipse neganti. tunc ipse apparuit magdalene in specie ortholani dicens. quod prolas. illa autem credens quod esset ortholanus dixit. dic mihi quis sustulit illum. Postmodum retrouersa cognouit eum et se puerit ad pedes eius et voluit eum deosculari. ipse vero non est passus se tangere. o quam gaudentia est beatissima magdalena videndo illum qui dixerat sibi. remittuntur tibi peccata tua. Tunc magdalena affecta gaudio abiit in ciuitates et annuntiavit omnibus discipulis quia apparuit ipse et surrexit. Tunc duo ex discipulis ibant ipsa die ad castellum emaus quibus apparuit sicut dicemus cras. Dicitur nos igitur omnes peccatores. piissime iesu qui hodie beatissimum petrum lachrymantem dulcissima voce salutasti et magdalenam confortasti da nobis gratiam ut mens nostra et scientia verum sit templum spiritus sancti et ascendamus ad montem gratie. Iuxta verba theophrasti. Ascende etc.

¶ Quarto ad secundam partem operis stare in monte gratie. ideo leuate corda vestra. Status gratie est status terre promissionis. tria erant quod dominus promiserat populo israel.

Primo quies.

Secundo abundantia panis et vini et olei.

Tertio terre inimicorum recuperatio.

Ista terra est status gratie. ¶ De primo beatissimus paulus dicit. ad Cor. i. Gloria nostra hec est testimonium conscientie nostre. De secundo. Sapient. vii. Oes thesauri non preest illi comparari. De tertio. Gal. iij. Ejice ancillam et filium eius. non enim erit heres filius ancille cum filio libere. Domini mei si vultis habere stare in terra promissionis. Ista terra est optima irrigua. nos videmus quod aliqua terra dicitur esse bona propter tres causas. Prima quod quibus non colatur tamen offert multum

petro quod precedet vos in galilea: et ibi cum videritis. Bonauentura dicit quod ipse apparuit petro existenti in rupe que vocatur gallicantus et petrus posuit se ad pedes iesu dicens. Domine fac mecum miam ego sum ille infelicissimus peccator qui te dereliqui et ter negaui in domo anime. cum igitur maria magdalena cum alijs regrederetur de sepulchro et nuntiasset petro quod iam resurrexerat dominus et dixisset petrus non sum dignus enim videre quod ipse neganti. tunc ipse apparuit magdalene in specie ortholani dicens. quod prolas. illa autem credens quod esset ortholanus dixit. dic mihi quis sustulit illum. Postmodum retrouersa cognouit eum et se puerit ad pedes eius et voluit eum deosculari. ipse vero non est passus se tangere. o quam gaudentia est beatissima magdalena videndo illum qui dixerat sibi. remittuntur tibi peccata tua.

Tunc magdalena affecta gaudio abiit in ciuitates et annuntiavit omnibus discipulis quia apparuit ipse et surrexit. Tunc duo ex discipulis ibant ipsa die ad castellum emaus quibus apparuit sicut dicemus cras. Dicitur nos igitur omnes peccatores. piissime iesu qui hodie beatissimum petrum lachrymantem dulcissima voce salutasti et magdalenam confortasti da nobis gratiam ut mens nostra et scientia verum sit templum spiritus sancti et ascendamus ad montem gratie. Iuxta verba theophrasti. Ascende etc.

¶ Quarto ad secundam partem operis stare in monte gratie. ideo leuate corda vestra. Status gratie est status terre promissionis. tria erant quod dominus promiserat populo israel.

Primo quies.

Secundo abundantia panis et vini et olei.

Tertio terre inimicorum recuperatio.

Ista terra est status gratie. ¶ De primo beatissimus paulus dicit. ad Cor. i. Gloria nostra hec est testimonium conscientie nostre. De secundo. Sapient. vii. Oes thesauri non preest illi comparari. De tertio. Gal. iij. Ejice ancillam et filium eius. non enim erit heres filius ancille cum filio libere. Domini mei si vultis habere stare in terra promissionis. Ista terra est optima irrigua. nos videmus quod aliqua terra dicitur esse bona propter tres causas. Prima quod quibus non colatur tamen offert multum

Se. ij. post pascha.

fructū. Secūda est qñ nō solū vñ fructus sed oēs fructus affert. Tertio quia nō est facilliter expugnabilis. sic etiā in gratia spūs sancti. est em terra quietissima. Dicatis mihi o patres quādo cognoscitis vos esse in gratia dei. haberis remorsus sciētie si nō habetis optimū signū. idō paulus. Gloria nostra hec est &c. Dicunt pbi viri lauderetur deus & nō habeo remorsus de aliquo peccō. Secūdo existens in gratia habet oia genera fructuū. i. habet oia genera virtutū. Nō est ē possibile qd aliquis deū diligit perfecte & diuitijs estuat. De tertio charitas ē optimus dipeus ad debellandū oia insidias diaboli. Suadeo igitur vobis vt eiciatis oēm carnem & insidias lasciuia & stetit i terra pmissione. Amen.

¶ Feria secūda pasche. Ser. lxxij.

Scēde ad

me in montes & esto ibi. Manducauim⁹ & bibim⁹ mus cū illo postq̄ resurrexit. Actū. x. Dñi & oie deuote q̄ venistis ad audiendū aliqd̄ p̄ salutē vestra. si notastis doctrinā besternam debetis velle placere deo. Christus em post resurrectione voluit apparere afflictis & solandū eos. Ecclesia hodie cōtinuādo p̄dictā materiā. dicit in eplā. Vos fratres au diuistis loqui de iesu q̄ fuit missus de celo in terrā: q̄ sanauit infirmos: suscitauit mortuos: & fecit multa miracula atq; p̄dicauit & tandē mortu⁹ est: & resurrexit a mortuis. loquim⁹ mihi vos dñi qui em susceptis heri. estis nō resuscitati. Resuscitati sunt i tri p̄lia dñi. Quidā sūt fide resuscitati. Alij p̄ tpe. Alij in eternū. Primi sunt q̄ heri ad mē sas sacramenti altaris venerūt & videbant portare tunicā scitatis q̄ tñ veniebāt cū intentione peccādi. O p̄ditores tales sunt si cū tudas qui dedit bonū signū iudicis xpm̄ deosculando: & tñ tradebat eus. Alij sunt q̄ posuerūt se in bono statu cū intentione abstinenti: & sunt vere resuscitati: sed tñ in breui cadent & morient⁹ post p̄ctm̄. Estis hic o vi les meretricēs. o ruppiani lutores. & sic de alijs. visitabit⁹ ne dñm iacobus & vestros ribaldos. Et vos ribaldi vestras p̄cubinas.

vadatis ad omnes diabolo. Audite petrū dicentē. ij. Petri. ij. Melius erat illis nō cognoscere viā iusticie q̄ post agnitā retrorsū cōueri. Nunqd̄ habetis xpm̄. Math. xij. di centes. Sicut nō iustissima hoīs illius peiora prioribus. Figite igitur pedē & state in terra p̄missionis q̄ est terra multū desiderabilis. Alij sunt qui nūq̄ moriuntur & de istis dicit Paulus. Roma. vi. Christus resurgēs ex mortuis iā non moritur: mors illi vltra nō dominabitur. Utinā nos essemus tales quādo moriemur sine peccō: scz vt aūt possimus id facere recurram⁹ ad beatam virginē nē dicendo. Ave.

¶ Ascende ad me in montem. Ad ore solito mouet q̄sto theologal. Utrū si resurrectione xpi nō fuisset accelerata corpus eius benedictissimū fuisset incineratū. R̄hides scotus in. iij. q̄ sic. Licet em diuinitas vnita corpori posset p̄seruare corpus: nec corpus patet retur: si diuinitas p̄mittebat causas: natus rales agere. & sic corpus xpi acceleratione causaz naturalū fuisset putrefactū & incineratū sicut & alia corpora si eius resurrectio nō fuisset accelerata. ¶ Leuate corda v̄stra. estis hic vos mulieres que libent⁹ curritis ad peregrinandū. nūquid dabit⁹ aias vestras hodie diabolo. Diri vobis heri per legem ciuilem q̄ seruus qui vendit domū suā dignus est morte. si heri susceptis xpm̄ saluatores & hodie peccatis: recto iure debetis dānari. sed forte dicetis. ista ebdomada est septimana gaudij & leticie in qua debemus letari: quare nō vultis q̄ gaudeamus. Ad hoc habet⁹ legem ciuilem. C. de sacrosanctis ecclesijs. Incipit lex censem⁹. Ad idē est ca. Ad hec extra de religiosis domibus. Ubi dicit primo impator q̄ quorū em aliquis dedit aliqd̄ ecclesie discernit q̄ nūq̄ debet dari nisi ecclesie. Papa vero dicit q̄ qui posuit decimā & alia bona ecclesie in vsus p̄p̄anū est exdicator. ad hoc ē regula iuris. li. vi. Quod semel deo. dedicatū est ad vsus humanos ampl⁹ transferri nō potest. Dicatis mihi dñe burgen ses. si ille est exdicator qui alienat rem alienā ab ecclesia quid de illis qui aīas deo sacratas & dedicatas dant diabolo. Sunt ne digni ex cōmunicatōne eterna & dānatione. dico q̄ sic. Seruate igitur conscientias vestras &

non polluamus templū domini. manete in gratia vt ascendere valeamus ad montem grē. Iuxta verba the. precassū. Ascende ad me in montē &c.

In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositio.

Secunda stationis virtualis demonstratio.

Quantū ad primā partē opz primo loq̄ de euāgelij. Tero ipe palchali non habes mus ita pulchrā materiā sicut in euāgelio hodierno quod tres dyalogos continet. vñ nā dñi istius curatis haberent istos dyalogos in corde suo.

Primus est duorū discipulorū adinuitē loquentiū.

Secūdus christi apparentis ad discipulos inter se dubitantes.

Tertius discipulorum ad apostolos redeuntū.

¶ Dicatis mihi dñi ibitis hodie ad peregrinationē. si patres vestri essent hic cōpellerent vos ire ad ecclesiā: & meditari de salute aīarū vestrarū & non discurrere per vias & memora faciendo plurias fatuitates. heu q̄ detestandū est hoc factū iplo die palche duo discipuli. ibant in cmasus quod distat a hierusalē stadis. xl. Unus vocabatur cleophas. Alter lucas. & dicūt quasi omnes q̄ quādo fuerūt in via eūdo nō fecerunt sicut vos loquendo de vātatibus & fatuitatib⁹ sed fecerūt vñ pulcherrimū dialogū & dixerūt ad inuitē multa. Et p̄mo dicit lucas. Cleopha dic mihi quid vides tibi de iesu nazareno. dicit cleophas. Certe credo q̄ erat bonus hō & dulcis. dicit lucas. Certe etias mihi vides idē. sed miror q̄ oēs insurrexerūt p̄tra eum viso q̄ ita bene predicabat et nulli parebat veritates dicendo & erat ita consolariū q̄ nunq̄ fecisset mihi rediū. nō querebat pecunias: sed solū saluē aīarū. sic scipiebat pauperes & infirmos curabat. q̄n q̄ milia hoīm de duobus pisabus & quēz panibus satiatit. iudei & principes nostri interfecerūt eū. hodie est tertia dies ipe dixit se debere resuscitari. ego miror q̄ nō resurrexit. Quate corda vestra audite om̄s. homo bonus de thesauro suo profert bona id est bona verba & mala malus. de quolibet cognoscatur cuius lingue sit: cuius pa-

trie sit in lingua. vultis cognoscere mulierē meretrices si loquatur lubrice lubrica est: si blasphemet diabolica: si de bono loquat bona est. christus autē dixit. Math. xvij. Ubi cūq̄ fuerint duo vel tres congregati in nomine meo in medio illoꝝ ego sum. Quādo autē isti boni discipuli fuerunt in vñ. iij. leuce tristes erāt & dixerūt ad se iuicē. frat̄ mi dilectissime nō possū recordari de xp̄o neq̄ loqui de eo quin ego steam. Tunc christ⁹ appropinquans in specie peregrini cuius baculo & alius signis peregrini in medio eorū stans dixit. quis sunt hi sermones quos confertis adinuitem & estis tristes: Tunc aspererunt eum vehementer dicentes. Tu sol⁹ peregrinus es in hierusalem & non cognovisti que facta sunt in illa his diebus. quā si dicat in ista septimana fuerunt in hierusalem plusq̄ centum milia hominū ex omni natione que sub celo est: non scis quia patres nostri tradiderunt iesum christum crucifigendus qui fuit vir propheta potens in opere & sermone & predicavit per vniuersā iudeam: samariam: & galileas. nos sperabamus q̄ hodie resurgeret & quedam mulieres ex nostris tenuerunt nos que dixerunt visionem quandam se vidisse. tunc dixit iesus. O stulti & tardi ad credendum: nonne oportuit christum pati & ita intrare in gloriam suam & adimplere scripturas propheetarum. & interpretabatur illis scripturas incipiens a moyse sic dicens. nunquid audistis q̄ in paradiso terrestri est arbor vite que significat arborem crucis in qua xp̄us fuit suspensus in montes caluarie. iuxta illud quod dicit ps. Operatus est salutes in medio terre habitabilis. scitote q̄ illa arbor est figura magistri vestri qui dormiuit in arborē crucis. sicut adam dormiuit in paradiso terrestri prope arborem vite. Nunquid etiam audistis loqui de archa noe in qua erat vna fenestra in latere dextro: scitis quid hoc significat. si nescitis vos estis stulti. Archa noe figurat corpus magistri vestri quod in latere dextro fuit apertum. & sicut noe saluatus est in archa cum filijs suis & nulli alijs: sic etiam in passione christi quicunq̄ saluatur virtute illius saluatur et non alterius. Et appropinquauerunt castello quo ibant: & dixerunt sibi, in

Se. ij. post pascha.

ne nobiscū domine dies iam vadit ad occasus. mane nobiscū et dabitur tibi bonā refectio. verba enim tua dulcia sunt super mel. Ipse autē iesus finxit se longius ire ipsi autē coegerūt eū intrare dicentes. bone magister nūquā magr noster dedit onibz bonā. Imo nē sicut vos. Iterū cepit xps dicere. dicatis mihi nūquid audiistis de abrahā quō voluit imolare filiu suū: et imposuit sibi ligna ille ysaac representabat magistrū vestrum quoniam die veneris portavit lignū crucis super spatulas suas et humanitas passa est et nō ysaac. i. diuinitas. Tunc dixerunt sibi. O bone magister benedicta sit hora in qua re inuenimur. Dicatis nobis adhuc aliquid. ipsi optabant temp scire et dixit xps. nūquid aliquādo legistis ysaiā dicentē. tanquā ouis ad occisionē ducet et non aperiet os suum. Istud intelligitur de magistro vestro quō traditus est flagellatus et occisus sicut agnus. nūquid iterū habetis ysaiā quō dicit dedit genas suas et barbā trahentibus. Quia ista intelligitur de magistro vtro. et tūc voluit eos dittere et tenentes tunicā suā volebat abire et ceperūt eus per tunicā et venerūt ad hospitium et cū appouissent ei panē gratias agēs fregit et cognouerūt tū in fractione panis: nec cognouerūt eū nisi quā fecit miracula in pñtia eorū. Dicatis mihi vos dñs. vos auditis sermōes: vos estis. auditores legis sed nō factores velletis habere miracula: tpus nō erat solitus facere miracula nisi quā opus erat. nūc autē non est opus miraculis ppter pmulgationē legis. xps nō portabat gladiū et tū ita pfecte sandebatur panē quō nō cadebat vna mica et hoc sp faciebat quā mādūcabat panē. Tunc imediate apertū sunt oculi eorū et euauit ab eis et dixerūt ad inuicem. nōne cor nostrū ardēs erat in nobis dñs iesu dñs loqueret nobis in via: fatui sumus: quā nō cognouimur eū. Ipse vero erat magister noster et subito uenit hierosolimā ad domū ubi erat decem congregari et narrauerūt oīa quā illis contigerant in via et quō dicebat eis bona verba et quō bene et p̄funde p̄dicauerat et ipse loquētibz iesus stetit in medio eorū: et dixit parvobis. Ista materia declaratur cras. Dñs mei audite me quādo ibitis per viā loquimur de deo et dñs erit vobiscū: dimittatis peccata ponatis penas ad frans

dum in gratia et sic venietis ad tertiam grē et ascendetis ad montem grē. Juxta verba the. preallū. Ascende ad me et.

Quantū ad secundā partē vos domini vultis manere in montē gratie: multi sunt quō dicūt ego vellem semp manere in gratia dei et vellem quō deus semp maneret mecū. sed quō faciā ego quō dñs maneat sp mecū. Audite salomonē Eccl. vii. dicentē. In oīz bus operibz tuis memorare nouissima tua et in eternū non peccabis. dñs mūdā et vt ego incipiā a maioribus. Vos qui vaditis ad curiā sup mulas vestras: et vos prelati ecclesiastici quō frangitis lapides vicorū cuius tatis quō debetis stare in ecclesijs assidue orātes p defunctis. et vos domicelle quō libēt chorēatis quō habetis guttur poliū et illa quō ris iuuenes: videatis super caput vestrum venurā mortē. Consideretis penas infernales quōbus nihil horribilius nihil detestabilius. Considerate etiā extremū iudiciū quō nihil seuerius contra malos et peccōres et si adhuc nō potestis detestari mūdum currite ad cimiteriū: accipiat illa ossa: capiatis vniū caput pulchrioris meretricis que vnquā fuerit in ista ciuitate in cameris vestris exstentes. dicatis eis quid p̄dest nunc tibi luxuria tua: quid p̄pe tue: quō aspectus ipudicis: Hiero. dicit quō facile contēdit oīa quō se semp cogitat morturū. Vos vniū signati signo diaboli cogitate vos morturos et sp̄neris ysuras vras. Dñs bonauē. dicit quō p̄funda mori cogitatio ad. vii. valet. de quōbus dicemur in ista septimana.

Primo ad peccatū vitandū.

Secūdo ad mundū contēnendū.

Tertio ad carnis vicia demandū.

De primo dicit augustinus. Nihil tantum valet ad peccatū vitandū sicut mortis consideratio. Dabemur exemplū de saule qui cū esset in ramatha: vt habetur. i. Reg. xix. Expoliavit seuestimētis suis et p̄phetavit. Vos audierit et lubrici oēs dicatis mihi veritatē. si esset hic aliquis ferocissimus capitaneus et p̄staret vobis pulchriorem meretricē totū mūdū dicēs. Quicūqz cognoverit istā mulierē auferat sibi caput et vitā. quō vestrū esset qui nō dubitaret mori: An dubitatis dñs quō deus nō possit vobis si se facere: quō nō p̄mittat vos dia i vestris voluptatibz.

viuere. Dicatis nūc alabiadi de quo loquitur boetius qd sibi p̄merat specula sua: quid picture: qd respectus impudici: qd tactus in uerecūdi: certe nihil. Perijt enim memoria eius cū sonitu. Quidā doctor recitat qd i castro de uedome erat quedā mulier lubrica multū: et quidā p̄ bonus audiebat eā in cōfessione: et erat adeo mūdāna qd nō poterat cōtentari indumentis et uanitatibus. Ille bonus pater hoc uidēs uenit ad eā et dixit. Domina domicella ego sum iturus parisi? si placet uobis aliqd mandare uel h̄c ego faciā uobis nuncā. Dixit mulier. Illud solū a uobis postulo: qd portetis mihi unum speculū pulcherrimū. Bene dixit ille p̄: certe faciā. p̄ ille cū esset bonus et p̄bns accessit ad cimitēriū innocentiū: dixitq; matricularijs. Dñi rogo uos detis mihi caput aslctius pulcherrime mulieris. Qui rīdebat uos habebitis certe. est una q̄ mortua est a quindeci diebus citra q̄ dicebatur pulchri or istius ciuitatis. Tunc ille pater accepto capite posuit illud inter duo lintheamina et posuit in sinu suo. Et ut redijt ad uen doimeriuit ad domicellā suā et eam saluauit: et dixit mulier. pater apporitate mihi speculū. Ita (p̄ r̄idat) ego uolo. sed dixit opz istud iocale cū magna solēnitare uideret. Et uocauit tūc oēs domicellas suas. et ille pater posuit caput illud sup tabulas. et illo discooperto: apparuit illi mulieri tam difformis figure qd ipsa illud uidēdo cecidit in terra. Ille uero frater dixit. Dña mea nolite terreri. istud caput est illius mulieris pulcherrime parisiē. de qua audiuistis aliqñ loqui. Erat uobis pulchrior: et uos eritis similis illi. Tūc mulier ait illi. Deu pater mi suz ego futura similis isti? Certe sic dixit pater. Sic ista mulier abiecit p̄pas et uanitates et egit p̄niam. Et t̄nam uos mulieres uoluptuose. ita faceretis. qñ eritis in articulo mortis: et uidebitis mille dya bolos a sinistris uestris q̄ uolent accipere aiam uestram: nūquid tūc uelletis nunc duxisse pompas et uoluptates quas duxistis. Cauete igit uobis. ¶ Secūdo meditatio mortis u3 ad p̄emptū sui. Dicatis dñi: magrates aduocati et iusticiarij q̄ emittis officia: p̄siderate uos mortuoros: et qm̄d erit re mediū. non ualebūt p̄ces neq; amici. De

tertio uolet ad domandū carnis uicia. uos meretrices et pallardi qui uiuistis sicut pota cogiteris quales eritis post mortē: quid polunt uobis amittē: quid cathene: qd lapides preciosi. festinemus ista oīa deponere ut ascendatis ad gloriā.

¶ Eadē die post prandij. Ser. lxxvij.

Scende ad

me in montē etc. Precepit nobis p̄dicare p̄plo et resificari: qz ipse est q̄ cōstitutus est a deo iudex uiuorum et mortuorum. Actū. xx. ¶ Dñi et aie de uore si tenuistis doctrinā hesternā debetis aiari et h̄c cor ad saluandū aīas v̄sas. Christus resurrexit ad dandū nobis formam et modū resurgendi. Sicut em̄ ipse semel resurrexit et nunc mouetur: sic nos q̄ surreximus a pctis nō iterū peccem. S3 peccati moriamur. ¶ Pro p̄secutōe p̄ntis materie cū materia naturalis: ego cepi scdas: clausulam et principalē epistole. ubi dī. b̄tūstus mus Petrus. xps p̄cepit nobis p̄dicare.

¶ O pctōres intelligite a uibusq; percipite te dicit Petrus. xps passus est et crucifixus pro nobis: nutriuit nos de corpore: potauit nos de sanguine suo. sed aliud ē adhuc magis et terribilius. s. qd ipse est p̄stitutus iudex uiuorum et mortuorum: et uult qd hoc p̄dicet in uniuerso mūdo. ¶ O pctōres audite Paulū dicentē ad Hebr. x. Uoz edū est in aere in man? dei uiuētis. Velitis nolitis habetis iudicē quē expectare debetis. iō time te xpm̄ q̄ p̄stitutus est iudex ne uos mittat ad p̄fundū inferni: ne furor et zelus capiat uos in die uindictę. Cauete uobis paup̄ res per pctōres ne redeatis ad statū pcti et ad uomitū sicut cones. si em̄ h̄ feceritis infelicissima erunt ipa v̄sa. audiuistis mane qd dixi uobis de illa infelicissima muliere cui fuit cura polire corpus: nutrire carnes et uermes pascere. Nūc ego recitabo uobis hystoriā de quadā alia: q̄ fuit tpe Eugeny pape. iij. et hoc recitat Robertus de lyco: et dicit eam uidisse in quadā ciuitate italie. Erat iuuenis mulier etatis uiginti annorum plena uanitate et uoluptate mūdi: sicut s̄be uale. ut ego ipse expertus sum. Quererebat

Se. ij. post pascha.

ista mulier post festum pasche et susceptus sacramentū eucharistie lubricos amatores impudicos vt sibi cōgauderent: et ipsa cum illis sese foetare posset. Iudeus dō suprem⁹ oipotēs deus q̄ oīa nouit: et omnia iudicat cuius nutu oīa gubernātur: et omēs morte sua sicut disposuit moriuntur: misit sibi iher⁹ nutatē validissimā. Cū vero medici cā uisitarent dixerūt sibi oēs q̄ quo ad corp⁹ conualere nō posset q̄ penitaret et pūderet de oīa sua ipsa dō hoc egit. fecit p̄fessionem: et sacramentū eucharistie suscepit cū intēdō tamen reclinandi si cōualeret: q̄n̄ ante oīa que ad religionē pertinent paraata essent: matrem ad se uocauit: rogauitq̄ illam vt sibi omnia indumenta et uestes preciosas quas habebat apponeret: rogauitq̄ m̄res vt eam induceret ip̄ciosioribus indumentis: quasi uellet ire ad nuptias. Cū uero mater nihil horū cogitaret auauit uoto eius: que erigens eam dedit ei anulos: cathenas: et alia pulcherrima indumenta. Et postq̄ induta fuit aspexit se et cepit se per latera cū manibus dicens. Nunqd̄ ego uadā ab hoc seculo cum credebā iocari et letari. ego sum in uenies heu uisā meam. Assisterēs dō cū essent timorati uiri dixerūt sibi. Domina domicella cōmenderis uos passioi dñi nostri iesu xpi et uirgini marie. Cū aut talibus et silibus uerbis assistentes eā taliter hostas renf (o deus me⁹ quale est iudiciū tuū) Ipsa infelix mulier dixit. qd̄ teneor tibi deus postq̄ me oz nūc mori. dyabolo do tibi corpus et aīam: et in his uerbis emisit spiritus uinā bene. ¶ O dñi mei satis bñ q̄li morte moriemini: Iudicia dei abyssus multa. ¶ Zeuate corda iuuenes mulieres et uos uiri ecclesiastica queratis a deo insam: et diuicias sicut peregrini. Mane nobiscum domine. bone iesu nos recepimus corpus uestre heri: maneat nobiscum hodie saltem per intercessionē uestre dignissime matris: quō orabimus vt pro nobis intercedat salutātes eam di. Aur.

¶ Ascende ad me in montē etc. Ad ore solis to mouet q̄stio theologal a magistris nostris theologis et presertim a Scoto disti. xlii. quarti fundata in euāgelio hodierno ubi dicit Lucas et Cleophas cognouerūt christum: et euamutab oculis eoz. Strum

fit in potestate corpis glorificati uideri aut nō uideri ab oculo nostro. Vide scutum ibi dez. ¶ Zeuate corda pauperes p̄cōres: eritis ne damnari aut saluari: habetis aliq̄s uidentes in ista ciuitate. Status uidualis ē multū bonus si bene custodias. Uirginitas est primus status et p̄fectior. Uiduas est scōs. Et m̄simoniū est tertius. Sed uos dicetis. Pater nos nō erimus dānāta: xpus suo p̄ciosissimo sanguine nos redemit: et sue sanctissime resurrectionis merito nos exaltauit. Vñ dicit: sed nō uoti. Audiat is leges ciuile. ff. de senatoribus. l. femina. ubi habetur q̄ uidua si clarissimo senatori uxoriata fuerit: et postmodū nubat uiro status simplicis amittit nomen prioris uiri et dignitatem. Idē habetur in maiori uolūme. xii. q. ii. c. Inaqueq̄ mulier. Et idē extra de sepulturis capto. is qui lib. vi. Ad aliter que plures habuerit uiros cū ultimo sepeliet: nisi aliter per testamētū disposuerit. ¶ Casus est patens. Si uxor primi p̄sidentis marito mortuo non nubat: ipsa uocabit dñā p̄sidentis. Sed si nubat alicui uiro infime conditionis: amittit nomen primi mariti. Et decretalis dicit: q̄ mulier q̄ habuit plures uiros cū ultimo sepeliri dicit: nisi aliter per testamētum ordinauerit. Nō aut ita est q̄ sunt duo mariti sic nostre: scy deus et dyabol⁹. Si habueritis deū uocabimini uos dei et eritis cū eo in paradiso. Si uero habueritis dyabolū eritis cū eo in inferno Job. iij. Hunc quem habes nō est uir tu⁹. Uos p̄cōres habuistis longo tpe dyabolū qui est pessimus maritus. heri uenistis ad deū et dixistis. pater nōc abrenūcio dyabolo et uolo accipere deū. Uos uidue fuistis si nō capiat alium uos portabit nomen dei. sed si cras reuertamini ad dyabolū uos portabit nomen eius. Uolo dicere q̄ tenetis xpm et manebit uobiscū: et sic stabit in montē gratis. Juxta uerba themas p̄s assumpti. Ascende ad me etc.

¶ In isto sermone erunt due pres. Prima erit sacri euāgelij expositio. Secunda uirtuose ascensionis demonstratio.

¶ Credo q̄ maior pars uestra fuit in sermone hodie mane. Euāgelij loq̄batur de quadā apparitione que fuit heri facta: ubi

tangatur tres: byalogi sicut dixi hodie. ma
neyn? fuit inter discipulos ceteros in emaus
Secundus inter xpm & discipulos redeun-
tes. Tertius inter se qm xps apparuit inter
eos & erat in forma pegrini. ¶ Leuate cor
das: opz nunc habere moralitatē. Dñi cano-
niste hñc vnam decretalē. extra d̄ statu mo-
nachoz & canonicoz regulariū ca. recolen-
tes. q̄ qui similit̄ vitam cū alijs suscipiunt
silem sentit̄ in legib? disciplinā. Hos dñi
nonne vultis ire ad paradysum: oꝝ q̄ facia-
tis opa. ¶ Casus est patens. Volo q̄ aliq̄s
iuuenis. xvij. annoꝝ capiat habitum car-
melitarū vel celestinoꝝ: opz q̄ ipse ducat
vitam carmelitaz vel celestinoꝝ. Hos mū-
dani pensatis q̄ tum voletis. ad Heb. xij.
Non habemus hic ciuitatē manentē: s; fu-
turā inquirimus. vñ ps. Advena sum ego
& peregrin? sicut oēs patres mei. Dicat̄ pa-
pe, & cardinalibus: regi: & oibus nobilibus
q̄ nunq̄ ibunt ad paradysū nisi faciāt sicut
peregrini. Fuisit in sancto Jacobo vos do-
minū: oꝝ primo habere habitū. Vabit? au-
tem peregrini est pera: pilus: baculus: ves-
tis: & calciamentū. Peregrinus debet ca-
nere a tribus.

Primo a latronibus.

Secundo a luto.

Tertio a canibus.

¶ Primo in pileo patientia designat̄. Vult
tis peregrinari dñi: dñs conducat nos ī pa-
radysum. Pileus custodit caput & vult? vt
nō deuasentur: sic patientia. vñ rps Luce
xxi. In patientia vestra possidebitis aias
vestras. vadatis vsq; neapolim q̄ est nunc
ab armigeris psecuta ipsi indigent tali pi-
leo. laboreris quācunq; aduersitatē habea-
tis ad hñdum patientiā. ¶ Secdo d̄s habes
re baculum ad se appodiandū & saltandū
& est spes quā firmiter debemus hñc ad de-
um. Heb. vi. Fortissimū solatiū habeamus
qui pfugimus ad tenendam ppositā spem
sicut anchorā anime tutā. sunt multi h̄ qui
forte nunq̄ videbūt pascha futuruz. quale
remediū. opz habere spes ad deū. Tertio oꝝ
habere perā ad portādū panē qui est fides
ex qua viuim?. Abacuch. ij. Iustus ex fide
viuit: q̄ nunq̄ somus securi si ascendim?
vel nō. Ideo oportet deū orare firma fidei
futurā penam fugere: & gl̄iam sempiternā

expectare vt possimus saluari. ¶ Quarto
opz habere matellum. i. charitatē. i. Pe. iij.
An oia charitatē habētes: q̄ charitas ope-
rit multitudinē pctōꝝ. peregrinus homo
& viator d̄s esse vestitus ista veste. Oportet
quinto & vltimo hñc solulares. Dixi in ces-
na dñi q̄ filij israel comedebant pascha et
habebant solulares in pedibus suis. Estis
hic magni vsurari: & dñe domicelle reperio
untur ne parisi? spes: fides: & charitas. nū-
quid adulteria: vsura: & homicidia oia des-
uastarunt. opz vos calcare pedes vel dās
nari. ad Ephe. vi. Calcate pedes in p̄para-
tionē euangelij pacis. nō palpetis vicia et
mūdanas vanitates: & sic facietis optimaz
peregrinationē. Sed inuenim? q̄ tria impes-
diunt peregrinū in peregrinatione. s. latro-
nes: lutum: & canes. De primo. iij. Reg. v.
Egressi fuerant ex syria quidā latronicū
furati sunt filiā quandā virginē & dederūt
eā ancillā vxori Naamā leprosi. Hos oēs
dñi caueatis a latronibus qui furantur po-
tun thesaurū cū quo debemus mercari po-
radysum sicut latronicū syrie furati s̄ vnā
virginē & dederunt eā vxori vnus leprosi
sic etiā dyaboli furant aiam nostrā & faci-
unt eā seruā infern. Latrones de nocte nō
dormiunt. Dyaboli oī tpe vigilarit. Jō pes-
trus dicebat. i. Petri. iij. Tanq̄ leo rugies
circuit q̄rens quē deuoret. Secdo opz caue-
re a luto. nō est bonū peregrinari in terra
pingui qm pluit. s̄ in iuuentute durū est
peregrinari. p̄pter viā lutosam carnalitaz.
opz in cauere a luto luxurie. ¶ O deus me-
us credo q̄ ab incarnatione dñi nostri ihu
xpi non regnauerunt tot lurniosi in toto
mūdo sicut nunc parisius. Istud clarus est
in oī statu. opz igit̄ illud lutum dimittere.
Vobis loquor meretricibus inuerecūdis.
si vultis peregrinari ad paradysū caueat̄ a lu-
to. Tertio canes impediūt qm. i. mordeēt. Et
sunt illi q̄ trussant de bona vita alioꝝ. ps.
Zota die exprobauerūt me aduersus me co-
gibant mala mihi. Si incepistis bñ facere. o
pctōꝝes si aliq̄ trussant devob: oꝝ caueat̄ a ca-
ne. pegrin? nō d̄s dimittere p̄pter latratū ca-
nis iter suū. vñ rps. Jo. xv. Si de mūdo eē-
tis mūd? vos odio n̄ hñt. Labo tei igit̄ sus-
gere ista ipedinētayt optimā pegrinatōē
facē possit̄ stesq; ī mōte. in p̄ba. c. Alce. c.

Ite. iij. post pascha.

Quantū ad secundā ptem. vultis stare domini mei in montē gratie: mōs est opti mus. vos laborastis tota quadragēsimā ad veniendū ad montē gr̄e. vos venistis p de sertum pnie: vbi habuistis multa bella cū multis regibus. i. dyabolis. Postq̄ igitur dñs fecit vobis grām q̄ esletis in montem gr̄e: ad ibi standū pponatis mortem ante oculos vestros. Bona. super illud. ij. Reg. xliij. Omnes moriemur. dicit q̄ circa mortē q̄tuoꝝ sunt p̄sideranda. Primo moriendā necessitas. Secūdo mortis penalitas. Tertio mortis infallibilitas. Quarto moriendū diuersitas.

Celestis corda vestra. habetur. ij. Regū xliij. q̄ quedā mulier venit ad David: et rogauit eū vt faceret iusticiā. Rex David dixit. vado modicū extra: in breui reuertar et faciam qd̄ petis. Dixit mulier. oēs mortis mur: et quasi aq̄ dilabimur: qd̄ si tu mortis ris interim quis faciet mihi iusticiā: et si alius faciat: qd̄ meritū habebis tu. q. d. q̄ nullum. **Q**o domini ibitis ad choreas: iudite supra p̄tata viridia: et post hec quid erit de vobis. Audite me. vita nostra est subiecta misericordie: nos sumus concepti in peccato anteq̄ nascamur: post natiuitatē nos viuimus sicut bestie vsq̄ ad annos discretio nis. incipimus postea peccare: et q̄to magis senescimus: tanto magis peccamus et desum: pluries offendimus. op̄s q̄ corpus et anima semel separent. et dato libello repudiij s̄m canonistas q̄uis vir nō vellet separari ab vxore sua si ipse cōmiserit adulterium: separabūtur adinuicē. p̄pter fornicatō nem. Velit igitur aut nolit ipsa aia op̄s q̄ separare a corpore. Dicat mihi iurarij et vos publice meretrices q̄s cōddcet vos ad mortem: an pompeian pecunie v̄t. Dicatis vos domicelle amatoribus vestris q̄ veniant ad respondendū coram deo: et ad portandū penam p̄ p̄ctis vestris. Certe credo q̄ non est aliq̄s ita fatuus q̄ veller hoc facere. post q̄ igitur mors est ita necessaria q̄ oēs mori: et est tam amara q̄ nihil supra: t̄neatis vos in bono statu et si vobis occurrat aliquid quod p̄ctū mortale ne verecūdemini veniret reuertenti ad p̄ssionē. memoramini q̄ op̄s mori et venire ad iudiciū diuinum. et si

fueritis inuēti in peccato mortali debetis petuo stare cū oibus dyabolis. Laborate igitur stare in montē gratie etc.

I Feria tertia post pascha. Ser. lxxviij.

Scende ad

me in montem etc. Adane nobiscum: qm̄ aduersa sperat: et inclinata est iam dies. 2u. xliij. Dñi et aie de uote si tenuistis doctrinā hesternā debetis laborare ad saluandū aias vestras. Dixi heri q̄ deus preceperat aplis q̄ ipsi predicarent q̄ erat iudex viuoz et mortuoz coram quo op̄s reddere rōnem deo. debem⁹ timere reuertari ad statū p̄stimi p̄cti. Nāc p̄ ingressu sermonis capio h̄bum s̄m q̄ debemus querere sicut discipuli cūres i emaus qui dixerūt xp̄o mane nobiscus dñe: q̄ nos est. Vos igit̄ perdores q̄ suscepistis corpus xp̄i dicatis. dñe mane nobiscū. Sed dicit: pater ad hoc q̄ xp̄s maneat nobiscū qd̄ faciemus? Dabitis figurā. iij. Regū. iij. q̄ erat quedā mulier sunamitis q̄ libenter suscipiebat hospites q̄ dixit viro suo helyso propheta. Si aduerto q̄ vir dei est iste qui transit p̄ nos frequēter. faciamus ergo ei cenaculum parū et ponamus in eo lectum: mensam sellam et candelabrum et cū venerit ad nos maneat ibi: et non recipiat aliud hospitium. **Q**dñi audite me qui h̄s bonuz cor̄ tenendi xp̄m secū op̄s q̄ faciat ibi cenaculum: et ponat in eo tabulam: scabellū: candelabrum: et candelam. hec mulier q̄ vult locare p̄pbam est scia q̄ d̄z refrenare sensualitatē: et liberum arbitriū virum suscipiant p̄phete id est xp̄o cenaculū. i. hospitium mundū. Nescio si vos domicelle q̄ habetis cathenas ex auro ac vestes pulcherrimas libenter faceretis tale cenaculū xp̄o. lectus est pacificatio cōscietie. p̄a. In pace factus est locus eius etc. Tabula ē sacra scriptura sup quaz d̄z comedere quilibet xp̄ian⁹. Ecclesiastici. xv. Cibavit illū pane vite et intellectus. Scabellū est in bonū p̄secratio. Mat. x. Qui p̄seuerauerit vsq̄ in fine saluus erit. op̄s habere candelabū et cōuersationis bone cōp̄lar. Adash. v. Sic luceat lux vestra corā hoib⁹ vt videāt opere

vestra bona. Et alibi lucerne ardentes in manibus vestris. Dñi opz camera facere altā et significat p̄temptationē q̄ d̄y eē de sursum Dñs ei nō dedit nobis quatuor pedes vt beatus. ideo Quid? di. Pronag cū spectent cetera aialia terrā. Os homi sublimē dedit celūq; videre Dedit: et erectos ad lydera tolere vultus. Hos dicitis in puerbio cōi q̄ quilibz aspiciat illud qd̄ magis diligit. vlt rarius libenter respicit argentū et aurū. In buca mulier aspiciat in ecclesia suā amato rem. nostra autē cōuersatio d̄ esse in celis. Domini habete p̄sciam puras. sint linthea mina vestra sicut facies vestre. et tūc ibi res manebit x̄ps. Dabebatis bonos libros et de uoroz: et proijcatis libros impudicos. Dis mittas caudas et luxurias et p̄ bona opera ostendatis alijs vitā bonam. facta q̄ stas re x̄pm vobiscū. Et inam ita fiat et crederez me fecisse bonam q̄dragēsimā. ozetis ergo eū vt det vobis gratiā amplius nō peccan di. recurrite ad beatam virginē di. Ave.

Ascende ad me in montes. Ab ore solito mouetur q̄stio theologal terminata a magistris nris theologis. et p̄sertim a bto Tho. in tertia pte summe. q. liij. articulo. iij. Dicit heri q̄ qñ corpus gl̄iosum ante aliquaz p̄sonam ponit: cū volūtas ipsius sit p̄formis volūtati diuine deus p̄mittit q̄ aia illius corpis gl̄iosi faciat illud corp. gl̄iosum eē visibile vel inuisibile sicut vult. Nōvero q̄ ro vtrum x̄ps fuerit p̄im? resurgentiū. Respondet Thomas q̄ hoc pōt intelligi. Pri mo q̄ nunq̄ post resurrectionē mortuā: et sic x̄ps fuit p̄imus resurgentiū. Juxta illd̄ Ro. vi. Christus resurgens et mortuus iā nō mori. i. nō moriet. et Apoca. i. Ego p̄imus et nouissimus fui mortuū: et ecce surui uens. Alio mō pōt intelligi de resurrectione cū mortalitate: et sic x̄ps nō resurrexit p̄mus. Venate corda v̄ra. Audiuistis hystoriam q̄ facta fuit in italia: vos mulieres desiderat ne ire a la gozre. faciat quōdēbz voletis: opz q̄ ille vanitates mūdane transeat sicut fumus. O v̄rinā videretis illaz paup̄imā infamē et horribilē scādalofoam q̄ in s̄am̄is inferni v̄rentē aiam. Vabebis legē ciuile. ff. de agnoscēdis liberis. l. si q̄ a liberis. liberti eccle a p̄cocio eius discedentes q̄bulcūq; p̄lonis adheferint: si ad

moniti redire p̄tempserint est manumissio eoz irrita sic. q̄ p̄ mobedictē p̄tempuz in grati actione tenent. et idem h̄r. xij. q. ij. cap. libenti. Casus est pat̄s: ponatis q̄ p̄t est quis miles q̄ seruauerit regē nunc in bello nunq̄d etiā tenet illi militi facere multa bona. certe sic. Johā. iij. Deus cib? est vt facias voluntatē eius q̄ misit me. Hodie x̄ps comeditis in p̄nia suoz discipuloz: qui obtulerant sibi prandiū paratū p̄tem piscis as si et fauū mellis. hodie etiā sunt octo dies: quibus voluit comedere ficus: s; nō inuenit fructum. ideo dedit maledictionē ficui. Dñi p̄sidentes expedire p̄cessus: et non tenere eos sur le bureau p̄pter fauoz: et bonus cib: detis x̄po ad comedendū. Dñi ecclesia. estis ne symonia cū: nō q̄ratis in diuinis pecuniā: sed aiaz salutē. si vos faciū sic datis x̄po sel sicut fecerūt iudei: laborez ergo dare prandiū x̄po in virtutib? stando: vt maneatis in montē gr̄e. iuxta auerthe matris p̄cassump̄ri. Ascēde ad me. tc.

In isto sermone erunt due pres. Prima erit sacri euangeli exp̄sitiona. Secda virtuose ascensionis demōstratiua? Venate corda euangeliis exp̄ pulcherrimū si fuissetis die dñica cū peregrinis. credo q̄ cor vestrū fuisset ardens audiēdo illa verba melliflua: q̄ de ore x̄pi egrediebant. sequitur Luca. xliij. q̄ eadē hora venerūt in iherl̄m: et fuit die dñica: q̄ fuit dies bonoz nouoz illis q̄ fuerūt in puritate conscie. cū igitur isti redisset in iherl̄m: venerūt ad domū vbi erāt vndecim ap̄li cū. lxxij. discipulis congregati. et vt dicit Bona. et Zandul. ibi erat Magdalena et alie mulieres: et p̄cellerunt hostiū cū violētia et dixerūt. Dñi dñs apparuit nobis: cognouim? eū in fractide panis et dixit nobis multa sic q̄ nunq̄ au diuim? eū ita bene p̄dicare. Tho. vero dixit dicatis quicquid voletis: q̄si nisi posuero manus meas in figura clauozū: et tetigeris la tus non credam et abijt a d̄sortio aliozū. Istis ho admirātibz absente Tho. et d̄re gesta loquētibz iesus stetit in medio eoz et dixit. par vobis. ipsi ho ceciderunt super genua sua. et dixerūt. dñe da nobis venias. te enim grauiter offendimus. te dimittendo et fidē tuā negando. Dixit eis x̄ps. accipite sp̄s sanctum. quozū remisistis pctā. Ad

He. iij. post pascha.

huc tñ euz resurrexisse a mortuis firmiter credere nō poterāt: credebāt ei h̄ sanctissima esse. ipse nō dixit eis. palpate & videte: qm̄ spūs carnis & ossa nō h̄z sicut me videt̄ habere. & qui dā eoz p̄te gaudis nō poterāt loqui & dixit eis. habetis aliqd̄ ad comedendū. Rūderunt ita dñe partē piscis assū & sanum mellis. bone mulieres dicatis sic o bone iesta ob reuerentiaz illi? glorie & gr̄e quā dedistis hodie discipulis: deus nobis vnā guttā gratie vestre ad fugandas & extirpandas oēs tentationes demonis. xps em̄ in oibus tenuit mediū. ideo si nō volumus deficere: opz q̄ teneamus mediū: qz Arist. in. Ethic. dicit. q̄ in medio stat virtus. non h̄m rem sed h̄m rōem. xps em̄ fuit in medio.

Primo duoz aialium.

Secōdo in medio doctoz.

Tertio in medio latronū.

Quarto hodie in medio discipulorum.

¶ Quilibet em̄ virtus h̄z duas extremitates viciōsas. Natus est ergo in medio duorum aialium. nec habuit vestes p̄ciosas dñi necqz nutritic̄ &c. Vos autē & asinus significat illos q̄ non h̄nt sciam articuloz. sicut aliqui sunt curiosi q̄rendo q̄stiones curiosas dimittedo ea q̄ necessaria sunt. State in medio duoz aialium: residū vero dicit post prandū & sic stabitis in monte gratie. Iuxta verba themat̄ preassumpti. Ascende ad me in montē &c.

¶ Quamū ad scōdam ptem. Si vultis stare in gratia dei q̄ per montē gr̄e significat: opz timere mortē & sepe meditari. Prover. xxviii. Beatus hō qui sp̄ est pauidus. & Eccl. xix. Qui sp̄nit modica paulatim decidit. Ap̄ proxima stupa igni immediate sumit si nō sit impedimentū. ego nō vellem declinare ad miam vt destrua diuinā iusticiā: s̄ in oibus vellē tenere mediū. videtis de aliq̄bus qui nō curant peccare venialiter: & ideo facilliter cadunt in peccō mortali. xps tenuit mediū in q̄tuor locis. significat virtutes cardiales. 1. p̄ndentiā: fortitudinē iusticiā: & p̄ntiā i q̄? q̄tuor virtutes? 2. bonū ē h̄re mediū. d̄ tēpantia p̄io h̄z excellē & defectū hoc opz excedere necqz deficere. nec opz occidere carnē: nec opz nimis nutrire carnē. vñ Pau. Roma. viij. Si h̄m carnē vixeris morietur. Quidā ducit̄ur fatuus p̄siliqz

& sic seip̄os dānant. similiter de fortitudinē: q̄ h̄z duas extremitates. 1. audaciā et timorem opz imitari & facere sicut xps: & timere corpus meū nō est nimis aptū ad potandū laborem: q̄ corpus alterius. id opoz ter se iunare: necqz ē est maḡ ferreū ad subeundū labores q̄ corpus alterius. id opz fortiter subire ista pericula. vñ p̄f. Fortitudinē meā ad te custodiā. De iusticiā q̄ h̄z ferociā & tatem seu crudelitatem & nimis miam p̄ extremis. Lu. ij. Beatissima virgo maria vidit filium suū inter doctores: & dixit fili qd̄ fecisti nobis sic. ego em̄ & p̄f. tuus dolētes querebamus te. Sic bonus p̄f & bona mater euz modestia dñi filios suos corripere. Dñi q̄tuor virtutes cardinales sunt q̄tuor cardines in q̄bus voluit tota honestas cōiunctus humani. si vultis ergo stare i gra opz h̄re istas q̄tuor virtutes quas xps cre p̄lo suo hodie edocuit p̄ piscem & sanū mell. Rogabim̄ eū vt det nobis p̄tēz adipiscēd̄ istas virtutes.

¶ Eadem die post prandū. Ser. lxxij.

Scende ad

me in montē &c. Cum cōsummasset oia que d̄ eo scripta erant: deponētēs eū de ligno posuerunt in monumētū quē deus suscitauit a mortuis Actū. iij. Dñi & aie deuote si tenuistis doctrinā matutinā ad seruiendū deo dixi q̄ maneret vobiscū si eū suscepistis si nō peccastis mortaliter adhuc est vobiscū. id dicit sic sibi mane nobiscū dñe. vidimus qd̄ debebamus facere vt maneat nobiscū. Primo opz h̄re &c. vide sup̄ius. dicebar Pau. in deis. Nūc di. fratres xps missus est i terrā & postq̄ oia consummata sunt q̄ erāt scripta de illo &c. Op̄tōres si compleuerim ista tria. primo p̄seruare? xpm̄. Baby Moy ses q̄ fuit sapiētissim⁹ iudeoz dicit q̄ oēs status & dignitates in xpo viuētur i scā xpi recte intelligant. In cruce em̄ xps tenuit locū iudicis dādo bono latroni padisum alteri infernū. Tenuit scōdo locū pontificis. Offerēdo sacratissimū sui corporis & sanguinis in cruce sacrificiū. Tertio tenuit status doctozis qm̄ predicauit septē h̄ba cōtra sei

ptem pctā mortalia. O pauperes pctōres. vtiā nos sic cōpleremus ea q̄ debemus facere sicut x̄ps cōpleuit ea q̄ de ipso scripta erant. Isa. enim dixerat de eo. xxiiij. dominus rex n̄r dñs legiser n̄r ipse venit ⁊ saluabit nos. Primo q̄ s̄summat scripturas p̄phetar. sc̄do morte turpissima condānus soluit precii nature hūane. tertio i se pulchro positus a morte tertia die a mortuis resurrexit. Et inaz ita et nos resurgemus sine pcti reciduarde. Audite me. non sufficit p̄siteri ⁊ ponere se in bono statu: sed op̄s p̄seuerare sicut x̄ps: q̄ q̄ p̄seuerauerit vsq̄ in finē saluus erit. Math. x. Notetis dñi postq̄ sur in carcerat? semel euasit manus custodiē: si iterū capiat̄ fortius uicilatur ⁊ detinet. Cauete igit̄: q̄ sunt nouissimas peiora priorib?. Oretis beatissimā virginē vt det nobis grām standi in mōte ḡfē p̄ntensq̄ illi angelicū Aue.

Ascendit ad merc. Adoze solito mouetur questio theolo. terminata a magistris n̄ris theologis decisa in Richardo. xiiij. dist. iij. fundata in euangelio p̄ntis diei. vbi d̄r q̄ x̄ps stravit ianuis clausis ⁊ comedit. Et x̄ps corpa gl̄iosa comedat̄ vel possint comedere. Respondet ⁊ dicit q̄ in comestiōe quatuor requiruntur.

Primū est cibi masticatio.

Secūm est in ventrē transitio.

Tertiū cibi alteratio.

Quartū cibi in aliud cōuersio.

Quantū ad dno prima x̄ps veraciter comedit ⁊ corpa beatorū possunt comedere. Quantū ad alia duo nō comedūt. sed q̄rē fortasse qd factū est de illo cibo postq̄ fuit in stomacho. Dico q̄ resolut? fuit in vaporē. Capiat̄ vnā patellā ardentē ⁊ ponat̄ vnā guttā aque supra immediate aq̄ defluet ibi esse qd sit de illa aq̄. dico q̄ cōuertit̄ in vaporē. sic abus ille cōuersus est in vaporē ⁊c. Zenate corda. dicatis veritatem dñi. vidistis adhuc amasias. v̄ras post pascha. misistis ne adhuc x̄ps in galileā. si sic nō est remediū: ego inuito vos ad dānatiōnem. Quid dicit̄ vos meretrices q̄ viuūt sicut canes. ⁊ vos vsurarij fures: nunqd̄ intēditis emēdare vos. dicit̄ is forte. p̄r nos dedimus corp? ⁊ aiām deo. ⁊ si placet sibi miserib? n̄r: ⁊ dabit nobis padisuz. bñ dicit̄

sed non totū. Vabētis legē ciuile. ff. de rerū vendicatioē ⁊ incipit lex. quotiēscūq̄ alicuius rei duo fuerit donatores aut emptores qui prim? h̄rē ille vēdicat. Ad hoc est decretalis eē de reg. in. li. vi. Qui prior est tpe potior est ⁊ iure. Si em̄ duob? eadē res diuersis t̄pibus obligat̄ q̄ prior est tpe in obligatioē potior est in iure. ⁊ intelligit̄ regulam quorū vtriusq̄ par est cā s̄m Job. Andree. Casus ē patēs. qdā emit mercātis vestrā ⁊ nō dat vobis pecuniā nec terrā: s; dicit vado ad domū reuertar immediate interrim supuenit ali? ⁊ dat pecunias ⁊ impositat mercātā. dicit̄ impator q̄ q̄rēscūq̄ aliquid p̄ emptionē aut donatōē: aut alio iure emit aliqd̄ res est illius q̄ prior deponat. Dñi mei nos habem? duos mercatores deum ⁊ dyabolū. de? emit aīas n̄ras precio sui sanguis ⁊ dyabolus eas emit pecunia pcti. Cauete vobis oēs: q̄ q̄ prius cā ipostabit in articulo mortis cū eo manebit p̄pe tuis t̄pibus. Albcātia est cor n̄r. iō Salomon dicebat Prouer. xxij. P̄be fili cor tuū mihi. Sic de? ubi di. amice da mihi amā tuā ⁊ dyabolus etiam ab alia tpe petit aīam. Cū dabis o miserime pctōr. si dederis dyabolo eris infelicitissim?. p̄be ergo tuū dñi. Iuxta verba thematis p̄assumpti. Ascende ad me ⁊c.

In isto sermone erunt due p̄tes.

Prima erit sacri euāgelij moralitatis declaratio.

Secunda erit stationis virtualis expositio.

Domini mei leuate corda v̄ra. hodie māsimus in apparitione illa qua x̄ps apparuit discipulis suis dicēs. pax vobis. vti n̄az dñi mei esset vobis pax cū deo ⁊ cum alijs. Restat in euāgelio q̄ x̄ps dicēdo illa verba oñdit eis pedes ⁊ manus dicēs. palpare: q̄ sp̄s carnē ⁊ ossa nō habet: ⁊ oñdit eis man? claras ⁊ gl̄iosas ⁊ carnē rubeā in illis p̄tib? vbi fuerat sanguis ⁊ plage p̄ncipales. In alijs h̄o carnē albā: s; n̄r. ⁊ postmodū oñdit pedes. ⁊ postmodū di. habetis aliqd̄ qd̄ māduccē. ⁊ dederūt sibi p̄tē piscis assit̄ ⁊ fauā mellis: ⁊ cōdedit: ⁊ dedit eis reliq̄as. Zenate corda. p̄be mulieres: dicit̄ mihi si x̄ps vellet v̄ire cenatiō vobiscū habet̄ aliqd̄ ad dādū ei. videt̄ libenter pedes eius

Et manus. credo certe quod sic sed quod hoc significat pater. dico quod manus significat opera et pedes significat affectiones. Videtis popule crux illa que pendet in ecclesia est liber in quo studere debetis et opera eius et pedes et amor eius premlari. ad quam affectione oportet habere picem asium Exodus. vi. Omnes pisces egypti mortui sunt. Pisas assus est mortuus et coctus igne et est sensualitas mortificata per penam et cocta igne charitatis. de qua mortificatione loquitur Paulus. Collo. iij. Ad mortificationem membra vestra que sunt super terram. Ad mortuum enim estis et vita vestra abscondita est cum christo in gloria. Cum autem christus apparuerit vita vestra tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria. sic etiam oportet christum pati: et ita intrare in gloriam suam. propterea inquit Bernar. fatui sunt que gloriam eternam sine passione sperant. Si christus passus est ut intraret gloriam suam. Queratis dominum sancto Dionysio si est saluarius ducens de vitam quam ducitis. bene Venouefe si tantam gloriam adeptus est sensualitate sequendo et belnea in centum: et voluptates carnis. Audite Paulum. i. Cor. ix. Castigo corpus meum: et in seruitute redigo ne cum alijs predicationem: ipse reprobus efficiar. vbi Hiero. dicit. Si paulus postquam fuit raptus visus ad tertium celum castigat corpus suum. quod miserabilis debet facere plona oibus voluptatibus plena. Secundo opus habere mel et sanum. pitia enim sine dulcedine amoris nihil valet. Dicam nunc igitur omnes christo. domine deus ego presento vobis nunc corpus meum: opera mea et affectiones meas. Nolo vos in aliquo offendere. date mihi preterea perseverandi visum in finem: et sic stabitis in montem gratie. Juxta habet thematis preassumpti. Ascende ad me in montem etc.

Quantum ad secundam partem. Quid dicunt anime vestre vultis stare in monte gratie. Quod dulcia tabernacula tua domine. Dicit vobis patres. pater satis est difficile quod maneamus in gratia. sed difficilimum est facere quod dicatis et manere in gratia. habemus enim tot incensus ad malum etc. Remedium cogitare quod estis mortui: et hoc dabit vobis animam standi. Et in ista capita que sunt in cimiterio loquentur. interrogetis caput vestrum alicuius magni presidentis. et dicatis domine de quo seruiunt vobis officia vestra pompe et alie volu-

ptates dicere poterit. certe quod de nihilo. practica etiam in alijs. ij. Reg. xiiij. Omnes mortui et quasi aqua dilabimur. dominum vidistis aliquem hominem currere: vita hominis est cursus ad mortem vel fluxus aqua vni riparie. oia enim flumina intrant mare oes occurrunt ad mortem Eccles. i. Dirimus heri de vna conditione mortis. i. quod mors est peualis. Opus nunc loqui de alia conditione. i. quod mors est rationabilis. quod ad Romanos. v. Sicut per hominum peccatum intravit in mundum: ita per peccatum mors et in omnes mortis est rationabilis. Dixi in lege quod terra et hereditas rediit cum herede. fuit enim contra Adam premissum nostrum data sententia mortis dicente deo Ade. quotiens de ligno vite comederitis morte morietur. Dabes. C. ad legem iuliam maiestatis. i. i. quod quicumque commiserit crimen lese maiestatis tria mala incurrit. Primo ipse truncat capite. Secundo posteritas eius in exilium mittit. Et tertio bona regi confiscantur. sic etiam de morte tractata per patrem Ade. Primo peccatum Ade fuit crimen lese maiestatis: quod in deum commissum. Secundo ipse et tota eius posteritas in exilium paradisi terrestri fuerunt missi. Tertio bona eius fuerunt confiscata per mortem: cor poralem omnium quidam mors quibusdam est medicinalis: vixit illis que mortuorum in charitate. Alijs vero penalis qui. i. mortuorum in peccato. De primo sapie. x. Raptus est ne malicia immutaret animam eius. De secundo ps. Adors peccatorum pessima. si gratis dominum quare deus capit aliquos iuuenes. Dico ne malicia intret animam eorum etc. et est regula theologorum quod deus super capit hominem in meliori statu: si in peccato mortali capiat. hoc facit ne acrius puniatur. si in gratia vixit acius remuneretur. O peccatores ac peccatrices vadatis ad cimiterium sanctorum innocentium respiciatis oia ossa nunquam possitis ponere differenciam inter ossa diuitum et pauperum. certe hoc solum interest inter diuites. pro eo quod delicta carnis comedunt eorum corpora magis feret in tumulis quam corpora pauperum. beatissimus Hiero. refert in epistola ad helyodorum de rege qui habebat centum mille armigeros et posuit se supra vnum montem ad videndum totam comituum suam. et postquam vidit eos omnes incepit amarissime flere. Quidam vero de circumstantibus dixit

rant. dñe rex cur fletis? nūquid videtis pulcherrimā comitiā p̄dptaz ad p̄liū & ad seruandū regie maiestati v̄re. Certe dixit rex postq̄ vultis scire causas fletus mei dicam vobis. ego fleo q̄ scio q̄ om̄s tot quot sum? hic erimus ante centū annos cinis & puluis. Deūo. xxij. vbi sunt dii vestri in q̄ vobis habebat fiduciā q̄ comedebāt adipēs & bibebant vinū libaminū surgant & op̄tulerūt vobis. Dñs domucella loq̄m̄i mibi q̄n̄ eritis in infirmitate & dicitis heu heu & vobis. certe nō pōt vos liberare a morte: quia hoc est iudiciū oi carni om̄s morimur nō ē aliqua dñs. vñ Eccles. ij. Absor̄if doctus si milit̄ & indoctus. Dñs bonauē. refert de q̄dam muliere ducissa venerator̄ q̄ erat plena odoribus & balneabat se in roze celi quē coligebant quotidie serui & in specieb̄ & quādo comedebat abhorrebat tangere escas cū digito & quidā erat sp̄ assistens in mensa cū instrumento argēteo ad ministrandū sibi escas. Sed deus vibrati ense diuine equitatis sup̄ eā irruit. Audiatis mūdāi & pallardi & p̄ctōres scripti in libro diaboli. Ecce iudiciū dei subito cecidit sup̄ eā vt totū corp̄ suū p̄ oēs p̄tes putridū est factū & infectū ita q̄ nullus poterat ei approp̄imare & vna filia ponēs vnguentā ad nasum portabat et c̄baria & festināter rediens nō poterat eā asp̄icere & in fine dānata ē mulier illa gaudētibz multīs q̄ de fecerat talē iusticiā & tandē est extincta in illa miseria recipiēs dimiū qd̄ meruit vos dñi potētes & diuites inspicatis filias v̄ras q̄ portāt caudas et sim̄l̄r filij q̄ portant manicas largas nūqd̄ debens potius filiū vel filiā a p̄ctō mortali custodire q̄ a morte corporali & p̄hibere ista scādala. Et vos mulieres factis de filiab̄ v̄ris meretrices. adā ē mortuū & oēs sequētes reges & p̄ncipes: tot quot fuerūt mūdi amatores vt multū h̄i deducit Dūsgo de sc̄to victore i tractatu de arra anime. dic̄ mibi vbi nūc sunt amatores mūdi qui ante nos decesserūt. Dicatis vos capitibus aduocatoz existentibus in sepulchris q̄ d̄fendant cām suā nūc coraz dño q̄ allegent causas & leges certe nō erit scientia nec ratio. Tunc om̄s lingue auree cessabūt & pulchritudo facieruz tabescet. non est aliud res

mediū vos satue mulieres nisi q̄ dimittatis vitam vestrā: & reuertam̄ ad dominū deprecantes eū vt det vobis gratiam standi in monte gratie & deducat vos ad heredes artem sup̄nam. Amen.

I De iusticia. Sermo. lxx.

Ni abūda.

uerit iusticia vestra plusq̄ scribat̄ & phariseoz nō intrabit̄ in regnū celozuz. Verba ista Albarde. v. ca.

origine prime va graficator. p̄ basi aures dicendoz in p̄sentiaz assumūtur. Attendite ad petrā vnde exiisti estis: & ad cauernam laci de qua p̄cisi estis. Attendite ad abrahaz p̄rem v̄rū & ad sarraz q̄ peperit vos. Isaac li. Dñs & aīe attendite. i. attente cōsiderate qd̄ dicit̄ nobis ysaias. Attendite dicit ad petrā &c. **¶** Sz dicit p̄ctō. frat̄ dic nobis q̄ ē ista petra. Audite me. Bibebāt aut̄ de spiritali conlequēte eos petra. petra aut̄ erat xp̄us. p̄me Corinth. ij. ca. Considera petraz vnde exiisti. Nōne a xp̄o dicitis xp̄ianus. Vabeb̄ extra de sacra v̄nctione. c. v̄nico. A xp̄o xp̄iani dicūtur tanq̄ v̄nci deriuātur ab v̄ncto: vt om̄s currant in odorē v̄nctoꝝ illiꝝ cuius nomen oleū est effusum. Et augu. de doctrina xp̄iana. Ex sacramento v̄nctionis xp̄ianoz oim̄ vocabulū descendit & nomen qd̄ nomen ille frustra for̄itur: qui xp̄m im̄itatur. & Gregoriꝝ in homelia. Qui xp̄i vestigia dedignant̄ sequi qua temeritate sperant ad eiꝝ claritatis gaudia puenire. Dicatis dñi ecclesiastici qui habetis quatruor & q̄ngz cāpanilia sup̄a caput vestrū. Et vos dñi burgenſes. & vous aulli mes dames les bourgeois. quō imitam̄ xp̄m in hūilitate obediētia charitate & paciētia. Dicatis mibi si placet qd̄ ei p̄missis quando fuistis baptisati? Nōne abrenūciare diabolo & pompis eius: quō seruatis? Timeo ne sitis mēdaces. xxij. q. v. ca. Cauete dicit ambrosiꝝ. Cauete fr̄es mendaciū: q̄ oēs q̄ amāt mendaciū filij sunt diaboli nō solum in falsis verbis: sed etiā in simulatis operibus mendaciū est. Mendaciū est dicere se xp̄ianuz: & opera xp̄i nō facere. Sequitur. & ad cauernā laci &c. Iste lacus est de quo

De iusticia.

zacharias. ix. dicebat. *Eduxisti vincos de lacu in quo non erat aqua. Est infernus terra tenebrosa plena miseris et angustijs. De quo ecclesia canit. Libera vias omnium fidelium defunctorum de manu inferni et de profundo lacu. etc. De isto lacu vsqz nunc nos liberauit dñs expectans nostram correctionem et veram penitentiam. Sed que emenda est? Certe multiplicatio peccatorum: obliuio dei: execratio mentis: induratio voluntatis in malo: offendere deum absqz villo timore. ¶ Audite dñi iusticiarii. scribitur Ecclesiastes. vii. qz non proferatur cito contra malos sententia. Filij hominis absqz villo noie perpetrant mala. Peccatores audite vniuersi: dicam vni mirabile verbum. Sunt quadraginta mille sacerdotes in inferno: tot mercatores: tot nobiles: tot diuites: et pauperum oppressores qui non tantum demeruerunt dari sicut vos. Nonne multi sunt in ista societate qui melius meruerunt dari quam malus diues. Auditis me bene dñi ecclesiastica. quoniam placuit. Et vos dñe sardas te que portatis la queue trousee gallice. et vos gaudiffeurs qui toute iour baztez le paine. tanquam leo rugiens arcum quem deuoratis. Quid dico: dico sic. Sunt quadraginta mille sacerdotes in inferno: tot mercatores et. Capitis lingua gallica: capitis ne insas verborum: dicatis quid dicit cor vestrum. Sed dicit aliquis frater mirabile dicitis: si ita sit: quomodo non sumus istis dari quis nos sustinet et preseruat? Dicatis nobis petre: quia vos estis amicus dei: scitis ne aliquid. Petri. Patienter agit propter nos nolens aliquis perire sed omnes ad penam reuerti. et Tresi. iiij. Adia dei est: quia non sumus conscripti. Quid ergo erit de nobis? Certe grauius dari habentur dicit valerius. Leo etiam gradu ad sui vinctam diuina procedit ira: tarditatis superplicij grauitate compensat. Ad ergo opus quod iusticia nostra abundat et iusticia phariseorum. Et hoc est quod dicebat in insiay verborum premisso. Nisi abundauerit etc.*

¶ In penitenti sermone primo habebimus? questio non theologice quam ponunt doctores: precipue scotus. iij. sententia. di. xi. Ultra lex noua christiana non sit grauior veteri lege iudeorum. Et videtur quod sic: quia lex noua multa supradidit veteri legi. Math. v. Dicitur est antiquis non occidit.

tri suo reus erit iudicio: et sic de alijs preceptis. Si ergo iudei estimabant legem grauem et quasi impositibilem veteri. Actus. xv. Quid tamen deum imponere iugum super ceruices discipulorum. quod neque patres nostri neque nos portare potuimus: quid agent christiani quorum iusticia debet abundare ut dicit thema. et quorum lex comprehendit veterem et aliquid ultra: et in eis precipit obseruare si velint saluari. Sed contra Math. xi. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis cerimonijs et preceptis iudicialibus veteris legis et ego reficiam vos. et sequi. Iugum meum suave est: et onus meum leue. Preterea hieronymus dicit. Cui dicit christus impossibilia precepisse anathema sit. Responso scoti est: hic duo sunt videnda: quia ex duobus pendet grauitas alicuius legis respectu alterius videlicet. ex onere imposito et ex defectu remedij. ad supportandum onus impositum. Onera imposita in veteri lege erant precepta moralia ceremonialia et iudicialia ad que tenebantur. Cerimonialia sunt multo pauciora et leuiora que imposita sunt per christum. Iudicialia nulla sunt posita per christum. quia lex nostra est lex gratitatis et humanitatis in qua non oportet habere iudicialia. Quantum ad moralia comparando legem veterem et veterem fuerit equalitas: quia dubium est verum illi tenerent ad omnia illa precepta. si non tenerent tunc lex nostra esset grauior quantum ad moralia: si hec grauitas non equiparatur grauitati ceremonialium legis veteris. unde quantum ad moralia illa sunt grauiora: et quantum ad multitudinem: et quantum ad difficultatem obseruandi ut tangit augustinus di. xij. c. Omnia. Unde rabi moyses enumerauit plusquam sexcentum precepta ad que omnia tenebantur illi que erant valde difficilia. puta quod omne masculinum ter in anno presentaretur in hierusalem quantum ad nos differrent. de non tangendo mortuum. de non comedendo post tactum mortui sine baptismo et multa alia. Lex autem noua secundum angulum di. xij. omnia ad inquitur hieodes iannarij paucis et manifestis sacramentorum ritibus contenta est. Non enim habet nisi septem sacramenta: que etiam omnia non sunt christianis necessaria: quia non omnes recipiunt matrimonium nec ordines. Baptismus autem post peccatum originale et penitentia post peccatum mortale sunt necessaria. Alia autem sacramenta a baptismo et penitentia non semper sunt

necessaria. aut si sunt necessaria sunt satis
facilia. puta confirmatio eucharistia exte-
ria unctio &c. Quantū ad ceremonialia lex
nova est facilior q̄ vetus. Quantū ad iudi-
cialia patet q̄ lex nova est leuissima. Quas
tū ad secundam partem articuli videlicet de
remedio ad portandū onus adhibere. dicen-
dū q̄ passio christi exhibitā plus meref de
gratia credentibus tam taz exhibitā q̄ me-
ruerit illis qui credunt illā vt exhibendā.
Et iō sacramēta nostra q̄ hnt efficacitā i vir-
tute passionis xpi exhibit: plus p̄ferē de ḡ-
tia q̄ sacramēta veteris legis. Ideo &c.
¶ In p̄snti sermone tria videbimus.
Primo de perfectione iusticia xpianoz.
Secūdo de puniōe inobedientū.
Tertio ostendef p̄ exemplū q̄ inobediētes
a deo eternaliter punient.
¶ Pro p̄mo est notandū q̄ iusticia xpiano
rū est vita virtuosa ducens ad regnū: qz vt
dicit crisostom⁹. Iusticia hic capitur pro oi
vi. ut. Iusticia phariseozū ⁊ scribarū erat
imperfecta tripliciter p̄out ad p̄sens suffi-
ciē. P̄. i. no qz erat circa opera exteriora. de
interioribus parum curabat. Ideo eis dice-
bat xps cōminatue. Mat. xxiii. Ee vobis
scribe ⁊ pharisei qui mūdatis qd de foris ē
calicē ⁊ pappidē. Intus autē pleni estis ra-
pina &c. Est methaphorice locutio. Vñ lex
trinsecū: qz pene erant taxate p̄ operibus ⁊
nō pro p̄cis cordis. nec ipsi pharisei cura-
bāt nisi de iusticia ⁊ bonitate operū exteri-
orū: ⁊ nō de iusticia cordis ppter q̄ a xpo vñ
cūtur similes sepulchris dealbatis q̄ a for-
is appent speciosa. Sz iusticia xpianoz. i.
vita ducēs ad regnum opz q̄ sit p̄fecta in
tuis. i. ⁊ extra. hoc est q̄ simus iusti deside-
rijs bonavolūtate recta fide ⁊ mūdo corde.
qz vt dicit Mat. xv. De corde exiit cogitati-
ones male. Iō radice opz esse mūdā ali-
os poma erunt vermiculosa. ad Rom. xi.
Sicut radix sctā ⁊ ram. ⁊ Mat. vij. Arbor
bona bonos fruct⁹ facit. Debet etiā esse per-
fecta extra bona opa faciendo. quia nō suf-
ficit habere bonā voluntatē vbi adest facul-
tas opandi. Mat. vij. Non ois qui dic mi-
hi dñe domie intrabit in regnū celoz. Sed
qui facit volūtate p̄cis mei q̄ in celis est &c.
¶ Secūdo eoz iusticia erat defectiva quia

erat ventosa. Nā oia opa sua faciebāt vt vi-
derent ab homibus vt habef. Mat. xxiii.
Elemosynā faciebāt ⁊ orabāt ad ostentatio-
nē. Mat. vi. Nō erit sicut ypocrite tristes
&c. ideo dicit xps. Cū facis elemosynā noli
tuba canere ante te sicut ypocrite &c. Iusticia
vero ducens ad regnū celoz debet esse
virtuosa: qd tunc fit: qñ a bona intentione p̄-
cedit vt valet hō in sua iusticia p̄ncipaliter
intendat deo placere ⁊ proximi edificare.
Tertio eoz iusticia i hoc deficiebat: quia q̄-
tus ad se erat remissa: ad alios vero erat au-
stera. Mat. xxiii. Alligant onera gravia ⁊
impossibilia. Auditis que dico dñi p̄clati
⁊ animarū curam habentes. In factis autē
subditoz ⁊ alienis excolebant culicem. hoc
est mandabant eis minima seruare. Culex
enim est paruū genus musce aculeo sug-
gens sanguines. Vnde a xpo malediceban-
tur. Mat. xxiii. dicente. Ee vobis scribe et
pharisei qui relinquitis ea que grauiora s̄
legis misericordias ⁊ iudiciū &c. vnde tales
faciunt magnas caudas de corio aheno: s̄
berauit asinus qui comedebat petrocilium
in ortho sacerdote: ⁊ ipse quotidie comede-
bat oues ⁊ agnos alienos. Iusticia vero du-
cens ad regnū opoz q̄ sit ad alios ples-
na misericordia. Austerā vero in se vt omnia
mandata dei impleat. quia vt dicitur. Iaco-
bi. ij. Qui totam legem seruauerit offendat
autem in vno: factus ē omnii reus. ⁊ Ma-
th. v. Qui autē soluerit vnus de mandatis
istis minimis ⁊ docuerit sic hoies min⁹ vo-
cabif. i. null⁹. qz nō intrabit in regnū. Item
q̄ iusticia sit nisi pleua: hoc ostidit xpus in
seipso: qz alioz pctā portauit: ad tere pep-
or: magdalenā iustificauit: petrū negantē
nō abiect. mot mot. Videant⁹ medicū quō
abundat hodie iusticia xpianoz a lege scri-
barū ⁊ phariseozū. Dicatis dñi ecclesiastici
q̄ viuūt de bonis crucifir: ⁊ facitis boncā
ta ⁊ cōiuiua ad q̄ inuitat cōparit ⁊ cōma-
trez. dñi intelligenti pauca sufficiūt (yo⁹ me-
entēdez oīē). Et p̄ sermū daf caputū cōma-
tri de hōis ecclie. Notate vba ⁊ signate mi-
steria. Et vos dñi mercatores q̄ estis loca-
ti in locis obscuris vt carius vedaā mercā-
tias (quou plait). Et vos iunēcule sardas-
te que recepistis a garfione spintera: zonā:

De iusticia.

vel per caligarij. Et vos dñi iusticiarij (et
toute maniere de billon) quid dicit cor vrm
loquat vnus p oibus & dicat veritatē. nul
lus loq̄t: Va ego capio fidē testē d vitayra
q̄ nō mētuf. Loquamur dñe ysaiā. p omnib?
istis. quid dicetis? Audite ysaiā. lix. Aduer
sus est retro: sū iudiciū & iusticia longe ste
rit. q̄ corruit in plateis veritas: & equitas
nō potuit ingredi. & facta est veritas i obli
uionē. Ervos osee scitis aliquid de iusticia
istoy. Osee. iij. Non est veritas & nō ē mīa
& nō est scientia dei in terra &c. Peto dñi et
dñe cui seruitis. Vos dñi armigeri q̄ estis
in seruitio regis. si bene seruitis vos habes
tis stipendia vestra: quo ad animā cui serui
tis? Et vos domicelle dicat vnus. certe fra
ter: mīdo & diabolo in peccatis viuentes.
Que stipendia habetis? Audite ymnuerſi di
cam vobis: nō est doctrina alteri? doctoris
q̄ pauli apostoli. ad Roma. vi. Stipendia
pccī mors. ecce stipendia v̄ra ad oēs demos
nes perperuis diebus dānari. Vos coriza
tis & bonū vultū facitis: manut enetis goz
rā: & in fine dierū vestrotū opz dānari. vela
le cas seigneurs. Est cōis fama: q̄ armige
ri sunt valde mali. cōiter defraudāt paupe
res. Et bon hōme est deulx beu & baktu. lu
xuriant &c. Puto tñ q̄ nō sunt ita mali q̄
vellent locare equos suos in ecclia & ppha
nare rem sacrā. Audite dñi ecclēstici nol
letis accipere calices factū & intrus ponere
lutū vel stercoza: vel ad vsus pphanos ap
plicare: q̄ eēt pccm mortale & excoicatio. di
co verū. Dñi legiste vos habet legē. C. d sa
cro sancto ecclēsijs. l. placet. q̄ ecclēsijs nō de
bent pphanari nec vsib? pphanis applica
ri. Habet altā legē. ff. de religioſis & sūpti
bus sōnerū. l. Si quis sepulcrū. q̄ est res sa
cra nō dz accipere ius alteri? cōnerſatōnis
nec ad pphanū vsum applicari. Et de pſe.
di. i. c. ligna. vbi habet in sūma: q̄ deo pſe
crata sūt nō dñt ad vsus pphanos applica
ri. Ad hoc etiā est regula iuris li. vi. Semel
deo dedicatū nō est ad vsus hūanos vleri
us trāfferendū. Quero nūc dñi & dñe qd ē
mag ordinatū v̄ pſerātū ad seruitiū & ho
nozē dei vel ecclēsijs aut sepulchrū vel calix
& hñdū vel aīa peccatoris. Breuit loquēdo
nō est cōparatio. Sīa em̄ ē ad ymaginē & si
militudinē dei creata. Et vos facitis cā sta

bulū porcoruz. i. demonū fouēs latronū.
Vos quotidie eā pphanatis. Nunqd estis
excoicati & exclusi a regno celoz? Calus est
patens. Vos mercatores maritati qui v̄s
ditis ad nūdinas & patriā alienaz seruatis
ne fidem matrimonij: quid facitis nihil di
co. Nescio si vroz vestre faciant vobis de
tali pane offam. Potestis bene suffiare in
palma manū vestraruz. fama vestravolat
vsq̄ ad. xl. leucas. In lege iudeozuz mulier
lapidabatur q̄ cōmittebat adulteriū. Et vi
ro frangebātur dentes: & lapidib? pcutieba
tur cōtra mamillas. Vos cōcubinarij sacer
dotes q̄ tenetis pccū a pot & a cullier. &
vos alij fornicatores filij diaboli per imita
tionem: estis adhuc in stercoze vestro: frat
ita. Et quare non corrigis te? frater quādo
ero sener. Ponatis manū ad pcc? gaudisse
urs & dicatis veritatē: velles ne senescere?
Certe dicit aliquis frater nō. de ore tuo te
iudico. dicit em̄. Greg. de pe. di. i. c. voluisset
Ad magnā ergo iusticiā iudicātis p̄niet ve
nā q̄ careat supplicio q̄ dñi viuerēt nolue
rūt carere pccō. Sz dicit aliq̄. frat puto q̄
deus qui tñ diligit nos nō vult nos p̄uare
suo regno. p̄pter em̄ suā magnā dilectionē
quā ad nos hūit misit filiū suū recuperare
nobis hereditatē celestē. vos bñ dicitis sed
nō totū. Si facias q̄ vult & ei in oibus obe
dias nō priuabit te regno suo: si h̄tite foliū
si oppositū in opposito. Habet legē. C. d in
officioso testamento. in. l. fi. & extra de iure
iurā. c. q̄ntuallis in antiquis. vide in glo.
vnā autēticā in. q̄ ponūtur. xij. casus q̄bus
exheredat quis. Cause sō ingratiudis p
pter q̄s p̄ p̄t exhereditare filiū sūt be.
Prima si fili? parētib? man? intulerit.
Secūda si grauē iniuriā eis fecerit.
Tertia si criminaliter eos accusauerit.
Quarta si cū malefīc? h̄sāf: & malefīc? efficiat
Quinta si vite parentū fuerit insidiatus.
Sexta si vroz vel pccubine patriis se miscue
rit filius. Septima si ex dilapidatione filij
grave dispendiū parentes sustinuerūt. Oc
taua si pro debito p̄ris filius fidei mberē no
luerit. Decima si filius patrem facere testa
mentum prohibuit. Undecima si inter infi
deles contra voluntatem parentis p̄seuera
uerit. Duodecima quando filia vitam luxu
riosam duxit cū parentes pro posse vellēt

est votare. xij. cā si parentib' furiosis debis
 tā curā nō impenderit filius. xiiij. si paren-
 tes de carcere educere neglexerit ipse fili'.
 Iste est tenor glōse illius capli q̄ntuallis
 Audite dñe: vna vestrū bz vna filiā vult et
 monet eā honeste et caste vivere loq̄ et puer
 sari. quero nunc si oppositum faciat quid
 dicit bona mar: filia tu mea monita contē-
 pisti: vitā reproba tenuisti mechādo furā-
 do et hñdō: qñ oportebit eā maritari potes
 rit dicere. bonis meis p̄iuaberis: nec heres
 ditatē quācūq; possidebis vade misera: cū
 cti me ofidant digito p̄pter te: recede a no-
 bis. Qd dñi audeo dicere: q̄ talis filia non
 facit tantā iniuriā p̄ri et matri q̄tam facit
 blasphemator ribaldus vel pauper opprē-
 sor. Quod remediū h̄ p̄r. Certe pctōr paup
 nō est aliud nisi vitā bonā amplecti: et p̄te-
 ritā malā corrigere. qz h̄m sniam verboruz
 p̄missoz. Nisi abūdauerit iusticia v̄ra plus
 q̄ scribarum.

¶ In secūda p̄te videbim' de punitione i-
 obedientū cū d̄r. nō intrabitis in regnū celo-
 rū. Sed dicit pctōr. s̄ qd inde sequit' custo-
 diat deus snū padisum p se et dimittat me
 hic sp̄ gaudere. Audite dicā hic duo. p̄mo q̄
 nō semp gaudebis. qz dicit Ap̄ls Hebre. ix.
 q̄ statutū est hoībus semel mori. et p̄p̄s.
 mors est oībus aīabus cōis. Sēdo q̄ si di-
 cas istud corde et voluntate delibetara hoc
 sufficit vt sis dānatus p̄p̄ernis dieb'. qz si
 gnū est q̄ plus diligas bonū creatū q̄ i re-
 atū et sūmū bonū ad qd oīa dñr ordiari qd
 ē pct̄i mortale. attēdite pctōres scis ne qd
 sequit' ad istā. Nō iterabū i regnū celoz. cer-
 te sequit'. q̄ ibi ad infernū p illā figurā grā
 ma. q̄ d̄r litpota qñ min' d̄r et plux itelligit
 vt iste nō ē iuuenis: q̄ est senex et c. Dicit ali-
 q̄s. nō credo q̄ de' fecerit nos vt dānemur
 Notate de' ē sicut magn' rex q̄ facit patibu-
 lū p suspēdendo nō facit nec vult q̄ sis su-
 spēsus volūtate aīcedere imo si ei obedias
 et sad q̄ vult diliger te. si sis blasphemator
 et traditor vult q̄ sis inspēsus. Sic xp̄s fecit
 patibulū inferni p pctōrib' et tñ volūta-
 te aīcedere neminē vult p̄ire si oēs ad glō-
 riā eternā puenire. si si q̄ fuerit sibi inobes-
 diēs vult q̄ suspēdat in patibulo inferni.
 Jō caueas tibi: qz horrēdū ē icideri in ma-
 nus dei oīpotens: vt dicit Ap̄ls. ad Heb. x.

Sed qd dicāt nūc mulier? O isti p̄dicatores
 loquūtur nobis de inferno vt inferat nobis
 timorē putat q̄ ita sit a p̄re rei. Dico tibi ob-
 stinate pctōr: q̄ nō solū ista dico q̄ inferas
 audientib' timorē: si q̄ ita est. Qd p̄bo au-
 ctoritate rōne et exēplo. Job. xvij. Si sustis
 nuero isem' dom' mea ē. et ps. Cōuertant
 pctōres in infernū et c. Et eccle. ar. Corda fili-
 orū hoīm replent malicia et p̄ceptu in vita
 sua. et post hoc ad inferos deducunt. Rōne
 diuine iusticie q̄ reddit vnicuiq; iuxta opera
 sua. exēplo. Luce. xvi. Mōdō? ē diues et se-
 pul' in inferno q̄ a tanto tpe petit guttā aq̄.
 Nō ē ioc' nō ē fabula. In ny a ne si ne q̄ car-
 il fault passer p̄ la. Luce. xij. Nisi p̄nias ege-
 ritis oēs simul p̄biū. Placet vobis audire
 hiero. ad palmachiū et oceanū. Dicit em̄ sic.
 An putam' fies q̄ iocādo p̄dicat' p̄phete. ri-
 dendo loquant' apli. inutilit' xp̄us iudiciū
 cōmme'f: S; ioc' nō s̄: vbi supplicia iterce
 dūt. Si iocādo passi s̄: credā iocādo locuti
 hecille: qd q̄ p̄ faciēdū est: Certe oz mala
 opa corrigere et bona facere: alias verificas
 bis thema in snia h̄boz p̄missoz. Nisi abū-
 dauerit iusticia v̄ra plusq; et c. ¶ Sermo has
 bem' videre de punitiōe iobedientū. de q̄
 legif horribile exēplū qd narratur in p̄o-
 ptuario discipuli.

¶ De eundē ep̄o horrible exēplū.
 ¶ Apud ciuitatē meideburgenses in saxo-
 nia p̄rigit p̄digiū terribile nimis. Qd quē
 admodū factū sit stilo veraci referā. Et ino-
 testat. oib' q̄ malū et detestabile sit in statu
 p̄latōis turpī viuere et p̄monū: p̄i mas-
 le expendere: et moniales deo dicatas vio-
 lare. In p̄dicta vrbe scholaris qdā eudo no-
 mie liberalib' litteris insudabat: q̄ cū esset
 duri ingenij et nihil oīo p̄ficere possēt: q̄tā
 cūq; a mḡris suis h̄berib' torq̄ret. Quādā
 vice post enozmes plagas scholas c̄ries ec-
 clesā sc̄i Aldaurij intravit: ibiq; cū i genti
 deuorōe p̄ternēs sit: a regie celi clementiā
 et bei mauritij p̄ociniū p̄ illumiatōe in i-
 genij p̄lorauit. Dic in p̄ce pos̄it' aliquātū
 lū obdormiuit. Cui p̄m' m̄ mie apparet
 dixit. Audiu orationē tuā: et ecce nō solum
 scie man' t̄ibuo tibi: imo et post mortē ar-
 chiep̄i q̄ nūc p̄est eccliam p̄ncipis mei ma-
 rin' tue fidelitati cōmēdabo. Quaz si b̄n re-
 xeris: grande p̄miū p̄seq̄ris: siua s̄t male in

De iusticia.

alia & corpore motieris. Vis dictis hgo maria disparuit & iuuenis euigilas more solito lectione reperit. Cūq; ad loquēdus os aperiret: cepit disputādo oēs pcludere: & in oī scia pmissim? apparere. Stupebāt oēs q; eū audierūt dicētes. Vñ isti tanta scia ē in spirata: nōne iste est eudo qui heri mactabatur vt pecus: & ecce hodie pbat esse pbus. Post biēniū aut archiepūs moriebat: & eudo a cūctis elect? efficitur metropolitān?. Cōfirmat? igitur & pallio decorat? aliquā diu bene vixit. Et q; honores mutant mores: cepit pcessu ipis cōsiliū matris dei negligere & pprie salutis imemor esse et voluptatibus deuiare & ecclesie facultates dilapidare. Et nō solū feminas seculares: sed & velatas violare. In sup qd detent? est absq; villo timore ad oīa flagitiorū genera habenas laxare. Sicq; facta est vita eius oibus odiosa: oibusq; detestanda. Prochdoloz cū multoz annoz curricula memorat? archiepiscopus acē mūdūq; totuz suis scelerib? corruptisset: quadā nocte quadā abbatissam monialū de regali cenobio: qd tūc Nofterholtz: nūc vero vallis liltoz diaf ordīs cōstiteraciē. secū in lecto hret vocem audiuit in hec verba terribilit? intonantē. Fac sinē ludo qz lussisti satis endo. Vis audist? cachinif multas stacitū su spicabaf: & mane scdō rur suz delitijs inoluē: fac usq; dur? vt lapis ad pdigiose vocis cōminationē mime cōpungif. Sequētī nocte vocē similē audies & parū p: nōcō stult? ille vt ante in sua malicia pdurauit. Nocte igit tertia apud illaz abbatissam cubās cū opus naphandū libidiose exercuisset vor supradicta cū ingenti fragore itonuit dicēs. Fac sinē ludo &c. Vac ergo audita vehemētē stupefac? i genuit aliquantū: sed nō respuit. Verū tamen dā natiōni iā prim? miser ille coruinū quidē cras sepe cecinit: nēquaq; ad lavachū penitentie pperauit. Adira dicturus sū: vera tñ q; si fazones apud quos gesta sunt reticere vellent: elementa oīa clamarent: sicut sequeſtia manifestāt. Post menses ergo tres canonic? qdaz metropolitāne eccleie Medeydeburgēsis Frederic? noie multū venerabilis maxime scitatis: qdā nocte in choro sancti mauritij existēs: & oīoni seruent? insistentis deū p scdō vniuersali ecclesia depcebatur et

maxime p sua metropolitana: vt condito: oim iustus iudex: aut citius modicū caput eudonē archiepū in interitū de medio tolleret: aut certe in meli? cōmutaret. Hba pondus habuerūt: & ecce p̄tinus secuta ē visio nimis terribilis cūctisq; mortalib? mentē da maxime tñ ecclesiaz rectoribus q; gregem dñicū sibi cōmissū pcedētis & malis exēmpis insiciētes papitant sepi? in inferniz. Audid itaq; q; veni? valid? oēs eccleie lapsades parit extingit. Qui pp̄ hoc terrore nimo correptus loco adhefit steterūt come & vox est faucib? iterclusa. Tūc postmodū venērūt duo iuuenes duos cereos gestātes & ad altare pcedētes hinc inde iuxta cornua altaris steterūt ac totā illā aulā lumie repleuerūt. Post q̄s ingressi sūt alij duo q; vnus tapeta ante altare decēt stravit: alt? hō duas aureas cathedras desup collocavit: p̄ illos alt? qdā sol? itaut q; velt p̄ngit strēnu? incedebat euaginātū tenēs gladiū: & stās i medio ecclē valēter clamabat dicēs. O oēs scī quoz relique hic h̄ntur surgite venite ad iudiciū di. Vis audist? apparuit maxima multitudo & p̄fulgida vtriusq; sexus. Alij militari habitu adornati. Alij etiā p̄ntificis lib? insigni infulus: & hi oēs choz itrauerūt: h̄m ordine & merita sua hinc inde se locauerūt. Tūc etiā apparuerūt. xij. viri glorioz si in quoz medio gradiēbaf qdā sole splendidiōz: r̄gio diadematez: & sceptor adonat?: apli vero erāt & iesus xps. Quē mor vt viderūt deuote adorauerūt: & sup cathedram eū sedere fecerūt. Affuit etiā regia celozum quā clarissima turba virginū seq̄bas. Scī hō oēs dei m̄sem honorātes geniculariter susceperūt. Cui xps mor occurrēs & manū ei? apprehēdens iuxta se venerabilr collocauit. Ecce postremo apparuit scūs mauritius dur gloriofus cū sua legione sex milibus & sexcent. lxxi. q; vnanimit se p̄sternētes adorauerūt xpm dicētes. O eq̄stissime iudex & cōditōz seculoz da iudiciū. Vis dicist? surgētes steterūt reuerētē. Quib? dñs ait. Scio quid q̄ritis. & adiecit. Date eudonē archiepū. Cōtinuo quidā exstantib? abiēf & miserū eudonē de latere abbatissae trahentes mirabiliter adduxerūt: quē scūs maurit? seuerius intūēs dixit. Dñe mi cōssime iudex iudica in ste. Ecce iste eudo nō ē ep̄s

sed lupus. non pastor: sed raptor mactator
 & denozator: gregis tui. Iste est etiā cui dñs
 nostra mater tua scientiā donauit: cui hanc
 ecclesiā ad honorē noīe tui mīcōp ac socioꝝ
 meoꝝ factam cōmendauit predicens ei. Si
 bene reuertis: vitā perhennē habebis: si nō
 est qui in corpore & aīa morieris. Iste insup
 est qui āmonitus semel & iterum: tertiō se
 corrigere uoluit & nō solū hanc ecclesiā: sed
 se & aīas sibi cōmissas. pphānādo ad nībīl
 lū se redegit: imo iponas tuas semp turpi
 ter & temere uolauit. Ierōg iudica iuste ius
 dex equissime. Dis auditis dñs presidens
 iudicio sanctoꝝ respiciens dixit. Quid vo
 bis uidet de isto. Pugil: aut supradictus vo
 ce magna clamauit dicens. Reus est mor
 tis. Iudex uero & oēs qui aderant in iustas
 cōuenerūt: & quale genus mortis ille impi
 us sustinere deberet inter se tractauerunt.
 Tūc iudex ait. Caput amittere meruit: qui
 sine capite uiuendo in sordibus cōputruit.
 Quo dicto pugil confestus eudoni precepit
 ut ceruicem extendere: Quod cum eudo fe
 disset & pugil gladiū ad icrū leuasset quidā
 clamauit dicens. Contine manū tuā donec
 ob eo reliquie auferant. Tunc quidā mꝝ ca
 lice affuit corā eudone stās donec pugil mi
 serimi hoīs cellum cū pugno multis uici
 bus ualide percussisset. Et ecce post quēlibet
 pulsus hostia poluta per os eudonis exiēs
 in calicē corruit quas dñs reuerēter accipi
 ens diligentissime lauit sup altare in cali
 cem ponens: & cū sua turba docent inclinas
 uit abiit & recessit. Post hoc miserabilē eu
 donē pugil sepe dictus aggrediens decolla
 uit. Sicq̄ tota illa congregatio disparuit.
 Canonens aut supradict⁹ qui uidit hō in
 flus nō in sōnis sed oculis apertis stupēs
 & tremēs lumicōꝝ in cripta repertiens omīa
 lampades eccleie reaccendit. Cūq̄ adhuc d
 facto dubi⁹ & anxius secū miraret: tandem
 resumpta audacia ad locū iudicij paululū
 processit. uiditq̄ calicē cum hostijs in altari
 & caput a corpore longius proiectus nec
 nō pauimentū sanguine madefactū. Tūc ce
 pit exclamare & dicere. o triste spectaculū.
 o grande miraculū: & o uere tremendū iudi
 cū. O q̄ horrendū est incidere in man⁹ dei
 uiuentis: quos diu ut cōuertantur tolerat

non cōuersos durius dānat. Post hoc oēs
 fores ecclesie obserauit & nullū oīno ingre
 di permittens donec sole iam orto omīs po
 tiores clericos & laicos cōuocauit. Tunc ia
 nuas referans senissimas dei uisionē scilz
 eudonem archiepiscopū in suo sanguine ta
 besfactum omnib⁹ ostendit: & cuncta que ui
 derat per ordinē enarrat. Eadeꝝ uero die
 quidam ex eius capellanis bzuno noīe cū
 legationem sibi cōmissam peregrisse: p mes
 tropolim continuo famulis ante se proces
 dentib⁹ studuit remeare. Interim graui op
 pressus sōno arborum quandā umbrōsam
 uidens de equo descendit: & frenū fortiter
 alligans ad brachium ibidem paululū ob
 dormiuit. Et ecce globus imundozōm spi
 rituū cum tubis & tripicis: gladijs & fustis
 bus: cum lanceis & securibus ad eundē lo
 cum gradu concito properabant. Cūq̄ oēs
 conuenissent vni ex eis qui eorum pnceps
 esse uidebatur: & qui erat statura procerior
 & vultu terribilior solum construentes de
 super posuerunt. Nec mora. Alter cuneus
 eque grandis clamans cachinnās & tripis
 dians apparuit. de q̄ quidā uelociores aq̄
 lis celi precesserant & fortiter clamauerunt.
 Date locum. date locum. Ecce pnceps no
 ster eudo appropinquat. his dictis satelli
 tes sathane miseram eudonis animam in
 effigie corporali cathena ignita ad collum
 constricta: & ad suum principem perduces
 runt. Cui sathan priorius affurrexit. solū
 tans cum uerbis pacificis in dolo. bene in
 quit uenisti. O princeps fautor: & dilatator
 regni nostri. Ecce parati sumus tibi & oib⁹
 amicis nostris fidelibus pro meritis redē
 dere talionem. Cūq̄ eudo obmutesceret. Sa
 than assistentibus ait. Fatigatus est iste di
 lectus noster huc uenēdo: & ideo placet no
 bis ut consoletur. date ergo ei manducare.
 Illo rēnuente & caput auertente ministri
 ei bufones & serpentes ei uolenter impref
 serunt & liquorem sulphureum postmodū
 infuderunt. adhuc illo non loquente sathā
 precepit dicens. Ad balucium principum
 talis princeps deducatur: post illico redus
 cetur: & ecce nō pcul erat purcus cooperat
 lum habens. Quo ablato flamma uozat
 vīq̄ ad celum erumpēbat: que non solum

De iusticia. Sermo. lxx.

arbores et montes lapidesque; imo aliquando in
ita manentem velut stipulam consumebat; in
quod puteum illam infelicem eudonis animam preci
pitauerunt et postmodum extrahentes in modum
ferri cadentem totam igneam suam principem detule
runt. Cui inbrides dixit. Tunc inane balneum
us habuisti ut princeps. Tunc eudo daturatum
te videns cepit blasphemare et dicere. Adhuc
ledictus o salua tu et ois familia tua oisque
suggestio tua et ois imperium tuum. Adhuc
dictus deus qui me creatum. maledicta terra que
me portauit. maledicti parentes qui me genu
erunt. et maledicta ois creatura in celo et in ter
ra. Tunc ois demones vna cum principe suo ce
perunt manibus plaudere et dicere. Vere di
gnus est iste nobiscum manere; quod optime scit
nostre canticum et officium. Adhuc dicitur ad principem
le scholam nram daturatum ut videat; audiat; et
discat; sentiatque; et amplius inde non exeat in
secula seculorum. Et in vba finierat; et ecce vna
nimus in illa odiosa creatura irruerunt eaque
ipertuose in tartareum illud baratrum iactando in
merferunt; ac si celum et terram et ois huius mundi
motus adiueceret quaterent. Capellanus autem su
pradicitur hec videns et audiens timuit vehe
ementer. Tunc princeps tenebrarum digito cum ois
dedit dixit. Videte ne effugiat clericus ille qui
nos aspiciat; sed extitit malorum suorum coopera
tor pccator et defensor. ergo sicut fuit auctor
culpe; sic sit princeps et vindicta; in illis qui pu
teum ad suum demergat dominus. Quo dicto cum de
mones eum rapere vellent et ipse fugere cona
ret; repente a sono eriliens euigilauit; sicque ei
equi terribili tadium hinc inde saltabat et cur
sabat trabens miserum hominem donec a sua
sutura ei brachia penitus dissoluerebant. Dis
sicut autem equum ascendens per metropolim venit
et mox ut dominum suum mortuum esse cognouit; ve
hementer veritatem agnouit et terrore terrorem iudi
cium iudicio; indignum indigno cumulauit; et ois
que sibi in via acciderant que viderat et audierat
enarravit et patefecit; ostendens etiam a sua ista
tura brachia. depulsit; et repentinam canicem
in argumentum veritatis. Cuius igitur videtes
et audientes hoc horribile dei iudicium vehemen
ter timuerunt. Et cadaver ipsum perculaburbe
in paludes iactauerunt. quod bestie infernales
cum planis prius exceperunt; et rucolas
habitantes iuxta variis terroribus et iniurijs
effecerunt. Tandem pallio imito illam glebam mo

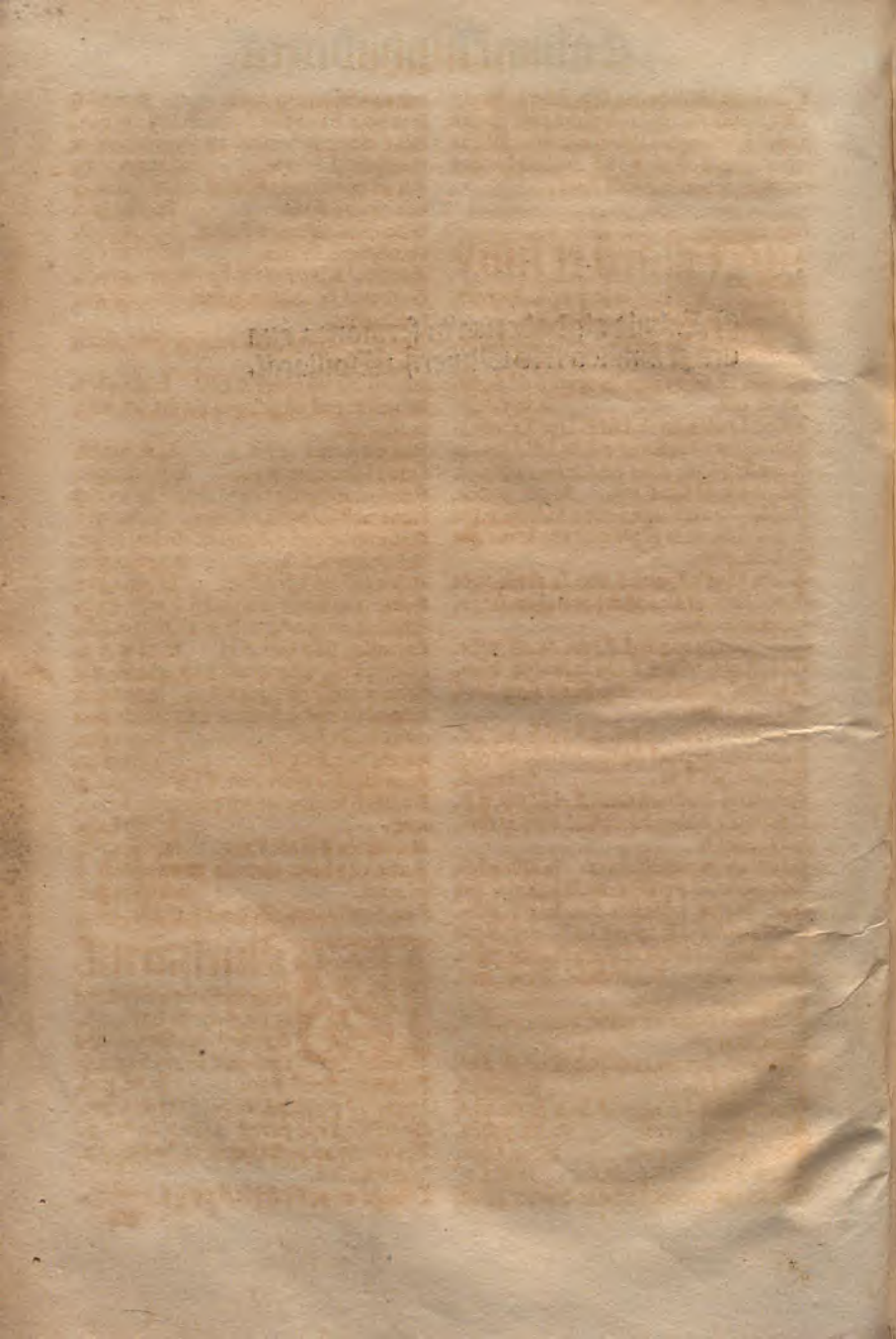
ledictam de illa palude extrahentes in pulue
re combusserunt et in albam flumem profecerunt.
Adhuc res tunc ois vni ferre pisceres suum meatum
relinquentes ad oceanum abierunt donec lema
nisi et ieiunio placatus dominus post decennium
vix tandem redierunt. Dum horredi indigni me
moriam ingerit oculis super panimentum mar
morem cadidum et polluit in decollatione eius
domus cruos effusus qui tam idebiliter adheret
pauimento; ut essentia marmoris esse quo
dammodo videat. Super locum autem illius vbi de
collatio facta est super pferuntur tapeta; et qui
super electum episcopum. Te deus laudum. iuxta morem
canis; tolluntur. et ibidem ad orationem pferuntur
ut episcopus electus videns hoc sibi caueat ne forte
sicut ille perijt et ipse pereat. Adhuc factum est il
lud; ad terrore episcopum; illius ecclesie et ois
inutilium platorum; ut audientes. ptemescant les
se maiestatem terribile iudicium et seuerissimas
dei ultionem. Et sic finis terribilis horribi
lissimum miraculum. Etiam dicitur quod in eadem dyocesi
modernis temporibus fuit episcopus nomine ludovicus
qui in quadam civitate dyocesis et sui dicitur cho
rea habitavit cum mulieribus et virginibus et cum cete
ris masculinis sexus; et ex pmissione divina
ignis ut videbat in inferiori parte pteritorij
vbi chorea fuit exarsit et nemo inter tot homi
nes obijt in illa chorea excepto episcopo cum qua
dam puella quam ipsa chorea anteduxit; et tunc
aliqui pstone de fenestris ceciderunt; nec tunc
mortem incurerunt.

¶ Finis adest fructuosorum sermonum quadraginti
miliu; per celeberrimum diuini verbi pconem fra
tre Oliverium Vaillardum ordinis minorum
parisiensium declamatorum. Opera Jobanis de
vingle. Lugduni tertie nouis impressorum; nec
non diligenti examine castigatorum. Anno xpiani
ne salutis. M. cccc. xxvij. die. xij. Julij.

¶ Age lector pauculis compara numeris; quod
sacrum magno delibasse; precio. Tecumque
(ob animam amoris) viciorum correptiones se
dulo geras. Vale.

Tabula alphabetica in sermones qua
dragesimales fris Oliuerij Maillardt.

Tabula alphabetica sup qdragesimale
 Baillardi studiose collecta: r pene cuncta
 priens. Si in vna lfa nō inuenias qd que
 rig: vide aliā. Xps nō ad multas dictōes
 remittit: vt patere potest clare.

arō et moy

ses orāt p ppo. ser. xxxv.
 fo. lv. pibemate.

Bacch quid sigt. f. xlix.
 fo. lxxix. pibemate.

Bababā est vxore pgit in egyptū qd signifi
 car. ser. liij. fo. lxxvi. p.

Bababā volēs imolaf filiū. f. lxxi. f. xxvii. p.

Bazemūciare dyabolo r pōpis. f. xl. f. lrv. i. p.

Bceptio p dōax ā ste i d o. f. xxiiij. f. xxvi. q.

Bchab rex qd sigt. f. xiiij. fo. xxi. pthēa.

Bcōfita diuersimode. f. xlvij. fo. lxxvi. ij. pte

Bctus sublimior vl pfectior vbi. sermo. xlv
 fo. lxxij. qōne.

Bctus r hīr cōpatis. f. xxxi. fo. xlvij. i. pte

Bctus exterior an addat bonitatem. ser. lv.
 fo. lxxviij. qōne.

Bdā denianit triplicif. f. lvij. fo. xci. pibe.

Bdā est nob exēplū. f. liij. fo. lxxviij. qōne.

Bde pctm crimē lese maiestatis. fmo. lxxij
 fo. cxiiij. ij. pte.

Bdmiratio i xpo an fuerit. f. iij. fo. vñ. p.

Bdolefēs mortu? qd sigt. f. xliij. f. lxxi. i. p.

Bdōzare deū. f. xi. fo. xvij. fi.

Bdulterū gūissimū pctm. f. xl. f. lxxvi. ij. p.

Bdulterās mulier dote puaf. fmo. lxxviij.
 fo. lxi. qōne fi.

Bduocati increpanf. f. xxx. fo. xlvij. qō. fi.

Bduocati quō peccāt. f. liij. fo. lxxvi. ij. pte

Bgn? hz tres ppetates. f. lx. fo. xcij. pthē.

Bgn? paschal sigt xpm. f. lxi. fo. xcviij. ij. pte

Bgn? quō māducabaf. f. xlv. fo. lxxij. pthē.

Bhūnus placuit deo triplicif. sermo. xxij.
 fo. xxxv. pibemate.

Blexander de ballis intrat ordinem. f. li.
 fo. lxxxiij. ij. pte.

Blegans ppriaz turpitudinē nō est audi
 endus. ser. xxiiij. fo. liij. qō. fi.

Blrare lapideū vngitur. f. lxxij. fo. cix. qō. fi.

Bmitē xps. f. xxviij. fo. lix. pthēa.

Bmozio sbū. ser. xiiij. fo. cxij. i. pte.

Bngeli an hēant liguas. f. i. fo. iij. i. p.

Bnims xpi in resurrectione habuit gaudi

um accidentale. ser. lxxij. fo. cx. i. p.

Bia bois ē immortal. f. xiiij. fo. cxij. pthēa.

Bia ē capax btitudinis. f. xij. fo. xxviij. qōne.

Bia fpernit. ser. xxv. fo. lxxviij. ij. p.

Bie an possit illabi dēones. f. xxx. f. xliij. q.

Bie cecitas. f. xlij. fo. lxxij. i. pte.

Bias nras custodire. f. xliij. fo. lxxi. qō. fi.

Bimūciatio. ser. liij. fo. lxxviij. i. p.

Bmboc? sigt dyabolū. f. xx. fo. xxx. pth. fi.

Bmthoni? flo. narrat exēplū. fmo. lxxviij.
 fo. lxi. qōne.

Bpparitiō xpi p? resurrectionē. fmo. lxxvij.
 fo. cx. iij. i. pte.

Bppellatio nō recipi. f. xiiij. fo. lxxi. qō. fi.

Bppellationē nō psequis perdit. ser. xliij.
 fo. lxxix. qō.

Bpotheca crux. f. f. i. fo. ij. pthēa.

Bqua saluatoris. f. xvi. fo. lxxij. i. pte.

Bpothecari? quō peccat. f. lxxij. f. lxxviij. ij. p.

Bqua turbida pctm ē. f. xxxv. fo. lv. i. pte.

Bqua nō remanet. f. lxxviij. fo. liij. ij. pte.

Brbor crucis. f. lxx. fo. xliij. i. pte.

Brbor sic? qd sigt. f. lvij. fo. xxi. i. pte.

Brbor cruas tres colores hz. f. vi. fo. x. i. p.

Brdēbit nō min? qz mlta. f. xli. fo. lxxvi. q. fi.

Brticulos fidei sare. f. xl. fo. xvij. ij. p.

Brtēno stiuola ser grad? hz. f. ij. fo. liij. ij. p.

Brtina r pull? qd sigt. f. lvi. fo. xc. i. pte.

Brtinus hz tres ppetates r significat pecc
 catozem. ser. lvi. fo. xc. i. pte.

Brtuer? rex. ser. xxiiij. fo. xxxvi. p.

Brtuidia sola iunenscit. f. l. fo. lxxiiij. ij. p.

Brtidētū fmdēs qttuor differentie. sermo.
 xlvij. fo. lxxvi. i. p.

Brtidores sbi tm. f. xxx. fo. xlvij. i. pte.

Brtuffert qz bona alterus quadrupliciter.
 ser. xxxix. fo. lxxij. ij. pte.

Brtug. fatet se meruisse penā. f. xliij. fo. lxxix.

Ancharius

recipiēs an debeat restituere. ser. xlvij. fo. lxxiiij. qō.

Brtism? cōpellit nos ab
 renūciare. ser. liij. f. vij. ij. p.

Brtisimi effect? f. iij. fo. vij. p. ij.

Brtisim? p piscinā. ser. xvi. fo. lxxiiij. i. pte.

Brtiba lōgā xps portabat. f. lvij. fo. cxij. p.

Brtificari an possit homo. ser. sermo. xix.
 fo. xxviij. qōne.

Brtitudo an possit b hri. f. xvij. f. xxvi. qō.

Tabula

Britudinē an oēs appetat. sermo. xxxvij,
fo. lxi. qōne.
Beelzebub qd ē. ser. xxix. fo. lxiij. i. pte.
Bellū iustū qñ est. f. lvi. fo. xc. qd. fi.
Bello fugiēs ē infamia. ser. lvij. fo. xxi. q. fi.
Bñficia dia dēm? cogitat. f. lxi. f. xcviij. ij. p.
Beneficia duo tenere est damnabile. sermo
xxi. fo. xxxij. qd.
Benigna mia di i trib? f. ij. fo. v. pthēate
Benigne loquitur xps samaritane. sermo.
xxxv. fo. lv. i. pte.
Bernard? loqitur. ser. xvij. fo. lxxv. pthēate
Bernard? vidit qñqz viros. sermo. xxxvij,
fo. lx. i. pte.
Bestia sacrificanda in yesi lege quōd τ quid
significat. ser. xxij. fo. xxxv. i. pte.
Bissus qd ē. f. xcviij. fo. xli. pthē.
Blasfematores puniuit scūs ludo. sermo.
xxx. fo. xlvi. qōne.
Bonitate aut maliciā an addat actus exte
rior. ser. lv. fo. lxxvij. qd.
Bona ecclie in tres ptes. f. xvij. f. xxvij. i. p.
Bona cōia quōd. ser. xlvij. fo. lxxvi. i. pte.
Bona triplicia. ser. xxxix. fo. lxxij. ij. pte
Bona opa an possint hēc duos respectus.
ser. xxij. fo. xxxij. qd.
Bono sūmo solo an fruēdū. f. xxxv. f. lv. q.
Bon? pastor tria facit. f. x. fo. xvi. pthēate.
Bon? pñif qz p bōa opa. f. lxi. f. xcviij. q.
Bullatores repñdunt. f. xij. fo. xix. i. p. fi.
Bullatores faciūt viā paradisi largam. ser. v
mo. xv. fo. xxxij. qd.

Ceci septē i scriptura. f. xli. fo. lxxvij. i. pte.
Cecitas aie τ remedia. f. xli. f. lxxvij. p totū
Ceci nati illūminati. f. xli. fo. lxxvij. i. pte.
Cena xps fecit qtuor. f. lxi. fo. xcviij. i. pte
Cēturo. ser. iij. fo. vij. i. pte.
Certitudo fidei τ spei. f. vij. fo. xi. qd.
Chorea mala est. ser. lxxij. fo. xcij. ij. p.
Cymbalū qd est. ser. i. fo. iij. i. pte.
Cineres iponunt. f. iij. fo. v. i. pte.
Circūstātia pñtēda. f. xxxij. fo. li. pte. ij. fi.
Cirographū abstrulit xps. f. lxi. fo. xcvi. qd.
Citatus nō cōparēs excoicaf. f. iij. fo. vij.
Civitates due. ser. xxv. fo. xxxvij. i. pte
Clamat xps qñ. mōis. f. xlvij. f. lxxvij. i. p.
Claritas corpis xpi. f. xix. fo. xxx. i. p.
Claude cor. f. xlvij. fo. lxxvij. ij. pte. fi.
Claues an sint i ecclia. f. xij. fo. xix. qd.
Cogitatioēs ā limitāt dōnes. f. xxx. f. xlv. q.
Cognitio triplex de deo. f. xxvi. f. xxxix. qd.
Cognitio duplex. f. xxxij. fo. liij. qd.
Cognoscit qz a deo vñ dyabolo triplr. ser.
mo. xxi. fo. xxxij. i. pte. p to.
Cognoscere vxorē turpis. f. xxx. f. lxxvij. p. ij
Cognouerūt iudei xpm. f. xxvi. fo. xl. i. pte.
Cognouit petr? tria. f. xij. fo. xix. pthēate.
Color tpler folioz xpi. f. xlv. fo. lxxij. i. p.
Colores tres vni? folij. f. xvij. fo. xxvi. i. p.
Colores alij. f. vi. fo. x. i. p. Jte. ser. xxvij. fo.
xli. i. pte. Jte. f. li. fo. lxxxij. i. p. Jtem. ser. lix.
fo. xcij. i. pte.
Cōmētorari fa de xpo. f. xxij. fo. xlvij. pth.
Cōpatio act? τ hū? f. xxxi. fo. xlvij. i. pte.
Cōpati dēm? xpo triplr. f. vi. fo. x. qd. fi.
Cōndōes octo cōfesso. f. xxx. fo. xlvi. ij. pte.
Cōfessio sit integra. f. xxxij. fo. liij. ij. pte.
Cōfessio pmeditata. f. xxxv. fo. lvi. ij. pte.
Cōfessio nuda τ itegra. f. xxxvi. fo. lvij. fi.
Cōfessio volūcaria. f. xxxvij. fo. lx. ij. pte.
Cōfessiois necessitas. f. xxxix. fo. lxxij. ij. p.
Cōfessor tria hēc dōz. f. xxx. fo. xlvij. ij. pte.
Cōfozmitas triplex. f. xlvi. fo. lxxij. qd.
Cōscia est vinea. f. xxxvi. fo. xl. i. pte
Cōscie purgatio. f. iij. fo. v. i. pte.
Cōsiliū 3 xpm. f. liij. fo. lxxvij. i. p.
Cōsuetudo mal. f. liiij. fo. lxxij. i. pte.
Cōsuetudis pctā qñora. f. xxxij. fo. liij. qd.
Cōsuetudo mala. f. xxxij. fo. xxxij. ij. pte.
Consummatū est. f. li. fo. lxxvij. i. p.
Cōtrac? mult. f. ij. fo. iij. pthēate
Contūelia cōiucā. f. xli. fo. lxxvij. ij. pte.
Cōuerti dēm? ppter duo. f. iij. fo. v. pthē.

Adere i pec

catū faciūt tria. ser. xxvij.
fo. xli. ij. pte.
Caiphas an ppheta sit.
ser. liij. fo. lxxxv. qd.
Cābiū triplex. f. li. fo. lxxvij. ij. pte.
Camera xpi. f. lxi. fo. xxi. pthēa.
Canones. ser. iij. τ. xv. fo. xxi. τ. xxij. ij. p.
Caneis impediūt pegrinū. f. lxxv. fo. cx. i. p.
Carcer triplex. f. xx. fo. xxxi. ij. pte.
Charitas. ser. i. fo. iij. p totū
Charitas ē clipe? f. lxxij. fo. cvi. ij. pte
Carnis pūto mltā mala frūt. f. l. f. lxxx. p.
Cā alicui? triplr. f. xxi. fo. xxxij. qd.
Causē pditōis āginū. f. li. fo. lxxvij. i. p.
Cecidim? p eū. ser. vi. fo. x. qd.
Cec? sard? dñōiac? ē pctōz. f. xxx. f. liiij. i. p

Lõnerti ppter tria. f. xix. fo. xxix. ij. pre.
 Cordis hũiliatio. f. ij. fo. v. i. pre.
 Cor bonũ h̄re. f. xvij. fo. xxv. pibe.
 Corda noscit de. ser. xv. fo. xxiij. p.
 Cor est nobile ⁊ durũ cor. f. xxvij. fo. xliij.
 prima pre. fi. ⁊. ij. pre.
 Corp⁹ xpi an fuisset incineratũ. f. lxiiij. qd.
 Corp⁹ xpi qnq̄documta. f. lxi. f. xxvij. ij. p.
 Corp⁹ d̄i tẽplũ pp̄ fa. f. xxxix. fo. lxij. i. pre.
 Correctio supna ⁊ defect⁹. f. xxxij. fo. li. p.
 Crimẽ lese maiestati. f. lxxij. fo. cxiiij. ij. pre.
 Crux ẽ apotheca charitati. f. ij. fo. ij. pibe.
 Crucis ch̄risti arbor. ser. vi. fo. xi. i. pre.
 Cruce repiunt quattuor. f. lix. fo. cxiiij. i. p.
 Culpa. f. ix. fo. xiiij. qdne.
 Culpa nõ ẽ sine pena pp̄ fa. f. xliij. f. lxx. q.
 Culpe expulsio ⁊c. f. lvij. fo. xci. qd.
 Curat⁹ bon⁹ i normaia. f. xxx. fo. xlvi. q. fi.
 Custodes dormiẽtes quõ tenẽt. f. xxxij. f. l.
 Custodiẽs mãdata ⁊ fruct⁹ h̄z. f. vij. f. xi. p.

Detractiõis mõi septẽ. f. lxiiij. fo. lxx. ij. pre.
 Deus an det gram de necessitate se dispo
 nenti. ser. xlvij. fo. lxxvij. qd.
 De⁹ pot remittẽ oẽ pctm̄. f. lv. f. lxxvij. p.
 De⁹ an possit a nob videri. f. lvij. qd. i. pre.
 De⁹ videt oia. f. xxv. fo. xxvij. i. pre.
 De⁹ sapiẽtẽ pctõẽ qd fa. f. xxvij. f. xliij. i. p. f.
 De⁹ ordiauit finẽ ⁊ media ad finẽ. ser. xxxi.
 fo. xlvij. qdne.
 De⁹ solus scit cogitatões. f. xxxij. fo. lxiiij. q.
 De⁹ nõ ẽ ignozas. f. xiiij. fo. xxiij. q. f. xv. p.
 De⁹ h̄z triplicẽ etimologã. f. xij. fo. xix. p.
 De⁹ vocat nos qnq̄ mõis. ser. xxi. f. xxx. p.
 Dyabol⁹ a sit cã sufficiẽ pcti. f. xxi. f. xxxij. q.
 Dyabol⁹ sec̄ tria p⁹ creatõz. f. xxi. f. xxxij. p.
 Dyabol⁹ vlt nos erccare. f. xliij. fo. lxxvij. p.
 Dyalogi tres. f. lxx. fo. cc. pre. i.
 Dies ser quõ sit accipiẽdi. f. lv. fo. lxxix. i. p.
 Differentie positionũ ser. f. x. fo. xvi. i. pre.
 Differentia i pleryõlitarũ. f. xxxij. f. liij. ij. p.
 Dña inter iudiciũ ⁊ supitõẽz. f. xl. f. lxx. i. p.
 Difficultas triplex. ser. lix. fo. cxiiij. qd.
 Difficultas ptingit ex trib⁹. f. li. fo. lxxxi. q.
 Dignitas xpi in tribus. f. ij. fo. liij. i. p.
 Dignitas eccliaſticoz. f. xij. fo. xix. ij. pre.
 Dilectio inimicoz. f. v. fo. viij. qdne.
 Diligere quẽ pl⁹ tenemur. ser. lvi. f. lxxxij. q.
 Diligere postumus inuisa. f. xi. fo. xvij. ij. p.
 Disciplos tres h̄re. f. xvij. fo. xvij. i. pre.
 Discreta sit p̄fessio. f. xxx. fo. xlviij. ij. pre.
 Diues dãnatus. f. xxv. fo. xxxvij. i. pre.
 Dolores xpi. se. vi. in pasceue.
 Dolus ⁊ fraus. f. lv. fo. lxxxix. ij. p.
 Domo regis tria genera delinquentiũ. ter⁹
 mo. xx. fo. xxxij. ij. pre.
 Donantur nobis quattuor per passionem.
 sermo. li. fo. lxxx. p.
 Donatio reuocatur ppter ingratitudinẽz.
 sermo. iij. fo. v. ij. qdne.
 Dote p̄uas adulterãs. f. xxvij. fo. lxi. qd.
 Ducissa qdaz venetoz male mozf. f. lxxij.
 fo. xci. ij. pre.
 Duca⁹ ibs ad q̄ttuor loca. f. ix. fo. xv. i. pre.
 Duo nõ p̄t q̄s extorquere. f. xxiij. f. xxx. qd.
 Dura snia maloz. f. x. fo. xvij. i. p.
 Durũ cor d̄i ⁊ riplr. ser. xxvij. fo. xliij. ij. pre.

Alida lu

Dxuria ñgt. f. xli. f. lxx. i. p.
 Annati a velit alios dã
 nari. f. xxv. f. xxxvij. i. p.
 Annati scribũtur libro
 dyaboli. ser. xxxvi. fo. lviij. i. p.
 Dãnatio aut saluatõ ex trib⁹ depẽdet. ser. ⁊
 mo. xxxvij. fo. lxi. p̄tẽate
 Dãnati⁹ qdã appuit. f. xxxvij. fo. lxi. qd. fi.
 Dãnati⁹ p̄i⁹. f. xx. fo. xxx. q. fi.
 Dãnificatio pximi mltiplex. f. xl. f. lxxij. ij. p.
 Dãnũ qdãq̄ s̄nt sibi i puter. f. lix. f. cxiiij. q. f.
 Daniel bñ iudicauit. f. xxxvi. fo. lvij. pibe.
 Daniel in lacu leonũ qd ẽ. f. xliix. f. lxxx. p.
 Decẽ digit: decẽ p̄cepta ⁊c. f. xi. fo. xvij. fi.
 Delictatio mala p̄hibet. f. xxxij. fo. liij.
 Demões qd p̄nt in corpib⁹. f. xiiij. f. xxi. q.
 Demões an possit illabi aie. f. xxx. f. xliij. q.
 Demões a imitat̄ cogitatõẽz. f. xxx. f. xlv. q.
 Demões an coguet̄ r̄p̄z eẽ. f. xxxij. f. liij. q.
 Demões tres i obfesso quõ vocabant. f. mo
 xlvij. fo. lxxvij. ij. pre.
 Demõiaẽ sanaf ⁊ qd ñgt. f. xxx. f. xliij. i. p.
 Depositari⁹ recipit p̄d̄z. f. xliij. f. lxi. qdne.
 Depositari⁹ restituetõ positũ. f. xliij. f. lxxij. q.
 Derisio. ser. xxvi. fo. xl. ij. pre. fi.
 Deserti tres p̄ditões. f. viij. fo. xii. i. pre.
 Detractiõis repatio. f. xli. fo. lxx. ij. pre.

Edomada ul

tima qdragesime h̄z tria nomia.

Tabula

ser. lix. fo. xxiiij. p̄themate. In ea facta sunt
 multa mirabilia Ibidem.
 Ecclesia passa ē a tribus. ser. xxiiij. fo. liij. i. p.
 Ecclesiam q̄ p̄hibent intrare. ser. xij. fo. xx. i. p.
 Ecclesia nos inducit ad q̄tuor. s. i. f. ij. p̄the.
 Ecclesiastici bono r̄adi pp̄ r̄a. s. xij. fo. xix. i. p.
 Ecclesie datū nō d̄z renouari. s. lxiiij. fo. xxi. q̄.
 Effectus bap̄tismi. ser. iij. fo. viij. ij. p̄te.
 Effundere cor sic a aqua. s. xxxiiij. fo. liij. ij. p.
 Electio mathie. s. xiiij. fo. xxi. p.
 Elemsyna. ser. v. fo. ix. i. p.
 Eligere negligētes p̄dunt ius. s. mo. xxvij.
 fo. xliij. q̄one.
 Eligere p̄fessorē discretū. s. xxx. fo. xlviij. ij. p.
 Emendandi vitas tres cōe. s. xix. fo. xxx. ij. p.
 Emēs possessio. s. liij. fo. viij. q̄one.
 Ep̄s illustrat curam bonū. ser. xxx. f. xlvij. q̄. si.
 Ep̄s visitans recipit p̄curationē ser. xxxvi
 fo. lvij. q̄one.
 Equat q̄stā n̄ fuit inēta. s. xlviij. f. lxxvi. ij. p. f.
 Error cui nō resistit. ser. xxxij. fo. l. i. p.
 Esau et iacob. ser. xxviij. fo. xliij. p.
 Ethnologia triplice h̄z deus. s. xij. f. xix. p.
 Eul̄aristie factm. s. l. p. f. xxviij. ij. p. r. s. lxij.
 Eudonis exēplū horribile. s. de iusticia si.
 Execrare vlt̄ nos dyabolus. ser. xliij. f. lxxvij. p.
 Excellēs q̄s pp̄ ina. s. i. fo. ij. p. i.
 Excelsit̄e fidei. ser. v. fo. ix. ij. p. r. seq.
 Exōdicat atar? nō cōpens. s. iij. f. viij. q̄. si.
 Exōdicatio vitada. ser. xxxij. fo. l. i. p. si. exē.
 Exōdicat n̄ absoluit p̄ saluta. s. xl. f. lxx. q̄.
 Exōdicat p̄icipare iure. s. xvi. fo. xxv. ij. p.
 Exēplū tr̄bile d̄ luxurio. s. fo. l. xxviij. f. lxx. q̄.
 Exēplū vsurarij. s. xxi. fo. xxiiij. ij. p̄te.
 Exēplū de innocētia. ser. lxx. fo. cx. p̄the.
 Exēplū de alio. ser. xliij. fo. l. xxi. p.
 Exheredat q̄s i. xij. casib? s. de iust. i. p̄te.
 Expectatio fatua. ser. xxiiij. fo. xxxvi. ij. p.
 Expulso culpe et gr̄e iusto. s. lvij. f. xci. q̄one.
 Exterior act? an addat r̄e. s. lv. f. lxxviij. q̄.
 Ezechias rex qd̄ s̄ḡt. ser. iij. fo. vi. p.
 Ezechiel loq̄tur nobis. ser. x. fo. xviij. si.

Febriis significat peccatum. sermo. xxxiiij.
 fo. liij. i. p̄te.
 Felicitas est p̄fcaē viuere. s. xvij. fo. xxv. q̄one.
 Feruēs mediatio passionis xp̄i valet mul
 tū. ser. xlv. fo. lxxiiij. i. p.
 Festū xp̄i et putuū. s. xliij. fo. lxxix. i. p.
 Feridus est p̄dōz. ser. xliij. fo. lxxi. i. p̄te.
 Ficulnē maledixit xp̄s. s. lvij. fo. xxi. i. p.
 per totū nota bene.
 Fidei deuotio. ser. xxxiiij. fo. liij. i. p.
 Fidelitas nō inuenit. s. xlviij. f. lxxvij. ij. p. f̄.
 Fidem fr̄agētū fides fr̄angitur. sermo. xliij
 fo. lxxix. q̄one.
 Fides n̄ra octo vijs p̄bat. s. l. f. lxx. q̄one.
 Fidē irritā q̄ facit. ser. viij. fo. xiiij. si.
 Fides. ser. iij. fo. vi. ij. p.
 Fidei effect? nouē. ser. v. r. vi. fo. ix. r. x. ij. p.
 Fiducialis f̄uare p̄cepta. s. xvi. f. xxvi. ij. p̄te.
 Figura pulchra de retinendo p̄p̄s. ser. lxxvi
 fo. cxij. p̄themate.
 Filij p̄digi h̄sto. ser. xxviij. fo. xliij. i. p̄te.
 Filij libere q̄ sunt. s. xxxviij. fo. lxx. p̄the.
 Filios tres h̄bit malier. ser. xxxiiij. f. liij. q̄.
 Filij israh̄ in deserto. s. iij. fo. vi. ij. p.
 Filioz israh̄el figura. ser. iij. fo. viij. si.
 Filius nō punitur pro patre sp̄ialiter. ser.
 xiiij. fo. xxij. p̄the.
 Filius reddit patri qd̄ p̄f̄ fecerat auo. ser.
 xxxij. fo. li. p̄the.
 Filij ex adul̄ terio qd̄ faciēdū. s. xl. fo. lxxvi.
 Finis intentio an ad merituz sufficiat. ser. o
 mo. xxxiij. fo. liij. q̄.
 Fieret xp̄s si veniret. ser. lvij. fo. xci. p. r. i. p.
 Fleuit xp̄s sup̄ h̄l̄r̄z. s. lvi. fo. xc. i. p.
 Fleuit xp̄s ter. ser. xlvij. fo. lxxiiij. p.
 Folia arboris crucis. ser. xvij. fo. xxvi. i. p̄te.
 Folia h̄c s̄t h̄ba xp̄i. s. xxviij. fo. xli. i. p.
 Folia xp̄i d̄ mala pcti. s. xlv. fo. lv. i. p̄te.
 Foliū septimū et colores. s. li. fo. lxxxiij. i. p.
 Foliū vitimū. ser. lix. fo. xxiij. i. p̄te.
 Fonte saluatoris sanemur. s. xli. f. lxxvi. p.
 Fons saluatoris. ser. xvi. fo. xxiiij. i. p̄te.
 Fornicās p̄roz dote puaf. s. xxxviij. f. lxx. q̄.
 Fr̄ēs v̄d̄it̄ ioseph. s. xxvi. fo. xxxix. p̄the.
 Fr̄ēs qd̄ diuidit̄ h̄d̄itatē. s. xxx. f. xliij. q̄.
 Fr̄at̄a regnū xp̄ianissimū. s. xxxiiij. f. liij. i. p.
 Fraus et dolus. s. lv. fo. lxxxiij. ij. p̄te p̄ totū.
 Fruct? tres h̄uād̄ mād̄ata. s. viij. fo. xi. p.
 Fr̄uēdū an sit s̄t̄imo bono. s. xxxv. fo. lv. q̄one.
 Fugere ē licitū. s. lviij. fo. lxxvi. i. p̄te.

Accores

verbi iustificabitur ser
 mo. xxx. fo. xlvij. i. p.
 Amaznegligens male
 facit. s. xliij. q̄. fo. lxxiiij. ij. p.
 Fatua expectatio. ser. xxxij. fo. xxxvi. ij. p̄te

Furti qd debet. ser. xlii. fo. lxxix.
 Furti qtuoler. ser. xlvij. f. lxxvij. ij. p. p. to.

Aleia mi

astis xpm. sermo. lxxvij.
 fo. cxij. qd.
 Generale iudicium. ser. x.
 fo. xvi. qd.
 Genera tria hoim. ser.

mo. viij. fo. xij. i. p.

Bentes in triplici dña. ser. xxxi. fo. xlv. i. p.

Berson vtrina tacuisse. f. xxxi. fo. xli. i. pte.

Bna an debet acceptatione psonaz. f. xxliij.

fo. xxvi. qone.

Bna in trãssfigurãde. f. xx. fo. xxx. qd.

Bna vana mortale splr. f. xxij. f. xxliij. i. p.

Blouificatiõ corpus vtrã possit se ostende

re. ser. lxx. fo. cxij. qd.

Bloue floruit thomas de aquo. f. mo. xxxi.

fo. xlvij. i. pte.

Bloua corpa an cõedãt. f. lxxvij. f. cxij. qd.

Brabatũ est pãm. f. xvi. fo. xxliij. i. pte.

Bra hy ser. drces. f. ij. fo. v. pte. ij.

Brate sũma an sit creabil. f. vi. fo. x. qd.

Bra gratũ faciẽs necessaria. f. xxij. f. xxv. q.

Bra est aq. ser. xxxv. fo. lxx. i. pte.

Bra di ã necessaria ad mudãdũ. f. xi. f. lxxvij. p.

Bre stat? tra pmissõis. f. lxxij. fo. cx. ij. p.

Brate infusio ⁊ culpe electio, an sint vna

simplex miratio. f. lxxij. fo. xci. qd.

Brator an sit deo opatio difficilior. ser. li.

fo. lxxij. qone.

Bratas an deus det se. disponenti. sermo.

lxvij. fo. lxxvij. qd.

Bratas habere an possim? sine laie gratie

ser. xxvij. fo. xli. q.

Bratia baptisimi obrinẽt pfitentes in ob

seruãtia. ser. xxxi. fo. xlvij. p.

Bratũ dei an possim? cognoscere nos ha

bere. ser. ij. fo. liij. qd.

Brad? sex ascẽdendi. ser. ij. fo. iij. pte. ij.

Brad? sex religiõis. f. xvij. fo. xxvi. ij. pte.

Bradũ lero pcedit ira dei. f. xl. fo. lxxij. p.

Bratia nõ sunt pcepta. f. xvi. fo. xxv. ij. p.

Abere debz

bõ ser. f. xix. fo. xxx. i. p. fi.
 Abet de? tripliciter cõsioz
 logiã. ser. xij. fo. xix. pibe.

'Dabit? ⁊ act? cõpatio. ser. xxxi. f. xlvij. i. p.

'Delyas fugit. f. xij. fo. xx. pibe.

'Delyas ad viduas mittitur moraliter. ser.

mo. xliij. fo. xxxij. pte.

'Delyas in trãssfigurãde. f. xx. fo. xxxi. i. pte.

'Delyas ⁊ helyseus quid significãt. sermo.

xxi. fo. xlvij. i. p.

'Delyas suscitãt mortuũ moraliter. sermo.

xlviij. fo. lxxx. vi. p.

'Dely nõ correxerit filios. f. xxxij. fo. l. i. pte.

'Delym qd interpretãt. ser. lvi. fo. lxxxix. p.

'Delyseus sanat naama. f. xxxi. fo. xlvij. p.

'Delyse? succurrit vidue. f. xxxij. fo. xliij. p.

'Delysei hospita. nobilis. f. xliij. f. lxx. pib.

'Delyse? ppba quõ loqitur. f. lxxi. f. cxij. p.

'Dereditate pnat qd. xij. casb? f. d. iij. i. p.

'Dereditas h? qdruplr. f. xxij. f. xxxvi. i. p.

'Dester qd figt. f. xxij. fo. xxxvi. p.

'Dodie meã. ser. xvij. fo. xxvi. i. pte.

'Doim tria gna. f. viij. fo. iij. ij. pte.

'Dõ est rect? f. ij. fo. iij. pte. ij.

'Dyffozia filij pdigi. f. ij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

'Dyffozia filij pdigi. f. xvij. fo. xlvij. i. p.

Acob et e

san. ser. xxvij. fo. xli. p.
 acob ⁊ ioseph ysto. i vtro
 qd se lu. f. xv. f. xxxix. p.
 Sinnare tenemur s̄ deo

na. ser. xxxij. fo. xxxv. qd. fi.

Jeimũ. ser. iij. fo. v. i. pte.

Jeimũ xpi. ser. viij. fo. xij. ⁊ q obligãtur.

Jeremias increpat. f. ix. fo. xv. ij. p. fi.

Jezabel pessima. ser. xij. fo. xv. pibe.

Jgnõtãtia ã mala. f. xvij. fo. xxvij. i. pte.

Jlubi ase an demões possit. f. xxi. f. xliij. q.

Jlluminatio sic. ser. xli. fo. xlvij. i. pte.

Jlluminatio sic. ser. xli. fo. xlvij. i. pte.

Jlluminatio sic. ser. xli. fo. xlvij. i. pte.

Jlluminatio sic. ser. xli. fo. xlvij. i. pte.

Jlluminatio sic. ser. xli. fo. xlvij. i. pte.

Jlluminatio sic. ser. xli. fo. xlvij. i. pte.

Jlluminatio sic. ser. xli. fo. xlvij. i. pte.

Tabula

Immortalis an hō sit adit? .f. xliiij. f. lxxi. q.
 Impeccabil xps pp tria. f. xlvij. fo. lxxv. q.
 Impedimēta pnie. f. xxi. fo. xxxij. z. xxi. p. ij
 Imputat nō faciēt qd d3. f. xx. fo. xxxi. qd.
 Incarnatio tarde facta ondit seueritatē iu-
 sticie diuine. ser. liiij. fo. lxxxvij. qd.
 Incarnatio an sufficiēt ser in scriptura sa-
 cra expessa. ser. lvi. fo. lxxxix. qd.
 Incōstātia. ser. xxv. fo. xxxix. ij. pte.
 Indulgētiar abusus. f. xij. fo. xix. i. pte.
 Ingratitudo est mala. f. lxxij. fo. xcviij. pthe.
 Ingūtudine reuocat donatio. f. iij. fo. v. q.
 Inimicōz dilectio. f. v. fo. viij. z. ix
 In inferno sunt sacerdotes zc. f. d iusticia.
 Innocētia facili? repaf qz pnia. sermo. xxi.
 fo. xxi. ij. pte.
 Innocētia per penitentiā recuperatur. ser-
 mo. iij. fo. vi. ij. pte
 Intēgliter huēf pcepta. f. xiiij. fo. xxxij. ij. p
 Integritas sit pfectio. f. xxxi. ij. fo. liij. ij. pte.
 Intellectualit huēf pcepta. f. xi. f. xvij. ij. p
 Intēcio finis an afficit ad meritū. ser. xxxij
 fo. liij. qdne.
 Jocādo nō loqf xps zc. f. xxx. fo. xlv. pthe.
 Jonas pdicat. f. xlvij. fo. lxxvij. p.
 Joseph p̄riarche ysto. f. xxvi. f. xl. z. xxvi. p
 Joseph n̄go sponfus virginis. hmo. xlvij.
 fo. lxxij. z. xxv. p totū.
 Ira diuina est lenta. ser. de iusticia ptheas
 te. i. ser. xl. fo. lxxij. pthe.
 Irritā fidē q faciūt. f. viij. fo. xiiij. fi.
 Judā multi abhoianf. f. ij. fo. liij. pte. i.
 Judas fuit in grā. f. xvi. fo. xliij. p.
 Judas est dānar? .f. lxi. fo. xcvi. qd. z. i. pte.
 Judicare nō dēm? alios. f. xl. fo. lxxv. i. pte.
 Judei n̄ tm̄ blasfemāyrt xpiani. f. ix. f. xv. fi.
 Iudex cognouerūt chystum z occiderūt sic
 propbas. ser. xxvi. fo. xl. i. pte.
 Judicare noli quēqz. f. xxxv. fo. lvi. ij. p. pn.
 Iudiciū gnāle an erit an cito. f. x. f. xvi. q.
 z. i. pte. Et de iudiciōdis ibidem.
 Iudiciū puertif q̄t. mōis. f. liij. f. lxxxv. ij. p
 Iudiciū solo. f. xxxix. fo. lxxij. pthe.
 Jurans aliqd nō tenetur nisi pdinone stā-
 te. ser. xlij. fo. lxxxix. qd.
 Iusticia dei an maior mia. f. iij. fo. v. q.
 Iusticia z mia an sint in oi ope dei. sermo.
 xxv. fo. xxxvij. qd.
 Iusticia phariseoz z xpianoz. f. d iusticia.
 Iusticiarios increpat z admonet. ser. xxi.
 fo. xxxij. i. pte. z. ser. xxxij. fo. xxxvij. fi.

Juuenis cognoscēs duas cognatas. se. xxx.
 fo. xlvij. ij. pte.

Abor pec

cat oīū infructuosus. f.
 xiiij. fo. xxxij. i. p.
 Abor z triplices. f. xlv.
 fo. lxxij. pthe mate.

Zatus est infern? .ser. de iusticia.
 Zapidib? scripta lex qre. f. x. fo. xvij. ij. pte.
 Zapides d xps p̄ncip? .f. xlvij. f. lxxvi. ij. p
 Zatrones impediūt pegrinū. f. lxx. f. cx. ij. p
 Zatro x̄tinuās tria scurrit. f. xxi. f. xxxij. ij. p
 Zatrones i passiōe xpi. f. xvij. fo. xxxv. i. pte
 Zaudē appetēs portat veritū dyaboli. ser
 mo. xxi. fo. xxxij. i. pte.
 Zauit xps pedes. f. lxxij. fo. xcviij. ij. p
 Zazari resuscitatio. f. xliij. fo. lxxij. i. pte.
 Zazar? nūq̄ nist p? .f. ly. fo. lxxxix. i. pte.
 Zect? xpi dur? crux. f. xxxv. fo. ly. i. pte.
 Zenonū lex. ser. xl. fo. lxxvi. ij. pte. fi.
 Zegē patē qz alios vis pati. f. ly. f. lxxxvij. q
 Zegē verū sacrificia qd signē. f. liij. f. lxxij. p
 Zegē obhucem? pp tria. f. xl. fo. xvij. ij. pte.
 Zegū nāt an alia d3 sup addi. f. xl. f. lxxij. q
 Zex noua ā gnioz verū. f. d iustia. q. z. p to.
 Zex cū tiorē daf. ser. xvij. fo. xxxv. ptheate
 Zex xpi male suaf. f. xvi. fo. xxxv. pte
 Zepza qd sigt. ser. xxxij. fo. liij. ij. pte.
 Zese maiestatis crimē cōmittens tria ma-
 la incurrit. ser. lxx. fo. cxiiij. ij. pte.
 Zib scpt? .f. xvij. f. xxvi. i. p. z. f. xxxv. f. lxxvi
 Zibu d sunt. ser. x. fo. xvij. i. pte.
 Zibo arbiſo an possim? bte grāz. f. xxxvij. q
 Ziber d: q d libo vēire. f. xlvij. fo. lxxvij. q
 Zibere filij d sunt. f. xxxvij. fo. lxx. pthe.
 Zibr? ecclē pp oīē ptū sit bu? .f. lxxvi. f. cxi. q
 Zignū vbi ceciderit. f. xxxi. fo. xlvij. qd.
 Zingua ē mala. f. xli. fo. lxxij. ij. pte.
 Zinguas an hēant angeli. f. i. fo. iij. ij. pte.
 Ziquozib? de oib? sp aliqd remanet nisi d
 aqua. ser. xxxiiij. fo. liij. ij. pte.
 Zoca q tenuit xps. ser. lxxvij. fo. cxij. pthe.
 Zoca ad q̄tuoz duct? fuit xps. f. ix. f. xv. i. p
 Zoc? a d̄ijs z oppositis. ser. xxx. f. xliij. p.
 Zoc? d pctō altri? cpl̄r. f. xliij. f. lxxij. ij. p. fi
 Zod̄tur xps nō ridēdo zc. f. xxx. fo. xlv. p.
 z. ser. de iusticia. ij. pte
 Zoq̄baf moty z he. cū xpo de excessu ei? tri
 plic. ser. xx. fo. xxxij. i. pte.

Zoq̄ xp̄s nob. f. xxiii. fo. xxxvi. i. pte.
 Zorh saluat? de sodomis. f. ij. fo. v. ij. pte.
 Zudi p̄hibiti in fr̄acia. ser. xx. f. xxx. q̄. si.
 Zudouic? sc̄us p̄uit blaf̄eos. f. xxx. f. xvi. q̄
 Zudēdū ē. f. xl. fo. lxxv. i. pte. f. ix. fo. ry. fi.
 Zupanaria rep̄hēdit. f. xxi. fo. xxxij. i. pte.
 Zutū ipedit pegrinū. f. lxxv. fo. cxi. i. pte.
 Zur lumē xp̄s p̄p̄ta. f. xlvi. fo. lxxvij. i. p.
 Zuxuriosi exēplū horribile. f. xxvij. f. lxi. q.

Zeritū r̄plex. ser. liij. fo. lxxxvij. q̄.
 Zeritōzū q̄ō ē magi. f. lix. fo. xciiij. q̄.
 Zeritū passiois quo dat nob. f. lx. f. xc. q̄
 Zeritū passiois cyroḡphus fuit deletus
 pcti. sermo. lxi. fo. xcvi. q̄.
 Zertes n̄ ē q̄ nō agit sibi p̄grua. f. mo. lviij.
 folio. cxj. q̄.

Magdalena

Magdalena fuit. ser. xliij. fo. lxxi. i. p.
 Magdalene appuit xp̄s. ser. lxxij. fo. cx. i. pte.
 Magdalene puerfo z pe. fo. lxxxij. i. pte.
 Magda q̄tuoz i xp̄i passione. f. xvij. folio. xxvi. i. parte.
 Magdala dī r̄plex cognitio. f. xxvi. f. xxxix.
 Magdalcia tres xp̄i. f. lx. fo. xciiij. i. pte.
 Magdalcia crescēte crescit p̄ca. f. viij. f. xij. q.
 Magda figurabat xp̄m. f. lxi. fo. xcviij. ij. pte.
 Magdalcia filioz iust. f. xij. fo. xxiij. ij. pte.
 Magdalcia sex penitētis. f. xxiij. f. xxxv. i. p.
 Magdalcia xpi. ser. xxxvi. fo. lviij. i. pte.
 Magdalcia beatorū fide q̄ carne. f. viij. f. xij. ij. p.
 Magdalcia figurat p̄ hester. f. xxvij. f. xxxvi. p.
 Magdalcia plāgit xp̄m. ser. xxvij. fo. xli. pte. i.
 Magdalcia h̄z duas tūcas. f. xxvij. fo. xli. pte. ij.
 Magdalcia ipedit irā dei. ser. xxxix. f. lxxij. pte. fi.
 Magdalcia nos iuuat. ser. liij. fo. lxxxvi. pte.
 Magdalcia a meruit eē m̄ xp̄i. f. liij. f. lxxxvij. q̄
 Magdalcia sciebat cōsiliū z̄ r̄p̄s. f. lvi. f. xc. i. p.
 Magdalcia loq̄t cū xp̄o pie. f. lxi. fo. xcviij. i. pte.
 Magdalcie n̄ ḡi p̄mo appuit xp̄s. f. lxxij. i. pte.
 Magdalcis p̄petates. ser. viij. fo. xij. i. pte.
 Magdalcis cōpat̄ filijs. ser. xliij. fo. xxi. i. pte.
 Magdalcis ap̄tus. ser. xv. fo. xxij. pte.
 Magdalcis momū ipedit p̄ cognitionē duaz co-
 gnataz. ser. xxx. fo. xlvij. ij. pte.
 Magdalcio iputat nō faciētū q̄ō dz. f. xx. folio
 xxx. q̄ō. fi.
 Magdalcio tenuit xp̄s i q̄tuoz locis. f. lxxvi. fo
 lio. cxij. ij. parte.
 Magdalcio adī pctā. iij. regl̄. ser. xxxv. f. lvi. ij. p.
 Magdalcio zari ra d̄ xp̄i passione. f. lxxij. f. xcviij. p.
 Magdalcia mala p̄p̄ ser. f. lviij. f. lxxxvi. ij. p.
 Magdalcitricēs d̄nt separi. ser. xxij. f. xxxv. ij. p.
 Magdalcitricēs due aū salo. f. xxxix. fo. lxi. pte.
 Magdalcitrici quōd possum? f. xvij. fo. xcviij. ij. p.

Magnes duo stipēdia nō h̄z. f. xxij. f. xxxv. q̄.
 Magdalcia ē vira hoīs. ser. ix. fo. xv. i. pte.
 Magdalcia an sit pctm̄. ser. lvi. fo. xc. q̄.
 Magdalcia nō faciebat xp̄s nisi esset opus.
 sermo. lxxij. fo. cx. i. pte.
 Magdalcia z iusticia an sint in omi opere dei. ser
 mo. xxv. fo. xxxvij. q̄.
 Magdalcia dei an maior iusticia. ser. iij. fo. v. q̄.
 Magdalcia dei onidit i r̄b? ser. iij. fo. v. pte.
 Magdalcia āgeli ad n̄ ginē. f. liij. f. lxxxvij. i. p.
 Magdalcia septē obhuc̄ p̄cepta. f. xi. f. xvij. ij. p.
 Magdalcia d̄ō d̄ō q̄vocat nos xp̄s. f. xx. f. xxxij. p.
 Magdalcia i trāfiguratiōe. ser. xx. f. xxxij. p.
 Magdalcia p̄cutit petrā. ser. xxxv. fo. xlv. pte.
 Magdalcia orat̄ z̄ irā dei. f. xl. fo. xlv. pte.
 Magdalcia periculosa ē. ser. ix. fo. xliij. q̄.
 Magdalcia in q̄ debem? ascēdere h̄z grad? sep
 ptez. ser. ij. fo. iij. q̄.
 Magdalcia signū. ser. xl. fo. lxxv. q̄. fi.
 Magdalcia s̄ribilissima. ser. liij. fo. lxxxvi. pte.
 Magdalcia r̄plex. ser. xliij. fo. xxi. pte.
 Magdalcia culpa an remittat sine satisfacti
 one. ser. xxxvi. fo. lxxij. q̄.
 Magdalcia p̄cto fuit q̄ter xp̄s. ser. vi. fo. x. pte.
 Magdalcia cogitatio valet ad octo. ser. lxxij.
 fo. cx. z seq. in. ij. pte.
 Magdalcia capita valet ad contēptū mūdi.
 ser. lxxij. fo. cxij. ij. pte.
 Magdalcia ē xp̄s p̄p̄ta. ser. lxi. fo. xcvi. pte.
 Magdalcia tres iuicnauit xp̄s. f. xxi. f. xxxv.
 ij. pte in fi. z ser. xliij. i. pte. fo. lxxi.
 Magdalcia p̄uitat pctōz. f. xliij. fo. lxx. i. pte
 Magdalcia q̄dā h̄uit tres filios. f. xxxij. f. liij. q̄
 Magdalcia sup̄ bestia. f. xxxv. fo. lxx. i. pte.
 Magdalcia vidue signa. f. xxxij. f. xliij. pte.
 Magdalcia nō p̄t manum. f. xxxvi. f. xxxix. q̄.

Naim sana

Naim quōd siḡt. f. xxxi. fo. xlvij. pte.
 Naim ciuitate xp̄s suscitāt mot
 tuū. ser. xliij. fo. lxx. i. pte.
 Natura humana p̄ pctm̄ tria incōuenientia
 habebat. ser. li. fo. lxxxij. pte.

Tabula

Necessaria Erehtitio. ser. xxviii. f. xliij. ij. p.
Necessaria ad salutē pūicē in sacra scriptu
ra. ser. xliij. fo. lxvii. qd.
Necessitas duplex. f. xlvij. fo. lxxvii. qd.
Negligētia ipedit pūias. f. lxxv. f. lxxviii. ij. p.
Negligētia ex tribus puenit ibidem.
Negligētes eligē p dunt ius suū. ser. xxviii.
 fo. xliij. qd.
Negligētia et ignorātia ascribūf culpe. ser.
 mo. xxvii. fo. l. qd. fi. c. i. pte.
Negligēs samā crudelē ē. l. xliij. fo. lxxij. ij. p.
Negocia qdā hī sūt sine pos. f. liij. f. lxxvi. ij. p.
Negociatores duplices. f. lxxij. fo. cxij. ij. p.
Nesciētes pnter an excusēf. f. lxxvii. f. lxxij.
 parte fi.
Nescit hō an dignus sit. f. xvi. fo. xxiiij. pibe.
Nimius pueritūf. f. xlvij. fo. lxxvii. pibe.
Noobilior erat ppll iust pp fa. l. lvi. f. lxxix. p.
Nobilis qdā hnt duos filios. f. lxxvii. f. lxxi. p.
Noia fa vltie ebdō. xl. f. liij. fo. cxiiij. pte.
Nois symbolica de fūde. f. lxxvi. f. lxxix. q.
Nō mitit pcurator. f. xi. fo. xviiij. qd. fi.
Nō absoluit tacēs vitarē. f. xvi. f. xxiiij. qd.
Nō locādo loqf xpūs. f. lxx. fo. xlvij. pibe.
Normāie curat bonus. f. xix. f. xlv. qd. fi.
Notariū icrepāf. ser. xxx. fo. lxxvi. qd. fi.
Nota lex an gūior veteri. ser. de iusticia.
Novissima sūt cogitāda. f. lxxij. fo. cxii. ij. p.
Nuda sūt pfectio. f. xxxv. fo. lviiij. ij. pte.
Nulla ius postulato acqris. f. liij. f. lxxxiij. q.
Nūc septenariū vite nre. f. lxxi. f. lxxvij. pt.
Nuptial vestis ē charitas. ser. i. fo. ij. pibe.

Bedire opz

vl dānari. f. lxxvij. f. lxxvi. q.
Blasphēas qtuor. f. lxxij. fo.
 xxvii. pibe.
Obligēt an pcepta sēp.
 sermo. xxxij. fo. xlix. pibe.
Obhuare ofa mādata. f. xiiij. fo. xxiij. ij. pte.
Obseruare legē pp fa. f. x. fo. xv. ij. pte.
Obhuat pcepta septē moīs. f. xi. f. xviiij. ij. p.
 te et sequētibz ser.
Obstaculo fugiēda. f. xiiij. fo. xxi. p. i.
Ocio obhuare i pfectioe. f. xxx. fo. xlvij. ij. p.
Oculi duo i ala. f. xliij. fo. lxxvii. pibe.
Qdit de ser. ser. xliiij. fo. lxxij. ij. pte.
Qdit rebus iudici rpo. f. lvi. f. lxxiiij. ij. p.
Qffēfōz restitutio. f. lxxviiij. fo. lxxij. ij. pte.
Qffert xpi corp suū pp. iij. f. lxxi. fo. lxxvij.
Qffigē xpūs. f. li. fo. lxxxi. ij. pte.

Olina qd hnt. f. lvi. fo. lxxix. pibe.
Omissio et negligētia scōstānus et. ser. xxv.
 fo. xxxix. ij. parte.
Onera sūt deponēda. f. liij. fo. cxiiij. pibe.
Onera veteris legi. ser. de iusticia qd.
Onus pcti. ser. v. fo. viij. pte.
Onus sciat q et debita. f. xxx. fo. xliij. qd.
Opā bōa ā hēant duos frēs. f. lxxij. f. lxxxiij. q.
Opāi hūiole reqrūt fa. f. ij. fo. iij. i. pte.
Opatio difficilior an sit gūioz dō. f. li. folio
 lxxxiij. qd.
Opibz bōis qd psumit bonus. f. lxxij. f. cx. qd.
Opāriqū dō dīqz. f. xviiij. fo. lxxviiij. ij. p. fi.
Opā hī sūt grā nra i charitate. f. lxxij. f. lxxv. q.
Opā dei mīa et iusticia. f. xvj. fo. lxxvii. qd.
Opā sex diez moralū. f. xix. fo. xxi. i. pte. fi.
Opā xpi sufficiēt ad fidē. f. li. fo. lxx. qd.
Ozare scōs an dēam. f. xxxi. fo. lxxvij. qd.
Ozāt scāi p nob. f. xv. fo. lxxij. qd. et. i. pte.
Ozare i ecclia vlt ē. f. vi. fo. x. ij. pte.
Ozēcaē panes. f. lxxvij. fo. lxx. i. pte.
Ozū est scia. f. xij. fo. xix. pibe.
Ozē loqf. f. r. fo. xvij. i. fi. et f. xij. fo. xxi. fi.
Et ser. de iusticia. i. pte. et.
Ouis pprietates. f. li. fo. xcv. pibe. et.

Panes tres

comodare. f. lxxvii. fo. liij
 per to.
Panis qtuuplex. f. lxx
 fo. lxxij. i. pte.
Paraliticus ē pctoz. f. xvi. f. xxv. i. pte. et f. iij
 fo. vij. i. pte.
Paritūz obij qdā mag dānat. f. xx. fo.
 xxx. qd. fi.
Parrochie due. ser. xxv. fo. lxxvii. qd.
Passio xpi memorāda. f. ij. fo. iij. i. pte.
Passiois mēozia vlt ad mlta. ser. vi. p. lce.
Passio xpi sufficiēs. f. vij. fo. xij. qd.
Passio xpi qtz sēra sēra p dīca.
Passiois xpi meditatio ad qtuor. f. xlv.
 folio. lxxiiij. pte.
Palet etiā ad mlta. f. xlv. fo. lxxiiij. i. pte.
Passio xpi fa nob pfer. ser. xlvij. fo. lxxv. p.
Passioe xpi qtuor nob dant. f. li. f. lxxxi. p.
Passioe xpi valz ad iij. f. xvij. fo. xxv. i. pte.
Pastor bonus fa facit. f. r. fo. xvi. pibe.
Pastor duplex i scōstia. f. lxxxiij. fo. li. pibe.
Paulus i iusticia charitate. f. i. fo. ij. i. pte.
Paulus loqf rōians. f. v. fo. xiiij. f.
Paulus xpianoz puocāt dēb. f. xxi. f. lxxxi. p.

Peda dilla vtrū redeār. **f. xiiij.** fo. **xxi. qd.**
 Pēdō reuertens fa fac. **f. xxviii.** f. **liij. i. p.**
 Pētm mortale p̄ria charitati. **f. i.** fo. **iiij.**
 Pētm mortale qd ē. **f. viij.** fo. **v. pt.**
 Pētm ad fa reduci. **f. viij.** fo. **xi. pt.**
 Pētm viciū culpa demeritū. **f. ix.** f. **liij. qd.**
 Pētm nullū irremissibile. **f. liij.** f. **lxvii. pt.**
 Pena triplex. **ser. xli.** fo. **lvi. qd.**
 Pnia dupl̄r accipit & fit sp̄lr. **f. xx. f. xxx. p. i.**
 Pnia cū sb. **f. xxi.** fo. **xxiiij. i. pt.**
 Pniām q̄tuor comitat̄. **f. xli. viij. f. lxxv. p.**
 Pniāz facere. **ser. xix.** fo. **xxix. ij. pt.**
 Pnie ipedimēta. **ser. f. xxi.** fo. **xxxij. ij. pt.**
 Pnie ser māsiōes. **f. xxij.** fo. **xxv. a. pre.**
 Pnie scda tabula. **ser. viij.** fo. **xij. i. pt.**
 Pniām faciēda q̄tuor docēt. **f. viij. f. xij. p.**
 Penitēs beat̄ f̄plice volū. **f. xxviiij. f. lx. ij. p.**
 Peregrin̄ qd d̄z habere. **f. lrv.** fo. **cx. i. p.**
 Peregrinatio xp̄i & discipuloz. **f. lxxij. i. p.**
 Perditōis puelle cē. **f. liij.** fo. **lxxiiij. i. pt.**
 Perfectio vite. **ser. xxxi.** fo. **xlx. i. pt.**
 Perfectio stat⁹ & act⁹. **f. xvij.** fo. **xxv. qd.**
 Perseuerare vsqz ad finē. **f. lxxvi.** fo. **cx. pt.**
 Permitti de⁹ diabolū vexare. **f. xiiij. f. xxij. q.**
 Pet̄no pl̄ris iusta q̄drupl̄r. **f. lxxi. f. xxxij. q.**
 Pet⁹ cognouit fa. **f. xij.** fo. **xx. p̄ib.**
 Pet⁹ & paul⁹ loquūt. **f. xviiij.** fo. **lxxviiij. si.**
 Pet⁹ h̄uit v̄ritē. **ser. xxxij.** fo. **liij. i. pt.**
 Petro app̄ui xp̄s. **f. lxxij.** fo. **cx. i. pt.**
 Phariseoz iusticia. **ser. de iusticia. i. pt.**
 P̄sicia p̄batica s̄gē passioz. **f. xvi. f. xxij. i. p.**
 P̄sicia allus qd s̄gē. **f. lrvij.** fo. **cxij. i. pt.**
 Plāgū se xp̄s de nob. **f. viij.** fo. **xij. i. pt.**
 Pōt̄ifex xp̄s ad q̄ncp. **f. xliij.** fo. **lxxv. p̄ib.**
 Porc̄ s̄gē pētm mor. **ser. xxviiij. fo. xli. i. pt.**
 Porci fa faciūt. **f. xvij.** fo. **xxv.**
 Postulatio nō dat ius postulato. **f. liij. foli.**
lxxiiij. qdē.
 Precepta data pp̄ tria. **f. x.** fo. **xviiij. ij. pt.**
 Precepta m̄scripta leḡ veteris. **f. d̄ iusti. q.**
 Precepta ob̄fuent̄ septē mōis. **f. xi. f. xvij. ij. parte & se.**
 Predestinatio an iusta. **f. xi.** fo. **xviiij. qd.**
 Predicatores q̄re parū p̄ficiūt. **f. i. f. ij. i. p.**
 P̄relati dat̄ mala erē. **f. xxij. f. lxxviiij. ij. p. f.**
 P̄rogatiue p̄fectiois. **f. xxxi. fo. lxxviiij. i. pt.**
 P̄sūf̄ q̄s bon⁹ d̄oī opib⁹. **f. lxxij. f. lxxviiij. q.**
 P̄rior tpe. **ser. lxxviiij.** fo. **cxij. qd.**
 P̄uilegio p̄uat nō v̄tēs. **f. xiiij. fo. xxij. qd.**
 P̄uilegio caret̄ faciēd̄ p̄riū. **f. xxi. f. lxxviiij. q.**

P̄uilegiū p̄sonale. **f. xvij.** fo. **xxv. qd.**
 Procurator nō dimittit. **f. xi.** fo. **lxxviiij. qd.**
 Prop̄eta q̄ cōcernūt. **f. liij.** fo. **lxxv. qd.**
 Pueri de hoz. **iiij. f. cēti xp̄o. f. lvi. f. lxxviiij. p.**
 Puero baptisādo q̄ s̄iūt. **f. viij.** fo. **viiij.**
 Puniūt̄ p̄i p̄ca pia delicta. **f. lxxviiij. f. lix. q. f.**

Qadragesi

me tres. **f. viij. f. xiiij. i. pt.**
 Qualitas delicti plagas **h̄z. f. xl.** fo. **lxxv. ij. p.**
 Qualitates. **iiij. h̄z p̄ctōz**
 sicut lazarus sepult⁹. **f. lxxiiij.** fo. **lxxi. i. pt.**
 Quare p̄dit̄ hu⁹ p̄rimoniū. **f. xxi. f. lxxij. qd.**
 Quare xp̄s t̄ctat⁹. **f. ix.** fo. **lvi. i. pt.**
 Quare de⁹ p̄mittit̄ vexari hoies. **f. xiiij. qd.**
 Quater fuit xp̄s in piculo mortis. **f. i. fo.**
lxxxi. i. pt. & ser. vi. fo. **x. p̄tbe.**
 Quattuor loq̄ ducit xp̄s. **f. x. fo. xiiij. i. pt.**
 Quattuor docet xp̄i passio. **f. xvij. f. lxxvi. i. p.**
 Quattuor mōis pluspetit̄. **f. xxi. f. lxxij. qd.**
 Quattuor portitores p̄ctōis. **f. lxxij. f. lxx. i. p.**
 Quattuor faciūt ad p̄niāz. **f. xli. viij. f. lxxviiij. p.**
 Quattuor mōis p̄uertit̄ iudiciūz. **ser. liij. f.**
lxxv. ij. pt.
 Quattuor officia ibidem.
 Quattuor fecerit xp̄o pueri. **f. lvi. f. lxxviiij. p.**
 Quattuor fec̄ xp̄s i cena. **f. lxxij. fo. lxxviiij. i. p.**
 Quattuor st̄utes cordiales. **f. lxxv. ij. p.**
 Quere bonū sacerdotē. **f. xxx. fo. lxxv. ij. pt.**
 Querit nos xp̄s. **f. lxxvi. fo. lxxviiij. & fo. lxxix.**
& lxxviiij. p̄tbe.
 Quasiuit nos xp̄s m̄l̄tipl̄r. **f. x.** fo. **xvi.**
 Quēstioes xp̄i & iudeoz. **ser. lx. fo. lxxiiij. i. p.**
 Quietat̄ nūq̄ cor nisi deo. **f. xxxv. fo. lv. q.**
 Quid fac̄ de⁹ recipiēs p̄ctōrē. **f. lxxviiij. f. liij.**
 Quiq̄gestimā fuit̄ m̄l̄ta mala. **f. i. fo. ij. p̄tbe.**
 Quiq̄ documēta d̄ eucharistia. **ser. lxxij. fo.**
lxxij. ij. pt.
 Quiq̄ p̄dit̄ sc̄ptura d̄ xp̄o. **f. lvi. f. lxxviiij. q.**
 Quiq̄ viros vidit̄ Ber. **ser. lxxviiij. fo. lix. i. p.**
 Quiq̄ mōis vocat̄ d̄s. **f. xx. fo. xxx. p̄tbe.**
 Quiplex panis. **f. lxxviiij. fo. lxx. i. pt.**

Radio semialis

an fuerit panis. **f. lxxviiij. f. lix. q.**
 Radix maloz cupiditas. **f. xxx.**
 Ram⁹ palmi qd ē. **f. lvi. fo. lxxix. p̄tbe.**
 Rebecca qd s̄gē. **f. lxxviiij. fo. liij. p̄tbe.**
 Rebeli seruo qd faciēda. **f. viij. fo. xiiij. qd.**

Tabula

Recidivatio cautēda. f. xliij. fo. xxi. i. pte. fi.
 Recidivates sūt in piculo. f. xliij. fo. cx.
 Recipiēs dō pctōrē qd fec. f. xxvij. fo. xliij.
 ij. parte fi.
 Reddere rōnē. f. xvij. fo. xxvij. qd.
 Reddē dīctā ē difficile. f. xlvj. f. lxxv. ij. p. fi.
 Redcāt an pctā dimissa. f. xliij. fo. xxi. qd.
 Reformari pūctus. f. xliij. fo. xxv. fi.
 Reges inferiores sacerdotib⁹. f. xliij. f. xxi. i. p.
 Regia saba repit lignū. f. xvi. fo. xxvij. i. p.
 Regi domo sa gña deliquentiū. f. xx. f. xxi.
 parte. ij.
 Rex pacific⁹. f. iij. fo. vi. ij. pte.
 Rex nimie scē pniās. f. xlvij. fo. lxxvij. pt.
 Religio hēr qd⁹. f. vi. fo. xi. ij. pte. fi.
 Religio agē an sit mel⁹. f. lix. fo. cxiiij. qd.
 Religiosi timēt ⁊ pficiūt. f. xv. f. xxvi. p to.
 Religiosi nō dnt ridere. f. xvij. f. xxv. pthe.
 Religiosi pntentes observantia obtinent
 grām baptisimī. f. xxvi. fo. xlvij. p totū.
 Religione irāt qre. f. xxvij. fo. xi. ij. pte.
 Remedia d̄ ceccatē spūalē. f. xliij. f. lxx. ij. p.
 Reissibil⁹ an dpa sine satiffa. f. xxvi. f. lvij.
 Reittere p̄ de⁹ oē pctī. f. lv. f. lxxvij. pt.
 Reprobatio an iusta. f. xi. fo. xvij. qd.
 Restituere alienū. f. xlvij. f. lxxvi. ij. pte ⁊ f.
 m. o. xliij. fo. xxi. i. pte.
 Restituere depositū. f. xliij. fo. lxxij. qd.
 Restituē t̄ qd muruo accepit. f. xxx. f. lxxi. q.
 Restitutio necessaria. sermo. f. xxvij. fo. lxi.
 ⁊. xxxix. fo. lxxij. ij. pte.
 Resurrectōis dies ē leticie. f. lxxij. pt.
 Resurrectōis manifestatio. f. lxxi. fo. cxij. i. p.
 Resurrexit an xps p̄m⁹. f. lxxi. fo. cxij. qd.
 Resurrexit xps pp̄ ra. f. lxxij. qd. ⁊ p to.
 Resuscitati t̄pica d̄tia. f. lxxij. pte.
 Retineri q̄ pnt licite. f. xlvij. f. lxxij. ij. pte.
 Reuerētia ad p̄cepta. f. xliij. fo. xxi. ij. pte. fi.
 Reuocās a bono peccat. f. xxxix. f. lxxij. ij. p.
 Reuocās donatio pp̄ igitudinē. f. iij. f. v. q.
 Ridēdo nō loq̄ xps. f. de iusticia. ij. pte.
 Rigoris h̄bē. f. xliij. fo. xxi. i. pte. fi.
 Ribald⁹ ⁊ meretices sepād. f. xlvij. f. lxxij. ij. p.
 Ros ē h̄bū dei. f. xxx. fo. xlvj. i. pte.
 Rubē⁹ color passōis xpi. f. xlv. fo. lxxij. i. p.
 Ruina synagoge pp̄ ra. f. xxxvij. fo. lix. qd.

Sacdos p̄cellit reges. f. xliij. fo. xix. i. pte.
 Sacramētōz h̄r⁹. f. xvi. fo. xliij. qd.
 Sacramēta septē noue leg. f. d̄ iusticia. qd.
 Sacramētū corpis xpi. f. lxi. fo. xcvi. i. pte.
 Sacrificia quō hēbāt. f. liij. fo. lxxvij. pth.
 Saluatio aut dānatio ex t̄b⁹. f. xxxvi. f. lxi.
 Salomōis iudicia. f. xxxix. fo. lxxij. pth.
 Salomōis tēpli tres. f. xi. fo. xvij. i. pte.
 Salomō scē thronū. f. iij. fo. vi. ij. pte. fi.
 Salsa passōis xpi. f. xxx. fo. xlvj. i. pte. fi.
 Samaritāe histo. p̄lra. f. xxxv. fo. lv. i. pte.
 Sanguis xpi clamar. f. xx. fo. xxx. qd.
 Satisficari xps d̄r. f. xix. fo. xxvij. pth.
 Sacti orāt p nob. f. xv. fo. xxij. qd.
 Sati an debeāt ozari. f. xxxi. fo. lxxij. qd.
 Satisfactio necēria. f. xxxix. fo. lxxij. ij. pte.
 Scādalo n̄ distat v̄itas. f. xxx. fo. lxxij. ij. pte.
 Scādalu qd est. f. xxxij. fo. li. ij. pte.
 Scire articulos fidei. f. xi. fo. xvij. ij. pte.
 Scire a possim⁹. f. xxx. fo. xv. f. xliij. p.
 Scire q̄ dēm⁹. f. xliij. fo. xxxv. i. pte. fi.
 Scribe q̄t erāt. f. xxxix. fo. lxxij. i. pte.
 Scribūsdānati. f. xxxvi. fo. lvij. i. pte.
 Scripta lex qre. f. x. fo. xvij. pte. ij.
 Scripta lex q̄z p̄dixit d̄ xpo. f. lv. f. xc. qd.
 Semel qd sigt. f. ij. f. iij. ⁊. xlvij. f. lxxvij. i. p.
 Sētia bonoz ⁊ maloz. f. x. fo. xvi. i. pte.
 Septē mōis obvua p̄cepta. f. xi. f. xvij. p. ij.
 Septuagintā. ser. ix. fo. xliij. pthe.
 Ser⁹ xps dēm⁹ p tres dies. f. xxxix. f. lxxij. p.
 Seru⁹ v̄dēs magiz. f. lxxij. fo. cx. qd. fi.
 Seru⁹ duaf dono pp̄ igitudinē. f. iij. f. v. q.
 Seruito possessio s̄biecta. f. iij. fo. vi. qd.
 Seruo rebelli qd faciēdū. f. viij. f. xliij. qd.
 Seru⁹ tenet h̄uire. ⁊. c. f. x. fo. xvi. qd.
 Seru⁹ p̄dit p̄mōniū qre. f. xxi. f. lxxij. qd.
 Seru⁹ efficit q̄. ⁊. c. f. xliij. fo. lxxij. qd.
 Seru⁹ d̄s est. ser. xxvi. fo. xxxix. qd.
 Ser differētē positionū. f. x. f. xvi. i. pte.
 Ser mān̄dēs p̄ntē. ser. xliij. fo. xxxv. i. pte.
 Sidon qd ē. f. xliij. fo. xxi. ij. pte.
 Signū facti p̄sūptionē. f. xxxix. fo. lxxij. qd.
 Signa sa dāna. ⁊ salatōis. f. xxi. f. lxxij. i. p.
 Symōia qd ē. ser. lvi. f. xc. ⁊. lvij. f. xc. ⁊. lix.
 fo. xliij. ij. pte.
 Synagoga miabaf ruina. f. xxxvij. f. lix. q. f.
 Societas ipedit pniās. f. xliij. f. lxxvij. ij. p.
 Sodoma qd sigt. f. ij. fo. iij. ij. pte.
 Spei certitudo. f. vij. fo. xi. qd.
 Sp̄salia dirimūf quō. f. l. fo. lxx. qd.
 Stat⁹ pcti q̄lis. f. iij. fo. vij. f. xi. fo. xi. i. pte.

Abbatū virgi

marie dicaf. f. vij. fo. xi. i. pte.
 Abba regina. f. xvi. f. xliij. i. pte

Subsanatio & derisso. f. xxvi. fo. xl. ij. pte. fi.
 Sarduus nō manumittit. ser. xxvi. fo. xxix.
 qd. fi.
 Sufane hystoria. f. xxvii. fo. lvij. pthe.
 Suspiciōis & iudicij dria. f. xl. fo. lxxv. i. pte.
 Surratio pctm̄. ser. xliij. fo. lxxij. ij. pte

Abula le

cūda est pnia. ser. vij. fo. xij. i. pte
 Tacens veritatē non ab soluit. ser. xvi. fo. xxij. qd

Œpla honora ppter tria. f. xi. f. xvij. i. pte
 Œplū ē corp' ppe tria. f. xxxix. f. lxxij. i. pte.
 Tentatio an sine pctō sit. f. ix. fo. xij. qd.
 Tentatio pp tria fit. ser. ix. fo. xij. i. pte.
 Tentat' ppl's qre. f. ix. fo. xv. i. pte.
 Temp' aptū ad pniām. f. vij. fo. xij. pib.
 Tempus triplex. ser. ix. fo. xij. pthe.
 Tpe pōi & iure. f. lxxij. fo. cxij. qd.
 Venere xpm p mltā. f. lxxvi. fo. cxi. pib.
 Venit xps mltā loca. f. lxxvij. fo. cxij. pib.
 Terra pmiū ē stat' grē. f. lxxij. fo. cxvij. ij. p.
 Testimonū continens vniū falsū reproba tur. ser. xxv. fo. lvi. qd.
 Theologia duplex. f. xxvi. fo. xxxix. qd.
 Thobias vterqz qd figt. ser. lxxij. i. pte
 Thobias d aqno laudat. f. xxxi. f. xlix. p to.
 Timēt religiosi. f. xvij. fo. xxvi. i. pte.
 Timor an in xpo fuerit. f. xlix. fo. lxxix. qd.
 Tyrus qd figt. f. xij. fo. xxv. i. pte.
 Tortura xpi. ser. liij. fo. lxxv. i. pte.
 Trāffiguratio. ser. xvij. xix. xx. i. pte.

Trāffatio corpū an licita. f. xxxi. fo. xvij. qd
 Tres qdrageſime. ser. vij. fo. xij. i. pte.
 Tria d̄ba dicit xps & c. f. x. fo. xvi. i. pte.
 Tria cognouit petr'. f. xij. fo. xix. pthe.
 Tria voga. ser. xvij. fo. xxvi. ij. pte. fi.
 Tria signa dānatōis & saluatōis. ser. xxi. folio. xxx. i. pte.
 Tron' salomōis. ser. ij. fo. vi. ij. pte. fi.
 Truffari an sit pctm̄. f. xxvi. fo. xl. fi.
 Tūc sextuplex. f. ix. fo. xij. pthe.
 Tunicē tres xpi. ser. i. fo. ij. pthe.
 Tūca ē corp' xpi. f. xxvij. fo. xli. pthe.
 Tūcas duas h̄uit maria. f. xxvij. f. xli. pt.

Anagloria

mortale pctm̄ triplr. sermo. xxij.

folio. xxij. i. parte.
 Venter liber fert libez. f. xlviij. f. lxxvij. qd.
 Vendit multi exēplū. f. lxi. fo. xxvij. i. pte. fi.
 Ve multiplex. f. lx. fo. xcv. i. pte.
 Verba fa dicit iudex. f. x. fo. xvij. i. pte.
 Veracit' obſuare pcepta. f. xij. fo. xx. ij. pte.
 Verbū rigoris & amoris. f. xij. f. xxij. i. pte.
 Verbū dei audire. f. xxx. fo. xlviij. i. pte.
 Verbū di audiūt qdruplici dria. f. xlviij. fo. lxxvi. pma parte.
 Verbū dei vtile trib'. f. xxx. fo. xlviij. i. pte.
 Verecundia nō impediāt confessionez. ser. xxij. fo. liij. ij. pte.
 Verecūdia ſpedit pniām. f. xxvi. fo. xl. ij. pte.
 Veritas triplex. f. xv. fo. xx. ij. pte.
 Veritas nō dimittēda. f. xxx. fo. xlvi. pte. ij.
 Veritatē tacēs ſi abſoluit. f. xvi. f. xxij. qd.
 Veſtis nuptialis charitas. f. i. fo. ij. pib.
 Veſtib' inest pctm̄. f. xxvi. fo. xxxvij. i. pte.
 Via ſextuplex pfectōis. f. xxxi. fo. xlviij. ij. p.
 Via triplicē tenuit xps. f. lvij. fo. xci. pthe.
 Via triplex paſſōis. f. vi. fo. x. i. pte.
 Via paſſi ſtricta. ser. xv. fo. xxij. qd.
 Vie tres qdub dēm' xpm. ſeq. ſmo. xxx. folio. xliij. pthe.
 Viciū qd est. f. ix. fo. xij. qd.
 Vidē ex oi pte tribilia. f. xxi. f. xxxij. pib. fi.
 Vidēd' ē de' a nob' rpl'r. f. lvij. fo. xxi. ij. p.
 Videt de' oia. f. xxv. fo. xxxvij. pib.
 Viſio triplex. f. lvij. fo. xai. qd.
 Vidua recipit helyā. f. xxij. fo. xxxvij. pthe.
 Vigilie qtuor. f. vij. fo. xi. pte. i.
 Vinca dei q' ē. f. xxvi. fo. xl. i. pte.
 Vinū i bono vaſe pōit. f. xxxi. fo. xlviij. ij. p.
 Vitos qnqz vidit Ver. f. xxxvij. f. lxx. i. pte.
 Virtuole opari ſa requit. f. ij. fo. iij. i. pte.
 Virtuof' op' i religioē vel ſcſo. ſermo. lix. folio. xcij. qd.
 Vir' i ſacramē. f. xvi. fo. xxxij. qd.
 Viſitās epus recipit pcuratōnem. f. xxxvi. folio. lvij. qd.
 Vnci dicit xpiāni. f. i. fo. ij. pthe.
 Vocat d̄s qnqz modis. ser. xx. fo. xxx. pib. & iij. modis. ser. xlviij. fo. lxxvij. i. pte.
 Volūtātū triplex dria. f. xxxij. fo. liij. ij. p.
 Volūtaria ſit pſeſſio. f. xxxvij. fo. lx. ij. pte.
 Volūtātē ſplice h̄eat penitēs ibidē.
 Volūtariū qd poſſit ditti. f. xxij. f. xxxvi. qd
 Volūtātē quō ſofem' d̄o. f. xvi. f. lxxij. q
 Volūtarie an xps moriat. f. lx. fo. xcv. i. qd

Tabula

Notū an mag' meritorib'. f. lix. fo. xxiij. qd.
 Notū ipler' iura vxore. f. liij. fo. lxxxv. qd.
 Nota tria. ser. xvij. fo. xxvi. ij. pte. fi.
 Notarū exemplū. f. xxi. fo. xxxij. ij. pte.
 Notura. ser. xliij. ser. l. fo. lxxxij. p. totū. et.
 Utilitatē capiēs. et on'. f. v. fo. viij. qd.

Erles rre

considerabat mortuuros. ser. lxxvij. fo. cxiiij. ij. pte.
 Xpiani a xpo. f. i. f. ij. pt.
 Xpiani p leuice significā tur. ser. ij. fo. liij. i. pte.
 Xpiani mltā mala faciūt. f. ix. fo. xv. fi.
 Xpiani mag' offēdit deū. f. lxi. f. xcvij. ij. p.
 Xpianoz pctā quora. f. xxx. fo. xliij. pte. i.
 Xpian' nomē scitā. f. xxxij. fo. li. i. pte.
 Xpianissimū regnū frācie. ibidem.
 Xps an debuerit pati. fe. vi. pasceue.
 Xps dñmāt oia. f. lxxvij. fo. cxij. pte.
 Xpi dignitas. ser. ij. fo. liij. i. pte.
 Xps an oret p nob. f. xv. fo. xxij. i. pte.
 Xps s'mo accepit medicinā. f. xx. f. xxx. q. fi.
 Xps se fecit inuisibilē. f. xxx. fo. xliij. i. pte.
 Xps est petra. f. xxxv. fo. lv. pte.
 Xps oēs dñtes hñit. f. xxxvi. fo. lvij. i. pte.
 Xps p salomonē fig'ur. f. xxxix. f. liij. pte.
 Xps adolescētē suscitāt. f. xliij. f. lxx. i. pte.
 Xpus vt hō an potuit peccare. s'mo. xlvij. fo. lxxvij. qd.
 Xpm capevoluēt plures. f. xliij. f. lxxvij. i. parte.
 Xps samaritan'. i. custos. f. liij. f. lxxxv. p.
 Xps plures dplorant nos. f. lvi. f. xc. i. p.
 Xps tenuit sa itinera. f. lvij. fo. xci. pte.
 Xps agno cōpatur. f. lx. fo. xcij. pte.
 Xps dedit tres maledicōes. f. lxi. f. xcij. i. p.
 Xps Regē. Amirat'. Amicus. Asa. Apotheca.
 Barba. Cyrogphū. Claritas. Color. Erur.
 Donare. Flos. Folia. Velyal. Judei. Lect'
 Liber. Loq'. Lux. Maria. Mois. Abom'
 Offerre. Offm'. Opa. Passio. Plāgere. Pō'
 nifer. Querere. Quēsiuit. Resurrectio. Scri
 ptura. Tenere. Timor. Tentatus. Tunica.
 Vna. Volūtarius.

Magines

xpi et virgins dñt bñ' tra'
 arari. f. i. fo. ij. qd.
 Madages si deponat sol'
 dan' qd faceret xpiani.
 ser. xxi. fo. xxxij. pte.
 ypocrista repñdētur a xpo. s'mo. xxxij. fo.
 li. i. pte. et post.
 ypocristis in ecclia. f. xxx. fo. xlvij. i. pte.
 ypocricata bona sūt soluēda. f. xxxij. folio
 xliij. qd.
 ysaac histo. i vtroz sensu. f. xxvij. f. liij. p.
 ysaac nō occidit s' aries. f. liij. f. xcvij. pte.
 ysaias icrepat. f. ix. fo. xv. ij. pte.
 ysaias loquit. ser. xij. fo. xx. fi.
 ysaias tanq' enāgelista. f. lvij. f. xliij. pte.
 ystoria filij pdigi. f. xxvij. fo. xliij. i. pte.
 ystoria susāne pulcra. f. xxxvi. fo. lvij. pte.

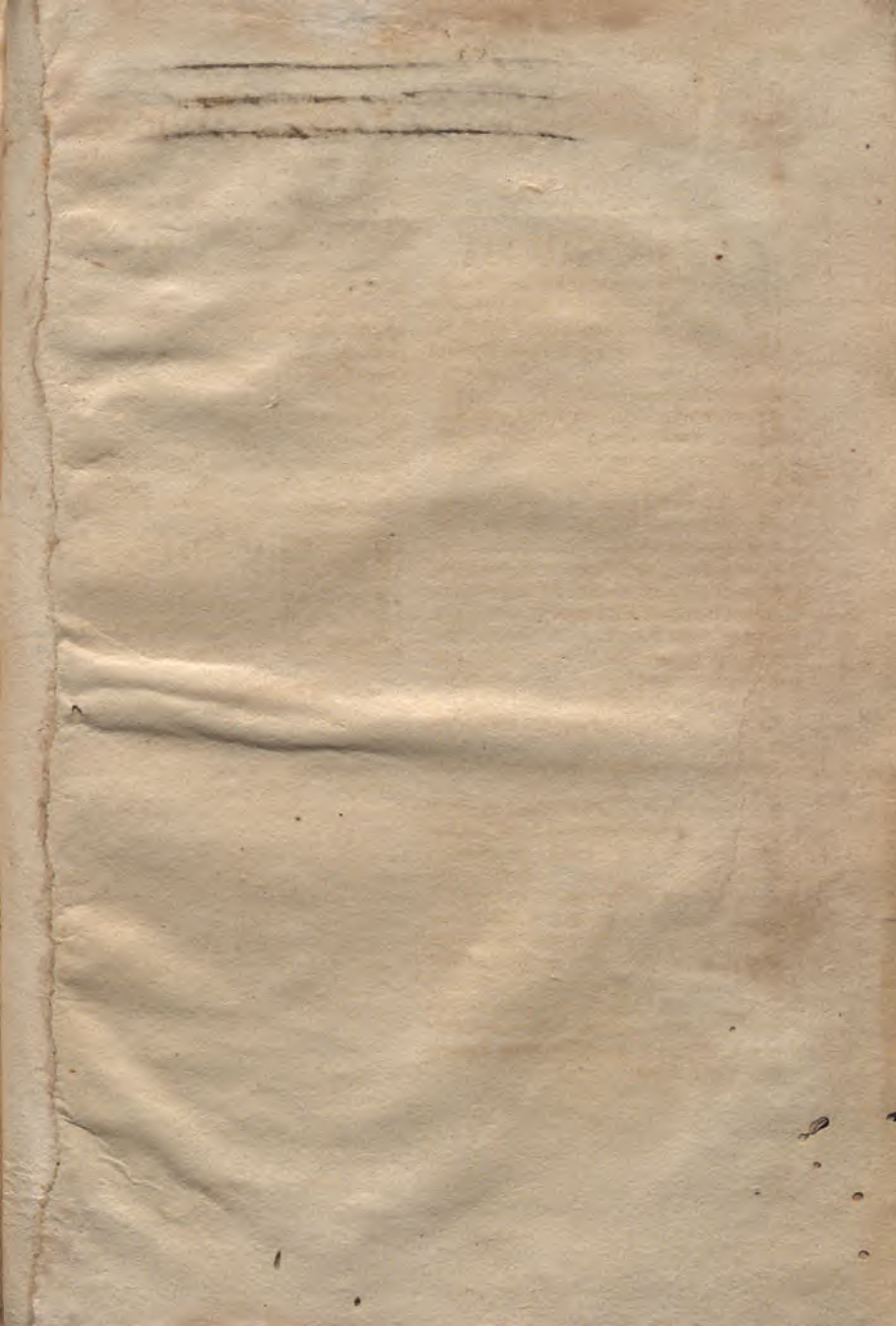
Flores ē de

us. s'mo. xxv. fo. xxxvij. p
 the. et ser. i. fo. lxxx. pte.
 Zelus animaz placet dō
 ser. xxxij. fo. xxxvij. pte.

¶ Finis tabule.

Inc 249

~~Handwritten scribbles and markings at the top of the page, possibly a signature or title that has been heavily crossed out.~~

